

WIELERPASSIE AAN DE SCHELDE

De turbulente geschiedenis
van 100 Scheldeprijzen 1907-2012

René Vermeiren

WIELERPASSIE AAN DE SCHELDE

De turbulente geschiedenis van 100 Scheldeprizen 1907-2012

Maurice Leturgie, de eerste winnaar (1907)

WIELERPASSIE AAN DE SCHELDE

De turbulente geschiedenis
van 100 Scheldeprijsen 1907-2012

René Vermeiren

PANDORA

VAN CAFÉ DERBY NAAR FLANDERS CLASSICS

Het moet zo wat een halve eeuw geleden zijn toen ik voor het eerst, als klein jongetje van Schoten naar de Scheldeprijs ging kijken. Ik nam plaats onderaan het draaitrapje in Café Derby en volgde de renners bij hun inschrijving en het opspelden van hun rugnummer. Verlangend keek ik uit naar deze editie. Ik wilde immers 'de kampioen van velen' Rik Van Looy, in levende lijve zien winnen op de Churchilllaan. Toen de speaker aankondigde dat Keizer Rik was afgestapt in Herentals, was ik niet te troosten... Mijn eerste Scheldeprijs zou me echter altijd blijven. Geen nood, er zouden nog veel mooi Scheldeprijsen volgen met bekende namen als overwinnaar, die allen een mooi palmares bij elkaar fietsten. Ondertussen is de Scheldeprijs een echte Vlaamse wielersklassieker en maakt hij deel uit van de herinneringen van elke Antwerpenaar. Bij de start van deze 100^eeditie hebben we twee recordhouders, die elk 3 keer de Scheldeprijs wonnen. Peet Oellibrandt, bleef achtenveertig jaar recordhouder tot ook Mark Cavendish 3 keer een spannende massasprint won. Hij is dé favoriet om dit record te verbeteren, misschien al in de honderdste editie?!

De Scheldeprijs betekent voor Schoten het volksfeest van het jaar. Iedereen wil en zal er bij zijn. Naast de vele supporters zijn er ook tal van medewerkers nodig om elk jaar opnieuw tot een geslaagde organisatie te komen. Mijn eerste stappen als helper zette ik in 1977. In die periode was het echter geen sinecure om de koers te organiseren en zorgden sterke figuren als Jefke Oomens en Stafke Segers zaliger ervoor dat de Scheldeprijs bleef voortbestaan. Onder impuls van Hector Jansen werden nieuwe initiatieven genomen. Zo werd in 1987 onze wedstrijd voor het eerst in het voorjaar georganiseerd en werd in 1996 op de Antwerpse Grote Markt gestart. De toenemende belangstelling van media en sponsors, zorgden voor de vereiste financiële middelen. Het voortbestaan van de Scheldeprijs leek hierdoor verzekerd.

Om de vele sportieve supporters te plezieren, organiseerde ik samen met 'De Trappers' de Scheldeprijs voor wielertoeristen. Door dit initiatief werd ik met mijn vriend André Stoffels zaliger door Hector Jansen gevraagd om lid te worden van het bestuur van de Grote Scheldeprijs. De plotse en onverwachte ziekte van Hector zorgde ervoor dat ik heel snel op de voorzittersstoel terecht kwam. Hier had het kleine jongetje van café Derby nooit aan gedacht. Samen met mijn vrienden, bestuursleden en talloze medewerkers, bouwden we verder aan de organisatie van onze wedstrijd. Onze toetreding tot Flanders Classics heeft naast een professioneel kader en ondersteuning, ervoor gezorgd dat we een deelnemersveld, de wereldtop waardig, kunnen aanbieden.

Ik dank dan ook zeer uitdrukkelijk alle bestuursleden, medewerkers, supporters, media, sponsors, bedrijven en overheden die hun onmisbaar steen(tje) bijdragen aan ons jaarlijks geslaagd wielerveest! De 100^eeditie willen, we natuurlijk extra in de verf zetten met o.a. de uitgave van dit uniek wielerveestboek en een tentoonstelling in het Kasteel van Schoten, waarin René Vermeiren van jaar tot jaar de evolutie van de Scheldeprijs zeer mooi weergeeft.

Mijn oprechte dank aan René voor dit prachtig werkstuk wielergeschiedenis van onze Scheldeprijs.

Veel leesgenot!

Piet De Smet

Voorzitter Schotense Wielervereniging

Jef Dervaes, de eerste winnaar in Schoten (1926). Naast hem burgemeester Van Cauwenberghs.

100e SCHELDEPRIJS

Mijn eerste herinnering aan Schoten betreft de Scheldeprijs 1952. Het was het jaar dat wij vanuit Turnhout in Schoten kwamen wonen. Mijn grootouders hadden in mijn geboortestad een fietsenwinkel waar veel wielrenners (o.a. Rik van Steenbergen) over de vloer kwamen.

Aan de hand van mijn vader stapte ik als vijfjarige knaap naar de Scheldeprijs. Niet dat ik nog weet wie er toen won*, maar ik was erg onder de indruk van de bedrijvigheid die in de gemeente heerste. Voornamelijk heel de entourage rond het wielrennen was fascinerend. Zo vroeg ik mij elk jaar af of die kleine dikkerd met zijn grote fles "Cinzano" er weer zou in lukken om met de winnaar op de foto te staan.

Sinds 1952 heb ik volgens mij geen enkele wedstrijd gemist.

In 1926 werd de Scheldeprijs een eerste maal in Schoten gereden (de eerste editie 1907 had als aankomst de wielersbaan "Zurenborg"). En we zijn nu aan honderd edities, omdat er tijdens de oorlogsjaren enkele keren geen wedstrijd mogelijk was.

Hoeveel vrijwilligers hebben al die jaren hun steentje bijgedragen om dit mogelijk te maken? Het is niet te tellen, en dat maakt de band met onze gemeente zo uniek. Laten wij samen werken, organisatoren, gemeente en al die vrijwilligers, om deze unieke traditie in Schoten te behouden.

Mijn dank en felicitaties aan René en zijn medewerkers om deze unieke geschiedenis zo treffend en boeiend in dit boek vast te leggen.

Harrie Hendrickx
Burgemeester Schoten

(*) verder in het boek vindt je Roger De Corte als de winnaar 1952

In 2011 was Tourdirecteur Christian Prudhomme de eregast. Vlnr.: burgemeester Patrick Janssens (Antwerpen), Christian Prudhomme, burgemeester Harrie Hendrickx (Schoten) en organisator Piet De Smet.

Foto Henk Theuns

Rik Hoevenaars (in donkere trui) is tweede geworden bij de liefhebbers in 1921. Charles Van Doorselaer (met de bloemen) won. De aankomst had plaats in de wielerveerbaan Garden City.

In 1923 heeft Rik Hoevenaars (met muts naast de rondemiss) wel gewonnen bij de liefhebbers. Alfons Decat (rechts naast de rondemiss) werd tweede. Deze Scheldeprijs eindigde op de wielerveerbaan van Sint-Mariaburg.

WIELERPASSIE AAN DE SCHELDE

Woord vooraf

Dit boek is een historisch document. *Wielerpasie aan de Schelde* is een lees- en naslagwerk voor meer dan de wielrenner alleen. Deze turbulente geschiedenis zal ook sportminnaars en historici in de breedste zin van het woord boeien. Het lijvige en uitermate interessante werk is detaillistisch uitgewerkt en doorspekt met anekdotes, authentieke verslaggeving, biografietjes van de winnaars, parcoursbeschrijvingen, deelnemersaantallen en volledige uitslagen. Zelfs de evolutie in prijzengelden wordt met grote nauwkeurigheid geschetst. Bovendien getuigt het boek van hoge journalistieke waarde. Het is niet louter een *laudatio* aan de oudste Vlaamse klassieker. De auteur heeft ook op correcte wijze moeilijkheden en dieptepunten in ruim honderd jaar geschiedenis beschreven. Naast glorierijke zegeprelen van wereldkampioenen worden ook periodes van verschraling, pijnlijke passages of kleine winnaars verwerkt. Deze geschiedenis is zoals die van het wielrennen zelf: heldhaftig, enthousiasmerend, soms teleurstellend of onthutsend, maar steeds weer opnieuw aantrekkelijk. Ik heb het werk daarom gelezen van voor naar achter en andersom en geconcludeerd dat ‘den Grooten Prijs aan de Schelde’ net als dit boek op drie grote pijlers bouwt: traditie, passie en missie.

Bij pagina vier blijf ik al gefascineerd plakken. De in sepia getrokken foto uit 1926 intrigeert me. Ik zie zes afwisselend lachende en strenge gezichten van oudere en jonge heren van stand. Het is alsof de fotograaf zorgvuldig zijn tijd nam om dat groepje samen te stellen: drie van de zes dragen een knevel, de andere vinden dat wellicht oudmodisch. Stuk voor stuk zitten ze voortreffelijk in het pak, met geknoopte das en de jas stijfjes dicht. Alsof ze zich bewust zijn van de geschiedkundige draagkracht van het moment. Centraal, naast het rijtje hoedendragers, staat de Heer Van Cauwenberghs. Hij is in 1926 burgemeester van Schoten en ontvangt voor het eerst den Grooten Scheldeprijs. Laat er geen twijfel over bestaan, de burgervader is in zijn nopjes. Zopas kende een grote koers haar bescheid. Achter dat van de burgemeester verschijnt reikhalzend het hoofd van een olijke jongeling. Stiekem aandacht meepikken is van alle tijden. Bovendien geniet die kerel mee van wat nu de podiumceremonie is. Ik neem aan dat de overhandiging van de overwinningspalm toen simpelweg op straat gebeurde. Wat dan met de winnaar? Wel, die staat er eerder beteuterd tussenin. Met holle ogen, gekraakt door het lange krom zitten, tuurt hij wezenloos in de lens. Zijn linkerhand trekt de verfromfaaide trui een eind over de broekrand. Zijn ronde stofbril is over de haargrens geschoven. Denk ik bij mezelf: die bril en die tuil zijn de enige vergelijkingspunten met de flitsende, wakkere veelverdieners van nu. Jef Dervaes, zo heet de eerste winnaar in Schoten, lijkt de enige arbeider in dit hoge gezelschap. Dat treft me. Ik wil weten wie hij is. Pagina 44 maakt me wijzer: ‘Jef *Pallieter* Dervaes is te briljant om regelmatig te zijn.’ Hoog getalenteerde naar Antwerpen uitgeweken Oost-Vlaming, leid ik af. Ik lees ook dat hij naast het Belgisch kampioenschap de Ronde van Vlaanderen won, voor de grote Georges Ronsse. Zijn carrière duurde niet lang, besef ik. Was hij dan toch te weinig arbeider? Foto’s zijn een rijkdom voor de beeldvorming maar leggen niet elke ziel bloot. Het verhaal van Dervaes en Ronsse, die het jaar erop wint, maakt me duidelijk dat de Scheldeprijs ondanks de ontreddering van de grote oorlog dan al een onmiskenbare **traditie** opgebouwd heeft.

Ik blader door en zie een stralende ‘Stanneman’ Ockers breedlachend in het begin van de tweede wereldoorlog. Hij boekt in 1941 zijn eerste grote winst, als broekje van twintig. Vijftien jaar voor zijn opperste bekroning met een regenboog in Frascati en zestien jaar voor zijn overlijden. Ik zie met verbazing naast het aantal deelnemers ook het contingent toeschouwers spectaculair toenemen. In de jaren van Schotte en Van Looy brengt de grootste Antwerpse klassieke koers de massa op de been. Grote kampioenen beroeren een volk. En vanzelfsprekend winnen ze. Met bravoure zelfs. ‘Rik van Herentals kuist alles op’, zo staat geschreven. Gewoontegetrouw steekt hij de armen niet op. Rik vierde altijd binnenin. De echte vierders staan of zitten in de jaren vijftig aan de kant. Met duizenden en met voor onze begrippen ongeziene discipline, blij in de naoorlogse heropleving. Van hekkens is geen spoor. Mannen met een sigaret in de hand, opvallend veel vrouwen en ook kinderen kijken van op houten paletten toe, tien centimeter van de straatrand. Ze stralen van bewondering, wijzen, roepen namen en juichen. Rik wint en kroont zich Antwerps kampioen. Ik heb bij die foto van 1956, mijn geboortjaar, plaatsvervangende vreugde en besef dat daar de kiem ligt van de **passie**. De Scheldeprijs is een verankerd begrip en moet op iedere grote erelijst. Ook op die van Merckx. In 1972 valt hij tot zes koer toe

aan. De laatste keer op twee kilometer van de streep. Weg van Perurena nota bene. Een Spanjaard en verre voorloper van de grote buitenlandse golf.

Ik maak een sprong en beland vol in het sprintgeweld van de moderne tijd. Die waarin ik zelf als reporter ooggetuige en verslaggever word. Ik voel de spanning nog bij het gebakkelei tussen Cipollini en Nelissen. Ik zie Blijlevens, McEwen en Boonen met sprekend gemak en een laan voorsprong de collega's afhouden. In het wielrennen van hyperspecialisatie, geperfectioneerd materiaal, gestuurde tactiek en een duidelijk hiërarchisch ploegenpatroon is de Scheldeprijs in de eerste plaats een sprinterskoers geworden en daar is niet niets mis mee. Wel integendeel. In de evolutie naar steeds lastiger, nog meer hellingen, kasseistroken en aankomsten bergop is de Scheldeprijs een verademing en een gouden kans voor wie van sprinten het hoogste doel maakt. Zeg me waar en wanneer een sprinter nog een kans op klassieke winst krijgt? Vermits Milaan-San Remo van een andere orde is, blijft alleen ver in het najaar Parijs-Tours. De Scheldeprijs is bijgevolg de enige Voorjaarsopportunity op het hoogste niveau. Daarom zou ik de editie van 2007 als de meest waardevolle van de jongste twintig jaar willen uitroepen. Die waarin Mark Cavendish zijn eerste won. Alleen voor een handvol pistekenner was Cavendish geen onbeschreven blad. Het is nu leuk terugblikken op de consternatie van toen. 'Wat is ons nu overkomen?' Cavendish is nu rittenkaper op alle fronten en wereldkampioen. Eén van de grootste sprinters aller tijden is in Schoten geboren. Laat daar de dubbele **missie** van deze wedstrijd liggen: nieuwe sprinters van wereldformaat aantrekken en daarbij het tanende sprintersniveau van bij ons weer op niveau krikken. De basis voor die missie is al gelegd: het toetreden tot Flanders Classics zorgt voor de voorjaarsverankering en het is zondermeer toe te juichen dat voorzitter Piet De Smet en zijn team het jongste decennium resoluut gekozen hebben voor een volkomen Antwerps traject. De traditie juicht die zet toe. Aan de aanvallers om ze te doorbreken. Lees de verhalen van Van Petegem 1994 en Vandenbroucke 1996. Ook zij maken een wielermens sentimenteel.

Ik heb dit boek met groeiende bewondering gelezen. Ik zeg met stelligheid: dit is een titanenwerk. Voor het schrijven zijn jaren van opzoeken, contacten leggen en natrekken van data voorafgegaan. De zin voor detail, het uitwerken van oneindig veel geschiedenissen van grote en kleine mannen en het behoud van het zicht op evolutie wijzen op grote wijsheid en kunde. Ik heb daarom voor auteur René Vermeiren het grootste respect. Weinigen die de Antwerpse en bij uitbreiding Belgische wielersport meer ziel en eer geschonken hebben. *Wielerpasie aan de Schelde* voelt aan als een levenswerk.

VOORWOORD

Urenlang beuken tegen weer en wind, helletochten over kleine en slechte baantjes, spectaculaire ontbolsteringen van oerkracht... En dat allemaal om als eerste over de streep te komen. Geen sport waar de verhalen zo heroïsch zijn als in het wielrennen! Deze volkssport bij uitstek draagt in ons kleine landje al een lange geschiedenis met zich mee. Zo ook in Antwerpen. Bij het grote publiek dan vooral bekend van de vele zesdaagsen in het Sportpaleis (beelden van bekende pistiers als Stan Ockers zijn op ons netvlies gebrand). Maar de stad heeft ook een echte Klassieker in huis. Want hoewel de meeste mensen denken dat de Ronde van Vlaanderen of Luik-Bastenaken-Luik de oudste klassieke koers is in ons land, is dat de Antwerpse Scheldeprijs. In 2012 zal de wielervedstrijd als eerste koers in België de kaap van de honderd edities overschrijden. Alvast een dikke proficiat waard!

De eerste editie van de Scheldeprijs vond plaats op zondag 28 juli 1907 en was een organisatie van de Antwerpse afdeling van de BWB. Gestart werd er toen in de Driekoningenstraat in Berchem, de aankomst lag dan weer op de toenmalige wielerpiste in de wijk Zurenborg. In de beginjaren werd er elk jaar nog van aankomstplaats gewisseld. Zo lag de meet ook ooit in Wilrijk (Militaire Baan), op de Handelslei, het St.Jansplein, op de Garden City Wieler-Baan (Wilrijk), in Mariaburg en in Hoboken, alvorens die in 1926 definitief naar Schoten verhuisde. Sinds 1996 ligt de vertrekplaats jaarlijks voor het stadhuis op de Grote Markt in Antwerpen, waar steeds heel wat wielervanaten op afkomen.

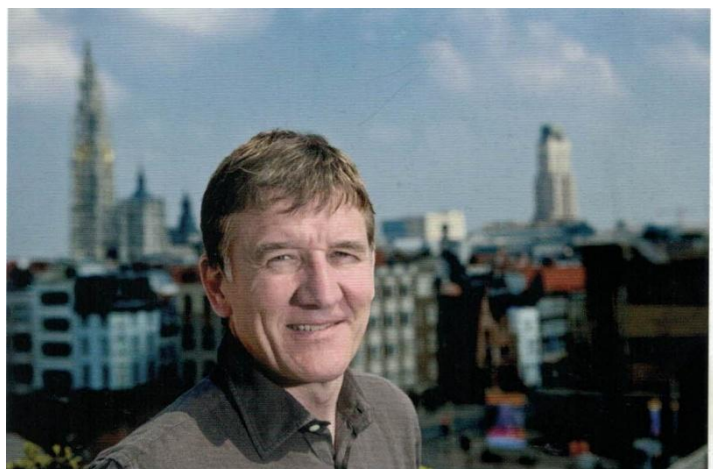
In deze honderd jaar heeft de Scheldeprijs heel wat stormen overleefd: hertekeningen van het parcours, verplaatsingen in de jaarlijkse wielerkalender, minder interesse van de toppers... Elke keer werd er door de organisatie op een gepaste manier gereageerd, waardoor deze wielervedstrijd ondertussen zijn plaats als klassieker wel heeft afgedwongen en verdiend. Jaarlijks zakken de beste sprinters van de wereld op de woensdag tussen de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix af naar Antwerpen om aan de Markt in Schoten te strijden in de klassieke massasprint.

Dat Antwerpen een echte sportstad is, was al langer duidelijk. Zo is de Scheldeprijs één van de circa 70 grote sportevenementen die de stad jaarlijks ondersteunt. In 2012 wordt het trouwens duidelijker dat Antwerpen ook een serieuze boon heeft voor wielrennen. Naast de 100e editie van de Scheldeprijs vindt dan ook de eerste editie van de nieuwe internationale klassieker World Port Classic plaats, een tweedaagse koers tussen Rotterdam en Antwerpen. Symbolisch, niet?

Ik dank de organisatoren van de Scheldeprijs graag voor hun tomeloze inzet en de sfeervolle stad waaraan ze jaarlijks mee bouwen. Verder hoop ik dat we nog heel wat sportieve topprestaties van de sporters en vurige aanmoedigingen van de supporters mogen verwachten.

Nog eens gefeliciteerd met het 100-jarige bestaan en op naar de 200!

Patrick Janssens
Burgemeester van Antwerpen

WIELERPASSIE

Dinsdag 30 juli 1957, grote vakantie, prachtig zomerweer, Schoten-kermis. Ik mag met grote broer naar Schoten, naar de Scheldeprijs. We fietsen langs Brecht, Sint-Job, *den Botermelk*, langs de vakantiehuisjes aan de vaart. We bollen Schoten-dorp binnen. Veel volk, overal fietsen, mannen met grote *klakken*, keners, die praten over de koers. We posteren ons in de Paalstraat, langs de linkse kant, zodat we dicht bij de meet staan. De Paalstraat is de laatste rechte lijn, een beetje hellend en met bonkige kasseien. Ik hoor de speaker, Pierre Van Roussel. Zo weten we wie er op kop *ligt* en wie de winnaar zal zijn. De liefhebbers zijn aan 't rijden. Frans Aerenhouts, prachtige, ranke atleet, wint. John Van Tongerlo, onze favoriet, is vijfde.

Nu is het wachten op de beroepsrenners. Maar eerst komt *Zwarte Jef* langs. Hij verkoopt snoep. Op een schaal heeft hij bonbons, *pikken*, liggen. Soms zet hij die schaal op zijn hoofd. *Likke, likke, likke*, zegt hij dan. *Zwarte Jef* is populair in 't Antwerpse. Hij is altijd goed gezind, hij verkoopt.

Nu komen de beroepsrenners terug van de grote ronde. Ze zien zwart, ze zijn bestoft. Nog drie ronden moeten ze rijden, we zien ze twee keer per ronde want die is in achtvorm. Ik zie *Rupske* Lauwers uit de Verbertstraat komen. Met grote stofbril op dendert hij langs ons, de Paalstraat bergaf. Maar Willy wordt ingelopen door een groepje met Rik Van Looy. Daar hadden we al veel van gehoord en gelezen. Rik wint! In zijn rood-witte Faema-trui zien we hem een ereronde rijden. Ik zie het allemaal met grote ogen aan. We rijden terug naar huis, de twintig kilometer betekenen niks voor mij, ik ben gelukkig want helemaal in de ban van de Scheldeprijs, van hetgeen ik allemaal gezien heb met mijn grote, nieuwsgierige kinderen. Ik zal erover vertellen tegen ons *moek* en onze *vok*. Ik ben nog geen elf...

Vijfenvijftig jaar en veel Scheldeprijzen later ben ik al eenentwintig jaar speaker. Verre opvolger van Pierre Van Roussel, die in 1957 zoveel indruk op het jongetje maakte. Op 4 april wordt de honderdste Scheldeprijs gereden. De eerste Belgische koers die de magische kaap van honderd edities bereikt. De organisatie vraagt mij de geschiedenis te schrijven. Ik accepteer, deels om mijn eigen nieuwsgierigheid te louteren, vooral om alle nieuws te delen met de wielervan. Die zal op de volgende bladzijden alles vernemen over de wondere geschiedenis van de Scheldeprijs: het begin, de bloeiperiodes, de moeilijke jaren waarin het voortbestaan twijfelachtig wordt, de heropleving, alle wegroosters, waar mogelijk wedstrijdverslagen en anekdotes, alle uitslagen compleet en vele prachtige foto's.

Draai de pagina om, droom weg en geniet ervan!

*René Vermeiren,
oktober 2011.*

Alfred Martougin (1875-1952), oprichter van de Scheldeprijs.
Grootindustrieel, chocoladefabrikant, een echte wielermecenas, in hart en nieren.
Voorzitter van de Antwerpse Afdeling 1905-1911, voorzitter KBWB 1922-1929 en 1934-1947.

ONTSTAAN

De Grootte Scheldeprijs, een schoone baankoers

'Het bestuur der Antwerpsche afdeling van den BWB, besloten op schitterende wijze het 25 jarig bestaan van den B.W.B. te vieren, heeft, met de 'Chronique Sportive' de inrichting ter hand genomen van een baankoers (grootte Scheldeprijs)...'

(De Nieuwe Gazet, vrijdag 28 juni 1907)

In 1907 bestond de BWB (Belgische Wielrijdersbond) precies vijftienvintig jaar. De Antwerpse afdeling, gesticht in 1890, wilde het zilveren jubileum op gepaste wijze vieren. Men kwam met een origineel idee op de proppen. Er zou een wegwedstrijd gereden worden over 100 km met start en aankomst in Antwerpen, langs Mechelen, Leuven, Aarschot, Lier. Geen gemakkelijke opgave in die tijd. De wegen lagen er immers slecht bij en er waren bijna geen auto's om de koers te volgen en te controleren. In die tijd vierden de baanwedstrijden hoogtij. Antwerpse figuren als de renners Rik Luyten, Rik Hens, Charel Verbist e.a. Van der Stuyft's en de gangmakers ('motorduivels') Jan Olie-slagers, Constant Ceurremans¹ reden praktisch uitsluitend op de piste en waren de vedetten van die tijd. Wegrenners kende men in Antwerpen nauwelijks want die waren vooral afkomstig uit de 'Vlaanders', zoals Cyriel Van Hauwaert en Jules Masselis. Toch zette men door. Onder leiding van Alfred Martougin werd de organisatie op poten gezet. Samenwerking werd gezocht in de media. *La Chronique Sportive*, Franstalig Antwerps sportblad², stak een handje toe. Naarstig werd een naam gezocht voor de jubileumkoers. Men koos voor de *Grand Prix de l'Escaut*³ of de 'Grootte Scheldeprijs'. Zondag 28 juli werd als datum gekozen en de centrale plaats van het gebeuren zou de wielersbaan 'Zurenborg'⁴ worden, hoe kon het ook anders? Het Franstalige Antwerpse dagblad *Le Matin*⁵ bericht in haar sportrubriek *La Chronique Sportive* via korte berichten over de oprichting van de *Grand Prix de l'Escaut*.

Woensdag 5 juni 1907

De Antwerpse Afdeling van de BWB heeft besloten een wedstrijd (Antwerpen - Mechelen - Leuven - Aarschot - Lier - Antwerpen, zijnde 120 km) te organiseren. Het sportcomité heeft 28 juli als datum weerhouden en besloten een subsidie van 100 frank toe te kennen.

'La Chronique Sportive' zal meewerken aan deze wedstrijd.

Donderdag 6 juni 1907

Vanavond vergadert het Sportcomité van de Antwerpse BWB-afdeling in de Taverne Alsacienne met het oog op het nemen van de eerste maatregelen betreffende de grote wegwedstrijd Antwerpen-Mechelen-Leuven-Lier-Antwerpen op 28 juli.

Volgens de intenties van de organisatoren zal de wedstrijd gereden worden door vijf categorieën: liefhebbers, beroepsrenners, toeristen (2de categorie), veteranen en jongelingen (tout-petits). Deze laatste twee categorieën zouden maar ongeveer 50 km moeten rijden, hetzij Antwerpen-Mechelen-Lier-Antwerpen.

Zaterdag 22 juni 1907

De bestuurders van de Antwerpse BWB-afdeling, vast besloten de 25ste verjaardag van de BWB op uitbundige wijze te vieren hebben besloten, met akkoord van 'La Chronique Sportive', de Grote Scheldeprijs ('Grand Prix de l'Escaut'), te organiseren. De inschrijvingen moeten toekomen bij de heer François Van den Broeck, Belpairestraat 2 in Berchem of bij de Chronique Sportive, Komediemplaats, Antwerpen. Er worden geen gangmakers noch volgers toegelaten. Beroepsrenners en liefhebbers betalen 5 frank, de toeristen 1 frank en de veteranen (minstens 35 jaar op 30 juni 1907) en de jongelingen ('tout-petits') kunnen gratis rijden. Een veteraan of een jongeling die een valse opgave van leeftijd doet, wordt onverbiddeijk uitgesloten.

Donderdag 4 juli 1907

De heer Raoul Claes⁶, député van Leuven, schenkt een medaille in verguld zilver aan de eerste renner die doorkomt in Leuven. De prijs voor de eerste beroepsrenner: 100 frank, de eerste liefhebber een koersfiets 'The Darcy', gift van de heer Jos De Ridder, de eerste liefhebber tweede categorie een fiets 'Océan', gift van de hh. Van de Wiele en Schwibbe.

Donderdag 11 juli 1907

In afwachting zal op de wielersbaan Zurenborg een wedstrijd voor stayers georganiseerd worden met deelname van Tommy Hall, Quessard en Tubba.

Dinsdag 16 juli 1907

De renners klagen de slechte staat van de baan Aarschot-Lier aan. De organisatoren stellen daarom het volgende traject voor: veteranen en jongelingen (tout-petits) ongewijzigd langs Antwerpen, Mechelen, Duffel, Lier, Antwerpen; beroepsrenners, liefhebbers, toeristen: Antwerpen, Mechelen, Herent-bij-Leuven, rechtsaf, Veltem, Nossegem, rechtsaf, Steenokkerzeel, Perk, Hofstade, Mechelen, Duffel, Lier, Antwerpen.

Woensdag 17 juli 1907

De organisatie vergadert vanavond in Taverne Alsacienne. Vanaf 20 uur zijn de bestuurders beschikbaar voor iedereen die inlichtingen wenst.

Zondag 21 juli 1907

Programma wielerveenbaan Zurenborg op zondag 28 juli: aankomst van 150 renners van de Scheldeprijs-twee baanronden-premie voor de snelste ronde.

Stayers (Hall - Tubbax - Quessard): reeksen van 10, 15 en 25 km.

Match Antwerpen-Brussel voor liefhebbers (Antwerpen: Werbrouck, Alpha, John en Johnson - Brussel: De Geyter, Tony, De Greef en Van Bever). Scratch.

Zondag 28 juli 1907

165 renners ingeschreven! Elke categorie zal een rugnummer van verschillende kleur dragen.

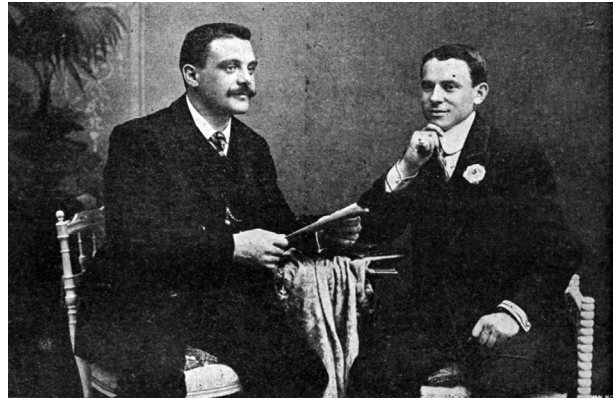
Op vrijdag 28 juni 1907 bericht ook De Nieuwe Gazet over 'de Grootte Scheldeprijs'. De krant geeft het reglement (zie Le Matin, 22 juni) en vermeldt ook dat 'de grootste broederlijkheid van de rijders wordt vereist, het kleinste feit hiertegen zal uitsluiting mede-slepen, buiten de straffen door het sportcomiteit van den B.W.B. toegepast.'

Op 17 juli 1907 bericht dezelfde krant:

'De grote Scheldeprijs van 28 juli: (liefhebbers, beroepsrijders, toeristen op 100 kilometers). (jongelingen, veteranen op 50 kilometers).

Een twaalfstal dagen scheiden ons nog van de schoone koers, waarover wij in een vorig nummer uitvoerig inlichtingen gaven, en reeds hebben 50 mededingers hun inschrijving gevraagd. Na onderzoek, is het gebleken dat de weg over Aarschot tot zulk een proef niet geschikt is.

Beslist werd dat voor Leuven te Herent de rijders rechts afdraaien zullen naar Nosseghem, daar nog

Constant Ceurremans en Karel Verbist

maals rechts rijden zullen en langs Steenockerzeel - Perck terug op Mechelen komen om daar den weg op Lier langs Duffel in te slaan. De schoonste banen van Brabant zullen op die wijze uitgezocht zijn.

Wij zetten al onze Vlaamsche rijders aan, onverwijld hun inschrijving (één frank) Belpairestraat 2, Berchem, te zenden, nu zij voor eenmaal een koers kunnen betwisten, zonder tot reiskosten genoodzaakt te worden.'

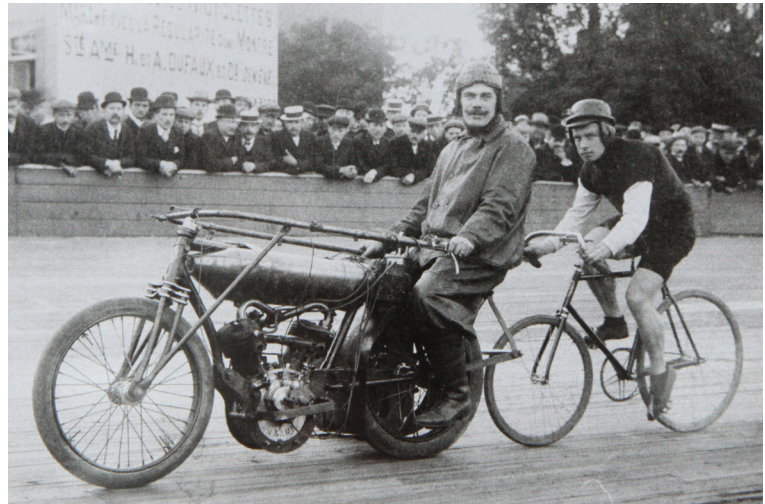
Op zondag 28 juli 1907 zal de allereerste Scheldeprijs gereden worden, georganiseerd door de Antwerpse Afdeling van de BWB en La Chronique Sportive!

1 Rik Luyten (1873-1954, kampioen van België amateurs 1894-95, 2de WK ½ fond 1895), Rik Hens (1889-1963, wereldkampioen ½ fond amateurs 1910), Karel Verbist (1883-1909, 2de wereldkampioenschap ½ fond 1907, kampioen van België ½ fond 1908, 1909), Constant Ceurremans (1881-1931, gangmaker van Verbist, die zelf verongelukte tijdens een wedstrijd in Duitsland, op 18 juni 1931), Jan Olieslagers (1883-1942, alias 'Jan zonder Vrees', gangmaker, motorrenner, luchtpionier, oorlogsheld), Arthur Vanderstuyft (1883-1956, stayer, veelvuldig kampioen van België, 2de wereldkampioenschap ½ fond 1906), Leon Vanderstuyft (1890-1964, wereldkampioen ½ fond 1922)

Motorduivel Jan Olieslagers, alias 'Jan zonder Vrees'

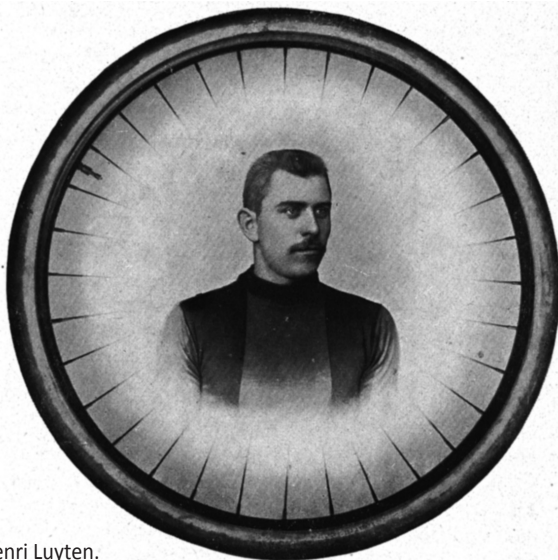

Ceurremans- Arthur Van der Stuyft

De gebroeders Van der Stuyft: links Leon, rechts Arthur.

Henri Luyten.

2 *La Chronique Sportive* was een Franstalig Antwerps weekblad dat in januari 1906 werd opgericht. In 1907 droeg het als ondertitel *Gazette hebdomadaire*. Het blad was gevestigd op de Place de la Comédie nr. 13 in Antwerpen en had later ook een bureel in de rue des Chevaliers nr. 10 te Brussel. Fernand Colignon was één van de redacteurs. In *La Chronique Sportive* schreef hij onder de schuilnaam Fernand Nivôse, in *de Chronique Sportive* van *Le Matin* was dat Fernand Lenoir. *La Chronique Sportive* was geen lang leven beschoren. Vanaf 1909 kreeg het sportweekblad het moeilijk en verdween het van de markt.

3 Op 22 juni 1907 verschijnt de benaming 'Grand Prix de L'Escaut' voor het eerst in de (Franstalige) pers. Bij de vertaling hadden sommige Nederlandstalige bladen het moeilijk. Schreef *De Nieuwe Gazet* al over de 'Groote Scheldeprijs', dan vinden wij in *Gazet van Antwerpen* de 'Prijzen van de Schelde' terug.

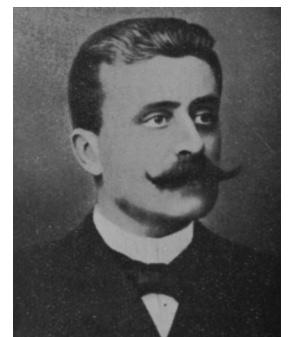
4 Zurenborg Wielerbaan, gelegen tussen de huidige Uitbreidingsstraat en de Cogels-Osylei, naast de gasketels. Geopend in 1893, afgebroken in 1910, cementen rijvak tot 1904, nadien houten baan. De wereldkampioenschappen 1894 en 1905 werden er georganiseerd. De *Zurenborger wielerbaan* was voor WO I *the place to be* voor de Antwerpse (wieler)sportliefhebber.

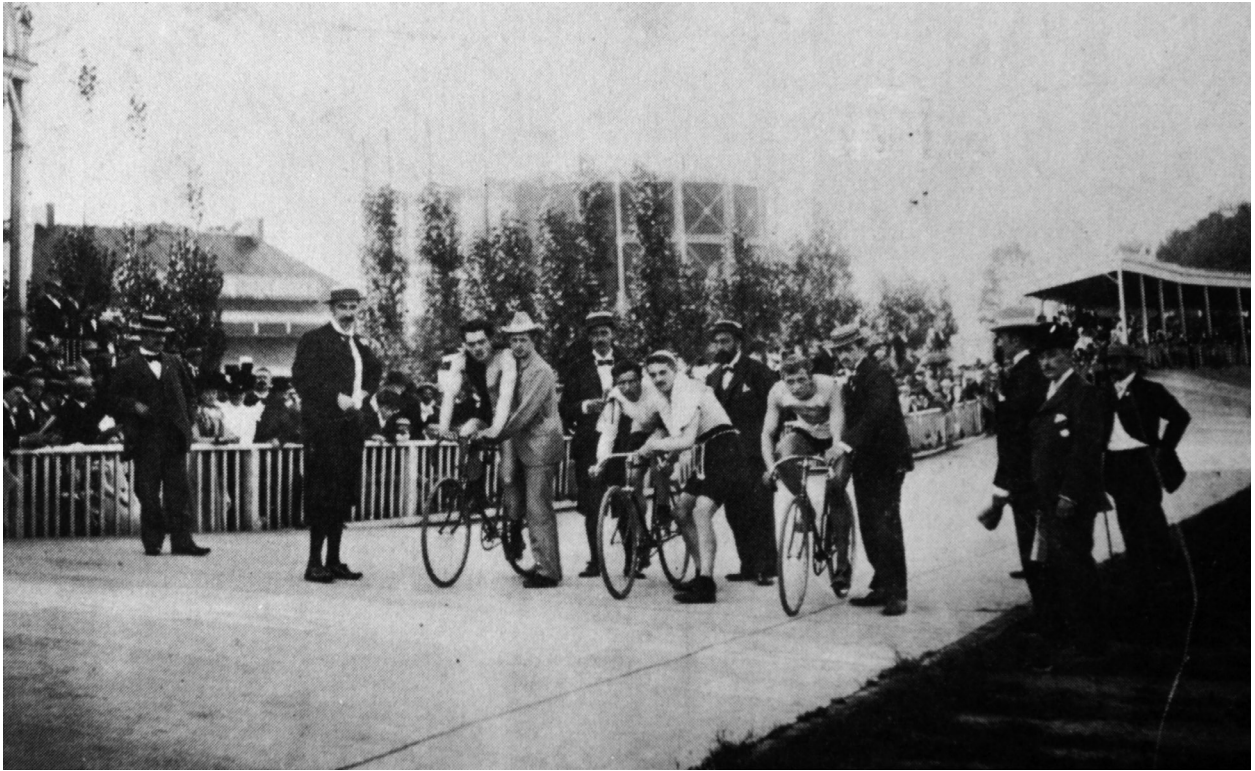

Fernand Colignon

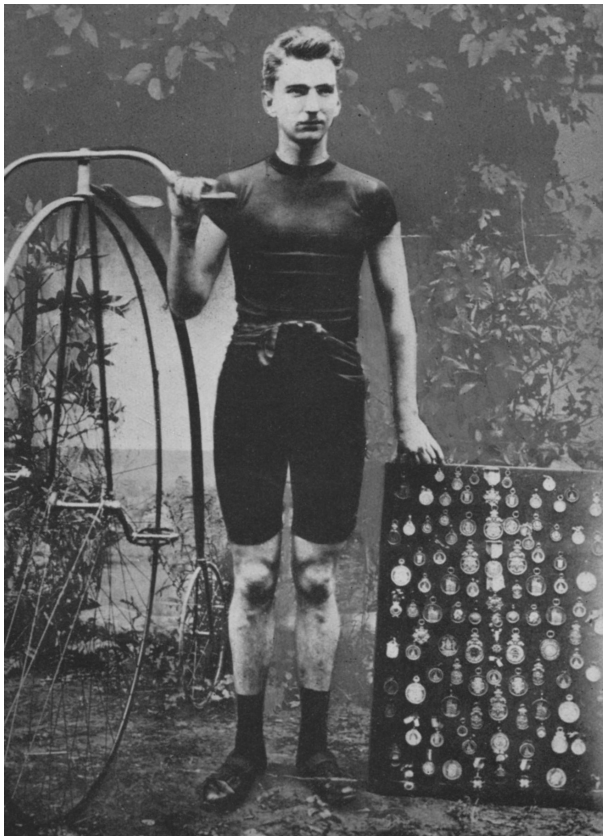
5 *Le Matin*, Franstalig, liberaal Antwerps dagblad, dat verscheen van 1894 tot 1974. Vanaf 1894 publiceerde het blad *La Chronique Sportive*, een vaste sportrubriek, geschreven door de journalist Fernand Lenoir, pseudoniem van Fernand Colignon (1875-1934), voorzitter BWB. 1929-1934, ondervoorzitter UCI 1910-1935, penningmeester UCI 1901-1934.

6 Raoul Claes (1864-1941) was van 1893 tot 1897 voorzitter van de K.B.W.B. Hij werd in 1904 volksvertegenwoordiger. Van 1934 tot 1938 was hij ook burgemeester van Leuven. Waarschijnlijk is de premie echter nooit toegekend, vermits het parcours verlegd werd en de renners niet door Leuven reden (*Le Matin*, 16.07.1907).

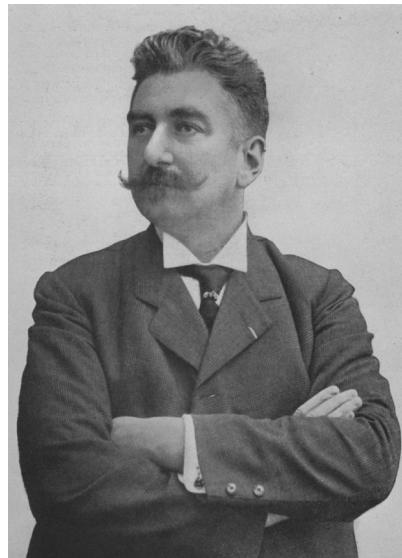

Wielerbaan Zurenborg, aankomstplaats 1907 en 1908.
De grote man (tweede van links) is Emile de Beukelaer.

Emile de Beukelaer als renner-kampioen.

Emile de Beukelaer
UCI-voorzitter
van 1900 tot 1922

Emile de Beukelaer (1867-1922) was de voornaamste Antwerpse wielerpionier. Eerst was hij renner en behaalde hij – vooral op de hoge Bi – veel overwinningen. Nadien was hij medestichter van de U.C.I., waarvan hij voorzitter was vanaf de stichting (1900) tot aan zijn vroegtijdige dood (1922). Hij was de zoon van François-Xavier de Beukelaer, oprichter van de gelijknamige likeurstokerij, bekend van 'Elixir d'Anvers', het nog bestaande digestieve likeur. Uiteraard was De Beukelaer nauw betrokken bij de organisatie van de eerste Scheldepreizen.

CHRONIQUE SPORTIVE

GAZETTE HEBDOMADAIRE

BRUXELLES : 10, rue des Chevaliers

ANVERS : 13, Place de la Comédie
TELEPHONE 1777

ABONNEMENTS
Anvers frs. 4,00 par an
Belgique » 5,00
Etranger » 6,50

Le Circuit des Ardennes

C'est par un temps radieux que s'est disputé jeudi dernier le Circuit des Ardennes, formule Kaiserliche Automobile Club. Il y avait moins de monde à Bastogne cette année que les années précédentes; de nombreuses tribunes avaient été réservées aux membres de l'Automobile Club de Belgique, elles étaient loin d'être remplies; les absents auront eu tort, car le spectacle sportif était unique. Le public ma vie assisté à une lutte plus serrée et plus étonnante que celle que les "Pipe" et les "Minerva" se sont livrée pendant cette splendide journée.

Le chronométrage était assuré par MM. De Benckere, Roisaert, Joostens, Stembert Heirman; il a été fait d'une façon parfaite. Un service d'affichage fonctionnait aussi à merveille, permettant au public de se rendre compte d'un coup d'oeil de la place de chaque concurrent.

Ce que fut la cause? Une lutte palpitante entre "Minerva" et "Pipe", ces dernières absolument dans un jour de triomphe, vont successivement leurs trois champions, Hautvast, Jenatzy et Deplus hors de combat par suite d'accidents divers, heureusement peu graves, — relativement bien entendu — et dès lors la course est couronnée, plus rien ne peut empêcher les "Minerva", qui ont couru là une course remarquable et comme jamais usiné n'a osé rêver d'en courir, de gagner haut la main.

Voici du reste le classement tour par tour:

LE DEPART. — Les chronométristes donnent le départ dans l'ordre suivant à 23 voitures, la Darraocq et la Gaggenu en se présentent par 1. Warwick Wright, Minerva, 5 h. 01; 2. Hieronymus, Gaggenu, 5 h. 02; 3. Gelsinger, Adler, 5 h. 03; 4. Vallée, Ariès, 5 h. 04; 5. Schulz, Imperia, 5 h. 05; 6. Henry Benz, 5 h. 06; 7. Hautvast, Pipe, 5 h. 07; 8. Wilhelm, Métallurgique, 5 h. 08; 9. Koolhoven, Minerva, 5 h. 09; 10. Robl, Gaggenu, 5 h. 10; 11. Adelberger, Adler, 5 h. 11; 12. Villenan, Ariès, 5 h. 12; 13. De Guise, Imperia, 5 h. 13; 14. Henriot, Benz, 5 h. 14; 15. Deplus, Pipe, 5 h. 15; 16. Moore Brabazon, Minerva, 5 h. 16; 17. Picot, Gaggenu, 5 h. 17; 18. Barlet, Adler, 5 h. 18; 19. Bette, Imperia, 5 h. 19; 20. Gaggenu, Benz, 5 h. 20; 21. Jenatzy, Pipe, 5 h. 21; 22. Lee Guinness, Minerva, 5 h. 22; 23. Pilette, Mercedes, 5 h. 23.

LE PREMIER TOUR. — Voici les temps du premier tour:
1. Hautvast, Pipe, en 48 m. 38; 2. Jenatzy, Benz, en 49 m. 31; 3. Lee Guinness, Minerva, en 49 m. 40; 4. Deplus, Pipe, en 49 m. 42; 5. Wilhelm, Métallurgique, en 50 m. 54; 6. Moore Brabazon, Minerva, en 51 m. 39; 7. Warwick Wright, Minerva, en 52 m. 10; 8. Hieronymus, Gaggenu, en 52 m. 10; 9. Koolhoven, Minerva, en 52 m. 22; 10. Pilette, Mercedes, en 52 m. 42; 11. Adelberger, Adler, en 52 m. 57; 12. Henriot, Benz, en 53 m. 51; 13. Henry Benz, en 54 m. 31; 14. Robl, Gaggenu, en 56 m. 10; 15. Gelsinger, Adler, en 56 m. 14; 16. Barlet, Adler, en 56 m. 18; 17. Spiedman, Benz, en 57 m. 03; 18. Schulz, Imperia, en 57 m. 38; 19. Hentze, Imperia, en 1 h. 00 m. 46; 20. De Guise, Imperia, en 1 h. 02 m. 02; 21. Vallée, Ariès, en 1 h. 20 m. 23.

La voiture Ariès, de Villenan est en panne à Marlelange; la seconde Ariès, de Vallée, passe devant les tribunes puis s'arrête et abandonne, la came du deuxième cylindre étant cassée. La Gaggenu de Picot ne passe pas.

LE SECOND TOUR. — Voici les temps additionnels des deux premiers tours:
1. Hautvast, Pipe, en 1 h. 37 m. 24; 2. Lee Guinness, Minerva, en 1 h. 37 m. 58; 3. Jenatzy, Benz, en 1 h. 38 m. 48; 4. Deplus, Pipe, en 1 h. 40 m. 1; 5. Wilhelm, Métallurgique, en 1 h. 40 m. 22; 6. Moore Brabazon, Minerva, en 1 h. 42 m. 06; 7. Warwick Wright, Minerva, en 1 h. 43 m. 43; 8. Hieronymus, Gaggenu, en 1 h. 44 m. 34; 9. Koolhoven, Minerva, en 1 h. 44 m. 49; 10. Pilette, Mercedes, en 1 h. 45 m. 13; 11. Barlet, Adler, en 1 h. 46 m. 34; 12. Robl, Gaggenu, en 1 h. 49 m. 47; 13. Adelberger, Adler, en 1 h. 50 m. 22; 14. Henriot, Benz, en 1 h. 52 m. 25; 15. Schulz, Imperia, en 1 h. 54 m. 35; 16. Spiedman, Benz, en 1 h. 54 m. 51; 17. Hentze, Imperia, en 2 h. 00 m. 05; 18. De Guise, Imperia, en 2 h. 07 m. 11.

La voiture Adler de Gelsinger et la Benz d'Henry Benz ne repassent pas; donc hors course à ce moment; deux Ariès, une Benz, une Gaggenu, une Adler.

LES 100 KILOMETRES. — On affiche les temps des meilleurs 100 kilomètres:
1. Hautvast, Pipe, en 56 m. 19 s. 1/5; soit une moyenne de 107 kilomètres à l'heure; 2. Lee Guinness, Minerva, en 57 m. 20 s. 2/5; 3. Jenatzy, Benz, en 57 m. 22 s. 2/5; 4. De-

plus, Pipe, en 57 m. 48 s. 1/5; 5. Wilhelm, Métallurgique, en 58 m. 41 s. 2/5; 6. Moore Brabazon, Minerva, en 59 m. 38 s.

LE TROISIEME TOUR. — Voici les temps des trois premiers tours additionnels:
1. Lee Guinness, Minerva, en 2 h. 25 m. 57 s.; 2. Wilhelm, Métallurgique, en 2 h. 30 m. 01 s.; 3. Hautvast, Benz, en 2 h. 31 m. 30 s.; 4. Moore Brabazon, Minerva, en 2 h. 31 m. 45 s.; 5. Jenatzy, Benz, en 2 h. 31 m. 46 s.; 6. Warwick Wright, Minerva, en 2 h. 35 m. 07 s.; 7. Hieronymus, Gaggenu, en 2 h. 36 m. 18 s.; 8. Koolhoven, Minerva, en 2 h. 36 m. 49 s.; 9. Henriot, Benz, en 2 h. 38 m. 45 s.; 10. Deplus, Pipe, en 2 h. 39 m. 10 s.; 11. Schulz, Imperia, en 2 h. 51 m. 10 s.; 12. Robl, Gaggenu, en 2 h. 54 m. 55 s.; 13. Hentze, Imperia, en 3 h. 00 m. 32 s.; 14. Adelberger, Adler, en 3 h. 05 m. 13 s.; 15. De Guise, Imperia, en 3 h. 07 m. 23 s.; 16. Barlet, Adler, en 3 h. 11 m. 12 s.; 17. Pilette, Mercedes, en 3 h. 16 m. 50 s.

La Benz de Spiedman ne repasse pas. Hautvast a eu une éraclon de pneumatique, ce qui explique son grand retard.

LE QUATRIEME TOUR. — Dix-sept voitures restaient en course au commencement de ce tour, les temps des trois premiers de celles qui ont terminé les quatre tours:
1. Lee Guinness, Minerva, en 3 h. 20 m. 16 s.; 2. Moore Brabazon, Minerva, en 3 h. 24 m. 08 s.; 3. Koolhoven, Minerva, en 3 h. 28 m. 46 s.; 4. Henriot, Benz, en 3 h. 30 m. 44 s.; 5. Warwick Wright, Minerva, en 3 h. 36 m. 56 s.; 6. Deplus, Pipe, en 3 h. 40 m. 35 s.; 7. Schulz, Imperia, en 3 h. 54 m. 59 s.; 8. Hentze, Imperia, en 3 h. 59 m. 10 s.; 9. Adelberger, Adler, en 4 h. 05 m. 49 s.; 10. Wilhelm, Métallurgique, en 4 h. 07 m. 43 s.; 11. De Guise, Imperia, en 4 h. 11 m. 22 s.; 12. Barlet, Adler, en 4 h. 14 m. 05 s.; 13. Pilette, Mercedes, en 4 h. 20 m. 42 s.

Le ne ont joué de malheur pendant ce tour, deux sont hors de combat et la troisième confondre péniblement; Hautvast, arrivé à Hagnoy-Neuve, prend un air viraginal et va se jeter avec sa voiture avers-dessus sur la piste; la voiture vers, mais le sympathique chauffeur et son mécanicien n'ont que des blessures très légères. Jenatzy, d'autre part, est en panne et ne repasse pas.

Il y a une des suspensions de la voiture brisée, mais elle continue.

Robl, Gaggenu ne repasse pas.

LE CINQUIEME TOUR. — Le départ s'éclaircit; il n'y avait plus que treize voitures; deux sont hors de combat; ce qui est merveilleux — pour continuer la course:
1. Lee Guinness, Minerva, en 4 h. 24 m. 44 s.; 2. Moore Brabazon, Minerva, en 4 h. 28 m. 29 s.; 3. Henriot, Benz, en 4 h. 25 m. 54 s.; 4. Koolhoven, Minerva, en 4 h. 36 m. 35 s.; 5. Hieronymus, Gaggenu, en 4 h. 41 m. 07 s.; 6. Schulz, Imperia, en 4 h. 56 m. 11 s.; 7. Hentze, Imperia, en 5 h. 01 m. 20 s.; 8. Adelberger, Adler, en 5 h. 05 m. 59 s.; 9. Wilhelm, Métallurgique, en 5 h. 17 m. 11; 10. Barlet, Adler, en 5 h. 19 m. 01 s.; 11. De Guise, Imperia, en 5 h. 20 m. 42 s.; 12. Pilette, Mercedes, en 5 h. 26 m. 10 s.

La voiture Pipe, celle de Deplus, vient de culbuter.

Barlet abandonne.

LE SIXIEME TOUR. — Plus que douze concurrents pour entamer cette étape; voici comment elle a été accomplie:
1. Lee Guinness, Minerva, en 5 h. 14 m. 25 s.; 2. Koolhoven, Minerva, en 5 h. 17 m. 47 s.; 3. Henriot, Benz, en 5 h. 18 m. 40 s.; 4. Moore Brabazon, Minerva, en 5 h. 24 m. 23 s.; 5. Warwick Wright, Minerva, en 5 h. 28 m. 45 s.; 6. Hieronymus, Gaggenu, en 5 h. 32 m. 39 s.; 7. Hentze, Imperia, en 6 h. 00 m. 25 s.; 8. Schulz, Imperia, en 6 h. 09 m. 25 s.; 9. Wilhelm, Métallurgique, en 6 h. 20 m. 53 s.

LE SEPTIEME TOUR. — Voici le résultat final:
1. MOORE BRABAZON, sur MINERVA, pneus ENGLEBERT, employant la MOTOCARLINE, essence homogène, et le VALVOLEUM VVV, huile de course des Huilleries à vapeur de Haren-Nord, Mottay et Pisart, en 6 h. 14 m. 05 s. 2/5.
2. KOOLHOVEN, sur MINERVA, pneus ENGLEBERT, employant la MOTOCARLINE, essence homogène, et le VALVOLEUM VVV, huile de course des Huilleries à vapeur de Haren-Nord, Mottay et Pisart, en 6 h. 14 m. 32 s.
3. LEE GUINNESS, sur MINERVA, pneus ENGLEBERT, employant la MOTOCARLINE, essence homogène, et le VALVOLEUM VVV, huile de course des Huilleries à vapeur de Haren-Nord, Mottay et Pisart, en 6 h. 15 m. 24 s. 2/5.
4. HENRIOT, sur Benz, en 6 h. 16 m. 05 s. 1/5.
5. HIERONYMUS, sur GAGGENU, en 6 h. 23 m. 27 s.
6. WARWICK WRIGHT, sur MINERVA, en 6 h. 27 m. 54 s.
7. HENTZE, sur Imperia, en 7 h. 0 m. 5 1/5.

LE TOUR LE PLUS VITE. — La moyenne à l'heure du gagnant est de 97 kilomètres et est le tour le plus vite à 646 fait par Lee Guinness en 47 m. 59 s., soit 107 kil. 400 m. à l'heure.

Minerva for ever!

Lorsqu'en juillet 1904 eut lieu sur le petit Circuit des Ardennes à Arlon l'inoubliable épreuve qui mit aux prises les marques les plus réputées de la motocycte, l'équipe de la "Minerva" remporta un triomphe qui valut à la firme anversoise une renommée universelle, et à l'épreuve l'appellation de *Journée des Minerva*.

Déjà à cette époque on reconnut qu'il existait, à Anvers, une usine dont les procédés de construction nousavaient d'offrir le concurrent étranger, dont les produits avaient atteint une perfection qui leur permettait de répondre à tous les essais.

Grâce à l'impulsion de leur compétent directeur, M. Sylvain de Jong, les usines de Berchem ont réalisé depuis lors des progrès qui tiennent du miracle; leur développement merveilleux a fait l'admiration de tous ceux qui savent quelle force d'énergie, quelle puissance de conception, quel esprit de sagacité et d'observation il est nécessaire de réunir pour arriver à soutenir la lutte contre le progrès dans le domaine de la construction automobile.

Mais quand, au milieu de festivités inoubliables, honorées de la présence de nos ministres, on se livre à l'inspection des grandes usines de Berchem on ne doute pas que ces usines tiendront un jour une place incomparable dans le monde automobile.

Ce jour est arrivé; l'heure du triomphe de la Minerva vient de sonner; l'opiniâtre directeur des usines et tous ses zélés et compétents collaborateurs voient leurs œuvres couronnées par la victoire la plus redoutée, celle qui se réalise sur quatre voitures engagées dans la grande épreuve classique du Circuit des Ardennes, formule Coupe de l'Empereur, trois se classent premières, séparées seulement par quelques secondes, le quatrième prend la sixième place très près, sur un lot de vingt-cinq concurrents parmi lesquels les rois du volant.

Est-il possible d'imaginer triomphe plus complet? Il est-ce pas là la preuve la plus éclatante des qualités de robustesse, de résistance, de vitesse et de régularité des voitures Minerva.

Le résultat du Circuit des Ardennes sera un fleuron étincelant dans le casque de la classe que les grandes Usines de Berchem ont choisies comme patronne. Ce sera le phare qui luira sur les entreprises de nos intelligents industriels, et on ne peut que féliciter chaleureusement le directeur, ingénieurs et modestes ouvriers de cette riche laborieuse qui ont su attirer sur Anvers l'attention de l'étranger entier.

Félicitons aussi bien chaleureusement les conducteurs des voitures victorieuses qui nous ont pu doter d'un seul instant des pronostics qui ont été possible de réaliser à l'aide d'engins aussi merveilleux que ceux que la "Minerva" leur avait confiés, et sermons en constatant que si le petit circuit d'Arion de 1904 fut la *Journée des Minerva*, le grand circuit des Ardennes de 1907 est.

Tommy Hall Quessard Tubbax

Tandis que la foule impatient et avide attendait dimanche au vélodrome de Zurenberg l'arrivée des cinq catégories du Grand Prix de l'Escaut, elle pourra assister à l'empoignade entre Tommy Hall, Quessard et Tubbax. Ce sont là trois hommes qui, s'ils n'ont pas les qualités transcendantales d'un Verbiest ou d'un Darraocq, n'en sont pas moins des styers de qualité et, ce qui en gène nullement l'appréciation de la renommée, ils possèdent des moyens et des aptitudes à peu près identiques joints à une grande volonté de vaincre.

Cette fois, l'adversaire ne se trouvera pas sacrifié à l'initiative des organisateurs; le vainqueur, il l'aura à armes égales et on peut être persuadé que, stimulé par la possibilité de la victoire, il saura montrer quel est de taille à justifier la confiance que beaucoup ont mise en sa personne en rendant la besogne très dure à ses adversaires.

Ce sera en tout cas un match extrêmement intéressant qui pourrait révéler bien des surprises. Les trois partenaires sont susceptibles de réaliser de réelles prouesses, et si Tommy Hall fut jadis recordman du monde des distances moyennes, rien ne dit qu'il ne peut le retrouver à moins que Quessard et Tubbax qui brûlent tous deux de poser un coup d'éclat ne lui brûlent par la même occasion... la politesse.

Il y aura du monde dimanche à Zurenberg la journée ayant un programme original autant que réellement attrayant.

Grand Prix de l'Escaut

Course sur Route pour coureurs cyclistes de la L.V.B.

Professionnels, Amateurs, de 2e catégorie ainsi que pour Vétérans et Tout-Petits

organisée le Dimanche 28 Juillet 1907

PAR LA SECTION PROVINCIALE ANVERSOISE DE LA L.V.B. ET LA "CHRONIQUE SPORTIVE."

Nous ne nous sommes pas trompés; dans notre pronostic en prédisant un succès complet au Grand Prix de l'Escaut. A l'heure actuelle plus de cent coureurs nous ont fait parvenir leur adhésion.

Seule la catégorie professionnelle nous a quelque peu déçus, au point de vue "nombre" d'inscrits; car la lutte n'en sera ni moins dure ni moins passionnante.

Le runner-up de Van Houwaert, tient à justifier tout le bien que l'on a dit de lui, et brule d'impatience d'établir nettement sa supériorité sur ses camarades.

Le glorieux vainqueur de Eschelen-Bruxelles, le populaire Squifflet, lui opposera une résistance acharnée, enfin, les professionnels François Leturgie, de Roubaix et Plateau, de Tourcoing (qui ne viennent pas pour de prunes) donneront la note internationale à la rencontre qui promet d'être tout un événement.

Les inscriptions des autres catégories sont trop nombreuses pour que nous puissions analyser la chance d'un quelconque concurrent.

— Ne nous en privez pas; qu'en gager tous ceux que le sport vélocypédique intéresse à se rendre nombreux au vélodrome.

Ils prendront un plaisir immense aux luttes palpitantes qui se livreront sur la piste ce qui suffit aux organisateurs comme récompense.

Avant de résumer les dernières dispositions prises notons un triple ban en l'honneur de l'usine anversoise des automobiles "Royal Star".

Desirant contribuer dans la plus large mesure possible au succès de la course, les administrateurs viennent de mettre à la disposition des organisateurs trois voitures, pour servir les concurrents de bout en bout.

Voilà qui est, on ne peut plus aimable.

Tous nos remerciements aux usines "Royal Star".

Monsieur Deley, ainsi que Messieurs Van den Wielen et Schiebbe, les sportsmen bien connus, mettront également leur voiture à la disposition des officiels.

De cette façon, chaque catégorie sera accompagnée, ce que ne peut pas manquer à exercer une excellente influence sur la régularité des épreuves.

La distribution des Dossards.
La distribution des dossards se fera pour les cinq catégories, 33, rue des Trois Rois, Berchem, au local du Lauwertak le 28 juillet à partir de midi.

Pour la bonne marche des opérations cinq officiels y présideront.

Ils accompagneront ensuite leur catégorie jusqu'à la route de Vieu-Dieu où après l'ultime appel le départ définitif sera donné.

Les dossards des cinq catégories seront de couleurs différentes afin que le public puisse juger sans la moindre difficulté de la place d'un concurrent. Par surcroît de précaution, les numéros ne se reproduiront pas dans une autre catégorie; nous croyons comme cidé réduire les occasions de se tromper au minimum.

Le départ.
Le départ sera donné sur la route:
A une heure, aux professionnels (dossards rouges);
A une heure et demi, aux amateurs (dossards blancs);
A deux heures, aux touristes (dossards bleus);
A deux heures et demi, aux vétérans (dossards verts);
A trois heures, aux tous petits (dossards jaunes).

Au plus tard bien entendu.

La route.
Voici l'itinéraire qui aura à suivre les vétérans et les tous petits:
Berchem, à 3 kilomètres passage à niveau, Vieux-Dieu, prendre à droite de la Maison communale la route pour Conlich, Waelhem, Malines, traverser le pont et virer à gauche; la Katholijnevest en entier virer à gauche sur la Chaussée de Lierre, Duffel, traverser le village jusqu'à la Grand Place, prendre à droite, Chaussée de Lierre, Lierre (porte de Malines) ne pas traverser le pont, virer à gauche, suivre le canal (1 kil.) jusqu'au pont, virer à gauche, passer la barrière, Chaussée d'Anvers, jusqu'à Boucot (6 kilomètres) (Honde Gedepute), virer à droite (angle droit) Chaussée de Borsbeek jusqu'au village, centre village, prendre à gauche, Extérieur, Chaussée Gilschot, porte de Borsbeek, avenue Gilschot, vélodrome, tous tours à faire.

Professionnels—Amateurs—Touristes
Jusqu'à Malines même route que les vétérans, traverser le pont, virer à gauche, Katholijnevest, Zwartzwartvest, Zandpoortvest, Gilschotvest, etc., gauche, traverser le chemin de fer, Chaussée de Louvain jusqu'à Herent (faire appliquer un cachet sur le dossard);
Prendre à droite la jolie piste route de Velthem jusqu'à la Chaussée de Bruxelles, suivre celle-ci jusqu'à Nassegheem (faire apposer second cachet sur le dossard);
Tourner à droite sur Hummelghem, Steencoker, Perck, Hofstade, Malines (canal), revenir en ville, place de la Gare, rue de la Gare, à gauche place Bagheuse, Zandpoortvest, Zwartzwartvest, puis à droite traverser le pont, Chaussée de Lierre itinéraire des vétérans et tous petits jusqu'au vélodrome, tous tours entiers à faire.

Contrôles.
Il ne nous reste plus grand chose à ajouter concernant les contrôles disons que c'est l'Union Vélocypédique Louvainiste qui assure le contrôle de Herent sous la direction de son vice-président M. Van Briston (1 estampille du club sera apposée sur les dossards).
Le Peterman Cyclist Club, sous la direction de son président Jos. Delreux indiquera le chemin aux concurrents depuis la gare de Veli-en jusqu'à la chaussée de Bruxelles.

Les commissaires seront en uniforme (bleu pour l'Union Vélocypédique et gris pour le Peterman Cyclist Club).
Ces derniers seront porteurs de petits drapeaux pour indiquer la route.
Aux deux virages assez courts de Velhem et au passage à niveau de Heyssom il y aura deux commissaires pour avertir les coureurs et les faire ralentir.

A Nossoghem, le "Lauwertak" appliquera le second cachet.
En outre, il y aura 2 contrôleurs à Duffel, 2 à Lierre, 1 à Bouchoit, 1 à Borsbeek, 1 à l'Extérieur.

- LISTE DES ENGAGES**
Professionnels (dossards rouges)
1. H. Volckaers, Antwerp Bicycle Club.
2. L. Deruysser, Antwerp Bicycle Club.
3. M. Van Briston, Sport Cycliste Anversois.
4. Kennis, id.
5. Spruyt Ed., Sport Cycliste Boomois.
6. Hnock, Cam.
7. F. Van Horenbeck, Dourne.
8. Adelin Squifflet, Cortil-Noirmont.
9. M. Leturgie, Roubaix.
10. Eugène Latale, Tourcoing.
11. Pierre De Voecht, Sport Cycliste Boomois.
Amateurs (dossards blancs)
1. De Laet Charles, Calmpouth.
2. Gérard De Roock, Lauwertak.
3. E. Van Briston, Sport Cycliste Anversois.
24. Alf. V. de Weingert, Ostrich Cyclo Club.
25. Bernard Heyvaerts, U. C. A. Cureghem.
26. Philippe Thyss, id.

LA BELLE EPOQUE

1

1907

Zondag 28 juli

VREEMDE VOGELS

De mannen zijn zwart bestoven, wekken lachlust om hun zonderling uiterlijk maar voeren eveneens tot bewondering om hun flink werk

(De Nieuwe Gazet 29.07.1907)

Op zondag 28 juli is het zover. Vanaf 's middags is het een drukte van belang in de Driekoningestraat.¹ De eerste 'Grote Scheldeprijs' loopt van stapel. De eersten die starten zijn de beroepsrenners. Daarna volgen de andere categorieën. Om half vijf komen de profs aan in de wielersbaan. Maurice Leturgie en Eugène Platteau rijden arm in arm over de streep en worden aanvankelijk gelijk geklasseerd maar de door de B.W.B. gehomologeerde uitslag duidt Leturgie als winnaar aan.

De Nieuwe Gazet van 29 juli 1907 geeft een gedetailleerd verslag.

'In den velodroom van Zurenborg. Wat minder volk dan bij de vorige koersen. 't Was nochtans prachtig weder en een bijzonder punt vermeldde het programma: Aankomst van de deelnemers voor den grooten Scheldeprijs.

Ziehier de uitslagen van de verschillende koersen die er gereden werden:

Match Brussel-Antwerpen.

Eerste deel (1200 m.): 1. Werbrouck; 2. Tonny; 3. De Geyter; 4. Johnson.

Tweede deel (1200 m.): 1. Alpha; 2. De Graef; 3. John; 4. Van Bever.

Derde deel: 1. Werbrouck; 2. Alpha; 3. Van Bever; 4. De Geyter.

Vierde deel: werd niet gereden.

De Antwerpenaren worden als overwinnaars aangevoerd.

Match Tubbax-Tommy Hall-Quessard.

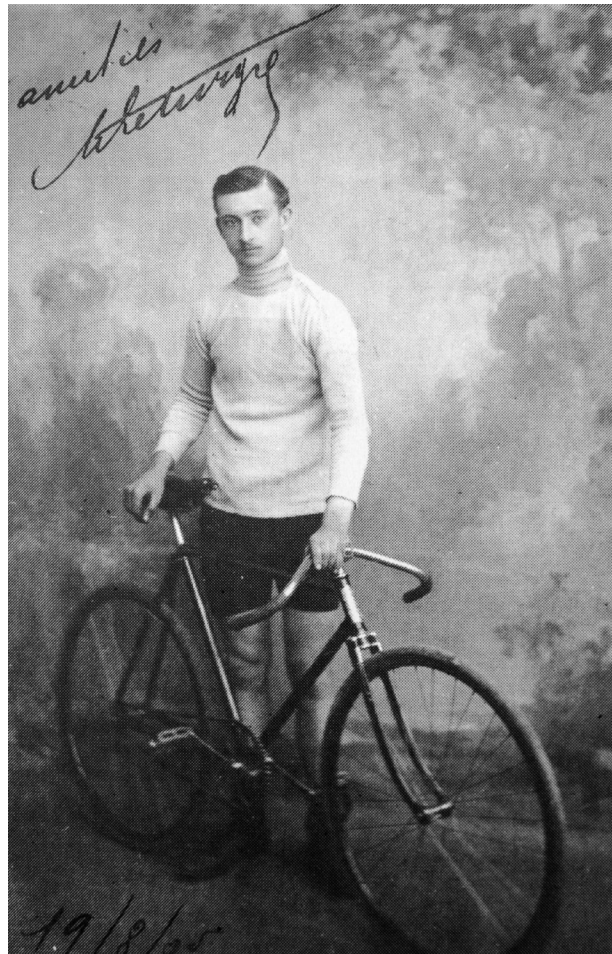
Eerste deel (10 kilom.): 1. Tommy Hall; 2. Tubbax; 3. Quessard.

Tweede deel (15 kilom.): 1. Tommy Hall; 2. Tubbax; 3. Quessard.

Derde deel (25 kilom.): 1. Tommy Hall; 2. Quessard; 3. Tubbax.

Grote Scheldeprijs: aankomst.

Om 4 ¼ uren komen de twee eerste beroepsrijders den velodroom binnengestormd: Leturgie, van Roubaix en

Maurice Leturgie, de allereerste winnaar.

Platteau, van Tourcoing. De mannen zijn zwart bestoven, wekken lachlust om hun zonderling uiterlijk maar voeren eveneens tot bewondering om hun flink werk. De twee rijders maken de twee ronden van de wielersbaan; geven elkaar den arm en komen te zamen aan. (applaus).

De rijders (223) vertrokken in 5 groepen: Beroepsrijders, liefhebbers, toeristen (100 kil.), veteranen, kleinen (50 kil.)...'

Eugène Platteau, 2de in 1907

Le Matin van 29 juli is lyrisch over het verloop van de Scheldeprijs. Fernand Lenoir (Colignon) is niet karig met zijn lofbetuigingen.

'De Grote Scheldeprijs kan beschouwd worden als de best gelukte wegkoers die er ooit in België werd georganiseerd.

De Chronique Sportive

en de Antwerpse BWB-Afdeling mogen fier zijn over het resultaat waartoe zij gekomen zijn. Meer dan 150 renners boden zich aan bij de start in Berchem. Vijfautomobielen gingen bij de start vooraf van de diverse reeksen. De categorie van beroepsrenners start om 1u20, de amateurs om 1u40, de toeristen om 2u15, de veteranen om 2u50 en de jongelingen om 3u04. Een enorme massa verdringt zich bij de start en onderweg is dat ook het geval.

Veel volk in de wielerschool om de opeenvolgende aankomsten bij te wonen, die allen aanleiding gaven tot veel strijd. De jongelingen, ventjes van 12-13 jaar, werden bijzonder aangemoedigd. Zie hier de uitslagen: Beroepsrenners: Leturgie van Roubaix en Platteau van Tourcoing komen samen aan om 4u30 en eindigen dead-heat; 3. Verstraeten van Brussel; 4. De Voecht; 5. J. De Ruysser, R. Antwerp BC; 6. Kennis, Merxem; 7. Maes, Merxem.

Veteranen: 1. L. Meens, Lloyd Cycle C. Deurne om 4u38; Jongelingen: C. van Hasselt, Borgerhout en L. Pauwels, Berchem, dead-heat;

Liefhebbers: Verlinden om 5u03;

Toeristen: Constant, RABC om 5u39.

Zeker honderd renners defileerden over de wielerschool voor de controle gesloten werd.'

PARCOURS

Antwerpen, Mechelen, Herent, Veltem, Nossegem, Steenokkerzeel, Perk, Hofstade, Mechelen, Duffel, Lier, Antwerpen, 100 km.

DEELNEMERS

La Chronique Sportive van 27 juli 1907 meldt elf ingeschreven beroepsrenners:

1. H. Volkaerts, Antwerp Bicycle Club; 2. L. Deruysser, Antwerp Bicycle Club; 3. Maes, Merxemsche Wielrijders Club; 4. Kennis, idem; 5. Spruyt Ed., Sport Cycliste Boomois; 6. Haeck Cam.; 7. F. Van Horenbeeck, Deurne; 8. Adelin Squifflet, Cortil-Noirmont; 9. M. Leturgie, Roubaix; 10. Eugène Plateau, Tourcoing; 11. Pierre De Voecht, Sport Cycliste Boomois.

UITSLAG

1. Maurice Leturgie (Fra), 100 km in 3u10m; 2. Eugène Plateau; 3. François Verstraeten; 4. Pierre Devoeght; 5. Leopold De Ruysser; 6. Kennis; 7. Frans Maes.

Leturgie is van Roubaix, Platteau (echte naam Platteau) van Tourcoing, Verstraeten van Brussel, Devoeght (of De Voecht ref. Gazet van Antwerpen en De Nieuwe Gazet) van Boom, De Ruysser van Kon. Antwerp B.C., Kennis en Maes van Merksem.

MAURICE LETURGIE

(°08.11.1886

† 24.11.1959)

Prof 1906 - 1914

Maurice was geen vedette maar wel een erg goed renner. Hij was, zoals Charles Crupe-landt, een echt product van de 'wielerschool' van Roubaix. Als Nordist reed hij veel in België. In 1905 won hij als amateur Roubaix-Béthune-Tourcoing en was hij 2de in het Kampioenschap van Frankrijk. In 1906 werd hij prof en won Hesdin-Saint-Pol-Hesdin. In 1907 was hij de beste in de Scheldeprijs, Parijs-Epernay, Parijs-Dourdan, Heuseux-Bastogne-Heuseux en in Laken. In 1911, als lid van Automoto, won hij in Bierwart en La Hulpe. Ereplaatsen behaalde hij o.a. in de Ronde van België (3de) en in Parijs-Roubaix (9de). In 1912 won hij de Ronde van Henegouwen en werd 3de in Parijs-Roubaix en 8ste in Parijs-Tours. In 1911 waagde hij zich ook aan het uurrecord van Marcel Berthet (sinds 1907 41,520 km) maar faalde op een nochtans zeer verdienstelijke 40,884 km. Leturgie was evenwel geen ronddrenner. Hij zette driemaal aan in de Tour (1911, 1912, 1913) maar gaf telkens op. De oorlog betekende meteen het einde van zijn verdienstelijke carrière.

1 In het lokaal van wielerschool De Lauwertak, Driekoningenstraat 59, Berchem werden de startformaliteiten, zoals het uitdelen van de rugnummers, vervuld. Daarna ging het in stoetsgewijze naar de 'Steenweg op Oude-God' waar het officiële vertrek gegeven werd.

2 Ook op 28 juli 1907 wordt in Frankrijk de elfde rit van de Tour de France (volgens GVA 'baankoers Frankrijk rond') gereden. De Nieuwe Gazet schrijft 'Elfde proef: Bordeaux-Nantes (391 kilom.). Vertrokken om 2 uren 's morgens. Uitslagen: 1. Petit-Breton; 2. Passerieu; 3. Garrigou; 4. Emile Georget'.

2

1908

zondag 19 juli

DE BESTE ANTWERPENAARS RIJDEN OP DE PISTE

**Langs den weg stond een zeer
nieuwsgierige menigte**

(De Nieuwe Gazet 20.07.1908)

Een professionele wegwedstrijd in Antwerpen organiseren blijft moeilijk. De bekendste Antwerpse beroepsrenners rijden allemaal op de wielerschool:

Verbist, Verlinden, Huybrechts, Luyten, Luycken, Tubbax... De beste Belgische prof-wegrenners wonen in Oost- en West-Vlaanderen: Van Hauwaert, Masselis, Haeck, Wancour, Deman. Zij komen niet naar de Scheldeprijs. De meesten ervan rijden ook de Tour, die in dezelfde periode georganiseerd wordt.¹ De tweede Scheldeprijs wordt een week vroeger georganiseerd dan in 1907. Weer is er een meeting in de wielersbaan Zurenborg, in afwachting van de aankomst van de wegrenners. Het betreft een snelheidsmatch tussen Werbrouck, John en Renard (gewonnen door John) en een match België-Nederland ½ fond tussen de Belgen Huybrechts, Luycken en de Nederlanders Van Nek en Stol (gewonnen door België).

Er worden vier categorieën uitgenodigd: beroepsrenners, liefhebbers, niet-aangesloten nieuwelingen van 17 tot 25 jaar en toeristen (liefhebbers tweede categorie). De wedstrijd voor *tout-petits* (jongelingen) wordt afgeschaft.

We vernemen dat de heren Van de Wiele en Schwiebbe een splinternieuwe koersfiets schenken aan de liefhebbers. Zij stellen hem tentoon in de Schermerstraat. (*Le Matin 16.07*)

We stellen vast dat er weinig belangstelling bestaat vanwege de beroepsrenners en er wordt gesuggereerd deze categorie af te schaffen en de prijzen te verdelen over de andere wedstrijden. (*Le Matin 16.07*)

Nadien wordt hier niet meer over gerept.

Op maandag 20 juli 1908 geeft *De Nieuwe Gazet* het verslag.

'De Grootte Scheldeprijs. – Niettegenstaande het slechte weder, hebben toch 265 rijders het vertrekpunt verlaten te Deurne. 12 beroepsrijders zijn vertrokken om 1u30; 37 liefhebbers om 1u35 m.; 99 toeristen om 1 u. 45; 107 beginnelingen om 1 u. 55. Langs den weg stond een zeer nieuwsgierige menigte. De eerste rijders zijn op klokslag 5 uren den velodroom binnen gereden. Het waren Van den Bergh², die 3u 25m. gebruikte om den afstand af te leggen. Kranskens, de eerste der beroepsrijders, heeft 3 ½ uren nodig gehad.'

PARCOURS

Deurne (Cogelsplein), Wijnegem, Oostmalle, Turnhout, Kasterlee, Geel, Herentals, Bouwel, Nijlen, Lier, Boechout, Borsbeek, Exterlaer, Gitschotel, wielersbaan Zurenborg, 100 km.

UITSLAG

12 deelnemers

1. Adrien Kranskens, 100 km in 3u30m; 2. Guido Devogelaere; 3. Jules Bayens; 4. Constant Hendrickx; 5. Schillemans; 6. Morgan Van Landeghem; 7. Frans Verheyden; 8. Armand Criquelion.

ADRIEN KRANSKENS

(°Brussel 1886)

Kranskens was één van de schaarse profrenners van zijn tijd die het ook op de weg probeerde. In 1908 werd hij prof en won de Scheldeprijs. Hij was ook 14de in Parijs-Brussel.

In 1909 werd hij 4de in Sedan-Brussel, 5de in de Ronde van België, 22ste in Parijs-Roubaix. In 1910 eindigde hij als 23ste in Parijs-Roubaix en in 1911, het laatste jaar waarin hij als prof vermeld wordt, werd hij 9de in Parijs-Brussel en de Ronde van Vlaanderen.

1 Op zondag 19 juli 1908, dag van de 2de Scheldeprijs wordt de 4de Touretappe gereden: Belfort-Lyon (309 km): 1. François Faber; 2. Garrigou; 3. Petit-Breton.

2 De liefhebber René Vandenberghe (en niet Van den Bergh, zoals *De Nieuwe Gazet* schrijft), vijf minuten later vertrokken dan de profs, heeft dus sneller gereden.

Bij de liefhebbers debuteert de jonge Victor Linart. Hij eindigt der tiende, na bandbreuk.

Linart (1889-1977) zou zich oriënteren naar de piste waar hij zich vlg ontwikkelde tot een allerbeste stayer. Het legde hem geen windeieren. Victor werd viermaal wereldkampioen (1921-1924-1926-1927), vijftien keer Kampioen van België en een grote beroemdheid.

LEVE DE AMATEURS

Wij betreuren een spijtig ongeval juist voor de aankomst aan Van Horenbeek en De Wachter overkomen of de uitslag had wel eene verandering kunnen ondergaan

(Onze Kampioenen n° 5, juli 1909)

De organisatoren¹ van de derde Scheldeprijs lieten de profs thuis. Dat was een logisch gevolg van de magere belangstelling die de profs in 1908 toonden voor de Scheldeprijs. Waren de prijzen te min? Werd er geen startgeld betaald? Was de datum ongunstig?² Was de verplaatsing naar Antwerpen te groot voor de Oost- en West-Vlaamse wegrenners? De derde Scheldeprijs werd gereden door liefhebbers, toeristen, beginnelingen en veteranen. De afwach-

tingsmeeting op de Zurenborger wielbaan werd omgetoverd tot een atletiekmeeting.

Fernand Lenoir (Colignon) geeft in zijn rubriek *Chronique Sportive* regelmatig korte berichten over de Scheldeprijs.

De Antwerpse BWB-Afdeling, in akkoord met de Federatie van de atletiek-beroepsverenigingen, heeft een programma van loopkoersen geprogrammeerd, bestemd om de aankomst van de Scheldeprijs te omkaderen: het Kampioenschap van Antwerpen 100 meter in reeksen, halve finales en finale; een wedstrijd snelwandelen over 10 km; een koers voor nieuwelingen over 3000 meter; aankomst van de Belgische marathon. (Le Matin 02.07.1909)

De rugnummers worden bedeed in café 'Canton Boom' bij de heer Babilon. De start wordt gegeven om 1 uur in Deurne (Cogelslei). De koerscommissarissen zijn de hh. Van den Bergh, Cockaerts, Van den Broeck, Bercksi, Wildiers, Cloots en Babilon. De controles worden in Turnhout verricht door de heer Stroobants, in

Onze Kampioenen nr. 5, juli 1909

ONZE KAMPIONEN

De Antwerpsche Afdeling van den Belgischen Wielrijders Bond
HARE WERKING.

DE GROOTE SCHELDEPRIJS

Wel is waar zijn de koersen door de Antwerpsche Afdeling van den B. W. B. op touw gezet niet talrijk, doch wij moeten er bijvoegen dat deze welke onder de bescherming er van ingericht worden, goed van stapel loopen. Hoe kan het anders? Met een middenbestuur en een sportkomiteit aan wiens hoofd wij de heeren Leclair, Martougin, J. Van den Bergh, Bouhon, Cockaerts, Wildiers, Van den Broeck, Cloots, enz. tellen, mag men wel op bijval rekenen. Dit heeft ons ook maar al te goed de Groote Scheldeprijs en de Schaalkoers van St. Mariaburg bewezen.

Na Verlinden en Van den Bergh, welke opvolgentlijk in

1907 en 1908 de zegepraal der categorie liefhebbers behaalde, zien wij dit jaar den Brusselaar Van Parys op de eere lijst gevolgd door Wiot en Baets. Wij betreuren een spijtig ongeval juist voor de aankomst aan Van Horenbeek en De Wachter overkomen of de uitslag had wel eene verandering kunnen ondergaan.

Dillen van Oelegem neemt de eerste plaats der beginnelingen, en Stoop van Bergerhout, de onoverwinbare mag men zeggen, verwierf zijne eerste overwinning als toerist.

Wiot, Van Parys, Baets

De drij eerste liefhebbers van de Groote Scheldeprijs.

Photo Halleux.

Geel door de h. Van den Eynde, in Herentals door de h. Puls en in Boechout door de leden van de 'Lauwertak'. De aankomst heeft opnieuw plaats op de wielersbaan Zurenborg, waar de renners nog twee ronden moeten afleggen. De prijs der plaatsen in de velodroom is bepaald op 1 frank voor de tribunes en 50 centiem voor de andere plaatsen. (Le Matin, 09.07.1909)

Een grote menigte woonde de start bij, waar de leden van de Antwerpse Afdeling de organisatie verzekerden. Te 1u35 werd de start gegeven aan 30 liefhebbers, te 1u50 aan 33 toeristen, te 2u05 aan 81 nieuwelingen te 2u08 aan 6 veteranen. Er was veel volk in de velodroom, waar ook loopwedstrijden plaatsvonden. Te 5u15 deed een eerste peloton van acht renners zijn intrede in de wielersbaan. Kortom, de Scheldeprijs, met zijn 150 deelnemers, is de waardige voortzetting van de traditionele wedstrijd. Het succes was volledig. (Le Matin 12.07.1909)

PARCOURS

Deurne (Cogelslei), Wijnegem, Schilde, Oostmalle (20,5 km), Turnhout (36 km, controle), Kasterlee (45 km), Geel (vaste controle), Herentals (68 km, controle), Lier (91 km, controle), overweg, Boechout, rechtsaf aan herberg 'De Roode Leeuw', de steenweg van Borsbeek, Gitsschotel, velodroom Zurenborg (103,5 km) waar de renners nog twee ronden af te leggen hebben.

UITSLAG

Liefhebbers

1. Raymond Van Parijs; 2. Jules Wiot; 3. Baets³; 4. Guillaume Verbist; 5. Wagemans; 6. Van Hoorenbeke; 7. Van Elewyck; 8. Joseph De Wachter; 9. Karel Block; 10. Rijckers; 11. Jozef Cassiers; 12. Swiggers; 13. De Kelder; 14. Frans De Roeck; 15. A. Luyten; 16. Chantraine; 17. Gérard De Roeck; 18. Rosschaert. **Toeristen:** 1. G. Stoop; **Nieuweligen:** 1. Dillen; **Veteranen:** 1. Van den Bergh

RAYMOND VAN PARIJS (°Antwerpen 24.11.1889)

Van hem is, buiten de Scheldeprijs, geen overwinning bekend. In 1910 werd hij prof en bleef dat tot in 1920. Zijn carrière werd wel doorkruist door WO I. In 1911 werd hij 20ste in de Ronde van België.

- 1 De organisatie is volledig in handen van de Antwerpse BWB-afdeling, van de *Chronique Sportive* is geen sprake meer.
- 2 Op 11 juli 1909 werd opnieuw de 4de Touretappe (Belfort-Lyon, 309 km) gereden. Het was de fameuze rit waarin Faber op 1500 m van de finish kettingbreuk leed en lopend de aankomst bereikte. Faber won voor Ménager en Garrigou. Van Hauwaert was vijfde.

3 Volgens sommige bronnen zou het ook Bouts of Budts kunnen zijn. *Le Matin*, *De Nieuwe Gazet*, *Onze Kampioenen* geven echter allen Baets.

4

1910

zondag 17 juli

EXIT ZURENBORG, NOODGEDWONGEN VERHUIS

De aankomst had plaats in Wilrijk, op de Militaire Baan, die zich daartoe uitstekend leent
(Le Matin 18.07.1910)

De vierde Scheldeprijs verhuist noodgedwongen. De gronden van de eens zo beroemde wielersbaan Zurenborg worden verkaveld en de piste verdwijnt. De start heeft plaats in Deurne en de aankomst op de Militaire Baan te Wilrijk. De organisatie is opnieuw in handen van de Antwerpse BWB-afdeling. Er worden slechts twee categorieën uitgenodigd: liefhebbers en nieuwelingen. Er is zware concurrentie voor de Scheldeprijs. In Brussel, op de wielersbaan Karreveld, beginnen precies op 17 juli de wereldkampioenschappen. In de media is er nauwelijks belangstelling voor de Antwerpse koers. *Le Matin* bericht echter wel.

Morgen wordt de jaarlijkse Scheldeprijs gereden. Het is het vierde jaar dat deze wedstrijd georganiseerd wordt door de Antwerpse BWB-afdeling. Hij is voorbehouden aan liefhebbers en nieuwelingen en zal gereden worden zonder gangmakers of volgers. De liefhebbers vertrekken in Deurne en komen aan in Wilrijk, hetzij 100 km. De nieuwelingen rijden 85 km. De rugnummers worden afgeleverd vanaf 11 u bij de heer Eustache Theuns, Van Sterbeekstraat. De start wordt gegeven om 1 uur precies te Deurne, aan de terminus van de tram. De aankomst heeft plaats aan het lokaal van de 'Vrije Wielersclub' in Wilrijk. (Le Matin, zaterdag 16.07.1910)

Na de wedstrijd volgt een kort verslag.

Zoals elk jaar was er een grote volkstoeloop.

De aankomst had plaats in Wilrijk, op de Militaire Baan, die zich daartoe uitstekend leent. Te 4u45 komen de nieuwelingen aan. Op kop Huyskens met vijf lengten voorsprong, 2de Van den Eynde, 3de Geers, de 80 km in 2u34m.

Te 5u27 nieuw applaus. Ziedaar, in groep, de liefhebbers. De renners zij aan zij en het is in de sprint dat Luyckx wint, met een wiel voorsprong op De Pauw, de 110 km in 3u30. (Le Matin, maandag 18.07.1910)

PARCOURS

Deurne, Oostmalle, Turnhout, Kasterlee, Geel, Herentals, Lier, Duffel, Kontich, Mortsel, Wilrijk (Militaire Baan) hetzij 110 km.

UITSLAG

Liefhebbers

32 deelnemers

1. Florent Luyckx, 110 km in 3u30m; 2. Jozef Bouw; 3. Louis Valckenaers; 4. Isidoor Méchant; 5. Van Buiten; 6. Keyaert; 7. August Dierickx; 8. Frans De Laet; 9. Antoon De Greef; 10. Raymond Van Parijs; 11. De Blauw; 12. Stoop; 13. Wouters; 14. Van Nuten.

Nieuwelingen

64 deelnemers - 1. Alfons Huyskens.

FLORENT LUYCKX

(°Putte-Kapellen 18.02.1888 -
† 21.11.1954)

'Flor' Luyckx was een rasechte Antwerpse wielerspionier. Hij was voor de eerste wereldoorlog een buitengewone belofte. Aanvankelijk won hij talrijke koersen bij de niet-vergunninghouders ('alle rijders'). Nadien werd hij lid van R. Antwerp B.C. en één van de sterkste Belgische amateurs. Zo won hij in 1911 dus de Scheldeprijs. In 1911 werd hij onafhankelijke en schreef hij opnieuw de Scheldeprijs op zijn naam. In 1912 werd hij prof en reed, met Leon Van der Stuyft als ploegmaat, de zesdaagse van Brussel. Flor nam ook driemaal deel aan de Ronde van België. Toen de eerste wereldoorlog uitbrak trok Luyckx naar het neutrale Nederland. Omdat wegkoersen in Nederland verboden waren, specialiseerde hij zich als baanrenner. Flor bleef actief tot in 1923. Daarna baatte hij gedurende vele jaren in de Putse Ertbrandstraat een bloeiend café en fietsenhandel uit. Flor, die erg populair was in de grensstreek, overleed op 66-jarige leeftijd in Putte-Kapellen, vlakbij de Nederlandse grens, op zondag 21 november 1954.

Flor Luyckx tijdens de zesdaagse van Brussel 1912.

in samenwerking met de fanfare 'Vrije Wielrijders' uit Wilrijk. Gevolg daarvan is dat zowel de start als de aankomst gesitueerd zijn op de Militaire Baan te Wilrijk¹. Grote wijziging is ook de afschaffing van de Scheldeprijs voor liefhebbers. Er worden twee categorieën uitgenodigd: onafhankelijken en nieuwelingen. Tevens wordt de maand juli verlaten. Er wordt georganiseerd op 18 juni. Ook dit jaar vinden we enkele berichten terug in *Le Matin* en *De Nieuwe Gazet*.

Het is zondag a.s. dat de klassieke wedstrijd 'de Grote Scheldeprijs' zal plaatshebben. Voor de vijfde keer wordt hij georganiseerd door de Antwerpse Afdeling en de fanfare 'De Vrije Wielrijders' Wilrijk. De start heeft plaats te 1 u. voor de onafhankelijken en voor de nieuwelingen te 1 ¼ u.

Verzameling van de renners in het Brouwershuis te Wilrijk.

De eerste prijs voor de onafhankelijken: een koersfiets, voor de nieuwelingen een gouden uurwerk. Inschrijving aan 1 frank bij de heer Uhlmann, Pijlstraat 1. (Le Matin, 16 juni)

Door het slechte weder werd het vertrek een weinig later gegeven. Te 1 u. 49 aan 50 beginnelingen, en te 2 ure juist aan 35 onafhankelijken. Deze categorie had goede inschrijvingen, onder andere: Benoit, overwinnaar der koers Parijs-Brussel, Jammaer, Wauters,

5

1911

zondag 18 juni

ONAFHANKELIJKEN OP DE MILITAIRE BAAN IN WILRIJK

Te Waelhelm tekenen zich de lossingen af.

(De Nieuwe Gazet 19.06.1911)

De vijfde Scheldeprijs wordt opnieuw georganiseerd door de Antwerpse BWB-Afdeling, deze keer

Flor Luyckx poseert.

Van Ingelghem, Tyck, Van Daele, Van Buyten, enz. In het begin is de rit eentonig, zoodanig dat er 15 renners het hoofdpeloton vormen te Itegem. Eens Mechelen voorbij wordt de gang sneller en te Waelhem teekenen zich de lossingen af.

Te Contich zijn Luyckx en Tyck erin gelukt te ontsnappen en worden niet meer ingehaald. (De Nieuwe Gazet 19.06.2011)

PARCOURS

Start te Wilrijk (station), Militaire Baan, Fort 1, Ploeg Halle (vliegende controle), Pulderbos, Grobbendonk, Bouwel, Herenthout, Itegem (vaste controle), Heist-op-den-Berg, Putte, Mechelen (vliegende controle), Kontich, Oude God, Militaire Baan Wilrijk (station), hetzij 85 km.

De nieuwelingen rijden 65 km.

UITSLAG²

35 deelnemers

Onafhankelijken

1. Florent Luyckx (Putte-Kapellen), 85 km in 2u50m; 2. Frans Tyck op 10 meter; 3. Jan Van Ingelghem op 400 meter; 4. Jules Wouters op 600m; 5. Henri Volckaerts; 6. Frans De Laet op 900m; 7. Karel Jamar; 8. Auguste Benoît; 9. Verammen; 10. Camiel De Kerf; 11. De Blauwe; 12. Van Buysen; 13. Rowie;

14. Van den Heining; 15. Haepers; 16. Louis Budts; 17. Jos De Laet; 18. Aerts; 19. Desantoine. Bij de beginnelingen won Verhaeghen.

- 1 Wilrijk was tot 1976 een zelfstandige gemeente. Sindsdien behoort ze tot Antwerpen.
- 2 Verscheidene bronnen spreken elkaar (lichtjes) tegen. Deze uitslag is, wat betreft de plaatsen 11 t/m 19 onder licht voorbehoud.

6

1912

zondag 21 juli

KAMPIOENSCHAP VAN ANTWERPEN

Zonder eenigen strijd lust, kalm en droomerig als poëten voor den schoone natuur...

(Onze Kampioenen 27.07.1912)

Opnieuw drie categorieën aan de start: onafhankelijken, liefhebbers en nieuwelingen (*beginnelingen*).

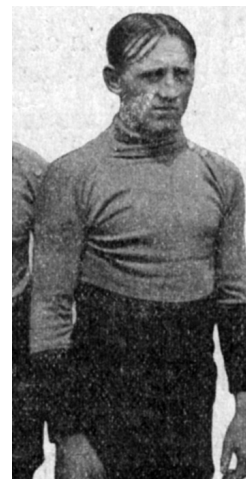
Alhoewel volgens de commentaren de Militaire Baan in Wilrijk zich uitstekend leende voor de aankomst van de Scheldeprijs, is er nu geen sprake meer van. De start heeft plaats aan het hospitaal van Berchem en de aankomst in de Handelslei te Antwerpen. Opnieuw wordt geopteerd voor een zondag in juli¹. Ook nieuw is dat de Wielierclub De Schelde organiseert en dat de Scheldeprijs voor het eerst geldt als het Kampioenschap van Antwerpen. Tevens wordt de Schaal Van Migem² ter betwisting gesteld.

Op maandag 22 juli geven de kranten het (korte) verslag.

Gisteren werd de Scheldeprijs gereden, eveneens het Kampioenschap van Antwerpen en de Schaal Van Migem. De start werd gegeven voor een talrijk publiek aan het hospitaal van Berchem. (Le Matin 22.07.1912) De groote Scheldeprijs, ingericht door de wielierclub 'De Schelde' had gisteren plaats. Terzelfdertijd werd de Schaal Van Migem en het provinciaal baankampioenschap gereden. (De Nieuwe Gazet 22.07.1912) Onze Kampioenen³ is omstandiger en ook kritischer. Twee hoogstbelangrijke baankoersen stonden Zondag op het Belgisch sportprogramma, namelijk de Groote Scheldeprijs en Brussel-Esneux.

Voor de zesde maal, inderdaad, werd de jaarlijksche baankoers der Antwerpsche afdeling van den Koninklijken Belgischen Wielrijdersbond betwist.

Ditmaal was de inrichting van dien Scheldeprijs aan de

Frans Tyck, tweede in 1911

Lucien Buysse, de latere Tourwinnaar, werd achtste

jonge Scheldeclub opgedragen, en alle leden der jeugdige vereniging, voorzitter Jorissen en schrijver Cockaerts in het bijzonder, halen alle eer van hun werk. Niet dat de opgekomen renners hen voor de prachtige uitgeloofde prijzen een waardige koers hebben geleverd; inderdaad, de onafhankelijken zoowel als de beginnelingen hebben zonder eenigen strijd lust, kalm en droomerig als poëten voor de schoone natuur,

om de overwinning in den Scheldeprijs gedongen (gestreden kan men het niet heeten; daar kampioenen als Strobbe, Caremans en Neyrinckx door ongeval uit het hoofdpeloton wegvielen, was 't heelemaal een wandeling).

't Was dan ook in het geheel niet verdiend, al die hulde toegebracht door de wachtende menigte op de aankomstlijn der Handelslei te Antwerpen. Ziehier nu de uitslagen, per mededingende categorie, welke de provinciale kampioenstitels toekent aan den Scheldeman Van Wetter (onafhankelijken); 't Zwart Leeuwken Matthyssens (beginnelingen) en den kranigen renner van 'Ons Genoegen' Sloomackers (liefhebbers), en de bewaring der Schaal Van Migem voor een jaar aan de 'Pedaalridders' van Borgerhout. (Onze Kampioenen, 4de jaargang N° 11, 27.07.1912)

PARCOURS

Berchem (start aan hospitaal), Mechelen, Leuven, Aarschot, Herentals, Geel, Mol, Turnhout, Deurne, Antwerpen (Handelslei), zijnde 170 km.

UITSLAG

29 deelnemers

Onafhankelijken

1. Jef Van Wetter (Kampioen van Antwerpen) 170 km in 6u30m; 2. Frans Tyck op 1 lengte; 3. Vermeylen; 4. Adolphe Coppez; 5. Constant Hendrickx; 6. Van den Eynden; 7. Petrus Michiels; 8. Lucien Buysse; 9. François Van Miegro; 10. Clément; 11. Verschueren; 12. Verbruggen; 13. Wittox; 14. Godiscal; 15. Wyckmans; 16. Oscar Strobbe op 10'; 17. Spruyt.

JEF VAN WETTER

(°Merksem 24.06.1890 - †26.06.1973)

Van Wetter was, zoals voor hem Florent Luyckx, een 'regionaal'. Precies zoals Luyckx won hij overigens ook tweemaal de Scheldeprijs.

In 1914, net voor de oorlog, werd hij prof. Daar bleef het bij. Wijlen Jos Van Landeghem⁴ heeft Van Wetter goed gekend en wist te vertellen dat hij nadien politieagent werd.

1 Op 21 juli hebben de ronderrenners rust. Daags voordien werd de 11de rit gereden (Bayonne-La Rochelle, 379 km) en gewonnen door Jean Alavoine voor Louis Heusghem en Gustave Garrigou. In de algemene rangschikking leidt Odiel Defraye, die trouwens voor de eerste Belgische Tourzege zou zorgen.

2 De gebroeders Emile en Arthur Van Migem stichtten in 1882 de Royal Antwerp BC. Zij waren eveneens medestichters van de BWB (ook in 1882) en van de Antwerpse Afdeling (1890). Later waren zij ook de promotors (samen met Emile de Beukelaer) van de wielerveden Zurenborg en Garden City.

3 *Onze Kampioenen* was een sportblad dat onder leiding van Constant Cleiren (foto hierboven) verscheen van 1908 tot 1913. Cleiren (°Zandvliet 03.05.1881 - †Antwerpen 28.05.1940) was voordien hoofdopsteller van *Het Sportblad* en de allereerste publicist van een sportblad in de Vlaamse taal. Na de oorlog werd hij medewerker van *Sportwereld* waarvan Karel Van Wijnendaele hoofdopsteller was. In 1928 was hij de enige aanwezige Vlaamse journalist op de wereldkampioenschappen wielerveden in Budapest.

4 Jos Van Landeghem (1919-2003), journalist bij *Gazet van Antwerpen*, bijzonder nauwkeurige en uiterst gedocumenteerde wielerspecialist.

JEF VAN WETTER IS DE BESTE VAN (AMPER) 20 ONAFHANKELIJKEN

De menigvuldige wielrijders die hun krachten eens wilden beproeven hadden niet de minste moeite om onze renners te volgen...

(De Nieuwe Gazet 28.07.1913)

De 7de Scheldeprijs komt opnieuw aan in de Handelslei en is voorbehouden aan onafhankelijken (190 km), liefhebbers en nieuwelingen (beiden 90 km). Het is op die zondag prachtig weer, maar er komen slechts weinig renners opdagen: 20 onafhankelijken, 15 liefhebbers en 53 nieuwelingen. Zoals in 1912 geldt de wedstrijd als het Kampioenschap van Antwerpen en ook de Schaal Van Migem wordt ter betwisting gesteld. Zij zal gewonnen worden door de club die twee onafhankelijken en twee nieuwelingen het best klasseert. De organisatie wordt opnieuw verzekerd door wielclub 'De Schelde'.

Jef Van Wetter, winnaar 1912-1913

De verslaggever¹ van *De Nieuwe Gazet* volgt de wedstrijd per auto (!) en geeft op 28 juli² een omstandig verslag van de koers der onafhankelijken.

Om 10 ½ uren werd de kontrollo bij den heer Cockaerts, Houwerstr. 12, gelicht: 20 onafhankelijken hadden hun rugnummers afgehaald. Dan ging het stoetsgewijs langs de leien. De groep sportliefhebbers groeide steeds aan en na een laatste naamafroeping werd uiteindelijk om 11 u. 5 het vertreksein door den heer Van Migem gegeven, beneden aan het viadukt van het Kiel.

...Te Boom (16 km.) om 11u55 bestaat de hoofdgroep uit 15 man.

...Te Willebroek is de barreel gesloten...

...Te Mechelen (32 km.) zijn 17 man te zamen om 12u 5.

...Putte is juist voorbij en Van Hoof heeft platten band.

...Wij snellen naar den vaste kontrollo te Lier (59 km.) alwaar de hoofdgroep met Tyck aan den kop om 1 uur 1 tekent.

...Nu gaat het zeer kalm en de 7 renners van de hoofdgroep komen te Herenthals (79 km) om 1 u 40 voorbij. Van hier tot Antwerpen zal de koers eentonig blijven: het is een ware wandeling en het was er dan ook prachtig weder. De menigvuldige wielrijders die hun krachten eens wilden beproeven hadden niet de minste moeite

om onze renners te volgen...

...Wij snellen naar de vaste kontrol van Moll (101 km.) waar Yzermans de uitgelopen premie wint.

...Nu gaat het zonder verandering langs Deurne (160 km.) om 4 u 58, Merxem om 5 u 5 en Eeckeren om 5 u 23.

...Het einde nadert ook wij spoeden ons naar de aankomst die plaats heeft op de Handelslei.

...De schaal Van Migem blijft aan de club 'De Pedaalriders' daar geen enkele club met 2 renners geklasseerd is

...Ook onzen besten dank aan den heer Stan Theuns, een sportvriend die ons met zijn auto zonder het minste incident de koers deed bijwonen. (De Nieuwe Gazet 28.07.1913)

PARCOURS

Antwerpen, viadukt Kiel, Boom, Mechelen, Herentals, Mol, Turnhout, Oostmalle, Deurne, Merksem, Antwerpen (Handelslei), hetzij 190 km.

UITSLAG

20 deelnemers

Onafhankelijken

1. Jef Van Wetter; 2. Vermeylen; 3. Yzermans; 4. Victor Orole;
5. Frans Tyck; 6. J. Geerts; 7. Wyckmans op 20 meter ('platten band');
8. Verschueren; 9. Constant Hendrickx; 10. Georges Wesemael; 11. Louis Budts; 12. Baay (Amsterdam, Nederland);
13. Van Hoof.

Bij de liefhebbers won Armanda, bij de nieuwelingen was Leurentop de beste.

- 1 Zoals het toen de gewoonte was bij de Nieuwe Gazet is het artikel niet ondertekend.
- 2 Op 28 juli wordt ook de laatste rit gereden van de Tour 1913: Duinkerke-Parijs (340 km). Marcel Buysse wint voor Faber en Garrigou. Philippe Thys wint zijn eerste ronde voor Garrigou en Marcel Buysse.

8

1914

zondag 19 juli

FEEST OP HET SINT-JANSPLEIN

Begunstigd door een ideale temperatuur was de Scheldeprijs, georganiseerd door de Antwerpse BWB-Afdeling, een compleet succes.
(Le Matin, 20.07.1919)

De aankomst had plaats op de St. Jansplaats, waar eene macht van volk aanwezig was.
(De Nieuwe Gazet, 20.07.1919)

Als op zondag 19 juli¹ de achtste Scheldeprijs vertrekt

zijn de vredesdagen in ons landje geteld. Op 4 augustus trekken de Duitse troepen de grens over en de nachtmerrie van de 'Grootte Oorlog' zal eventjes vier lange jaren duren.

Maar over de dreigende oorlog wordt met geen woord gerept in *La Chronique Sportive* van *Le Matin*.

De Scheldeprijs wordt opnieuw georganiseerd door de Antwerpse BWB-afdeling. De start voor de onafhankelijken is voorzien in Berchem, de liefhebbers en de 'beginnelingen' starten in Deurne. Maar de aankomst verhuist van de Handelslei naar het ruime St. Jansplein waar in afwachting van de verschillende aankomsten een groot turn- en atletiekfeest plaats heeft. De rugnummers voor de onafhankelijken worden bedeed in het lokaal van de VC De Lauwertak, Driekoningstraat 59, Berchem, van 9 tot 10 uur. De liefhebbers en de nieuwelingen kunnen terecht in het lokaal van de *Lloyd Cycle Club* bij de heer Babilon, Turnhoutsebaan, Deurne van 11u30 tot 12u30. De prijzen voor de onafhankelijken bedroegen 175, 115, 75, 50, 30, 20, 15, 15 en 9x10 frank.

Le Matin geeft daags na de koers een verslag, zij het niet van het verloop van de wedstrijd. *De Nieuwe Gazet* en *Gazet van Antwerpen* beperken zich tot de diverse uitslagen.

Begunstigd door een ideale temperatuur, was de Scheldeprijs, georganiseerd door de Antwerpse BWB-afdeling, een compleet succes.

De eerste start werd om 11 ¼ u gegeven door de heer Van Migem aan 73 onafhankelijken. Te 2u werd de start aan 95 nieuwelingen en 15 liefhebbers gegeven door de h. Babilon. De hh. Van den Broeck, Cloots en Franck belastten zich met de controle van de wedstrijd voor onafhankelijken die zij volgden in auto's, gratis ter beschikking gesteld door de hh. Verhulst, voorzitter van Velo-Club Hoboken, René Verheyden en Th. Claes. De hh. Van der Gracht, Hoeyberghs en Van Vaerne-wijck volgden in auto's van de h. A. Rolland, vice-voorzitter van de Antwerp Motor Club en de h. Beirens van Wommelgem. Te 5u15 werden de nieuwelingen aangekondigd en te 5u26 komen de onafhankelijken aan op het St. Jansplein, waar de hh. Martougin, Van Bredam, Uhlmann, Kemps en andere leden van de Afdeling de organisatie met de meeste toewijding verzekerden. (Le Matin, 20.07.1914)

Zo eindigde de 8ste en laatste Scheldeprijs² van La Belle Epoque, de mooie periode die zo bruusk zal afgebroken worden door de eerste wereldoorlog.

PARCOURS

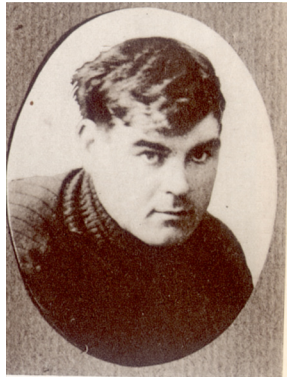
Berchem, Mechelen, Vier-Armen, Waver, Leuven, Diest, Aarschot, Lier, Merksem, Antwerpen, hetzij 196 km.

UITSLAG

73 deelnemers

Onafhankelijken

1. Jacques Octave, 196 km in 6u50 m; 2. Guillaume Perwez; 3. Edmond Dessy; 4. Louis Budts (gedeklasseerd, was 2de); 5. Edmond Van Huyneghem; 6. Louis Verhelst; 7. Eugeen Degrenedele; 8. Theo Van Eetvelde; 9. Petrus Michiels; 10. Frans Delaet; 11. De Beuckelaere; 12. Hubert Verdickt; 13. Albert Mosselmans; 14. Hubert Samyn; 15. Oscar Strobbe; 16. Adolf Landuyt; 17. Van Buggenhout; 18. Jaak Buelens. Nieuwelingen: 1. Corneillie; Liefhebbers: 1. Felix.

Louis Budts (1890-1977), vierde

JACQUES OCTAVE

(°Sint-Genesius-Rode 11.09.1894 -
† Sint-Gillis 19.07.1918)

Jacques was een veelbelovende, jonge renner die in 1913 en 1914 mooie resultaten boekte bij de jongeren. Helaas werd zijn carrière en zijn leven in de kiem gesmoord door de eerste wereldoorlog, die enkele dagen na de Scheldeprijs uitbrak.

Er heerst soms onduidelijkheid of nu Jacques ofwel Octave de voornaam of de familienaam is. Voor eens voor altijd: Jacques is de voornaam, Octave de familienaam. Dit werd ons officieel bevestigd door de bevolkingsdienst van Sint-Genesius-Rode³.

1 Op 19 juli 1914 genieten de renners van de Tour van een rustdag. Daags voordien is de bergrit Grenoble-Genève gereden en gewonnen door Gustave Garrigou voor Henri Pélissier en Philippe Thys (foto onder), die voor de tweede maal de Tour zou winnen. Een oorlog en zes jaar later zou de Brusselaar een derde keer winnen!

2 De oorlog brak veertien dagen na de Scheldeprijs uit. Men had nog geen tijd gekregen om de prijzen uit te betalen! Dat gebeurde slechts vijf jaar later, in 1919... (Vlaanderen op twee wielen, p. 61, Koen Mortelmans).

3 Van Jacques Octave is geen foto te vinden. De gemeente Sint-Genesius-Rode bezorgde ons onderstaand getuigschrift waarin zijn geboorte- en sterftedatum wordt bevestigd.

Gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode
Provincie Vlaams-Brabant
Arrondissement Halle-Vilvoorde
NIS : 23101

Dienst Burgerzaken
Dorpsstraat 46
TEL : 02/380.20.40
FAX : 02/381.26.99

Getuigschrift van verblijf

(met historiek)

De ambtenaar van de burgerlijke stand van deze gemeente verklaart dat :

De genaamde : OCTAVE Jacques

Geboren te : Sint-Genesius-Rode op 11/09/1894

Burgerlijke stand : ongetrouwd

Nationaliteit : Belg

Beroep :

Ingeschreven was te Sint-Genesius-Rode,

sedert 11/09/1894 komende van

Afgeschreven naar

sedert

Dit attest werd afgeleverd aan : René Vermeiren

en kan uitsluitend gebruiken worden inzake : geschiedenis van de Scheldeprijs

Sint-Genesius-Rode, 08.10.2011

Voor de Ambtenaar van de burgerlijke stand
De gemachtigde beambte
(art.45§2 B.W. - art.126-1°, 2° G.W.)

Dubois Hilde
/art. 45§2 B.W. - 126-1°/2° G.W.

INTERBELLUM

DAKLOOS

Na vier zwarte oorlogsjaren hernam het gewone leven zich stilaan in 1919. Ook de sportwereld nam de draad weer op. De meeste wielervedstrijden, die in 1914 voor 't laatst gereden werden, stonden terug in de startblokken. Zo ook de Scheldeprijs. Het zou echter tot in 1926 en de definitieve verhuis naar Schoten duren, vooraleer de oudste Vlaamse wegwedstrijd een vaste stek vond. We volgen de dakloze Scheldeprijs op zijn zwerftocht, van 1919 tot en met 1925.

9

1919

Maandag 21 juli

FEESTELIJKE HERSTART IN HOBOKEN

Marcel Buysse scheen een weinig gehinderd in den sprint

Gazet van Antwerpen 22.07.1919

De 9de Scheldeprijs, de eerste naoorlogse editie, wordt georganiseerd op nationale feestdag door Velo-Club Hoboken, met start en aankomst in Hoboken. De inschrijvingen moeten verstuurd worden aan de heer Leon Van Gastel¹, Groendalstraat 19, Antwerpen. Er werden vier categorieën uitgenodigd: beroepsrenners, liefhebbers, beginners en veteranen. De 'grootste baankoers der provincie Antwerpen' geldt tevens voor het Kampioenschap van Antwerpen voor beroepsrenners en liefhebbers. De beroepsrenners, veteranen en beginners betalen 2 frank startgeld, de liefhebbers komen er vanaf met 1 frank. De prijzen voor de beroepsrenners bedragen 500, 250, 175, 125, 75, 50, 40, 30, 20 en 10 frank. In afwachting van de aankomsten zullen er in Hoboken grote feestelijkheden plaatshebben.

Isidoor Méchant

Er is veel volk opgedaagd bij de start in Hoboken en vooral Marcel en Lucien Buysse zijn het mikpunt van nieuwsgierigheid. Het beroemde broederpaar uit Wontergem heeft immers zijn sporen al verdiend op internationaal terrein. Andere bekende renners aan de start zijn Julien Tuytten en Aloïs Verstraeten.

Onder een stralende zon vertrekken toch slechts 15 beroepsrenners voor een tocht van 190 km. De nieuwelingen zijn met 56, de liefhebbers met 24. In *Gazet van Antwerpen* vinden we een erg beknopt verslag.

'De weg werd in nogal vinnig tempo afgelegd. Toen de groep binnenstormde dacht men dat Marcel Buysse de bovenhand zou behalen, doch hij scheen een weinig gehinderd in den sprint.'

PARCOURS

Hoboken, Mechelen, Vier-Armen, Waver, Leuven, Diest, Herentals, Lier, Oude God, Wilrijk, Hoboken, hetzij 190 km.

UITSLAG

15 deelnemers

1. Isidoor Méchant; 2. Karel Block; 3. Marcel Buysse; 4. Urbain Anseeuw; 5. Baziel Mathijs; 6. Albert De Belder; 7. Julien Tuytten; 8. Lucien Buysse; 9. Aloïs Verstraeten; 10. Frans De Laet. Leon Van Aken won bij de nieuwelingen, Albert De Bunne bij de liefhebbers en Vic Tubbax bij de veteranen.

Marel Buysse, derde.

ISIDOR MÉCHANT

(°Belsele-Waas 15.12.1885 –
† Dendermonde 26.04.66)

Door Méchant werd pas coureur na zijn legerdienst. Onmiddellijk bleek dat hij begaafd was en ongemeen sterk. Overal in het Waasland won *den Door*. In 1913 werd hij prof. In 1914 eindigde hij 7de in het Kampioenschap van België en 11de in de Ronde van Vlaanderen. Samen met de Drie Zustersteden in 1920 is deze zege in de Scheldeprijs de mooiste uit zijn zeer verdienstelijke carrière. In 1920 werd hij ook 5de in de Ronde van België en 10de in de Ronde van Vlaanderen. Een jaar later klopte enkel René Vermandel hem in de Scheldeprijs, waarin hij in 1924 nog eens 7de werd. Hij was ook een geducht pisterenner en reed zes keer de Zesdaagse van Gent. In 1926 werd hij met Louis Maes derde. Door werd later viermaal Kampioen van België bij de veteranen. Nadien baatte hij op Teereken in Sint-Niklaas een florissante rijwielzaak uit.

1 Leon Van Gastel (1890-1964), medestichter van het Antwerps Sportpaleis waarvan hij van 1933 tot zijn dood op 24 januari 1964 bestuurder was.

GARDEN CITY VERVANGT ZURENBORG

De koers wordt beslist op den berg van Waelhem waar Lenaers van Tongeren de plaat poetst
Gazet van Antwerpen 28.06.1920

Hoboken wordt verlaten voor de nieuwe Antwerpse wielertempel, Garden City¹ in Wilrijk. Zowel de Olympische Spelen als de wereldkampioenschappen worden er dit jaar gereden! Logisch dat de Scheldeprijs er ook aankomt. Geen beroepsrenner echter aan de start. Omdat er slechts 15 vertrokken in 1919, wordt er weer overgeschakeld op onafhankelijken. Ook de nieuwelingen en de liefhebbers worden uitgenodigd. Er komen veel renners opdagen bij de inschrijving: 87 liefhebbers, 70 nieuwelingen (nog steeds beginnelingen genoemd) en 57 onafhankelijken.

In afwachting van de aankomsten wordt er gesprint en gestayerd in de Garden City-wielerbaan. Victor Linart, wint er met brio de 'kleine Scheldeprijs' voor stayers. Daghelinckx is de snelste sprinter bij de liefhebbers. Precies te 8u46 starten de 57 onafhankelijken voor een tocht van zomaar eventjes 251 km! Ze passeren in Mol (anno 1920 steevast Moll geschreven) met 44 renners te 10u25. In Hasselt (12u14) zijn ze nog met 30. Daarna wordt het peloton voortdurend uitgedund en in Ans, bij de vaste controlepost, telt de kopgroep nog 12 renners. Schraepen en Jordens krijgen op de terugweg naar Antwerpen lekke band en verdwijnen vooraan. Tenslotte wordt de koers beslist in Walem, waar Victor Lenaers demarreert. Niemand is in staat de sterke Limburger te volgen. Hij komt met twee minuten voorsprong de velodroom binnengestormd. In de sprint voor de tweede plaats komen Castermans en Bervoets nog ten val.

PARCOURS

Oude God, Lier, Herentals, Geel, Mol, Leopoldsburg, Hasselt, Tongeren, Ans, Hannut, Tienen, Leuven, Mechelen, Antwerpen (Wilrijk, Garden City), 251 km.

UITSLAG

57 deelnemers

Onafhankelijken

1. Victor Lenaers; 2. Jean-Baptiste Mosselmans; 3. Jacques Barvoets; 4. André Casterman; 5. Armand Thewis; 6. Maurice De Pauw sr.; 7. Raymond Englebert; 8. Edward Thysmans; 9. Léon Destombes; 10. Albert Jordens; 11. Henri Pelgrims; 12. Denis Verschueren; 13. Jean Hanlet; 14. Frans Van Migro; 15. Gobeaux; 16. François-José Servais; 17. Jean Belvaux; 18. Bugni; 19. Ernest Huyghe.

VICTOR LENAERS

(°Tongeren 12.01.1893 -
†Tongeren 12.11.1968)

Victor was een sterk en begaafd renner. In 1909, amper zestien, begon hij te koersen. Al snel bleek het dat hij veel aanleg had. Op 13 augustus 1909 werd hij jeugdkampioen

van *Vélo-Club Tongrois*. Als beginneling en als liefhebber won hij in de periode 1910-1913 bijna elke koers waaraan hij deelnam, meestal met voorsprong want hij was geen sprinter. In 1913 werd Victor onafhankelijke en scheen hij rijp om over te stappen naar de profs. Toen barstte echter de 'Groote Oorlog' los en Lenaers moest onder de wapens. Hij maakte kennis met de loopgraven, werd krijgsgevangene gemaakt en naar Duitsland afgevoerd en kon pas in 1919, op 26-jarige leeftijd de competitie hervatten. Hij paste zich vlug weer aan en in 1920 won hij, steeds als onafhankelijke, de Ronde van Limburg en de Scheldeprijs. In 1921 werd hij prof. Hij was 2de in Parijs-Dijon, 6de in Parijs-Brussel, 7de in Luik-Bastenaken-Luik maar hij maakte vooral ophef in de Tour de France die hij als onverzorgde (isolé) reed en won in die categorie. Victor eindigde 6de in het eindklassement (2de in de 9de en 13de etappe). Hij verdiende er zo maar een huis mee! In 1922 zette hij die trend door want hij werd nu 5de in de Tour (2de in de 5de en 6de rit). Hij won ook het *Critérium des Aiglons*, werd 5de in Parijs-Brussel en 8ste in het Kampioenschap van België. In 1923 vlotte het een stuk minder. Wegens een val in Parijs-Lyon geraakte hij geblesseerd en daardoor gaf hij op in de Tour. Ook in 1924 haalde hij het einde van de Tour niet. Lenaers, bijgenaamd de 'korporaal' (vanwege zijn oorlogsverleden), drong niet verder aan en begon een fietsenzaak in Tongeren.

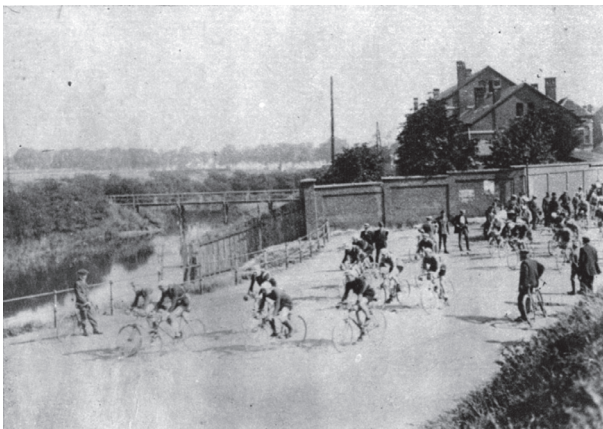
1 De Garden City-wielerbaan werd geopend op 28 juni 1914. Ze was gelegen in het sportpark te Wilrijk, nabij de Jules Moretuslei en de grens met Mortsels. In 1920 beleefde ze haar gloriejaar. De Wereldkampioenschappen UCI vonden er plaats op 7 en 8 augustus en op 9 augustus begonnen er de olympische wielervedstrijden. De prachtige cementen wielerbaan (400m) onderging echter hetzelfde lot als tien jaar eerder Zurenborg. In 1924 werd ze gesloopt. Nu herinnert enkel de Garden Citylaan nog aan die prachtige wielerbaan waar eens gesprint en gestayerd werd voor wereld- en olympische titels.

OPNIEUW BEROEPSRENNERS

Heel wat beweging in de St. Gummarusstraat waar, van in de vroege uren, de renners bijeengetrommeld waren

Gazet van Antwerpen 11.07.1921

De inrichters, Wielerclub De Schelde, hebben een volledig nieuw parcours uitgetekend voor de elfde Scheldeprijs. Voor de eerste keer wordt de Schelde overstoken¹ en rijden de renners door de beide Vlaanders. De beroepsrenners worden opnieuw uitgenodigd (naast de liefhebbers en de nieuwelingen) en voor de tweede opeenvolgende keer heeft de aankomst plaats op de prachtige Garden City-wielerbaan waar de stayers een afwachtingsprogramma rijden. Voor de drie categorieën staat de Antwerpse titel op het spel. Niet minder dan 41 beroepsrenners bieden zich 's morgens vanaf 7 uur aan bij het lokaal van W.C. De Schelde, Sint-Gummarusstraat 9. Zij krijgen rode rugnummers opgespeld en worden om 8 uur in stoet begeleid naar het 'Vlaamsch Hoofd' in Zwijndrecht. De Schelde wordt uiteraard per boot overgestoken.

Dit is de allereerste actiefoto die we vonden. Het is een zicht op de start die plaatsvond op Linkeroever, aan het *Vlaamsch Hoofd*.

Te 9u25 werd er definitief gestart. Gent wordt door het hoofdpeloton bereikt om 12u02 en Oudenaarde (km. 119) passeert men om 2u05.

'Van toen af begon het peloton te verminderen tengevolge van verschillende ongevallen waarvan Budts, De Laet en anderen het slachtoffer waren' zo meldt *Gazet van Antwerpen* (11.07.1921).

Uiteindelijk bereiken elf renners de wielerbaan van Garden City, waar 'het stikkende weder zeker aan het welgelukken der koersmeeting heeft geschaad. Er was slechts ongeveer 5000 man naar den Els-

donck getogen' (*De Nieuwe Gazet* 11.07.1921). Na een felle eindsprint op de piste won krullebol Vermandel voor Isidoor Méchant, de winnaar van 1919 en John Van Ruysseveldt, die kampioen van Antwerpen werd.

PARCOURS

Antwerpen, Sint-Gummarusstraat (geneutraliseerde start te 8 u), Zwijndrecht, Vlaams Hoofd (officiële start te 9u30), Beveren, Sint-Niklaas, Gent, Deinze, Kortrijk (vaste controle, afstappen en tekenen!), Zwevegem, Aalst, Dendermonde, Baasrode, Mechelen, Velodroom Garden City (2 ronden), 213 km., 17u45.

PRIJZEN

1000, 500, 300, 200, 150, 100, 75, 50, 50, 40, 25, 25, 25, 25, 25 frank.

Ter info: het COV deelde ons mee dat in 1921 de jaarwedge van een beginnend onderwijzer 5000 à 5300 frank bedroeg.

UITSLAG

41 deelnemers

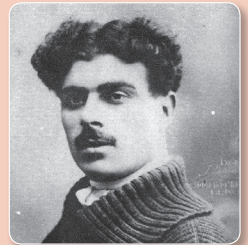
1. René Vermandel, 213 km in 8u12m05s; 2. Isidoor Méchant op ½ wiel; 3. John Van Ruysseveldt (KvA); 4. Adolphe Coppez; 5. Edward Maes; 6. Emiel Thollembeek; 7. Jan Leurentop; 8. Pé Verhaegen; 9. Jozef Van Isterdael; 10. Theo Wynsdau; 11. Karel Block; 12. Albert Debelder op 5'; 13. Henri Verheyleweghen op 7'; 14. Eduard Thysman; 15. Pierre Everaert.

RENÉ VERMANDEL

(°Zelzate 23.03.1893 -

† Anderlecht 20.04.1958)

De 'krullebol', de 'Belgische Lapize' was uitzonderlijk begaafd. Hij was een intelligente, vlugge en complete weg- en pisterenner en fietste een prachtige erelijst bij elkaar. Hij won twee keer de Scheldeprijs (1921-1924), werd tweemaal Kampioen van België (1922-1924), won tweemaal Luik-Bastenaken-Luik (1923-1924), de Ronde van Vlaanderen (1921), tweemaal de Ronde van België (1921-1922), tweemaal de Schaal Sels (1922-1923) en tal van andere wegwedstrijden. In 1927 won hij met Piet Rielens, alias *Pietje Vlam*, de Zesdaagse van Brussel en in 1921 werd hij ook kampioen van België cyclocross! Vlak na de oorlog – die zijn opgang sterk vertraagde – werd hij ook Kampioen van België bij de onafhankelijken. Na zijn carrière hield Vermandel een florissant café in Anderlecht. Hij was ook een gewaardeerd clubleider bij Cureghem Sportif en een gedreven gangmaker voor Willy Michaux en Raymond Impanis.

1 In 1921 was er nog lang geen sprake van een tunnel onder de Schelde. Die kwam er slechts in 1933.

Belangrijk bezoek op de Garden City-wielerbaan, de aankomstplaats in 1920, 1921 en 1922.

12

1922

Zondag 9 juli

FLORENT VANDENBERGHE, LAATSTE WINNAAR IN GARDEN CITY

Tussen de overigen was de jacht zeer streng en de stormwind vergde hunne beste krachten

Gazet van Antwerpen 10.07.1922

Opnieuw wordt het traject gewijzigd. De beroepsrenners vertrekken in Oude-God en rijden langs de Antwerpse en Limburgse Kempen naar Garden City, waar voor de derde (en laatste) keer de aankomstlijn getrokken ligt. De liefhebbers starten in Merksem, de nieuwelingen weer op Linkeroever. W.C. De Schelde wordt als organisator opgevolgd door Royal Antwerp B.C. Er komen 27 beroepsrenners aan de start in Oude-God. Urbain Anseeuw en Lucien Buysse, de latere Tourwinnaar, komen te laat aan de start. Van Hecke waagt rond Mechelen een uitval maar Budts en Van Eetvelde brengen het peloton opnieuw bij. In Leuven zijn nog twintig renners samen. Huyvaert, Vandenberghe, opnieuw Van Hecke en Moerenhout zijn rond Leopoldsburg de onruststokers, maar het wordt ernst wanneer in Lier Moerenhout en Vanden Berghe met

Een passage in de (arme) stille Kempen.
Huyvaert leidt voor Wouters, Standaert, Voet en Thysman.

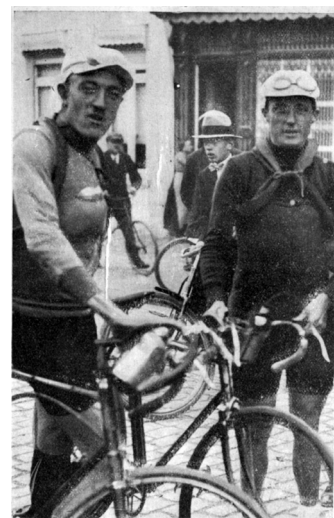
Florent Vandenberghe poseert op Garden City.

voorsprong doorkomen. Moerenhout verliest tijd bij de bevoorrading en daardoor komt Vandenberghe alleen voorop. Niettegenstaande de beukende wind, begeeft hij niet. Florent komt alleen toe op de Garden City-wielerbaan.

PARCOURS

Oude-God, Mechelen, Leuven, Tienen, Sint-Truiden, Hasselt, Beringen, Leopoldsburg, Mol, Geel, Herentals, Lier, Duffel, Waarloos, Kontich, Oude-God, Velodroom Garden City.

Prijzen: 1200, 600, 400, 200, 100, 100, 100, 75, 50, 40, 5x20 frank¹.

Albert 'Berten' Dejonghe (links) en Jos Van Daele (rechts) bij de start.

UITSLAG

27 deelnemers

1. Florent Vandenberghe, 197 km in 6u35'; 2. Henri Moerenhout; 3. Alfons Van Hecke op 6'16"; 4. Henri Dejaegher; 5. Louis Budts; 6. Albert Dejonghe; 7. Louis Mottiat op 6'46"; 8. Leon Devos op 7'16"; 9. Theofiel Van Eetvelde op 8'33"; 10. Victor Standaert op 26'38"; 11. Eduard Thysman; 12. Oscar Voet; 13. Jos Van Daele; 14. Jules Heyvaert; 15. Achiel Depauw; 16. Jules Wouters; 17. Charles Van Bree.

FLORENT

VANDEBERGHE

(°Pittem 13.08.1895 -

† Roeselare 10.06.1982)

Florent had nog drie broers die koersten: Jules (1891-1967), Albéric (1894-1974) en René (1887-1958). René was de oudste en ook de bekendste. Hij won de Ronde van België in 1911. Al in 1908 won hij de Scheldeprijs voor liefhebbers. Maar ook Florent was niet de eerste de beste. Hij won in De Panne en was 3de in het Kampioenschap van Vlaanderen te Koolskamp (1920), won in Roeselare (1921), schreef de Scheldeprijs op zijn naam en was ook de beste in Jumet (1922), was 3de in Parijs-Calais (1924), won Parijs-St. Amand (1924), Parijs-Valenciennes (1925), de 1ste rit van het Critérium du Midi (1926), Toulon-Luchon-Toulon, Circuit Chalonne, Circuit Casteljalous (1927) en was 2de in de Challenge de la Sarthe (1928). Van 1923 tot 1928 reed Florent in dienst van Franse rijwielhuizen (JB Louvet, Claude Delage, Française-Lapize-Dunlop, Armor), vandaar die vele Franse uitslagen. Hij werd prof in 1920 en stopte na het seizoen 1928.

1 Ter informatie vroegen we gegevens van het Ministerie van Economie (Economische informatie – eenheid consumptieprijzen). In juli 1922 bedroeg de broodprijs (wit brood 1kg/800g) 0,93 frank, in 1960 8 frank en in januari 2011 € 1,93 (80 frank). De winnaar ontvangt in 1922 1200 frank, in 2011 € 7515 (±300.000 frank).

Pier Vandeveldde is gevallen.

13

1923

Zondag 10 juni

ST. MARIABURG, DE DERDE WIELERBAAN WAAR DE SCHELDEPRIJS AANKOMT

Erwasveelvoklangedebaan, bijzonder aan het vertrek en de aankomst aan den velodroom van St. Mariaburg
Gazet van Antwerpen 11.06.1923

De Garden City-wielerbaan, toneel van de Olympische Spelen en de Wereldkampioenschappen 1920, had zijn beste tijd gehad en zou verdwijnen in 1924. De organisatoren¹ van de Scheldeprijs kiezen al in 1923 voor een alternatief. Zij verhuizen naar St. Mariaburg (Brasschaat) waar in het voorjaar een prachtige wielerbaan² opgericht was. Opnieuw worden drie categorieën uitgenodigd: profs, liefhebbers³ en nieuwelingen. Niettegenstaande de Scheldeprijs in aanmerking komt voor het Kampioenschap van België⁴ starten er slechts 21 beroepsrenners die zondagmorgen⁵ om 10u10 in St. Mariaburg. De hele dag blijft het bewolkt en af en toe krijgen de renners af te rekenen met een fikse regenbui. De eerste aanvaller is Huyvaert. In Leuven is de hoofdgroep nog nauwelijks 12 man sterk. Felix Sellier, voor velen de grote favoriet, komt ten val maar kan terugkomen. In Geel, te 16u26, rijden De Waele, Verschuieren, De Vos, Matton, Huyvaert, Budts, Van Daele, Verhulst, Nielis, Javaux en Sellier aan de leiding. Opnieuw pech voor Sellier, die bandbreuk lijdt. Dat geeft aanleiding tot een gevoelige versnelling bij de koplopers. Hellebaut, Verschuieren, Thollembeek en De Waele rukken zich los en zij sprinten voor de zege op de wielerbaan van St. Mariaburg. Thollembeek is de snelste.

PARCOURS

St. Mariaburg, Brasschaat, Schilde, Oostmalle, Lier, Mechelen, Vilvoorde, Steenokkerzeel, Vier Armen, Waver, Leuven, Aarschot, Kasterlee, Geel, Turnhout, Hoogstraten, Wuustwezel, Kalmthout, St. Mariaburg (velodroom).

UITSLAG

21 deelnemers

1. Emiel Thollembeek, 225 km in 8u36'; 2. Maurice Dewaele; 3. Denis Verschuieren; 4. Hilaire Hellebaut; 5. Benjamin Javaux op 9'; 6. Odile Taillieu; 7. Nelis; 8. Joseph Van Daele op 11'; 9. François Walraevens; 10. Jules Vertriest; 11. Félix Sellier op 13'; 12. Jules Heyvaert; 13. Gérard Plas op 26'; 14. Louis Budts op 35'; 15. Pierre Hudsyn; 16. Cyrille Buysse; 17. Jan Barendse (Ned).

EMIEL THOLLEMBEEK

(°Denderwindeke

21.01.1895 -

† Gent 07.06.1969)

Thollembeek was een sterk renner van de betere middelmaat. Hij was polyvalent. Gaandeweg evolueerde hij van weg- naar baanrenner. Miel, die laat tot wielrennen kwam, werd prof in 1921 toen hij al 26 was en bleef actief tot tegen de veertig. Hij stopte na het seizoen 1934.

In 1921 was hij 6de in de Scheldeprijs en 8ste in Parijs-Brussel. Een jaar later werd hij 5de in de Ronde van Vlaanderen. In 1923 wint hij de Scheldeprijs en wordt 6de in Parijs-Brussel en in het Kampioenschap van België. In 1924 eindigt hij dan 8ste in Parijs-Brussel. Nadien wordt hij meer en meer baanrenner. In 1926 wint hij met Cesar Debaets de zesdaagse van Gent. Hij is veel aan de slag als zesdaagserenner, maar nadien schakelt hij over op de halve fond. Als stayer wordt hij Kampi-

oen van België in 1932 (2de in '33 en '34) en eindigt hij 4de in het wereldkampioenschap. Na zijn carrière werd Emiel Thollembeek garagist in Koekelberg.

- 1 De Antwerpse Afdeling, in samenwerking met het blad 'Neptune', nam de organisatie weer over van R.A.B.C.
- 2 De gebroeders Wouters uit St. Mariaburg richtten een wielersbaan op in de St. Antoniuslei. Het was een houten piste van 250 m lengte. De opening had plaats op 2 april 1923. Gedurende drie jaar hadden er wedstrijden plaats maar in 1926 onderging ook deze wielersbaan het lot van Zurenborg en Garden City. Zij werd afgebroken en de gronden werden verkaveld. Bron: *Breesgata* deel 22B -1/1992 en *Van Wielersbaan...tot Velodroom*, Bert Moeyaert, KU Leuven, licentiaatsverhandeling geschiedenis 2003.
- 3 Henri 'Rik' Hoevenaars won bij de liefhebbers. Hij was de tweede van het gekende Antwerpse driegeslacht: **Jozef Hoevenaars** (01.09.1877 - 02.10.1948, prof van 1901 tot 1909), **Henri** (01.05.1902 - 12.11.1958, prof van 1926 tot 1930, kampioen van België liefhebbers 1922-1923-1924-1925 en wereldkampioen liefhebbers 1925, 4de in de Scheldeprijs 1927 en '28), **Jos** (30.11.1932 - 14.06.1995, prof van 1956 tot 1967, winnaar Scheldeprijs 1964).

Na de finish poseren v.l.n.r. Hilaire Hellebaut (4de), Denis Verschueren (3de), Emiel Thollembeek (winnaar) en Maurice Dewaele (2de). De man in het midden stond in het wielermilieu bekend als Mon de kanonnier.

- 4 De Scheldeprijs kwam ook in aanmerking voor het Kampioenschap van België voor beroepsrenners, dat in negen proeven werd gereden: Parijs-Brussel, Parijs-Roubaix(!), Parijs-Tours (!), Luik-Bastenaken-Luik, de Ronde van Vlaanderen, Aarlen-Oostende, de Ronde van België, de Scheldeprijs en de finale in Brasschaat. Felix Sellier werd kampioen voor Dewaele en Vermandel. Miel Thollembeek werd zesde.
- 5 Op zondag 10 juni 1923 had de Scheldeprijs af te rekenen met de zware concurrentie van de gereputeerde Omloop van Parijs. Daar won René Vermandel (voor Charles Mantelet en Armand Lemée), in 1921 winnaar van de Scheldeprijs. In 1924 was er geen concurrentie meer van de Omloop van Parijs en kon Vermandel wel weer starten, én winnen, in de Scheldeprijs!

Felix Sellier, de toekomstige kampioen van België, bij de start in 1923.

14

1924

Zondag 11 mei

OPNIEUW VERMANDEL!

Met 19 vertrokken, kwamen zij met 16 in den Velodroom terug, wat wel aantoont dat er een uiterst eentonige koers is gereden

De Volksgazet 12.05.1924

De 14de Scheldeprijs werd, voor de tweede maal, met veel bijval in St. Mariaburg georganiseerd door de Antwerpse KBWB-Afdeling. Er was inderdaad veel volk komen opdagen in het groene Brasschaatse gehucht waar ook de liefhebbers en de juniors (voorheen 'beginnelingen') aan de start kwamen. De 60 liefhebbers en de 54 juniors maken er een geanimeerde wedstrijd van en Rikske Hoevenaers en Lode Eelen, de respectievelijke winnaars, komen met grote voorsprong in Mariaburg aan.

De profs daarentegen, leggen tegen een slakkengan-

De eindsprint op de wielersbaan van Sint-Mariaburg wordt gewonnen door René Vermandel, alias 'de krol'.

getje, rustig gegroepeerd en onder een stralende zon, de 248 opgelegde kilometers af. Enkel de eindsprint op de piste van Mariaburg, waar nog twee ronden moeten afgelegd worden, zorgt voor enige animo. René Vermandel, de grote favoriet, laat er echter weinig twijfel over bestaan wie de snelste is. De 'krol' wint met brio voor Denis Verschueren. Te vermelden ook dat de Scheldeprijs weer in aanmerking kwam voor het Kampioenschap van België¹.

Parcours

St.Mariaburg, Brasschaat, Oostmalle, Lier, Mechelen, Leuven, Tienen, Sint-Truiden, Hasselt, Leopoldsburg, Mol, Turnhout, Hoogstraten, Wuustwezel, Kalmthout, St.Mariaburg-velodroom: 248 km.

Uitslag

19 deelnemers

1. René Vermandel, 248 km in 9u. ; 2. Denis Verschueren; 3. Adolf Van Bruaene; 4. Leon Van Aken; 5. Achiel Vermandel; 6. Alfons Standaert; 7. Isidoor Méchant; 8. Gerard Debaets; 9. Gelijk: Julien Volbrecht en Cyriel Omeye; 11. Armand Haesendonckx; 12. Oscar Voet; 13. Benjamin Mortier; 14. Jef Pé; 15. Jules Matton; 16. Albert Jordens, allen in dezelfde tijd.

1 In 1924 kwamen er nog zes wedstrijden in aanmerking voor het Kampioenschap van België: Luik-Bastenaken-Luik, Parijs-Brussel, de Ronde van Vlaanderen, de Ronde van België, de Scheldeprijs en de GP van Brasschaat. Voor Luik-Bastenaken-Luik en de finale in Brasschaat kregen de renners dubbele punten. René Vermandel klopte Sellier en Verschueren voor de titel die hij voor de 2de maal veroverde.

Rik Hoevenaars nadert de wielervebaan in Sint-Mariaburg. Hij wint bij de liefhebbers met tien minuten voorsprong.

SPORT-ILLUSTRATIE

Postochekkening : ONS LAND 30.577.

PRIJS VAN HET ABONNEMENT :

Opstel en Beheer :

TELEFOON { Beheer en Opstel : Brussel 479.58
Publiciteit : Brussel 465.77

Per jaar : 27 frank — Zes maand : 14 frank
Drie maand : fr. 7.50

9-11, Sterckxstraat, BRUSSEL

De Groote Scheldeprijs

Het peloton, met Gerard Debaets en Verschueren aan de leiding, trekt over de brug van Duffel

Grooten Schelde Prijs 1924.

*Schelde Prijs
1924*

VERHUIS NAAR DEURNE EN HOBOKEN EN OPNIEUW LIEFHEBBERS!

Vroeger was het een buitenkans voor de beroepsrenners, doch de karige deelneming van vorig jaar, deed de inrichters beslissen de proef voor te behouden aan liefhebbers en juniors

Gazet van Antwerpen 03.08.1925

De wielersbaan van Sint-Mariaburg lag op sterven in 1925 en de Scheldeprijs moest nog maar eens verhuizen. Bovendien hadden de profs, met amper 19 vertrekkers er een dergelijke wandeling van gemaakt in 1924, dat de organisators (de Antwerpse KBWB-afdeling) er voor opteerden om alleen de liefhebbers en de juniors uit te nodigen. De start zou gegeven worden in Deurne, aan het lokaal van wielersclub 't Molenkwartier gelegen aan de terminus van tramlijn 10. Te 11u25 vertrokken er 48 liefhebbers, te 12u50 65 juniors. De aankomstlijn lag getrokken op de Dorpsplaats in Hoboken.

Het wordt een Scheldeprijs in mineur, met veel moeilijkheden. Ten eerste heeft men het parcours enkele keren moeten wijzigen omdat er wegen opgebroken zijn voor herstelling. Ten tweede is het regenachtig en ten derde krijgt men te kampen met een spijtige wegvergiftiging! In Mol ontsnappen 7 renners maar in Heist-op-den-Berg, aan het kruispunt met de steenweg naar Aarschot moeten de renners de gewijzigde route nemen langs Lier, Duffel en Mechelen. Bij gebrek aan aanduidingen nemen zij echter de weg over Putte naar Mechelen. De koplopers worden na 4 km verwittigd, maar vervolgen toch hun weg. Het peloton

Karel Van Hassel

neemt wel de juiste weg maar legt 15 km meer af. Verwarring alom. De zeven leiders blijven voorop en het peloton wandelt een half uur achterop!¹

In de finale rijdt Rik Hoevenaers, de grote favoriet, nog lek. Hij kan net aansluiten bij het begin van de sprint, die gewonnen wordt door Karel Van Hassel voor André Verbist. Hoevenaers

sneuvelt op de derde plaats. Bij de juniors wint Juul Mertens.

Parcours

Deurne, Oostmalle, Turnhout, Geel, Herentals, Lier, Duffel, Mechelen, Boom, Hoboken (150 km)

Uitslag

48 deelnemers

Liefhebbers

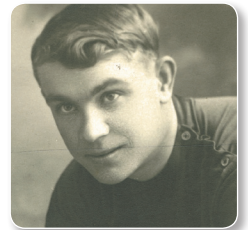
1. Karel Van Hassel, 150 km in 4u55; 2. André Verbist op 1 lengte; 3. Henri Hoevenaers; 4. Jean-François; 5. Pauwels; 6. Adriaan Braspenninx (Ned); 7. J. Maes ('deze brak zijn guidon': *Sportwereld 03.08.25*); 8. Audenaerde 30'00; 9. Deroover; 10. Marneffe; 11. Ravian; 12. Van Kerckhove; 13. Jager; 14. Verstraeten; 15. Guelette; 16. Dieryckx; 17. Van Langendonck; 18. Puttaert; 19. Deronge; 20. Emmée; 21. Adriaenssens; 22. Carpette; 23. Berremans.

KAREL VAN HASSEL

(°Deurne 14.09.1904 -

† Blankenberge 12.06.1989)

Karel 'Sjarel' Van Hassel was een typische streekrenner, een *régional*. Als liefhebber (amateur) won hij vele kermiskoersen en veel meer dan dat was de Scheldeprijs in 1925 niet. De koers was voorbehouden aan amateurs en Sjarel liet de gelegenheid niet voorbijgaan, al moest hij daarvoor bekende renners als André Verbist en Rikske Hoevenaers (in 1925 wereldkampioen en Kampioen van België) kloppen. Van Hassel werd nadien, in 1929, beroepsrenner. Lang hield hij het niet vol want na het seizoen 1930 stopte hij. Veel resultaten zijn niet bekend, al nam hij in 1929 zelfs deel aan de Tour. Tevergeefs, hij gaf op in de 9de rit, Bayonne-Luchon. In 1930, zijn laatste jaar als coureur, werd hij 10de in de Ronde van België.

1 *Gazet van Antwerpen* van 3 augustus 1925 schrijft over het incident: 'Onderweg misten een 6-tal renners, waaronder 5 Bicyclemannen den juisten weg, en dit zal waarschijnlijk aanleiding geven tot eene reclamatie.' Of er een reclamatie al of niet kwam, hebben we niet kunnen achterhalen. De uitslag, opgemaakt door de Antwerpse KBWB, tevens organisator, bleef evenwel behouden. Wellicht reden ook de beste renners (GVA vergist zich in het aantal, 6 i.p.v. 7) al voorop toen de wegvergiftiging gebeurde en was het eigenlijk, bij gemis aan goede bewegwijzering,

André Verbist (1899-1969) werd tweede

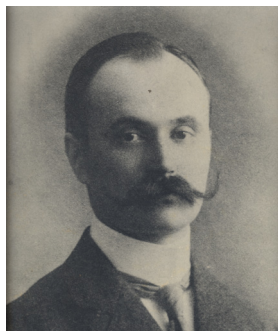

DE VERHUIS NAAR SCHOTEN

Na twee aankomsten op de wielersbaan van Sint-Mariaburg en twee op de wielersbaan van Garden City, ging de Scheldeprijs noodgedwongen op zoek naar andere oorden. Zowel Garden City als de piste van de gebroeders Wouters verdwenen immers onder de sloophamer. De verhuis naar de Dorpplaats in Hoboken gaf geen voldoening. Bovendien werden de profs, na hun waardeloze vertoning in 1924 – weliswaar met een winnaar als Vermandel – terug afgevoerd. Slechts 45 liefhebbers reden in 1925 de oudste Vlaamse wegkoers. Was dit het einde? Er werd voor gevreesd...

Donderdag 10 juni 1926

Op die donderdag stopte er een Dodge bij Egide Schoeters, toenmalig voorzitter van de Antwerpse BWB-afdeling. Stapten uit: Leon Van den Haute (bestuurder van *Sportwereld*), Karel Van Wijnendaele (de alomgekende hoofdsteller van *Sportwereld* en grote manitou van de Belgische wielersport), Constant Cleiren (sportjournalist), Theofiel Van Cauwenberghs (burgemeester van Schoten), Stan De Deken (gemeentebediende in Schoten en sportafgevaardigde van de BWB) en Achiel Willemsen (bekend Antwerps sportmedewerker). Toen zij na enige tijd terugreden naar Schoten met Theofiel Van Cauwenberghs en Stan De Deken, had men de Scheldeprijs een beslissende wending gegeven. Op de zondagen 1 en 22 augustus zou de Scheldeprijs in Schoten gereden worden, respectievelijk voor nieuwelingen en liefhebbers (1 augustus) en voor junioren en beroepsrenners (22 augustus). Zesentachtig jaar later wordt de Scheldeprijs nog al-

tijd in Schoten gereden! Van deze uiterst belangrijke bijeenkomst geven we het tekstueel verslag, zoals het op 15 juni 1926 op de voorpagina van *Sportwereld* verscheen.

Theofiel Van Cauwenberghs (1878-1950), burgemeester van Schoten van 1912 tot 1932

TE SCHOOTEN EEN GROOTSCH PLAN

DE GROOTE SCHELDEPRIJS (19e MAAL)¹

ZONDAGEN 1 OOGST EN 22 OOGST

Voor Beginnelingen, Juniors, Liefhebbers en Beroepsrenners.

Antwerpsche afdeeling, Gemeentebestuur Schooten en Sportwereld als inrichters

Verleden donderdag is er degelijk werk geleverd, want

Sportwereld, met zijn bestuurder Van den Haute, onze gevierden hoofdsteller Karel Van Wijnendaele, confrater C. Cleiren togen naar Schooten, om den heer burgemeester Van Cauwenberg en sportmaker De Deken op te laden. De Dodge was goed geladen, te meer daar ondergeteekende onderwege nog in den ketel werd gestopt, om gezamenlijk bij den heer Schoeters, voorzitter van de Antwerpsche afdeeling, aan te landen. 't Ging over den grooten Scheldeprijs te Schooten dit jaar betwist.

Weldra, na loven en bieden en vragen en bedelen, waren de drie groepen 't akkoord en sloegen almeteens de handen in elkaar om de inrichting van die monsterkoers op zich te nemen. De Scheldeprijs, voor de 19^e maal ingericht, moet dit jaar een prachtig feest worden, waardig van de faam die de

Antwerpsche afdeeling op wielersport heeft veroverd, waardig van de sterke clubs Antwerp Wieler- en Supporters Club, Antwerp Bicycle, Schelde, en met hare reeks prachtige kampioenen Verschueren, Verdyck, Ronsse, Eelen, Dervaes, Delannoy, Mortelmans, Van Dam, Verhaert, Mertens.

Het gemeentebestuur van Schooten, met aan 't hoofd den sportieven burgemeester Van Cauwenberg, bijgestaan door de schepenen, Weled. Heer Cogels, die voor den burgervader niet moet onderdoen wat sport betreft, en heer schepene De Crom, en gemeentesecretaris De Clippeleer, die rond zich hebben de afgevaardigden van de veloclubs: Goremans, Cools, Aug. Polfliet en vanwege de Vereenigde Sportvrienden Anthonissen, De Deken en Willemsens.

Schooten heeft reeds genoeg getoond dat ze als heeft onze hoofdsteller beloofd en dat zegt te brengen. Sportwereld zal niet ten achter blijven, dat heeft onze hoofdsteller beloofd en dat zegt genoeg.² Het volgende plan is vastgesteld:

Leon Van den Haute

Karel Van Wijnendaele

Egide Schoeters

Op zondag 1 Oogst, liefhebbers, met een velo voor den eersten, gift Van den Haute, bestuurder van Sportwereld. Verder kunststukken voor circa 3.000 frank. Als aanvulling beginnelingen met 700 fr. Prijzen.

Op zondag 22 Oogst: beroepsrenners, 7.000 fr.

Prijzen: 2.500, 1.500, 1.000, 500, 300, 250, 150 en 8 van 100 frank. De wegwijzer schikt te loopen over Dendermonde-Kortrijk en terug, met een paar omlopen van Schooten.

Juniors als aanvulling met een volledig koersrijwiel Anvers-Vélo's voor den eersten. Verder 1.000 frank geldprijzen.

Voegen we daarbij de Schaal Van Miegem en de Schaal Sportwereld voor de clubs en dan mag met recht en rede gezegd worden, dat de Scheldeprijs elke verwachting zal overtreffen.

Het plan is grootsch, stout, er worden groote geldelijke offers gevraagd, hopen wij dat de inrichters een milde ondersteuning zullen vinden om dat feest volledig uit te werken.

Voor Schooten en de geheele Antwerpsche sportmassa een paar heerlijke sportdagen in het verschiet.

A.W.³

- 1 Willemsen vergist zich. Het is wel degelijk de 16de maal (en niet de 19de) dat de Scheldeprijs georganiseerd wordt.
- 2 Het artikel wordt letterlijk, inclusief onnauwkeurigheden, taal- en schrijffouten, weergegeven.
- 3 A.W.: Achiel Willemsen, medewerker Sportwereld.

Het waren vooral Stan de Deken en Achiel Willemsen die het plan om de Scheldeprijs voortaan in Schoten te organiseren, met succes hadden uitgewerkt.

Achiel Willemsen was een sportmedewerker die in de dertiger jaren bekend werd als journalist bij *Radio Kerkske*, de populaire Antwerpse radio-

zender. Willemsen schreef in *Sportwereld* vooral over de Antwerpse wielersport, waarbij hij niet naliet de loftrumpet te steken, al of niet gegrond. Hij was ook een tijdje lid van het Brasschaats Sportcomiteit, organisator van de beroemde 'Acht'. Dé grote man van de verhuis naar Schoten was echter Stan De Deken. De volgende veertig jaar zou hij zich ontpoppen als hét gezicht van de Scheldeprijs.

STAN DE DEKEN

(°Schoten 14.08.1887 - †Hoogboom 24.08.1972)

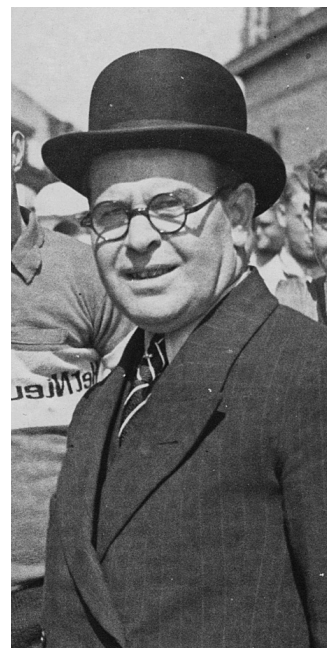
Stan begon zijn loopbaan als boekhouder bij de jeneverstokerij Bats. Hij werd nadien zelfstandige en leidde een houtzagerij op het Schotense Cordulaplein. Tijdens de grote depressie van eind de jaren 1920 - begin 1930, wisselde hij het bestaan als zelfstandige voor de betrekking als ambtenaar bij het gemeentebestuur van Schoten. Hij promoveerde er tot hoofd van de dienst Bevolking en Burgelijke Stand. Op het einde van wereldoorlog II was Stan een tijdlang dd. gemeentesecretaris.

Hij huwde met Josephine Proost, die tot het begin van W.O. II een drankslijterij (De Posthoorn) uitbaatte en nadien een tabak-, wijn- en likeurhandel open hield tot 1963.

Van in de 20-er jaren was *Stanneke* actief in de wielersport. Hij werd provinciaal afgevaardigde (en later afgevaardigde-generaal) bij de wielerbond en nam welkelijks deel aan vergaderingen op de BWB in Brussel. De verplaatsingen deed hij per trein. Stan was een vurig verdediger van de Antwerpse belangen. Hij werd, als goede vriend van Louis De Winter, de Brasschaatse gemeentesecretaris en Sportpaleis-directeur, ook bestuurder van het Antwerps Sportpaleis, waar hij jarenlang aankomstrecht was. Naast de Scheldeprijs, waarvan hij de ziel en het brein was, lag ook de Antwerpse Zesdaagse bij hem in de bovenste schuif.

Ondertussen speelde hij ook een grote rol in het sociale leven van Schoten. Hij was voorzitter van de Oudstrijdersvereniging (hijzelf was vrijwilliger tijdens de WO I, waarvan hij de loopgravenoorlog meemaakte), van de Toneelkring De Eendracht, van de Kon. Harmonie De Eendracht (gedurende zestig jaar!).

Ter info: Stan was de oom van de vijf gebroeders De Deken die in de jaren 1930 samen in het eerste elftal van RFC Antwerp speelden. Stan De Deken overleed in het Home Sterrenberg in Ekeren-Hoogboom.

Start Scheldeprijs 1926 te Schoten.

EINDELIJK EEN VASTE THUIS

Met de verhuis naar Schoten en de medewerking van *Sportwereld*, het populaire Vlaamse sportdagblad van Karel Van Wijnendaele, zit het eindelijk goed met de Scheldeprijs, een jaar eerder op sterven na dood met de liefhebberskoers in Hoboken. Vooral Achiel Willemsen en Stan De Deken zetten zich met hart en ziel in voor het welslagen van de 'nieuwe' Scheldeprijs. Ook het gemeentebestuur van Schoten steunt de organisatie tenvolte.

16

1926

Zondag 22 augustus

PALLIETER DERVAES OPPERMACHTIG

De Scheldeprijs beproefde het nog eens de grote vermaarde kampers in lijn te stellen

Het Laatste Nieuws 22.08.1926

Niettegenstaande de steun van *Sportwereld*¹ en alle goede voornemens komen er van de 38 ingeschrevenen slechts 20 renners opdagen. Met o.m. Georges Ronsse, Gaston Rebry, Maurice Dewaele e.a. Dervaes' is er meer kwaliteit dan kwantiteit aan de start in Schoten.

Zander Maes, Georges Ronsse, Omer Huysse en Louis De Lannoy zijn onderweg de bedrijvigsten, maar in Mechelen komen Dervaes, Mertens en De Lannoy, drie Antwerpenaars, samen aan de leiding. De rest volgt er al op 3 minuten en meer. Het is duidelijk dat de Antwerpse 'musketiers' niet meer ingelopen zullen worden. Even voor het binnenrijden van Schoten valt Mertens nog plat maar tijdens de laatste van de twee plaatselijke ronden komt hij terug bij zijn twee vrienden. In de sprint is er geen kruid gewassen tegen Jef Dervaes, de klasrijke pallieter uit de Scheldestad.

De eerste start in Schoten

- 1 *Sportwereld* van zondag 22.08.1926 geeft op haar frontpagina veel details. *De rugnummers worden uitgereikt in de zaal Flora, bij Van Antwerpen, Paalstraat, vanaf 7 uur. Volgers: de officiële voituur met de heer Van Gastel en Hoeybergs, koersleider en De Deken, secretaris der Antwerpsche afdeling sportkomiteit. Tweede rijtuig: Ed. Goris met Karel Van Wijnendaele aan boord, de sympathieke opsteller van Sportwereld, die de koers volgt. Derde rijtuig: met Jef Spreeuwenberg aan boord en enkele sportmakers. Vierde voituur: Vader Ronsse, die de medewerker van Sportwereld oppakt.*

PARCOURS

Schoten (start om 8 uur langs de Calixbergse Dreef, linksaf over de Deuzeld naar 't Stadion, op de Grote Baan naar 't Fort, de Militaire Baan tot Oude God, Kontich, Mechelen, Aalst, Oudenaarde, Kwaremont, Ronse, Ninove, Vilvoorde, Mechelen, Lier, Emblem, Boechout, Ranst, Wommelgem, Militaire Baan, Wijnegem, langs de Vogelenzang naar 's Gravenwezel, Schoten, twee plaatselijke ronden van 14 km., totaal 275 km.

UITSLAG

20 deelnemers

1. Jef Dervaes, 275 km in 10u25m; 2. Jan Mertens, op 1 lengte; 3. Louis De Lannoy; 4. Zander (Alexander) Maes op 3'; 5. Maurice Dewaele op 4'; 6. Omer Huysse op 16'; 7. Georges Ronsse op 26'; 8. Gaston Rebry; 9. Emile Verhaert; 10. Leo-Gerard De Graeveleyn; 11. Henri Hoevenaers op 33'; 12. Adolf Van Bruaene; 13. Oscar Voet.

JEF DERVAES

(°Wetteren 27.09.1906 -
† Deurne 12.04.1986)

Bijzonder klasrijk, té briljant om regelmatig te zijn, een geboren wereldkampioen...

Jef 'Pallieter' Dervaes, bijnaamd *Jef Pijp*, maakte een vrij korte (1927-1933) maar zeer opgemerkte passage bij de profs. Hij werd Kampioen van België in 1928, een jaar later won hij de Ronde van Vlaanderen, in 1928 had hij dan ook al Brussel-Parijs, de Scheldeprijs – die hij hier ook al wint, op 19-jarige leeftijd! – en de Drie Zustersteden op zijn naam geschreven. De Omloop van België won hij in 1924, 1929 en 1930. Twee keer kwam hij dicht bij het podium in het wereldkampioenschap: vierde in 1928 én in 1929. De wereldtitels gingen toen telkens naar aartsrivaal, stads- en generatiegenoot Georges Ronsse. In 1930 werd hij voor de tweede keer kermiskoning (11 zeges, een eerste keer in 1928 met 6 zeges) maar nadien ging het snel bergaf met de vrolijke klasbak. In 1934 hield hij het voor bekeken en dook het bruisende Antwerpse caféleven in. Na de oorlog baatte hij lange tijd, met zijn zoons Jokke en Marcel, het beken-

de (beruchte) Bokkenhof uit op het 'keuningsplentje' (De Coninckplein) in hartje Antwerpen.

Jan Mertens, tweede.

Louis De Lannoy, derde.

17

1927

zondag 18 september

NA DERVAES, NATUURLIJK RONSSE!

Het inrichten van dezen klassieke wedstrijd liep van geen leien dakje

Het Laatste Nieuws, 19.09.1927

In 1926 werd georganiseerd op 22 augustus, maar deze keer botste men op allerhande moeilijkheden om een goede datum te vinden. Uiteindelijk kiest men voor 18 september, enkele dagen na het Kampioenschap van Vlaanderen in Koolskamp¹. Men nodigt aanvankelijk junioren, liefhebbers en beroepsrenners uit. De liefhebbers werden later geschrapt en de beroepsrenners schreven slechts mondjesmaat in. Nog altijd is Antwerpen te ver voor het gros van de Oost- en West-Vlaamse profs. Vergeten we immers niet dat er nog altijd geen Schelde-oeververbinding bestaat. Tenslotte nodigt men dan maar de onafhankelijken uit om samen met de beroepsrenners de 17de Scheldeprijs te rijden. Tussen 9u en 10u30 passeren 12 profs en 10 onafhankelijken de inschrijvingstafel bij L. Panis in Café Cambrinus te Schoten. Te 11 uur wordt gestart en dan is het net opgehouden met regenen. Verdyck, Van Aken en De Lannoy zijn de eerste onruststokers. In Aarschot is de hoofdgroep nog bijeen, maar rond Leuven geraakt een groepje met Ronsse, Cornelis, De Lannoy, Maes, Van Bruaene, Van Impe en Loncke weg. Gust Verdyck mist de goede trein en zal de hele tijd vruchteloos achtervolgen. Bij het binnenrijden van Schoten komen Ronsse, Van Bruaene en Van Impe door met een voorsprong van 4 minuten op Verdyck, Dossche

en Hoevenaers. De rest volgt nog veel verder. De drie blijven voorop en in de sprint is Ronsse veruit de snelste. De 21-jarige Georges Ronsse, dat seizoen al winnaar van Parijs-Roubaix en Bordeaux-Parijs, volgt dus Jef Dervaes, zijn intieme Antwerpse rivaal, op!

1 Het Kampioenschap van Vlaanderen wordt sinds 1908 georganiseerd in Koolskamp. De tweede oudste, nog bestaande, Vlaamse wedstrijd wordt in 2012 voor de 97ste maal gereden.

Gust Verdyck, de lokale favoriet, eindigde zesde. Hij zal de Scheldeprijs nooit winnen.

Parcours

Schoten, Oostmalle, Herentals, Aarschot, Leuven, Waver, Overijse, Vier Armen, Mechelen, Lier, Boechout, Borsbeek, Deurne, Schoten en 3 ronden van 14 km langs Brasschaat, totaal 213 km.

Uitslag

22 deelnemers

1. Georges Ronsse, 213 km in 7u35m30sec; 2. Armand Van Bruaene op 1 lengte; 3. Constant Van Impe op 1,5 lengte; 4. Rik Hoevenaars op 4'45"; 5. Aimé Dossche; 6. Gust Verdyck; 7. Jef Dervaes op 13'; 8. Zander (Alexander) Maes; 9. Henri Cornelis; 10. Adolf Van Bruaene; 11. Jean Wauters op 23'; 12. Aimé Lievens; 13. Louis De Lannoy; 14. Adriaenssens.

GEORGES RONSSE

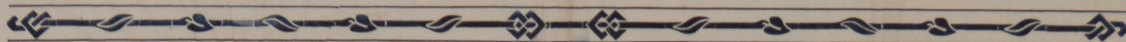
(°Antwerpen 04.03.1906 -
† Berchem 04.07.1969)

Georges Ronsse, die in tegenstelling tot de meeste van zijn generatiegenoten van 'goede komaf' was (vader was garagist, in het begin van de 20ste eeuw...), kan beschouwd worden als één van de besten van zijn generatie, meer nog, één van de toppers van voor WO II. Samen met Binda en in mindere mate Guerra beheerste hij de eerste wereldkampioenschappen. In 1928 en 1929 werd hij wereldkampioen en moest slechts zwichten voor een sterke Italiaanse coalitie in het wereldkampioenschap 1930 (in Luik) waarin hij derde eindigde. Georges was een karaktervol, energiek renner, gefocust op eendagswedstrijden. Hij won Parijs-Roubaix

(1927), driemaal Bordeaux-Parijs (1927-1929-1930), de Scheldeprijs (1927), werd tweemaal wereldkampioen (1928-1929), tweemaal kampioen van België cyclocross (1929-1930)... Hij reed tweemaal de Tour (toen zijn grote successen achter de rug lagen): in 1932 werd hij 5de en won een etappe, in 1933 gaf hij op. Na zijn (te korte) wegcarrière probeerde hij het als stayer. Georges werd driemaal Kampioen van België (1934-1935-1936). Hij was ook een grote specialist achter tandems. In 1938 stopte hij en bleef nadien

SCHOOTEN (BIJ ANTWERPEN)
 OP ZONDAG 18 SEPTEMBER 1927

GROOTE
SCHELDEPRIJS

20ste MAAL

Ingericht door de ANTWERPSCHE AFDEELING van den B. W. B.
 met de geldelijke ondersteuning van het GEMEENTEBESTUUR VAN SCHOOTEN
 en medewerking van "SPORTWERELD"

11.000 FR. PRIJZEN

Schaal Van Migem - Schaal Sportwereld
 Schaal John VAN VAERNEWYCK

JUNIORS LIEFHEBBERS BEROEPSRENNERS

Juniors

PRIJZEN 2000 Fr. - Volledig koersrijwiel gift Sportwereld. 250, 200, 150, 125, 100, 80, 70, 60, 40, 30,
 25, 25, 25, en 25 fr.
 Afstand 130 km. - 10 maal Schooten Brasschaet Schooten. - Vertrek 11 uur. - Aankomst Schooten 3,30 uur.

Liefhebbers

PRIJZEN 3000 Fr. - Volledig koersrijwiel "Sparta" en kunstvoorwerpen.
 Afstand 155 km. - Schooten, Wuestwezel, Hoogstraten, Turnhout, Moll, Gheel, Herenthals, Lier, Schooten.
 Vertrek 10,45 uur. - Aankomst 4 uur.

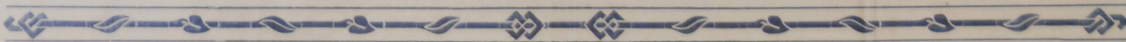
Beroepsrenners

PRIJZEN 6000 Fr. - 2000, 1200, 800, 600, 400, 300, 200, 150, 150, 100 en 100 fr.
 Afstand 225 km. - Schooten, Oostmalle, Herenthals, Aerschot, Leuven, Hamme-Mille, Waver, Overryssche,
 Vier-Armen, Mechelen, Lier, Schooten plus 3 omloopen Schooten, Brasschaet, Schooten.
 Vertrek 10,30 uur. - Aankomst 6 uur.

De vertrekkende en aankomsten hebben plaats in Schooten dorp.
 Al de inschrijvingen zijn te zenden aan het Gemeentebestuur van Schooten met aanduiding van nummer der vergunning en club.
 Goedgekeurd door het College van Burgemeester en Schepenen van Schooten.

De Sekretaris: J. DE CLIPPELEIR.

De Burgemeester: Th. VAN CAUWENBERGHS.

Drukk. Paeshuys, Verberstraat 16, Schooten. Tel. 573.26.

rondhangen in het wielrennen. Hij was chauffeur voor TV, radio en geschreven pers, in 1960 en 1961 was hij technisch leider van de Belgische ploeg in de Tour. In de 50-er jaren baatte hij in de Gemeentestraat te Antwerpen de *Brasserie Georges Ronsse* uit. Ronsse was ook een begaafd biljartspeler. In Antwerpen gaf men hem een bijnaam: 'den Bleiter'. Als hij won weende hij van geluk, als hij verloor (vooral dan tegen pallieter Dervaes) weende hij van verdriet. Georges werd slechts drieënzestig. Terwijl Eddy Merckx, zijn verre opvolger, in juli 1969 bezig was zijn eerste Tour te winnen, kreeg hij een fatale hersenbloeding...

18

1928

Zondag 10 juni

JEF PIJP LUKT DE DUBBEL

Al de Antwerpsche renners stonden in lijn om een hardnekkigen strijd te leveren tegen de kerels uit andere gouwen

Het Laatste Nieuws 11.06.1928

De Scheldeprijs is inmiddels gesetteld in Schoten, maar de problemen zijn niet allemaal van de baan. Zo blijft het zoeken naar een goede, vaste datum en vormt het kleine aantal deelnemende beroepsrenners een kopzorg voor de organisatoren, in casu de Antwerpse KBWB-afdeling. Voor de 18de editie, *de Grote Prijs Sigaretten*

Belga, verhuist men naar de tweede zondag van juni. Helaas komen er op 10 juni maar 23 beroepsrenners aan de start. Daarbij echter wel bekende namen: Frans Bonduel, Fred Hamerlinck, Jef Dervaes, Georges Ronsse en thuisrijder Gust Verdyck. Te Aalst krijgen de renners af te rekenen met een felle stortbui en mede daardoor zonderen Ronsse, Dervaes, Mertens, Hoevenaers, Leroy, Verbist, Houtman, Matton en Mertens zich af. De Lannoy en Deschepper komen nadien nog bij. Dan begint de afvallingskoers. Georges Ronsse heeft in Duffel bandbreuk en geeft op. Uiteindelijk blijven Verbist, Hoevenaers, Mertens, Leroy, De Lannoy en Dervaes voorop. Jef Dervaes klopt hen vlot en wint in Schoten zijn 2de Scheldeprijs.

PARCOURS

Schoten, Boom, Dendermonde, St. Niklaas, Gent, Aalst, Vilvoorde, Mechelen, Lier, Schoten en twee lokale ronden van 12,5 km, totaal 230 km.

PRIJZEN

9000 frank: 2500, 1500, 1100, 800, 700, 600, 500, 400, 300, 200, 4x100 fr.

UITSLAG

23 deelnemers

1. Jef Dervaes, 230 km in 8u41m; 2. André Verbiest op ½ lengte; 3. Jan Mertens; 4. Rik Hoevenaers; 5. Louis Delannoy; 6. Hector Leroy; 7. Aimé Dossche op 2'; 8. Leopold Matton op 2'30"; 9. Jules De Schepper; 10. Gust Verdyck op 6'; 11. Eduard Thysman 25'.

DIKKE JEF WINT, KERMIS IN SCHOTEN!

In de kleine ronden van Schoten hadden Ronsse en Dervaes straffe sprinten gedaan

Gazet van Antwerpen 31.07.1929

Opnieuw verandert men van datum, nu verhuist de Scheldeprijs naar de dinsdag na de 4de zondag van juli. Dan is 't kermis in Schoten! Zonder het te weten, heeft men eindelijk de datum beet die 57 jaar zou standhouden...

Niet alleen de datum wijzigt, maar ook het parcours. De organisatie¹ zoekt het duidelijk meer lokaal. Wel is er nog een ronde van 92 km langs de Noorderkempen, maar er worden zes i.p.v. twee lokale ronden geprogrammeerd. Gedaan is het ook met de grote ronde langs de *Vlaanders* (Gent, Aalst). Te 11u40 wordt in Schoten, onder massale belangstelling, de start gegeven aan 52 beroepsrenners. Het peloton blijft in de grote ronde gegroepeerd, enkel de pechvogels vallen af. Ook in de lokale ronden blijft het hoofdpeloton compleet en Jef Wauters klopt Verbist, Hamerlinck en het hele peloton in de sprint.

1 *Gazet van Antwerpen* vermeldt als organisatoren de hh. Van Gastel (voorzitter Antwerps sportcomiteit), vooral C. De Deken (secretaris sportcomiteit), Van Cauwenberghs (burgemeester), De Crom en Proost (schepenen) en verder Paeshuys, Goormans, Caals, Polfliet, Mertens, Panis, Matheusen en Van Ballaert.

PARCOURS

Schoten, Kleine Bareel, Kapellen, Putte, Kalmthout, Wuustwezel, Hoogstraten, Wortel, Merksplas, Turnhout, Oostmalle, Schilde, Schoten (92 km) en zes ronden (78 km) langs Brasschaat, totaal 170 km.

UITSLAG

52 deelnemers

1. Jef Wauters, 170 km in 5u55m; 2. André Verbiest; 3. Fred Hamerlinck; 4. Jean Aerts; 5. Louis Rolus; 6. Raymond De Corte; 7. Gust Mortelmans; 8. Gelijk: Jules Buysse, Henri Cornelis, Alfons Deloor, Jef Dervaes, Leander Ghysse, Albert Maes, Georges Mathysens, Jan Meeuwis, Maurice Raes, Georges Ronsse, Adolf Van Bruaene, Edmond Van Craenenbroeck, Frans Van Hassel, Gust Verdyck, Louis Verhelst, René Voorspoels.

JEF WAUTERS

(°Huizingen 19.02.1906 -

† Alseberg 08.08.1975)

Wauters was een kolos en als zuivere sprinter de snelste van zijn generatie. Een brug kon hij echter niet over en daarom was hij internationaal beperkt. Hij werd tweemaal Kampioen van België op de 8 van Brasschaat, (1929-1930), het *Critérium des Aiglons* 1929, Parijs-Lille 1929, Parijs-Avion 1929, de Scheldeprijs 1929, Parijs-Montigny 1929, Parijs-Hénin-Liétard 1929-1930. In totaal won 'dikke Jef' 34 koersen tijdens zijn profloopbaan (1925-1932).

Na zijn carrière werd hij cafébaas in Alseberg en trad hij sporadisch op als gangmaker in Bordeaux-Parijs.

Commotie bij de valpartij van Staf Hombroecx (rechtstaand) en Odiel Van Hevel (zittend). Ze geven allebei op.

Scheldeprijs 1932
Godfried De Vocht wint, midden een zee van volk.

OP DE KERMISTOER

Tijdens de 30-er jaren werd de Scheldeprijs altijd georganiseerd op kermisdinsdag, de dinsdag na de 4de zondag van juli, met Schoten-kermis dus. Aanvankelijk werd het parcours nog uitgetekend als gold het een klassieker maar later in de jaren '30 tekende men meer en meer lokale rondes uit, zodat de Scheldeprijs steeds meer een Schotense aangelegenheid werd. Deze aanpak deed misschien wel afbreuk aan het 'klassieke' karakter van de Scheldeprijs, maar de koers hield alleszins stand naast de befaamde *8 van Brasschaat* (voluit gesteund door Alfred Martougin, die in Brasschaat woonde) en de Schaal Sels uit het eveneens aangrenzende Merksem. Opmerkelijk hierbij is ook dat die beide wedstrijden ook gekoppeld waren aan de plaatselijke kermis en eveneens op kermisdinsdag gereden werden.

DE REUS VAN ITEGEM IS ONWEERSTAANBAAR

Ronsse moet afstappen om aan zijn rijwiel te werken. Men zal hem niet meer zien.

De Standaard, 30.07.1930

Na amper 10 km wordt wereldkampioen en ex-winnaar Georges Ronsse uitgeschakeld door materiaalpech. De wedstrijd wordt geanimeerd door een bijzonder bedrijvige Godfried De Vocht. Ook Constant Vromans, een tijd alleen in de aanval, laat zich gelden. Nadat Denis Verschueren ontsnapt en ingelopen wordt, trekt deze in de vijfde en laatste lokale omloop opnieuw ten aanval. Deze keer is niemand bij machte de *reus van Itegem* bij te houden of in te halen. Denis Verschueren behaalt een prachtige voorsprongzege en wordt eveneens tot Kampioen van Antwerpen uitgeroepen.

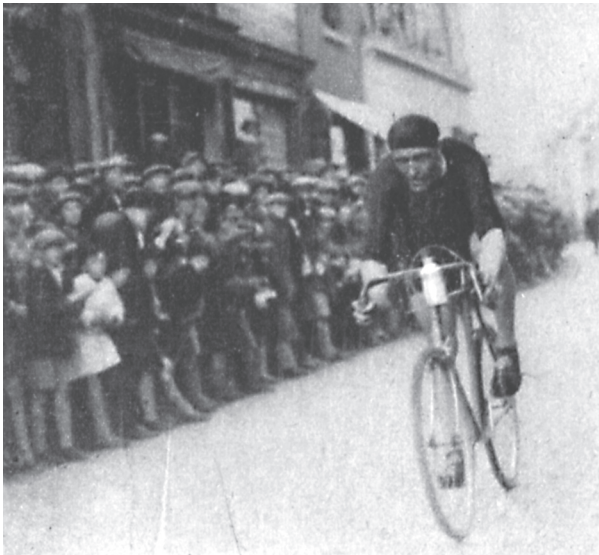
PARCOURS

Schoten, Kleine Bareel, Kapellen, Putte, Kalmthout, Wuustwezel, Hoogstraten, Merksplas, Turnhout, Oostmalle, Schilde, Schoten en vijfmaal de omloop Schoten-Brasschaat-Schoten, totaal 170 km. Aflevering der rugnummers bij Stan De Deken, Gelmenstraat 3, Schoten, vanaf 10 u. Vertrek om 12u30.

PRIJZEN

1750-1500-1250-1000-800-600-400-300-200-200 en 5x100 frank.

Denis Verschueren wint met voorsprong.

De sprint voor de tweede plaats wordt gewonnen door Jef Wouters (rechts) voor August Reynolds (links) en Jef Dervaes (midden).

UITSLAG

47 deelnemers

1. Denis Verschueren, *Kampioen van Antwerpen*, 170 km in 5u48m;
2. Jef Wouters, op 1';
3. August Reynolds op 20 cm;
4. Jef Dervaes op ½ wiel;
5. Odiel Van Hevel;
6. Hector Van Rossem;
7. Gerard Lambrechts;
8. Désiré Louesse;
9. Albert Maes;
10. Godfried De Vocht;
11. Jan Wouters;
12. Camille Ceuppens;
13. Pierre Vellemans;
14. Hermann Buse (Dui) op 2';
15. Louis Verelst;
16. Van der Nieuwenhoff (Ned).

DENIS VERSCHUEREN

(°Berlaar 11.02.1897 -

† Lier 18.04.1954)

Denis was eerst mijnwerker, later dokwerker maar werd beroepsrenner in 1923. Hij was groot en sterk, bonkig zat hij op de fiets. Dat belette hem niet uit te groeien tot één der besten van zijn tijd. Hij won tweemaal Parijs-Tours (1925-28), de Ronde van Vlaanderen (1926), Parijs-Brussel (1926), de Scheldeprijs (1930), de Ronde van België (1925), de *Trophée de Provence* (1928), het *Circuit du Centre* (1925), Parijs-Longwy (1926), het *Circuit Haute-Vienne* (1927), de 8 van Brasschaat (1924). Eénmaal zette hij aan in de Tour (1928) maar dat was zijn ding niet. Denis gaf op. Verschueren bleef actief tot 1937. Pol en Stan, twee jongere broers, waren ook beroepsrenner. Denis, inmiddels fietsenhandelaar, betaalde een zware tol aan WO II. Zijn geliefde zoon Louis (°1924) werd gearresteerd door de Gestapo en in Maria-ter-Heide (Brasschaat) gefusilleerd. Ook een kleinkind en later zijn dochter Lucia overleden. Dit kwam de *reus van Itegem* nooit te boven en hij overleed in 1954, amper 57.

DE BELOFTEVOLLE FRIED DE VOCHT IS DE SNELSTE

Op de macadam van Oostmalle worden de renners door een vloot volgers-motocyclisten omsingeld

De Standaard, 29.07.1931

Het parcours is identiek aan dat van 1930. Het gaat opnieuw om de *Grote Prijs Sigaretten Belga* en het Kampioenschap van Antwerpen. Te 12u45 geeft burgemeester Van Cauwenberghs de start aan 44 profs. Het spel zit direct op de wagen en tien renners rukken zich los: De Winter, De Vocht, Leemans, Verschueren, Vromans, Wauters, Roelen, De Lannoy, Verdyck en Maes. Enkel Jean Aerts en De Wolf zouden nog kunnen aanpikken. De goede vlucht is meteen vertrokken. Jef Dervaes heeft het spoedig begrepen, hij stapt af. Jef Wauters rijdt lek en moet de anderen laten gaan. Het enthousiasme van de sportmassa stijgt ten top wanneer Gust Verdyck, het plaatselijk idool, als

eerste doorkomt aan het Schotense gemeentehuis. Het komt evenwel tot een spurt met tien en de jonge, beloftevolle Fried De Vocht uit Arendonk haalt het voor Odiel Van Hevel en Denis Verschueren.

PARCOURS

Schoten, Kleine Bareel, Kapellen, Putte, Kalmthout, Wuustwezel, Hoogstraten, Merksplas, Turnhout, Oostmalle, Schilde, Schoten en vijfmaal de omloop Schoten-Brasschaat-Schoten, totaal 170 km.

UITSLAG

44 deelnemers

1. Godfried De Vocht, *Kampioen van Antwerpen*, 170 km in 5u18m22s;
2. Odiel Van Hevel op 2 lengten;
3. Denis Verschueren;
4. Albert Maes;
5. August Verdyck;
6. Corneel Leemans;
7. Jean Aerts;
8. Louis De Lannoy;
9. Hector Van Rossem;
10. Maurice Dewolf;
11. Georges Lemaire op 15';
12. Michel Van Vlockhoven;
13. Gustaaf Hombroeckx;
14. Constant Struyven;
15. Kurt Nitzschke (Dui);
16. Camille Ceuppens;
17. Jef Van de Wiele op 17';
18. Louis Verhelst.

Odiel Van Hevel, tweede.

GODFRIED DE VOCHT

(°Arendonk 17.03.1908 -

† Antwerpen 23.10.1985)

Fried De Vocht was een erg talentrijk renner. In de jeugd-categorieën behaalde deze *Rik Van Steenberghe-avant-la-lettre* tientallen overwinningen. In 1929 werd hij Kampioen van België bij de militairen en in 1930 pikte hij de nationale titel bij de onafhankelijke weg. Dan werd hij prof en de razendsnelle Arendonkenaar ging gewoon op zijn elan door. Als neoprof won hij direct de laatste rit van het *Critérium des Aiglons* en de kermisprijs van Willebroek. In de Sluitingsprijs van Putte-Kapellen werd hij slechts geklopt door Georges Ronsse. In 1931 won hij de Scheldeprijs, de Omloop van de Kempen, de kermiskoersen in Mariaburg, Hemiksem en Stekene, de Sluitingsprijs, de Ronde van Noord-Oost Brabant en werd hij derde in Parijs-Fourmies en vierde in Parijs-Brussel. In 1932 won hij opnieuw de Scheldeprijs en de kermiskoersen in Arendonk, Rupelmonde, Borgerhout en Aarschot. Toen deed de razendsnelle Kempenaar een zware val in volle eindsprint. Hij liep daarbij een schedelbreuk op. De revalidatie verliep moeizaam en de 24-jarige Fried voelde aan dat hij zijn vroegere niveau niet meer zou halen. Hij besloot daarom te stoppen en week uit naar Antwerpen waar hij jarenlang aan de haven werkte en ook een café uitbaatte. In zijn nadagen was hij een vaste bezoeker van het Antwerpse Sportpaleis. De Vocht was een groot talent, zware tegenslag bellette hem definitief door te stoten tot de wielertop. Godfried was de grootoom van de Nederlander Guus Bierings (°1956), wereldkampioen ploegentijdrit (100 km.) in 1978.

wordt met 10.000 fr prijzen, daar waar de Scheldeprijs slechts 8.500 fr als prijzenbedrag uitbetaalt. Toch halen 55 beroepsrenners hun rugnummer af bij Stan De Deken thuis, in de Gelmelenstraat. De Vocht, Huys, Verschueren, Vromans, Van Vlockhoven en Gust Verdyck, de lokale vedette, zijn de eerste aanvallers. Meteen is de goede vlucht vertrokken, al gaat dit gepaard met een incident. Te Herentals wordt de achtervolgende groep, in twee gesplitst, opgehouden door een gesloten spoorovergang. De twee groepen achteraan komen samen en vertrekken terug met 6 min. achterstand. Het peloton is ontmoedigd, het tempo stukt en de zes zijn definitief weg. In Schoten breekt Van Vlockhoven nog zijn stuurstang en demarreert De Vocht onweerstaanbaar naar de zege. Hij wint voor Denis Verschueren en Gust Verdyck.

PARCOURS

Schoten, Deurne, Fort I, Borsbeek, Boechout, Lier, Kessel, Nijlen, Bouwel, Herentals, Poederlee, Turnhout, Oostmalle, Schilde, 's Gravenwezel, Schoten (90 km), vervolgens vijf ronden langs Schoten, Keizershoek, Brasschaat, Botermelk, Schoten, totaal 150 km.

PRIJZEN

1750, 1500, 1250, 1000, 800, 600, 400, 300, 200, 6x100 frank (8500 fr)

UITSLAG

55 deelnemers

1. Godfried De Vocht, 155 km in 4u35m; 2. Denis Verschueren, *Kampioen van Antwerpen*, op 45"; 3. Gust Verdyck; 4. Constant Vromans op 1'35"; 5. Constant Huys; 6. Jozef Kemper Horemans op 8'; 7. Gerard Lambrechts; 8. August Reyns; 9. Aloïs Meerschaert; 10. Michel Van Vlockhoven; 11. Louis Deurloo; 12. Jules Deschepper; 13. Louis Roels; 14. Pol Mertens; 15. Zander (Alexander) Maes; 16. Albert Vanderauwera; 17. Paul De Schepper; 18. Frans Van Hassel; 19. Gelijk: Eugène Gijbels, Jozef Boutmans, Walter Nickel (Dui).

22

1932

dinsdag 2 augustus

FRIED DE VOCHT DUBBELT

Een grote ovatie valt den overwinnaar door de menschenzee te beurt

De Standaard 03.08.1932

De grote omloop langs de Noorderkempen wordt verlaten voor een zuidelijk-oostelijke lus langs Lier en Herentals, maar de essentie blijft behouden nl. de vijf ronden langs Brasschaat en de korte afstand, slechts 150 km. De Scheldeprijs krijgt inmiddels ook concurrentie van het naburige Kapellen, waar daags voordien de 3de Grote Prijs van Kapellen gereden

Denis Verschueren, alias de reus van Itegem, was een echte specialist van de Scheldeprijs. In 1920 was hij twaalfde als onafhankelijke. Als prof werd hij derde in 1923, tweede in 1924, in 1930 won hij, in 1931 was hij derde en in 1932 eindigde hij nogmaals tweede.

Denis VERSCHUREN

Denis Verschuereen klopt Gust Verdyck voor de tweede plaats.

Gust Verdyck, de Schotense wielervedette, werd derde en won nooit de Scheldeprijs. De twee renners met wie hij hier vele jaren later op de foto staat wonnen wel. Stan Ockers (midden) schreef de Scheldeprijs op zijn naam in 1941 en in 1946, Georges Ronsse (rechts) won in 1927

1933

dinsdag 1 augustus

**FLANDER HOREMANS
VLIEGT IEDEREEN VOORBIJ**

Roosemont zette den sprint in, maar werd in de laatste meters door Fl. Horemans voorbij gevlogen
Gazet van Antwerpen 02.01.1933

De rugnummers worden deze keer niet meer bedeed bij Stan De Deken thuis, maar wel in het café van Gust Verdyck. Het getal deelnemers stijgt nog steeds, want nu staan er 73 profs aan de start. Het wordt een snelle vluchtkoers, vol animo. Net voor het binnenrijden van Schoten vertrekt de goede vlucht. Zes renners ontsnappen, ze nemen de eerste zes plaatsen in de uitslag in. In de sprint is Horemans de snelste.

PARCOURS →

Schoten, Deurne, Fort I, Lier, Kessel, Herentals, Lille, Gierle, Vosselaar, Oostmalle, 's-Gravenwezel, Schoten (90 km), plus vijf ronden langs Brasschaat, totaal 155 km.

UITSLAG

73 deelnemers

1. Jozef *Flander* Horemans, 165 km in 4u55m;
2. Louis Hardiquet; 3. Louis Deurloo, *Kampioen van Antwerpen*; 4. Gustaaf Deloor; 5. Leopold Roosemont; 6. Frans Dictus; 7. Louis Rolus op 2';
8. Marinus Valentijn (Ned); 9. Frans Van Look op 2'20";
10. Gerrit Van der Ruit (Ned) op 10'; 11. Corneel Leemans; 12. Gerard Desmet; 13. Zander (Alexander) Maes op 13'; 14. Marcel Van Velthoven; 15. Remi Wijnant; 16. Cesar Bogaert (Ned) op 17';
17. Aloïs Meerschaert; 18. Kurt Kruger (Dui); 19. Oscar Voet; 20. François Gardier; 21. Theodore Roelen.

Louis Hardiquet, tweede.

Louis Deurloo, derde.

**JOZEF 'FLANDER'
HOREMANS**

(°Wondelgem 24.02.1910 -
† Gentbrugge 15.7.1992)¹

Jozef Horemans was een dorpsgenoot van 'Don Fredo' Fred Hamerlinck, in wiens voetsporen hij scheen te treden. Als junior (1930) werd hij Kampioen van België en reeg hij de zeges aan elkaar. In 1931 werd de snelle, sierlijke Horemans prof. In de hoogste cate-

De Grootte Scheldeprijs te Schooten**Overwinning van Flander Horemans**

Sprint gewonnen door Flander Hooremans vóór Hardiquet

FLANDER HOREMANS
overwinnaar der koers**DEURLO,**
overwinnaar der provincie

gorie behaalde hij wel wat overwinningen, maar een internationale doorbraak bleef uit. Zeges behaalde hij in Edegem, Antwerpen, Sint-Amandsberg (1931), Beersele, St. Amandsberg, St. Andries (1932), de Scheldeprijs (zijn voornaamste overwinning), Willebroek, Melsele, Kortrijk (1933), St. Amandsberg, St. Kruis en Deurne (1934) en zijn laatste zege behaalde de amper 25-jarige Horemans in Wilrijk (1935). Nadien ging het snel bergaf en in 1939 hield de eens zo beloftevolle crack het voor bekeken.

1 Jozef Horemans (Wondelgem) had een even oude naamgenoot in Hulshout. Om dat de ene uit de Kempen kwam en de andere uit Oost-Vlaanderen gaf men de Jozef Horemans uit Oost-Vlaanderen de toenaam 'Flander' mee en de andere 'Kemper'.

24

1934

Dinsdag 31 juli

LÉON TOMMIES IS SNELLER DAN DON FREDO!

Wij komen bij den heer De Deken, alwaar een massa volk zich verdringt. Wij treffen daar vele partijgenooten en kenissen.

De Volksgazet 01.08.1934

Voor de allereerste keer sinds 1907 wordt er geen grote ronde meer gereden en is de Scheldeprijs beperkt tot tien lokale ronden van 16,5 km. Het kernmiskoersgehalte wordt daardoor totaal. Dat zal echter in 1934 geen zorg geweest zijn voor de organisatie. Een nooit geziene massa en 101 (!) profs maken het succes van deze Scheldeprijs compleet. In de laatste ronde nemen Hamerlinck, Vissers, Tommies, Moerenhout, Verniers en Binst een beslissende voorsprong. Iedereen verwacht de populaire en razendsnelle Fred Hamerlinck, maar het is Léon Tommies die hem met enkele cm klopt. De verrassing in Schoten is groot en weken nadien praat men er nog van, alsof men spijt heeft dat 'Don Fredo'¹ niet gewonnen had.

1 Fred Hamerlinck (1905-1993) was een ongemeen populaire figuur. Hij was tien seizoenen prof (1927-1936) en zowel op de piste als op de weg bij de besten. Hij won 84 wegkoersen (daartussen twee ritten in de Tour 1931). Topjaren waren 1931 en 1932 toen hij respect. 17 en 15 wedstrijden won, hetgeen enorm was, zeker voor die tijd. In 1934 won 'Don Fredo' nog zeven keer. Na zijn carrière was hij nog alomtegenwoordig op de koersen en nu nog ziet men zijn zoon, Willy, medeorganisator van Heusden-Koerse, op vele wedstrijden.

57

Léon Tommies in de bloemen.

PARCOURS

Ronde van 16,5 km tienmaal af te leggen: Schoten gemeentehuis, Korte Bomenstraat, Wortelstraat, Keizershoek, Kleine Bareel, Ekeren-Donk, Mariaburg, Frilinglei, Brasschaat, Botermelk, de grote baan naar Schoten, totaal 165 km.

UITSLAG

101 deelnemers

1. Léon Tommies, 165 km in 4u41m; 2. Fred Hamerlinck op ½ lengte; 3. Jef Moerenhout; 4. Alfons Verniers; 5. Ward Vissers, *Kampioen van Antwerpen*; 6. Frans Binst; 7. Karel Kaers op 2"; 8. Leo De Rijck; 9. Jef Palmans; 10. Constant Struyven; 11. Jef Dervaes; 12. Frans Van Hassel; 13. Gelijk: Corneel Leemans, Gustave Reyns, Gerrit Van der Ruit (Ned), Odiel Vanhevel, Frans Van Loock, Charles Van Keer, Charles Verpoorten, Lucien Verdyck; 21. Camille Michielsen; 22. Cyrille Lefèvre; 23. Raymond De Corte; 24. Alfons Deloor; 25. Constant Huys.

LÉON TOMMIES

(°Anderlecht 04.12.1909 -
† Evere 02.09.1995)

De jonge Tommies ging als een raket van start bij de profs. In 1932 won hij de be-

faamde Omloop van Parijs en de Omloop van Bayonne. Hij werd ook 5de in Parijs-Brussel, 9de in de Ronde van Vlaanderen en 12de in Parijs-Roubaix. In 1933 was hij de beste in het Circuit de Champagne en het Circuit de la Vienne (Chatellerault). Hij was ook 2de in de Ronde van Vlaanderen, 3de in Parijs-Rennes en 5de in de Omloop van Parijs en de Omloop van Morbihan. In 1934 won hij de Scheldeprijs (voor Fred Hamerlinck nota bene!) en de kermisprijs in Wilrijk. Hij werd ook 7de in de Ronde van Vlaanderen. En dan stopt het plots. Tommies kampt met de gezondheid, verliest alle motivatie en stopt in 1936, amper 27. Hij was de schoonbroer van Jean Wauters (1906-1989, prof van 1930 tot 1937). Na zijn carrière werd Léon Tommies garagist in Brussel.

25

1935

dinsdag 30 juli

KARKE LONCKE, DE TWEDE LIMBURGER

Als te 12u15 de kontrol opgeheven wordt hebben 78 baanduivels zich aangemeld

Het Nieuwsblad 31.07.1935

De formule van 1934 gaf voldoening: een massa toeschouwers en een spannende koers. Begrijpelijk ging men dit niet wijzigen voor de zilveren editie. De reporters van toen geven, zonder uitzondering, ronde per ronde een gedetailleerd verslag. Wij onthouden dat er in de negende ronde een groepje van vier ontsnapte en voorop blijft. De onbekende Gérard lost nog in de finale, Staf Deloor moet ook lossen en Gerard 'Karke' Loncke klopt Wardje Vissers in de sprint en is de tweede Limburgse winnaar (Victor Lenaers won in 1920).

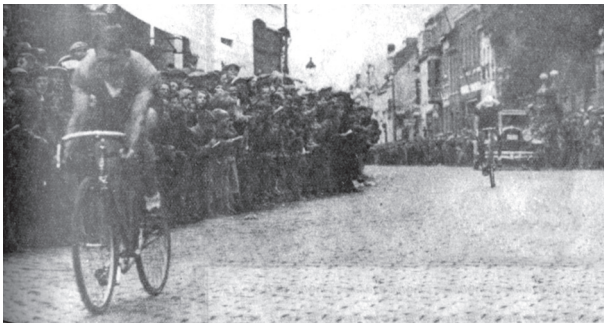
PARCOURS

Twaalf keer de omloop Schoten-Brasschaat-Schoten, totaal 176 km.

UITSLAG

78 deelnemers

1. Gerard Loncke, 176 km in 4u34m25s; 2. Ward Vissers, *Kampioen van Antwerpen*, op 10 meter; 3. Gustaaf Deloor op 100 m; 4. Léopold Gérard op 150 m; 5. Louis Duerloo op 6'10"; 6. Frans Bonduel; 7. August Verdyck; 8. Maurice Croon; 9. Alfons Deloor; 10. Theo Balemans; 11. Alfons Rombauts; 12. Antoon Loncke; 13. Gustave Reyns op 10'40"; 14. Willy Michaux; 15. Frans Vervoort op 11'; 16. René Reniers; 17. Mathieu Cardinaels; 18. Petrus Clarys; 19. Karel Van den Wijngaert; 20. Constant Lauwers; 21. Tranquillo Lorenzon (Ita).

Loncke klopt Ward Vissers met lengten.

GERARD LONCKE
(°Overpelt 15.01.1905 -
† Neerpelt 13.03.1979)

Gerard 'Karke' Loncke, was wellicht de beste Limburgse wielrenner voor WOII. Hij werd Kampioen van België bij de junioren in 1926. Als prof won hij de Scheldeprijs 1935 en de Omloop der Vlaamse Gewesten 1930. Zowel in de Tour (1931-1932) als in de Giro (1933) won hij twee ritten. Hij was de eerste Belgische ritwinnaar in de Giro. In Parijs-Brussel 1932 eindigde hij tweede. Op 20 juli 1933 waagde hij zich zelfs aan het uurrecord. Hij werd Belgisch recordman met 43,684 km/u. Achter tandem haalde hij in één uur 54,345 km. Loncke was erg polyvalent en reed overal, na 1935 vooral op de piste, waar hij maar kon of gevraagd werd. Hij was de oudste van 13 kinderen en er moest immers brood op de plank komen. Net voor het uitbreken van de oorlog stopte hij. Volgens kenners veel te vroeg. Na de oorlog baatte hij in Overpelt een rijwielhandel uit.

Ward Vissers (links), kampioen van Antwerpen en Karke Loncke (rechts), de winnaar.

MARCEL VAN SCHIL, SNEL EN VINNIG!

Deze prachtige groep van 73 pedaalriders trekt onder geleide van Hardiquest de baan op Het Nieuwsblad 29.07.1936

De kermisformule geeft blijkbaar algemene voldoening en blijft behouden. We beleven, te oordelen naar de verslagen in *Het Nieuwsblad* en *De Nieuwe Gazet*, een geanimeerde koers. De beslissing valt in de allerlaatste ronde wanneer vier renners voorop geraken. Zij sprinten voor de zege en die laat de snelle Marcel Van Schil zich niet ontglippen. Hij wint met lengten voorsprong op Schotenaar Frans Van Hassel.

PARCOURS →

13 maal de omloop Schoten-Keizershoek-Brasschaat-Botermelk-Schoten, 176 km.

UITSLAG

73 deelnemers

1. Marcel Van Schil, *Kampioen van Antwerpen*, 175 km in 4u52m;
2. Frans Van Hassel op 10 m;
3. Camiel Michielsens op 50m;
4. Stan Huys;
5. Alfons Corthout op 15";
6. Jef Somers;
7. Jef Palmans;
8. Alfons Fleurbay;
9. Jos Collet op 25";
10. Jaak De Meyer op 45";
11. Gustaaf De Greef;
12. Léopold Gérard;
13. Albert Francken;
14. Theo Balemans;
15. Harry van Hoek (Ned);
16. Albert Gijsen (Ned);
17. Louis Duerloo op 1'30";
18. Leo De Rijck;
19. Jef Loopmans op 2'05";
20. Frans Huybrechts op 5'20";
21. Louis Bollansée.

Frans Van Hassel werd tweede. Nooit deed een Schotenaar beter.

Winnaar Marcel Van Schil, druk omringd.

MARCEL VAN SCHIL

(°Boechout 11.09.1912 -
† Edegem 23.02.2008)

Marcel, een vinnig baaske, was een zeer snel wegrenner. Hij werd nationaal kampioen bij de 'onderbeginnelingen', tweede in het eerste B.K. voor nieuwelingen (1929) achter Louis Roels en...nationaal kampioen bij de junioren (1932) in Mortsel. In 1935 is hij onafhankelijke en in 1936 wordt hij prof. Meteen goed voor winst in de Scheldeprijs, in Mechelen en 2de in de Ronde van Limburg. In 1937 wint hij in Herk-de-Stad en Kontich. De oorlog doorkruiste natuurlijk zijn carrière en in 1948 hield hij het voor bekeken. Marcel werd een vaardige diamantslijper, een begaafde turner en een fanatieke wielertoerist. In 1990 reed hij, als 78-jarige, voor het laatst de Scheldeprijs voor wielertoeristen! In 2007, bij het 100-jarig bestaan van de Scheldeprijs werd hij nog uitvoerig in de bloemetjes gezet. Een jaar later vond Madeleine, zijn 83-jarige vriendin, hem bij haar thuiskomst levenloos in de liding. Marcel was toen 95 ...

Albert Hendrickx uit Kalmthout, alias 'de sok', vierde en kampioen van Antwerpen.

27

1937

dinsdag 27 juli

FRAAIE ZEGE VAN DE 21-JARIGE SYLVAIN GRYSOLLE

In een lange Paternoster gaat het weer naar Schooten toe

Het Nieuwsblad 28.07.1937

Terwijl iedereen nog de mond vol had van de collectieve Belgische opgave in de Tour¹, boden zich 67 profs aan voor een nieuwe kermiseditie van de Scheldeprijs. Twaalf rondjes langs Brasschaat en de Botermelk stonden er op het programma.

Negen renners (Verveer, D'Hooghe, Croon, Huts, Jansen, Grysolle, Van Theemsche, Van den Driessche en Hendrickx) gaan met mooie voorsprong de laatste ronde in. Jansen lost in de eindfase en de overige acht sprinten voor de zege. Met een machtige eindrush verzekert Sylvain Grysolle zich van de zege. Albert Hendrickx is vierde en eerste Antwerpenaar. *De sok* omgordt de rood-witte kampioentrui van de provincie.

1 Precies één week eerder, gaven de renners van de Belgische Tourploeg collectief op na de etappe Pau-Bordeaux. Zij verlieten de Tour, geletruidrager Sylveer Maes op kop, omdat zij niet langer het Franse chauvinisme wilden ondergaan. Roger Lapébie won de Tour op zondag 25 juli.

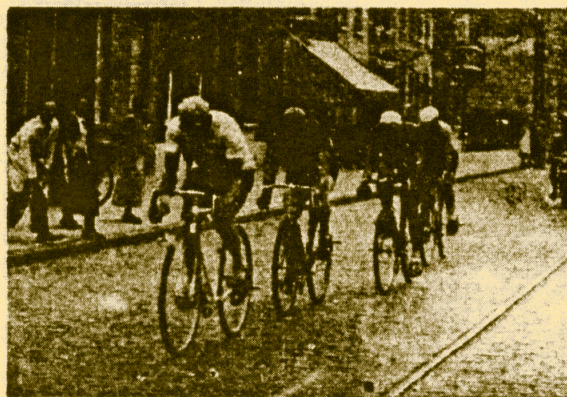
PARCOURS

12 ronden langs de klassieke omloop Schoten-Brasschaat-Schoten, 156 km.

De Groote Scheldeprijs te Schooten

Fraaie zege van
Sylvain GRYSOLLE

Albert HENDRICKX kampioen der
Provincie

Ronsse en Baelemans waren de geweldigsten in het begin der koers.

UITSLAG

67 deelnemers

1. Sylvain Gryssolle, 156 km in 4u25m; 2. Michel D'Hooghe op ½ lengte; 3. Jef Huts; 4. Albert Hendrickx, Kampioen van Antwerpen; 5. Maurice Croon; 6. Petrus Van Theemsche; 7. Roger Van den Driessche; 8. Jan Verveer (Ned); 9. Hein Jansen (Ned) op 15"; 10. Albert Francken op 1'55"; 11. Gustave De Greef op 2'10"; 12. Maurice Raes op 4'45"; 13. August Menoë; 14. René Walschot; 15. Hubert De Geeter; 16. Leopold Vandenbossche op 6'05"; 17. Lucien Verdyck; 18. Frans Dictus; 19. Jules Geens op 7'15"; 15; 20. Henk Peters (Ned) op 7'20"; 21. Frans Van Hassel.

Michel D'Hooghe, tweede.

Jef Huts, derde.

SYLVAIN GRYSOLLE (°Wichelen 12.12.1915 - † Aalst 19.01.1985)

Gryssolle was een echte krachtpatser. Hij mat zich geen vedette-allures aan, maar bleef gedurende vijftien seizoenen (1936-1950) een te duchten profrenner. Als onafhankelijke won hij in 1935 al de Schaal Sels, die hij in 1936, als neoprof opnieuw zou winnen. In 1937 won hij de Scheldeprijs, in 1938 de Omloop der Vlaamse Gewesten en het Kampioenschap van Vlaanderen (Koolskamp), in 1939 een rit in de Ronde van België en vier etappes in de Ronde van Duitsland. In volle oorlog (1941) schreef hij de Waalse Pijl op zijn naam, maar dé bekroning kwam er in 1945 toen hij eindelijk de Ronde van Vlaanderen binnenreef (7de in 1939, 4de in 1942 en 1943, 5de in 1946). In 1948 won hij de Omloop Het Volk (na diskwalificatie van winnaar Fausto Coppi) en werd nog 6de in de Scheldeprijs. In totaal won de sterke Oost-Vlaming 49 profkoersen!

28

1938

dinsdag 2 augustus

DIGNEF ZINGT HET HOOGSTE TOONTJE

Niet minder dan 82 bonte beroepsrenners, naast een heerlijk zomerweertje en overgrote belangstelling bij 't vertrek, wat kan men al meer verlangen?
Gazet van Antwerpen, 03.08.1938

Opnieuw stelt Stan De Deken zijn deuren open voor de Scheldeprijs. Er passeren 82 profs langs de inschrijvingstafel. De Deken houdt vast aan de klassieke ronde langs Brasschaat. Twaalf ronden zijn er geprogrammeerd en onmiddellijk na de start is het een spervuur van demarrages. Op 3 ronden van het einde zijn er nog nauwelijks 22 renners in koers: Kemps en Tersago voorop, 20 renners vormen het peloton. Uiteindelijk geraken negen renners weg en in de voorlaatste ronde wippen in Brasschaat Dignef en De Bruyne weg. Zij worden niet meer achterhaald en Toontje Dignef is de snelste.

PARCOURS

12 ronden Schoten-Brasschaat-Schoten, totaal 162 km.

UITSLAG

82 deelnemers

1. Antoon Dignef, 170 km in 4u59m; 2. Aloïs De Bruyne op ½ l; 3. Achiel Buysse op 1'05"; 4. Roger Van den Driessche, *Kampioen van Antwerpen*; 5. Lambert Janssens; 6. Leopold Vandenbossche; 7. Karel Tersago; 8. Joseph Van Genechten; 9. Richard Kemps op 2'35"; 10. Jaak De Meyer op 3'50"; 11. Remi Hendryckx; 12. Marcel Claeys op 6'25"; 13. Louis Hardiquet; 14. Frans Vinck; 15. Frans Spiessens; 16. Maurice Seynaeve; 17. Jef Loopmans; 18. Michel D'Hooghe; 19. François Binst (*héél ver: Het Nieuwsblad 03.08.38*); 20. Gustaaf De Greef; 21. Remi Raeyen.

ANTOON DIGNEF

(°Velm 09.10.1910 -
† Sint-Truiden 09.04.1991)

Toon Dignef was de vierde uit een gezin van dertien kinderen. Hij woonde in Landen. In 1938 behaalde hij in de Scheldeprijs zijn voornaamste dagsucces. Als ronderenner verwierf hij in de periode vlak voor WO II naam en faam. De resultaten spreken voor zich: Tour de France: 1933 26ste, 1935 20ste en één der voornaamste helpers van rondewinnaar Romain Maes. Vuelta:

1935 3de en 2 ritzeges (hij won de eerste Vuelta-rit ooit, Madrid-Valladolid, 29 april 1935, 185 km!)
 Ronde van Luxemburg: 1939 4de.
 Ronde van België 1934 2de, 1939 2de (1 ritzege).
 Ronde van Catalonië: 1932 4de, 1933 3de, 1934 5de.
 Parijs-Nice: 1935 2de.
 Dignef, die prof was van 1932 tot 1941, zag zijn mooie carrière gestopt door WO II.

29

1939

dinsdag 1 augustus

ACHIEL BUYSSE, SLIM EN HANDIG

Een baankoers is geen kindertuin voor gerugnummerde broekventen

Achiel Van den Broeck, *Het Nieuwsblad* 02.08.1939

De regen kletterde onophoudelijk tegen de ramen van Café De Posthoorn, waar zich 90 profs kwamen inschrijven. Te 13u15 werd de start gegeven voor 12 klassieke ronden langs Brasschaat.

De eerste ronden blijft het kalm. Daarna steekt John Braspenninx het vuur aan de lont. De Nederlandse kermiskoning is de grote animator van de eerste wedstrijd. In de laatste ronde nemen vier renners een beslissende voorsprong: Toubeau, van Amsterdam, Van den Driessche en... Achiel Buysse¹. De snelle man uit Wetteren laat zijn medevluchters geen schijn van kans.

PARCOURS

12 ronden langs Schoten-Brasschaat-Schoten, totaal 162 km.

UITSLAG

90 deelnemers

1. Achiel Buysse, 162 km in 4u22m; 2. Auguste Toubeau; 3. Roger Van den Driessche, *Kampioen van Antwerpen*; 4. Aad van Amsterdam (Ned) op 15"; 5. Frans Van Hassel; 6. Petrus Van Teemsche; 7. Karel Thijs; 8. Joseph Van Genechten; 9. Frans Demondt; 10. August Menoe; 11. Alfons Fleurbay; 12. René Slegers; 13. Maurice Clautier op 30"; 14. Adelin Van Simaëys; 15. Martin Van den Broeck; 16. Louis Noens; 17. Achiel De Backer; 18. Frans Van Ransbeeck; 19. René Dick; 20. Leo De Rijck; 21. Camille Michielssen; 22. Gelijk: Frans Binnemans, Marinus Buroon, Antoon Cavé, Benny Clare (Gbr), André Cordier, Alfons en Gustaaf Deloor, Louis De Smedt, Sylvain Grysolle, Adriaan Heeren (Ned), Lode Janssens, Jules Kneepkens, Stan Lauwers, Jef Palmans, Frans Rijckers, Frans Schollaert, Jan Staeren, Jozef Theuns (Ned), Karel Van de Voorde, Leopold Van den Bosch, René Van Hove, Joseph Van Kerckhoven, Albert Van Tongerloo, Pieter Vermeiren.

Roger Van den Driessche (1914-1945) werd kampioen van Antwerpen en eindigde vierde. In 1937 was hij zevende, in 1939 werd hij derde. Toen brak de oorlog uit. Van den Driessche kende een tragisch einde. Op het einde van de oorlog werd hij, samen met zijn dochtertje en zijn moeder, dodelijk getroffen door een V-bom. Zijn vrouw Lena werd zwaar gekwetst. Tragisch detail: op de ochtend van zijn overlijden had Roger met Marcel Van Schil (winnaar Scheldeprijs 1936) en Jef Somers (winnaar Bordeaux-Parijs 1937 en 1947) afgesproken om te gaan trainen.

ACHIEL BUYSSE

(°Lochristi 18.12.1918 -

† Wetteren 23.07.1984)

Achiel was geen familie van het beroemde Buysse-geslacht uit Wontergem., maar hij was wel een steengoed renner. Dé kers op de taart is natuurlijk zijn drievoudige triomf in de Ronde van Vlaanderen (1940, 1941, 1943). Daarnaast won deze souplesse-renner ook nog tweemaal de Scheldeprijs (1939-1948), het Kampioenschap van België (1948) en Kuurne-Brussel-Kuurne (1948). Achiel won in zijn profcarrière (1938-1950), die jammerlijk door WO II doorkruist werd, 40 profkoersen. In 1948 deed hij in Sleidinge een zware val met een schedel- en handbreuk tot gevolg. Een jaar later brak hij in de kermiskoers van Oosteeklo een bovenarm. Achiel was een zakenman in hart en nieren en baatte aan het station van Wetteren (waar destijds de aankomst van de Ronde van Vlaanderen plaatshad) een florissante fietshandel uit. Daar overleed hij, totaal onverwacht, op 65-jarige leeftijd. Achiel was de schoonvader van ex-renner, ex- bondscoach en gangmaker Michel Vaarten.

1 Op die dinsdag 1 augustus 1939, supportert de negenjarige Jefke Oomens vurig voor Achiel Buysse. Diens schoonbroer, Jef Braeckman, is gemobiliseerd bij de artillerie in Schoten en verblijft bij de familie Oomens die een viswinkel-frituur uitbaat in de Paalstraat. Jef Oomens, die het na de oorlog ook als coureur probeerde bij de nieuwelingen en de liefhebbers, zal vele jaren later één der bijzonderste steunpilaren worden in de organisatie van de Scheldeprijs.

Jef Oomens, maar dan vele jaren later

Achiel Buysse, vlot winnaar voor Toubeau en Van den Driessche.

B. LOUVET
WOLBER

De Grootte Scheldeprijs te Schoten

Stanneke OCKERS slaat Gorgon Hermans op overtuigende wijze en sprint zich kampioen der Provincie

DOLF VERSCHUEREN bij de juniors en RIK VAN STEENBERGEN bij de beginnelingen eischen de andere titels op.

De hoofdschotel was voorzaker de berooppannerskoers met als inzet den titel van kampioen der Provincie Antwerpen. Niet minder dan 46 der beste berooppanners, waaronder het kruim van Antwerpen, Richard Blendeman, Geen Jacobs, Gorgon Hermans, Lode Buschops en andere Lode Janssens, waren opgekomen om den strijd aan te watten.

De inlichting was tot in de puntjes geregeld, de heeren Wauters en De Winter gelastten zich met de voorbereidingen en te 2 u. stipt wordt het vertrek gegeven.

Verreycken, Verbeeck, Holag, Buyens en Valckenborgh staken reeds onmiddellijk na den start het vuur aan de lont en spjta dit vijftal 160 km. voor den boeg had, vervolgd zij in de boosheid. Verbeeck en Buyens lieten zich evenwel afzakken, terwijl Verreycken door een spjtigen val te Kalmthout uitgescijtel werd. De twee overgebleven leiders Holag en Valckenborgh hielden moedig stand, hadden zelfs te Wuustwezel 40 m. voorsprong, doch zouden dan op de mooie gladde baan naar Brecht van hun voorsprong inboeten om te Rijkveersel ingeloopt te worden.

Als Gust Van Mirio te Wechelderszande aan den haal ging in gezelschap van Van Eycken en Geen Jacobs werd het een ontspanning van groot formaat. Ockers, Hermans, Buschops en Valckenborgh, die voortdurend in de voorste geleideren streden, zetten de achtervolging in en te Vilmmeren leiden vijf zeven renners aan het stuur, die er een versnede vaart op nahielden en met den slag 200 meter voorsprong lagen.

Spjdtig voor Van Mirio, wiens achterwiel deerlijk slechte, moest de crack van Deurne-Zuid de bende laten gaan in het zicht van Schilde om aan zijn wiel te werken.

Zes renners bereikten Schoten met een voorsprong van 200 meter op de groep nog 20 man sterk, waaronder Blendeman, Lode Janssens, Ward Peeters en Torfs. Er was bijgevolg nog niets gezegd, en de drie kleine omloopen van 13 km. zouden de beslissing brengen.

Stan Ockers, Geen Jacobs, Gorgon Hermans en Valckenborgh hielden er een geweldig tempo op na, zoodat nog slechts deze vier renners aan de spjts lagen. Ook Jacobs en Valckenborgh zouden weldra bekeven, zoodat Ockers en Hermans het onder hun heids moesten opknappen.

Deze twee knapen hielden moedig stand tegen de overmacht, doch achter de leiders werd het gansche veld uiteengeslagen. Vier renners liepen samen, Valckenborgh, steeds bij, die voorzaker de versdienstelijke koers leverde, Gust Janssens, Lode Janssens en Bernard Francken.

Pogingen van Buschops en Blendeman liepen spaak, terwijl Geen Jacobs, onvoldoende hersteld van een verkoudheid, den strijd stakten moest.

De spanning was niet uit de lucht. De groepjes waren onderling slechts gescheiden door 200 meter, zoodat de strijd tot in de laatste kilometers onbeslist was.

Stan Ockers en Hermans hielden evenwel prachtig vol, en in den sprint had eerstgenoemde niet de minste moeite om Gorgon Hermans op overtuigende wijze te verslaan.

De koers

Te 2 u. stipt wordt de bende, 46 koppen sterk gelost.

Verreycken voelt onmiddelljck de leukte in de beenen, waagt een uitvalstje en heeft aan de kleine barres 40 meter voorsprong op Holag, Verbeeck, Buyens en Valckenborgh, die op hun beurt de groep met enkele meters voorafgaan.

Het peloton laat begaan, temeer daar deze poging, op 160 km. van de meet, als waarsjning niet aanzien worden. Deze vijf voornoemde renners loopen samen, doch Verbeeck en Buyens laten zich afzakken, zoodat wij nog slechts drie leiders behouden.

Te Kapellen, na 12 km. hebben Verreycken, Holag en Valckenborgh reeds 200 m. voorsprong. Even spannen Bruneel en Van Schil zich voor de groep, doch weldra zakt het tempo, waarvan de drie vich-

Rik Van Steenbergem
(Foto J. Meuris).

ters dankbaar gebruik maken om hun voorsprong tot 400 m. op te drifven.

TWEE LEIDERS

Te Kalmthout moet J. Van den Broeck op zijn stappen terugkeeren terwijl even verder Verreycken met machiendefect langs de baan staat, en noodgedwongen den strijd te staken.

De twee overgebleven kopmannen Holag en Valckenborgh vervolgen moedig, doch boeten nu op den weg naar Wuustwezel, onder den druk van H. Bruneel, G. Jacobs en Van Mirio wat van hun voorsprong in.

Van Schil en Micheliassen kunnen het tempo niet meer volgen en moeten bekeven.

Te Wuustwezel komen de vlichters met 200 meter voorsprong door, maar op de mooie lichtlopende maandabaan naar Brecht, heeft de groep den wind in de zeilen. De snelheidameter stijgt met den slag, en duikt 50 km. aan. Begrjpfelijker wijze slinkt de voorsprong der vlichters, die weldra nog slechts 20 m. tellen. Toch houden de twee durvers het uit.

INGGELOOPEN

G. Jacobs, Hyckers, Blendeman, Hermans en Bruneel traven evenwel steeds in de voorste geleideren der bende, zoodat deze kleppers hun tegenstanders geen oogenblik uit het oog verliezen. Deze zien dan ook het nuttelooze van hun poging en laten zich te Rijkveersel weer inloopen.

De belet niet dat deze twee flinke kleppers Valckenborgh en Holag voor heel wat strijd georgd hebben.

Te Hoogstraten moeten Van Tongerloo en Rijckers van hand voorwisselen, delukkig houdt de groep er nu een gesmpig gangetje op na, zoodat deze twee kleppers sijn terug aansluiting krijgen.

Te Meerkplas, te eigen gemonte moet Louis Poels op zijn beurt een band verleggen, Louis herstelt, zet de jacht in, en heeft te Turnhout reeds terug aansluiting gekregen.

Het geluk zit deze pechvogers evenwel niet mede, want nog vór Gierle moeten Poels en Van Tongerloo alweer herstellen.

L. wandeling vervolgt, de eerste jacht welke 50 km. in bevolg nam heeft reeds teveel van de krachten der renners gevergd.

EEN NIEUWE VLUCHT

Dij het uitgaan van Lille gaat Van Mirio aan den haal, achterna gezet door Geen Jacobs, Van Eycken die weldra aansluiting krijgen. Deze drie eemen met den slag 200 meter. Geen Jacobs die naar zijn stroek belt schijnt vleugelen te hebben

gekregen. De snelheidameter stijgt met den slag.

Dit belet evenwel niet dat Ockers, Valckenborgh, Hermans en Gust Janssens na een pulke krachtspanning het leidend trio kunnen verwoegen, zoodat wij te Vilmmeren zeven kopmannen tellen.

De groep telt op dit oogenblik 200 m. achterstand, doch Blendeman, Torfs, W. Peeters, Buschops, Caluwé, Broos en Bruneel hebben de achtervolging ingezet.

Te Schilde sukkel Van Mirio met zijn achterwiel, zoodat hij de leiders moet laten gaan, en gelukkig vervolgen kan met het peloton. Hector Bruneel heeft hier met bandreuk af te rekenen, en staakt den strijd.

Te Brasschaat terug

Na 3 u. koers zijn de renners te Brasschaat terug om de drie lokale omloopen van 13 km. af te leggen.

Hierna volgt de orde der doorkomaten: Op kop: Ockers, Hermans, Jacobs, Valckenborgh, Buschops, en Van Eycken. Op 200 meter: een groep van 20 man met Van Steen, Broos, Van Nur, Holag, Blendeman, Van den Acker, Buschops, Lode Janssens, Gust Janssens, Van Mirio, Ward Peeters, Caluwé, Oorthout, enz. (Zie vervolg op blz. 3)

Dolf Verschueren
(Foto J. Meuris).

De fraaie spurtzege van Stan Ockers
(Foto J. Meuris).

DE MOEILIJKE JAREN

KERMIS IN D'HEL

In 1940 kon er vanzelfsprekend niet gekoerst worden. De oorlog was pas aan de gang en alle sportbedrijvigheid lag stil. Maar een jaar later lagen de kaarten anders. De bezetter zag dat de beproefde bevolking enig vertier en verzet wel zou kunnen gebruiken. Daarom werden zoveel mogelijk sportwedstrijden georganiseerd. Zo ook de Scheldeprijs in Schoten. Niet meer op kermisdinsdag, maar op zondag 24 augustus.

30

1941

zondag 24 augustus

STANNEKE OCKERS, ANTWERPSER KAN NIET

De koers ligt aan het hart der Antwerpsche sportmannen

Sport-Echo 22.08.1941

Stan De Deken en Edward Van Vaernewijck (voorzitter van de Antwerpse BWB-afdeling) zochten begin 1941 steun bij het Antwerpse sportblad *Sport-Echo*¹ om de Scheldeprijs te kunnen organiseren. Een akkoord werd vlug bereikt en op zondag 24 augustus 1941 zou men de 30ste Scheldeprijs in Schoten organiseren voor beroepsrenners, Juniores en Nieuwelingen.² Er volgde een grote aankondiging in *Sport-Echo/Het Vlaamsche Land*:

Zondag 24 augustus te Schoten

Groote Scheldeprijs en kampioenschap der provincie Antwerpen voor beginnelingen, juniors en beroepsrenners B

Ingericht door de Antwerpsche Afdeeling van den B.W., Gemeentebestuur van Schoten, SportEcho/Het Vlaamsche Land. met medewerking der NOVI-producten en promotor De Stobbeleire.

Zo komen 46 profs, meestal Antwerpse jongens, hun rugnummer afhalen in lokaal Cambrinus.

Te 14 u wordt er gestart voor een grote ronde door de Kempen. Rond Vlimmeren ontsnappen Van Mierloo, Jacobs, Valkenborg en Van Eycken. In Oostmalle komen Hermans, Ockers en Janssens mee voorop.

Meteen is de goede vlucht vertrokken. Tijdens de eerste kleine ronde laten Ockers en Hermans hun medevluchters achter en de sprint is slechts een formaliteit

voor de kleine, vinnige Ockers uit Borgerhout.

- 1 *Sport-Echo* verscheen van 1941 tot 1944. Het blad stelde zich pro-bezetter op en propageerde uitgebreid alle sportactiviteit.
- 2 De nieuwelingen (toen beginnelingen genoemd) moesten 6 ronden langs Brasschaat (totaal 78 km) afleggen. Een zekere Henri Van Steenberghe won. De jonge Rik was toen zestien...

PARCOURS

Schoten, Kapellen, Kalmthout, Wuustwezel, Brecht, St. Lenaarts, Rijkevorsel, Hoogstraten, Wortel, Merksplas, Turnhout, Gierle, Lille, Wechelderzande, Vlimmeren, Oostmalle, Westmalle, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten en drie lokale ronden langs Brasschaat, totaal 160 km.

PRIJZEN

1250, 1000, 750, 600, 500, 400, 300, 250, 200, 200, 175, 175, 150, 150 en 4x20 frank.

UITSLAG

46 deelnemers

1. Stan Ockers, *Kampioen van Antwerpen*, 159 km in 4u07m; 2. Gorgon Hermans op 2 lengten; 3. Jan Valkenborgh op 50 m; 4. Lode Janssens; 5. August Janssens; 6. Bernard Franken (Ned); 7. Edward Peeters; 8. Jan Van Put; 9. August Van Mirlo; 10. August Corthout; 11. Jozef Torfs; 12. Richard Blendeman; 13. Lode Busschops; 14. Eugène Van Eycken; 15. René Van den Acker; 16. Frans Hotag; 17. Alfons Broos; 18. Victor Caluwé; 19. Jozef Jossart; 20. Henri De Beeck; 21. Roger Gyselincx; 22. Alfons Boekaerts.

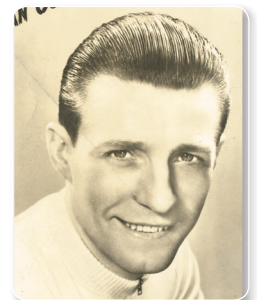

Gorgon Hermans, geklopt door Stan Ockers.

STAN OCKERS

(°Borgerhout 03.02.1920 - † Merksem 01.10.1956)

De kleine Stan, van eenvoudige afkomst, behaalt hier in deze *oorlogs*-Scheldeprijs, zijn eerste groot succes. Hij moet er dan nog 21 worden. Zijn opgang wordt natuurlijk beperkt door de oorlog, maar *Stanneman* weet zich door hard werken en intelligent koersen een plaatsje te verwerven in de wielerson. Onmiddellijk na de oorlog, in 1946, wint hij een tweede Scheldeprijs en van dan af gaat het snel. Vooral als ronderenner bevestigt de Borgerhoutenaar (2de in de Tour 1950 en 1952), vooraleer hij, op 33-jarige leeftijd, in 1953 de Waalse Pijl wint. In 1954 pakt hij de groene trui in de Tour en een jaar later – hij is er dan al 35! – wint hij de

Waalse Pijl opnieuw, Luik-Bastenaken-Luik en (vooral) het wereldkampioenschap. Zijn superseizoen wordt bekroond met een zege in de Desgrange-Colombobeker (een klassement dat de beste renner van het jaar aanduidt). Een jaar later, op 29 september 1956, slaat het noodlot toe. Stan doet een val in het Antwerpse Sportpaleis, tijdens de Trofee der Wegrenners, een eenvoudige eigenkracht. Twee dagen later overlijdt hij in het St. Bartholomeusziekenhuis in Merksem. Een onoverzichtelijke mensenmassa woont de begrafenis bij van de immens populaire wielerkampioen. Hij ligt begraven op het kerkhof 'Silsburg' in Deurne-Zuid. In het Antwerps Sportpaleis, waar hij zijn hele carrière één van de grote vedetten was, wordt een borstbeeld onthuld. Op de Côte Les Forges, in Gommez-Andoumont bij Luik, waar hij zijn zegetocht inzette in de Waalse Pijl 1953 en 1955, krijgt hij een prachtig, nog bestaand, standbeeld. Ook in Borgerhout en Deurne bestaan er nog stille getuigen van de populaire Stan:

de Stan Ockersstraat en het appartementsgebouw 'Frascati' dat Stan liet bouwen op de Ter Heydelaan in Deurne. Stan werd immers wereldkampioen in het Romeinse plaatsje Frascati.

31
1942
zondag 26 juli

**NIPTE ZEGE VAN LIERENAAR
LODE BUSSCHOPS**

Stanneke Ockers, in goede stelling liggend, werd achteruit getrokken
Sport-Echo 27.07.1943

Te 14u werd aan 37 beroepsrenners¹ de start gegeven. Het overgrote deel daarvan waren Antwerpenaars. Bij

Sport-Echo

MAANDAG
27 JULI 1942

Prijs 60 centiem

De Jaargang Nr 56

BEHEER, REDAKTIE EN ADMINISTRATIE:
46, NATIONALESTRAAT, 46, ANTWERPEN

Telefoon: 300.03 - 322.34 - 322.40 - 221.65
Postcheekrekening Nr 17814

ABONNEMENTEN: Per trimester 20 fr.
 Per maand 7,50 fr.

Abonnementen en publiciteit worden aangenomen op het bureel van het blad.

Spier-Echo is verantwoordelijk op Maandag, Dinsdag en Zaterdag.

ALGEMEEN SPORTBLAD VOOR VLAANDEREN

DE GROOTE SCHELDEPRIJZEN TE SCHOTEN

Het Kampioenschap der provincie Antwerpen voor de B renners

DESIRE STADTSBAEDER kiest het juiste oogenblik

Juul Bury, Maur. Desimpelaere en Oscar Goethals overtuigend geklopt. - De neo-prof Jef VAN LINDEN kampioen der provincie vóór René Janssens

Gerard Buijs regelt Johan Van Put, Van Geel, Voets en Vie. Jacobs in de groote groep. (Foto J. Meurs)

De de Haan start de baan op. (Foto J. Meurs)

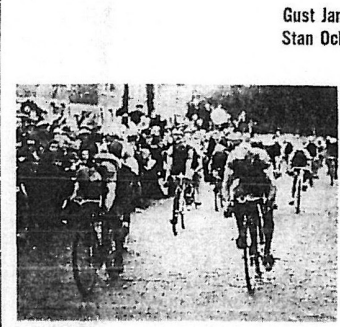

De glimlach der winnaar, Gust Janssens (2e), Lode Busschops (1e) en de gansche beide. (Foto J. Meurs)

Het kampioenschap der provincie Antwerpen voor A renners

LODE BUSSCHOPS

regelt 22 man in den sprint en wordt kampioen der Provincie 1942

Het kampioenschap der provincie Antwerpen voor A renners

Gust Janssens en Hector Bruneel op de eereplaatsen. — Stan Ockers kon zijn titel niet op zijn waarde verdedigen

De eerste van de eerste scheldeprijs was aangewijst het kampioenschap der provincie Antwerpen voor A renners, want het was een zeer belangrijke wedstrijd, want het was de eerste wedstrijd van het seizoen. De wedstrijd werd gehouden op de baan van de Provincie Antwerpen. De wedstrijd werd gewonnen door Lode Busschops, die in een uitstekende vorm was. Hij werd gevolgd door Gust Janssens en Hector Bruneel. Stan Ockers, de titelverdediger, kon zijn titel niet op zijn waarde verdedigen. De wedstrijd was zeer spannend en werd goed gevolgd door de toeschouwers.

Van Stenbergen legt zijn eerekrans af. (Foto J. Meurs)

**RIK
VAN STEENBERGEN**
(1924-2003),

Antwerps Sportman van de 20ste eeuw, won bij de nieuwelingen in 1941 en bij de junioren in 1942, maar nooit de Scheldeprijs bij de profs. Zelfs in 1966, 25 jaar na zijn zege bij de nieuwelingen, kwam hij nog aan de start. Tevergeefs, Rik is helaas één van de weinige grote namen die op het palmares ontbreekt.

Rechts:
kampioen van Antwerpen nieuwelingen 1941. Links Louis Michiels.

Boven links:
de eindsprint bij de junioren 1942.

Boven rechts:
met Dolf Verschueren, 2de bij de junioren 1942.

de eerste aanvallers noteren we Jef Somers en Richard Blendeman. Na de grote ronde komen 26 renners samen in Schoten aan. Lucien Acou geeft op met vorkbreuk en Martin Van den Broeck en Eugeen Thyssen wagen nog een vergeefse aanval in de laatste kleine ronde. In de sprint wint Louis Busschops nipt.

1 Bij de junioren was de jonge Rik Van Steenberghe aan de eer. In 1941 won hij al bij de nieuwelingen (beginnelingen). Door een speling van het lot zou hij nooit de echte, grote Scheldeprijs winnen, al nam hij nog deel in...1966

PARCOURS

Schoten, Ekeren, Kalmthout, Wuustwezel, Loenhout, Hoogstraten, Turnhout, Geel, Herentals, Oostmalle, 's-Gravenwezel, Schoten (130 km) en twee lokale ronden (totaal 160 km).

PRIJZEN

1500, 1200, 1000, 750, 600, 500, 400, 300, 250, 225, 175, 150, 125, 125, 6x100 frank (8000 fr) Rugnummers van 12 tot 13u30 bij Eduard Vermeir, Paalstraat 159.

UITSLAG

37 deelnemers

1. Lode Busschops, *Kampioen van Antwerpen*, 160 km in 4u35; 2. Lode Janssens op ½ wiel; 3. Hector Bruneel; 4. Felix De Raes; 5. Eugeen Jacobs; 6. Jaak Geus; 7. Ward Vissers; 8. Stan Ockers; 9. Frans Van Hassel; 10. Ernest Thyssen; 11. Jan Van Steen; 12. Richard Blendeman; 13. Gelijk: Frans Rijckers, August Janssens, Theo Desmedt, Eugeen Kiewiet, Martin Van den Broeck (Antwerpen); 18. Julien Douws; 19. Frans De Donder; 20. René Adriaenssens; 21. Frans Rijmenants; 22. Jef Somers; 23. Jozef Van Kerckhoven.

LODE BUSSCHOPS

(°Lier 16.03.1920 -

† Lier 03.09.2000)

'Het had allemaal zo anders kunnen vergaan', zo vertelde Lode Busschops¹, toen hij voetballeider geworden was bij SK Lierse. Busschops was inderdaad één van de grootste Belgische wielbeloften toen die verdomde oorlog uitbrak. Hij had zopas 36 koersen bij de junioren gewonnen, toen hij overstapte naar de profs B. Hij won de destijds befaamde openingsprijs, Antwerpen-Gent-Antwerpen (de 'Koers van De Dag'), in 1941. In 1942 was de Pallieterzoon de beste in de Scheldeprijs en in Haacht, in 1943 won hij nog in Oostkamp. Toen sloeg het noodlot toe. Lode werd weggevoerd naar Duitsland en er verplicht tewerkgesteld. Twee jaar duurde de Duitse verschrikking en toen hij het in 1946 nog eens probeerde, was het heilig vuur eruit. Lode woonde vlak bij het Lisp en trok

naar Lierse SK waar hij voorzitter van het jeugdcomité en lid van de raad van beheer en het hoofdbestuur werd. Een wielercarrière die gebroken werd door het oorlogsgeweld...

1 Kozijn Louis, destijds een voetbalbelofte en verzorger van Lode, werd later de grote bezieler van Bus-Lier, de befaamde basketball-club.

32

1943

zondag 25 juli

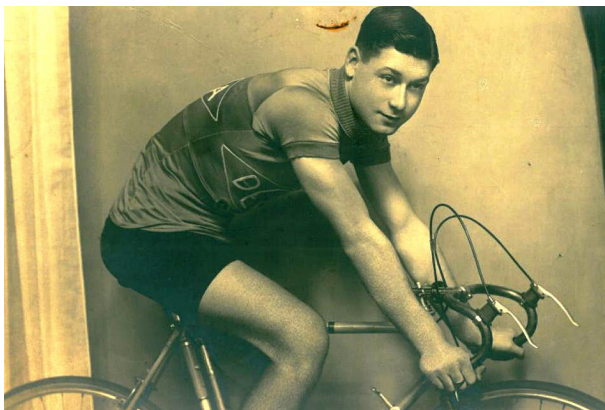
ELOI LAAT HET WAALSE HAANTJE KRAAIEN

Op een ogenblik dat de nood zoo hoog was, kwam de reddende engel opdagen in de persoon van de firma Eug. Herbosch en meteen kwam alles voor den boeg Sport-Echo 26.07.1943

Het traject van 1942 blijft ongeveer behouden maar er dient slechts één lokale ronde te worden afgelegd. De aankomst heeft, zoals de vorige oorlogsjaren, niet plaats aan het gemeentehuis, maar wel in de Theofiel Van Cauwenberghslei. Volgens *Sport-Echo* werd deze Scheldeprijs, dank zij de steun van de firma Herbosch, slechts op het nippertje gered. In een weektijds werd alles geregeld! Er komen vrij veel renners - 79 - opdagen. Er wordt snel gestart en het is een echte vluchtkoers. Vooral Jef Somers is in grote doen. Hij is bijna altijd betrokken bij de vele aanvalspogingen die evenwel tot niets leiden. Martin Van den Broeck¹, is de laatste aanvaller maar ook hij wordt gegrepen door het peloton. Eloi Meulenberg, de wereldkampioen van 1937, schiet als een pijl uit een boog naar voor en wint gemakkelijk de massasprint.

1 Het betreft Martin Van den Broeck uit Lebbeke (°1923) en niet zijn homoniem, de in het Antwerpse meer bekende Martin (°Antwerpen 1918-2007), de latere gangmaker.

Hector Bruneel, vierde en kampioen van Antwerpen.

Eloi Meulenberg is veruit de snelste. De aankomst heeft plaats aan de Etabl. Eug. Herbosch, Th. Van Cauwenberghslei 2. De start werd gegeven te 13u. aan Café Keldos.

PARCOURS

Schoten, Kapellen, Kalmthout, Wuustwezel, Hoogstraten, Turnhout, Mol, Geel, Herentals, Oostmalle, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten en één plaatselijke ronde, totaal 175 km.

UITSLAG

79 deelnemers

1. Eloi Meulenberg, 175 km in 4u28m; 2. Roger Van Melkebeke op 5 meter; 3. Robert Van Eenaeme; 4. Hector Bruneel, *Kampioen van Antwerpen*; 5. Martin Van den Broeck (Lebbeke); 6. Albert Decin; 7. Ernest Sterckx; 8. André Maelbrancke; 9. Armand Putzeys; 10. Albert Sercu; 11. Jaak Geus; 12. Frans Verboven; 13. Lode Busschops; 14. Jules Douws; 15. Lode Janssens; 16. Frans Van Hellemont; 17. Michel Hermie; 18. Edgard De Clauwé; 19. Frans Sterckx; 20. Felix De Raes; 21. Petrus Van Verre; 22. Thijs Verveer (Ned); 23. André Defoort; 24. Gelijk: Jules Bury, Jan Claessens, Jef Somers, Raymond Careme, Michel Remue, Lode Poels, René Janssens (Kemper), Désiré Keteleer; 32. Jozef Van Kerckhoven; 33. Frans Deroover; 34. Jan Valckenborghs; 35. Kamiel Muls; 36. Jan Verveer (Ned); 37. Eugeen Jacobs; 38. August Janssens; 39. Frans Hotag; 40. Gorgon Hermans; 41. Albert Ancaux; 42. Jan Van Steen; 43. Frans Van Hassel.

ELOI MEULENBERG

(°Jumet 22.9.1912 -
† 26.02.1989)

Eloi is de eerste Waalse renner op de erelijst van de Scheldeprijs. Zijn carrière werd natuurlijk doorkruist door de oorlog. Net voor WO II was hij één van onze beste renners en in Kopenhagen werd hij in 1937 zelfs wereldkampioen! Meulenberg was kort van stuk, maar stevig gebouwd. Eén van de snelsten van het peloton, maar erg beperkt als klimmer. In de Tour won hij negen etappes, hij was ook de beste in Parijs-Brussel 1936 en in Luik-Bastenaken-Luik 1937. Toen hij in

1935 op weg was naar een zekere zege in de Waalse Pijl, werd hij onderuit gereden door een motorrijder. Eloi, prof geworden in 1934, bleef actief tot in 1950. Zijn vader, Evarist, was afkomstig van Booischot maar uitgeweken, zoals zoveel Vlamingen, naar de Borinage. Voor WO I was hij ook renner en nadien reed hij nog lang, zelfs na WO II, bij de veteranen.

33

1944

zondag 30 juli

FRANS KNAEPKENS WINT DE VERGETEN SCHELDEPRIJS

Nauwelijks was het geweten dat de Groote Scheldeprijzen in Schoten niet doorgingen, of daar werden de koppen werden bijeen gestoken en in nauwelijks 24 uur was de zaak geklonken

Sport-Echo 31.07.1944

De vergeten Scheldeprijs, zo kan deze editie wel genoemd worden. Het waren beroerde tijden in 1944. De geaillerden waren geland in Normandië, de bezetter voelde het water stijgen en ook bij ons krijgen sommigen het warm. Het collaborerende *Sport-Echo* haalt alles uit de kast om de bevolking toch maar te verleiden met *brood en spelen*. Zo werd ook de organisatie van de Scheldeprijs ongewild betrokken in dit sinistere spel van zwemmen of verdrinken. Het was wijlen Jos Van Landeghem die er ons destijds op attent maakte dat er ook in 1944 een Scheldeprijs gereden was, maar dan wel in Kapellen. En waarempel, op 24 juli 1944 vinden wij hierover op de frontpagina van *Sport-Echo* een artikel. Wij geven het tekstueel.

**Groote wielerbedrijvigheid
in de Provincie Antwerpen**

== VOOR DE VOLGENDE WEKEN ==

**Groote Scheldeprijs voor Beroepsrenners
Zondag 30 Juli e.k. te Kapellen
Onderhandelingen voor een criterium te
Schoten voor Seniors
Voor de Juniors schalen Ward Verlinden
en Vader Ronse
Een Tweedaagsche met Tien duizend Fr.
Prijzen**

Groote Scheldeprijs voor Beroepsrenners

Zondag 30 juli e.k. te Kapellen

Het wordt werkelijk een moeilijk probleem. Aangekondigde koersen worden afgelast, weer ingelast of vervangen door andere proeven. En wanneer men niet aan de bron zit, loopt de beste sportkronijker gevaar de bal mis te slaan. Zoo verging het deze week met de Groote Scheldeprijzen te Schoten, met de Schalen Ward Verlinden en Vader Ronsse. Dank zij onze medewerking zijn er dan toch voor sommige wedstrijden reeds zeer gelukkige oplossingen getroffen en kunnen wij onze lezers nu verzekeren dat het einde der maand Juli en gansch de maand Augustus zeer goed met wielwedstrijden in het Antwerpsche gevuld zijn.

Zondag te Kapellen Groote Scheldeprijs voor Beroepsrenners - 8.000 fr. Prijzen

De vrienden van het Noorden zijn werkelijk kerels met initiatief en doorzettingsvermogen. Nauwelijks was het geweten dat de Groote Scheldeprijzen te Schoten niet doorgingen of daar werden de koppen bijeen gestoken en op minder dan 24 uur was de zaak geklonken. De Groote Scheldeprijs van Schoten voor beroepsrenners zou te Kapellen ingericht worden. Spoedig waren de noodige gelden bijeengebracht en met het wederzijdsch goedvinden krijgen onze beroepsrenners Zondag dan toch startgelegenheid. De titel der provincie zal evenwel niet op het spel gezet worden, daar Stanneke De Deken en zijne vrienden hopen in de maand September nog een beroepsrennerskoers¹ te kunnen geven. Intusschentijd worden de beroepsrenners verzocht hunne inschrijving bij hoogdringendheid aan den heer Jan Van Steenwinkel te Ste. Mariaburg te willen laten geworden voor Vrijdag a.s.

1 De koers in Schoten, waarvan sprake in dit artikel, is, wegens de erbarmelijke oorlogsomstandigheden – de bevrijding was nabij en de toestand explosief – nooit doorgegaan.

Zo staan er op zondag 30 juli 1944 30 renners aan de start van deze Scheldeprijs. Gezien de zeer moeilijke verplaatsingsmogelijkheden hoofdzakelijk Antwerpse renners. Jef Van der Helst, Louis Joris, Staf Bonvarlez, Maurice Mollin en Frans Knaepkens zijn de voornaamste aanvallers. Neel Leemans, Rik Lauwers en Louis Joris komen nog ten val¹, alleen laatstgenoemde kan de schade beperken. In de slotronde werken Knaepkens, Bonvarlez, Joris en Van Peer zich los en het is Frans Knaepkens die het haalt.

1 Sport-Echo beschrijft het incident. Jef Van Hoof (1915-2003), mijn goede vriend, was ook gestart, maar werd gedubbeld. Door een onhandig manoeuvre van 'dikke Jef' kwamen de drie ten val. Hij heeft mij later heel veel verteld, maar dat nooit...

PARCOURS

Dertien lokale ronden van 10 km in Kapellen, totaal 132 km.

UITSLAG

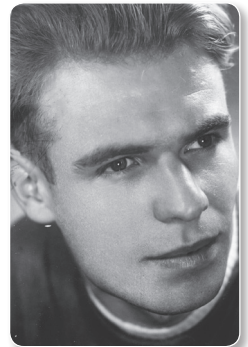
30 deelnemers

1. Frans Knaepkens, 132 km in 3u28m; 2. Staf Bonvarlez op 8"; 3. Louis Joris; 4. Adolf Van Peer op 55"; 5. Stan Verschueren op 3'40"; 6. Albert Van Laer op 4'08"; 7. Rik Clarys; 8. Karel Van den Wijngaert; 9. Staf Demeersman op 4'17"; 10. Gaston Puttemans; 11. Michel De Beuckelaer; 12. Rik Bauwens; 13. Karel Janssens; 14. Corneel Leemans; 15. Karel Bertels; 16. Alfons Buyens; 17. Miel Casteleyn; 18. Maurice Mollin; 19. Rik Lauwers; 20. Jef Van Hoof; 21. Albert Van Eynde.

FRANS KNAEPKENS

(°Viersel 13.08.1922 -
† Broechem 17.02.2001)

De slanke Frans Knaepkens was een generatiegenoot van Stan Ockers, Nest Sterckx, Dolf Verschueren en Rik Van Steenbergen. Hij stond zijn mannetje midden al dat wielertalent. Zijn opgang werd echter terdege afgeremd door de oorlog. In 1944 wint hij deze Scheldeprijs in Kapellen, in 1945 is hij de beste in Broechem, Loksbergen, Boom en het stads criterium van Antwerpen. In 1946 wint hij opnieuw in Broechem. Parijs-Valenciennes schrijft hij op zijn naam in 1947. Hij is dan ook primus in Tielt-Antwerpen-Tielt. In 1948 wordt hij enkel door Achiel Buysse geklopt in de Scheldeprijs en in 1949 behaalt hij zijn laatste zeges in Merchtem en Edegem. Nadien gaat het snel bergaf en na een laatste seizoen als individueel in 1951, haakt hij af, nog voor zijn dertigste.

Staf Bonvarlez, tweede

Louis Joris, derde.

ho

DEREN

MAANDAG, 31 JULI 1944

5e Jaargang

Nr. 80

Prijs 1,50 FRANK

BEHEER, REDACTIE EN ADMINISTRATIE :
46, NATIONALESTRAAT, 46, ANTWERPEN
Telefoon : 239.30 (5 lijnen) Postcheck Nr. 77814

ABONNEMENTEN : 3 maand : 18 fr.

«Sport-Echo» verschijnt elke week's Maandags.

DE GROOTE SCHELDEPRIJS VOOR BEROEPSRENNERS TE KAPELLEN

Frans Knaepkens komt alleen toe
Staf Bonvarlez, Louis Joris, Dolf Van Peer en Stan Verschueren
op de eereplaatsen. — Rik Bauwens pechvogel nr 1

De Noordvrienden haalden alle eer van hun werk, want voor de eerste maal dat zij dit seizoen een beroepsrennerskoers « lanceerden », werkten alle omstandigheden mede en zouden niet minder dan dertig befaamde kleppers met Jef Van der Helst, Gast Putteman en de provinciale favorieten als Staf Bonvarlez, Rik Bauwens zonder de neo-seniors Frans Knaepkens, Stan Verschueren en Dolf Van Peer te vergeten, zoodat het succes reeds van lang voor den aanvang verzekerd werd.

Daarbij werd er in de sportieve gemeente heel wat rondgehaald inzake premies, zoodat eenieder zijn kostje verdienen kon, vermits bij elke ronde minstens twee premies te verdienen waren, waarbij de eerste telkens 150 frank bedroeg.

Ook onder sportief oogpunt werd de koers een meevaller, want al boezemden de 132 km. de deelnemers aanvankelijk wat vrees in, dan toch bleven de schermutselingen niet uit en zoo kregen Rik Bauwens, die zoo

maar tweemaal tereke plat viel, en Jef Van der Helst, die een eerste maal met bandbreuk had af te rekenen, om naderhand te vallen, gelegenheid zich te onderscheiden in de verdediging.

Of Van der Helst populair was, hoeft geen betoog! Zijn kranige, sierlijke tert welke alom bewondering en de duizenden sportmannen die opgekomen waren om de beroepsrenners eens in eigen midden aan het werk te zien, spaarden hun aanmoedigingen niet. Ook Rik Bauwens mocht zich in de volksgunst verdedigen, maar de crack van Deurne-Zuid verdiende dit ten volle, tweemaal tereke wist hij weer aan te pikken, en nog had hij den tol niet betaald, vermits een derde bandbreuk hem tijdens de laatste ronde kwam vellen en Rik verplicht was op een geleende heerenfiets de laatste kilom. af te leggen, en nog hield Rik er een viermaal tegenstanders in den sprint onder!

Om terug te keeren tot het verloop

van den wedstrijd zelf, kregen wij, tot halfkoers, schermutselingen zonder evenwel van enig beslissenden invloed te zijn op den rit, maar nauwelijks was de eerste helft omzeild of reeds zou de beslissing vallen, als Bonvarlez, Bauwens, Bertels, Mollin, Van Peer, Leemans, Joris en Rik Lauwers aan den haal gingen, maar het ongeluk hadden den gedubbelden Van Hoof op sleeptouw te nemen. Deze had alle moeite om het tempo te volgen, schokte van links naar rechts over den weg en was oorzaak dat Neel Leemans, Rik Lauwers en Louis Joris zwaar ten gronde smakten.

(Zie vervolg blz. 3)

Onze driedaagsche Sportgala

WORDT EEN TRIOMF

SPORTFILMAVOND. — EEN PIETEITVOLLE HULDE AAN WARD VERLINDEN EN VADER RONSSE. — VOOR DE TWEEDAAGSCHE DER JUNIORS TIEN DUIZEND FRANK PRIJZEN EN TWEË DUIZEND FRANK PREMIES. — REEDS 26 VEDETTEN MET KAREL DE BAERE AAN HET HOOFD LIETEN ZICH INSCHRIJVEN

11, 12 en 13 Aug. het hoogtepunt van het Wie'erseizoen

Vele wielergebeurtenissen werden Café Sportgalm, bij den vriend Fr. Teughels en ook bij de leden van

DE GROTE REVIVAL

Na een jaar onderbreking staat de Scheldeprijs weer in de startblokken. En opnieuw in Schoten, waar hij sinds 1926 thuishoort. In het voorjaar zijn Milaan-Sanremo, de Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, Parijs-Brussel en alle andere klassieke eendagswedstrijden gereden. Op de Ronde van Frankrijk is het nog een jaartje wachten maar toch werden er al een paar rittenwedstrijden gereden. De massa is opnieuw enthousiast en de sport neemt opnieuw de bovenhand, gelukkig maar. Stan De Deken en zijn vrienden bereiden met veel ambitie de organisatie voor. Er staan niet minder dan vier koersen geprogrammeerd: op maandag 29 juli onafhankelijken en nieuwelingen (de term beginnelingen is verdwenen) en op dinsdag 30 juli de beroepsrenners en de liefhebbers. In elke categorie wordt de Kampioen van Antwerpen gekroond. Alle Antwerpse renners en supporters kijken met veel ongeduld uit naar de Scheldeprijsen in Schoten.

34

1946

dinsdag 30 juli

STANNEMAN OCKERS WINT OPNIEUW EN IEDEREEN IS CONTENT!

*Ge moet ze daar zien staan met
hun 123 aan het vertrek
Het Laatste Nieuws 31.07.1946*

Honderd drieëntwintig renners zijn er komen opdagen, zelfs Marcel Kint, de wereldkampioen¹, is van de partij. Ook Stan Ockers, die net terug is uit Frankrijk waar hij de rittenkoers Monaco-Parijs reed en zwaar ten val kwam op de Galibier, is van de partij. Blijkbaar was de kleine Stan goed gerecupereerd want als de karavaan Schoten binnenbolt, rijdt hij alleen aan de leiding. Bij het ingaan van de lokale ronde heeft hij 30" voor-

sprong. Aangemoedigd door de onoverzichtelijke massa, die in Schoten-centrum is samengetroeft, blijft de kleine Borgerhoutenaar voorop en wint, vijf jaar na zijn eerste zege, opnieuw de Scheldeprijs. Nest Sterckx klopt Staf Van Overloop voor de tweede plaats.

1 Marcel Kint is wereldkampioen sinds... 1938. Het volgende WK wordt op 1 september 1946 in Zürich gereden. De Zwarte Arend eindigt er, na een incidentrijke finale, tweede, achter de Zwitser Hans Knecht en voor de jonge Rik Van Steenbergen.

NA DEN GROOTEN SCHELDEPRIJS TE SCHOTEN

Na de Belgische kampioenen zijn ook dezen van Antwerpen gekend

Wij gelooven dat dit jaar de meest verdienstelijken in de wielersport loon naar werken bekomen. Hebben wij in de Belgische kampioenschappen niets dan regelmatige titelhouders mogen begroeten, dan hebben de kampioenschappen van Antwerpen evenredige beslissingen gehad. Tijdens den sporthoogdag te Schoten in aanwezigheid van duizenden en duizenden toeschouwers, hebben de Scheldeprijsen werkelijk zeer verdienstelijke elementen met den titel bekroond.

Aan De Wachter om zoo voort te gaan.

En bij de juniors is het de Nethезoon **Frans Van de Vonder**

die zich den titel toeëigende. Frans stak in het begin van het seizoen niet zoo verbluffend van wal als De Beuckelaer — sindsdien bij het leger — en Van Gool en De Feyter. Hij nam de zaken rustig op, om tijdens de maanden Juni en Juli het summum van zijn forme te bereiken, in zooverre, dat hij als kandidaat voor het kampioenschap startte. En om zijn supporters genoeg te doen bleef Van de Vonder aan de winnende hand, en behaalde zijn 7de overwinning in de maand Juli. Van de Vonder is een gebuur van Nest Sterckx, en naar dezès voorbeeld moeilijk te kloppen in den eindsprint. Met Vets, Van Ovondt, Van den Notelaere, Claes, De Hertog e.a. staat de Nethestreek er goed voor in de juniorsrangen.

Aug. Van den Broeck

die bij de liefhebbers kampioen werd is een der sterksten in deze categorie. De Bie, Valkenborgh, Van Hole, zijn misschien vlugger, Van Stayen agressiever, maar in tempo rijden vinden zij in Van den Broeck hun meester. August zou wellicht met een weinig volharding een goed beroepsrenner geworden zijn.

Als junior was hij als treinlooper een prachtig element, maar, waar zijn tegenstanders A. Bruneel, Van Overloop e.a. den weg hooger op gingen, bleef Van den Broeck hangen en stopte. Bij de liefhebbers zal Van den Broeck nog te duchten zijn, alhoewel hij in den titelstrijd moest onderdoen voor de individueele eerste plaats tegen Lesage en Van Kerkhoven, beiden kandidaten voor het wereldkampioenschap.

En bij de nieuwelingen eigende zich Van Roosbroeck de rood-witte trui toe. In deze afdeling was het onmogelijk een pronostiek te maken, daar bijna alle renners regelmatig even sterk zijn, zooals Van der Elst, Meeuwis, De Vos, De Feynaertsen, Verschueren, Van der Elst, Van den Brande, De Weerd e.a. Maar te Schoten in den titelstrijd was Van Roosbroeck de „man”, daarom won hij ook den volgende dag te Heide-
Loo. *Ades*

Als **Stan Ockers** bij de beroepsrenners wellicht in overwinningen van ver door N. Sterckx, Poels, René Janssens e.a. werd overtroefd, dan heeft de kleine Stanneman toch de reputatie van een internationaal rennertezijn, die zich vooral in groote wedstrijden tracht te onderscheiden. Opeenvolgende tegenslagen hebben Ockers niet kunnen beletten dit seizoen toch meer dan een middelmatige rol te spelen in zooverre, dat hij werd aangeduid voor den „Tour de France”,

waarin hij door val werd uitgeschakeld. Voor zijn eerste koers na zijn thuiskomst won hij den klassieken, grooten Scheldeprijs.

Sterckx, Janssens en de andere vooraanstaanden van het Antwerpsch wielkorps zullen de eersten zijn om te bekennen dat Ockers de sterkste was.

Bij de onafhankelijken was het

De Wachter

die zich als den laureaat liet kennen. In die categorie had Gaston slechts Rombouts en Anthonis te vreezen, die beiden werden geklopt. Heeft Gaston zich nog niet tot een eerste-rangs renner in deze categorie opgewerkt, nochtans heeft hij dit seizoen voor het eerste jaar bij de „indés” verdienstelijke uitslagen behaald. Gaston is het zuiver voorbeeld van een opkomende renner. Een jongen die niets onverlet laat om een goed renner te worden.

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Mortsel, Boechout, Lier, Heist op-den-Berg, Aarschot, Scherpenheuvel, Diest, Veerle, Oevel, Kasterlee, Turnhout, Merksplas, Hoogstraten, St. Lenaarts, Brecht, Schoten en één lokale ronde, totaal 175 km.

UITSLAG

123 deelnemers

1. Stan Ockers, *Kampioen van Antwerpen*, 175 km in 4u31; 2. Ernest Sterckx op 27"; 3. Staf Van Overloop; 4. René Janssens 'Flander'; 5. Jan Van Steen op 45"; 6. Georges Claes op 1'; 7. Frans Bonduel; 8. Jef Van Linden; 9. Martin Van den Broeck (Antwerpen); 10. Adolf Verschueren; 11. Theo Middelkamp (Ned); 12. Henk Lakeman (Ned); 13. Roger Gyselinck; 14. Geïjk: Louis Brusselmans, Victor Caluwé, Maurice Clautier, Frans De Coster, Frans Dewolf, Jan Engels, Albert Hendrickx, Jozef Labrosse, René Mertens, Louis Michiels, Edward Peeters (Boutersem); 25. Frans Rijckers; 26. Jos Wuytack; 27. John Braspeninckx (Ned); 28. Jef Somers; 29. Eugeen Jacobs (Schilde); 30. Jan (Hervé) Theuns (Ned) op 2'; 31. Henri Bauwens; 32. Eugeen Jacobs (Dessel).

35

1947

dinsdag 29 juli

RENÉ MERTENS KLOPT BERTEN SERCU

't Is warm, té warm zelfs op de vlakke banen van Limburg waar de sportieve Limburgers de renners met emmers, gieters en spuitjes staan af te wachten. Kwestie van de wegduivels een verdiende verfrissing te geven

Het Laatste Nieuws 30.07.1947

82 renners nemen te 13u15 de start. Het is hoogzomer, die laatste dinsdag van juli 1947. Tussen Scherpenheuvel en Diest demarreren Rik van Steenberg en Berten Sercu weg uit het peloton. René Mertens, Jef Didden, Pol Verschueren, Julien Janssens, Rik Bauwens en Louis Brusselmans komen bij. In Beverlo vervoegen Theo Middelkamp, Jef Hendrickx, Eugeen Kiewit, Frans Rijckers en Alfons Boeckarts de leiders en het verhaal is meteen geschreven. Kiewit en Verschueren zijn de eerste afvallers, maar terwijl iedereen zich verwacht aan een sprintzege van Rik van Steenberg, krijgt hij in Brecht last met zijn *derailleur* en... weg is de mogelijke zege. In de finale lossen Boeckarts en Dillen en de anderen sprinten voor de zege, die behaald wordt door de sterke René Mertens, net als grote Rik van Arendonk afkomstig. Sercu is tweede en Theo Middelkamp derde¹.

1 Enkele dagen later, op zondag 3 augustus, zou Middelkamp wereldkampioen worden in Reims. Berten Sercu werd, net als in de Scheldeprijs, tweede...

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Mortsel, Boechout, Lier, Heist op-den-Berg, Aarschot, Scherpenheuvel, Diest, Herk-de-Stad, Hasselt, Beringen, Leopoldsburg, Balen, Mol, Retie, Turnhout, Oostmalle, St. Lenaarts, Brecht, Schoten en één lokale ronde, totaal 216 km.

Rugnummers af te halen in Café Cambrinus, Fr. Van Elsacker, Churchillaan 14.

UITSLAG

82 deelnemers

1. René Mertens, *Kampioen van Antwerpen*, 216 km in 5u46m; 2. Albert Sercu op ½ wiel; 3. Theo Middelkamp (Ned); 4. Henri Bauwens; 5. Frans Rijckers; 6. Albert Hendrickx; 7. Julien Janssens; 8. Louis Brusselmans op 3'; 9. Alfons Boeckarts op 5'; 10. Rik van Steenberg op 6'; 11. Stan Ockers op 9'30"; 12. Léopold Verschueren; 13. Alfons Wouters; 14. Eugeen Kiewiet; 15. Frans Knaepkens op 14'; 16. Jozef Didden; 17. Staf Van Overloop; 18. Désiré Mariën; 19. Zéhon Crahay; 20. Louis Joris; 21. Eduard Leroy; 22. Stan Verschueren; 23. Joseph Leblicq; 24. Jean Dielis; 25. Marijn Heeren (Ned); 26. Louis Keersmaekers; 27. Jan Liebrechts (Ned); 28. Leo Mattheeussen; 29. Jos Sneyers; 30. René Verhaegen.

RENÉ MERTENS (°Arendonk 23.03.22)

René is de tweede Arendonkenaar – na Godfried De Vocht – die de Scheldeprijs wint. Eerst was hij voetballer, maar al vrij vlug koos hij voor het veloke. De dorpsgenoot van grote Rik was een 'kloeke' atleet, zoals men in de Vlaanders zegt.

Groot en sterk en zeer snel als hij in zijn dagje was. René hield van de Antwerpse semi-klassiekers: hij won de Beker Sels 1953, de Omloop der Vlaamse Gewesten 1953, de 1-Meiprijs in Hoboken 1948. In zijn lange carrière (hij was prof van 1945 tot 1960) won hij 46 profkoersen. Vergeten we ook niet dat René, dank zij een aantal opmerkelijke prestaties, in 1948 geselecteerd werd voor de Tour de France. René was echter te zwaar gebouwd voor de Franse cols en in de 12de rit, Sanremo-Cannes over de stekelige Turini-col, werd hij geëlimineerd. Net als Fried De Vocht en Rik Van Steenbergen, verliet de stoere Kempenzoon zijn geboortedorp. Hij volgde zijn hart en vestigde zich in het West-Vlaamse Tielt

waar hij een gebuur werd van Roger Decock, die andere Scheldeprijs-winnaar (1954). René is anno 2011 de oudste nog levende winnaar.

36

1948

dinsdag 27 juli

ACHIEL BUYSSE, NEGEN JAAR LATER

Een Scheldeprijs welke door duizenden meegeleefd, ook door duizenden zal naverteld worden
Gazet van Antwerpen, 28.07.1948

Er komen niet minder dan 111 renners opdagen (een nieuw record!) voor een Scheldeprijs van 204 km lang. Het is opnieuw stikheet, maar toch maken de renners er een geanimeerde koers van. Bij het binnenkomen van Schoten rijden er 13 renners aan de leiding. Uit de kopgroep demarreert Frans Knaepkens, de winnaar van de oorlogs-Scheldeprijs 1943 in Kapellen. Achiel Buysse, die ook al voor de oorlog won, in 1939, komt mee op kop. Ook de wereldkampioen, Theo Middel-

Scheldeprijs werd vluchtkoers met snelle beslissing

René Mertens

klopt Berten Sercu in een vinnige spurt te Schoten

We spraken van een kopgroep. We hadden het ook over een ja-

gende groep met Middelkamp en Rijckers als de feisten, de hevigsten.

Die groep speelde het klaar om het achterstel dat hen van groep Sercu scheide te overbruggen en te Hasselt waar we de stand opnamen noeterden we 13 renners.

Hier gaan ze: Van Steenbergen, Mertens, Sercu, Middelkamp, Rijckers, Kiewit, Pol Verschuuren, Jul. Janssens, Broeckaert, Bauwens, Brusselmans, Hendrickx en de Lamberger Didden.

Onder de druk van Rijckers en

Middelkamp liepen de twee pelotons tezamen, maar inagelijks onder dezelfde druk verloren we Van Roy, Liebrecht en Wouters.

Op 120' volgde Ockers, Knaepkens, Van Roey en Wouters.

Op 4' : Bonvarlez.

Op 4'10" : een twaalfstal renners met Stef Van Overloop in eerste positie.

«De zaak komt voor mekaar!»

Het waren woorden van Jef Mertens op de weg naar Diest. En wanneer we te Hasselt stonden, wisten we genoeg. Om de dertien nog bij de kraan te vatten zou het lastig, zeer lastig zijn.

Hoofdfiguur Rik Van Steenbergen door pech uit het peloton geslagen

't Is warm, té warm zelfs op de vladde banen van Limburg waar de sportieve Limburgers de renners met emmers, gietens en spuiten aan af te wachten. Kwaetste van de weiduitvals een verdiende verfrissing te geven.

We rijden naast de hoofdgroep waarin naast kandidaat wereldkampioen en ook tweede klassers zitten, tweede klassers die gisteren echter meer dan hun streng trokken, bij de beslissende aanval klaar waren en hun deeltje kop doen om de voorsprong op te drifven.

We bekijken de dertien koppen. Rik Van Steenbergen, de man die erg op de zegge belust is en naar en door zijn eigen streek rijdt, Berten Sercu, die ons gisteren, even voor de start met zo'n passie vertelde over Reims en die zo soepel draait, geen duwtje te veel geeft en de Scheideprijs als een laatste oefentocht mee loopt.

Verder Jef Didden, die zich in Limburg thuisvoelt, die overal zijn naam hoort noemen en bij de herhaalde aanmoedigingen steun vindt om te volharderen.

Het wordt eigenlijk saai. Slechts dertien paar benen die regelmatig de km. afmaken en kilometer na kilometer afduwen.

Oud-Turnhout: Rik Van Steenbergen demarreert om eerst voorbij zijn oude woning te komen, waar al de vrienden op hem te wachten staan. Kiewit was mee, doch bleef achter. Lekke band?

Nog twaalf man! Middelkamp moet zijn band bijpompen, verspeelt enkele honderden meter, maar teent bij.

Pol Verschuuren staat plat te Turnhout. Afgelopen. Nog elf!

Niemand waagt de sprong. Niemand.

We naderen Schoten. Rik wint. Het gaat door de talrijke volgerskarakavaan. Maar Van Steenbergen had niet zoveel geluk.

Last met versnellingsapparaat te Brecht. Afstappen en gedaan!

Een koers die hij niet kon verlenen, die hij al spelend gewonnen moest hebben, die voor hem een stimulans zijn moest voor Reims.

Gedaan, rik!

kamp, reageert, maar de Zeeuw komt tekort. In de laatste halve ronde lost Buysse¹ zijn vluchtgezel en de Wetterenaar wint voor de tweede keer de Scheldeprijs.

1 Achiel Buysse won precies een maand eerder, op 27 juni '48, ook het Belgisch wegkampioenschap in Moorslede.

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Borsbeek, Mortsel, Boechout, Lier, Koningshooikt, Heist-op-den-Berg, Booischoot, Aarschot, Rillaar, Scherpenheuvel, Diest, Veerle, Geelpunt, Geel, Kasterlee, Turnhout, Vosselaar, Oostmalle, Westmalle, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (153 km) en 3 ronden van 17 km, totaal 204 km.

UITSLAG

111 deelnemers

1. Achiel Buysse, 204 km in 5u33m; 2. Frans Knaepkens, *Kampioen van Antwerpen*, op 15"; 3. Theo Middelkamp (Ned) op 1'15"; 4. Marcel Ryckaert op 2'; 5. Jef Van Staeyen; 6. Sylvain Gryssolle op 2'30"; 7. Daniel Taillieu; 8. Jozef Labrosse; 9. Frans Gielen; 10. Frans Ryckers op 4'10"; 11. Pol Verschueren op 7'25"; 12. Stan Verschueren; 13. Martin Van den Broeck (Lebbeke) op 7'50"; 14. Alfons Wouters; 15. Petrus Van Verre op 9'30"; 16. Gerard Buyl; 17. Louis Willems; 18. Leon Dhaeneyndt; 19. Frans Van Hassel; 20. Tony van den Dungen (Ned); 21. Frans Pauwels (Ned); 22. Karel Leysen; 23. Jan Van Steen;

24. Jos Hoefkens; 25. Gelijk: Louis Stobbeleire en Jac Storm (Ned); 27. Alfred Strom (Aus); 28. August Van Mierlo; 29. Gelijk: Jan Lambrichs (Ned) en Joep Savelberg (Ned).

37

1949

dinsdag 2 augustus

ROGER DE CORTE WINT DE GROTE WATERPRIJS

Roger was de verdienstelijkste, de moedigste, de slimste, de sterkste en de rapste

Het Volk 03.08.1949

Op kermisdinsdag giet het 's morgens water en daarbij komt een striemende wind de taak nog lastiger maken. Veel renners starten niet en uiteindelijk komen er slechts 65 renners aan het vertrek. Ongeveer de helft van de vooringschrevenen¹ heeft verstek laten gaan. Na een lange vlucht van Stan Verschueren en Frans Loyaerts krijgen we in Schoten 13 leiders. Een bijzonder bedrijvige Jef Van Staeyen gaat in de aanval: een keer met Rik Bauwens, een keer alleen (in de laatste ronde). De Schotenaar wordt echter bijgehaald en

**Frans Knaepkens
kampioen van Antwerpen**

**Levendige koers met
massa afvallings
wegens de hitte**

ACHIEL BUYSSE won de Grote Scheldeprijs te Schoten

Achiel Buysse deed zijn nationale trui alle eer aan in de Grote Scheldeprijs welke hij overtuigend wist te veroveren.

Frans Knaepkens als een der markantste felten van de dag aan te stippen. Zijn koers was een vertoef van regelmaat en kracht, er was deze maal geen hiaat in zijn slank lichaam, dat en de hitte en de afstand volledig bana was. In Frans Knaepkens hebben we glorieën dan ook een schoon kampioen van de provincie Antwerpen gekregen, een die aan zijn Lierse Bicycle Club een andere titel komt te schenken en een die vooral weer toonde dat hij op weg is om een knap naselken te maken.

Want Frans had achter alles lange tijd nodig dit jaar om er door te geraken. Ik hoop dat het thans gemeend is.

Ik zou met Knaepkens ook Theo Middelkamp moeten noemen, die er alles schijnt op te zetten om zich zo weinig mogelijk te forceren, maar daarentegen alle voorradige krachten veil te houden voor 23 Oogst te Valkenburg en waar het glorieën een weertje was naar Theo's zeesing, konden we meteen vaststellen dat hij een mogelijke zomerse dag de wereldkampioen een kwade klant zal zijn voor de nieuwe regenboogtrui der baan.

VAN STAeyEN OVERTROF ZICH
Niet alleen door een schitterende vijfde plaats, maar vooral door zijn doorzettend koersleven langs de baan. De liefhebber van voor enige weken, welke sindsdien bij de Indé's meer dan zijn streng trok, kwam thans te bewijzen dat hij bij de beroepsrenners zijn man kan staan, neen, er zelfs met de tenoren kans leveren. Moet het eigen middelen een stimulans geweest zijn, dan was de afstand toch daar om hem te fraken. Waar dit echter niet geschiedde moeten we bekennen, dat hij verraast heeft in de beste zin. Hetzelfde mag gezegd van Marcel

dat hij wat te laat sandrong, anders ware hij een tegenstander voor de ereplaats geweest.

Frans Gielen was op zijn beurt in de hitte en zag nooit af, deed enkel verkeerd met te vroeg te willen forceren, waarvan er anderen geprofiteerd hebben en hij zelf op 't einde wel een botasje kreeg.

Taillieu en Gryssolle er nog bijgerkend, hebben we wel de vedetten uit een levendige Grote Scheldeprijs genoemd.

Een Scheldeprijs welke door duizenden meegeleefd, ook door duizenden zal naverteld worden.

Dat is een beste publiciteit voor onze volkse wielersport.

M. VAN BERGEN.

AANKOMSTEN

1. BUYSSE Achiel, de 204 km. in 5 uur 33 min.;
2. Knaepkens, op 15 sec. (kampioen van Antwerpen);
3. Middelkamp, op 1 min. 10 sec.;
4. Ryckaert M., op 2 min.;
5. Van Staye;
6. Gryssolle, op 2 min. 35 sec.;
7. Taillieu;
8. Labrosse;
9. Gielen;
10. Ryckaert, op 4 min. 10 sec.;
11. Verschueren Pol, op 7 min. 20 s.;
12. Verschueren Stan, op 7 min. 50 s.;
13. Van den Broeck M.;
14. Wouters Alf.;
15. Van Verre, op 9 min. 30 sec.;
16. Buyl;
17. Willems;
18. Dhaeneyndt;
19. Van Hassel, op 11 min.;
20. Van den Dungen;
21. Pauwels (ver);
22. Leysen;
23. Van Steen;
24. Hoefkens;
25. De Stobbeleire;
26. Storms;
27. Peeters Jos;

Roger De Corte klopt kampioen Valeer Ollivier², Nest Sterckx en René Mertens in een machtige eindspurt.

- 1 Niettegenstaande zij naar Schoten gekomen waren, verkozen o.m. Gerrit Schulte, Albert Hendrickx en Georges Claes niet te starten wegens het noodweer.
- 2 Valeer Ollivier was op 19 juni in Hannut Kampioen van België geworden.

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Borsbeek, Mortsels, Boechout, Lier, Koningshooikt, Heist-op-den-Berg, Booischot, Begijnendijk, Rillaar, Scherpenheuvel, Diest, Veerle, Geel-Punt, Ten Aart, Kasterlee, Turnhout, Vosselaar, Beerse, Oostmalle, Westmalle, St. Antonius, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (153 km) en nog drie lokale ronden van 17 km, totaal 204 km.

UITSLAG

65 deelnemers

1. Roger De Corte, 204 km in 5u32m; 2. Valeer Ollivier op 1 l.;
3. Nest Sterckx, *Kampioen van Antwerpen*; 4. René Mertens; 5. Raymond De Smedt; 6. Henri Bauwens; 7. Jef Van Staeyen; 8. Gustaaf Wuyckens; 9. Jules De Poorter; 10. Julien Janssens; 11. Jan Storms; 12. Karel Leysen; 13. John Braspeninx (Ned) op 1'; 14. Roger Pelsers; 15. Alfons Boeckarts; 16. Jef Somers; 17. Désiré Claes; 18. Jozef Labrosse op 4'20"; 19. Frans Gielen; 20. Piet Snoeijers (Ned); 21. Louis Brusselmans op 6'20"; 22. Jos Laureys; 23. René Beyens; 24. Gelijk: August Van Mierlo, Vital Sneyers, Alfons Hendrickx, Stan Verschueren; 28. Marcel Dierckens (Lux); 29. Gelijk: Eugeen Jacobs en Frans Van de Zande (Ned).

ROGER DE CORTE

(°**Waarschoot 08.08.1923** -

†**Waarschoot 10.01.2010**)

Net als generatiegenoot René Mertens, won Roger 46 profkoersen tijdens zijn lange profcarrière (1944-1961). Roger kreeg het wielrennen met de paplepel opgediend, want vader Raymond (1898-1972) was ook beroepsrenner geweest (tweemaal ritwinnar in de Tour 1927). Roger is nooit naar de Tour geweest, maar hij was wel een zeer goede coureur. Hij won tweemaal de Scheldeprijs (1949-1952), won de Drie Zustersteden in 1946, de Ronde van Limburg in 1952, de Omloop van Midden-Vlaanderen 1947-1949-1951, een etappe in de Ronde van België 1950 en in de Ronde van Duitsland 1950, naast een aantal verdienstelijke ereplaatsen. In 1952 werd hij geselecteerd voor het wereldkampioenschap (10de gelijk). Ook op de piste was hij bij de beteren. Hij vormde o.a. koppel met Lucien Acou (de latere schoonvader van Eddy Merckx). Na zijn carrière was hij een tijdlang bondscoach. Ook in de politiek verdiende Roger zijn sporen.

Hij was lange tijd een populaire en bekwame eerste schepen in Waarschoot. Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Scheldeprijs (2007) bezochten wij hem thuis en hij komt uitvoerig aan bod op de DVD die toen gemaakt werd. Na een lange ziekte stierf hij thuis, op 10 januari 2010. Roger was toen 86.

Een hoogtepunt in de fifties: Briek Schotte wint in 1955.

DE FIFTIES

Er breekt een gouden tijd aan voor het wielrennen. Waren de eerste jaren na de oorlog nog een beetje aarzelend, dan zitten we nu volop in overvloed en weelde. In alle Europese landen zijn er grote kampioenen: in Italië Coppi-Bartali en ook Magni, in Zwitserland Koblet en Kubler, in België Van Steenberghe, Schotte en Ockers, in Nederland Schulte, van Est, Wagtmans, in Frankrijk Bobet en Geminiani, later gevolgd door Anquetil en Darrigade, in Spanje Bahamontès en Miguel Poblet. Achter deze kampioenen volgde een grote schare uitstekende renners. We hadden toen nog net geen televisie (1950-1954), de snoep zat vol met rennersprentjes, de kranten stonden bol van grote verhalen, de magazines pronkten met grote, mooie foto's.

In België was het alle dagen wel ergens koers. Soms tot drie profkoersen op een dag. De Scheldeprijs hield stand midden deze wildgroei. De Schotense semi-klassieker werd het uitverkoren jachtterrein voor de renners net onder de top: Valeer Ollivier, Roger De Corte, René Mertens, Nest Sterckx, Roger De Cock... en van kampioenen in het begin van hun carrière zoals Rik Van Looy. De gouden jaren van de wielersport, waarvan ook de Scheldeprijs een bescheiden graantje meepikte. Het waren ook de laatste, actieve jaren van Stan De Deken, de gemeentebeambte die in 1926 de Scheldeprijs naar Schoten haalde...

32 renners in eindspurt te Schoten !

Dré PIETERS

wint voor Lode POELS (kamp. van Antw.)

Schulte en René Mertens konden niet stand houden

Net als verleden jaar is het in de Grote Scheldeprijs te Schoten tot een massaeindspurt gekomen, massaspurt waarbij de duizenden toeschouwers hun hart vasthielden. Want een onvergetelijk ogenblik was het een twee en dertig koppige groep naar de eindmeet te zien stormen.

Diezelfde toeschouwers aan de meet hadden voordien er staan op wedden of de twee vluchtters van het laatste ogenblik, t.z. Schulte en René Mertens het zouden halen.

Bij aanvang van de drie lokale ronden van zeventien Km, elk, hadden deze twee renners zich namelijk losgevoeld nadat de grote ronde langs Scherpenheuvel en Lier weer eens geen aftekening had gebracht.

Met hun beste krachten stredden René Mertens en Gerrit Schulte om vooruit te geraken. Ze haalden 35". Meer niet. Want in de grote groep zaten nog vele renners die wisten een kans te hebben op de eindzege en vele Antwerpenaars, die meenden van nog kampioen van hun provincie te kunnen worden.

Bij het ingaan van de laatste ronde hadden Schulte en Mertens nog 18". Te weinig om het gevaar achter hen af te wenden. Ze werden dan ook in extremis overrompeld door de grote bende.

Gerrit Schulte, ondanks hij zich buitenmate had ingespannen, deed uiteindelijk nog mee in de spurt, maar werd geremonteerd door een vijftal dat uitgerust aan die eindspurt kon beginnen. Niettemin mogen we zeggen dat Gerrit Schulte in de beste konditie verkeert en zeer gevaarlijk zal zijn voor Moorslede.

Eindigen we dit overzicht niet zonder op de spijtige bandbreuk te wijzen van Rik Van Steenberghe, kort vóór de meet.

Zonder dat pech hadden we een nog meer opwindende eindspurt mogen verwachten en wellicht Van Steenberghe als eindoverwinnaar.

De Deken kon juist om 13.03 uur niet minder dan 117 renners de weg opsturen.

Daarvoor waren Van Steenberghe en Ramon in de bloemen gezet. De eerste ontsnapping kwam vanwege Declerck, Ramon, De Rijck en Van Stayen, maar heel ver liep dit vierstal niet. Te Beerse hadden de kopmannen wel één minuut boni, maar wat verder werden ze toch door de groep bijgehaald en namen Brusselmans, Buyl en Kamps hun aanvallende rol over.

Ook zonder gevolg, want Van Steenberghe, Ollivier, Ramon en Declerck begonnen er zo hard aan te trekken dat alles weer samen kwam. Dit te Lier, waar we nog ongeveer 75 renners vooraan telden.

EEN POGING VAN POELS

Ollivier leed dan bandbreuk, maar deed voort en Debaere pedaalbreuk. Te Wijnegem was de groep nog altijd compact, maar bij het uitrijden van 's Gravenwezel wipte Poels uit de groep. René Mertens ging er achter, maar te Schoten was alles weer te herdoen.

RENE MERTENS EN SCHULTE

In de eerste halve ronde ging René Mertens aan de haal. De Aren-

denkenaar haalde spoedig wat voorsprong en toen Schulte ook naar voor kwam zag het er naar uit of deze twee renners zouden de beslissing uitlokken.

Meer dan 30" namen ze echter niet en bij het ingaan van de laatste ronde hadden ze nog juist 18".

Alles kwam in de laatste kilometers weer bijeen en het werd een hardbetwiste eindspurt met wel tien beste spurters in eerste gelederen.

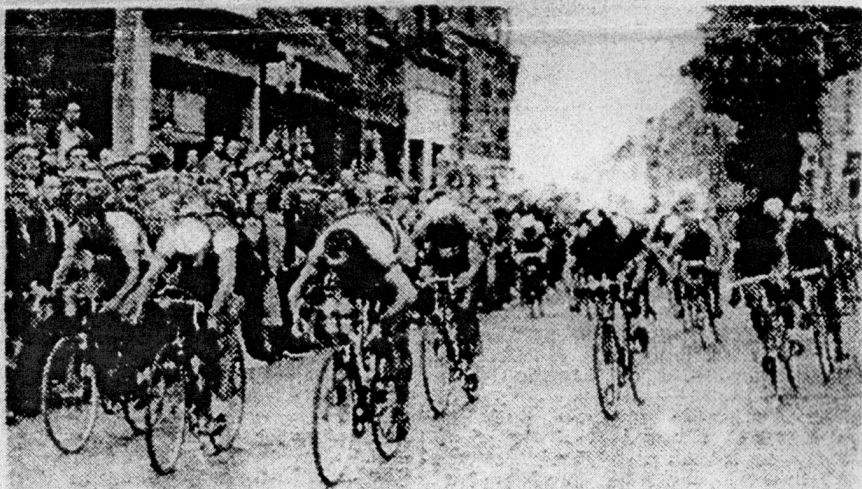
Poels leidde lange tijd, maar had

zijn krachten wat overschat, want Dré Pieters ging er in de laatste meters nog over. Niettemin bleef Poels kampioen van Antwerpen.

Een spijtige bandbreuk van Van Steenberghe ontnam deze kort vóór de meet alle zeges.

De uitslag

1. Dré PIETERS, de 214 Km. in 5 uur 24 min.
2. Lode Poels (kamp. van Antw.) op 15 cm.
3. Nest Sterckx
4. Jos De Feyter
5. Georges Claes
6. Gerrit Schulte
7. Roger De Corte
8. Frans Loyaerts
9. Rik Bauwens
10. Fons Boeckaerts
11. Berten Ramon
12. Frans Knaepkens
13. gelijk: Wuyckens St., Mekeirel V., Van der Auwera L., Declerck Dré, Guns A., Evens Rik, Vercaemmen R., Van Hassel J., Mathijs L., Desmet R., Walschot R., Verfaillie A., Van Remoortel R., Smet H., Van Stayen J., Smits A., Pauwels K., Theuns E., Mertens R., Beyens R., Van Steenberghe Rik (plat).

Dré Pieters won heel nipt voor Poels en Nest Sterckx na een adembenemende spurt.

Onafhankelijken

Mariën klopt Smets in de spurt te Heist-op-den-Berg

V.l.n.r.: René De Vos, Albert De Cock, Gust Michielsens (Brouwerij De Koninck), J. Scheers (Dagblad Het Volk), reporter Gust Roeken, Ere-voorzitter Stan De Deken en Gust Mertens bereiden een nieuwe Scheldeprijs voor.

38

1950

dinsdag 1 augustus

ANDRÉ PIETERS PLUKT DE BLOEMEN DIE VOOR RIK BESTEMD WAREN

Want een onvergetelijk ogenblik was het een twee en dertig koppige groep naar de eindmeet te zien stormen

Gazet van Antwerpen, 02.08.1950

Wereldkampioen Rik Van Steenbergen en Belgisch kampioen Berten Ramon worden voor de start in de bloemen gezet. Precies te 13u03 stuurt Stan De Deken 117 renners de weg op. In de grote ronde steekt een bedrijvige Jef Van Staeyen, de lokale held, meermaals zijn neus aan 't venster. Het mag niet baten. In de eerste halve, lokale ronde vallen René Mertens en Gerrit Schulte aan. Even ziet het er naar uit dat de twee het kunnen halen maar uiteindelijk komen 33 renners samen. Of het zo moest zijn, krijgt dé favoriet, Rik Van Steenbergen, af te rekenen met een lekke band. De wereldkampioen wordt 33ste en laatste! Lode Poels gaf lange tijd de indruk het te zullen halen maar André Pieters was iets sneller.

PARCOURS

Schoten, 's-Gravenwezel, Schilde, Westmalle, Oostmalle, Beerse, Vosselaar, Turnhout, Kasterlee, Geel, Geel-Punt, Veerle, Diest, Scherpenheuvel, Rillaar, Aarschot, Begijnendijk, Booischot, Heist, Koningshooikt, Lier, Boechout, Borsbeek, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (163 km) en 3 ronden van 17 km in de gemeente, 214 km.

UITSLAG

117 deelnemers

1. André Pieters, 214 km in 5u42m; 2. Lode Poels, *Kampioen van Antwerpen*; 3. Nest Sterckx; 4. Jos De Feyter; 5. Georges Claes; 6. Gerrit Schulte (Ned); 7. Roger De Corte; 8. René Mertens; 9. Frans Loyaerts; 10. Jos Van Staeyen; 11. Rik Bauwens; 12. Albert Ramon; 13. Alfons Boeckeaerts; 14. Frans Knaepkens; 15. Gelijk: Lode Van der Auwera, René Beyens, André De Clercq, Roger De Smet, Rik Evens, Alfons Gunst, Frans Van Hassel, Lucien Mathys, Valeer Mekeirel, Camiel Pauwels, Roger Van Remoortel, Hector Smet, Harm Smits (Ned), Jan (Hervé) Theuns (Ned), Robert Verammen, André Verfaille, René Walshot, Staf Wuyckens; 33. Rik Van Steenbergen.

ANDRÉ PIETERS

(^oIngelmunster 10.09.1922 -
† Izegem 22.02.2001)

De West-Vlaming André Pieters was een sterk gebouwd atleet en ook zeer snel in de eindsprint. Hij was een generatiegenoot van o.a. René Mertens, Nest Sterckx, Roger De Corte, Valeer Ollivier, Albert Sercu, allemaal renners die een aantal Belgische semi-klassiekers wonnen maar nooit echt internationaal doorbraken. Als junior won sterke André het Kampioenschap van België in 1941. Hij werd prof in 1945 en bleef dat tot in 1956, toen hij nog vierde werd in Gent-Wevelgem voor individuelen. Ondertussen had hij 38 profkoersen gewonnen, waarvan de Scheldeprijs (1950), de Omloop Het Volk (1946) en Kuurne-Brussel-Kuurne (1947) de voornaamsten waren. Na zijn verdienstelijke loopbaan was André nog dikwijls te zien op de Vlaamse wielerskoersen.

39

1951

dinsdag 31 juli

De 39ste Scheldeprijs is een echte vluchtkoers door de Kempen en het Brabantse heuvelland rond Aarschot-Scherpenheuvel geworden. Onderweg is Jef Van Staeyen opnieuw één van de bedrijvigsten. De Schotenaar krijgt echter af te rekenen met een defect versnellingsapparaat. Uiteindelijk bereiken Lode Anthonis, de kampioen van België en Frans Viskens afgescheiden Schoten. In de eerste kleine ronde wordt de orde hersteld. Eens te meer wordt Van Steenbergen door pech getroffen. Hij rijdt lek en stapt af. Beurtelings vallen Gaston Dewachter, René Mertens en Jos De Beuckelaer nog aan, maar het pleit wordt in de spurt beslecht. Maurice Blomme trekt die aan voor zijn

vriend Ollivier maar de West-Vlaamse bulldog wordt tenslotte nipt geklopt door Nest Sterckx.

PARCOURS

Schoten, 's-Gravenwezel, Schilde, Oostmalle, Turnhout, Geel, Diest, Scherpenheuvel, Aarschot, Houtvenne, Booischot, Heist-op-den-Berg, Lier, Boechout, Borsbeek, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (162 km) en drie lokale ronden van 17 km, 213 km totaal.

UITSLAG

82 deelnemers

1. Nest Sterckx, *Kampioen van Antwerpen*, 213 km in 5u30m; 2. Valeer Ollivier, op een half wiel; 3. Georges Claes; 4. Jos De Feyter; 5. René Mertens; 6. Karel De Baere; 7. Jef Mertens; 8. André De Clerck; 9. Marcel Driessen; 10. Maurice Blomme; 11. Jef Rombouts; 12. Gelijk: Rik Bauwens, Julien Janssens, Karel Terryn, Frans van de Zande (Ned); 16. Gérard Buyl; 17. Gaston de Wachter; 18. Gelijk: Eugeen Kiewit, Briek Schotte, Emile Goutier, Lode Wouters, Jan Storms; 23. Roger Van Remoortel; 24. Robert Verammen; 25. Frans Viskens; 26. Maurice Mollin; 27. Frans Ryckers; 28. Jos De Beuckelaer; 29. André Pieters.

ERNEST STERCKX

(°Heultje-Westerlo 01.12.1922 -
† Leuven 03.02.1975)

Nestje Sterckx is een type-renner die absoluut de Scheldeprijs moest winnen. Hetgeen meteen gebeurde in deze Scheldeprijs die

Jef Van Staeyen, de lokale held, waagde elk jaar zijn kans. Tevergeefs, beter dan een verdienstelijke vijfde plaats (1948) lukte niet.

hij met miniem verschil won tegen soort- en generatiegenoot Valeer Ollivier.

De jonge Sterckx scheen diamantbewerker voor het leven te worden, maar hij probeerde het toch maar als coureur. Hij bleek bijzonder begaafd te zijn. Nest was het type van de flyer: lenig, dartel, flitsend snel, maar hij was ook een typische, stille, brave Kempenaar. Dat heeft hem parten gespeeld in zijn lange profloopbaan (1943-1958), maar tegelijk sierde het hem ook. Nest won als onderbeginneling 41 wedstrijden en was, als junior, in 1941, 1942 de grote rivaal van Dolf Verschueren. Enkel de twee jaar jongere Rik Van Steenberghe overvleugelde hem. Nest werd een echte nationale vedette. Om internationaal door te breken, mangelde het hem aan lef, aan karakter.

Zijn grootste successen behaalde Nestje in de Waalse Pijl (1947), Parijs-Brussel (1947), Gent-Wevelgem ('46), de Omloop Het Volk (1952, 1953, 1956), de Drie Zustersteden (1948), de Omloop der Vlaamse Gewesten (1950), de Scheldeprijs (1951), de Ronde van België (1949)... In totaal won hij 144 (!) profkoersen, op een enkele uitzondering na allemaal in België. Nest was ook een begenadigd voetballer. Na zijn carrière baatte hij een café uit in Aarschot. De goedmoedige, doorbrave Nest Sterckx, amper 52, overleed in het universitair ziekenhuis St. Rafael te Leuven ten gevolge van een fatale hersentumor.

40

1952

Dinsdag 29 juli

ROGER DE CORTE, DRIE JAAR LATER

Dertig renners kwamen er als een klad woeste en uitgelaten honden naar de eindmeet afgestormd
Gazet van Antwerpen 30.07.1952

Het regent pijpenstelen bij de start. Onder de 76 deelnemers het kruim van de Belgische wielersport, met Rik Van Steenberghe als blikvanger. Tijdens de grote ronde zet Jef Van Staeyen een lange ontsnapping op met Edward De Smet en Aloïs Moons. De voorsprong schommelt lang rond de twee minuten. De drie houden stand tot in Schoten en net voor het ingaan van de laatste lokale ronde gooit Schotenaar Van Staeyen zijn twee medevluchtters af. Hij heeft nog 30" voorsprong. Helaas moet ook hij het hoofd buigen. Onder-tussen hebben Briek Schotte en Rik van Steenberghe (nog maar eens!) lekke band. Zij kunnen dus niet meesprinten voor de zege die voor de tweede keer naar Roger De Corte gaat.

PARCOURS

Schoten, Schilde, Oostmalle, Turnhout, Geel, Veerle, Diest, Aarschot, Heist-op-den-Berg, Lier, Schoten en drie ronden in de gemeente, totaal 213 km. Inschrijving in Café Gulden Poort, Paalstraat 1.

Jefke Van Staeyen gaat de laatste ronde in met 30 seconden voorsprong. Helaas, hij wordt ingelopen.

UITSLAG

76 deelnemers

1. Roger De Corte, 213 km in 5u36m; 2. Karel De Baere, op 1 lengte; 3. Nest Sterckx, *Kampioen van Antwerpen*; 4. Gaston De Wachter; 5. Louis Brusselmans; 6. Frans Sterckx; 7. Gerard Buyl; 8. Jos De Feyter; 9. Jef Schils; 10. Valeer Ollivier; 11. Marcel Ryckaert; 12. Lode Poels; 13. Frans Loyaerts; 14. Stan Verschueren; 15. Gelijk: Roger De Cock, Leon Delathouwer, Gilbert Desmet I, Marcel Dierckens (Lux), Louis Elaerts, Gustaaf Haxelmans, Rik Jochums, Willem Labaere, Lucien Mathys, René Meeuwis, Jozef Mertens, Léopold Schaeken, Rik Serin, Jef Van Staeyen, Jan (Hervé) Theuns (Ned) en Edward Desmedt; 31. Adrie Suykerbuyk (Ned); 32. Karel Leysen; 33. Lode Van der Auwera.

Roger de Corte (rechts), Karel De Baere (links)

41

1953
dinsdag 28 juli

HANS DEKKERS, DE EERSTE NEDERLANDER

*De duizendkoppige menigte die zich verdrong op de lange, rechte, gloeiende pekbaan van 'Bobbyland' tot in het hartje van Schoten, het sportieve, frisse en levendige badplaatsje aan het kanaal...
Gazet van Antwerpen 29.07.1953*

Op dezelfde dag wordt in Moorslede een groot criterium georganiseerd en de Scheldeprijs moet het zonder de grote vedetten doen. Tijdens de grote ronde zijn Jan Zagers, Kwik Van Kerckhove, Piet Haan en Marcel Hendrickx de bedrijvigsten, maar zoals de traditie het wil komt het peloton gegroepeerd in Schoten aan. Tijdens de lokale rondes wagen Leo Buyst, Ludo Van der Elst, en Jos Theuns om beurten hun kans maar het peloton laat niet begaan. Tot 2 km voor de eindmeet de kwieke en lepe Hans Dekkers iedereen verrast. Hij maakt gebruik van een aarzeling van het peloton, neemt 50 meter voorsprong en zorgt meteen voor een primeur. Hij is de eerste Nederlandse winnaar!

PARCOURS

Schoten, Schilde, Oostmalle, Turnhout, Geel, Diest, Scherpenheuvel, Aarschot, Lier, Boechout, Borsbeek, Wijnegem, Schoten (163 km) en 3 lokale ronden van 17 km (totaal 214 km)

UITSLAG

84 deelnemers

1. Hans Dekkers (Ned), 214 km in 5u15m; 2. Leo Buyst, *Kampioen van Antwerpen*, op 20m; 3. Karel De Baere; 4. Maurice Mollin; 5. Gaston De Wachter; 6. Ludo Van der Elst; 7. Briek Schotte; 8. Jos De Feyter; 9. Frans Loyaerts; 10. Jozef Verhaert; 11. Rik Bauwens; 12. Louis Vonken; 13. Alfons Van den Branden; 14. Gelijk: Louis Brusselmans, Gilbert Desmet I, Roger Desmet; Marcel Hendrixx, Giel Hendrickx, Jos Hoefkens, Jos Mariën, Eugene Van Roosbroeck, Frans Ryckers, Léopold Schaecken, Jef Schils, Jef Van Staeyen, Jos Theuns, Léopold Verschueren, Frans Viskens, Cor Witteveen (Ned), Jos Wouters.

Maurice Mollin, vierde

Gaston De Wachter, vijfde

HANS DEKKERS

(°Helmond 16.06.1928 -
† Eindhoven 30.08.1984)

De kleine, vinnige Dekkers is de eerste Nederlander op de erelijst van de Scheldeprijs. Hij werd pas wielrenner eind 1947. In 1949 was hij reeds bij de beste Nederlandse amateurs. Een jaar later won hij 22 koersen en werd 2de in het Nederlandse kampioenschap. In 1951 stapte hij over naar de profs, werd direct Kampioen van Nederland en ging naar de Tour, waar hij, na de val van Wim van Est, samen met de andere Nederlanders naar huis moest. In 1952 werd hij opnieuw nationaal kampioen! Hij trok opnieuw naar de Tour en nadat hij met veel moeite over de bergen was geraakt, won hij in Bordeaux de 19de etappe! In 1953 ging de kleine Dekkers op zijn elan door en won de Scheldeprijs. Nadien ging het echter snel bergaf en eind 1955 was het al *over-en-out* met de wielercarrière van de dubbele Nederlandse kampioen. Hij ging aan de slag als burgerambtenaar bij de landmacht. Dekkers werd slechts 56...

Winnaar Hans Deckers (links), Leo Buyst (rechts), tweede en kampioen van Antwerpen.

ROGER DE COCK TEMT DE JONGE LEEUW

Van Looy sprintte hier zolang tot de groep in verschillende stukken brak en hij alleen weggeraakte

Gazet van Antwerpen 28.07.1954

Onder een stralende zon trekken 80 renners zich op gang voor de 42ste editie van de Scheldeprijs. De hele grote ronde wordt gedomineerd door de 20-jarige Rik Van Looy. Bij het naderen van Schoten wordt de jonge beeldstormer ingelopen door zestien renners, de rest is kansloos uitgeschakeld door het beulenwerk van de jonge Rik. Jos Hendrickx, Miel Severeyns, Nest Heyvaert en Jan Zagers verdwijnen door pech uit de kopgroep. De onvermoeibare Van Looy trekt dan opnieuw ten aanval. Nest Sterckx kan hem nog kortwieken maar kort daarop demarreert Van Looy opnieuw. Weer wordt Rik ingelopen en dan wippen Roger De Cock en Marcel Janssens weg. In de sprint laat Cockske zijn rivaal geen kans. Nest Sterckx klopt Van Looy nog voor de derde plaats.

PARCOURS

Schoten, 's-Gravenwezel, Schilde, St. Antonius, Westmalle, Oostmalle, Beerse, Vosselaar, Turnhout, Kasterlee, Geel, Veerle, Diest, Scherpenheuvel, Rillaar, Aarschot, Ramsel, Houtvenne, Booischot, Heist-op-den-Berg, Koningshooikt, Lier, Boechout, Borsbeek, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten en drie lokale ronden, totaal 213 km.

UITSLAG

80 deelnemers

1. Roger Decock, 213 km in 5u33m; 2. Marcel Janssens, *Kampioen van Antwerpen*, op 15 meter; 3. Nest Sterckx; 4. Rik Van Looy; 5. Boudewijn Devos; 6. Rik Jochums; 7. Jos De Feyter; 8. Nest Heyvaert; 9. Jef Van Staeyen; 10. Isidoor De Rijck; 11. Jef Schils op 1'15"; 12. Louis Brusselmans; 13. Jos Theuns op 2'10"; 14. Marcel Ryckaert; 15. Martin Van Geneugden; 16. Edgard Bauwens; 17. Désiré Mariën; 18. Jan Zagers; 19. Jos Mariën; 20. Pierre Lowie; 21. Jos Verhaert; 22. Stan Verschueren; 23. Jos Wouters; 24. Briek Schotte.

ROGER DECOCK

(°Izegem 20.04.1927)

Cockske was/is een echte Flandrien, een man met karakter en een optimistische kijk op het leven. Hij was prof van 1949 tot 1961 en lukte een mooie carrière. Vóór hij deze Scheldeprijs won, had hij al enkele fameuze prestaties geleverd en ook prachtige zeges behaald. Dé uitschieter is daarbij natuurlijk de Ronde van Vlaanderen (1952), maar ook Parijs-Nice (1951). In dat jaar ging hij ook naar de Tour en in de 98 km-lange tijdrit werd hij tweede achter Hugo Koblet. Hij staat ook bekend als de renner die de hulpdiensten verwittigde van de beroemde val van Wim van Est (in de afzink van de Aubisque). Roger werd 17de in die Tour. Hij won vele mooie koersen (36 profwedstrijden in totaal) en is nu voorzitter van de West-Vlaamse ex-rennersvereniging. In februari 2011 kwam een mooi boek uit over zijn carrière.

IJZEREN BRIEK RIJDT ZICH IN DE SELECTIE

Alle wegen leiden naar Rome, ook en vooral de weg van de Scheldeprijs

Gazet van Antwerpen 03.08.1955

De organisatie heeft een volledig nieuw parcours uitgetekend, langs de Rupelstreek en de streek van Aalst. Dat houdt natuurlijk wel risico's in en wat gevreesd werd gebeurt, want in Aalst worden de renners verkeerd gestuurd. Vooraan zitten Rik van Looy, Marcel Janssens, Jan Zagers en Juul Mertens. Zij zijn praktisch van in de start weggesprongen. Er wordt een nieuwe start gegeven en de kopgroep vertrekt met 3'40" voorsprong. In Schoten teruggekomen, tellen de vier nog 1'10" voorsprong op 39 man. In de laatste lokale ronde worden Janssens en Van Looy bijgehaald (Zagers en Mertens waren vooraan gelost). Van Looy komt dan nog ten val. Op twee km van de finish demarreert Briek Schotte onweerstaanbaar weg en wint afgescheiden. Daarmee rijdt hij zich regelrecht in de selectie voor het wereldkampioenschap dat later op de maand in Frascati (Rome) gereden wordt.¹

¹ Op 28 augustus wordt in Frascati (Rome) het WK gereden. De Belgische selectie bestaat uit Stan Ockers, Germain Derijcke, Marcel Janssens, Briek Schotte, Fred De Bruyne, André Noyelle, Emile Van Cauter en Jean Brankart. Ockers wordt wereld-

Boven: Marcel Janssens, opnieuw tweede, vóór Jos De Feyter.

Marcel Janssens in de Antwerpse kampioentri

kampioen, Derijcke is 3de, Janssens 5de. De anderen geven op in de Romeinse hitte.

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Borsbeek, Mortsel, Wilrijk, Hoboken, Hemiksem, Schelle, Niel, Boom, Willebroek, Breendonk, Londerzeel, Steenhuffel, Merchtem, Droeshout, Baarddegem, Moorsel, Aalst, Erpe, Lede, Wichelen, Schoonaarde, Appels, Dendermonde, Baasrode, St. Amands, Oppuurs, Puurs, Kalfort, Ruisbroek, Boom, Aartselaar, Kontich, Edegem, Borsbeek, Deurne, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (158 km) en drie lokale ronden van 17 km, totaal 209 km.

UITSLAG

102 deelnemers

1. Briek Schotte, 209 km in 5u50m; 2. Marcel Janssens, *Kampioen van Antwerpen*, op 10"; 3. Jos De Feyter; 4. Petrus Lowie; 5. Maurice Blomme; 6. Rik Luyten; 7. Jan Callaerts; 8. Jan Van Gompel; 9. Armand De Laet op 55"; 10. Eddy De Waal (Ned) op 2'04"; 11. Pierre Machiels; 12. Désiré Mariën; 13. Rik Jochums; 14. Jos Bosmans; 15. Valeer Ollivier; 16. Julien Van den Branden; 17. Louis Vonken; 18. Gilbert Van de Wiele; 19. Jos Mariën; 20. Lode Anthonis; 21. Karel De Baere; 22. André Pieters; 23. Maurice Mollin; 24. Frans Loyaerts; 25. Ludo Van der Elst; 26. Georges Decraeye; 27. Marcel Driessen; 28. Alfons Smets; 29. Juul Mertens; 30. Rik Van Looy op 4'10"; 31. Léopold Schaeken; 32. Emiel Severeijns; 33. Roger Callewaert.

ALBERIC SCHOTTE (°Kanegem 07.09.1919 - † Kortrijk 04.04.2004)

Briek¹ was een eenvoudige boerenzoon. In 1935 begon hij te koersen, zonder medeweten van zijn vader². Met veel karakter en een ijzeren wil om te slagen, werkte de West-Vlaamse Flandrien zich omhoog op de wielertadder.

In 1939 reed hij, als onafhankelijke, voor het Franse Mercier, de Omloop van het Westen. Na vijf ritten stond hij aan de leiding, toen de oorlog losbarstte. De wedstrijd werd gestaakt en Briek was winnaar!

Net voor de oorlog ook België inpalmde werd Briek derde in zijn eerste Ronde van Vlaanderen, die hij won in 1942 en in 1948 en waarin hij twintigmaal zou starten (tot in 1959!). Daarnaast won Briek ook tweemaal Parijs-Brussel (1946-1952), tweemaal Parijs-Tours (1946-1947), tweemaal Gent-Wevelgem (1950-1955). De climax was echter zijn dubbele zege in het wereldkampioenschap (1948-1950). Hij werd ook tweede in de Tour (1948) en behaalde daarnaast een pak dichte ereplaatsen. Zoals hij de meeste van zijn grote overwinningen, alleen voorop, zo won hij ook deze Scheldeprijs, op bijna 36-jarige leeftijd. Het leverde hem nog een laatste selectie op voor het

wereldkampioenschap. Na zijn carrière werd hij jarenlang een succesrijke sportbestuurder bij 'Flandria' en tot op hoge leeftijd bleef hij alle mogelijke wielersporten bezoeken, zo ook de Scheldeprijs waar hij in 1995, veertig jaar na zijn zege in Schoten, eregast was van de organisatie. Met Georges Ronsse, Eloi Meulenberg, Stan Ockers, Rik Van Looy, Freddy Maertens, Eddy Merckx, Mario Cipollini en Tom Boonen is hij één van de wereldkampioenen op de erelijst van de Scheldeprijs.

- 1 Briek of Brik? Briek moest dikwijls foto's ondertekenen en handtekeningen uitdelen. Daarom verkoos hijzelf Brik. Dat was één letter uitgespaard...
- 2 Vader Henri, een norse, koppige boer, was vierkant tegen alle vertier in 't algemeen en tegen het wielrennen in 't bijzonder. Nooit toonde hij enige belangstelling voor de sublieme carrière van zijn zoon. Hij heeft er nooit één koers van gezien!

44

1956

dinsdag 31 juli

RIK-VAN-HERENTALS KUIST ALLES OP

In die boeiende wedstrijdontknoping toonde Rik van Looy zich de autoritaire kampioen die het hele gebeuren met meesterlijke tred dirigeerde
Het Nieuwsblad 01.08.1956

De gebruikelijke ontsnappingen kruiden de grote ronde. Terug in Schoten heeft Lucien Huybrechts 1'10" voorsprong op het peloton. Hij wordt vlug bijgehaald en bij het ingaan van de laatste ronde rijdt de verrassende Deen Olsen alleen aan de leiding. Rik Van Looy, die het hele veld met kop en schouders beheerst, springt er naartoe, hetgeen ook Rik Luyten doet. In de spurt staat er geen maat op de 22-jarige Rik, die nog geen keizer¹ is.

- 1 Hij werd al wel Rik II genoemd. Enkele weken later wordt Rik I trouwens wereldkampioen in Kopenhagen. Rik II eindigt tweede...

PARCOURS

Schoten, Wijnegem, Mortsel, Hoboken, Niel, Boom, Willebroek, Breendonk, Merchtem, Opwijk, Dendermonde, Baasrode, Buggenhout, Puurs, Boom, Aartselaar, Mortsel, Deurne, Wijnegem, Schilde, St. Antonius, Westmalle, St. Lenaarts, Brecht, St. Job, Schoten.

UITSLAG

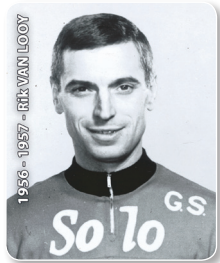
122 deelnemers

1. Rik Van Looy, *Kampioen van Antwerpen*, 213 km in 5u43m; 2.

Rik Luyten, op 2 lengten; 3. Kaj-Allan Olsen (Den); 4. Jan Storms op 10"; 5. Ludo Van der Elst; 6. Karel Clerckx; 7. Jos Mariën op 25"; 8. Frans Van Looveren; 9. Frans Schoubben; 10. Jef Van Bael; 11. Lode Anthonis; 12. Gerard Buyl; 13. René Mertens; 14. Gilbert Van de Wiele; 15. Fons Van den Brande; 16. Jan Zagers; 17. René Van Meenen; 18. Nest Heyvaert; 19. Jos Bosmans; 20. Armand Desmet; 21. Gelijk: Jean Derboven, Marcel Hendrixx, Lucien Huybrechts, Willy Jacobs, Marcel Janssens, Kjeld Leveau (Den), Ivo Molenaers, André Pieters, Jos Sneyers, Nest Sterckx, Jos Verachtert, Roger Verplaetse; 33. Rik Van de Walle; 34. Karel Van Dormael; 35. André Huybrechts.

RIK VAN LOOY (°Grobendonk 20.12.1933)

De jonge Rik Van Looy was een echte beeldenstormer. Van geen greintje vervaard, beukte hij erop los, tegen alle gevestigde waarden in. Enkel dat andere fenomeen, Rik-uit-Arendonk, kon hem, met veel moeite en gebruikmakend van zijn grote klasse én *alle truken van de foor*, tijdelijk afremmen. In deze Scheldeprijs stond er weer eens geen maat op Rik-uit-Herentals. In 1957 deed hij het nog eens dunnetjes over in Schoten. In zijn weergaloze loopbaan (prof van 1953 tot 1970) won Rik II alle klassiekers¹, tweemaal het wereldkampioenschap (1960, 1961), tweemaal het Belgische Kampioenschap (1958, 1963) en in totaal 371 profkoersen. Hij wordt terecht beschouwd als één der grootsten uit de wielergeschiedenis!

1 Rik Van Looy is de enige renner die alle klassiekers won die tijdens zijn carrière op de kalender stonden: Milaan-Sanremo (1958), de Ronde van Vlaanderen (1959 en 1962), Parijs-Roubaix (1961, 1962, 1965), Parijs-Brussel (1956, 1958), de Waalse Pijl (1968), Luik-Bastenaken-Luik (1961), Parijs-Tours (1959, 1967), de Ronde van Lombardije (1959), Gent-Wevelgem (1956, 1957, 1962) en dus ook tweemaal de Scheldeprijs (1956, 1957).

45

1957 dinsdag 30 juli

De Keizer heerst in Schoten

Overal waar hij vandaag de dag komt zitten zijn tegenstanders niet gemakkelijk meer in het zadel
Gazet van Antwerpen 31.07.1957

De organisatoren verlaten de Rupelstreek en het Aalsterse en kiezen opnieuw voor een grote ronde langs de Kempen. Tussen de deelnemers 14 Nederlanders, 20 onafhankelijken en de 'Waregemse kandidaten'¹

Rik I, Rik II en Marcel Janssens.

Tijdens de grote ronde gebeurt er niets noemenswaardig, tenzij de opgave, na lekke band, van wereldkampioen Rik Van Steenbergen. Na een furieuze aanval van Willy 'Rups' Lauwers² komen er zeven renners voorop tijdens de voorlaatste lokale ronde: Van Looy, Lauwers, Janssens, Heyvaert, Van der Elst, Hoevenaers en Van Gompel.

- Op 18 augustus wordt het WK gereden in Waregem. Van Steenbergen wint voor de derde keer. Van Looy is 4de en Marcel Janssens 11de.
- Willy Lauwers (°1936) was een groot talent, vooral op de piste. Hij won de 6-daagse van Antwerpen in 1957. Op 12 april 1959 verongelukte hij tijdens een stayerskoers op de piste van Palma de Mallorca. Hij stond algemeen bekend als Rupske Lauwers.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Hoogstraten, Merksplas, Gierle, Lichtaart, Kasterlee, Retie, Dessel, Mol, Meerhout, Vorst, Tessenderlo, Westerlo, Tongerlo, Olen, Herentals, Grobendonk, Nijlen, Viersel, Massenhoven, Borsbeek, Fort 1, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (154 km) plus 3 lokale rondes, totaal 210 km. 35.000 fr prijzen, inschrijving Café Derby, Paalstraat.

UITSLAG

119 deelnemers

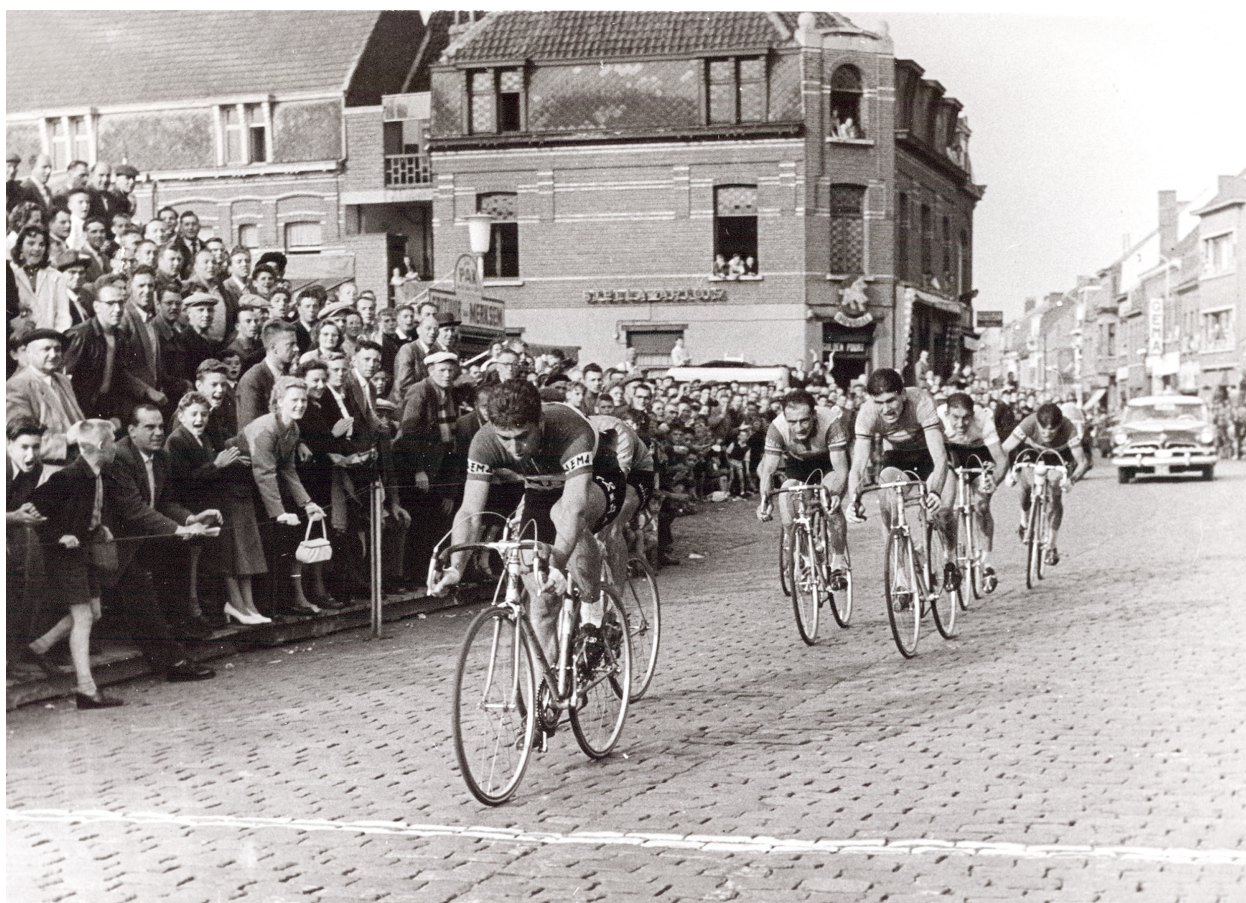
- Rik Van Looy, *Kampioen van Antwerpen*, 222 km in 5u25m;
- Willy Lauwers, op één lengte; 3. Jan Van Gompel; 4. Ludo Van der Elst; 5. Nest Heyvaert; 6. Jos Hoevenaers; 7. Marcel Janssens; 8. Jan Zagers op 55"; 9. Karel de Baere; 10. Jos Mertens (Battel); 11. Jos Mariën; 12. René Van Meenen; 13. Juul Mertens; 14. Lucien Huybrechts; 15. Frans Van Looveren; 16. Gerard Deborre; 17. Karel Clerckx; 18. Jos De Feyter; 19. Rik Bauwens; 20. Raymond Desmedt; 21. Jean Delin; 22. Frans Daems; 23. Jos Janssens, *Kampioen van Antwerpen onafhankelijken*, 2:16; 24. Mies Stolker (Ned) op 4'25"; 25. Leo van de Brand (Ned); 26. Theo Van Geel; 27. Jos Dillen; 28. Emiel Severeijns; 29. Karel Borgmans; 30. Pierre Machiels; 31. Jef Van Bael; 32. Fons Voordekkers; 33. Karel Alen (onafhankelijke).

Willy 'Rupske' Lauwers feliciteert de Antwerpse kampioen.

2 x Rik II: 1956 (boven), 1957 (onder)

RAYMOND VRANCKEN IS IETSJE SNELLER DAN DE SWA

De organisatie was af, de bijval van volkstoeloop enorm groot, de sportieve meevaller idem. Mein liebchen wass wilst du noch mehr...¹

Het Nieuwsblad, 30.07.1958

Van Looy, Van Steenberghe en Miel Severeijns, de lokale favoriet, verschijnen niet aan de start en dat ontgoochelt de vele duizenden Antwerpse wielers. De na-Tour periode laat zich stilaan voelen. De grote ronde geeft niet veel, een aanval van Willy Lauwers, Maes en Janssens niet te na gesproken. In de plaatselijke rondes ontsnappen Juul Mertens, Swa Van Looveren, Ray Vrancken en Jef Van Bael. Het peloton reageert te laat en de vier sprinten voor de zege. Vrancken klopt Van Looveren met enkele cm. De Swa van het Antwerpse St. Andriesskwartier² weent van ontgoocheling...

- 1 Het Duits van Achiel Van den Broeck stond blijkbaar niet op punt: 'Mein Liebchen was wilst du noch mehr'
- 2 Frans van Looveren (1933-2009) was een rasechte Sinjoor. Hij was prof van 1955 t/m 1961 en behaalde 17 profzeges en reed één jaar (1959) in de rode garde (Faema) van Rik Van Looy. Zijn hele leven was aan de fiets besteed. Swa kwam jammerlijk om het leven (op 16 januari 2009) toen hij tijdens een fietstochtje in het Albertkanaal belandde...

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Beerse, Tielen, Kasterlee, Mol, Tessenderlo, Westerlo, Herentals, Nijlen, Massenhoven, Broechem, Ranst, Wommelgem, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (160 km) en 3 lokale rondes, totaal 211 km.

UITSLAG

79 deelnemers

1. Raymond Vrancken, 211 km in 5u30m;
2. Frans Van Looveren, *Kampioen van Antwerpen*, op 1 wiel;
3. Jef Van Bael;
4. Juul Mertens;
5. Jef Schils op 20";
6. Jos Mariën;
7. Marcel Ryckaert;
8. Victor Wartel;
9. Roger Molenaers;
10. Piet Maas (Ned);
11. Toni Bergmans (Ned);
12. Jan Huyskens;
13. Jan Zagers;
14. André Vlayen;
15. Petrus Oellibrandt;
16. Gentiel Saelens;
17. Gelijk: Roger Baens, Karel Borghmans, Jos De Feyter, Norbert Kerckhove, Louis Maes, Jos Mertens, Ivo Molenaers, Léopold Schaecken, Briek Schotte, Jan Storms, Hein van Breenen (Ned),

De goede ontsnapping: Juul Mertens, Raymond Vrancken, Jef Van Bael en Frans Van Looveren

Leo van de Brand (Ned), Ludo Van der Elst, René Van Meenen, Alfons Voordekkers, Lode Wouters; 35. Frans Daems op 40"; 36. Klaus Bugdahl (Dui).

RAYMOND VRANCKEN

(°Tongeren 04.08.1932 -

• †Tongeren 02.04.2011)

Raymond kwam uit een gezin van vijftien kinderen. Hij was een sterk jeugdrenner. In 1955 won hij twee etappes in de Ronde van Oostenrijk en in de Ronde van Egypte. In 1957 stapte hij over naar de profs. Hij lukte een mooie carrière, zonder tot de wielertop te behoren. De eerder bescheiden Limburger behaalde 14 profzeges, meestal in regionale wedstrijden. De twee zeges in de Scheldeprijs (1958-1961) vormen het hoogtepunt in zijn verdienstelijke loopbaan. De overige zeges behaalde de Limburger in Helchteren, Wellen, Goyer, Grobbendonk en Overijse (1957), de 3de rit van de GP Marvan (1958), Tielt en Hoeselt (1959), Geetbets (1960), Borgloon (1961), Lommel (1963) en in de Omloop van Limburg (1965). In 1965 en in 1966 liep hij telkens een polsbreuk op en nadien hield hij het voor bekeken. Raymond werd zelfstandig bierhandelaar in Tongeren. Hij overleed in zijn geboortestad, op 2 april 2011, enkele dagen voor de 99ste Scheldeprijs.

Winnaar Raymond Vrancken (links), Frans Van Looveren, 2de en kampioen van Antwerpen (rechts).

WILLY BUTZEN, DE LAATSTE AANVALLER, HIELD STAND

Was het de aanwezigheid van "Mijnheer" Van Looy die de anderen alle strijdlust ontnam?

Het Nieuwsblad 29.07.1959

Jan Zagers en Jos Theuns worden kort na de start reeds uitgeschakeld door een valpartij. De tocht door de Antwerpse en Limburgse Kempen is lang en eentonig. Raymond Vrancken, die zich de zege van vorig jaar herinnert, valt aan bij het naderen van Schoten. Schotenaar Miel Severeysns springt er naartoe en komt bij. Miel heeft zich echter vergallopeerd en moet nadien weer lossen. Daarna kunnen Wim Van Est, Jos Sels en Jos Mariën de Limburger bijbenen. Het viertal neemt tot 1' voorsprong, maar onder impuls van Van Looy en Van Looveren komt het peloton terug. Bij aanvang van de laatste ronde demarreert Butzen. Hij neemt 200 m voorsprong en houdt stand.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Hoogstraten, Beerse, Lichtaart, Kasterlee, Geel, Mol, Tessenderlo, Olen, Herentals, Nijlen, Massenhoven, Broechem, Ranst, Wommelgem, Borsbeek, Wijnegem, Schoten (160 km) en drie lokale ronden van 17 km, 211 km totaal.

UITSLAG

82 deelnemers

1. Willy Butzen, *Kampioen van Antwerpen*, 211 km in 5u37m; 2. Lucien Demunster op 100 meter; 3. Jef Van Bael; 4. Jan van Vliet (Ned); 5. Rik Van Looy op 20"; 6. Paul Borremans; 7. Gerrit Voorting (Ned); 8. Gentiel Saelens; 9. Rik Luyten; 10. Eduard Deboitselier; 11. Juul Mertens; 12. André Vlayen; 13. Marcel Hendrixx; 14. Jan Van Gompel; 15. Raymond Vrancken; 16. Alfons Vandenbrande; 17. Lode Anthonis; 18. Gelijk: Jos Mariën, Jan Callaerts, Frans Van Looveren; Marcel Buys, Karel Clerckx, Frans Daems, Willi Franssen (Dui), Jos Hendrickx, Nest Heyvaert, Jan Huyskens, Jean Laroy,

Lucien Demunster, tweede

Jef Van Bael, derde.

Gerrit Voorting, zevende.

Clement Leemans, Jos Mertens, Yvo Molenaers, Jos Sels, Emiel Severeysns, Frans Siroyt, Jan Storms, Willy Truye, Gilbert Van de Wiele, Fons Van den Brande, Wim Van Est (Ned), Willy Vannitsen en Alfons Voordekkers.

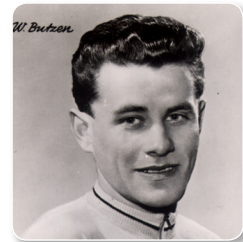
WILLY BUTZEN

(^oEdegem 27.02.1933 -

† Edegem 24.03.1997)

Willy Butzen was een sterke renner die het als prof minder goed deed dan als liefhebber. Hij bleef misschien ook te lang in die categorie, waardoor er de scherpte een beetje af was toen hij als 26-jarige in 1959 prof werd bij Flandria-Mann.

Als liefhebber stak hij vader, zelfstandig melkhandelaar, nog een handje toe. Als prof kon dat niet meer. Willy was als liefhebber erg succesrijk, won ritten in de Vredeskoers en in de Rondes van Zweden en Oostenrijk. Hij beloofde dus veel. In zijn eerste profjaar wint hij dus de Scheldeprijs. In 1960 wint hij een etappe in de Driedaagse van Antwerpen, maar nadien is het niet veel soeps meer. In 1963 en 1964 behaalt hij geen enkele zege meer en houdt het dan, als 31-jarige, voor bekeken. De eens zo beloftevolle Willy Butzen werd amper 64.

Boven: De aankomst van Willy Butzen

Onder: vlnr. Burgemeester Wolfs, Stan De Deken, Willy Butzen en sportbestuurder Frans Teugels

DE SIXTIES

De Scheldeprijs blijft op zijn niveau. Ofwel wordt hij in de aanloop naar het Belgisch Kampioenschap gereden ofwel enkele weken voor het wereldkampioenschap. De erelijst oogt mooi.

Bij de organisatie wordt de legendarische Stan De Deken (°1887) vervangen door eerst Gust Mertens, later door René De Vos, die het gedurende een vijftiental jaren zal volhouden. Op het einde van dit decennium – in 1968 – verdwijnt ook het kampioenschap van Antwerpen uit Schoten.

48

1960

dinsdag 2 augustus

PEET WREEKT HET VERLIES VAN DE TITEL

Een teleurstellend gemompel ging door de menigte toen Rik Van Looy met raambreuk terugkeerde
Het Laatste Nieuws 03.08.1960

Stan De Deken is inmiddels erevoorzitter geworden, Gust Mertens voorzitter, Leo Hendrickx

ondervoorzitter, René De Vos, secretaris en Albert De Cock, penningmeester van de organiserende Schotense W.S.C¹. Zij hebben het parcours verlengd met een vierde plaatselijke ronde. In de grote ronde gaan Gust Peeters, Jos Sels en Willy Schroeders aan de haal. Zij bereiken Schoten met 1'45" voorsprong. Toch zullen ze ingelopen worden en vooraan maken nu De Keulenaer, Hoevenaers, Sels en Pauwels de dienst uit. Een geweldige Rik Van Looy overbrugt de achterstand in één ruk. Even later volgt ook het peloton. Er komen 47 renners samen en op dat moment wordt Van Looy uitgeschakeld door kadebreuk. In de slotfase wippen Oellibrandt, Stolker en Buys weg en Peet wint vlot de eindsprint. Twee dagen na het verlies van zijn nationale titel een welgekomen zege. Het peloton besluit met een incidentrijke sprint. De trui van kampioen van Antwerpen wordt onder voorbehoud uitgereikt aan Jan Palmans. Na klacht worden zowel Palmans als Aerenhouts uit de uitslag verwijderd. De Antwerpse titel wordt niet toegekend.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Merksplas, Beerse, Gierle, Lichtaart, Kasterlee, Retie, Dessel, Mol, Tesselenderlo, Westerlo, Olen, Herentals, Massenhoven, Wommelgem, Borsbeek, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (160 km) en vier lokale ronden van 17 km, totaal 228 km.

De incidentrijke sprint voor de tweede plaats. Jan Palmans (links) en Frans Aerenhouts (midden) zullen gediskwalificeerd worden.

UITSLAG

82 deelnemers

1. Petrus Oellibrandt, 228 km in 6u03m; 2. Marcel Buys; 3. Mies Stolker (Ned); 4. *Jan Palmans, Kampioen van Antwerpen*², op 27", gediskwalificeerd; 4. Victor Wartel; 6. *Frans Aerenhouts*², gediskwalificeerd; 5. Jos Mariën; 6. Ron Murray (Aus); 7. Raymond Vrancken; 8. Léopold Schaecken; 9. Gilbert Van de Wiele; 10. Jan Huyskens; 11. Willy Butzen; 12. Maurice Joosen; 13. Firmin Bral; 14. Jos Bosmans; 15. Jan Callaerts; 16. Jan Van Gompel; 17. Marcel Hendrixx; 18. Lode Anthonis; 19. Alfons Vandenbrande; 21. Gelijk: Jef Van Bael, René Van Meeenen, Karel Borgmans, Lucien Mathys, José Thumas, Julien Van Holsbeke, Willy Haelterman, Guillaume Michiels, Willy Truye, Clement Leemans, Jos Hoevenaers, Juul Mertens, René De Keulenaer, Henri Van den Bossche, August Peeters, Karel Clerckx, Eddy Pauwels, Roger Baens, Frans Siroyt, Jos Sels.

Peet Oellibrandt en Jan Palmans, toen nog kampioen van Antwerpen.

- 1 In de beginjaren 1960 was Dagblad Het Volk de medewerkende krant. Regelmatig wordt de samenstelling van het organiserende bestuur gegeven. Op dinsdag 2 augustus 1960 lezen wij: *De Scheldeprijs zijn een organisatie van Schoten W.S.C.-Belco Motor Oil, met aan het hoofd erevoorzitter Stanneke De Deken; voorzitter Gust Mertens; ondervoorzitter Leo Hendrixx; secretaris-B.W.B. afgevaardigde René De Vos; penningmeester Albert De Cock, de onvermoeibare spil waarrond de organisatie draait; propagandaleider en speaker Pierre Van Roussett; leden: Stan Van Ham, Sooi Melis, Rikske Paeshuys en Louis Anthonissen. Deze sportmannen verdienen alle lof.*
- 2 Volgens het officiële bondsblad van de KBWB is de titel van Kampioen van Antwerpen niet toegekend. Zowel Palmans als Aerenhouts werden gediskwalificeerd wegens onregelmatigheden.

PETRUS OELLIBRANDT (^oBeveren-Waas 01.12.1935)

Petrus, 'Peet' (voor de Waaslanders) of Piet: het blijft gelijk, maar feit is dat Oellibrandt een sterk, klasrijk, stijlrijk renner is geweest. Peet was een schone jongen, die heel snel kon fietsen. Zowel op de piste als op de weg. Toppunt in zijn carrière (1958-1967) was natuurlijk zijn prachtige, verrassende zege in het Kampioenschap van België 1959, in Herentals nota bene, in het *hol van de Keizer!* De 'Peet' werd ook driemaal nationaal achterevoigingskampioen. De Scheldeprijs was zo'n beetje zijn speeltuin: hij won driemaal (1960, 1962 en 1963) en is nog altijd recordhouder ¹. Deranke Waaslander, telg uit een kroostrijk gezin (6 jon-

gens, 3 meisjes), koerste overal, in binnen- en buitenland, hij startte in rittenkoersen, klassiekers, criteria, van stad-tot-stad semi-klassiekers, kermiskoersen en won 38 profkoersen. De laatste in 1967, de Polderpijl in Berendrecht. Een zware val, met schedelbreuk tot gevolg, in Melsele, verkortte waarschijnlijk zijn loopbaan. Na zijn 15-jarige wielloopbaan, was Peet 22 jaar lang uitbater van het florissante, nog altijd bestaande Café Sportief op de Markt in Beveren. Toen was het tijd om te gaan rentenieren. Peet-de-recordman, die nog altijd zijn slanke atletenlijn heeft bewaard, is elk jaar present op de Scheldeprijs...

1 Wél is hij sinds 2011 mederecordhouder. Mark Cavendish won ook drie keer (2007-2008-2011)!

49

1961

dinsdag 1 augustus

RAYMOND VRANCKEN DUBBELT

Met 15 minuten vertraging werd er gestart daar er diende gewacht op enkele Oost-Vlaamse renners die door een verkeersopstopping in de Antwerpse tunnel niet eerder ter plaatse konden zijn

Het Volk 02.08.1961

De bijna 37-jarige Rik Van Steenberghe komt met ambities aan de start. Hij wil die Scheldeprijs wel eens winnen en zich in de selectie rijden voor Bern¹. Het ene lukt niet, het andere wel. Bij het binnenrijden van Schoten demarreren Gust Peeters en Swa Van Looveren uit het peloton. Zij falen. In de derde ronde probeert Jos Hoevenaers. Tevergeefs. Op het moment dat iedereen zit te wachten op een massaspurt en Rik I, komt er een groepje los met Vrancken, Janssens, Van Hees, Pauwels en Van Tongerlo. Raymond Vrancken wint in de sprint zijn tweede Scheldeprijs.

1 Van Steenberghe wordt geselecteerd voor het WK in Bern (03.09.61). Rik II wint, Rik I geeft op. De andere Belgen: Jef Planckaert (7de), Frans De Mulder (19de), Willy Schroeders (24ste), Michel Van Aerde (26ste), Cerami en Aerenhouts rijden niet uit.

PARCOURS

Schoten, Hoogstraten, Kasterlee, Veerle, Herentals, Ranst, Wommelgem, Borsbeek, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (160 km) plus vier ronden van 17 km, 228 km totaal.

Marcel Janssens, voor de derde keer tweede (!),
Raymond Vrancken, voor de tweede maal winnaar.

UITSLAG

92 deelnemers

1. Raymond Vrancken, 228 km in 5u57m; 2. Marcel Janssens, *Kampioen van Antwerpen*; 3. Piet Van Hees (Ned); 4. John Van Tongerlo; 5. Eddy Pauwels; 6. Jos Verachtert op 20"; 7. José Thumas; 8. Gustaaf Desmet; 9. Léopold Schaeken; 10. Hugo Verlinden; 11. Frans Aerenhouts; 12. Jos Bosmans; 13. Gilbert Saelens; 14. Lode Troonbeeckx; 15. Jos Mariën; 16. Jos Hoevenaers; 17. Jef Van Bael; 18. Gustaaf Sonck; 19. Gelijk: Jos Vloerberghs, Frans Van Looveren, Leon Gevaert, Maurice Joosen, Petrus Oellibrandt, Alfons Van den Brande, Jan Storms, Willy Vanden Berghen, Juul Mertens, Willy Butzen, Constant De Keyser, Alfons Hermans, Richard Everaerts, Rik Van Steenberghe, Constant Goossens, Jules Van Holsbeke, Tony Bergmans (Ned), Rik Scharlaekens, Emiel Severeijns, Jan Meuris, Karel Clerckx, Jan Laroy, Roger Baens, Gilbert Van de Wiele, Fons Sweeck, Jan Callaerts, Marcel Buys, Clement Leemans, Frans De Boitseleir, Lucien Mathys, Julien Van Oostende, Georges Van Maeckelberghe, Adolf Verpaelt, August Peeters.

PEET OELLIBRANDT, VENI,VIDI, VICI

Ze snelden per fiets – met knapzakken op hun rug – door de voetgangerspijp, anderen arriveerden met autoritten à la Fangio, zich aankledend al rijdend Het Volk 01.08.1962

De start wordt gegeven met twintig minuten vertraging omdat door een enorme verkeersopstopping aan de 'konijnenpijp' veel Oost- en West-Vlaamse renners Schoten niet tijdig kunnen bereiken. De één komt per fiets, de andere toch nog met de auto. André Noyelle, Robert De Middelreir en Pol Rosseel zijn onherroepelijk te laat. Peet Oellibrandt is één van de laatsten om aan te pikken bij het peloton, maar vandaag zullen de laatsten de eersten zijn! Na een lange vlucht van Albert Covens – gedurende 96 km alleen voorop – komt alles bijeen in de lokale ronden. In de finale werken Oellibrandt en Van Tongerlo zich los, Vic Van Schil repliceert maar komt te laat. Peet is rapper dan John, en wint de 'gouden' Scheldeprijs, meteen zijn tweede zege in Schoten.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Beerse, Kasterlee, Mol, Meerhout, Westerlo, Tongerlo, Herentals, Grobendonk, Nijlen, Emblem, Lier, Boechout, Borsbeek,

Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (150 km) en vier lokale ronden, totaal 227 km.

Prijzen 45.000 fr – **Premieën:** o.a. voor de winnaar van de klassementsspurten een slaapkamer geschonken door meubelen Frans Ceulaers en zonen, Herentals.

Bestuur Organisatie WSC Schoten: C. De Deken ere-voorzitter, Gust Mertens, voorzitter, Leo Hendrickx, René De Vos, Pierre Van Roussel, Stan Van Ham, Sooi Melis, Rik Paeshuys, Louis Anthonissen.

Uitslag

90 DEELNEMERS

1. Petrus Oellibrandt, 220 km in 5u45m15s (38,233 km/u); 2. John Van Tongerlo, *Kampioen van Antwerpen*; 3. Vic Van Schil op 100m; 4. Jos Wouters op 15"; 5. Oswald De Clercq; 6. Willy Butzen; 7. Gustaaf De Smet; 8. Jos De Wolf; 9. Willy Derboven; 10. Karel De Laet; 11. Frans Schoubben; 12. Marcel Janssens; 13. Lode Troonbeeckx; 14. Ludo Janssens; 15. Robert Seneca; 16. Julien Schepens; 17. Rik Scharlaeckens; 18. Constant Goossens; 19. Guillaume Michiels; 20. Georges Van Maeckelberghe; 21. Leon Sebregts (Ned); 22. Adolf De Waele; 23. José Thumas; 24. Jan Van Gompel; 25. Antoon Van der Steen (Ned); 26. Juul Mertens; 27. Arnould Flécy; 28. Laurent Christiaens; 29. Jos Van den Broeck; 30. René Van Meenen; 31. Louis Veraghtert; 32. Raymond Vrancken; 33. Jan Storms; 34. Emiel Severeijns; 35. Maurits Joosen; 36. Frans Van Immerseel; 37. Frans Aerenhouts; 38. Fons Hermans; 39. Willy Truye; 40. Marcel Buys; 41. André Van Houtven; 42. Roger Verlee; 43. Jos Geurts; 44. Jan Callaerts; 45. Eddy Pauwels; 46. Constant de Keyser; 47. Leon Gevaert; 48. Roger De Breucker; 49. Jan Palmans; 50. Karel Borgmans; 51. Roger De Coninck; 52. Karel Clerckx; 53. Elias Van Poucke; 54. Marcel Van den Bogaert; 55. Willy Schroeders; 56. Louis Proost; 57. Victor Desmeth.

51

1963

dinsdag 30 juli

PEET WORDT RECORDHOUDER, JOHN IS OPNIEUW TWEDE

Al de plaatjes die het jaar voordien reeds waren genomen van beide renners, konden goed blijven verder dienen

Het Laatste Nieuws 31.07.1963

103

De derde Scheldeprijs voor Peet Oellibrandt!

Er veranderde niets: Peet winnaar, John tweede en kampioen.

Het is snikheet, die kermisdinsdag 1963 in Schoten. De Scheldeprijs staat helemaal in het teken van het WK dat op 11 augustus in Ronse voor eeuwige wielergeschiedenis zal zorgen¹. Maar dat weten de 85 renners nog niet wanneer ze de start nemen van de 51ste Scheldeprijs. Een Scheldeprijs zonder Stan De Deken. De erevoorzitter ligt ziek te bed. De grote ronde wordt gekenmerkt door een lange ontsnapping van Peter Post, Huub Zilverberg, Ivo Molenaers en Hugo Hellemans. Hugo en Huub blijven voorop en krijgen in Schoten gezelschap van Gust Verhaegen en John Van Tongerloo. Verhaegen haakt af en in zijn plaats komt Frans Brands vooraan. Brandske komt echter ten val en zo blijven Van Tongerloo, Zilverberg en Hellemans² voorop. Dan overbrugt Peet Oellibrandt in zijn eentje de kloof en in de finale is hij nog maar eens de sterkste. Van Tongerloo, Hellemans en Zilverberg moeten Peet laten gaan. John uit Meerle wordt, precies zoals vorig jaar, tweede.

- 1 Het WK 1963 in Ronse wordt na een tumultueuze sprint gewonnen door Benoni Beheyte voor Rik Van Looy. Van de WK-geselecteerden komen in Schoten vier renners aan de start: Rik Van Looy, Pino Cerami, Frans Aerenhouts en Louis Proost. Enkel Aerenhouts en Cerami reden uit.
- 2 Hugo Hellemans hield aan zijn lange vlucht een wasautomaat 'Prisma' over.

PARCOURS

Schoten, Hoogstraten, Beerse, Kasterlee, Mol, Westerlo, Herentals, Nijlen, Ranst, Wommelgem, Borsbeek, Wijnegem, Schoten (161 km) en vier lokale ronden, 229 km totaal.

UITSLAG

85 deelnemers

1. Petrus Oellibrandt, 228 km in 5u43m (39,883 km/u);
2. John Van Tongerloo, *Kampioen van Antwerpen* op 100 meter;
3. Hugo Hellemans;
4. Huub Zilverberg (Ned);
5. Jef Schils op 40";
6. Wim van Est (Ned);
7. Fons Hermans;
8. Jos Verachtert op 45";
9. Jos Dewit;
10. Lode Troonbeekx;
11. Jos Bosmans;
- 12.

Rik Luyten; 13. Frans Aerenhouts; 14. Raymond Vrancken; 15. Roger De Coninck; 16. Leo Van Bael; 17. Jan Van Gompel; 18. René Heuvelmans; 19. Pino Cerami; 20. Vic Van Schil; 21. Marcel Janssens; 22. Albert Smits; 23. Walter Muylaert; 24. Gelijk: Alfons Lemmens, Gust Verhaegen, Geurt Pos (Ned) en Frans Brands.

Kampioen Van Looy en ploegmaat Ward Sels. Tussen beiden de legendarische Antwerpse wielerveerfiguur Nar Nasson (1897-1974).

52

1964

dinsdag 28 juli

HOEVENAARS SOLO, IN NAAM VAN DE VADER

De renners hebben tijdens de grote ronde een wagen met bruin spuitwater aangevallen

Het Laatste Nieuws 29.07.1964

Deze Scheldeprijs¹ staat in het teken van het BK² dat de volgende zondag 2 augustus op het programma staat. Het is opnieuw snikheet en dat laat zich voelen in het koersverloop. Gust Verhaegen loopt in zijn een-

tje uit voor een solotocht van 200 km en een maximale voorsprong van 10 minuten. Gust wordt ingelopen in de straten van Schoten, hij houdt er 7000 frank premies aan over. In de finale komt er een groepje voorop met ... Peet Oellibrandt en John Van Tongerloo, maar ook Jos Huysmans, Frans Aerenhouts, Roger De Coninck en... Jos Hoevenaars. Deze laatste plaatst in de laatste km een scherpe, onweerstaanbare demarrage, voldoende voor winst. De sprint van het peloton eindigt met een valpartij. Vlak voor de tribunes stuiken Jos De Wit, Roger Joosen en Staf Van Woensel tegen de grond. Gelukkig zonder erg... Jos doet meteen wat vader Henri (Rik) niet kon, de Scheldeprijs winnen. In 1925 was Rikske (1902-1958) derde, in 1926 elfde, in 1927 en in 1928 vierde.

- 1 Er zijn slechts 66 deelnemers. Dezelfde dag staat er ook een kermiskoers in Waasmunster op het programma.
- 2 Ward Sels zal dat BK in Vielsalm winnen.

PARCOURS

Schoten, Hoogstraten, Beerse, Kasterlee, Mol, Westerlo, Herentals, Nijlen, Ranst, Wommelgem, Borsbeek, Wijnegem, Schoten (161 km) en vier lokale ronden, 229 km totaal.

UITSLAG

66 deelnemers

1. Jos Hoevenaars, *Kampioen van Antwerpen*, 229 km in 6u00m (37,500 km/u); 2. Jos Huysmans 0:10; 3. Frans Aerenhouts; 4. Petrus Oellibrandt; 5. John Van Tongerloo; 6. Roger De Coninck; 7. Jef Schils op 20"; 8. Marcel Janssens; 9. Alfons Hellemans; 10. Fons Hermans; 11. Albert Covens; 12. Sylvain Henckaerts; 13. Jos Bosmans op 1'; 14. Arnould Flécy; 15. Willy Butzen; 16. Jan de Roover; 17. Raymond Vrancken; 18. Jan Van Gompel; 19. Karel De Laet; 20. Theo Mertens; 21. Julien Stevens; 22. Frans Brands; 23. Richard Everaerts; 24. André Lauwers; 25. Jos Dewit; 26. Alfons Lemmens; 27. Eddy Pauwels; 28. Jean Govaerts; 29. Karel Colpaert; 30. Roger De Breucker; 31. Hugo Hellemans; 32. Constant Jongen; 33. Gelijk: Roger Joosen en August Van Woensel; 35. Gust Verhaegen.

JOS HOEVENAARS

(°Antwerpen 30.11.1932 -
† Wilrijk 14.06.1995)

Jos Hoevenaars was de zoon van Rik Hoevenaars, de eerste Belgische wereldkampioen bij amateurs op de weg (1925), en 4de in de Scheldeprijs 1927 en 1928 (ook winnaar van de Scheldeprijs als amateur in 1923).

Josse was geen veelwinnaar. Alhoewel hij het best tot zijn recht kwam als ronderenner, won hij toch de Waalse Pijl 1959, de Schaal Sels 1961 en de Scheldeprijs 1964, naast een pak dichte ereplaatsen. Zo was hij 3de in het wereldkampioenschap 1962 in het Italiaanse Salo (achter Stablinski en Elliott). Als ronderenner won hij Napels-Rome-Napels 1958. In de Tour droeg hij in 1959 vier dagen de gele trui en eindigde hij 10de in 1958, 8ste in 1959 en 11de in 1961. In de Giro eindigde hij 5de in 1960 en droeg hij ook tien dagen de roze trui. Tijdens zijn profcarrière (1956-1967) won hij 26 wedstrijden. Nadien hield hij café, handelde in tweedehandsauto's en was chauffeur voor een fietshandel. Jos overleed op 62-jarige leeftijd aan een splende ziekte.

SNELLE WILLY

De overwinning was derhalve geen loutere spurtoverwinning, die zowat met flits 'van achter het hoekje' werd behaald

Het Laatste Nieuws 28.07.1965

Bij de start wordt er over niets gepraat dan het kampioenschap van België¹ dat over enkele dagen in Vilvoorde zal gereden worden. Het kampioenschap wordt druk voorbereid². Vele voorname titelpretendenten zijn in Schoten van de partij. Onder hen ook de 20-jarige Eddy Merckx! De voornaamste ontsnapping tijdens de grote ronde komt (weer) van Gust Verhaegen. Gust rijdt 85 km in de aanval en wordt pas in de tweede lokale ronde gegrepen. Dan volgt er een spervuur van demarriages maar de massaspurt is onvermijdelijk. Kampioen Ward Sels zet te vroeg aan en langs de buitenzijde overvleugelt Willy Vannitsen iedereen, schijnbaar zonder veel moeite. Pure klasse!

1 Het BK wordt in Vilvoorde (zondag 1 aug.) gewonnen door Walter Godefroot voor Eddy Merckx en Tuur De Cabooter.

2 Op de kalender: profs in Oostakker, Auvelais en Westrozebeke op maandag, op dinsdag de Scheldeprijs, maar ook Meerbeke...

PARCOURS

Schoten, Brecht, Wortel, Beerse, Kasterlee, Mol, Groot-Vorst, Westerlo, Olen, Herentals, Grobbendonk, Nijlen, Emblem, Ranst, Wommelgem, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (152 km) en vier lokale ronden in achtvorm, totaal 225 km.

UITSLAG

75 deelnemers

1. Willy Vannitsen, 238 km in 5u48m (41,034 km/u); 2. Louis Proost, *Kampioen van Antwerpen*; 3. Jos Huysmans; 4. Martin Van den Bossche; 5. Theo Mertens; 6. Lode Troonbeeckx; 7. Hugo Hellemans; 8. Jan Nolmans; 9. Jan Van Gompel; 10. Eddy

Louis Proost in een *new look* kampioenentruï (links) en winnaar Willy Vannitsen (rechts).

Merckx; 11. Theo Nijs; 12. Ward Sels; 13. Jos Bosmans; 14. Jos Wouters; 15. Arie Den Hartog (Ned); 16. Jos Spruyt; 17. Frans Brands; 18. Marcel Janssens; 19. Bernard De Ville; 20. Karel De Laet; 21. Roger Joosen; 22. Emiel Daems; 23. Willy Verbruggen; 24. Jos Dewit; 25. Jaak Bels; 26. Arnould Flécy; 27. Alfons Hermans; 28. Bruno Janssens; 29. Karel Colpaert; 30. Yvo Molenaers; 31. Willy Hoogewijs; 32. Noël De Pauw; 33. Roger Cooreman; 34. Ludo Janssens; 35. Jos Hoevenaers; 36. John Van Tongerloo; 37. Marcel Van den Bogaert; 38. Jan De Roover; 39. Albert Covens; 40. Willy Vanden Berghen; 41. Petrus Oellibrandt; 42. Emiel Severeijns; 43. Leo Knops; 44. Roger De Breucker.

WILLY VANNITSEN

(°Jeuk 08.02.1935 -

† Tienen 19.08.2001)

Vannitsen was uitzonderlijk begaafd, maar hij was ook een fantast die het rennersleven niet al te ernstig opnam. Daardoor haalde hij er zeker niet uit wat er in zat. Bij de jeugd won hij meer dan 100 koersen en was hij dikwijls de gelijke en zelfs de betere van tijdgenoot Rik Van Looy. Hij was Kampioen van België bij de nieuwelingen in 1951. Willy werd prof in 1954 en bleef dat tot en met 1966. Zijn voornaamste zege was de Waalse Pijl 1961. Hij won verder tal van eendagswedstrijden (Ronde van Toscanië 1958, Ronde van Limburg 1957-1960, de Drie Zustersteden 1955, Milaan-Vignola 1961, de Omloop der Drie Valleien

Varese 1961, de Scheldeprijs 1965...). Met Rik Van Looy als ploegmaat won hij de zesdaagse van Brussel (1957) en, met Rik Van Looy en Peter Post ook die van Antwerpen (1961). In de Tour won hij 2 ritten (1962) en in de Giro 1 etappe (de eerste rit 1958). Lang na zijn carrière begon Willy weer te fietsen. In 1999 werd hij tijdens een fietstocht getroffen door een hersenbloeding waarvan hij nooit volledig herstelde. Amper 66 overleed de zo begaafde Jeukenaar in het ziekenhuis van Tienen.

54

1966

dinsdag 2 augustus

JOS SPRUYT, IJZERSTERK

De microbe beet Rik I opnieuw

Gazet van Antwerpen 03.08.1966

Wat niemand verwacht: Grote Rik¹, bijna 42, staat aan de start tussen al die renners waarvan er veel zijn zonen zouden kunnen zijn! Rik, die nooit de Scheldeprijs won, brengt op zijn manier een eresaluut aan de Scheldeprijs. De organisatie heeft er voor gekozen om de grote ronde in te korten en de plaatselijke ronden van vier op zeven te brengen.

Jos Spruyt, winnaar en kampioen van Antwerpen

Tijdens de grote ronde (van slechts 100 km) gaat ex-winnaar Raymond Vrancken in de aanval. Gust Verhaegen (nog maar eens) komt bij hem en samen bereiken ze Schoten met 4' boni. Na twee lokale ronden (van de zeven) wordt Vrancken ingerekend, Gust doet voort tot hij voorbij gereden wordt door Frans Brands en Rik Pauwels. Enkel Jos Spruyt kan Frans en Rik nog bijbenen. *Dan rijdt Brands plat*. In de sprint haalt Spruyt het vlot van Pauwels.

1 Rik Van Steenberghe bereidt zijn afscheid voor. Op 10 december rijdt hij voor de allerlaatste keer, in een bomvol Antwerps Sportpaleis.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Gierle, Tielen, Lichtaart, Herentals, Vorselaar, Grobendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (100 km) en zeven lokale ronden in achtvorm, 212 km totaal.

UITSLAG

76 deelnemers

1. Jos Spruyt, *Kampioen van Antwerpen*, 212 km in 5u04m (41,842 km/u);
 2. Rik Pauwels; 3. Louis Proost op 20";
 4. André Planckaert; 5. Alfons De Bal;
 6. Theo Mertens; 7. Hugo Hellemaens;
 8. Vic Van Schil; 9. Jan Lauwers; 10. Tony Houbrechts; 11. Joseph Mathy;
 12. Constant Jongen; 13. Frans Aerenhouts; 14. Petrus Oellibrandt; 15. Jaak van de Klundert (Ned); 16. Michaël Wright (Gbr); 17. Willy Van den Bulcke; 18. Noël Depauw; 19. Rik Luyten; 20. André Poppe; 21. Jan Goots;
 22. Jean Monteyne; 23. Frans Melckenbeeck; 24. Walter Lambrechts; 25. Frans Brands; 26. Willy Van den Eynde; 27. Alfons Hermans; 28. Frans Van de Walle; 29. Ludo Verhoeven; 30. August Verhaegen; 31. Jos Hoevenaers; 32. Roger De Coninck; 33. Emiel Severeijns; 34. Marcel Buysen.

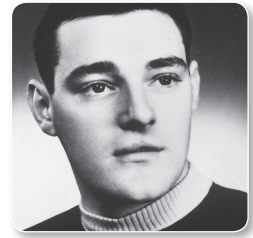

Rik Pauwels, tweede

JOS SPRUYT

(°Viersel 25.02.1943)

Antonin Magne, zelf tweemaal winnaar van de Tour, ze eens van Jos, die zijn profcarrière (1965-1976) bij Mercier begon: Hij is geboren om rittenkoersen te rijden, cols te beklimmen, tegen de tijd te rijden en te winnen. En Jos, die als liefhebber etappes won in de Ronde van de Toekomst en de Vredeskoers, werd een uitstekend ronderenner. Hij was een meesterknecht van Poulidor (1965-1967) en daarna, tijdens het grootste deel van zijn loopbaan, van Eddy Merckx (1968-1976). Jos zou acht keer aan de Tour deelnemen. In 1967, zijn tweede Tour, reed hij tijdens de 5de etappe één dag in de gele trui. Hij won drie ritten en behaalde in 1966 één van zijn prachtigste overwinningen in de... Scheldeprijs. Na zijn voorbeeldige loopbaan, opende Jos in 1976 in Wommelgem een café-restaurant. Nadat hij de zaak overgaf aan zijn dochters, is hij, als jong gepensioneerd terug beginnen fietsen...

55

1967

dinsdag 1 augustus

PAUL IN 'T VEN ZO STERK ALS BROER WILLY

De duizenden sprongen samen op, rekten hun bezwete lichamen in de zonnebrand en begonnen ooverdovend toe te juichen

Het Laatste Nieuws 02.08.1967

Waar de vorige jaren de Scheldeprijs gereden werd voor het BK, dan wordt hij nu twee dagen nà het kampioenschap¹ georganiseerd.

De organisatoren, die van de BWB het predikaat 'klassieker' kregen toegewezen, kozen opnieuw voor een grotere ronde door de Kempen en het Hageland en slechts drie plaatselijke ronden, zij het nog steeds in achtvorm. Tijdens de grote ronde verdwijnt Rik Van Looy na 104 km stilletjes uit de wedstrijd. Net voor het binnenkomen van Schoten neemt Paul In 't Ven één minuut voorsprong. De 22-jarige belofte houdt daar uiteindelijk op de streep nog 30" van over!

1 Het BK 1967 werd op 30 juli te Mettet gewonnen door Jos Boons, voor Willy In 't Ven, de oudere broer van Paul.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Merksplas, Lichtaart, Kasterlee, Geel, Veerle, Averbode, Langdorp, Aar-

schot, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Lier, Nijlen, Herenthout, Grobbendonk, Zandhoven, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (186 km) en drie lokale ronden in achttvorm, totaal 236 km.

UITSLAG

78 deelnemers

1. Paul In 't Ven, *Kampioen van Antwerpen*, 236 km in 5u44m (41,162 km/u); 2. Henk Nijdam (Ned) op 30"; 3. Joseph Mathy; 4. Jos Boons; 5. Jean-Baptist Claes; 6. Hans Junkermann (Dui); 7. Willy In 't Ven; 8. Ward Sels op 40"; 9. Daniël Van Rijckeghem; 10. Jan Harings (Ned); 11. Roger Swerts; 12. Roger Rosiers; 13. Pierre Nassen; 14. Noël Foré; 15. Frans Aerenhouts; 16. Remi Van Vreckom; 17. Emiel Coppens; 18. Alfons De Bal; 19. Nol Kloosterman (Ned); 20. Marin Creele; 21. Pol Vandeneste; 22. Tony Houbrechts; 23. Roland Vanderijse; 24. Maarten Breure (Ned); 25. Emile Bodart; 26. Vic Van Schil; 27. Roger Verheyden; 28. Jos Huysmans; 29. Jos Spruyt; 30. Leo van Dongen (Ned); 31. Pasquale De Luca (Ita); 32. Theo Mertens; 33. Cees Snepvangers (Ned); 34. Nico Lute (Ned); 35. Henri De Wolf; 36. Jan Lauwers; 37. Bart Zoet (Ned); 38. Roger Cooreman; 39. Willy Van den Eynde; 40. Gérard David; 41. Jos Van Hout; 42. Juul Van der Flaas; 43. Guy Vallée; 44. Herman Vanspringel; 45. Albert Lacroix; 46. Adri Van Middelkoop (Ned); 47. Albert Van Vlierberghe; 48. Hugo Hellemans; 49. Julien Stevens; 50. Eddy Beugels (Ned); 51. Frans Brands; 52. Franco Balmamion (Ita); 53. Marc Roelands; 54. Eric De Vlaeminck; 55. Willy Planckaert.

PAUL IN 'T VEN

(°Turnhout 01.04.1945)

De jongere broer van Willy (°1943, prof van 1966 t/m 1978) was een sterk jeugdrenner. Hij won o.m. de Omloop van Vlaanderen te Zottegem (1966) en de moeilijke Driedaagse van Visé. Het jaar daarop vervoegde Paul zijn broer in de Antwerpse Mann-Grundig-formatie. Het werd een intrede langs de grote poort: zeges in de Scheldeprijs, de G.P. d'Isbergues, Boom en Heist-op-den-Berg, 3de in de Omloop Mandel-Leie-Schelde, 43ste in de Tour. Deze knappe resultaten in zijn maidenjaar als prof beloofden veel goeds. Eigenaardig genoeg, stakte het echter bij Paul vanaf zijn tweede profjaar. In 1968 boekte hij weinig of geen resultaten (9de in de Ronde van het Noorden), in 1969 ging het iets beter (winnaar in Kessel en Oud-Turnhout, 75ste in de Tour), in 1970 won hij nog in Tienen en was hij 73ste in de Giro maar in 1971 werd het weer niets. Paul hield de benen stil en ging aan de slag bij GM Antwerpen. In 1981 werd hij nog Kampioen van België bij de veteranen...

56

1968

dinsdag 30 juli

DE WARRE, EINDELIJK

We hebben één van de meest aantrekkelijke wedstrijden gezien die we dit seizoen volgden

Het Belang van Limburg, 31.07.1968

Geen Eddy Merckx, noch Rik Van Looy aan de start. Wel de kersverse kampioen van België, Julien Steven¹. Discussie over het recht tot deelname voor Ward Sels. De Kempenaar is de enige vertegenwoordiger van het Franse Bic en de Scheldeprijs is een wedstrijd voor merkenploegen. Reglementair kan het niet als individueel te starten. Toch maakt men voor Sels een uitzondering... Het is prachtig weer en de wedstrijd wordt een vluchtzoekers die beslist wordt voor de plaatselijke ronden. Een kopgroep van dertien rijdt aan de leiding en wordt niet meer bijgebeend. De sprint wordt van ver ingezet door een machtige Sels die vlot wint. Eindelijk heeft de Warre de Scheldeprijs beet... Daarmee denkt Ward zijn WK-selectie te hebben verdiend. Misschien is dat wel zo, maar Ward wordt, tot zijn verbazing en ontgoocheling, niet geselecteerd voor Imola².

Ward Sels moest sprinten voor de achtste plaats. (1967)

- 1 Het BK werd op 28 juli gereden in Mettet en gewonnen door Julien Stevens.
- 2 Ward Sels slikt een bittere pil. Hij mag niet naar het WK. De Belgische ploeg voor Imola: Herman Vanspringel (2de), Eddy Merckx (8ste), Rik Van Looy (15de), Julien Stevens, Ferdinand Bracke, Walter Godefroot, Georges Vandenberghe, Martin Van den Bossche, Vic Van Schil, Valère Van Sweevelt opgave. Vittorio Adorni werd wereldkampioen.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Merksplas, Turnhout, Geel, Averbode, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Nijlen, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (176 km) en driemaal de lokale ronde (226 km).

UITSLAG

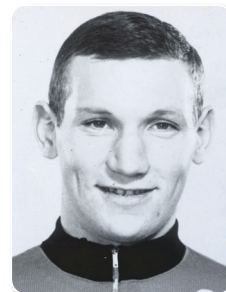
105 deelnemers

1. Ward Sels, 226 km in 5u16m (43,291 km/u);
2. Harry Steevens (Ned);
3. Gerard Vianen (Ned);
4. Victor Nuelant;
5. Frans Verstraeten;
6. Roland Van de Rijse;
7. Jan Harings (Ned);
8. Frans Brands;
9. Rini Wagtmans (Ned);
10. Eddy Beugels (Ned);
11. Tony Houbrechts;
12. Roger Claessen;
13. Marcel Maes;
14. Julien Stevens op 1'20";
15. Daniël Van Rijckeghem;
16. Gilbert Wuytack;
17. Willy Bocklandt op 1'25";
18. Vic Van Schil op 2';

19. Guido Van Damme;
20. Willy Donnie;
21. Huub Harings (Ned);
22. Julien Delocht;
23. Cees Snepvangers (Ned);
24. Pierre Vreys;
25. Roger Swerts;
26. Ferdinand Van Rijmenant;
27. August Badts;
28. Ludo Van Dromme;
29. Wim Schepers (Ned);
30. Paul In 't Ven.

EDWARD SELS (°Vorselaar 27.08.1941)

Ward scheen in de wieg gelegd om dé opvolger van Rik Van Looy te worden. In 1962 en 1963 was hij een veelbelovende, snelle en sterke liefhebber en onafhankelijke. Nog in 1963 werd hij prof (3 juli) en won hij *op slag* nog 4 wedstrijden. In zijn eerste volledig profjaar was de Warre dé grote, internationale revelatie. Zeg nu zelf: negentien zeges, Kampioen van België, drager van de gele trui en vier Touretappes, ritten in Parijs-Nice, de Vuelta en de Ronde van Luxemburg! Wie deed ooit beter? Ward werd door omstandigheden echter niet dé grote vedette, maar was wel een topper. Hij won een veelvoud aan koersen (84 van 1963 tot 1972) w.o. Parijs-Brussel 1965, de Ronde van Vlaanderen 1966 en de Scheldeprijs 1968. Twee ontgoochelingen zijn hem bijgeble-

ven: zowel in 1967 als in 1968 (nadat hij nochtans in de aanloop naar het WK de Scheldeprijs had gewonnen) werd hij niet geselecteerd voor het WK in Heerlen en Imola. Misschien was Ward wel té goed om knecht te spelen? Enkele zware valpartijen speelden hem parten en in 1972 sloot deze prachtige atleet zijn wielboek. Na zijn carrière baatte Ward een drankenhandel uit in Vorselaar. De zaak (drankenhandel 'De Kroon') droeg hij over aan zijn zoon Patrick. De Warre, die zijn atletische silhouet goed bewaard heeft, is nog dikwijls te zien op allerhande wielersportevenementen en zeker op de Scheldeprijs.

57

1969

dinsdag 29 juli

WALTER EN ROGER NEKKEN RINI

Dit is dan toch weer propaganda geweest voor de wielersport, zegde Briek Schotte

Het Laatste Nieuws, 30.07.1969

Deze Scheldeprijs is fel betwist. Van in de start zit het er bovenarms op. Door de zijwind wordt het peloton in stukken en brokken getrokken. Uiteindelijk komen, waaier na waaier, 45 renners vooraan bijeen. De overige tachtig verliezen meter na meter, tot de achterstand oploopt tot 7 minuten en zij afstappen. Vooraan ontbindt een zeer sterke Rini Wagtmans zijn duivels. Alle hensen aan dek voor de Flandria's, die absoluut willen winnen. Godefroot en de jonge De Vlaeminck, kersvers kampioen van België, demarrereren om beurt en het is Walter die aan het langste eind trekt.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Minderhout, Hoogstraten, Merksplas, Beerse, Gierle, Tielen, Lichtaart, Oevel, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Herselt, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Berlaar, Kessel, Nijlen, Herenthout, Bouwel, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (194 km) en drie lokale ronden, totaal 241 km.

UITSLAG

123 deelnemers

1. Walter Godefroot, 241 km in 5u35m (43,164 km/u); 2. Roger De Vlaeminck op 45"; 3. Rini Wagtmans (Ned) op 47"; 4. Christian Callens op 1'; 5. Etienne Buysse op 1'30"; 6. Tony Houbrechts op 1'40"; 7. Vic Van Schil; 8. Frans Verstraeten; 9. Eddy Reniers; 10. Hubert Hutsebaut; 11. Gilbert Wuytack op 4'04"; 12. Herman Vrijders; 13. Ronald De Witte op 5'; 14. Ward Jans-

Tour-uitblinkers Lucien Van Impe en Rini Wagtmans worden door René Vos in de bloemen gezet bij de start.

sens; 15. Jan Van Nueten; 16. Valeer Van Sweevelt op 6'20"; 17. Jan Serpenti (Ned); 18. Bart Zoet (Ned); 19. Jos De Schoenmaecker; 20. Rik Van Looy; 21. Englebert Opdebeeck; 22. Ronny Van de Vijver; 23. Jan Krekels (Ned); 24. Romain Pauwels; 25. Roger Kindt; 26. Leendert Groot (Ned); 27. Willy De Mol; 28. Roger Jochmans; 29. Fernand Hermie.

WALTER GODEFROOT (°Gent 02.07.1943)

Walter Godefroot was mild bedeed door moeder natuur. Hij was lenig als een kat en een uitbinker in de turnkring 'Sterk en Lenig' van Drongen. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, en Walter werd, net als zijn vader Urbain, wielrenner. Een schot in de roos. Hij behaalde 131 jeugdoverwinningen plus een bronzen medaille in de olympische wegrit 1964 in Tokio. In 1965 werd hij prof en enkele maanden later Kampioen van België (vóór Eddy Merckx). Tot in 1979 bleef Walter prof en triomfeerde hij in Luik-Bastenaken-Luik 1967, de Ronde van Vlaanderen

1968 en 1978, Gent-Wevelgem 1968, Parijs-Roubaix 1969, Bordeaux-Parijs 1969 en 1976, de Scheldeprijs 1969, het Kampioenschap van Zürich 1970 en 1974, de Henninger Turm 1974, Dwars door België 1966 en 1968, nog eens in het Kampioenschap van België 1972, de Vierdaagse van Duinkerke 1974, tien ritten in de Tour plus de groene trui in 1970...en dat allemaal onder de heerschappij van Eddy Merckx! Na zijn prachtige carrière was Walter bondscoach en sportbestuurder van achtereenvolgens Ijsboerke, Ca-prisonne, Lotto, Domex-Weinmann, Weinmann, Telekom en T-Mobile.

Het podium van de Scheldeprijs 1975

V.l.n.r. Marcel Imler (burgemeester van Schoten), Paul Mahlman (*Het Laatste Nieuws*), Briek Schotte (sportbestuurder en winnaar van de Scheldeprijs 1955), Ronald De Witte (winnaar en huidig koersdirecteur) en René De Vos (organisator).

DE SEVENTIES

Onder leiding van René De Vos wordt onveranderd georganiseerd op kermisdinsdag. Niet altijd de gemakkelijkste datum. Toch blijft het palmares in the seventies leuk ogen. Zelfs meer dan dat. De grootste Belgische kampioenen - Merckx, De Vlaeminck, Maertens - komen op het podium. Zelfs Didi Thurau, het Duitse godenkind, komt winnen aan het Schotense gemeentehuis. Toch ontsnapt ook de Scheldeprijs niet aan het dopingspook. In een dubieuze dopingaffaire verliest Staf Van Roosbroeck in 1976 zijn tweede overwinning...

58

1970

dinsdag 28 juli

HET RASPAARD WINT

Wij kunnen enkel ons petje afnemen voor zoveel panache, zoveel zelfvertrouwen en tenslotte zoveel wielertalent

Het Volk 29.07.1970

De Scheldeprijs is een test voor het WK in Leicester¹, maar o.a. Merckx, Godefroot, Van Impe zijn niet aan de start. De Flandriaploeg van Briek Schotte is wel present met de gebroeders De Vlaeminck, Leman en Monseré. De beslissing valt lang voor het einde van de grote ronde. Vandemoortele en Scheys wagen een uitloperijtje, Van Roosbroeck, Roger De Vlaeminck, Hooyberghs, Sohet en Mortensen wippen mee en... de goede ontsnapping is vertrokken. In de finale wurgt 'Le Gitan' zijn vluchtmakkers één voor één. Hij wil per se de zege die hem vorig jaar op het nippertje ontsnapte. Hij zal ze hebben ook. Raf Hooyberghs en Fons Scheys zijn de laatsten die weerstaan, maar ook zij moeten eraan geloven. Roger De Vlaeminck, klasse en panache!

1 Het Wk in Leicester wordt gereden op 16 augustus. Monseré wint, De Vlaeminck is elfde.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Merksplas, Lichtaart, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Herselt, Ramsel, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Nijlen, Grobendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (192 km) en drie lokale rondes, 241 km totaal.

UITSLAG

101 deelnemers

1. Roger De Vlaeminck, 228 km in 5u30m (41,454 km/u); 2. Raf Hooyberghs op 10"; 3. Alfons Scheys; 4. Daniël Van Ryckeghem op 3'30"; 5. Frans Kerremans; 6. Marc Sohet; 7. Gilbert Wuytack op 4'30"; 8. Georges Pintens; 9. Ronald De Witte; 10. Jackie Coene op 4'40"; 11. Roland Vande Rijse; 12. Frans Brands; 13. Leif Mortensen (Den); 14. Eric De Vlaeminck op 5'05"; 15. Jan Krekels (Ned); 16. Harry Steevens (Ned); 17. Eddy Goossens; 18. Eric Leman op 5'35"; 19. Michaël Wright (Gbr); 20. Maurice Dury; 21. Emile Bodart; 22. Willy Van den Eynde; 23. Hugo Hellemans; 24. René De Bie; 25. Willy In 't Ven; 26. Huub Harings (Ned); 27. Jos van der Vleuten (Ned); 28. Roger Rosiers; 29. André Poppe; 30. Herman Vanspringel; 31. André Dierickx; 32. Eddy Reniers; 33. Julien Tijdgadt; 34. André Wouters; 35. Maurice Evers.

ROGER DE VLAEMINCK (°Eeklo 24.08.1947)

'Le Gitan', de zigeuner, zoals de Fransen hem noemen. Roger kon alles: sprinten, klimmen, tijdrijden, op de piste rijden, hij was ook uitzonderlijk getalenteerd als cyclocrosser. De jongste 'Vlaeminck' was bovendien bezeten, in overtreffende trap zelfs, van de wil om te winnen, om de beste te zijn, een volbloed pur-sang. In feite

was er maar één die beter was: Eddy Merckx. Daarom noemde hij zijn zootje dan ook maar Eddy! Roger werd prof in 1969 en begon onmiddellijk met het winnen van de Omloop Het Volk, de openingsklassieker. Hij bleef actief tot zijn veertig en won drie keer Milaan-Sanremo, de Ronde van Vlaanderen, viermaal Parijs-Roubaix, de Waalse Pijl, Luik-Bastenaken-Luik, de Scheldeprijs, zesmaal Tirreno-Adriatico, 22 ritten in de Giro, werd tweemaal Kampioen van België... en wereldkampioen cyclocross! Enkel de Tour lag hem niet, hij startte drie keer, won één etappe maar gaf telkens op. De strafste toer haalde hij misschien wel uit in de Ronde van Zwitserland 1975. Roger won zes ritten én de Ronde, vóór Eddy Merckx!

59

1971

dinsdag 27 juli

STAF IS DE MEEST FRISSE, FRANS DE BEZIELER

Toen Mintjens de goede vlucht lanceerde, viel Rik Van Looy's mond open van verbazing en bewondering bij zo een inspanning

Het Laatste Nieuws 28.07.1971

Rik Van Looy¹ volgt deze Scheldeprijs vanuit de eerste loge en ziet Frans Mintjens, Staf Van Roosbroeck, Johan De Muynck en Roger Kindt wegrijden in Heist-op-den-Berg, na 114 km. Meteen is de goede vlucht vertrokken. De vier, vooral onder impuls van Mintjens, bereiken Schoten met meer dan 6 minuten voorsprong. Roger Kindt rijdt lek in de finale, de andere drie blijven voorop en in de laatste ronde wipt Staf Van Roosbroeck, 23-jarige tweedejaarsprof, onweerstaanbaar naar de zege. In deze Scheldeprijs komen twee debutanten aan de start: Rik Van Linden en Schotenaar Ludo Van Staeyen, zoon van Jef.

1 Rik Van Looy, gestopt op 22 augustus 1970, volgde de klassiekers 1971 voor rekening van *Het Laatste Nieuws*.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Beerse, Lichtaart, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Herselt, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Kessel, Nijlen, Herenthout, Bouwel, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten plus 3 ½ plaatselijke ronden in achtvorm, totaal 242 km.

UITSLAG

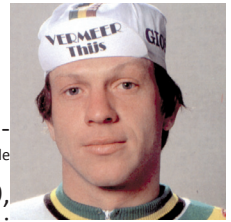
84 deelnemers

1. Gustaaf Van Roosbroeck, 242 km in 5u45m (42,086 km/u); 2. Frans Mintjens op 20"; 3. Johan De Muynck; 4. Roger Kindt op 2'25"; 5. Jos van Beers (Ned) op 2'35"; 6. Frans Verbeeck; 7. André Dierickx; 8. Roger Rosiers; 9. Rik Van Linden; 10. Jos Huysmans; 11. Giovanni Jimenez (Col); 12. Ward Janssens; 13. Jos Abelshausen; 14. Lucien Van Impe; 15. Georges Pintens; 16. Georges Claes (Zonhoven); 17. Roger Loysch (Zonhoven); 18. Jos Boons; 19. Marc Sohet; 20. Eddy Goossens; 21. Walter Planckaert; 22. Daniël Van Ryckeghem; 23. Ger Harings (Ned); 24. Frans Kerremans; 25. André Poppe; 26. Frans Verhaegen; 27. Keith Oliver (Aus); 28. Hendrik Mariën; 29. Ronny Van de Vijver; 30. Mathijs De Koning (Ned); 31. Frans Maes; 32. Frans Staes; 33. Bill Bilsland (Gbr); 34. Georges Claes (Kerkom); 35. Gilbert Wuytack; 36. Willy De Geest; 37. Emile Bodart; 38. Roger Cooreman; 39. Julien Van Lint; 40. Etienne Anthéunis; 41.

Gerard David; 42. Willy Moonen; 43. Englebert Opdebeeck; 44. Ludo Van Staeyen; 45. Eddy Reniers; 46. Georges Van Coningsloo; 47. Mathias Gerrits (Ned); 48. Eddy Verstraeten; 49. Willy Vanneste; 50. Jaak De Boever; 51. Willy Scheers; 52. Maurice Evers.

GUSTAAF VAN ROOSBROECK (°Hulshout 16.05.1948)

Staf was een uitstekend jeugdrenner. Onmiddellijk nadat hij 3de geworden was in het WK 1969, achter Leif Mortensen en Jempi Monseré, werd Staf prof. Hij zou actief blijven tot in 1981 en 70 profzeges behalen. Daarbij de Scheldeprijs 1971, ritten in de Rondes van Italië (3de rit 1974), België, Luxemburg, Romandië en Zwitserland, de Driedaagse van De Panne 1979, Kuurne-Brussel-Kuurne 1972, Nokere Koerse 1978, Dwars door België 1979, de GP Denain 1972, de Sluitingsprijs in Putte-Kapellen 1972 en 1973. De Scheldeprijs 1976 verspeelde hij na een dubieuze dopingaffaire. Einde 1981 zwaaide Staf in Putte-Kapellen af. Hijzelf verliet het wielermilieu en werd besteller-chauffeur voor Mylène, de cosmetica-producten. Zijn broer Louis en zijn zonen Chris en Kurt bleven actief in de wielersport als mecaniciens en verzorger. Sinds enkele jaren is de Kempenaar, die in Wechelderzande woont, op pensioen. Zelden is hij nog op de koers te zien, maar hij volgt alles wel zeer geïnteresseerd via de media.

60

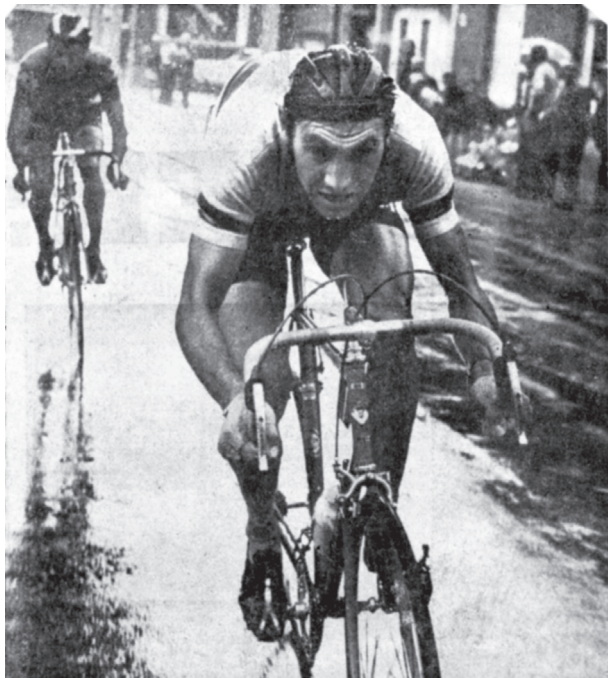
1972

dinsdag 1 augustus

ZESDE AANVAL VAN EDDY MERCKX, EINDELIJK DE GOEDE!

In het badkamertje op de tussenverdieping, boven één der talrijke cafés van Schoten, kleedt Merckx zich na de Scheldeprijs om. Hij hoort de opgewonden en juichende massa die zich buiten verdringt, in de hoop een glimp van de winnaar op te vangen
Het Laatste Nieuws, 02.08.1972

Onophoudelijk heeft Eddy Merckx in deze regenachtige Scheldeprijs aangevallen. Als hij na zijn vijfde poging, op 10 km van de streep, weer ingehaald wordt, onder druk van Godefroot, Vanspringel, Verbeeck e.a. De Witte's, maakt men zich op voor de onvermijdelijke eindspurt. Maar Eddy wil winnen! Op 2 km van het einde demarreert hij, zoals hij alleen dat kan. De verrassende Domingo Perurena is de laatste die er af moet. Nadien is niemand meer bekwaam hem te

De beslissing valt. Eddy Merckx lost Domingo Perurena.

counteren. Alleen Herman Vanspringel probeert het. Hij komt 10 seconden tekort. De wereldkampioen laat zich de ovatie aan het Schotense gemeentehuis welgevallen. Hij is klaar voor Gap¹!

1 Het WK wordt 's zondags gereden, vijf dagen na de Scheldeprijs, op 6 augustus. Marino Basso wint, Eddy is vierde.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Beerse, Lichtaart, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Herselt, Booischot, Heist-op-den-Berg, Itegem, Kessel, Nijlen, Herenthout, Bouwel, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten plus 3 ½ plaatselijke ronden in achttvorm, totaal 242 km.

UITSLAG

142 deelnemers

1. Eddy Merckx, 224 km in 5u31m (40,604 km/u); 2. Herman Vanspringel 0:10; 3. Willy Planckaert op 20"; 4. Martin Van den Bossche; 5. Gilbert Wuytack; 6. Walter Godefroot; 7. Ronald De Witte op 35"; 8. Jos Abelshausen; 9. Jos van Beers (Ned); 10. August Herijgers; 11. Georges Pintens; 12. Frans Verhaegen; 13. Willy Abbeloos; 14. Rinus Wagtmans (Ned); 16. Romain Maes; 17. Ludo Van Staeyen; 18. Harry Jansen (Ned); 19. Roger Loysch (Zonhoven); 20. Marc Demeyer; 21. Ludo Van der Linden; 22. Jan Van de Wiele; 23. Eddy Reniers; 24. Domingo Perurena (Spa); 25. Roger Rosiers; 26. Santiago Lazcano (Spa); 27. Vicente Lopez-Carril (Spa); 28. Frans Kerremans; 29. Herman Beyssens; 30. Juan Zurano (Spa); 31. Eric Wijckaert; 32. Walter Planckaert.

EDDY MERCKX (°Meensel-Kiezegem 17.06.1945)

De organisatoren van de Scheldeprijs, voorzitter René De Vos en burgemeester Imler op kop, waren niet weinig fier toen wereldkampioen Eddy Merckx alleen toekwam aan het Schotense gemeentehuis.

Eddy had weer toegeslagen...en de Scheldeprijs aan zijn toen al indrukwekkend palmares toegevoegd. Het is zijn 25ste seizoenszege¹! Eddy zorgde trouwens voor een unicum: hij is de enige wereldkampioen² die de Scheldeprijs won met de regenboogtrui om de lenden! We gaan hier geen open deuren intrappen en de erelijst van de beste wielrenner aller tijden opsommen. We zijn al tevreden met hem op de erelijst!

1 Vóór de overwinning in de Scheldeprijs (1 augustus) won Eddy in 1972: Proloog, 2de en 5de rit Parijs-Nice (11-14.3), Milaan-Sanremo (18.3), Brabantse Pijl (26.3), Luik-Bastenaken-Luik (20.4), Waalse Pijl (23.4), Momignies (6.5), Giro d'Italia (+12A, 14, 16, 19de rit), Castelfranco (12.6), Zomergem (20.6), Boulogne-s-Mer (21.6), Tour de France (+proloog, 5, 8, 13, 14, 20ste rit), Ronse (25.7), Woluwe (26.7).

2 34 jaar later (2006) zal Tom Boonen ook de Scheldeprijs winnen in de regenboogtrui.

1973

dinsdag 31 juli

DE WIELERJEUGD STAAT OP EN FREDDY WINT

Duizenden en duizenden waren naar Schoten gekomen om van de Scheldeprijs een zomers feest te maken, onder die nieuwe zon van de laatste julidag

Het Laatste Nieuws 01.08.1973

Het is uitstekend weer en alle vedetten zijn present bij de start. Voor Heist-op-den-Berg is Gust Verhaegen (opnieuw) de onruststoker. In de bevoorrading demarreert Eddy Merckx een eerste keer. Verstraeten en Vanspringel reageren, maar Eddy en Herman worden opnieuw gegrepen. Verstraeten gaat door met De Geest, Delcroix en Huysmans. Zij nemen tot drie minuten maar de vlucht is aan km 155 km ten einde. Na een korte solovlucht van Depireux volgt er in de lokale ronden een spervuur van demarrages. Uiteindelijk geraken Demeyer, Verreydt, Maertens, Spruyt, Debuyschere en Pauwels weg. Zij blijven voorop en de 21-jarige Freddy Maertens wint de spurt.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Hoogstraten, Merksplas, Westerlo, Averbode, Heist-op-den-Berg, Berlaar, Nijlen, Grobbendonk, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (196 km) en drie lokale ronden in achtvorm, totaal 245 km.

UITSLAG

105 deelnemers

1. Freddy Maertens, 245 km in 5u54m (41,525 km/u); 2. Louis Verreydt; 3. Marc Demeyer; 4. Christian Debuyschere; 5. Daniël Pauwels; 6. Jos Spruyt; 7. Bernard Bourguignon op 2'05"; 8. Harm Ottenbros (Ned); 9. Eddy Merckx; 10. Ludo Van Staeyen; 11. Walter Godefroot; 12. Giovanni Jimenez (Col); 13. Ronald De Witte; 14. Georges Pintens; 15. Raf Hooyberghs; 16. Ludo Van der Linden; 17. Johan van Katwijk (Ned); 18. Albert Van Vlierberghe; 19. William Bilsland (Gbr); 20. Gustaaf Van Roosbroeck op 2'50"; 21. Michel Pollentier op 2'55"; 22. Henk Benjamins (Ned); 23. Vic Van Schil; 24. Emile Bodart; 25. Jean-Pierre Berckmans; 26. Maurice Dury; 27. Romain Maes; 28. Noël Vantuyghem; 29. Luc D'Hondt; 30. Robert De Guchte-naere; 31. Dieudonné Depireux; 32. Brian Jolly (Gbr); 33. Roger Swerts; 34. Ghislain Van Landeghem; 35. Englebert Opdebeeck; 36. Jos Abelshausen; 37. Marcel Maes; 38. Phil Bayton (Gbr); 39. Eddy Moreels op 3'30"; 40. Ernie Wielandt op 4'; 41. André Peirsman; 42. Frans Mintjens; 43. Frans Verhaegen; 44. Alain Vasseur (Fra); 45. Mathijs de Koning (Ned); 46. André

Dierickx; 47. Franky Ebo; 48. Raymond Steegmans; 49. Lucien De Brauwere; 50. Jos van Beers (Ned).

FREDDY MAERTENS (°Nieuwpoort 13.02.1952)

Freddy kon (bijna) alles: sprinten en tijdrijden als de beste, enkel als klimmer was hij beperkt. Als een komeet schoot hij omhoog in de wielershemel, als een steen viel hij daarna diep naar beneden, om opnieuw naar de top te fietsen en weer terug te vallen op bedenkelijk niveau. Het wielerven van Freddy zit vol emotie, succes en drama. Uiteindelijk kwam hij er gezond en wel van af, maar spijtig genoeg ook berooid. Na zijn weergalozes carrière (hij was prof van 1972 tot 1987) werd hij tewerkgesteld in het wielermuseum van Roeselare en tegenwoordig is hij aan de slag in het Centrum van de Ronde van Vlaanderen te Oudenaarde. Zijn voornaamste successen: tweemaal wereldkampioen (1976 en 1981), 15 Touretappes en driemaal het puntenklassement (1976, 1978, 1981), Ronde van Spanje met 13 etappes (1977), Gent-Wevelgem 1975 en 1976, Amstel Gold Race 1976, Landenprijs 1976, Parijs-Brussel 1975, Parijs-Tours 1976, Parijs-Nice 1977, Kampioen van België 1976, Brabantse Pijl 1976, Omloop Het Volk 1977 en 1978. Deze Scheldeprijs, behaald in zijn eerste volledig profjaar, is zijn eerste groot succes.

den nog tweede en derde, Vanspringel wordt opgeslokt door het peloton dat een lengte tekort komt en waarvan Willy Planckaert de snelste is.

62

1974

dinsdag 30 juli

MARC DEMEYER LOST FREDDY AF OP HET PODIUM

Onderdruk van Scheers, Van Staeyen en Pintens naderde de groep gieren tot op de hielen van de kopmannen
Het Laatste Nieuws 31.07.1974

Nidi den Hertog, jongere broer van wijlen Fedor, is de grote aanvaller van de eerste wedstrijd helft. Hij rijdt 100 km in de vuurlijn. Na een erg geanimeerd wedstrijdverloop nemen op 10 km van het einde Herman Vanspringel, Englebert Op de Beeck en Julien Stevens een kleine voorsprong, 10 à 15 seconden, die zij met hand en tand verdedigen. Zij worden pas op het laatste nippertje ingelopen. Marc Demeyer is de enige die ze voorbij kan steken! Stevens en Op de Beeck wor-

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Minderhout, Hoogstraten, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Geel, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Heist-op-den-Berg, Itegem, Nijlen, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten 191 km en drie en halve lokale ronden, 246 km totaal.

UITSLAG

120 deelnemers

1. Marc Demeyer, 246 km in 5u30m (44,727 km/u); 2. Julien Stevens; 3. Englebert Opdebeeck; 4. Willy Planckaert; 5. Rik Van Linden; 6. Frans Verbeeck; 7. Herman Vrijders; 8. Roy Schuiten (Ned); 9. Piet van Katwijk (Ned); 10. Roger Rosiers; 11. Jos Abelshausen; 12. Roger Swerts; 13. Raf Hooyberghs; 14. Wilfried Wesemael; 15. Franco Bitossi (Ita); 16. Leon Thomas; 17. René Pijnen (Ned); 18. Gust Herijgers; 19. Christian Debuyschere; 20. Willem Peeters; 21. Frans Verhaegen; 22. Ludo Delcroix; 23. Raymond Steegmans; 24. Jean-Pierre Berckmans; 25. Donald Allan (Aus); 26. Marc Lievens; 27. Herman Van der Slagmolen; 28. Gustaaf Van Roosbroeck; 29. Maurice Dury; 30. Lieven Malfait; 31. Dieudonné Depireux; 32. Herman Vansprin-

José Manuel Fuente leidt voor Raymond Steegmans, Den Hertog en Zelek. Het was de langste ontsnapping van de dag.

gel; 33. Ludo Van Staeyen; 34. Ronny Van Marcke; 35. Fedor den Hertog (Ned); 36. Antoine Agten; 37. Jos Huysmans; 38. Tony Gakens; 39. Marcel Laurens; 40. Brian Joly (Gbr); 41. Eric Leman; 42. Guido Van Sweevelt; 43. Georges Pintens; 44. Eddy Verstraeten; 45. Julien Van Lint; 46. Ronny Van de Vijver; 47. Willy Govaerts; 48. Arthur Van de Vijver; 49. Ronald De Witte; 50. Roger Van de Maele; 51. Ghislain Van Landeghem.

MARC DEMEYER

(°Avelgem 19.04.1950 -

† Merelbeke 20.01.1982)

Marc was een reus van een vent en sterk als een beer. Hij maakte, samen met Michel Pollentier en Freddy Maertens, het supertrio uit bij Flandria. Hoewel hij meestal het hoofd moest buigen voor die twee, reed hij toch een mooie erelijst bij elkaar: Parijs-Roubaix 1976, Parijs-Brussel 1974, GP Isbergues 1972, Dwars door België 1973, Scheldeprijs 1974 en 1977, twee Touretappes en twee Giroritten. Hij was een echte specialist van Parijs-Roubaix die hij éénmaal won en waarin hij ook derde, vierde en twee keer vijfde werd. In de Ronde van Vlaanderen miste hij van een niet de bekroning: eenmaal werd hij tweede, twee keer was hij derde. In totaal behaalde hij 53 zeges. Na een mislukt seizoen 1981 kreeg hij in 1982 een nieuw contract bij Splendor. Hij overleed echter totaal onverwacht, in de vroege ochtend van woensdag 20 januari 1982, nog voor hij één meter voor zijn nieuwe ploeg gereden had...

63

1975

dinsdag 29 juli

NA FREDDY EN MARC, NU RONALD

Eerst Freddy Maertens, dan Marc Demeyer, nu Ronald De Witte. Ieder zijn beurt, het is schoon, besloot Briek Schotte

Het Laatste Nieuws 30.07.1975

Pol Van den Neste is de eerste aanvaller. Nadien komen beurtelings groepjes aanvallers vooraan maar het is wachten voor de goede ontsnapping tot op 10 km voor het einde. Daar kiezen Teirlinck, Demeyer, De Witte, Verbeeck, Thureau, André Delcroix, Verbeeck en Ludo Peeters het hazenpad. Kort daarna komen Van de Wiele, De Geest en iets verder De Cauwer, Roger De Vlaeminck en Frans Van Looy aansluiten. Vanuit dit groepje demarreert Ronald De Witte weg, juist voor de scherpe bocht aan het café van voetballende Vic Mees. Enkel Thureau volgt. Hoe Verbeeck, De Vlaeminck en co. zich inspannen, zij sneuvelen op het veld van eer. Vooraan zet, in al zijn jeugdige overmoed, de 21-jarige Thureau de sprint in. Hij wordt echter gemakkelijk gepasseerd door de uitgekookte De Witte, die voor het derde Flandria-succes op rij zorgt.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Minderhout, Hoogstraten, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Geel, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Heist-op-den-Berg, Itegem, Nijlen, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel,

Schoten 191 km en drie en halve lokale ronden, 246 km totaal.

UITSLAG

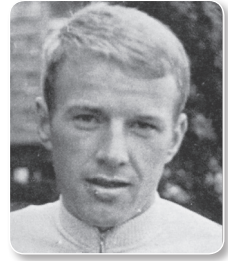
112 deelnemers

1. Ronald De Witte, 246 km in 5u44m30s (42,360 km/u); 2. Didi Thureau (Dui); 3. Freddy Maertens op 11"; 4. Roger De Vlaeminck; 5. Frans Verbeeck; 6. Marc Demeyer; 7. Jos Abelshausen; 8. Frans Van Looy; 9. Eric Van de Wiele; 10. José De Cauwer; 11. Jan van Katwijk (Ned); 12. Willy De Geest; 13. Jean Van der Stappen; 14. Michel Pollentier; 15. Gunther Haritz (Dui); 16. André Delcroix; 17. Ludo Peeters; 18. Jos Jacobs; 19. Henrie Kuiper (Ned); 20. Georges Pintens op 16"; 21. Jean-Pierre Baert op 40"; 22. Herman Vrijders; 23. Willy Teirlinck; 24. Ronny De Bisschop; 25. Bert Pronk (Ned); 26. Bernard Draux; 27. Ferdinand Bracke; 28. Louis Verreydt op 45"; 29. Walter Naegels op 50"; 30. Benny Schepmans; 31. Eddy Van Hoof; 32. Willy Govaerts; 33. Ludo Van Staeyen; 34. Frans Kerremans; 35. Willem Peeters; 36. Leon Thomas; 37. Jean-Luc Yansenne; 38. Gustaaf Van Roosbroeck; 39. Ghislain Van Landeghem; 40. Marcel Laurens; 41. Dave Lloyd (Gbr); 42. Englebert Opdebeeck; 43. Alfons De Bal; 44. Aad van den Hoek (Ned); 45. Eric Leman; 46. Giovanni Jimenez (Col); 47. Ludo Delcroix; 48. Ward Janssens; 49. Guido Van Sweevelt; 50. Frans Van Vlierberghe; 51. Guy Minsart; 52. Willy Scheers; 53. Albert Van Vlierberghe; 54. Theo Smit (Ned).

RONALD DE WITTE

(^oWilrijk 21.10.1946)

Ronald was prof van 1969 tot 1982 en reed steeds een internationaal getint programma. Hij was een eerste luitenant van Bernard Thevenet, Roger Pingeon, Freddy Maertens, Walter Godefroot, Roger De Vlaeminck en Francesco Moser, die een hele goeie vriend van hem gebleven is. De Witte was een renner die overal zijn plan trok en bij de beteren hoorde in alle genres van wegwedstrijden. Ook in etappekoersen. Hij reed negenmaal de Tour, vijf keer de Giro, vier keer de Ronde van Zwitserland. In de Tour won hij twee etappes, in de Giro, waarin hij tweemaal zesde eindigde (1977 en 1978), won hij één *tappa*, een fameuze bergrit die eindigde op de steile Il Ciocco. De GP Fourmies 1972, de Scheldeprijs 1975 en Tours-Versailles 1976 waren zijn voorname eendags-successen. Luik-Bastenaeken-Luik 1974 won hij ook, maar moest hij inleveren na een positieve anti-dopingcontrole. Nadat hij in 1982 de fiets aan de bekende haak hing, was hij enkele seizoenen sportbestuurder bij Europ Decor-Verandalux. Nadien startte Ronald

een eigen zaak in sportkledij op. Nu is Ronald al vele jaren een bijdehandse koersdirecteur van de Scheldeprijs.

64

1976

dinsdag 27 juli

DE SCHELDEPRIJS ONTSNAPT ER NIET AAN, STAF MOET DE BLOEMEN AFGEVEN AAN FRANS

Voor de duizenden kijkers werd die spurt een bekroning van een boeiende en in recordsnelheid verreden finale

Het Laatste Nieuws 28.07.1976

In de aanvangsfase is Karel Rottiers de aanvaller van dienst. Hij neemt tot minuten voorsprong en blijft 120 km voorop. Freddy Maertens¹ is de sterke man in de finale. Onder zijn impuls komt een kopgroep van twintig tot stand. Eddy Merckx is op 20 km van de streep hard gevallen (gelukkig zonder breuken) en uit de

wedstrijd gestapt. In de eindsprint is, tot veler verbazing, Staf Van Roosbroeck sneller dan Frans Verbeeck en Roger De Vlaeminck. Het begin van veel miserie²...

- 1 Freddy misrekende zich. Hij sprintte niet mee omdat hij dacht dat er nog een ronde moest gereden worden. Enkele weken later werd hij, in Ostuni, wél wereldkampioen.
- 2 Na de aankomst moest Staf Van Roosbroeck uiteraard naar de dopingcontrole. In *Het Laatste Nieuws* staat het berichtje: 'Staf Van Roosbroeck: moeilijkheden met de dopingcontrole. Uit BWB-kringen hebben we vernomen dat Staf Van Roosbroeck zich niet zou aangeboden hebben op de dopingcontrole. Na

lang wachten hebben de verantwoordelijken van de sportgroep Maes-Rokado (Staf's ploeg) dan de verzekering gegeven dat de controle nog zou gebeuren, in het bijzijn van een deurwaarder.' In *Gazet van Antwerpen* lezen we nadien: 'Omtrent het geval Van Roosbroeck. In sommige kranten verscheen in verband met de dopingcontrole na de Scheldeprijs een versie die niet overeenstemde met de feiten. Daarin stond dat Staf Van Roosbroeck zich niet had aangeboden voor de controle. Dit strookt niet met de waarheid. Van Roosbroeck is zich wel degelijk komen aanbieden maar kon niet tot een plasje komen. De officiëlen hebben nog een half uurtje extra-tijd toegestaan (bij de 2 uren) maar niets baatte, tot grote ontgoocheling en nadeel van Staf, vermits hij nu volgens de reglementen bloot staat aan declassering en voorwaardelijke schorsing.' In *Het Laatste Nieuws* van 28 augustus 1976 vinden we het harde verdict.

'Staf Van Roosbroeck verliest overwinning in de Scheldeprijs...Staf Van Roosbroeck wordt gestraft volgens de reglementen van de U.C.I.:

1. Hij wordt ontheven van de plaats die hij bekwam.
2. Hij dient 1.000 Zwitserse frank boete te betalen.
3. Hij krijgt een maand voorwaardelijke schorsing.

...Frans Verbeeck, waarvan het urine-onderzoek geen overtreding uitwees, wordt dus logischerwijze winnaar van de Scheldeprijs...' Voor alle duidelijkheid, zijn we de 63-jarige Staf Van Roosbroeck, vijfendertig jaar na de feiten, gaan opzoeken, bij hem thuis in Wechelderzande, op een mooie lentedag in maart 2011. Het is simpel, zegt Staf, ik kon gewoon niet tot plassen komen. Hoe ik ook probeerde en water dronk, het lukte niet. Wellicht omdat de dokter toekeek en ik nerveus werd. Toen ik uiteindelijk, zonder resultaat, naar huis reed moest ik op de Boudewijn-snelweg, in Borgerhout, vlakbij de appartementen van Rik Van Steenbergen, stoppen op de pechstrook. Ik piste de snelweg bijna onder, maar 't was te laat!

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Minderhout, Hoogstraten, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Geel, Tongerlo, Westerlo, Averbode, Heist-op-den-Berg, Itegem, Nijlen, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten 191 km en drie en halve lokale ronden, 246 km totaal.

UITSLAG

138 deelnemers

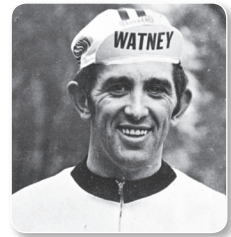
1. Frans Verbeeck, 246 km in 5u45m50s (42,679 km/u); 2. Ro-

ger De Vlaeminck; 3. X...¹; 4. Frans Van Looy; 5. Jos Jacobs; 6. Eric Leman; 7. Marc Demeyer; 8. Ludo Van Staeyen; 9. Willem Peeters; 10. Ludo Peeters; 11. Eric Van de Wiele; 12. André Die-rickx; 13. Ronan De Meyer; 14. Freddy Maertens; 15. Johnny Vanderveken; 16. Johan De Muynck; 17. Ronald De Witte; 18. Ludo Delcroix; 19. Michel Pollentier; 20. André Delcroix; 21. Willy Planckaert op 1'32"; 22. Walter Planckaert; 23. Rik Van Linden; 24. Freddy Libouton; 25. Cees Priem (Ned); 26. Geert Malfait; 27. Herman Van der Slagmolen; 28. Serge Van Daele; 29. Herman Vrijders; 30. Jos Van de Poel; 31. Luc D'Hondt; 32. Guido Van Swevelt; 33. X; 34. René Wuyckens; 35. Alain Kaye; 36. Willy De Geest; 37. Giovanni Jimenez (Col); 38. Alain Desae-ver; 39. Paul Huygelen; 40. Englebert Opdebeeck.

1 Staf Van Roosbroeck, 1ste, gediskwalificeerd wegens gemiste anti-dopingcontrole.

FRANS VERBEECK (Langdorp 13.06.1941)

Frans-de-melkboer, Frans-de-soepboer en Frans-de-zaken-reus: Frans Verbeeck heeft sporen nagelaten! Hij was twee keer beroepsrenner: van 1963 tot 1966 en van 1968 tot 1977. In het eerste gedeelte bakte hij er (te) weinig van, in het tweede gedeelte werd hij een topper. Hij werd Kampioen van België (vóór Eddy Merckx) 1971, won de Amstel Gold Race 1971, de Waalse Pijl 1974, de Omloop Het Volk 1970 en 1972, de Scheldeprijs 1976, de Brabantse Pijl 1977, de Ronde van Luxemburg 1975 en 1976, de Ronde van de Oise 1970 en behaalde een pak ereplaatsen in allerlei klassiekers. In totaal won Frans-het-trainingsbeest 159 profkoersen! Na zijn prachtige carrière ging Frans in zaken. Hij stichtte het bekende sportkledingsbedrijf Vermarc, dat nu gerund wordt door zijn zoon Marc (ook profrenner in 1989, 1990 en 1991) en een succesverhaal geworden is.

65

1977
dinsdag 2 augustus

BISNUMMER VAN MARC DEMEYER

Vijftig wedstrijden won Freddy Maertens vorig jaar. Die droegen bijna alle vijftig het signatuur van de bonkige natuurmens uit Outrijve
Het Nieuwsblad 03.08.1977

Voor de start wordt een minuut stilte in acht genomen voor de pas overleden Bas Hordijk¹. In de grote ronden rijden Patrick Lefevere en Frans 'Sus' Verhae-

gen een tijd vooruit. Bij het begin van de eerste lokale ronde springt Eddy Peelman weg. Hij krijgt Willy Scheers, Marc Demeyer, Ludo Peeters, Willy In 't Ven en Ronan De Meyer mee. Zij nemen tot 1'05" voorsprong, die op de streep slinkt tot 20". De zes sprinten dus voor de zege, die vlot behaald wordt door Marc Demeyer.

1 Bas Hordijk (*25.02.1952) overleed op 30 juli 1977 aan een hartaanval tijdens de Ronde van Santpoort, een Nederlands criterium. Hij was prof van 1973 tot 1977 en behaalde zijn voornaamste succes in de Omloop van Het Leiedal in Bavikhove (1974).

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Hoogstraten, Merksplas, Geel, Averbode, Heist-op-den-Berg, Nijlen, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Halle, St. Antonius, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten (202 km) en drie ronden van 16 km in achtvorm, 250 km totaal.

UITSLAG

De beslissende vlucht: Scheers leidt voor Willy In 't Ven, Ronan De Meyer, Ludo Peeters, Eddy Peelman en Marc Demeyer.

91 deelnemers

1. Marc Demeyer, 250 km in 5u52m (42,613 km/u); 2. Ludo Peeters; 3. Ronan De Meyer; 4. Eddy Peelman; 5. Willy In 't Ven op 3"; 6. Willy Scheers op 10"; 7. Frank Hoste op 20"; 8. Etienne Van der Helst; 9. Roger Verschaeve op 25"; 10. Willem Peeters op 36"; 11. Pol Verschuere; 12. Jean Van der Stappen op 40"; 13. Alex Van Linden op 45"; 14. Johan De Muynck op 55"; 15. André Delcroix; 16. René Dillen; 17. Rik Van Linden op 1'; 18. Guido Van Sweevelt; 19. Frans Van Loo; 20. Rudy Pevenage; 21. Eddy Vanhaerens; 22. Wilfried Wesemael; 23. Roger De Vlaeminck; 24. Lieven Malfait; 25. Marc Renier; 26. Jackie De Clercq; 27. Jan Aling (Ned); 28. Luc De Keyser; 29. Ludo Van Staeyen; 30. Theo Smit (Ned); 31. Benny Schepmans; 32. Frans Verhaegen; 33. Jos Jacobs; 34. Henri Van den Brande; 35. Walter Planckaert; 36. Ronald Bouckaert; 37. Paul Clinckaert; 38. Eric Jacques; 39. Freddy Libouton; 40. Jan Raas (Ned).

66

1978

dinsdag 1 augustus

DIDI THURAU, MET OVERMACHT

René Devos: 'Op hetzelfde parcours waren er nooit strubbelingen'

Het Laatste Nieuws 02.08.1978

Het is een Scheldeprijs geworden, bol van incidenten. Niet minder dan drie keer stonden de renners voor een gesloten overweg. Dat haalt natuurlijk de pit uit de koers en het kopgroepje met Thurau, Martens, Havik, Ameloot en Van den Hoek, dat geen last heeft van die gesloten baren, loopt steeds verder uit, zodanig dat bij het ingaan van de eerste plaatselijke ronde de voorsprong tot 11'30" oploopt. Dat houdt in dat de vluchters het peloton tegenkomen op de omloop die in achtvorm gereden wordt. Verwarring alom, maar uiteindelijk loopt het nog goed af¹. Op 16 km van de streep demarreert Didi Thurau en de anderen kunnen niet volgen. Havik en Van den Hoek vervolledigen het buitenlandse podium.

1 **Straffe kost!** Paniek breekt uit bij organisator René De Vos als hij ziet dat de kopgroep de groep tegemoet rijdt in de Schotense Paalstraat. Om erger te voorkomen zegt bestuurslid Gust Van Gompel dat hij de oplossing weet. Van Gompel en De Vos springen in de auto en rijden tot bij Thurau en co. Zij vragen hen om ... trager te rijden en aldus de kruising met het peloton te vermijden! Dat vertelde de **80-jarige Gust Van Gompel** ons in 2010, *32 jaar na de feiten!*

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Merksplas, Kasterlee, Geel, Westerlo, Scherpenheuvel, Heist-op-den-Berg, Nijlen, Pulderbos, Zoersel, Schilde, Brecht,

ONS SportBLAD

Massale belangstelling te Schoten voor klassieker georganiseerd met medewerking van ons blad

Didi Thureau neemt initiatief en wint 66ste Grote Scheldeprijs

Mee in de aanval na 10km., lost laatste gezellen in slotronde

Men heeft de steeds jeugdige Duitse kampioen «Didi» Thureau dikwijls verweten dat hij te onstuimig te werk gaat. Dat hij te roekeloos zijn krachten verspillt. Hij is inderdaad meer dan eens te vroeg ten aanval getrokken om dan op het eind tekort te schieten, om ons te zeggen: ik ben «kaputt».

Maar dinsdag in de 66ste Grote Scheldeprijs, de Antwerpse klassieker georganiseerd met medewerking van ons blad, heeft hij zich, zijn aanvallend karakter getrouw, nog maar eens hals over kop van in het begin in de strijd geworpen. Zijn leuze blijft: de wereld behoort aan de davers.

Reeds na 10 km. streed hij vooraan in gezelschap van twintig andere renners. Het ging er verdund snel aan toe. Op precies 10 km. van de eindstreep loste hij de vier laatste tegenstrevers die hem in die lange tocht hadden vergezeld. Midden een massale belangstelling op het circuit van Schoten haalde hij in die slotronde 1'25" voorsprong. Zijn tred was steeds even snijdij als in het begin.

Wat er achter hem ook allemaal gebeurde is met twee gelosten overwegen, hij verdiende die overwinning ten volle, omdat hij van begin af aan het initiatief had genomen.

Slechts twee «IJsboerkes» mee

In de kopgroep van 21 man, was Didi Thureau nochtans slechts vergezeld door twee ploegmaats van de stal «Ijsboerke-Giws». Eric Van de Wiele en Ludo Delcroix. Zij hebben echter samen met hun kopman ontzettend sterk op kop van die groep gereden om de voorsprong zo mogelijk, zo laag mogelijk, op te voeren.

Ook bij de andere gezellen ontbraken enkele «namen». Roger De Vlaeminck bijvoorbeeld, of Gibi Baronchelli die we later, maar dan te laat, in de achtervolging hebben gezien.

Als «Didi» de inventaris van de kopgroep zal gemaakt hebben, zal hij nog niet zoveel jongens gekend hebben. Bovendien de drie van «Ijsboerke» reden immers volgende achtien mee vooraan Verstraete, Bettone, Fratte, Alain De Roo, Gakens, Poelmans, Blok, Coene, Leuquin, Bellet, Schroyens, Vanden Hoek, Havik, Van der Helst, René Martens, Ameloot, Huygelen en Dumont.

Tweemaal voor een overweg

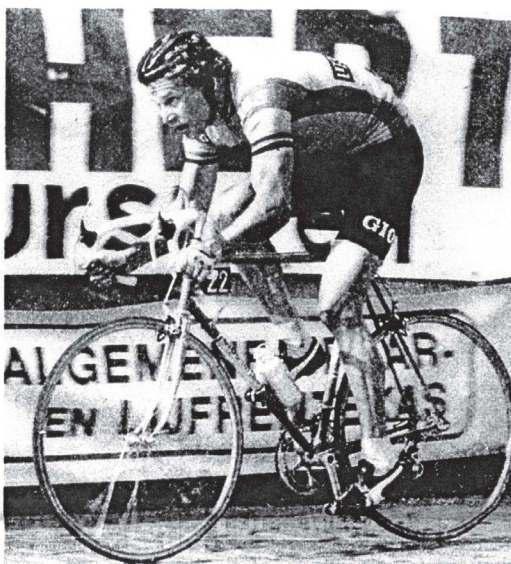
Te Olen (kin. 72) stond de groep helaas voor een gelosten overweg. Naar onze chrono gedurende 3'10". Dat is natuurlijk veel, maar het reglement van de BWB zegt nu eenmaal dat diegenen die aan de leiding tijden steeds het voordeel hebben in een dergelijke situatie.

Wanneer de leiders voort een gelosten overweg staan worden de achtervolgers dezelfde tijd opgehouden als de kopmannen voor de barrièr hebben gestaan. Maar in dit geval werden de kopmannen niet gesopt en verloor de groep met De Vlaeminck, Godefroot, Gibi Baronchelli, en noem maar op, dus meer dan 3 minuten. Meteen had de groep een achterstand van 7'25". Gezien er voortaan toch met zoveel veldtellen anderszins waren was de toestand dus nog niet volledig hopeloos, zo er onmiddellijk gereageerd werd.

Maar die reactie bleef uit tot halfovers, toen eindelijk Gibi Baronchelli (in woortelijke condrine), Peelman en Van Sweevelt, samen met Roger De Vlaeminck, Daniël Willems, die zijn profdebuut deed, en G. Verlinden de achtervolging ingingen. Te Bevel na 150 km., nadat de kopgroep enkele renners had verloren en nadat we René Martens ook op indrukwekkende manier na bandbreuk zagen terugkomen, hadden de 6 achtervolgers nog 5'20" achterstand op het commando Thureau.

Tien kilometer verder stonden de achtervolgers een tweede keer voor een overweg. Twee minuten deze keer.

Ik heb er genoeg van, voor

«Didi» Thureau tijdens de slotronde alleen naar de overwinning als een man in een individuele tijdrit en dit op het einde van een 246 km. race

Scheldeprijs

ren organisatie van
W.S.C. Schoten
met medewerking van
Gemeentebestuur Schoten
Bouwbedrijf J. Van den Bogaert
Europ Decor
Juwelen Gouwer
Dancing Mac Duff
Zonneterm Thermasol
Hobbeek
Kroedelbank
Delhalze De Leuw
Primas Hautel Pils
Fländria Waaflomaten-Tuigen
Rodania
Sigaretten Boule d'Or
Chicorei de Beukelaer
Zwan Vleeswaren
Houthandel Segers
Marmer De Hert
FORD Motor Cy
Bakkerij De Keersmaeker
Fruw
Bodima Kelderderichtingen
Louis Prins
Dap Furniture
Van Pelt Bouwmaterialen
Mc Gregor

De uitslag te Schoten

130 DEELNEMERS

1. Didi Thureau 5:45
2. Martin Havik 1:25"
3. Aad van den Hoek
4. René Martens 1'55"
5. Danny Ameloot 2'10"
6. Alain De Roo 9'10"
7. Staf Van Roosbroeck 11'
8. Ferdy van den Haute
9. Eric van de Wiele
10. Ronny Bossant
11. Ludo Delcroix
12. Eddy Verstraeten
13. Wim Schroyens 12'
14. Maurizio Bellet
15. Willy Scheers 12'
16. Lieven Malfait 16'
17. Etienne Vanderhelst
18. Hugo Van Gastel
19. René Van Gils
20. Jan Poelmans
21. Dirk Heirweg
22. Sylvester Aarts

René De Vos : "Op hetzelfde parcours waren er nooit strubbelingen"

Schilde, Schoten en drie en halve lokale ronden in achtvorm, totaal 246 km

Uitslag
122 deelnemers

1. Didi Thureau (Dui), 246 km in 5u45m (42,782 km/u);
2. Martin Havik (Ned) op 1'25";
3. Aad van den Hoek (Ned);
4. René Martens op 1'55";
5. Danny Ameloot op 2'10";
6. Alain De Roo op 9'10";
7. Gustaaf Van Roosbroeck op 11';
8. Ferdy van den Haute;
9. Eric Van de Wiele;
10. Ronny Bossant;
11. Ludo Delcroix;
12. Eddy Verstraeten;
13. Wim Schroyens;
14. Maurizio Bellet (Ita);
15. Willy Scheers op 12';
16. Lieven Malfait op 12'20";
17. Etienne Van der Helst;
18. Hugo Van Gastel;
19. René Van Gils;
20. Jan Poelmans op 16';
21. Dirk Heirweg op 17'20";
22. Sylvester Aarts (Ned).

DIETRICH THURAU (*Frankfurt 09.11.1954)

Didi Thureau was mild begaafd. Zowel op de weg als op de baan was hij een topper. Hij kon al-

les aan, behalve op de hoogste cols kwam hij een beetje tekort. Thureau was bovendien een schone jongen, een godenkind. Dat heeft hem ook parten gespeeld tijdens zijn bewogen sportcarrière. De stijlrijke Thureau was al een ster toen hij op 20-jarige leeftijd prof werd bij de Raleigh-ploeg van Peter Post. Hij was als jeugdrenner al vijf keer Duits kampioen en één keer wereldkampioen geworden. Ook bij de profs schoot hij als een komeet naar de top. In 1975 werd hij al Duits kampioen (en 2de in de Scheldeprijs!), in 1976 werd hij opnieuw nationaal kampioen en won hij vijf ritten in de Vuelta (4de in het eindklassement en puntenwinnaar), in 1977 won hij vijf ritten in de Tour, eindigde vijfde en reed hij veertien dagen in de gele trui. Hij maakte Duitsland wielergrek. Ondertussen won hij tijdens de wintermaanden de ene zesdaagse na de andere. In 1978 wint hij de Scheldeprijs, in 1979 Luik-Bastenaken-Luik. Hij verdeelt zijn energie tussen de weg en de piste, waar hij enorm veel geld verdient en veel zesdaagse wint. Hij stopt in januari 1989.

Na zijn carrière ging de wielervedette in zaken, hij begon een immobiliënkantoor. Dat liep slecht af: Thurau ging failliet, kwam met het gerecht in aanraking. Hij herpakte zich en startte later opnieuw een immobiliënkantoor.

67

1979

dinsdag 31 juli

DANIËL WILLEMS, DE STERK(ST)E IJSBOER

De wondermooie erelijst van de oude Grote Scheldeprijs werd dinsdag, door de 67ste editie, aangevuld met een naam die klinkt als zoete toekomstmuziek!

Het Laatste Nieuws 01.08.1979

Onder een grijze hemel en besproeid met nu en dan een fikse regenbui, is het geen zomerse Scheldeprijs. Dirk Baert rijdt een tijdlang aan de leiding, dan is het de beurt aan Jos Jacobs, Rudy Hendrickx, Rik Caethoven, Walter Dalgal, Eddy Verstraeten en Paul De Keyser om voorop te rijden. Zij halen tot 6 minuten voorsprong. Zij worden later bijgehaald en ter plaatse gelaten door Ludo Delcroix. In de voorlaatste plaatselijke ronde wordt Ludo bijgebeend door acht renners: Willems, Peeters, Verlinden, Van Roosbroeck, Vanspringel, Hoste, De Beule en Gijsemans. Op 8 km van de eindmeet demarreert Daniël Willems onweerstaanbaar weg. Vanspringel gaat er achteraan maar moet passen.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Merksplas, Kasterlee, Geel, Averbode, Heist-op-den-Berg, Nijlen, Herentals, Grobbendonk, Zandhoven, Halle, Schilde, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten en drie en een halve lokale ronde, totaal 251 km.

UITSLAG

127 deelnemers

1. Daniël Willems, 251 km in 6u09 (40,813 km/u);
2. Frank Hoste 1:10;
3. Alfons De Wolf;
4. Gustaaf Van Roosbroeck;
5. Emiel Gijsemans;
6. Marc Renier;
7. Willy Teirlinck;
8. Etienne De Beule;
9. Danny Clark (Aus);
10. René Dillen;
11. Ludo Peeters;
12. Ludo Delcroix;
13. Gery Verlinden;
14. Walter Godefroot;
15. Herman Vanspringel;
16. Freddy Maertens op 1'35";
17. Frans Van Looy op 1'45";
18. Etienne Van der Helst;
19. Jos Jacobs;
20. Guido Van Calster;
21. René Martens;
22. François Caethoven op 2'30";
23. Dirk Wayenberg;
24. Jos Van de Poel;
25. Gerard Blockx;
26. Alain De Roo;
27. Louis Van den Eynde;
28. Carlos Cuyle;
29. Willem Peeters op 2'45";
30. Walter Schoonjans;
31. Leo Van Thielen;
32. Benny Schepmans;
33. Frans Verhaegen;
34. Maurice Vanhee;
35. Ludwig Wijnants;
36. Pol Verschuere;
37. Eric Van de Wiele;
38. Jozef Devits op

2'50"; 39. Marcello Osler (Ita) 2:50; 40. Willie Maessen (Ned); 41. Herman Beyssens; 42. Patrick Lerno.

DANIËL WILLEMS (°Herentals 16.08.1956)

Daniël, de rustige, stille Kempenzoon, was eens de beste amateur van het land, als prof stond de teller na enkele seizoenen al op 66 overwinningen. Hij had klassiekers en etappes gewonnen en vele prachtige ereplaatsen behaald. Toen begon de motor plots te sputteren. Daniël Willems was 29 en werd verzekeringsagent... Als amateur was hij Kampioen van België 1977 en militair kampioen in 1976. Als prof (1978-1984) won hij de Waalse Pijl 1981, de Henninger Turm 1979, de Scheldeprijs 1979, Blois-Chaville 1979, de Ronde van België 1979, de Vierdaagse van Duinkerken 1979, de Ruta del Sol 1980, Koolskamp 1978, de Brabantse Pijl 1979 en 1982, de Omloop van het Leiedal in Bavikhove 1979. Daarbij vier Tourritten en zes etappes in de Ronde van Zwitserland. Hallo? Toch was de wielercarrière van Daniël, net als die van zijn grote rivaal en generatiegenoot Fons De Wolf, zoiets als een onvoltooide symfonie...

Daniël runt nu een verzekeringskantoor in Vorselaar.

Jean-Paul van Poppel wint zijn eerste Scheldeprijs in 1986. Hij klopt Wim Arras en Eric Vanderaerden.

DE EIGHTIES

Het decennium is dat van de grote veranderingen. In 1982 verlaat organisator René De Vos Schoten. Hij trekt naar zijn appartement in Knokke-Heist. Bovendien kreunt de Scheldeprijs onder de criteriumdans die onmiddellijk na de Tour begint. De grote vedetten blijven weg, of geven ostentatief op zoals Gerrie Knetemann in 1983. Maar hét dieptepunt bereikt de oudste Vlaamse, Antwerpse wielerklassieker een jaar eerder. In 1982 wordt de Tour een week later gereden en de Scheldeprijs ondergaat de concurrentie van het criterium in Ronse. Alle vedetten blijven weg en de Scheldeprijs wordt een veredelde kermiskoers, uitsluitend met plaatselijke ronden. Ondertussen is René De Vos verhuisd naar Knokke-Heist en ziek geworden – hij overlijdt korte tijd nadien – en is Schotenaar Jef Oomens tijdelijk voorzitter (1982). Vanaf 1983 (6 mei) wordt het roer overgenomen door Hector Jansen (°1928), die horeca- en marketingmanager was bij Zwan en later Unilever, één van de sponsors van de Scheldeprijs. Hector is een zakenman en een onderhandelaar en wil terug hogerop met zijn koers. Eerste prioriteit is het zoeken van een andere datum. Een eerste poging mislukt, een tweede levert geen onverdeeld succes op. In 1986 wordt de Scheldeprijs op 25 augustus gereden. Maar dan volgt een revolutionaire ingreep. Vanaf 1987 wordt er georganiseerd in april. De eerste jaren (1987 en 1988) na de Amstel Gold Race, in 1989 tussen Luik-Bastenaken-Luik en de Amstel Gold Race. De Scheldeprijs is duidelijk op de goede weg.

Hector Jansen, organisator van 1983 tot 2003.

VOOR PETER POST TELT ALLEEN WINNEN, DEZE KEER IS HET DE BEURT AAN AD WIJNANDS

Een criterium in Elsloo, in Nederlands Limburg, was immers tamelijk lang uitgelopen...

Het Laatste Nieuws 29.07.1981

Was vorig jaar de WK-selectie nog niet bekend, dan is dat nu wel het geval. Een extra pigment dat wegvalt voor de Scheldeprijs die het ook meer en meer te verduren krijgt van de criteriumdans die na de Tour op volle toeren draait. Daags voordien hebben de Neder-

landse vedetten nog een criterium gereden in Elsloo. Het is er laat geworden... en voor één keer hebben de vedetten van Post er blijkbaar niet veel zin in. Getuige daarvan Gerrie Knetemann, die bij het binnenrijden van Schoten, nadat hij een tijd aan de leiding had gereden, doodgewoon de remmen dichtknijpt en spoor-slags vertrekt naar het Nederlandse criterium in Egmond-aan-Zee. Een toestand die van jaar tot jaar erger wordt en faliekant moet uitdraaien voor de Scheldeprijs. Niet iedereen is echter zonder ambitie gestart... In de finale rijden eerst 20, nadien 10 renners weg met daarbij drie Raleigh's van Peter Post: Ad Wijnands, Frank Hoste en Johan Van de Velde. Op 1 km van de streep laat Limburgse Adje, die in de voorbije Tour twee etappes won, zijn vluchtgezellen in de steek. De winnaar is meteen gekend.

Toch weer een Post-succes!

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Beerse, Geel, Scherpenheuvel, Heist op-den-Berg, Herentals, Pulderbos, Zandhoven, Zoersel, Schilde, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten (194 km) en 3,5 lokale ronden in achtvorm, totaal 242 km.

UITSLAG

120 deelnemers

1. Ad Wijnands (Ned), 242 km in 5u38m (42,958 km/u); 2. Willy Teirlinck op 10"; 3. Jos Jacobs op 25"; 4. Adrie van der Poel (Ned); 5. Adrie van Houwelingen (Ned); 6. Leo Van Thielen; 7. Johan van der Velde (Ned); 8. Robert McIntosh (Nzl); 9. Gery Verlinden; 10. Frank Hoste; 11. Marc Van Geel op 50"; 12. René Martens; 13. Rudy Cottenies; 14. Herman Beyssens; 15. Jan Bogaert; 16. Guido Van Sweevelt; 17. Marcel Laurens; 18. Ludwig Wijnants; 19. Peter Kehl (Dui); 20. Jos Van de Poel; 21. Willem Peeters; 22. Jacques Hanegraaf (Ned); 23. Ronan De Meyer; 24. Ludo Frijns; 25. Ludo Schurgers; 26. Frans Van Vlierberghe; 27. Etienne Van der Helst; 28. Ludo Peeters; 29. René Van Gils; 30. Johnny De Nul; 31. Gary Wiggins (Gbr); 32. Jean-Philippe Vandenberghe; 33. Patrick Vermeulen; 34. Hennie Kuiper (Ned); 35. Werner Devos; 36. Marc Moens; 37. Guido Van Calster; 38. Luc Desmet; 39. Jan Wijnants; 40. Guy Janiszewski.

AD WIJNANDS (*Maastricht 10.03.59)

Adje, nooit Ad geworden. Veertien jaar was hij prof. Of-schoon niet hét grote talent, eiste hij toch een vaste stek op in het profbestel van de jaren 80. 1981 was misschien wel zijn beste jaar: twee etappes in de Tour, de Schel-

deprijs, de Ronde van België en zeges in Heverlee, Boxmeer, Simpelveld, Voerendaal en een etappe in de Ster van Bessèges. In dat jaar was hij ook 2de in de GP Cerami en 5de in de Waalse Pijl! In 1982 won hij de GP Dortmund, in 1984 de GP Impanis, in 1986 de Ronde van Limburg en de 1 Meiprijs in Hoboken, in 1988 de GP Bessèges, in 1990 de GP Benego, in 1991 de Ster van Bessèges. Adje won in totaal 49 profkoersen op de weg. In 1981 en 1982 won hij ook de Zesdaagse van Maastricht (met René Pijnen als ploegmaat). In 1984 koos hij voor Raas toen die brak met Peter Post. Na zijn carrière baatte hij een tuincentrum ('de Winhof') uit in Eijsden en nadien is hij gediplomeerd wieltrainer geworden.

70

1982

dinsdag 27 juli

LUDO SCHURGERS HIJST MASTA AAN DE MAST

De Scheldeprijs is synoniem van het jaarlijks plaatselijk volksfeest in de gemeente en omgekeerd aldus René De Vos

Het Volk 27.07.1982

Het stond in de sterren geschreven, het moest een keer gebeuren. De Tour 1982 moest opschuiven voor de 'Mundial'¹ en eindigde daardoor op 25 juli. Vanaf 's maandags barst de criteriumdans los. Op 27 juli, dag van de Scheldeprijs, staat het criterium van Ronse² op het programma. De Scheldeprijs wil echter niet wijken. De Scheldeprijs is verbonden aan de plaatselijke kermis en daarmee basta. Gevolg is dat er afgezien wordt van de grote ronde en de Scheldeprijs

De beslissende ontsnapping: Willy Scheers leidt voor Charles Jochums, Jan Nevens, Kurt Dockx, Jos Van de Poel en Dirk Heirwegh. De winnaar, Ludo Schurgers, wordt verborgen door Dirk Heirwegh.

gedegradeerd wordt tot een veredelde kermiskoers. Er komen 62 renners opdagen en die maken er nog best een geanimeerde koers van. Patrick Hermans en Gerrit Van Gestel zijn de late aanvallers. Negen renners benen hen bij en van de elf koplopers demarreert Jan Nevens weg. Enkel Ludo Schurgers (Masta) kan zijn aanval beantwoorden en in de sprint wint de Limburger.

- 1 De Mundial, het WK voetbal, wordt in Spanje gespeeld. Italië wordt er wereldkampioen.
- 2 Het criterium van Ronse wordt gewonnen door Daniël Willems, Frank Hoste is tweede.

PARCOURS

Elf plaatselijke ronden van 16 km, 176 km totaal.

UITSLAG

62 deelnemers

1. Ludo Schurgers, 175 km in 3u55m (43,666 km/u);
2. Jan Nevens;
3. Charly Jochums op 11";
4. Patrick Hermans;
5. Kurt Dockx;
6. Ronny Naets;
7. Pierrot Cuypers;
8. Dirk Heirweg;
9. Willy Scheers;
10. Jos Van de Poel;
11. Gerrit Van Gestel;
12. Jan Bogaert op 1';
13. Johan Wellens;
14. Willy Vigouroux;
15. Steve Jones (Gbr);
16. Johnny De Nul;
17. Etienne De Beule op 1'30";
18. Leo Wellens;
19. Marc Moens;
20. Frits Pirard (Ned) op 1'40";
21. Patrick Wijffels;
22. Gerard Blockx;
23. Marc Van den Brande;
24. Emiel Gijsemans;
25. Rudy Cottenies;
26. Patrick Lerno;
27. Jos Haex;
28. Ronan Onghena;
29. Rudi Bormans;
30. Jacques Hanegraaf (Ned).

LUDO SCHURGERS

(°Bree 15.10.1955)

Ludo was een verdienstelijk renner die prof was van 1978 tot 1988. Hij behaalde 16 zeges: Omloop Mandel-Leie-Schelde en Koersel (1978), Niel (1979), Lommel (1980), Lommel, Vrasene, Vichte (1981), Scheldeprijs (1982), Vilvoorde, Beringen (1983), Oostakker, Dentergem (1985), Laarne, Houthalen (1986), Arendonk, Aatrijke (1987). Hij werd in 1983 ook nog tweede in de Scheldeprijs (achter Jan Bogaert). Als jeugdrenner won Ludo het Militair Kampioenschap (1975) en de Omloop Het Volk (1977).

71

1983

dinsdag 2 augustus

SNELLE JAN UIT HET LAND VAN WAAS

Het wonder van Schoten en het Wonder van Obbicht
Gazet van Antwerpen 02.08.1983

Na één jaartje onderbreking terug een Scheldeprijs als vanouds. Maar het oud zeer blijft. De Scheldeprijs kreunt onder de criteriumwals. Op dezelfde dag wordt in Nederland het 'Wonder van Obbicht' gereden, een na-Tourcriterium met alle vedetten. Het is bijgevolg een mager deelnemersveld dat zich aanbiedt

in Schoten. Hector Jansen, de nieuwe organisator, denkt er het zijne van. Onder zijn impuls moet en zal de Scheldeprijs terug promoveren naar een klassieker! Marc Van Geel en Leo Wellens zijn de aanvallers van de grote ronde. Later wordt Wellens afgelost door Jean-Marie Wampers. Tevergeefs. Ook de late aanvallers Lieckens, Van der Helst, Godimus, Luc Colijn en neo-prof Herman Frison ondergaan de wet van het peloton. De massaspurt is onvermijdelijk en hierin is Waaslander Jan Bogaert de vlugste. Opmerkelijk: Ludo Schurgers, de winnaar van vorig jaar, eindigt tweede.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Loenhout, Hoogstraten, Rijkvorsel, Beerse, Kasterlee, Geel, Westerlo, Scherpenheuvel, Heist-op-den-Berg, Nijlen, Herentals, Zandshoven, Zoersel, Schilde, St. Job, Schoten en 3,5 plaatselijke ronden in achtvorm, totaal 242 km.

UITSLAG

89 deelnemers

1. Jan Bogaert, 242 km in 5u46m (41,965 km/u); 2. Ludo Schurgers; 3. Frank Hoste; 4. Emiel Gijsemans; 5. Werner Devos; 6. Mario van Vlimmeren (Ned); 7. Marc Van den Brande; 8. Ronan De Meyer; 9. Eddy Vanhaerens; 10. Romain Costermans; 11. Willy Teirlinck; 12. Alain Desaever; 13. Jean-Philippe Vandenberghe; 14. Mario Mariotti (Ita); 15. Noël Segers; 16. Herman Frison; 17. Rudy Cottenies; 18. Gelijk: Gerard Blockx, Patrick Cocquyt, Luc Colyn, Raoul Bruyndonckx, Guido Beyens, Francis De Ridder, Michel Dernies, Alain Deroo, Ludo Frijns, Eric Gijsemans, Jan Jonkers (Ned), Patrick Hermans, Emile Kersten (Ned), Jos Haex, Eric McKenzie (Nzl), Dominique Naessens, Daniël Rossel, Erik Staes, Ronny Penxten, Ronny Van Holen, Aad van den Hoek (Ned), Jaak van Hooijdonck (Ned), Patrick Vermeulen, Etienne Van der Helst, Benny Van Brabant, Patrick Versluis, Marcel van der Slagmolen, Dirk Wayenberg, Jean-Marie

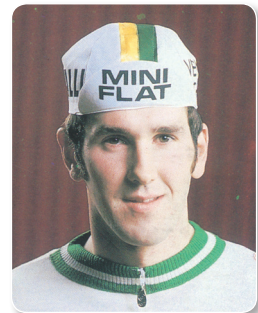
Jan Bogaert wordt gelukgewenst door Ronald De Witte, zijn sportbestuurder.

Wampers, Daniël Willems, Stan Tourné; 49. Dirk Heirweg; 50. Walter Schoonjans; 51. Christian Wauters; 52. Jacques van Meer (Ned); 53. Marc Sergeant; 54. Marc Somers; 55. Hendrik Devos; 56. Benny Vanderauwera; 57. Claude Criquelion; 58. Rudy Dhaenens; 59. Rudy Matthys; 60. Eric Vandepierre; 61. Yves Godimus; 62. Gerrit Van Gestel; 63. Frans Van Vlierberghe; 64. Eddy Schepers; 65. Gery Verlinden; 66. Jef Lieckens; 67. Paul Haghedooren; 68. Jos Gijsemans; 69. Luc Govaerts.

JAN BOGAERT

(°Temse 03.12.1957)

Deze Waaslander was een alleskunner. Hij was razendsnel en –vooral op korte afstand – een meer dan behoorlijk tijdrijder. Hij verzamelde in zijn 22-jarige carrière 247 overwinningen, waarvan 115 als prof.

ALLE SPORT

J. Bogaert verrast ploegmaat Hoste in laatste rechte lijn

71ste Grote Scheldeprijs

Schoten. – De Grote Scheldeprijs is allesbehalve «groot» geweest. De organisatie van W.S.C. Schoten, lange tijd een niet onaardig bezette klassieker met ronkende namen op de ere lijst, haalde geen hoger niveau dan dat van een met trompetgeschal aangekondigde kermiskoers. Vorig jaar al verloor de Scheldeprijs met de zege van outsider Ludo Schurgers een flink stuk prestige en twaalf maanden later prezen de organisatoren zich gelukkig dat het nietszeggende koersverloop met de naam van winnaar Jan Bogaert nog enigszins werd opgesmukt.

De uitslag

1. Jan Bogaert, 242 km, 5.46 u. (g. 41,97 km/u).
2. Ludo Schurgers
3. Frank Hoste
4. Emiel Gijsemans
5. Werner Devos
6. Mario van Vlimmeren
7. Marc Van Den Brande
8. Roman Demeyer; 9. Eddy Vanhaerens; 10. gelijk: Romain Costermans, Willy Teirlinck en Alain Desaever; 13. Jean-Philippe Van Den Brande; 14. Mario Mariotti; 15. Noël Segers;
16. Herman Frison; 17. Rudy Cottenies; 18. Gelijk: 52 renners.

(Een defect aan de foto-finish was er de oorzaak)

«Het maakt toch al iets goed...»

SCHOTEN. – Hij werd aanvankelijk als een laatste kans voor velen om zich in de W.K.-selectie te rijzen, maar daarmee zullen de BVB-voorzitters zeker hartelijk lachen. Op basis van wat ze in de Grote Scheldeprijs hebben gezien, kunnen ze hoogstens feliciteren Leo Wellens en Marc Van Geel naar het wereldkampioenschap in Zwitserland te sturen, en dat zou enkel stof opleveren voor een zoveelste Belgennip. Ook winnaar Jan Bogaert heeft natuurlijk dat zijn spurtzege hem niet automatisch een ticket voor Alerhemten had opgevoerd. Hij zag niet dat ik niet wil gaan. Maar ik kan er noguit in dienst van iemand anders rijden. Daar houden mijn ambities vancelsprekend zijn. Toch heb ik heel tevreden maandag. Met beste dank aan Marc Sergeant trouwens, want hij heeft de spurt alvast voorbereid. Ik kwam wel een beetje te vroeg uit zijn wiel, maar de laatste honderd meter heb ik toch stand gehouden. Het

In 1990 werd hij zelfs – met 17 eerste prijzen – gekroond tot internationaal zegekoning. Hij reed alle types van wegwedstrijden. Ook grote en kleine rondes, van de Australische Sun Tour (waar hij kind aan huis was) en Milkcraces tot de Grote Ronde. Tussen zijn vele successen als veelbelovend jeugdrenner en geprezen prof citeren wij de E3-Prijs Harelbeke, waarin hij in 1982 Roger De Vlaeminck klopte, de Driedaagse van de Panne 1981 en de Scheldeprijs 1983. De ex-Boelwerf-werknemer debuteerde op 1 april 1973, werd prof in 1980 en reed zijn afscheidsrace in Putte-Kapellen op 17.10.1995.

72

1984

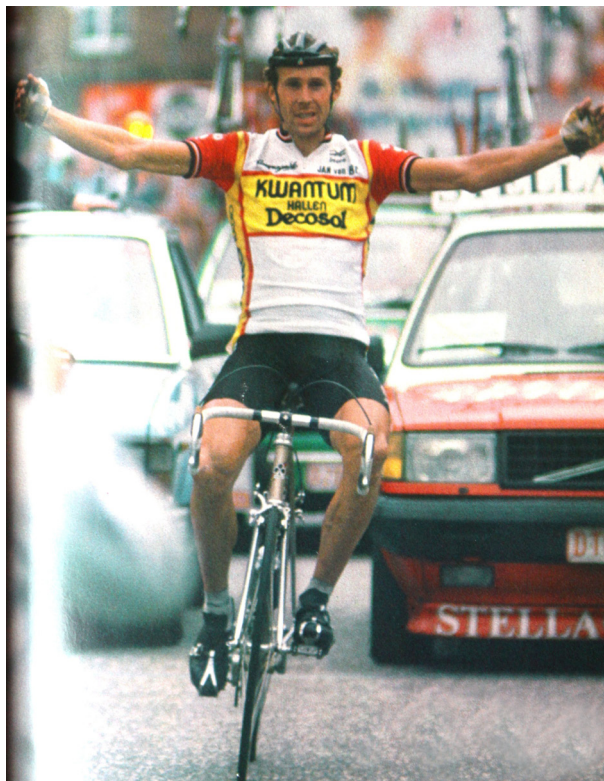
dinsdag 31 juli

STERKE LUDO, VIER JAAR LATER

Om vervolgens tegen 55 à 60 km per uur en luid aangemoedigd door duizenden streekgenoten voor een bisnummer van zijn zege van voor vier jaar te zorgen...
Gazet van Antwerpen 01.08.1984

Het parcours wat gewijzigd, het deelnemersveld opgesmukt. Stap voor stap terug hoger op. Al blijft de datum een doorn in het oog van de organisatoren en houden ze nog steeds vast aan de lokale ronde in achttien. Elf renners zorgen voor de traditionele, lange ont-snapping: Dexters, Schlaphoff, Luyten, Van Oyen, Rossel, Cambier, Dhaenens, Walter Planckaert, Frison, Manders en Segers. Acht van de tien vluchters worden door een tegenactie, opgezet door Jan Raas, bijgehaald. Enkel Henri Manders en Franky Van Oyen blijven nog buiten schot. Franky lost en Henri blijft alleen voorop. Ludwig Wijnants brengt echter Ludo

Ludo Peeters, Eddy Schepers, Jan Van Houwelingen.

Peeters, Wekema, Aerts, Wampers en Van Vliet bij Manders. Dan is het de beurt aan sterke Ludo. Hij demarreert tot vier keer toe. De vierde keer, met de wind pal op de neus, langs het Albertkanaal, was het eindelijk prijs!

PARCOURS

Schoten, St.Job, Brecht, Loenhout, Meer, Wortel, Merksplas, Beerse, Vosselaar, Lille, Kasterlee, Geel, Olen, Westerlo, Herselt, Hulshout, Heist op-den-Berg, Berlaar, Nijlen, Herenthout, Herentals, Grobbendonk, Zandhoven, Pulderbos, Halle, Schilde, St. Job, 's-Gravenwezel, Schoten en 3,5 lokale rondes, 242 km totaal.

UITSLAG

112 deelnemers

1. Ludo Peeters, 244 km in 5u58m (40,893 km/u); 2. Jean-Marie Wampers 0:33; 3. Ludwig Wijnants op 50"; 4. Teun van Vliet (Ned); 5. Bert Wekema (Ned); 6. Stefan Aerts; 7. Ronny Van Holen op 2'; 8. Luc Govaerts; 9. Walter Planckaert op 2'15"; 10. William Tackaert; 11. Patrick Vermeulen; 12. Jan Raas (Ned); 13. Eddy Vanhaerens; 14. Marc Vercammen; 15. Gerrit Solleveld (Ned); 16. Eddy Van Hoof; 17. Herman Frison; 18. Rudy Dhaenens; 19. Pol Verschuere; 20. Ludo Schurgers; 21. Didi Foubert; 22. Guido Beyens; 23. Jan Bogaert; 24. Christian Wauters; 25. Jan Wijnants; 26. Jan Van Camp; 27. Jos Jacobs; 28. Daniël Rossel; 29. Gery Verlinden; 30. Gert-Jan Theunisse (Ned); 31. Rudy Dexters; 32. Stéphan Morjean; 33. Jacques Cambier; 34. Dominique Turcksin; 35. Eric Van Lancker; 36. Luc Colyn; 37. Willy Teirlinck; 38. Raoul Bruyndonckx.

dinsdag 30 juli

ADRIE VAN DER POEL IS DE ENIGE DIE LUDWIG WIJNANTS KAN KLOPPEN

In ruil voor het werk van vele dagen en nachten kregen zij een pracht van een wedstrijd voorgeschoteld voor een omzeggens onoverzienbare mensenmassa. Een hoogdag voor de wielersport was dat, zonder meer

Gazet van Antwerpen 31.07.1985

De Scheldeprijs is inmiddels terug opgewaardeerd tot een wedstrijd van eerste categorie. De organisatoren zoeken ook andere wegen op. De hellingen in het Brabantse worden opgezocht: na 92 km de Schoonhovendreef, na 93 km het Steentje, na 103 km de Houwaertseberg en na 115 km de Chartreuseberg. Tussendoor krijgt het peloton ook nog de Wakkerzeelse kasseien opgeleefd. Toch blijft het deelnemersveld bijna uitsluitend Belgisch en Nederlands. Die datum, weet je wel. Nadat de traditionele vroege vluchters ingehaald worden door een groep van veertig, die zich loswerkt in de 'bergzone', ontsnappen Adrië van der Poel, Wil-

Foto François Buysse

liam Tackaert, Gert Jakobs en Johan Lammerts. De verstandhouding is echter slecht en de vlucht wordt geneutraliseerd. In de laatste ronde ontsnapt van der Poel opnieuw. Ludwig Wijnants is de enige die kan volgen, maar in de sprint wint Adrië vlot.

PARCOURS

Schoten, St. Job, Brecht, Rijkevorsel, Merksplas, Beer-

Foto François Buysse

Foto François Buyssems

se, Lille, Kasterlee, Geel, Olen, Westerlo, Herselt, Aarschot (Schoonhovendreef), Rillaar (Houwaertseberg), Holsbeek (Chartreuse), Rotselaar, Werchter, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Oelegem, Schilde, Wijnegem, 's-Gravenwezel, Schoten (183 km) en 3,5 lokale rondes, totaal 238 km.

UITSLAG

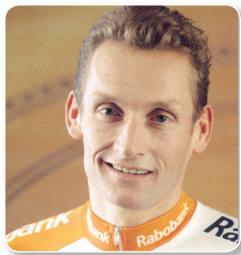
116 deelnemers

1. Adrie van der Poel (Ned), 235 km in 6u2m20s (38,838 km/u);
2. Ludwig Wijnants op 3";
3. Marc Sergeant op 35";
4. Jef Lieckens op 55";
5. William Tackaert;
6. Werner Devos;
7. Eddy Planckaert;
8. Leo van Vliet (Ned);
9. Francis Vermaelen;
10. Etienne De Wilde;
11. Toine Poels (Ned);
12. Marc Van Geel;
13. Luc Colyn;
14. Herman Frison;
15. Adrie van Houwelingen (Ned);
16. Hans Daams (Ned);
17. Eddy Van Hoof;
18. Jan Van Camp;
19. Jan Wijnants;
20. Filip Cottenies;
21. Ludo Peeters;
22. Raoul Bruyndonckx;
23. Willem Wijnant;
24. Jan van Houwelingen (Ned);
25. Aloïs Wouters;
26. Eric Van Lancker;
27. Peter Van Impe;
28. Jan Nevens;
29. André Meeuwissen;
30. Roger Ilegems;
31. Franky Van Oyen;
32. Jos Jacobs;
33. René Martens;
34. Fritz van Bindsbergen (Ned);
35. Marc Somers;
36. Marc Vercammen;
37. Jan Bogaert;
38. Didi Foubert;
39. Danny Lippens;
40. Walter Planckaert.

ADRIE VAN DER POEL

(°Bergen op Zoom
17.06.1959)

'De kampioen van het karakter' luidt de titel van een biografie over hem. Hij bezat misschien niet hét grote talent, maar met een, ijzeren wil, gezond verstand en een onverzettelijk zelfvertrouwen slaagde deze boerenzoon erin om de wielertop te bereiken. Hij was prof van 1981 t/m 2000 (twintig jaar!). Hij won het Kampioenschap van Nederland 1987, het Kampioenschap van Zürich 1982, Parijs-Brussel 1985, de Scheldeprijs 1985, de Clásica San Sebastian 1985, de Ronde van

Vlaanderen 1986, Créteil-Chaville 1987, Luik-Bastenaken-Luik 1988, de Amstel Gold Race 1990. Hij reed ook tienmaal de Tour en won er 2 etappes. Ook als cyclocrosser bereikte hij de top. Nadat hij zesmaal tweede was, won hij in 1996 uiteindelijk het wereldkampioenschap. Tot in 2000, op 40-jarige leeftijd, kon hij mee met de besten. Adrie won 104 wegwedstrijden als prof en behoort tot de beste Nederlandse renners aller-tijden. Hij huwde met de dochter van Raymond Poulidor (Corinne) en heeft twee getalenteerde zonen (David en Mathieu) die vooral als cyclocrosser actief zijn.

74

1986

dinsdag 25 augustus

VAN POPPEL, JEAN-PAUL, EERSTE BEDRIJF

Centrale figuur was Eric Vanderaerden, die zich wel ingespannen heeft om waar te leveren voor zijn ruime startgeld maar daar niet geheel in slaagde
Gazet van Antwerpen 26.08.1986

Drastische datumwijziging, de Scheldeprijs verhuist naar een dinsdag in augustus¹. Toch heeft de ingreep tot gevolg dat de WK-geselecteerden niet aan de start zijn². Het is duidelijk dat deze datumwijziging niet direct dé echte oplossing is.

Er komen 120 renners aan de start. Erwin Nijboer en Jelle Nijdam rijden zo maar eventjes 193 km lang aan de leiding. Op de Chartreuseberg (km 120) hebben ze nog zes minuten voorsprong (hun maximale voorsprong bedroeg 13'45"). Na enkele tegenaanvallen loopt alles samen op 15 km van de eindmeet. In de massaspurt laat Jean-Paul van Poppel geen schijn van kans aan Wim Arras en Eric Vanderaerden.

Foto François Buyssems

- 1 Sinds 1929 werd de Scheldeprijs op kermisdinsdag (dinsdag na laatste zondag van juli) georganiseerd.
- 2 Het WK heeft in Colorado Springs (USA) op 6 september plaats. Ludo Peeters, Claude Criquiéon, Marc Sergeant, Jean-Philippe Vandenbrande, Hendrik Devos, Jan Nevens, Eric Van Lancker, Dirk De Wolf, Rudy Dhaenens, Jozef Lieckens, Nico Emonds en Carlo Bomans zijn geselecteerd en reeds vertrokken. Moreno Argentin zal wereldkampioen worden.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Lille, Geel, Westerlo, Aarschot, Schoonhovendreef, Rillaar, Houwaertseberg, Holsbeek, Chartreuseberg, Rotseelaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Schoten en 3,5 lokale ronden in achtvorm, totaal 249 km.

UITSLAG

120 deelnemers

1. Jean-Paul van Poppel (Ned), 249 km in 6u (41,500 km/u);
2. Wim Arras; 3. Eric Vanderaerden; 4. Johan Capiot; 5. Ad Wijnands(Ned); 6. Mario Mariotti (Ita); 7. Dirk Demol; 8. Luc De Decker; 9. Werner Devos; 10. Luc Govaerts; 11. Jan Bogaert; 12. Ludo Frijns; 13. Marco van der Hulst (Ned); 14. René Beuker (Ned); 15. Willy Teirlinck; 16. Theo Smit (Ned); 17. Stephan Van Leeuwe; 18. Ludo Schurgers; 19. Frits Pirard (Ned); 20. Eddy Vanhaerens; 21. Wilfried Peeters; 22. Jan Goessens; 23. Wim Meijer (Ned); 24. Patrick Deneut; 25. Dirk Heirweg; 26. Michel Goffin; 27. Jan Siemons (Ned); 28. Patrick Verschueren; 29. Ronny Vlassaks; 30. Luc Desmet; 31. William Tackaert; 32. Wim Van Eynde; 33. Yves Godimus; 34. Ludwig Wijnants; 35. Santiago Izuzquia (Spa); 36. Etienne De Beule; 37. Cees Priem (Ned); 38. Jacques Hanegraaf (Ned); 39. Patrick Cocquyt; 40. Etienne De Wilde.

JEAN-PAUL VAN POPPEL

(^oTilburg 30.09.1962)

Van Poppel was één van de beste sprinters van zijn generatie. Zo won hij negen etappes in de Tour en evenveel ritten in de Vuelta. Hij miste een beetje weerstand om het ook in de grote klassiekers waar te maken. Als voornaamste eendagskoersen won hij de Scheldeprijs – hem op het lijf geschreven – tweemaal: in 1986 en in 1988. Hij won ook de Ronde van Midden-Zeeland 1987, Veenendaal-Veenendaal 1989, 9 etappes in de Tour en het puntenklassement (groene trui) in 1987. Daarnaast won hij ook negen etappes in de Vuelta en vier in de Giro. Hij won zelfs een etappekoers: de Ster van Bessèges in 1994. Jean-Paul was prof van 1985 tot 1995 en behaalde 93 profzeges.

Na zijn carrière werd hij sportbestuurder en zijn zonen Boy en Danny proberen momenteel de voetspo-

ren van papa te drukken.

75

1987

dinsdag 28 april

DE BLONDE PIJL TREFT RAAK

Jubilerende Scheldeprijs doorbreekt zomerse traditie, koers belangrijker dan kermis

Het Volk 28.04.1987

Voor het eerst wordt de Scheldeprijs eind april gereden en niet in het hartje van de zomer. Hector Jansen: *Dat had ik al enkele jaren geleden willen doordrukken. Vlak na de Tour en midden de criteriums waren we gedoemd om het te moeten stellen met een deelnemersveld van beperkte internationale kwaliteit. Ik botste echter op felle tegenkanting van het gemeentebestuur. Dat is nu veranderd. Ik krijg hun volle medewerking. Verleden jaar was dat al zo, want toen heb ik een eerste traditie doorbroken door de Scheldeprijs niet meer te koppelen aan de kermis van Schoten. Hij viel wat laat. De tweede stap – de verschuiving naar het voorjaar – is uiteraard veel drastischer. In april kun je nog bar slecht weer hebben. Dat gevaar zit er nu niet in, maar in de toekomst wel. Dan zullen we het eventueel met minder volk moeten stellen, maar dat neem ik erbij.*

Een andere ingreep is dat er nog slechts twee i.p.v. drie plaatselijke ronden moeten gereden worden. In zomerse omstandigheden vormt zich op de kasseien van Pulderbos een kopgroep van 27 renners. Meteen de goede vlucht. Phil Anderson waagt nog een late uitval in het zicht van de streep, maar het wordt een spurt. Etienne De Wilde klopt, enigszins verrassend, Jean-Paul van Poppel, de winnaar van vorig jaar.

PARCOURS

Schoten, Brecht, Rijkevorsel, Kasterlee, Geel, Westerlo, Aarschot, Schoonhovendreef, Steentje, Tielt-Winge, Aarschot, Rotselaar, Lubbeek, Chartreuse, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Oelegem, 's-Gravenwezel, Schoten (208 km) en 2,5 lokale ronden, totaal 247 km.

UITSLAG

137 deelnemers

1. Etienne De Wilde, 247 km in 6u00m30s (41,109 km/u);
2. Jean-Paul van Poppel (Ned); 3. Marnix Lameire; 4. Teun van Vliet (Ned); 5. Mathieu Hermans (Ned); 6. Peter Pieters (Ned); 7. Marcel Arntz (Ned); 8. Jef Lieckens; 9. Jesper Skibby (Den); 10. Marc Dierickx; 11. Ludwig Wijnants; 12. Walter Van den Branden; 13. John Talen (Ned); 14. Dirk Heirweg; 15. Geert Van

de Walle; 16. Rudy Patry; 17. Jean-Marie Wampers; 18. Guy Nulens; 19. Alain De Roo; 20. Bruno Geuens; 21. Willem Wijnant; 22. Ludo Peeters; 23. Peter Roes; 24. Ludo De Keulenaer; 25. Ad Wijnands (Ned) op 14"; 26. Phil Anderson (Aus) op 24"; 27. Gert Jakobs (Ned); 28. Jean-Pierre Heynderickx op 6'58"; 29. Geert Decorte; 30. Gerrie Knetemann (Ned).

ETIENNE DE WILDE (°Wetteren 25.03.1958)

De Blonde Pijl was zeer snel en dynamisch. Veelwinnaar bij de jeugd, promoveerde hij tot prof in 1980. Zijn carrière kunnen wij opdelen in twee luiken: het eerste als wegrenner, het tweede als baanspecialist. In beide disciplines blonk hij uit. Als wegrenner won hij het Kampioenschap van België 1988, de Omloop Het Volk 1989, de Scheldeprijs 1987, de Ster van Bessèges 1989, de GP Isbergues 1980, Dwars door België 1983, Nokere Koerse 1987, het Kampioenschap van Vlaanderen (Koolskamp) 1989. Hij won ook twee etappes in de Tour en één in de Vuelta. In totaal won hij 76 wegwedstrijden. Als baanrenner werd Etienne wereldkampioen puntenkoers (1993) en ploegkoers (1998 met Gilmore) en behaalde hij een zilveren medaille in de Olympische ploegkoers in Sydney (2000) met Matthew Gilmore als ploegmaat. Hij was ook een echte specialist van de zesdaagsen. Hij won er 38.

VAN POPPEL, JEAN-PAUL, TWEEDE BEDRIJF

Marathonvlucht van Ludo Giesberts enig wapenfeit

Gazet van Antwerpen 27.04.1988

Het deelnemersveld ziet er beter uit dan ooit, met alle Belgische en Nederlandse ploegen, maar ook met een Spaanse (Caja Rural), een Amerikaanse (7 Eleven), een Italiaanse (Chateau d'Ax met Bugno en Rominger!) en een Franse ploeg (Système U-Gitane met Thierry Marie). Deze ontwikkeling is niet vreemd aan de goede samenwerking van Hector Jansen met manager Firmin Verelst. Dat het deelnemersveld geen garantie biedt op een geanimeerde koers, is bewezen tijdens deze Scheldeprijs. Behoudens een lange solovlucht van Ludo Giesberts, is alles te resumeren tot een felle massasprint met 108 van de 172 vertrekkers. Jean-Paul van Poppel is nogmaals de snelste en ontpopt zich als een specialist van de Scheldeprijs.

PARCOURS

Schoten, Rijkevorsel, Merksplas, Beerse, Wechelderzande, Lichtaart, Herselt, Langdorp, Schoonhoven-dreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Linden, Kessel-Lo, Chartreuse, Werchter, Schriek, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Pulle, Oelegem, 's-Gravenwezel, Schoten en nog 2,5 lokale ronden, totaal 249 km.

UITSLAG

172 deelnemers

1. Jean-Paul van Poppel (Ned), 249 km in 6u12m (40,161 km/u);
2. Eddy Planckaert; 3. Hans Daams (Ned); 4. Marcel Arntz (Ned);
5. Frank Pirard (Ned); 6. Wiebren Veenstra (Ned); 7. Eric Vanderaerden; 8. Werner Devos; 9. Marnix Lameire; 10. Hendrik

Foto François Buyssens

Redant; 11. Carlo Bomans; 12. Phil Anderson (Aus); 13. Johan Capiot; 14. Jan Wijnants; 15. Herman Frison; 16. Etienne De Wilde; 17. Jos Haex; 18. Filip Cottenies; 19. Edwin Bafcop; 20. Teun van Vliet (Ned); 21. Kim Eriksen (Den); 22. Leon Nevels (Ned); 23. Ad Wijnands (Ned); 24. Eddy Schurer (Ned); 25. Walter Van den Branden; 26. Jan Goessens; 27. Jean-Marie Vernie; 28. Yves Godimus; 29. Stefan Van Leeuwe; 30. Peter Pieters (Ned); 31. Koen Vekemans; 32. Steve Tilford (Usa); 33. Jan Bogaert; 34. Patrik Bol (Ned); 35. Geert Van de Walle; 36. Chris Scharmin; 37. Koen Van Rooy; 38. Rudy Rogiers; 39. Armando Ceci; 40. Patrick Verschueren; 41. X; 42. Jacques Hanegraaf (Ned); 43. André Lurquin; 44. Jean-Philippe Vandenbrande; 45. Michel Dernies; 46. Jerry Cooman; 47. Rudy Vanderhaegen; 48. Volker Diehl (Dui); 49. Jean-Marc Van den Berghe; 50. Marc Van Orsouw (Ned); 51. Dirk Heirweg; 52. X; 53. John van den Akker (Ned); 54. Patrik Tolhoek (Ned); 55. Henk Lubberding (Ned); 56. Frank Hoste; 57. Jelle Nijdam (Ned); 58. X; 59. Davis Phinney (Usa); 60. Bruno Geuens; 61. X; 62. Toine Poels (Ned); 63. Thierry Marie (Fra); 64. Danny Janssens; 65. Alex Stieda (Can); 66. Jos Lammertink (Ned); 67. Alfons De Wolf; 68. Sören Lilholt (Den); 69. Maarten Ducrot (Ned); 70. Peter Roes; 71. Guy Rooms; 72. Johan Museeuw; 73. Andy Bishop (Usa); 74. Jean-Marie Wampers; 75. Romain Costermans; 76. Joseph Parkin (Usa); 77. Rob Kleinsman (Ned); 78. X; 79. Werner Wieme (Ned); 80. Jan Habets (Ned); 81. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 82. Johannes Draaijer (Ned); 83. X; 84. Daan Luyckx (Ned); 85. Ludwig Willems; 86. Wim Van Eynde; 87. Gino De Backer; 88. Dirk Wayenberg; 89. Johan Bruyneel; 90. Marc Maertens; 91. Peter Hoondert (Ned); 92. Marc Dierickx; 93. Peter Harings (Ned); 94. Corné van Rijen (Ned); 95. Anjo van Loon (Ned); 96. Alain Deroo; 97. Theo Muis (Ned); 98. Patrick Roelant; 99. Dirk Dewolf; 100. Eric Guyot (Fra); 101. Tom Brosnowski (Usa); 102. Dirk Demol; 103. Edwig Van Hooydonck; 104. Jos Op 't Eyndt; 105. Paul Watson (Gbr); 106. Roland Gunther (Dui); 107. Jacques Decrion (Fra); 108. Ronny Westerlinck.

JEAN-MARIE WAMPERS, NA PARIJS-ROUBAIX OOK DE SCHELDEPRIJS

Frank Hoste: "zo dood als een pier"

Gazet van Antwerpen 20.04.1989

FICP-voorzitter Hein Verbruggen herschikt de wedstrijdcategoryen en de reglementen. De Scheldeprijs belandt in vierde category, een trapje lager dan de Omloop Het Volk, Gent-Wevelgem en de Waalse Pijl. Eerste category zijn de wereldbekerwedstrijden, tweede category de nationale kampioenschappen. Nog een ingreep van Verbruggen: behoudens de wereldbeker en de kampioenschappen mogen de eendagswedstrijden niet langer zijn dan 200 km. En ook nieuw: de Scheldeprijs wordt één week vroeger gereden,

Foto François Buysse

tussen Luik-Bastenaken-Luik en de Amstel Gold Race. Het is koud en winderig en amper zijn de 136 renners vertrokken, of de regen plentst neer. Op de eerste kasseistrook, na 20 km in Pulderbos, breekt de groep al en Jean-Paul Van Poppel, die niet houdt van pokkenweer, stapt af. Een peloton van 35, met o.m. Ronde van Vlaanderen-winnaar Edwig Van Hooydonck en Ludo Peeters werkt zich los en wordt pas in Rotselaar (ook dankzij een gesloten overweg) ingelopen. Bij de tweede passage in Pulderbos komen tien renners voorop, waaruit zich even later Jean-Marie Wampers losrukt. Frank Hoste beent hem bij en is al blij dat hij kan volgen. Dat blijkt ook de sprint, die er eigenlijk geen is. Wampers wint met lengten voorsprong.

PARCOURS

Schoten, Schilde, Zoersel, Zandhoven, Grobbendonk, Herentals, Olen, Westerlo, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Holsbeek, Rotselaar, Wakkerzeel, Rotselaar, Tremelo, Schriek, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten, 2,5 lokale ronden, totaal 200 km.

UITSLAG

136 deelnemers

1. Jean-Marie Wampers, 199 km in 4u47m37s (41,870 km/u);
2. Frank Hoste op 1"; 3. John van den Akker (Ned) op 1'40"; 4. Eric Vanderaerden; 5. Wiebren Veenstra (Ned); 6. Adrie van der Poel (Ned); 7. Remig Stumpf (Dui); 8. Herman Frison; 9. Etienne De Wilde; 10. Hans Daams (Ned); 11. Eddy Planckaert; 12. Camillo Passera (Ita); 13. Peter Harings (Ned); 14. Patrick Deneut; 15. Johan Lammerts (Ned); 16. Koen Van Rooy; 17. Tom Cordes (Ned); 18. Hendrik Redant; 19. Jean-Marc Van den Berghe; 20. Jan Bogaert; 21. Wilfried Peeters; 22. Rudy Rogiers; 23. Phil Anderson (Aus); 24. Peter Spaenhoven; 25. Francis Jansegers; 26. Nathan Dahlberg (Nzl); 27. Rudi Dexters; 28. Jan Wijnants; 29. Gino De Backer; 30. Dirk Wayenberg; 31. Filip Van Vooren; 32. Rob Harmeling (Ned); 33. Werner Stauff (Dui); 34. Henri Mannaerts; 35. Ad Wijnands (Ned); 36. Luc Desmet; 37. Marc

Sprangers; 38. Cees Hopmans (Ned); 39. Guy Nulens; 40. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 41. Jean-Marie Vernie; 42. Jelle Nijdam (Ned); 43. Teun van Vliet (Ned); 44. Danny Janssens; 45. Toine Poels (Ned); 46. Ludo Peeters; 47. Jef Lieckens; 48. Johan De Vos; 49. Alan Peiper (Aus); 50. Alfred Achermann (Zwi).

JEAN-MARIE WAMPERS

(°Ukkel 07.04.1959)

De slanke, ranke Jean-Marie was een stevig wegrenner. Als amateur werd hij Kampioen Van België in 1980. Een jaar later werd hij prof. Hij bleef dat tot en met

1992. Hij miste, door een infectie, een gans seizoen maar kwam sterk terug. Vooral in de lente 1989 was hij sterk: op enkele dagen tijds won hij Parijs-Roubaix, de Scheldeprijs en de Henninger Turm (die hij ook al in 1986 gewonnen had). Daarnaast was hij de beste in de GP Camaiore 1982, de Druivenkoers 1984, Putte-Kapellen 1985, de Omloop van het Leiedal 1986 en Binche-Tournai-Binche 1992. In Parijs-Roubaix 1990 eindigde hij vijfde. Jean-Marie reed ook viermaal de Tour en éénmaal de Giro. Na zijn carrière is hij actief in de bouwsector en begeleidt VIP-genodigden in diverse wielerklassiekers.

Foto François Buysse

Canada

RICHMOND

Panasonic
isostar

Lotto

Lotto

Jean-Marie Wampers
Scheldeprijs 1989

Lotto

KB

HUDIKC

HISTOR

KB bank van hier

KB bank van hier

VDB 1996, het hoogtepunt van de nineties.

DE NINETIES

Opnieuw is dit decennium een bewogen periode in de geschiedenis van de aloude Scheldeprijs. Hoogtepunten zijn zeker de twee zeges van Mario Cipollini en de stunt van Frankieboy 'VDB' in 1996. Ook de zege van Peter Van Petegem, wiens carrière op een zijspoor beland was in 1994, is opmerkelijk. Anderzijds is het wedstrijdverloop van 1995 en vooral van 1998 ontgoochelend. Organisatorisch beweegt er ook heel wat. In 1994 promoveert de Scheldeprijs tot eerste categorie en wordt hij ook verreden in de week tussen Parijs-Roubaix en Luik-Bastenaken-Luik. In 1995 verhuist men opnieuw naar de week tussen Luik-Bastenaken-Luik en de Amstel Gold Race.

Wat het parcours betreft, in 1998 kiest de organisatie opnieuw voor een omloop in de Antwerpse Kempen. Dé grote verandering en verbetering komt er echter in 1996. Vanaf dan wordt de start gegeven op de Grote Markt in Antwerpen, hetgeen een echte meerwaarde betekent voor de wedstrijd.

JOHN 'BETON' BEZORGT VANDERAERDEN EEN KATER

Hij moet gevlogen hebben, die lange bonestaak uit de ploeg van Peter Post

Het Belang van Limburg 18.04.1990

Twintig ploegen w.o. drie Italiaanse (Arioste, Alfa-Lum, Château d'Ax), één Spaanse (Once) en een Amerikaanse (7-Eleven) aan de start. Het is een regenachtige Scheldeprijs die in het teken staat van de rivaliteit Panasonic-Buckler, de Nederlandse ploegen o.l.v. Peter Post en Jan Raas. Verscheidene aanvallen met o.m. een bedrijvige Edwig Van Hooydonck (in dienst van zijn snelle ploegmaats), Olaf Ludwig, Wilfried Peeters, Johan Museeuw, Adrie van der Poel en cs. leiden tot niets. De Amerikaan Norman Alvis rijdt nog zo'n 50 km voorop, maar in de laatste ronde komt alles samen. Een massaspurt lijkt onvermijdelijk, tot de sterke John Talen op 900 m van de streep alles op alles zet. De pupil van Peter Post houdt enkele meters over op de gefrustreerde Eric Vanderaerden (Buckler) die

Johan Museeuw achter zich houdt in de massasprint voor de... tweede plaats.

PARCOURS

Schoten, Schilde, Zoersel, Zandhoven, Grobbendonk, Herentals, Olen, Westerlo, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Holsbeek, Rotselaar, Wakkerzeel, Rotselaar, Tremelo, Schriek, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten, 2,5 lokale ronden, totaal 200 km.

UITSLAG

154 deelnemers

1. John Talen (Ned), 200 km in 4u42m9s (42,553 km/u); 2. Eric Vanderaerden op 3"; 3. Johan Museeuw; 4. Gino De Backer; 5. Adrie van der Poel (Ned); 6. Johan Capiot; 7. Hendrik Redant; 8. Danny Neskens; 9. Wilfried Peeters; 10. Chris Scharmin; 11. Asiat Saitov (Rus); 12. Rolf Sörensen (Den); 13. Frank Hoste; 14. Patrick Verschueren; 15. Nico Verhoeven (Ned); 16. Roger Van den Bossche; 17. Davide Cassani (Ita); 18. Corné van Rijen (Ned); 19. Koen Vekemans; 20. Marc Sergeant; 21. Herman Frison; 22. Henk Woltman (Ned); 23. Olaf Ludwig (Dui); 24. Peter Huyghe; 25. Luc Govaerts; 26. Lorenzo Lapage; 27. Frank Pirard (Ned); 28. Eddy Planckaert; 29. Kenneth Weltz (Den); 30. Jean-Marie Vernie; 31. Giovanni Fidanza (Ita); 32. Stefan Van Leeuwe; 33. Luc Desmet; 34. Willem Wijnant; 35. Jan Bogaert;

36. Rudy Patry; 37. Ad Wijnands (Ned); 38. Rudy Rogiers; 39. Jacques van der Poel (Ned); 40. Martin Schalkers (Ned); 41. Sergio Finazzi (Ita); 42. Rik Van Slycke; 43. Valerio Piva (Ita); 44. Guy Nulens; 45. Jelle Nijdam (Ned); 46. Johan Capiot; 47. Ludo Peeters; 48. Danny Lippens; 49. Marc Dierickx; 50. Rodolfo Massi (Ita); 51. Alan Peiper (Aus); 52. Herminio Diaz Zabala (Spa); 53. Norman Alvis (Usa); 54. Gerrit Solleveld (Ned); 55. Tom Cordes (Ned); 56. Ludo De Keulenaer; 57. Mauro Antonio Santaromita (Ita); 58. Massimiliano Lelli (Ita); 59. Steve Bauer (Can); 60. Noël Segers; 61. Adri Kools (Ned); 62. Ronny Van Hoven; 63. Gert Jakobs (Ned); 64. Edwig Van Hooydonck; 65. Frank Francken; 66. Johnny Macharis; 67. Peter De Clercq.

JOHN TALEN (°Meppel 18.01.1965)

'John Beton' was zijn bijnaam. Het typeerde John als een sterk renner. Dat was hij ook. Alleen kon hij niet sprinten en dat speelde hem parten. Hij was een topamateur die in 1986 wereldkampioen per ploeg werd, Kampioen van Nederland en tweede eindigde in het wereldkampioenschap. Adelbrieven genoeg om het in 1987, als lid van Panasonic onder ploegleider Peter Post, als prof te proberen. In 1988 won John Dwars door België en de GP Cerami, in 1989 het Circuito Getxo, in 1990 de Scheldeprijs, in 1991 etappes in de Dauphiné Libéré, de Ronde van Burgos, de Ronde van de Mijvalleien, de Sun Tour en de Mazda Alpine Tour en in 1997 de Sluitingsprijs te Putte-Kapellen. In totaal won John 37 profwedstrijden. In 2000 stopte hij als prof. Hij kon het fietsen echter niet laten en ging nadien nog een tijdje door als amateur. John heeft het zwarte gat echter niet gekend. Als bedreven en gedreven computerfreak werkt hij als proces operator bij Shell. Zijn kinderen Rebecca en Jordi fietsen ook en niet zo minnetjes. Ze beloven in de voetsporen van papa te treden.

79

1991

Woensdag 24 april

MARIO CIPOLLINI MAAKT HECTOR JANSEN GELUKKIG

De Rik Van Steenbergen van over de Alpen deed zulks na een heerlijke massaspurt aan het einde van een snelle en geanimeerde wedstrijd

Gazet van Antwerpen 25.04.1991

De wereldbeker – met de Ronde van Vlaanderen en Luik-Bastenaken-Luik – topt de internationale

wielerkalender. Daarna volgen de 1.1 wedstrijden – met o.m. de Omloop Het Volk, Gent-Wevelgem en de Waalse Pijl. De Scheldeprijs is ingedeeld bij de 1.2-eendagswedstrijden, samen met de E3-Prijs, de Brabantse Pijl, de G.P. de Wallonie, de G.P. Eddy Merckx en de G.P. Raymond Impanis.

Hector Jansen vecht voor internationale erkenning. Samen met manager Firmin Verelst slaagt hij erin buitenlandse – vooral Italiaanse – ploegen warm te maken voor zijn koers. Daarom is deze zege van superster Mario Cipollini – de eerste Italiaan op de ere-lijst - zo belangrijk voor de verdere ontwikkeling van de Scheldeprijs. Na een zeer geanimeerde en snelle wedstrijd – met o.m. een ontsnapping van 12 renners, waarbij Eddy Planckaert en Olaf Ludwig – biedt een peloton van... 155 renners zich aan op de Churchilllaan. Tegen *le beau Mario* is echter niets te beginnen!

PARCOURS

Schoten, Pulderbos, Broechem, Nijlen, Herentals, Olen, Herselt, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Ranst, 's-Gravenwezel, Schoten en 2,5 lokale ronden, totaal 205 km.

UITSLAG

191 deelnemers

1. Mario Cipollini (Ita), 205 km in 4u29m (46,240 km/u); 2. Jan Bogaert; 3. Johan Capiot; 4. Johan Museeuw; 5. Carlo Bomans; 6. John Talen (Ned); 7. Benny Vanbrabant; 8. Marnix Lameire; 9. Willy Willems; 10. Edwin Bafcop; 11. Olaf Ludwig (Dui); 12. Uwe Raab (Dui); 13. Eddy Schurer (Ned); 14. Gino De Backer; 15. Johan Devos; 16. Peter Pieters (Ned); 17. Michel Zanoli (Ned); 18. John Tomac (Usa); 19. Kees Hopmans (Ned); 20. Danny Neskens; 21. Etienne De Wilde; 22. Franck Boucanville (Fra); 23. Wilfried Nelissen; 24. Didier Priem; 25. Alain Van den Bossche; 26. Henk Woltman (Ned); 27. Jan Van Camp; 28. Dirk Demol; 29. Marc Siemons (Ned); 30. Vincente Prado (Spa); 31. Casimiro Moreda (Spa); 32. Eric Vanderaerden; 33. Wiebren Veenstra (Ned); 34. Ivan Romanov (Rus); 35. Patrick Van Roosbroeck; 36. Peter Huyghe; 37. Vincent Lavenu (Fra); 38. Bart Leysen; 39. Hans Kindberg (Zwe); 40. Marc Sergeant; 41. Lorenzo Lapage; 42. Martin Schalkers (Ned); 43. Roger Van den Bossche; 44. Rudy Dhaenens; 45. Jean-Paul van Poppel (Ned); 46. X; 47. Jean-Marie Wampers; 48. Peter Naessens; 49. Fabio Roscioli (Ita); 50. Wilfried Peeters; 51. Jerry Cooman; 52. Jan Goessens; 53. Rob Roll (Usa); 54. Laurent Madouas (Fra); 55. Rik Van Slycke; 56. Fabrice Naessens; 57. Peter Roes; 58. Peter Gansler (Dui); 59. Peter De Clercq; 60. Norman Alvis (Usa); 61. Phil Anderson (Aus); 62. Pascal Chanteur (Fra); 63. Klaus De Muynck; 64. Paul Popp (Oos); 65. Valerio Piva (Ita); 66. Jacques van der Poel (Ned); 67. Frank Pineau (Fra); 68. Rudy Dexters; 69. Petr Privara (Tsj); 70. Erwin Biets; 71. Christian Chaubert (Fra); 72. Rudy Verdonck; 73. Massimiliano Lelli (Ita); 74. Pierre Raas (Ned); 75. Evgueni Antonovitch (Rus); 76. Alexandr Trubine (Rus); 77. Marcel Arntz (Ned); 78. Jelle Nijdam (Ned); 79. Jacques Hanegraaf (Ned); 80. José Oliveira (Spa); 81. Andrei

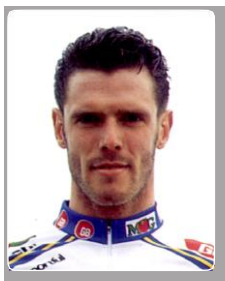
*Re Leone, il primo vincitore Italiano.
Mario Cipollini, 1991*

Tchmil (Rus); 82. Eddy Planckaert; 83. Remig Stumpf (Dui); 84. Peter Verbeke; 85. Marc van Orsouw (Ned); 86. Thomas Barth (Dui); 87. Marc Dierickx; 88. Andy Bishop (Usa); 89. Hans Lienhart (Oos); 90. Thierry Bock (Bel); 91. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 92. Eric Van Lancker; 93. Colin Sturgess (Gbr); 94. Zenon Jaskula (Pol); 95. John Vos (Ned); 96. X; 97. Luc Colyn; 98. Youri Perunovski (Rus); 99. Uwe Ampler (Dui); 100. Peter Farazijn; 101. Patrick Roelandt; 102. Frank Hoste; 103. Patrick Deneut; 104. Andrei Sitnov (Rus); 105. Jan Wijnants; 106. Dean Woods (Gbr); 107. Andreas Kappes (Dui); 108. Sean Kelly (Ier); 109. Sebastien Flicher (Fra); 110. Noël Segers; 111. Martial Gayant (Fra); 112. Corné van Rijen (Ned); 113. Ronny Van Holen; 114. Sören Lilholt (Den); 115. Paul Haghedooren; 116. Victor Axemenkov (Rus); 117. Danusz Kajzer (Dui); 118. Falk Boden (Dui); 119. Giorgio Furlan (Ita); 120. Brian-Holm Sorensen (Den); 121. Aloïs Pflieger (Oos); 122. Luca Gelfi (Ita); 123. Tom Cordes (Ned); 124. Koen Van Roey; 125. Roberto Sierra (Spa); 126. Peter Van Brecht; 127. Javier Duch (Spa); 128. Ludo Giesberts; 129. Oleg Jarochenko (Rus); 130. Ludek Stycks (Tsj); 131. Alberto Elli (Ita); 132. Franco Chioccoli (Ita); 133. Benjamin Van Itterbeek; 134. Constantin Bankin (Rus); 135. Stefan Räckers (Ned); 136. Marco Lietti (Ita); 137. Michel Dernies; 138. Ludwig Willems; 139. Frans Maassen (Ned); 140. Alain Laeremans; 141. Maarten Ducrot (Ned); 142. Gert Jakobs (Ned); 143. Adri Kools (Ned); 144. Gerard Veldscholten (Ned); 145. Adrie van der Poel (Ned); 146. Gerrit Solleveld (Ned); 147. Francesco Cesarini (Ita); 148. Koen Vekemans; 149. Rolf Sörensen (Den); 150. Fabio Baldato (Ita); 151. X; 152. Maurizio Fondriest (Ita); 153. Nathan Dahlberg (Nzl); 154. Frank Van Himst; 155. John Carles (Den).

MARIO CIPOLLINI (°Luca 22.03.1967)

De befaamde Italiaanse wielersportjournalist Rino Negri noemde hem in La Gazzetta dello Sport de *Italiaanse Van Steenbergen*. *Super-Mario*, *Re Leone*, is één van de flamboyantste kampioenen geweest die de wielersport ooit voortbracht. In en buiten de competitie was hij een uitzonderlijke, opvallende persoonlijkheid die alle aandacht naar zich toezog. *Cipo* werd prof in 1989 en zou dat blijven tot in 2005. Hij werd wereldkampioen in Zolder 2002, Kampioen van Italië in 1996, won Gent-Wevelgem in 1992-93-2002, Milaan-Sanremo in 2002, de Scheldeprijs in 1991 en 1993, de E3-Prijs Harelbeke 1993, de GP Van Steenbergen 1993 en alle mogelijke Italiaanse semi-klassiekers. In alle rondes die hij reed won hij etappes aan de lopende band. Hij won 42 ritten in de Giro, meteen een record dat niet zo vlug zal neergehaald worden. In de Tour, die hij zesmaal reed en waarin hij telkens opgaf, won hij 12 ritten, in de Vuelta zes. Hij zegevierde in 193 wegwedstrijden.

80

1992

Woensdag 22 april

NELISSEN REMONTEERT MUSEEUW

De topsprinters krijgen er een kakelverse concurrent bij

Het Nieuwsblad 23.04.1992

Voor het eerst sinds WO II wordt afgestapt van de lokale rondes in achttvorm. Dit wordt trouwens door het U.C.I.-reglement verboden.

Met wereldkampioen Gianni Bugno op kop oogt het deelnemersveld opnieuw erg mooi bij de start in Schoten. Het wordt ook weer een erg snelle ren. Ofschoon Andy Bishop, Adrie van der Poel en Marc Sergeant tekenen voor een lange vlucht, en Jan Mattheus en Rik Coppens verder in de finale voorop rijden, toch is de massaspurt opnieuw onvermijdelijk. Johan Museeuw geeft lange tijd de indruk te zullen winnen, maar in de laatste meters komt Wilfried Nelissen als een rassprinter tevoorschijn. De 21-jarige Limburger wint zijn eerste topkoers.

PARCOURS

Schoten, Pulderbos, Broechem, Nijlen, Herentals, Olen, Herselt, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Ranst, 's-Gravenwezel, Schoten (172 km) en drie lokale rondes van 12 km, totaal 208 km.

UITSLAG

173 deelnemers

1. Wilfried Nelissen, 204 km in 4u42m (44,250 km/u);
2. Johan Mu-seeuw; 3. Michel Cornelisse (Ned); 4. Jean-Pierre Heynderickx; 5. Johan Capiot; 6. Etienne De Wilde; 7. Gio-vanni Fianza (Ita); 8. Wiebren Veen-stra (Ned); 9. Benny Vanbrabant; 10. Alain Van den Bossche; 11. Adrie van der Poel (Ned); 12. Nico Verhoeven (Ned); 13. Johnny Dauwe; 14. Jan Bogaert; 15. Mario De Clercq; 16. Patrick Schoovaerts; 17. Raimund Lehnert (Dui); 18. Jean-Paul van Poppel (Ned); 19. Willy Willems; 20. Theo Akkermans (Ned); 21. Falk Boden (Dui); 22. Johan Devos; 23. Adriano Baffi (Ita); 24. Peter De Frenne; 25. Henk Woltman (Ned); 26. Kees Hopmans (Ned); 27. Eddy Schurer (Ned); 28. Rober van der Vin (Ned); 29. Peter Spaenhoven; 30. Youri Manuylov (Rus); 31. Kai Hundertmark (Dui); 32. Franco Ballerini (Ita); 33. Luc Dierickx; 34. Naglius Ciplijauskas (Lit); 35. Peter Pieters (Ned); 36. Jan Van Camp; 37. Lorenzo Lapage; 38. Jean-Marie Wampers; 39. Willem Peeters; 40. Romes Gaietdinov (Rus); 41. Hendrik Redant; 42. Peter Naessens; 43. Pascal Elaut; 44. Patrik Strouken (Ned); 45. Bruno Cenghialta (Ita); 46. Arsenio Gonzales (Spa); 47. Andre Bo Namtvedt (Noo); 48. Arunas Cepele (Lit); 49. Eros Poli (Ita); 50. Peter Farazijn; 51. Tom Cordes (Ned); 52. Jonas Romanovas (Lit); 53. Mario Kummer (Dui); 54. Sean Yates (Gbr); 55. Raimondas Ki-

selius (Lit); 56. Chris Peers; 57. Michel Zanoli (Ned); 58. Gerd Dorich (Dui); 59. Markus Hess (Dui); 60. Andrea Klaus (Dui); 61. Johan Verstrepen; 62. Kurt Onclin; 63. Patrick Van Roosbroeck; 64. Mindaugas Umaras (Lit); 65. Luc Colyn; 66. Vjatcheslav Eki-mov (Rus); 67. Erwin Biets; 68. Dag-Otto Lauritzen (Noo); 69. Ronny Van Holen; 70. Marc Van Orsouw (Ned); 71. Andrei Tch-mil (Rus); 72. Miguel Arroyo (Spa); 73. Alberto Volpi (Ita); 74. Vadim Kravtchenko (Rus); 75. Jesper Skibby (Den); 76. Johnny Macharis; 77. Rik Van Slycke; 78. Paul Willerton (Usa); 79. Louis de Koning (Ned); 80. Toine Poels (Ned); 81. Jerry Cooman; 82. Jens Heppner (Dui); 83. Norman Alvis (Usa); 84. Gerrit de Vries (Ned); 85. Peter Roes; 86. Maurizio Fondriest (Ita); 87. Mar-tien Kokkelkoren (Ned); 88. Ad Wijnands (Ned); 89. Marc Ser-geant; 90. Arturis Kasputis (Lit); 91. Eddy Bouwmans (Ned); 92. Bjarne Riis (Den); 93. Bernd Gröne (Dui); 94. Willem-Jan van Loenhout (Ned); 95. Jan Schur (Dui); 96. Rudy Verdonck; 97. Dirk Demol; 98. Rolf Järmann (Zwi); 99. Eric Van Lancker; 100. Gianni Bugno (Ita); 101. Remig Stumpf (Dui); 102. Bart Leysen; 103. Jochen Gorgen (Dui); 104. Patrick Deneut; 105. Danny In 't Ven; 106. Herman Frison; 107. Guido Eckelbeck (Dui); 108. Uwe Nepp (Dui); 109. Uwe Ampler (Dui); 110. Corneille Daems; 111. Thomas Barth (Dui); 112. Dimitri Konyshev (Rus); 113. Pa-trick Dewael; 114. Giorgio Furlan (Ita); 115. Tristan Hoffman (Ned); 116. Davide Cassani (Ita); 117. Vincente Prado (Spa); 118. Benjamin Van Isterbeek; 119. Ludwig Willems; 120. Danny

Neskens; 121. Nigel Perry (Gbr); 122. Patrick Jacobs; 123. Wim Van Eynde; 124. Gerrit Solleveld (Ned); 125. Ivan Gotti (Ita); 126. Tom Desmet; 127. Abelardo Rondon (Col); 128. Frans Maassen (Ned); 129. Heinz Imboden (Zwi); 130. Peter Huyghe; 131. Franky Andreu (Usa); 132. Steven Bauer (Can); 133. Pe-ter De Clercq; 134. Jan Mattheus; 135. Rik Coppens; 136. Rudy Vingerhoets; 137. Javier Duch (Spa); 138. Chris Walker (Gbr); 139. Mark Siemons (Ned); 140. Andy Bishop (Usa); 141. Adri Kools (Ned); 142. Jos Elen (Ned); 143. Robert Matwew (Dui); 144. Wim Lambrechts.

WILFRIED NELISSEN (°Tongeren 05.05.1970)

Wilfried is één van de snelste sprinters van zijn generatie ge-weest. In de jeugd drangen bleek al zijn talent. In 1986 werd hij wel op een heel bijzondere wijze kam-pioen van België bij de nieuwe-lingen. Hij werd met Serge Baguet gelijk geklasseerd en de twee moesten het over één km overdoen. Wilfried klopte Serge. In 1990 pakte hij opnieuw de nationale titel, deze keer bij de amateurs. In 1991 werd hij prof en won o.m. de Ronde van Picardië en een etappe in de Ronde van Luxemburg. In 1992 wint hij de Scheldeprijs, Parijs-Bourges, de Omloop

Foto François Baysaers

1993

Woensdag 21 april

VOOR DE VERANDERING: CIPOLLINI, NOG EEN KEER

King Cipollini schouwde zelfvoldaan het toeschouwersveld, en dat was een massa te midden een hemels weertje

Het Nieuwsblad 22.04.1993

Enkel de Rus Dimitri Zhdanov kan een behoorlijke voorsprong bijeenrijden, 6'25" in Viersel (km 140). Bij de eerste doortocht in Schoten heeft hij nog 2'40" boni, maar bij het begin van de derde en laatste plaatselijke ronde wordt hij ingelopen. Het peloton blijft samen, Johan Museeuw trekt de sprint aan voor Cipollini die moeiteloos wint.

Jean-Marie Leblanc op visite

De Tourdirecteur, tevens voorzitter van AIOCC (internationale vereniging van organisatoren) kwam op bezoek. Ook FICP-secretaris Fernand Conter was in Schoten. Zij behandelden de aanvraag van de organisatie om naar eerste categorie te promoveren. Eind

Mandel-Leie-Schelde, etappes in de Ronde van Zwitserland, Ruta del Sol en de Ronde van Ierland. In 1993 gaat hij op zijn elan verder en schrijft de Omloop Het Volk op zijn naam. In de Tour wint hij de 2de etappe. In 1994 wordt hij Kampioen van België, maar komt zwaar ten val in de 1ste etappe van de Tour. In Armentières staat een politieman foto's te nemen en knalt er pardoes tegenaan. Einde Tour, begin van de miserie. In 1995 wordt hij nochtans opnieuw Kampioen van België. 1996 begint uitstekend. Wilfried wint de Clásica Almería, drie etappes in de Ster van Bessèges, twee in de Ruta del Sol, één in Parijs-Nice. Dan slaat het noodlot opnieuw toe, en deze keer veel erger. In de beginfase van Gent-Wevelgem rijdt Wilfried tegen een paaltje langs de weg. Zijn knie is verbrijzeld, hij brak ook zijn dijbeen en liep een scheenbeenbreuk op. Het herstel verloopt moeizaam. Hij wordt nooit meer de oude. In 1997 wint hij nog een kermiskoers in Buggenhout, maar dan is het afgelopen. In 1998 herbegint Wilfried nog, maar het lied is uit. Op 28-jarige leeftijd moet hij willens nillens een andere job gaan zoeken. Willy heeft een zoon en een dochter en is nu chauffeur voor een koerierdienst.

Bij de start in Schoten: Jean-Marie Leblanc, achter hem Fernand Conter, naast hem journalist Robert Janssens.

februari waren Hector Jansen en René Vermeiren op verzoek van Leblanc in Lille (Rijsel) geweest om te praten over een datumwijziging voor 1994. Leblanc wilde de Waalse Pijl graag met de Scheldeprijs verwisselen, zodanig dat de Scheldeprijs in 1994 een week vroeger, drie dagen na Parijs-Roubaix, zou gereden worden. Hector Jansen, niet de gemakkelijkste onderhandelaar, wilde het wel voor één jaar proberen, op voorwaarde dat de Scheldeprijs zou promoveren.

Naast Cipollini, het Trident-meisje, bron van veel ergernis

PARCOURS

Schoten, Pulderbos, Broechem, Nijlen, Herentals, Olen, Herselt, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Ranst, 's-Gravenwezel, Schoten (172 km) en drie lokale ronden van 12 km, totaal 208 km.

UITSLAG

186 deelnemers

1. Mario Cipollini (Ita), 208 km in 5u08m03s (40,519 km/u);
- 2.¹; 3. Giuseppe Citterio (Ita); 4. Jaan Kirsipuu (Est); 5. Michel Zanoli (Ned); 6. Jelle Nijdam (Ned); 7. Johnny Dauwe; 8. Johan Capiot; 9. Frédéric Moncassin (Fra); 10. Alain Van den Bossche;
11. Peter De Clercq; 12. Adriano Baffi (Ita); 13. Mario De Clercq;
14. Eric Vanderaerden; 15. Wiebren Veenstra (Ned); 16. Vjatcheslav Ekimov (Rus); 17. Jean-Pierre Heynderickx; 18. Nico Verhoeven (Ned); 19. Jean-Paul van Poppel (Ned); 20. Jocelyn Jolidon (Zwi); 21. Phil Anderson (Aus); 22. Luc Dierickx; 23. Mathieu Hermans (Ned); 24. Jo Planckaert; 25. Tom Desmet;
26. Theo Akkermans (Ned); 27. Jan Van Camp; 28. Rober van der Vin (Ned); 29. Nate Reiss (Usa); 30. Bart Leysen; 31. Michel Cornelisse (Ned); 32. Hendrik Redant; 33. Olaf Ludwig (Dui); 34. Johan Museeuw; 35. Peter Pieters (Ned); 36. Jan Bogaert;
37. Danny Daelman; 38. Danny Van Looy; 39. Wim Omloop;
40. Johan Verstrepen; 41. Rudy Vingerhoets; 42. Tristan Hoffman (Ned); 43. Scott Sunderland (Aus); 44. Kees Hopmans (Ned); 45. Bjorn Stenersen (Noo); 46. Eddy Schurer (Ned); 47. Christian Chaubet (Fra); 48. Marc Sergeant; 49. Menno Vink (Ned); 50. Niels Bogaard (Ned); 51. Patrick Deneut; 52. Dimitri Nelubin (Rus); 53. Dick Enthoven (Ned); 54. Jacques Hanegraaf

(Ned); 55. Fabio Casartelli (Ita); 56. Pascal Elaut; 57. Marc van Orsouw (Ned); 58. John Talen (Ned); 59. Willem-Jan van Loenhout (Ned); 60. Erik Zabel (Dui); 61. Wilco Zuijderwijk (Ned); 62. Andreas Kappes (Dui); 63. Mario Kummer (Dui); 64. Edwin Bafcop; 65. Andy Bishop (Usa); 66. Michel Vermote; 67. Johan De Vos; 68. Hans De Clercq; 69. Stéphane Hennebert; 70. Jerry Cooman; 71. Stefan Van Leeuwe; 72. Hans De Meester; 73. Miguel Arroyo (Spa); 74. Jean-Pierre Delphis (Fra); 75. Mauro Ribiero (Bra); 76. René Foucachon (Fra); 77. Oleg Kozlitine (Rus); 78. Patrick Dewael; 79. Johan Remels; 80. Peter Van Petegem; 81. Sammie Moreels; 82. Bart Bowen (Usa); 83. Bernd Gröne (Dui); 84. Etienne De Wilde; 85. Gino Van Hooydonck; 86. Jan Mattheus; 87. Patrick Van Roosbroeck; 88. Giorgio Furlan (Ita); 89. Frans Maassen (Ned); 90. Eric Van Lancker; 91. Peter De Frenne; 92. Guy Nulens; 93. Noël Segers; 94. Davide Cassani (Ita); 95. Gert-Jan Theunisse (Ned); 96. Gianni Bugno (Ita); 97. Jos van Aert (Ned); 98. Eddy Bouwmans (Ned); 99. Mario Scirea (Ita); 100. Wanderly Magelhaes (Bra); 101. Daniel Hirs (Zwi); 102. Edwig Van Hooydonck; 103. Dirk Friel (Usa).

1 Het dopinggeval Wilfried Nelissen.

Het plasje dat Wilfried, tweede na Cipollini, inleverde bleek sporen van efedrine te bevatten. De gebruikelijke discussies volgen maar de Limburger verliest zijn tweede plaats, krijgt drie maanden voorwaardelijke schorsing, een boete van 3000 Zwitserse frank en verliest 50 belangrijke FICP-punten.

82

1994

Woensdag 13 april

DE PEET WINT ZIJN EERSTE PROFKOERS EN REDT ZIJN CARRIÈRE!

Tiens, ...

L'Equipe 14.04.1994 *Van Petegem*

De Scheldeprijs promoveert tot eerste categorie. De Antwerpse klassieker wordt ook een week vroeger gereden, tussen Parijs-Roubaix en Luik-Bastenaken-Luik. Hetgeen Hector Jansen echter altijd vreesde, gebeurt ook. Verscheidene topploegen en vedetten zeggen af. Het rennersbestand wordt verwisseld tussen de kasieienklassiekers en L-B-L. Maar Hector heeft slim onderhandeld, hij heeft het akkoord slechts voor één jaar ondertekend.

In de finale geraakt een select kopgroepje van tien renners weg. Op 15 km van de finish probeert Peter Van Petegem van de bescheiden Trident-ploeg¹ het. Hij is derdejaarsprof maar heeft nog geen koers gewonnen. Hij beukt tegen de wind in – het is koud en winderig – en houdt stand. Dirk De Wolf klopt op zijn stuur van ontgoocheling...

1 In 1993 was Trident – een kauwgomfirma – met een promotieteam aanwezig. Eén van de 'chewing gum girls' was publiciteitsgeil en sprong onverhoeds mee op het podium. Hector Jansen was in alle staten. Daarom wilde hij het Trident-team in 1994 slechts toelaten als ze gratis meereden. Sportbestuurder Willy Van der Eecken wilde thuisblijven, maar omwille van zijn renners, bedacht hij zich op het laatste nippertje...

PARCOURS

Schoten, Pulderbos, Herentals, Olen, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Rillaar, Tielt-Winge, Houw-

aertseberg, Rotselaar, Tremelo, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Nijlen, Zandhoven, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (167 km) en drie lokale rondes van 12 km, 203 km totaal.

UITSLAG

149 deelnemers

1. Peter Van Petegem, 203 km in 4u44m (42,887 km/u); 2. Dirk De Wolf op 6"; 3. Djamolidine Abdoujaparov (Oez) op 14"; 4. Adriano Baffi (Ita); 5. Jelle Nijdam (Ned) op 15"; 6. Hendrik Redant; 7. Michel Cornelisse (Ned); 8. Silvio Martinello (Ita); 9. Michel Vanhaecke; 10. Wim Omloop; 11. Chris Peers; 12. Frank Vandembroucke; 13. Servais Knaven (Ned) op 26"; 14. Peter Spaenhoven op 46"; 15. Jo Planckaert; 16. Gert Vanbrabant; 17. Wim Feys op 1'07"; 18. Rik Van Slycke op 1'08"; 19. Adrie van der Poel (Ned); 20. Geert Van Bondt op 1'14"; 21. Frank Corvers op 2'50"; 22. Mario De Clercq; 23. Peter Naessens; 24. Patrick Van Roosbroeck; 25. Theo Akkermans (Ned); 26. Louis de Koning (Ned); 27. Wim Vervoort; 28. Ludo Dierckxsens; 29. Andrea Peron (Ita); 30. Martin van Steen (Ned); 31. Yvon Ledanois (Fra); 32. Emmanuel Magnien (Fra); 33. Tom Desmet; 34. Jacky Durand (Fra); 35. Peter De Clercq; 36. Marc Patry; 37. Danny Daelman; 38. Thomas Davy (Fra); 39. Heinrich Trumheller (Dui); 40. Alain Van der Borgh; 41. Jos van Aert (Ned); 42. Guy Nulens; 43. Wanderley Magelhaes (Bra); 44. Herman Frison; 45. Mario Cippolini (Ita) 2:58; 46. Marco Saligari (Ita) op 3'; 47. Johan Capiot; 48. Asiat Saitov (Rus) op 9'32"; 49. Sean Way (Gbr); 50. Marty Jemison (Usa); 51. Dimitri Nelubin (Rus); 52. Bernardo Gonzalez (Spa); 53. Jocelyn Jolidon (Zwi); 54. Dominiek Krieger (Dui); 55. Jerry Cooman; 56. Rudi Vingerhoets; 57. Stéphane Rubio (Fra); 58. Hans De Meester; 59. Gino Primo; 60. Glenn Huybrechts; 61. Kurt Van Lancker; 62. Bart Heirewegh; 63. Raymond Meys (Ned); 64. Daisuke Imanaka (Jpn); 65. Michel Nottebaert; 66. Andrzej Sypytkowski (Pol); 67. Serguei Utchakov (Oek); 68. Davide Rebellin (Ita); 69. Bart Voskamp (Ned); 70. Jeroen Blijlevens (Ned); 71. Rob Mulders (Ned); 72. Willy Willems; 73. Jens Heppner (Dui); 74. Gerd Audehm (Dui); 75. Rolf Aldag (Dui); 76. Udo Bolts (Dui); 77. Frank van Veenendaal (Ned); 78. Tristan Hoffman (Ned); 79. Georg Totschnig (Oos); 80. Ivan Gotti (Ita); 81. Danny Van Looy; 82. Nestor Mora (Col); 83. Oscar Pellicoli (Ita); 84. Gerrit de Vries (Ned); 85. Genaro Prego (Spa); 86. Kurt Van de Wouwer; 87. Jan Van Doninck; 88. Dimitri Zdanov (Rus); 89. Frédéric Moncassin (Fra); 90. Daniël Verelst; 91. Philippe Gaumont (Fra); 92. Armand De las Cuevas (Fra); 93. Donald Powell (Usa); 94. Erwin Thijs; 95. Niko Eeckhout; 96. Gabriele Rampollo (Ita).

PETER VAN PETEGEM (°Opbrakel 18.01.1970)

De *zwarte van Brakel* was één van de beste klassieke eendagsrenners van zijn generatie. Nadat hij bij de jeugd al blij gaf van groot talent (Kampioen van België bij de amateurs in 1991), werd hij prof in 1992 bij de Nederlandse succesformatie PDM. De verwachtingen

waren hoog gespannen. *De Peet* bracht er niets van terecht, ook niet in 1993 toen hij zijn kans kreeg bij Lotto. In 1994 hing zijn carrière aan een zijden draadje, tot hij uiteindelijk een plaatsje kreeg bij het bescheiden Trident. Peter won de Scheldeprijs en zijn loopbaan was gered. Cees Priem gaf hem in 1995 een contract bij TVM. Van Petegem begon te presteren. Hij won de Omloop Het Volk in 1997, 1998 en 2002, de Ronde van Vlaanderen in 1999 en 2003, Parijs-Roubaix in 2003, de Driedaagse van De Panne in 1999 en 2002, Kuurne-Brussel-Kuurne in 2001, de E3-Prijs Harelbeke in 1999 en de GP d'Isbergues in 2000 en 2001. In 1998 werd hij 2de in het wereldkampioenschap (in Valkenburg, achter Camenzind), in 2003 3de in het WK (in Hamilton, achter Astarloa en Valverde). Hij was ook tweemaal 3de in de Ronde van Vlaanderen (2002-2005) en 2de in Parijs-Roubaix (2000). In 2007 zette Peter een punt achter een mooie en vruchtbare carrière. Hij is nog te zien in het wielervedje als koersdirecteur van de Omloop Het Nieuwsblad.

83

1995

Woensdag 19 april

BRASI-SSIMO ROSSANO, KLEINE SCHELDEPRIJS

Koers die geen koers was

Gazet van Antwerpen 20.04.1995

De Scheldeprijs eist terug zijn vroegere datum op, tussen Luik-Bastenaken-Luik en de Amstel. Hector Jansen heeft goed onderhandeld, de UCI kan niet anders dan de aan- vraag inwilligen. Een internationaal deelnemersveld biedt zich in Schoten aan. Het blijkt dat ditevenwel geen garantie biedt voor een geanimeerde topwedstrijd.

De kasseien van Pulderbos zijn in de beginfase niet meer in het parcours opgenomen. Is het daardoor dat het peloton blijft wandelen? Vooraf rijdt het peloton in Schoten een geneutraliseerde ronde van 7 km. Het wiegt de renners klaarblijkelijk in slaap. Enkel Peter Roes (Vlaanderen 2002) en Rossano Brasi (Polti) hebben er zin in. Zij zetten na amper 15 km hun vlucht in. Hun maximale voorsprong stijgt tot iets meer dan...20 minuten! Bij de eerste doortocht in Schoten blijven daar 7'35" van over. Voldoende. Bij de laatste doortocht hebben ze nog een boni van 2'30". Op 3 km van de streep laat de Italiaan zijn Kempense gezelschap in de steek.

Ijzeren Briek was, veertig jaar na zijn zege (1955), de eregast. Het was de laatste start in Schoten, maar dat wist toen nog niemand.

PARCOURS

Schoten, Herentals, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Rilaar, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Nijlen, Pulderbos, Zandhoven, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (173 km) en drie lokale rondes van 12 km, 209 km totaal.

UITSLAG

183 deelnemers

1. Rossano Brasi (Ita), 209 km in 4u58m15s (42,120 km/u); 2. Peter Roes op 39"; 3. Giovanni Fidanza (Ita) op 1'22"; 4. Eric Vanderaerden; 5. Djamolidine Abdoujaparov (Oez); 6. Wiebren Veenstra (Ned); 7. Peter Van Petegem; 8. Hendrik Redant; 9. Erik Zabel (Dui); 10. Wilfried Nelissen; 11. Giovanni Lombardi (Ita); 12. Frédéric Moncassin (Fra); 13. Fabio Roscioli (Ita); 14. Ludo Dierckxsens; 15. Adriano Baffi (Ita); 16. Sven Teutenberg (Dui); 17. Mario Cipollini (Ita); 18. Olivier Vanconingsloo; 19. Gianluca Pianegonda (Ita); 20. Mario Scirea (Ita); 21. Uwe Raab (Dui); 22. Stefano Zanatta (Ita); 23. Paolo Fornaciari (Ita); 24. Marc Patry; 25. Gianluca Gorini (Ita); 26. Geert Van Bondt; 27. Axel Merckx; 28. Roberto Pelliconi (Ita); 29. Dirk Baldinger (Dui); 30. Bart Leysen; 31. Mirco Crepaldi (Ita); 32. Silvio Martinello (Ita); 33. Tom Steels; 34. Mario De Clercq; 35. Cezary Zamana (Pol); 36. Jo Planckaert; 37. Johan Capiot; 38. John Talen (Ned); 39. Jaan Kirsipuu (Est); 40. Nico Verhoeven (Ned); 41. Wim Omloop; 42. Marc Streel; 43. Michel Zanoli (Ned); 44. Hans De Clercq; 45. Max van Heeswijk (Ned); 46. Sean Yates (Gbr); 47. Frank Hoj (Den); 48. Fabio Bal-

Foto Cor Vos

Foto Cor Vos

dato (Ita); 49. Wilfried Peeters; 50. Patrick Dewael; 51. Marco Lietti (Ita); 52. Hans De Meester; 53. John van den Akker (Ned); 54. Mariano Piccoli (Ita); 55. Nigel Perry (Gbr); 56. Jan Van Camp; 57. Wim Feys; 58. Raymond Meys (Ned); 59. Ben Luckwell (Gbr); 60. Stephen Swart (Nzl); 61. Herman Frison; 62. Jim Van de Laer; 63. Patrick Van Roosbroeck; 64. X; 65. Rudi Vingerhoets; 66. X; 67. Guy Nulens; 68. Jesper Skibby (Den); 69. Peter Spaenhoven; 70. Steve Bauer (Can); 71. Frans Maassen (Ned); 72. Rik Van Slycke; 73. Marco Saligari (Ita); 74. Max Sciandri (Gbr); 75. Leon van Bon (Ned); 76. Eros Poli (Ita); 77. Peter Van Brecht; 78. Rolf Sörensen (Den); 79. Mario Kummer (Dui); 80. Bernd Gröne (Dui); 81. Davide Cassani (Ita); 82. Frank Corvers; 83. Olaf Ludwig (Dui); 84. Jean-Pierre Heynderickx; 85. Peter De Clercq; 86. Marc Sergeant.

ROSSANO BRASI

(°Bergamo 03.06.1972)

Brasi was als jeugdrenner een talentvol tijdrijder. Als nieuweling werd hij Kampioen van Italië achtervolging en achtervolging per ploeg in 1988. Een jaar later is hij 2de in het WK tijdrijden per ploeg (75 km) bij de junioren. In 1991 blijft hij actief als tijdrijder per ploeg en wordt Kampioen van Europa tijdrijden per ploeg bij de militairen en Kampioen van Italië tijdrijden per ploeg bij de amateurs. In 1993 wordt hij dan in Oslo wereldkampioen tijdrijden per ploeg bij de amateurs (met Contri, Salvato en Fina). In 1994 krijgt hij een profcontract bij Polti, waar hij blijft tot 2000. Hij behaalt

slechts twee zeges in die periode: in 1995 de Scheldeprijs, in 1996 de Cyclastics Hamburg (toen nog de Hamburg-Rundfahrt, een wedstrijd van de klasse 1.5). Hij rijdt vijf jaar achtereenvolgens (95-96-97-98-99) de Tour als helper (beste plaats 82ste in 1998). In 2000 is hij opnieuw geselecteerd, maar wordt de start geweigerd wegens een te hoog hematocrietgehalte. Zijn carrière belandt meteen op een zijspoor. In 2002 rijdt Brasi, die nooit gaf wat er van hem verwacht werd, zijn laatste seizoen, zonder succes, bij het bescheiden De Nardi-Pasta Montegrappa.

84

1996

Woensdag 24 april

VDB GEEFT ZIJN VISITEKAARTJE AF

Na 20 km, op een eerste strook stenen, fietsten ze het zaakje af in de beslissende plooi!

Gazet van Antwerpen 25.04.1996

De Scheldeprijs start, voor het eerst sinds 1944, niet in Schoten! De onderhandelingen waren soms hard en pijnlijk, maar de organisatoren zetten door. De 84ste editie moest en zou op de Antwerpse Grote Markt

starten. Walter Riellaerts (GVA) gaf het beslissende stootje. Een (r)evolutie!¹

Deze Scheldeprijs is vlug beklon ken. Na amper 25 km zonderen zich 22 renners af, de goede vlucht is meteen vertrokken. Mapei-GB van Patrick Lefevere is sterk vertegenwoordigd: Mu- seeuw, Baffi, Peeters, Steels en de piepjonge Vandenbroucke zijn mee. Zij beheersen de finale. Op 18 km van het einde demarreert VDB. Niemand gelooft erin. Van der Poel nadert tot op 50 meter maar moet inbinden. Frankie-boy, de youngster van het internationale wielrennen, is niet te houden. Hij rondt schitterend af, ploegmaat Tom Steels klopt Eric Vanderaerden voor de tweede plaats.

1 Ik zou de renners in Antwerpen voorstellen. Na intens voorbereidend werk, meldde ik mij op de Grote Markt. Toen bleek dat er geen geluidsinstallatie voorzien was! Een inderhaast uit Schoten opgeroepen 'DJ' kwam tien minuten voor de start met een café-installatie aandraven...

PARCOURS

Antwerpen Grote Markt, geneutraliseerde aanloop van 9 km, officiële vliegende start in Schoten, vervolgens Herentals, Herselt, Aarschot, Schoonhovendreef, Rilaar, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Nijlen, Pulderbos, Zandhoven, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (172 km) en drie lokale ronden van 12 km, 208 km totaal.

UITSLAG

181 deelnemers

1. Frank Vandenbroucke, 208 km in 4u30m49s (45,761 km/u); 2. Tom Steels op 2"; 3. Eric Vanderaerden; 4. Jan Svorada (Svk); 5. Erik Zabel (Dui); 7. Mauro Bettin (Ita); 8. Johan Verstrepen; 9. Wilfried Peeters; 10. Mario De Clercq; 11. Johan Museeuw; 12. Bo Hamburger (Den); 13. Adrie van der Poel (Ned); 14. Rolf Aldag (Dui); 15. Stefano Zanini (Ita); 16. Frédéric Guesdon (Fra); 17. Kurt Van Lancker; 18. Adriano Baffi (Ita); 19. Serguei Ouslamin (Rus); 20. Ermanno Brignoli (Ita); 21. Zbigniew Spruch (Pol) op 25"; 22. Leon van Bon (Ned) op 9'56"; 23. Stefano Colagè (Ita); 24. Fabrizio Bontempi (Ita); 25. Marc Streel; 26. John van

den Akker (Ned); 27. Gert Vanderaerden; 28. Jürgen Werner (Dui); 29. Hendrik Redant; 30. Jean-Pierre Heynderickx; 31. Mike Weismann (Dui); 32. Andreas Klier (Dui); 33. Jaan Kirsi-puu (Est); 34. Dariusz Baranowski (Pol); 35. Ronny Assez; 36. Bart Leysen; 37. Michel Vanhaecke; 38. Aleksei Nakazny (Oek); 39. Paul Van Hyfte; 40. Peter Naessens; 41. Marco Della Vedova (Ita); 42. Christophe Detilloux; 43. Eric De Clercq; 44. Bart Heirewegh; 45. Mario Moermans; 46. Andy Missotten; 47. Jan Van Camp; 48. Malcolm Lange (Zaf); 49. Danny Daelman; 50. Rossano Brasi (Ita); 51. Pascal Chanteur (Fra); 52. Jens Zemke (Dui); 53. Gert Vanbrabant; 54. Peter Spaenhoven; 55. Johnny van Cadsand (Ned); 56. Steven de Jongh (Ned); 57. Wim Feys; 58. Peter Wuyts; 59. Andrew Roche (Gbr); 60. Finn O'Sullivan (Ier); 61. Kiril Pospeev (Oek); 62. Karl Pauwels; 63. Gerrit de Vries (Ned); 64. Lucien de Louw (Ned); 65. Christophe Mengin (Fra); 66. Nico Renders; 67. Jan Poppe; 68. Kurt Van de Wouwer; 69. Sebastien Van den Abeele; 70. Wim Omloop; 71. Erik Dekker (Ned); 72. Mirco Crepaldi (Ita); 73. Peter Meinert (Den); 74. Olivier Matthijs; 75. Zenon Jaskula (Pol); 76. Luca Gelfi (Ita); 77. Mauro Santaromita (Ita); 78. Marco Velo (Ita); 79. Dirk Baldinger (Dui); 80. Patrick Dewael; 81. Tristan Hoffman (Ned); 82. Mario Kummer (Dui); 83. Ludwig Willems; 84. Marcel Luppes (Ned); 85. Kai Hundertmark (Dui); 86. Dario Bottaro (Ita); 87. Felice Puttini (Zwi); 88. Andrea Brognara (Ita); 89. Andy De Smet; 90. Rosario Fina (Ita); 91. Steffen Wesemann (Dui); 92. Rik Claeys; 93. Ivan Cerioli (Ita); 94. Manuel Scopsi (Ita); 95. Geert Van Bondt; 96. Peter Van Petegem.

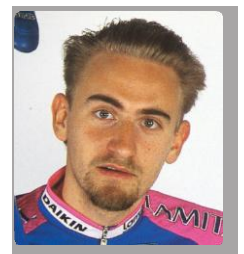
FRANK VANDENBROUCKE

(^oMoeskroen 06.11.1974 -

† Saly/Sénégal 12.10.2009)

Frank, kortweg VDB genoemd, was misschien wel het grootste talent dat de wielersport gekend heeft de laatste 20 jaar. Hij had alles:

klasse te over, panache, zelfvertrouwen, een prachtig lichaam, alles, alles... maar wellicht téveel van het goede. In 1991 werd hij al Kampioen van België bij de nieuwelingen, in 1992 bij de junioren. In 1994 werd hij prof. Hij won direct een etappe in de Ronde van de Middellandse Zee en in Bellegem. In 1995 werden dat al zeven zeges, met daarbij Parijs-Brussel. In 1996 – hij rijdt dan bij Mapei – wint hij vijftien koersen (de Scheldeprijs, de Ronde van de Middellandse Zee, Trofeo Laigueglia, de Ronde van Oostenrijk en van Wallonië...). In 1996 is het iets minder (8 zeges) maar in 1997 wint hij Gent-Wevelgem en Parijs-Nice. In 1999 schrijft hij op onnavolgbare wijze Luik-Bastenaken-Luik op zijn naam. Ook de Omloop Het Volk rijft hij binnen. Dan beginnen de grote problemen, hij wordt in een dopingaffaire betrokken met de Fransman Bernard Sainz, de beruchte Docteur Mabuse. Er duiken ook

relatieproblemen op, Frank wisselt zijn Clothilde voor de Italiaanse Sara. In 2000 wordt hij nog 2de in het Belgisch Kampioenschap (achter Axel Merckx), maar ze ges blijven uit tot hij in 2002 de kermiskoers van Erpe-Mere wint. Een jaar later schijnt hij zich te herpakken: hij wordt 4de in de Omloop Het Volk en 2de in de Ronde van Vlaanderen. In 2004 is hij nog 6de in Parijs-Nice en 7de in de Waalse Pijl. Daarna volgt niets dan miserie, tot hij plots overlijdt in mysterieuze omstandigheden tijdens een korte vakantie in Saly (Sénégal). VDB is voor altijd een mythe...

85

1997

Woensdag 23 april

**ERIK ZABEL, WINNAAR
TEGEN HEUG EN MEUG**

*Je kan de wereld zien in Schoten
Gazet van Antwerpen 23.04.1997*

Burgemeester Leona Detiège geeft de (officieuze) start op de Grote Markt en een naakte man klimt op het standbeeld van Brabo. Dat terzijde, gebeurt er niet zoveel opzienbarends in deze 85ste editie. Na 70 km ontsnappen Ludo Dierckxsens, Karl Pauwels en Ermanno Brignoli. Ze houden lang stand en in de finale gaat Dierckxsens alleen door. Hij wordt in de laatste ronde ingelopen en Erik Zabel wint de massasprint voor Johan Museeuw. Zabel is de tweede Duitse winnaar (Thureau won in 1978). Wereldkampioen Johan Museeuw wordt voor de tweede maal tweede (2de in 1992, 3de in 1990, 4de in 1991). Erik Zabel is evenwel een ontevreden winnaar. Hij klaagt het gevaarlijke parcours aan. Dat bevat teveel ronde punten en vluchtheuvels volgens de Duitser. Niet een specifiek probleem van de Scheldeprijs, eerder een Belgisch verschijnsel vindt hij.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), Pulderbos, Olen, Aarschot, Schoonhovendreef, Tielt-Winge, Houwaertseberg, Rotselaar, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Pulderbos, Zandhoven, Schilde, 's-Gravenwezel, Schoten (166 km) en drie lokale ronden van 12 km, totaal 202 km.

UITSLAG

189 deelnemers

1. Erik Zabel (Dui), 202 km in 4u30m (44,888 km/u); 2. Johan Museeuw; 3. Andrei Tchmil (Oek); 4. Danny Daelman; 5. Jeroen Blijlevens (Ned); 6. Jaan Kirsipuu (Est); 7. Andreas Klier (Dui); 8. Aart Vierhouten (Ned); 9. Mario Traversoni (Ita); 10. Lars Michaelsen (Den); 11. Djamolidine Abdujaparov (Oez); 12. Arvis Piziks (Let); 13. Ronny Assez; 14. Jo Planckaert; 15. Geert Verheyen; 16. Peter Spaenhoven; 17. Fabiano Fontanelli (Ita); 18. Michel Vanhaecke; 19. David Etxebarria (Spa); 20. Frank Hoj (Den); 21. Nicola Loda (Ita); 22. Johan Capiot; 23. Hendrik Van Dijk; 24. Wim Omloop; 25. Mario Moermans; 26. Dario Pieri (Ita); 27. Wilfried Peeters; 28. Leonardo Guidi (Ita); 29. Giancarlo Raimondi (Ita); 30. Michel Cornelisse (Ned); 31. Sven Teutenberg (Dui); 32. Jan Hordijk (Ned); 33. Kiko Garcia (Spa); 34. Roberto Sierra (Spa); 35. Christophe Detilloux; 36. Erik Dekker (Ned); 37. Chris Peers; 38. Luis-Maria Diaz de Otazu (Spa); 39. Matthew Gilmore (Aus); 40. Nico Mattan; 41. Kees Hopmans (Ned); 42. Mario Aerts; 43. Eddy Torrekens; 44. Tim Lenaers; 45. Koen Van Hullebusch; 46. Ludo Dierckxsens; 47. Dany Baeyens; 48. Dariusz Baranowski (Pol); 49. Andrea Vatteroni (Ita); 50. Giovanni Lombardi (Ita); 51. Rik Van Slycke; 52. Mauro Bettin (Ita); 53. Mario Kummer (Dui); 54. Erwin Thijs; 55. Koos Moerenhout (Ned); 56. Eric De Clercq; 57. Roman Stoffel (Dui); 58. Dario Nicoletti (Ita); 59. Francesco Arazzi (Ita); 60. Ermanno Brignoli (Ita); 61. Gino Verheyden; 62. Stefano Zanini (Ita); 63. Luca Gelfi (Ita); 64. Andrea Brognara (Ita); 65. Luc Roosen; 66. Robbie Van Daele; 67. Jan Poppe; 68. Marco Artunghi (Ita); 69. Magnus Backstedt (Zwe); 70. Michele Zamboni (Ita); 71. Sergio Barbero (Ita); 72. Kurt Van de Wouwer; 73. Stéphane Hennebert; 74. Bart Leysen; 75. Rafael Diaz (Spa); 76. Giuseppe Tartaglia (Ita); 77. Ivan Cerioli (Ita); 78. Adriano Baffi (Ita);

79. Marc Wauters; 80. Ludwig Willems; 81. Felice Puttini (Zwi); 82. Vincent Cali (Fra); 83. Angelo Lecchi (Ita); 84. Patrick Kohler (Dui); 85. Jans Koerts (Ned); 86. Robbie McEwen (Aus); 87. Lauri Aus (Est); 88. Marco Villa (Ita); 89. Brian Holm (Den); 90. Marcel Luppens (Ned); 91. Alex Zulle (Zwi); 92. Tobias Steinhäuser (Dui); 93. Bart Heirewegh; 94. Andy Missotten; 95. Franky De Buyst; 96. John van den Akker (Ned); 97. Chris Horner (Usa); 98. Scott Mercier (Usa); 99. Rolf Aldag (Dui); 100. Marcelino Garcia (Spa); 101. Kai Hundertmark (Dui); 102. Jakob Piil (Den); 103. Vital Timmermans (Ned); 104. Amilcare Tronca (Ita); 105. Dario Bottaro (Ita); 106. Marc Streel; 107. Pascal Duez; 108. Michel Cemeus (Ned); 109. Bo Hamburger (Den); 110. John Talen (Ned); 111. Frank Vandenbroucke; 112. Daniele Contrini (Ita); 113. Laurent Jalabert (Fra); 114. Geert Van Bondt; 115. Nico Renders; 116. Tristan Hoffman (Ned); 117. Peter Van Petegem; 118. Tom Desmet; 119. Dominique Bozzi (Fra); 120. Jean-Pierre Heynderickx; 121. Olivier Matthijs; 122. Willy Willems; 123. Philippe Bordenave (Fra); 124. Rafael Hennes (Dui); 125. Max van Heeswijk (Ned); 126. Remigius Lupeikis (Lit); 127. Tomasz Brozyna (Pol); 128. Steffen Wesemann (Dui); 129. Frank Corvers; 130. Jean-Cyril Robin (Fra); 131. Jesper Skibby (Den); 132. Klaus Diewald (Dui); 133. Andrea Stocco (Ita); 134. Fabio Baldato (Ita); 135. Davide Casarotto (Ita); 136. Massimo Appolonio (Ita); 137. Biagio Conte (Ita); 138. Paolo Toffalori (Ita); 139. Franky Van Haesenbroucke; 140. Geert Omloop; 141. Jarno Vanfrachem; 142. Lorenzo Lapage.

ERIK ZABEL

(°Berlijn 07.07.1970)

Erik is één van de beste Duitse renners-aller-tijden. Samen met generatiegenoot Jan Ullrich tilde hij de populariteit van het wielrennen erg hoog in zijn land, alvorens ook hij in 2007 dopinggebruik bekende. Het blijft een vlek op zijn overigens prachtige carrière. In 1991 werd hij al prof en het eerste groot succes kwam er in 1994 met een zege in Parijs-Tours. Nadien bleef hij gedurende vijftien seizoenen aan de top! Zijn voornaamste overwinningen: 4x Milaan-Sanremo (97-98-2000-2001); 3x Parijs-Tours (94-2003-2005); Amstel Gold Race 2000; Scheldeprijs 1997 Hew Cycloclassics Hamburg 2001; 3x Henninger Turm (99-2002-2005); 2x Duits Kampioen (98-2003); Wereldbeker 2000; 12 ritten in de Tour en zes keer het puntenklassement! Hij was ook 2x 2de (2004-2006) en 1x 3de (2002) in het WK. Na zijn carrière werd Erik de vaste begeleider van Mark Cavendish, in 2012 zal hij echter raadgever zijn bij Team Katusha. Zijn zoon Rick werd vijfde in het WK 2011 voor junioren en rijdt in 2012 bij Rabobank-Continentaal.

1998

Woensdag 22 april

KNAVEN DUBBELT HET PELOTON

De Grote Schandeprijs

Het Laatste Nieuws 23.04.1998

De heuvels rond Aarschot gaven nooit echt voldoening. Zij zijn te kort en liggen te ver van de finale om enige invloed te hebben op het koersverloop. Daarom kiest men voor de 86ste editie (terug) voor een Kempense omloop¹.

Het regent demarrages in het eerste wedstrijduur, maar na 75 km geraken plots 24 renners voorop en de goede vlucht is vertrokken. Zij nemen tot...18 minuten voorsprong. Dat geeft uiteraard problemen in de plaatselijke ronde. Uit voorzorg wordt het peloton, onder luid awoertgeroep, uit koers genomen. De kopgroep splitst zich nog, zes renners geraken weg. Met nog 10 km te rijden, wipt Servais Knaven, een gepatenteerde hardrijder, weg. De enige troost voor de organisatoren: toch nog een mooie naam als winnaar.

1 Sinds 1983 reed men naar het Brabantse Hageland met de Schoonhovendreef en de Houwaertseberg als voornaamste obstakels.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), Schilde, Pulderbos, Grobbendonk, Kasterlee, Geel, Arendonk, Turnhout, Merksplas, Rijkersvel, Oostmalle, Pulderbos, Schilde, Wijnegem, Schoten (161 km) en drie lokale ronden van 14 km, totaal 203 km

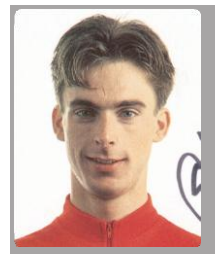
UITSLAG

1. Servais Knaven (Ned), 203 km in 4u19m19s (46,969 km/u);
2. Leon van Bon (Ned) op 23";
3. Bart Leysen;
4. Juris Silovs (Let);
5. Martin van Steen (Ned) op 1'06";
6. Wim Omloop op 1'10";
7. Vjatcheslav Ekimov (Rus) op 4'44";
8. Kurt Van de Wouwer op 4'46";
9. Christophe Agnolutto (Fra);
10. Dario Pieri (Ita);
11. Nico Mattan;
12. Filippo Casagrande (Ita);
13. Max van Heeswijk (Ned);
14. Aart Vierhouten (Ned);
15. Danny Nelissen (Ned);
16. Nicolai Bo Larsen (Den);
17. Franz Hotz (Zwi);
18. Alexandre Vinokourov (Kaz);
19. Rolf Aldag (Dui);
20. Roger Hammond (Gbr);
21. Valerio Tebaldi (Ita);
22. Steven De Neef;
23. Michael Rosberg (Den).*

*De overige renners werden uit koers genomen wegens een te grote achterstand en bijgevolg niet geklasseerd.

SERVAIS KNAVEN (°Lobith 06.03.1971)

Servais, die in het Belgische Meerle woont, is een erg goede, sympathieke renner geweest. Hij heeft bovendien een lange, prachtige carrière opgebouwd. In 1994 werd hij prof en hij bleef zeven-tien seizoenen op de barricades. In 1995 wordt hij al Kampioen van Nederland. De Ronde van Denemarken wint hij in 1997. In 1998 wint hij de Scheldeprijs.

in 1997. In 1998 wint hij de Scheldeprijs. Het toppunt van zijn loopbaan bereikt hij op de wielervedstrijd van Roubaix waar hij in 2001 Parijs-Roubaix op zijn naam schrijft. Twee jaar later wint hij de 17de etappe in de Tour. Servais is geen veelwinnaar, maar staat overal zijn mannetje, vooral als meester-helper. Hij leest de koers als geen ander. In zijn laatste seizoen, 2010, rijdt hij voor de zestiende keer Parijs-Roubaix uit. Daarmee evenaart hij het record van Raymond Impanis (die ook één keer won, in 1954). Op 15 augustus 2010 neemt de populaire Knave tijdens de profonde van Etten-Leur afscheid van de actieve wielersport. Nu is Servais sportbestuurder bij Team Sky.

87

1999

Woensdag 21 april

JEROMMEKE IS DE SNELSTE

'Blij dat mijn naam hier op de erelijst komt'
Het Laatste Nieuws 22.04.1999

Lance Armstrong, pas hersteld van teelbalkanker, was op de Grote Markt van Antwerpen de blikvanger. Sinds hij tweede was in de GP Eddy Merckx 1996, was de Amerikaan niet meer in België aan de start van een wedstrijd. Samen met Johan Bruneel bereidt hij zich voor op de komende Tour¹.

Niet dat Armstrong een rol speelt in de Scheldeprijs, verre van. Hij eindigt 59ste, in de buik van het peloton, dat geklopt wordt door rassprinter Jeroen Blijlevens. Het wedstrijdverloop is trouwens ontzettend mager. Enkele demarrages en ontsnappingen met de onvermijdelijke Ludo Dierckxsens en Bert Roesems kruiden de koers. In de finale probeert Tristan Hoffman het, maar de Nederlander wordt in extremis bijgehaald door het spurtende peloton. Jeroen Blijlevens wint voor Zabel. Hoffman eindigt nog derde.

1 Armstrong zal de Tour 1999 winnen en daarna nog zes keer op rij.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), Pulderbos, Kasterlee, Ten Aard-Geel, Arendonk, Turnhout, Merksplas, Rijkevorsel, Oostmalle, Zoersel, Schilde, Wijnegem, Schoten (159 km) en drie plaatselijke ronden van 14 km, totaal 201 km.

UITSLAG

187 deelnemers

1. Jeroen Blijlevens, 201 km in 4u35m00s (43,855 km/u); 2. Erik Zabel (Dui); 3. Tristan Hoffman (Ned); 4. Ralf Grabsch (Dui); 5. Jo Planckaert; 6. Juris Silovs (Let); 7. Michel Vanhaecke; 8. Antonino Figura (Ita); 9. Zbigniew Spruch (Pol); 10. Lars Michaelsen (Den); 11. Jans Koerts (Ned); 12. Gabriele Missaglia (Ita); 13. Berry Hoedemakers (Ned); 14. Arvis Piziks (Let); 15. Nico Eeckhout; 16. Glenn Magnusson (Zwe); 17. Chris Peers; 18. Wim Feys; 19. Andy Vidts; 20. Ronny Assez; 21. Peter Wrolich (Oos); 22. Marco Milesi (Ita); 23. Francky Van Haesebroucke;

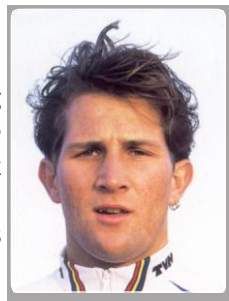

24. George Hincapie (Usa); 25. Peter Wuyts; 26. Bart Heirewegh; 27. Tom Steels; 28. Christophe Mengin (Fra); 29. Geert Verheyen; 30. Julian Dean (Nzl); 31. Wilfried Cretskens; 32. Alessandro Bertolini (Ita); 33. Bjornar Vestol (Noo); 34. Scott McGrory (Aus); 35. Emmanuel Magnien (Fra); 36. Erik Dekker (Ned); 37. John Talen (Ned); 38. Fausto Dotti (Ita); 39. Leon van Bon (Ned); 40. Giovanni Lombardi (Ita); 41. Jacob-Moe Rasmussen (Den); 42. Dave Bruylandts; 43. Renzo Ragnetti (Ita); 44. Rolf Aldag (Dui); 45. Davy Delmé; 46. Kurt Van de Wouwer; 47. Stig Kristiansen (Noo); 48. Ludo Dierckxsens; 49. Danny Jonasson (Den); 50. Johan De Geyter; 51. Jesper Skibby (Den); 52. Hans De Clercq; 53. Adriano Baffi (Ita); 54. Oscar Mason (Ita); 55. Geert Omloop; 56. Frank Schinck (Dui); 57. Servais Knaven (Ned); 58. Daniele Nardello (Ita); 59. Lance Armstrong (Usa); 60. Johan Museeuw; 61. Wilfried Peeters; 62. Franco Ballerini (Ita); 63. Marco Artunghi (Ita); 64. Ermanno Brignoli (Ita); 65. Steven de Jongh (Ned); 66. Bert Hiemstra (Ned); 67. Raivis Belohvosciks (Let); 68. Glenn D'Hollander; 69. Gianmario Ortenzi (Ita); 70. Marc Wauters; 71. Sergio Barbero (Ita); 72. Karsten Kroon (Ned); 73. Marc Streel; 74. Danilo Hondo (Dui); 75. Kris Gerits; 76. Christian Vande Velde (Usa); 77. Johan Verstrepen; 78. Cyril Saugrain (Fra); 79. Jan Boven (Ned); 80. Steffen Wesemann (Dui); 81. Peter Van Petegem; 82. Tayeb Braikia (Den); 83. Nicolai Bo Larsen (Den); 84. Jurgen Van Roosbroeck; 85. Gianluca Pianegonda (Ita); 86. Wim Omloop; 87. Stéphane Hennebert; 88. Eric De Clercq; 89. Bart Everaert; 90. Mariano Piccoli (Ita); 91. Martin Kryger (Den); 92. Roberto Lochowski (Dui).

JEROEN BLIJLEVENS

(°Rijen 29.12.1971)

Jeroen, klein maar stevig kereltje, was als een vaatje buskruit. Hij kon verschrikkelijk ontploffen in de laatste meters. Dat hebben zijn tegenstanders ondervonden. Met Bobby Julich vocht hij zelfs een robbertje uit op de Champs Elysées, aan het slot

van de Tour 2000. *Jerommeke* won in totaal 74 wegwedstrijden tijdens zijn profcarrière (1993-2004). Daarbij etappes in de drie grote rondes: 4 in de Tour, 4 in de Vuelta en 2 in de Giro. Hij won ook de Scheldeprijs 1999, de GP Lillers 1993, de Ronde van Midden-Zeeland 1995, Veenendaal-Veenendaal 1997, Nokere Koerse 1999 en de GP Denain 1999, naast etappes in vele kleinere rondes.

Jeroen was zonder discussie één van de topsprinters van zijn generatie.

Na zijn vruchtbare loopbaan werd Jeroen sportbestuurder, richtte hij een eigen sportbedrijf op en is nu co-commentator op Eurosport. Hij maakte ook een opgemerkt optreden in het populaire Nederlandse TV-programma *Sterren dansen op het ijs*.

Scheldeprijs 2004: Tom wint, Robbie protesteert.

DE NIEUWE EEUW

Het begin van de 21ste eeuw zorgt voor veel vernieuwing. Organisatorisch en sportief. In 2002 wordt Hector Jansen door ziekte getroffen. De sterke voorzitter herstelt, maar kan zijn functie niet meer voortzetten. Piet De Smet (°1949), gewezen wielertoerist bij WTC De Trappers en sinds jaren actief bestuurslid, neemt de draad op. Vanaf 2003 is hij de nieuwe voorzitter, Hector Jansen wordt ere-voorzitter. Tijdens het eerste decennium van de eeuw trekken Jef Oomens en Gust Van Gompel zich terug, na ca. 25 jaar verdienstelijk bestuursmandaat. Bestuurslid André Stoffels en erevoorzitter Staf Segers, de Schotense houthandelaar die gedurende vele jaren een echte weldoener was van de Scheldeprijs, overlijden. Met zijn bekend dynamisme zorgt Piet De Smet voor een spetterend eeuwfeest in 2007. Hij werft ook vele nieuwe partners en zet zich dag en nacht in voor een perfecte organisatie.

Op sportief vlak is vooral de datumwijziging belangrijk. De Scheldeprijs wordt vanaf 2003 in de week tussen Parijs-Roubaix en de Amstel Gold Race verreden. De ingreep wordt opgelegd door AIOCC en de UCI en komt de Scheldeprijs niet echt ten goede. Het is elk jaar knokken voor een volwaardig deelnemersveld. Toch kan men niet klagen over de kwaliteit van de winnaars. Tom Boonen en Mark Cavendish (beiden tweemaal), Robbie McEwen en Alessandro Petacchi zijn grote namen op de erelijst. De Scheldeprijs, de oudste Vlaamse wielerskoers, handhaaft zich bijgevolg in het rijtje van de aprilklassiekers.

Bij de negentigste Scheldeprijs, in 2002, kwamen ex-winnaars op het podium. V.l.n.r.: Ronald De Witte, Roger De Cock, Jos Spruyt, Raymond Vrancken, Ludo Schurgers, Ward Sels, Marcel Van Schil, bondsvoorzitter Laurent De Backer, Roger De Vlaeminck, organisator Hector Jansen, Jan Bogaert, Jean-Marie Wampers, René Mertens, Roger De Corte.

Drie bestuursleden met een lange staat van dienst namen afscheid: Jef Oomens (links), Hector Jansen (midden), Gust Van Gompel (rechts).

Het bestuur op het einde van de 20ste eeuw, rechts schepen Pauwels en burgemeester Sebrechts.

LEONI, DE DERDE ITALIAAN

*Deze koers ligt me niet, dat is duidelijk*Tom Steels in *Het Laatste Nieuws*, 20.04.2000

Wereldkampioen Oscar Freire, die met zijn regenboogtrui debuteert in België, staat in het middelpunt van de belangstelling, bij de presentatie op de Grote Markt. De wedstrijd zelf is één lange spurt. Na 120 km komt er een ontsnapping op gang van zes renners: Hans De Clercq, Wim Omloop, Robert Hunter, Benoit Joachim, Lars Michaelsen en Andreas Klier. Zij worden pas ingelopen op 3 km van de streep. Iedereen verwacht nu de Mapei-trein met Steels en Freire, maar eerst Hendrik van Dijck, nadien ex-winnaar Servais Knave wagen nog hun kans. Dat onregelt wellicht de voorbereiding op de sprint, die verrassend gewonnen wordt door de Italiaan Endrio Leoni. Hij is, na Cipollini en Brasi, de derde Italiaanse winnaar.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), Schilde, Grobbendonk, Kasterlee, Arendonk, Turnhout, Wortel, Rijkevorsel, Oostmalle, Pulderbos, Schilde, Wijnegem, Schoten en drie lokale ronden van 14 km, totaal 200,4 km.

UITSLAG

189 deelnemers

1. Endrio Leoni (Ita), 200,4 km in 4u24m (45,540 km/u); 2. Jeroen Blijlevens (Ned); 3. Leon van Bon (Ned); 4. Ronny Assez; 5. Gianmatteo Fagnini (Ita); 6. Lars Michaelsen (Den); 7. Erik Zabel (Dui); 8. Paolo Bossoni (Ita); 9. Tom Steels; 10. Matthew Gilmore (Aus); 11. Frank McCormack (Usa); 12. Niko Eeckhout; 13. Peter Van Petegem; 14. Oscar Freire (Spa); 15. Servais Knave (Ned); 16. Gerben Löwik (Ned); 17. Ivan Quaranta (Ita); 18. Oleg Pankov (Oek); 19. Jimmy Casper (Fra); 20. Harm Jansen (Ned); 21. Ludovic Capelle; 22. Berry Hoedemakers (Ned); 23. Jens Zemke (Dui); 24. Leonardo Guidi (Ita); 25. Jan Svorada (Svk); 26. Frank Corvers; 27. Andy De Smet; 28. Fabiano Fontanelli (Ita); 29. Julian Dean (Nzl); 30. Geert Omloop; 31. Michael Blaudzun (Den); 32. Jurgen Werner (Dui); 33. Christophe Mengin (Fra); 34. Remco van der Ven (Ned); 35. Davide Casarotto (Ita); 36. Sören Petersen (Den); 37. Koen Beeckman; 38. Davy Delmé; 39. Paul van Schalen (Ned); 40. Geert Verheyen; 41. Cristian Pepoli (Ita); 42. Jurgen Van Roosbroeck; 43. Karel Vereecke; 44. Aart Vierhouten (Ned); 45. Marco Artunghi (Ita); 46. Scott Guyton (Nzl); 47. Stefano Casagrande (Ita); 48. Marco Della Vedova (Ita); 49. Matthew Hayman (Aus); 50. Alberto Vinale (Ita); 51. Geert Van Bondt; 52. Wim Feys; 53. Zbigniew

Foto François Buysse

Piet De Smet brengt Enrico Leoni naar het podium.

Spruch (Pol); 54. Benoit Joachim (Lux); 55. Bert Roesems; 56. Mario Aerts; 57. Bart Bowen (Usa); 58. Matthé Pronk (Ned); 59. Andrea Tafi (Ita); 60. Dylan Casey (Usa); 61. Dave Bruylandts; 62. Kirk O'Bee (Usa); 63. Paul Van Hyfte; 64. Heinrich Trumheller (Dui); 65. Levi Leipheimer (Usa); 66. Eric De Clercq; 67. Coen Boerman (Ned); 68. Donatas Virbickas (Lit); 69. Wim Omloop; 70. Wilfried Peeters; 71. Hans De Clercq; 72. Johan Museeuw; 73. Franco Ballerini (Ita); 74. Sergio Barbero (Ita); 75. Dirk Arnouts; 76. Kurt Van de Wouwer; 77. Jan Schaffrath (Dui); 78. Karl Pauwels; 79. Hendrik Van Dijck; 80. Steven de Jongh (Ned); 81. Andreas Klier (Dui); 82. Jesper Skibby (Den); 83. Rolf Aldag (Dui); 84. Luca Scinto (Ita); 85. Graziano Recinella (Ita); 86. Robert Hunter (Zaf); 87. Bart Leysen; 88. Johan Verstrepen.

ENDRIO LEONI
(°Dolo 22.08.1968)

Leoni, klein en geblokt, was, als hij in zijn dagje was tenminste, een razendsnelle sprinter, gevaarlijk voor de allerbesten. Helaas voor hem waren die goede dagen niet talrijk. Hij won 28 profkoersen, voor zijn doen en kunnen veel te weinig.

Tien seizoenen (1992-2002) bleef hij prof. In 1992 zette hij knap aan: hij won twee etappes in de Giro en

Wereldkampioen Oscar Freire wordt bij de start gehuldigd.

één in de Settimana Coppi e Bartali. In 1994 won hij weer twee ritten in de Giro en één in de Vuelta. Eigenaardig genoeg won hij nadien niet meer in een grote ronde, hij reed ook nooit de Tour. Hij won wel etappes in de Rondes van Puglia, Nederland, Calabrië, Portugal, Murcia, Algarve, Andalusië en Castilla y Leon. Twee keer was hij veruit de snelste in de Scheldeprijs (2000-2001). In 2000 won hij ook de GP Denain (daags na de Scheldeprijs!), in 1997 was hij de beste in de

Foto Cor Vos

Giro del Lago Maggiore en in 1999 schreef hij de GP Etruskische Kust, de Italiaanse openingskoers, op zijn naam. Daar is het bij gebeven. In 2002, zijn laatste seizoen, was hij nog 16de in de Scheldeprijs. Daarna hebben we van hem niets meer gehoord of gezien.

89

2001

Woensdag 25 april

LEONI BIS, BLIJLEVENS BAALT

Warm onthaal deed me deugd, ik word elke dag beter
VDB in *Het Laatste Nieuws* 26.04.2001

Frank Vandenbroucke is aan een heroptreden toe. De 'gouden baby' rijdt voor het Italiaanse Lampre en trekt alle belangstelling naar zich toe bij de start in Antwerpen. Hij zal de Scheldeprijs evenwel niet uitrijden. Op 80 km van de streep wordt hij er uitgewaaid. Bij de tweede passage op de kasseien van Pulderbos jaagt Ludo Dierckxsens het tempo gevoelig op. Nog zestig renners blijven in koers. Alle aanvallers ten spijt, wordt het toch een spurt, die weer gewonnen wordt door...Endrio Leoni, en dat opnieuw voor een ontgoochelde Jeroen Blijlevens.

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), Schilde, Pulderbos, Grobbendonk, Kasterlee, Arendonk, Turnhout, Wortel, Merksplas, Oostmalle, Pulderbos, Schilde, Wijnegem, Schoten (160 km) en drie lokale rondes van 15 km, totaal 205 km.

UITSLAG

161 deelnemers

1. Endrio Leoni (Ita), 208 km in 4u49m (43,181 km/u); 2. Jeroen Blijlevens (Ned); 3. Kurt-Asle Arvesen (Noo); 4. Fred Rodriguez (Usa); 5. Remco van der Ven (Ned); 6. Servais Knaven (Ned); 7. Andreas Klier (Dui); 8. Franck Renier (Fra); 9. Bjorn Leukemans; 10. Chris Peers; 12. Ludo Dierckxsens; 13. Frederico Colonna (Ita); 14. Scott Sunderland (Aus); 15. Aart Vierhouten (Ned); 16. Andrea Ferrigato (Ita); 17. Stefano Casagrande (Ita); 18. Koen Beeckman; 19. Hendrik Van Dijck; 20. Geert Omloop; 21. Jan Svorada (Svk); 22. Fabien De Waele; 23. Adriano Baffi (Ita); 24. Fabrizio Guidi (Ita); 25. Kurt Van de Wouwer; 26. Wilfried Peeters; 27. Antonio Cruz (Usa); 28. Peter Van Petegem; 29. Masahiko Mifune (Jpn); 30. Johan Verstrepen; 31. Martin van Steen (Ned); 32. Dany Baeyens; 33. Jan Boven (Ned); 34. Kiril Pospeev (Oek); 35. Wim Vansevenant; 36. Matthé Pronk (Ned); 37. Juris Siolovs (Let); 38. Ivan Quaranta (Ita); 39. Johan Museeuw; 40. Stéphane Barthe (Fra); 41. Michel Vanhaecke op 3"; 42. Jurgen Guns op 8"; 43. Leon van Bon (Ned) op 12"; 44. Steven De Neef op 16"; 45. Paolo Valoti (Ita) op 18"; 46. Mario Manzoni (Ita) op 20"; 47. Corey Sweet (Aus) op 38"; 48. Benoît Joachim (Lux) op 58"; 49. Paul Van Hyfte op 1'02".

Foto François Buysens

Woensdag 24 april

TIENDE ZEGE VOOR ROBBIE, DE EERSTE AUSTRALIËR

Buskruit uit Geraardsbergen

Het Nieuwsblad 25.04.2002

Bart Leysen en Allan Bo Andresen zijn, aan km 95, de eerste echte aanvallers. Aan km 120 hebben ze een voorsprong van 7 minuten. Voskamp, Andy Cappelle en Pronk gaan in de tegenreactie en komen mee aan de leiding. Bij het ingaan van de laatste ronde hebben de vijf koplopers nog 38". Pas op 3 km van de finish worden ze ingelopen. Het moment voor Mapei-Quick Step om de spurt voor Tom Steels voor te bereiden. Tom wordt echter geklopt door Robbie McEwen, die al zijn tiende seizoenszege boekt en de eerste Australiër op de lange erelijst is.

Datumwijziging?

AIOCC-voorzitter Jean-Marie Leblanc doet een nieuwe poging (zie 1993-1994) om de Scheldeprijs een week te vervroegen. Hector Jansen zet zich schrap, maar toch zal de datumwijziging in 2003 doorgevoerd worden.

Ex-winnaars in de tribune

Ter gelegenheid van de 90ste Scheldeprijs worden de ex-winnaars uitgenodigd. O.a. de 90-jarige Marcel Van Schil, winnaar in 1936 en Peet Oellibrandt, de recordhouder met drie zeges (1960-62-63) zijn van de partij.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), Schilde, Oelegem, Pulderbos, Grobendonk, Vorselaar, Kasterlee, Geel, Retie, Arendonk, Turnhout, Rijkevorsel, Oostmalle, Zoersel, Zandhoven, Pulderbos, Wijnegem, Schoten (161 km) en drie lokale rondes van 15 km, totaal 206 km.

UITSLAG

152 renners

1. Robbie McEwen (Aus), 205 km in 4u54m00 (41,837 km/u); 2. Tom Steels; 3. Stefan van Dijk (Ned); 4. Michel Vanhaecke; 5. Oleg Grisjkin (Rus); 6. Jan Svorada (Svk); 7. Mauro Zinetti (Ita); 8. Ludovic Capelle; 9. Rudi Kemna (Ned); 10. Nico Mattan; 11. Hendrik Van Dijck; 12. Kurt-Asle Arvesen (Noo); 13. Aart Vierhouten (Ned); 14. Claran Power (Ier); 15. Stefano Zanini (Ita); 16. Endrio Leoni (Ita); 17. Fred Rodriguez (Usa); 18. Tom Desmet; 19. Damien Nazon (Fra); 20. Jo Planckaert; 21. Geert Van Bondt; 22. Marcus Ljunqvist (Zwe); 23. Roger Hammond (Gbr); 24. Tristan Hoffman (Ned); 25. Max van Heeswijk (Ned); 26. Gerben Löwik (Ned); 27. Geert Omloop; 28. Chris-

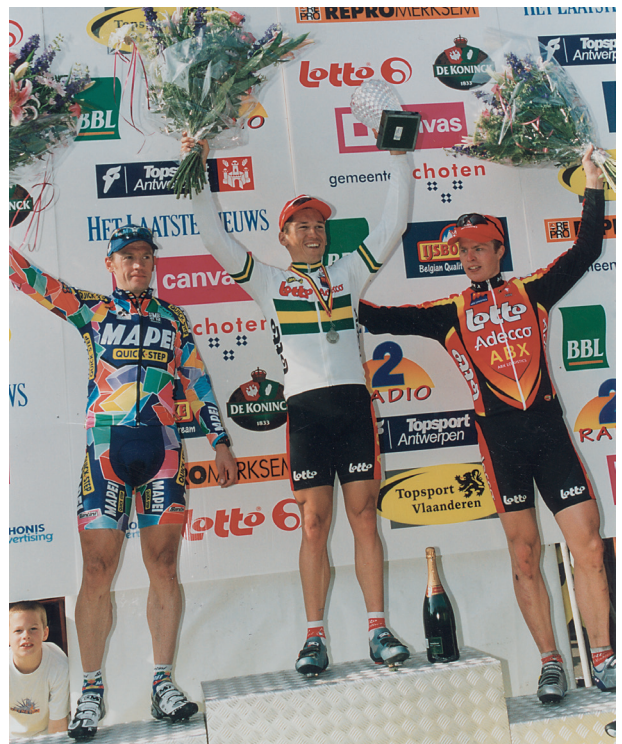
De 90-jarige Marcel Van Schil (winnaar 1936) feliciteert Robbie McEwen.

Foto François Buysse

tophe Roodhoofd; 29. Roman Peter (Zwi); 30. Andy Flickinger (Fra); 31. Mario Manzoni (Ita); 32. Bo Hamburger (Den); 33. Filip Meirhaeghe; 34. Tom Leaper (Aus); 35. Remco van der Ven (Ned); 36. Rik Reinerink (Ned); 37. Luca Paolini (Ita); 38. Christophe Agnolutto (Fra); 39. Lars Ytiing Bak (Den); 40. Gorik Gardeyn; 41. Andy De Smet; 42. Wesley Theunis; 43. Allan-Bo Andresen (Den); 44. Raphaël Jeune (Fra); 45. Médéric Clain (Fra); 46. Ryan Guay (Usa); 47. Sébastien Joly (Fra); 48. Karsten Kroon (Ned); 49. Sébastien Demarbaix; 50. Siro Campnoga (Ita); 51. Zbigniew Spruch (Pol); 52. Stefano Casagrande (Ita); 53. Alexandre Grux (Fra); 54. Jurgen Landrie; 55. Luciano Paggiarini (Bra); 56. Nicolas Portal (Fra); 57. Paul Van Hyfte; 58. Martin Hvastja (Slo); 59. Michael Skelde (Den); 60. Claude Lamour (Fra); 61. Anthony Geslin (Fra); 62. Andrea Ferrigato (Ita); 63. Davide Casarotto (Ita); 64. Danny Daelman; 65. Bjarke Nielsen (Den); 66. Erik Lievens; 67. Fabien De Waele; 68. Peter Wuyts; 69. Peter Farazijn; 70. Alessandro Cortinovis (Ita); 71. Bram Schmitz (Ned); 72. Chris Peers; 73. Ronald Mutsaers (Ned); 74. Marc Wauters; 75. Emmanuel Magnien (Fra); 76. Linas Balciunas (Lit); 77. Ludo Dierkxsen; 78. Wilfried Cretsen; 79. Aleksandar Nikacevic (Joe); 80. Johan Museeuw; 81. Kris Gerits; 82. Frédéric Gabriël (Fra); 83. Johan Dekkers; 84. Pascal Deramé (Fra); 85. David Debremaeker; 86. Alberto Vinale (Ita); 87. Thomas Voeckler (Fra); 88. Thierry Maréchal; 89. Yoeri Beyens; 90. Eddy Serri (Ita); 91. Paolo Fornaciari (Ita); 92. Jans Koerts (Ned); 93. Aszlo Bodrogi (Hon); 94. Christopher Baldwin (Usa); 95. Kevin Van Impe; 96. Andy Cappelle 1:30; 97. Jimmy Engoulvent (Fra); 98. Daniele Righi (Ita); 99. Matthé Pronk (Ned); 100. Dario Andriotto (Ita); 101. Antonio Salomone (Ita); 102. Bart Leysen; 103. Bart Voskamp (Ned) 3:48; 104. Jurgen Guns; 105. Jan Kuyckx; 106. Jan Boven (Ned); 107. Masahiko Mifune (Jpn); 108. Magnus Backstedt (Zwe); 109. Roberto Lochowski (Dui); 110. Marc Chanoine; 111. Steven

Foto François Buysse

De Neef; 112. Johan Verstrepen; 113. Servais Knaven (Ned); 114. Sven Vanthourenhout; 115. Glenn D'Hollander; 116. Tom Stremersch; 117. Marek Rutkiewicz (Pol); 118. Bram de Groot (Ned); 119. Nico Indekeu; 120. Allen Johansen (Den) 4'03".

ROBBIE McEWEN
(°Brisbane, Queensland
24.06.1972)

Robbie is één van de beste renners van zijn generatie geweest. Hij werd prof in 1996 en was een veelwinnaar. Robbie, die tijdens de zomer in Everbeek (Geraardsbergen) woonde, was een intelligente, flitsende sprinter die de risico's niet schuwde.

Het lijstje successen, verspreid over vijftien seizoenen, is indrukwekkend lang.

1996: 9 (o.a. Rit Ronde van Murcia)

1997: 4 (rit 4D Duinkerke, R.v.Luxemburg, 2 ritten R.v. Nederland)

1998: 6 (o.a. 2 ritten R. v. Nederland)

1999: 11 (o.a. 1 rit Tour)

2000: 4

2001: 19

2002: 30 (o.a. Kampioen van Australië, Scheldeprijs, 2 ritten in Giro en Tour, puntenklassement Tour, Parijs-Brussel)

2003: 13 (o.a. Dwars door Vlaanderen, 2 ritten Giro)

2004: 14 (o.a. 1 rit Giro, 2 ritten Tour, puntenklassement Tour en één dag gele trui)

2005: 25 (o.a. Kampioen van Australië, Parijs-Brussel, 3 ritten Giro en één dag roze trui, 3 ritten Tour)

2006: 25 (o.a. 3 ritten Giro, 3 ritten Tour, Parijs-Brussel, puntenklassement Tour)

2007: 15 (o.a. 1 rit Giro, 1 rit Tour, Parijs-Brussel)

2008: 8 (o.a. Cycloclassics Hamburg, Parijs-Brussel)

2009: 3

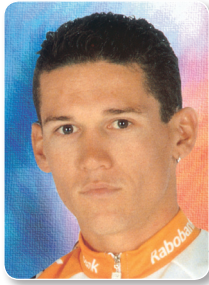
2010: 6 (o.a. rit EnecoTour)

2011: 5 (o.a. Tour de Wallonie-Picarde)

In het Wereldkampioenschap 2002 in Zolder eindigde hij tweede, achter Mario Cipollini.

Inmiddels is Robbie met vrouw en kind definitief naar Australië verhuisd.

In 2012 rijdt hij zijn laatste seizoen bij het Australische Green Edge.

91

2003

Woensdag 16 april

**LUDOVIC CAPELLE,
MET STEUN VAN KIRSIPUU**

Nieuwe datum, nieuwe problemen

Het Laatste Nieuws 16.04.2003

De nieuwe datum is een feit. Zoals in 1994, wordt de Scheldeprijs nu georganiseerd op de woensdag na Parijs-Roubaix en voor de Amstel Gold Race, dan volgt de Waalse Pijl, dan Luik-Bastenaken-Luik. Zo hebben de UCI en Jean-Marie Leblanc het beslist. Geen geschenk voor de Scheldeprijs, want de vedetten van de helleklassieker likken nog hun wonden en de Ardennen-specialisten zijn nog niet in het noorden. Met Robbie McEwen, Tom Boonen, Jaan Kirsipuu en... Frank Vandenbroucke als blikvangers starten er 163 renners. Na talloze pogingen, komt er een viertal vooraan: De Weert, Lauder, Scanlon en Koerts. Bij het binnenrijden van Schoten laat Koerts zijn metgezellen gaan, de overige drie worden ingelopen op twee ronden van het einde. In de finale rijdt eerst Servais Knaven weg, daarna is het de beurt aan Ludovic Capelle. Zijn demarrage is meteen de goede en wordt beschermd door zijn vriend Kirsipuu, die tweede wordt. Robbie McEwen komt (op 800 m van de finish) nog ten val. Gelukkig zonder veel erg.

PARCOURS →

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), Schilde, Pulderbos, Grobbendonk, Herentals, Geel, Retie, Arendonk, Turnhout, Oostmalle, Pulderbos, Oelegem-Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (155 km) en drie lokale ronden van 15 km, 200 km totaal.

UITSLAG

163 renners

1. Ludovic Capelle, 206 km in 4u40m (44,142 km/u);
2. Jaan Kirsipuu (Est);
3. Steffen Radochla (Dui);
4. Servais Knaven (Ned);
5. Erik Zabel (Dui) op 1";
6. Jo Planckaert;
7. Allan Bo Andresen (Den);
8. Franck Pencole (Fra);
9. Frank Hoj (Den);
10. Eric Baumann (Dui);
11. Andy Flickinger (Fra);
12. Danilo Hondo (Dui);
13. Claran Power (Ier);
14. Janek Tombak (Est);
15. Ralf Grabsch (Dui);
16. Martin Müller (Dui);
17. James Vanlandschoot;
18. Fabien De Waele;
19. Roger Hammond (Gbr);
20. Mikhail Timochine (Rus);
21. Enrico Poitschke (Dui);
22. Arvis Piziks (Let);
23. Lauri Aus (Est);
24. Walter Beneteau (Fra);
25. Malte Urban (Dui);
26. Bert Hiemstra (Ned);
27. Chris Peers;
28. Régis Lhuiller (Fra);
29. Kurt-Asle Arvesen (Noo);
30. Erki Putsep (Est);
31. Wouter Van Mechelen;
32. Steven de Jongh (Ned);
33. Roy Sentjens;
34. Bjorn Leukemans;
35. Thomas Bruun-Eriksen (Den);
36. Staf Scheirlinckx;
37. Hendrik

Van Dijck; 38. Christoph von Kleinsorgen (Dui); 39. Yuri Metlushenko (Oek); 40. Médéric Pichon (Fra); 41. Rik Reinerink (Ned); 42. Michael Pichon (Fra); 43. Anthony Geslin (Fra); 44. Frank Vandenbroucke; 45. Stefan Adamsson (Zwe); 46. Henk Vogels (Aus); 47. Geert Verheyen; 48. Lars Ytting Bak (Den); 49. Andrei Mizourov (Kaz); 50. Stéphane Barthe (Fra); 51. Maarten den Bakker (Ned); 52. Bogdan Bondarev (Oek); 53. Matthew Gilmore (Aus); 54. Andreas Klier (Dui); 55. Serguei Lelekin (Rus); 56. Frederik Willems; 57. Jeremy Hunt (Gbr); 58. Wilfried Cretskens; 59. Markus Knopfle (Dui); 60. André Korff (Dui); 61. Danny Daelman; 62. Jurgen Landrie; 63. Thorsten Rund (Dui); 64. Kevin De Weert; 65. Jurgen Van Goolen; 66. Jens Heppner (Dui); 67. Mark Walters (Can); 68. Dave Bruylants; 69. Jan Verstraeten; 70. Paul Van Hyfte; 71. Erik Lievens; 72.

Bjorn Cornelissen (Ned); 73. Daniele Pietropolli (Ita); 74. Rolf Aldag (Dui); 75. Steven De Neef; 76. Mark Scanlon (Ier); 77. Timo Scholz (Dui); 78. Ronald Mutsaers (Ned); 79. Jan Schaf-frath (Dui); 80. Stephan Schreck (Dui); 81. Gerben Löwik (Ned); 82. Kai Hundertmark (Dui); 83. Bjorn Schröder (Dui); 84. Chris Wherry (Usa); 85. Jean-Cyril Robin (Fra); 86. Tom Steels; 87. Nick Nuyens; 88. Aart Vierhouten (Ned); 89. Stéphane Bergès (Fra); 90. Thierry Marichal; 91. Geert Omloop; 92. Jean-Michel Tessier (Fra); 93. Bert Scheirlinckx; 94. Tristan Hoffman (Ned); 95. Johan Dekkers; 96. Marco Battiston (Ita); 97. Johan Verstrepen; 98. Scott Sunderland (Aus); 99. Robert Bartko (Dui); 100. Martin Hvastja (Slo); 101. Jeroen Blijlevens (Ned); 102. Kevin Hulsmans; 103. Tom Boonen; 104. Dariusz Skoczylas (Pol); 105. Siro Camponogara (Ita); 106. Carlos Da Cruz (Fra); 107. Robert Hunter (Zaf); 108. Michael Skelde (Den); 109. Christophe Agnolutto (Fra); 110. Julian Dean (Nzl); 111. Jimmy Engoulvent (Fra); 112. Stefan van Dijk (Ned); 113. Werner Riebenbauer (Oos).

LUDOVIC CAPELLE (°Namur 27.02.1976)

Ludovic was een talentrijk renner, die er niet heeft uitgehaald wat mogelijk was. Zijn loopbaan kreeg een lelijke knauw toen hij in Gullegem Koerse 2005 op het gebruik van epo betrap

werd. Hij werd achttien maanden geschorst, maar later, wegens procedurefouten, vrijgesproken. Toch kwam Ludovic nooit meer op zijn vroegere niveau. De daaropvolgende jaren reed hij nog als amateur. Capelle behaalde vóór 2005 enkele mooie successen. Hij won als jeugdrenner tweemaal de Ronde van Vlaanderen voor beloften (1996-97) en stapte over naar de profs in 1998.

In 2001 werd de Namenaar Kampioen van België in Halle. Ei zo na hernieuwde hij die titel een jaar later in Maldegem. Enkel Tom Steels was hem te vlug af. In 2003 komt dan de Scheldeprijs op zijn ere lijst en in 2004 boekt hij zijn laatste betekenisvolle overwinningen in Dwars door Vlaanderen en de GP d'Isbergues. Vanaf 2005 ging het dus snel bergaf met het Waalse talent.

92

2004

Woensdag 14 april

TORNADO TOM

De ouwe gaat, de nieuwe is er

Gazet van Antwerpen 15.04.2004

Deze Scheldeprijs, de laatste koers van Johan Museeuw, wordt gekenmerkt door een enorme volkstoeloop. Nico Mattan en Andy Cappelle rijden weg na 73 km. Op de kasseien van Pulderbos, 70 km van het einde, hebben ze nog 7', in Schoten, bij de eerste doortocht, nog 3'50". Later wordt Cappelle gelost, Mattan heeft nog 30" bij het ingaan van de laatste ronde. Hij wordt, na een vlucht van 115 km, eerst bijgehaald door... Johan Museeuw. Uiteindelijk komt alles bijeen en Boonen klopt McEwen na een lange zij-aan-zij. Na de finish overstroomt een ware mensenzee de Churchillaan. Het enthousiasme bij de zege van de jonge Boonen en het afscheid van Johan Museeuw is enorm.

Foto Henk Theuns

Johan Museeuw neemt afscheid

Organisator Piet De Smet wordt, enkele weken voor de Scheldeprijs, gebeld door Patrick Lefevere. De Quick Step-manager wil het afscheidsfeest van Johan Museeuw organiseren in Schoten, de 'Leeuw' zal in Schoten zijn allerlaatste wedstrijd rijden. Piet en Patrick zetten zich onmiddellijk aan het werk. Deze Scheldeprijs is daardoor één grote happening geworden.

Foto Henk Theuns

Winnaar Tom Boonen overhandigt een aandenken aan eregast Roger De Cock, vijftig jaar na diens zege (1954).

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Hoogstraten, Rijkevorsel, Beerse, Vosselaar, Kasterlee, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (149 km), drie lokale ronden van 17 km (met de kasseien van de *Vogelenzang*), totaal 200 km.

UITSLAG

145 deelnemers

1. Tom Boonen, 200 km in 4u19m (46,332 km/u);
2. Robbie McEwen (Aus);
3. Simone Cadamuro (Ita);
4. Enrico Poitschke (Dui);
5. Bernhard Eisel (Oos);
6. Alexandre Usov (Wru);
7. Ludovic Capelle;
8. Enrico Degano (Ita);
9. Christophe Roodhooft;
10. Roy Sentjens;
11. Uros Murn (Slo);
12. Jean-Patrick Nazon (Fra);
13. Maciej Lewandowski (Pol);
14. Nicolas Inaudi (Fra);
15. Stefan van Dijk (Ned);
16. Yuri Metlushenko (Oek);
17. Jaan Kirsipuu (Est);
18. René Obst (Dui);
19. Nacor Burgos (Spa);
20. Adam Wadecki (Pol);
21. Sébastien Chavanel (Fra);
22. Kirk O'Bea (Usa);
23. Jo Planckaert;
24. Roger Hammond (Gbr);
25. Alessandro Vanotti (Ita);
26. Erki Putsep (Est);
27. Jans Koerts (Ned);
28. Allan Bo Andresen (Den);
29. James Vandenlandschoot;
30. Siro Camponogara (Ita);
31. Lars Michaelsen (Den);
32. Mark Walters (Can);
33. Martin Elmiger (Zwi);
34. Steven Caethoven;
35. Remco van der Ven (ned);
36. Mark Scanlon (Ier);
37. Maxime Monfort;
39. Dennis Kraft (Dui);
40. Andy Flickinger (Fra);
41. Thomas Bruun Eriksen (Den);
42. Unai Yus (Spa);
43. Jeremy Hunt (Gbr);
44. Ciaran Power (Ier);
45. Bert Hiemstra (Ned);
46. Rafael Nuntdinov (Oez);
47. Bobbie Traksel (Ned);
48. Wesley Vanspeybroeck;
49. Igor Abakoumov;
50. Ralf Grabsch (Dui);
51. Michal Precechtel (Tsj);
52. Maxim Rudenko (Oek);
53. Stefano Zanini (Ita);
54. Michel Vanhaecke;
55. Michele Gobbi (Ita);
56. Wim De Vocht;
57. Christian Pfannenberger (Oos);
58. Johan Verstrepen;
59. David Derepas (Fra);
60. Jan Kuyckx;
61. Bjorn Leukemans;
62. Wilfried Cretskens;
63. Fränk Schleck (Lux);
64. Marc Streel;
65. Henk Vogels (Aus);
66. Gregory Rast (Zwi);
67. Stefan Adamsson (Zwe);
68. Chris Peers;
69. Tristan Hoffman (Ned);
70. Marco Bos (Ned);
71. Mark Renshaw (Aus);
72. Peter Wuyts;
73. David McKenzie (Aus);
74. Mikhail Timochine (Oek);
75. Andy De Smet;
76. Bert Roeseems;
77. Johan Museeuw;
78. Thomas Voeckler (Fra);
79. Leif Hoste;
80. Baden Cooke (Aus);
81. Martin Müller (Dui);
82. Geert Van Bondt;
83. Ronald Mutsaers (Ned);
84. Leon van Bon (Ned);
85. Thorwald Veneberg (Ned);
86. Frank Hoj (Den);
87. Jimmi Madsen (Den);
88. Sebastian Siedler (Dui);
89. Koos Moerenhout (Ned);
90. Kevin de Weert;
91. Stéphane Bergès (Fra);
92. Johan Vansummeren;
93. Rony Martias (Fra);
94. Jan Valach (Svk);
95. Ryan Cox (Zaf);
96. Hans Dekkers (Ned);
97. Nick Nuyens;
98. Aart Vierhouten (Ned);
99. Matthew Wilson (Aus);
100. Thierry Marichal;
101. Niko Eeckhout;
102. Servais Knaven (Ned);
103. Ludo Dierkxens;
104. Alexandre Naulleau (Fra);
105. Koen Barbé;
106. Gabriele Missaglia (Ita);
107. Bogdan Bondariev (Oek);
108. Geoffrey Demeyere;
109. Preben Van Hecke;
110. Benoît Vaugrenard (Fra);
111. Devis Miorin (Ita);
112. Kevin Hulsmans;
113. Wouter Van Mechelen;
114. Julien Smink (Ned).

TOM BOONEN (*Mol 15.10.1980)

De 23-jarige Boonen is aan zijn 3de profjaar toe. Hij heeft in het voorjaar al ritten gewonnen in Qatar en Andalusië, plus indrukwekkende zeges in de E3 Prijs Harelbeke en Gent-Wevelgem. Hij zal in 2004 vierentwintig keer langs het bloemenmeisje passeren. In 2002, zijn eerste profjaar, won hij tweemaal en was hij al 3de in Parijs-Roubaix. In 2003 wint hij één keer maar in 2004 volgt dus de ontbolstering. Alles wijst er op dat Tom een grote carrière tegemoet gaat. En inderdaad, in 2005 wint hij de Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, de E3 Prijs in Harelbeke, ritten in de Tour en het Wereldkampioenschap! In 2006 zegeviert hij opnieuw in de Scheldeprijs, de E3 Prijs Harelbeke en de Ronde van Vlaanderen. Een jaar later pakt Tom het puntenklassement in de Tour en wint o.a. Kuurne-Brussel-Kuurne, Dwars door Vlaanderen en de E3 Prijs. In 2008 zegeviert de flamboyante Kempenaar een tweede keer in Parijs-Roubaix, maar wordt hij verrassend geklopt door Mark Cavendish in de Scheldeprijs. Wellicht zou hij gewonnen hebben, maar, zegezeaker, richtte hij zich te vroeg op. In 2009 zegeviert hij dan een derde keer in Parijs-Roubaix en wordt hij Kampioen van België.

De lente van 2010 is die van Fabian Cancellara. De Zwitser is sterker dan Tom en wint zowel de Ronde van Vlaanderen als Parijs-Roubaix. Nadien krijgt Boonen knieproblemen en zijn seizoen is naar de haaien. In 2011 won Tom slechts 2 wedstrijden: een rit in Qatar en Gent-Wevelgem. Nadien stakte het en na een val in de Vuelta zat het seizoen er helemaal op.

93

2005

Woensdag 13 april

DOCTORANDUS VENEBERG HAD EEN DROOM

Iedereen heeft boontje voor Boonen
Gazet van Antwerpen 14.04.2005

Het is niet de meest opwindende Scheldeprijs, vandaag. Deze editie doet denken aan 1995, onzaliger nagedachtenis, precies tien jaar geleden nu. Toen won Rossano Brasi, onbekend en al lang verdwenen van het wielertoneel.

Onder een druilerige hemel ontsnappen, na 55 km, Tomas Vaitkus en Thorwald Veneberg. Zij nemen tot...17' voorsprong. Bij de eerste doortocht in Scho-

Foto Cor Vos

ten hebben ze nog altijd 11' boni, bij het ingaan van de laatste ronde nog 7'14". Veneberg klopt Vaitkus voor de eerste plaats, publiekslieveling Boonen wordt vierde

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Hoogstraten, Rijkvorsel, Beerse, Vosselaar, Kasterlee, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (149 km), drie lokale ronden van 17 km (met de kasseien van de *Vogelenzang*), totaal 200 km.

UITSLAG

146 deelnemers

1. Thorwald Veneberg (Ned), 202 km in 4u30m (44,888 km/u);
2. Thomas Vaitkus (Lit); 3. Simone Cadamuro (Ita) 4:39; 4. Tom Boonen 4:41; 5. Niko Eeckhout 4:57; 6. Steffen Radochla (Dui);
7. Henk Vogels (Aus); 8. Jurgen Van Loocke; 9. Jukka Vastaranta (Fin); 10. Jaroslav Zarebski (Pol); 11. Wilfried Cretskens; 12. Gabriele Balducci (Ita); 13. Nick Nuyens; 14. Steven Caethoven; 15. Stefan Adamsson (Zwe); 16. Kevin Hulsmans; 17. Igor Abakoumov; 18. Kurt Hovelynck; 19. Dimitri De Fauw; 20. Robbie McEwen (Aus); 21. Jurgen Van den Broeck; 22. Koen Barbé; 23. Nick Ingels; 24. Erik Lievens; 25. James Vanlandschoot; 26. René Obst (Dui); 27. Tom Steels; 28. Johan Verstrepen; 29. Gerben Löwik (Ned); 30. Jeremy Hunt (Gbr); 31. Benoît Joachim (Lux); 32. Guido Trenti (Ita); 33. Nick Gates (Aus) 5:03; 34. Leonardo Duque (Col) 6:27; 35. Francis De Greef 10:24; 36. Sam Van Rooy 10:47; 37. Paolo Longo Borghini (Ita) 11:23; 38. Matej Jurco (Slo); 39. Stephen Gallagher (Ier); 40. Bart Dockx; 41. Zoran Klemensic (Slo); 42. Gregg Germer (Usa); 43. Masamichi Yamamoto (Jpn); 44. Jan Svorada (Svk); 45. Stefan Wijnands; 46. Piotr Chmielewski (Pol); 47. Hilton Carke (Aus); 48. Sebastian Siedler (Dui); 49. Radoslav Rogina (Cro); 50. Maarten Neyens; 51. Lloyd Mondory (Fra); 52. Siro Camponagara (Ita); 53. Rodney Green (Zaf); 54. Robby Meul; 55. Roman Bronis (Svk); 56. René Jörgensen (Den); 57. Daniel Musiol (Dui); 58. Andrea Rossi (Ita); 59. Laurent Mangel (Fra); 60. Bogdan Bondariev (Oek); 61. Simon Gerrans (Aus); 62. Marco Bos (Ned); 63. Marcin Lewandowski (Pol); 64. Gabriele Bosisio (Ita); 65. Raimondas Vilcinskas (Lit); 66. Michal Precechtel (Tsj); 67. Martin Mares (Tsj); 68. Corrado Serina (Ita); 69. Jan Kuyckx; 70. Ronald Mutsaers (Ned); 71. David Harrigan (Aus); 72. Rafael Nuritdinov (Oez); 73. Erwin Thijs; 74. Bert Scheirlinckx; 75. Ben Day (Aus); 76. Matthé Pronk (Ned).

THORWALD VENEBERG (°Amsterdam 16.10.1976)

Het verhaal van de beroepsrenner Veneberg is kort. Hij behaalde slechts twee overwinningen: de Scheldeprijs 2005 en de Ronde van Noord-Nederland in 2004. Veneberg werd prof in 2001 en werd toen 5de in het Nederlands Kampioenschap tijdrijden. In 2002 was

hij 65ste in de Giro en de Vuelta reed hij twee keer uit: 48ste in 2004 en 92ste in 2005. Thorwald kende echter ook zijn deel van de tegenslagen: in 2005 moest hij na een goede eerste week door een val opgeven in de Giro. In Tirreno-Adriatico 2006 viel hij over een overstekende hond en brak sleutelbeen en schaambeent. Nadien kreeg hij de ziekte van Pfeiffer. In 2007 stopte hij willens nillens met koersen omdat Rabobank, waarvoor hij al die tijd had gereden, hem ontsloeg. Thorwald vocht dat ontslag juridisch aan, maar uiteindelijk werd hij toch ontslagen. Veneberg, van vorming afgestudeerd inspanningsfysioloog, ging in 2009 aan de slag als technisch directeur van de KNWU.

94

2006

Woensdag 12 april

DEMONSTRATIE VAN DE WERELDKAMPIOEN EN ZIJN TEAM

Dinsdagavond stond het hoofd al op vakantie, in de Scheldeprijs kwam de goesting als bij toverslag terug
Tom Boonen 13.04.2006

Het zit er meteen vierklauwens op. De Quicksteppers van Tornado Tom hebben er zin in en rammelen het peloton al na 20 km uiteen. 28 renners nemen het voortouw, daarbij de hele Quick Step-formatie, op Rosseler na. De felle wind staat strak en het wordt een boeiend gevecht tussen de kopgroep en het peloton, dat in stukken en brokken valt. Na 100 km hebben de leiders 1'25", maar dan breekt de veer achteraan. Op 40 km van de streep is het verschil opgelopen tot 10'. Op twee ronden van het einde blijven alleen de 22 koplopers nog in koers. De hele finale wordt verder gedomineerd door Quick Step en de wereldkampioen wint op verbluffende wijze zijn tweede Scheldeprijs. Tom is de tweede winnaar in de regenboogtrui. Eddy Merckx deed het hem in 1972 voor.

Foto Cor Vos

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Hoogstraten, Rijkevorsel, Beerse, Vosselaar, Kasterlee, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (149 km), drie lokale rondes van 17 km (met de kasseien van de *Vogelenzang*), totaal 200 km.

UITSLAG

153 deelnemers

1. Tom Boonen, 200 km in 4u31m (44,280 km/u); 2. Steven de Jongh (Ned); 3. Gert Steegmans; 4. Niko Eeckhout; 5. Graeme Brown (Aus); 6. Enrico Gasparotto (Ita); 7. Jens Renders; 8. Aart Vierhouten (Ned); 9. Jeremy Hunt (Gbr); 10. René Weissinger (Dui); 11. Kurt Hovelynck; 12. Luis Pasamontes (Spa); 13. Massimiliano Mori (Ita); 14. Baden Cooke (Aus); 15. Evert Verbist; 16. Wouter Weylandt op 2"; 17. Mathew Hayman (Aus) op 7"; 18. Stefan Cohnen (Ned) op 11"; 19. Wilfried Cretskens op 31"; 20. Geert Verheyen; 21. Servais Knaven (Ned) op 33"; 22. Kevin Hulsmans.

95

2007

Woensdag 18 april

MARK WIE?

Winnaar Mark Cavendish (21) ontsnapte aan drank en vrouwen

Het Laatste Nieuws 19.04.2007

Het eerste wedstrijd uur worden liefst 59,7 km afgelegd, het gemiddelde na 2 uur bedraagt 48,9 km. Er wordt zo snel gereden dat geen ontsnapping een kans op slagen maakt. Van Impe, Eeckhout, Moerenhout, Thys, Weylandt, Knaven, Dehaes, ze proberen het allemaal. Tevergeefs. In de finale wagen Mattan en Gardeyn hun kans, maar de Lotto-ploegmaats van Robbie McEwen brengen alles samen. In de massaspurt wordt de Australiër verrassend verslagen door de piepjonge Mark Cavendish (Telekom). Mark wie?

Gelukkig leeft die kat nog

Tom Boonen gaf forfait voor de Scheldeprijs. Hij crashte daags tevoren met zijn Lamborghini. "Bij een verkeerslicht liep een kat over. Ik kon het dier ontwijken, maar kwam in de berm terecht. De voorkant van mijn

wagen is beschadigd, maar gelukkig leeft die kat nog.” Nadien meldde Tom af wegens darmproblemen. Hij kwam wel naar de start van de Scheldeprijs en volgde in de wagen van ploegleider Wilfried Peeters. “Om mijn supporters te groeten en te bedanken voor de steun die ze me de afgelopen maanden hebben gegeven, en om de organisatoren duidelijk te maken dat ik mijn forfait echt wel betreurt.”

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Hoogstraten, Rijkevorsel, Beerse, Vosselaar, Kasterlee, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (149 km), drie lokale ronden van 17 km (met de kasseien van de *Vogelenzang*), totaal 200 km.

UITSLAG

176 deelnemers

1. Mark Cavendish (Gbr), 200 km in 4u09m (47,470 km/u); 2. Robbie McEwen (Aus); 3. Gert Steegmans; 4. Wouter Weylandt; 5. Graeme Brown (Aus); 6. Claudio Cuccinotta (Ita); 7. Erik Zabel (Dui); 8. Baden Cooke (Aus); 9. Daniel Musiol (Dui); 10. Steven Caethoven; 11. Robert Hunter (Zaf); 12. Peter Velits (Svk); 13. Jens Renders; 14. André Greipel (Dui); 15. Roberto Ferrari (Ita); 16. Martin Velits (Svk); 17. Enrico Degano (Ita); 18. Mauro Da Dalto (Ita); 19. Kenny Dehaes; 20. Ward Bogaert; 21. David Boucher (Fra); 22. Evert Verbist; 23. Alberto Ongarato (Ita); 24. Gediminas Bagdonas (Lit); 25. Aidis Kruopis (Lit); 26.

Michael van Staeyen; 27. David Harrigan (Aus); 28. Wouter Van Mechelen; 29. Hansjorg Standaert; 30. Sjef De Wilde; 31. Thomas Ongena; 32. Gregory Henderson (Nzl); 33. Thierry De Groot; 34. Oleg Grishkine (Rus); 35. Mathieu Criqueilion; 36. Kenny van Hummel (Ned); 37. Markus Eichler (Dui); 38. Rhys Pollock (Aus); 39. Matti Helminen (Fin); 40. Marius Bernatoniš (Lit); 41. Koen Das; 42. Tom Steels; 43. Jean-Paul Simon; 44. Matthé Pronk (Ned); 45. Pieter Jacobs; 46. Gorik Gardeyn; 47. Kevin Peeters; 48. Christian Leben (Dui); 49. Stijn Vandenberg; 50. Janek Tombak (Est); 51. Bernhard Eisel (Oos); 52. Max van Heeswijk (Ned); 53. Jan Kuyckx; 54. Serge Baguet; 55. Geert Verheyen; 56. Paolo Longo Borghini (Ita) op 12”; 57. Floris Goesinnen (Ned); 58. Piet Rooijackers (Ned); 59. Bart De Spiegelaere; 60. Roel Vanmuysen; 61. Ramuntxo Garmendia (Spa); 62. Marc Streel; 63. Robby Meul; 64. Frederik Penne; 65. Steven Thys; 66. Kurt Dierckx; 67. Jarno Van Mingerroet; 68. Martin Müller (Dui); 69. Frédéric Amorison; 70. Bobbie Traksel (Ned); 71. Erwin Thijs; 72. Dimitry Kozontchuk (Rus); 73. Vytutas Kaupas (Lit); 74. Rick Flens (Ned); 75. Servais Knaven (Ned); 76. Geert Omloop; 77. Pieter Mertens; 78. Simas Kondrotas (Lit); 79. Mirco Lorenzetto (Ita) op 21”; 80. Michael Blanchy; 81. Niki Terpstra (Ned); 82. Leon van Bon (Ned) op 25”; 83. Koen Barbé; 84. Honorio Machado (Ven); 85. Jan Bluekens op 28”; 86. Kristian House (Gbr) op 30”; 87. Sven Nevens; 88. Cristian Murro (Ita) op 34”; 89. Alessandro Bertuola (Ita); 90. Giosuè Bonomi (Ita); 91. Wim Vansevenant; 92. Nico Mattan; 93. Steven de Jongh (Ned); 94. Peter Van Petegem; 95. Kevin Van Impe; 96. Diego Caccia (Ita); 97. Jan Boven (Ned); 98. Sebastian Siedler (Dui) op 47”; 99. Nic Ingels op 53”; 100. Leif Hoste; 101. André Korff (Dui) op 1’01”; 102. Greg Van Avermaet op 1’07”; 103. Roy Sentjens; 104. Jef Michels op 1’28”; 105. Tijs Crombez; 106. Thorwald Veneberg (Ned); 107. Cameron Jennings

ISPA-PHOTO

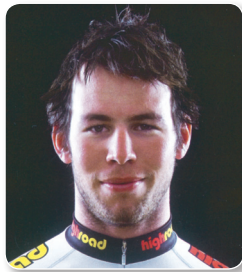

ISPA-PHOTO

(Aus); 108. Evan Oliphant (Gbr); 109. Philipp Schulz (Dui); 110. Peter Wuyts; 111. Ralf Grabsch (Dui); 112. Niko Eeckhout; 113. Christophe Roodhooft; 114. Glenn D'Hollander; 115. Thomas De Gendt; 116. Kevin Van den Eeckhout; 117. Bart Van Heule; 118. Kenny Van Braeckel; 119. Zakaria El Darabna; 120. Jurgen Van Loocke; 121. Aaron Olsen (Usa); 122. Mindaugas Striska (Lit) op 1'43"; 123. Jorgen Vercammen op 2'03"; 124. Alexander Efimkin (Rus) op 2'35"; 125. Fabrice Piemontesi (Ita); 126. Paul Manning (Gbr); 127. David Verheyen op 2'46"; 128. Peter Ronsse op 2'50"; 129. Sergio Lagana (Ita); 130. Aleksandr Kuschynski (Wru); 131. Andrew Vancoillie; 132. Robert Retschke (Dui); 133. Felix Odebrecht (Dui); 134. Torsten Schmidt (Dui) op 3'33"; 135. Tony Bracke; 136. James Lewis Perry (Zaf); 137. Kyle Wamsley (Usa); 138. Jeremy Venell (Zaf); 139. Scott Davis (Aus); 140. Koos Moerenhout (Ned); 141. Aron Huysmans; 142. Bernard van Ulden (usa); 143. Matt Cooke (Usa); 144. Frank van Kuijk (Ned); 145. Stefan Wijnands; 146. Tomoya Kano (Jpn); 147. Bart Laeremans; 148. Jochen Engelen; 149. Joris Wage-mans; 150. Jan Roziers; 151. Rob Peeters; 152. Greg De Winde; 153. Bart Veyt.

MARK CAVENDISH (°Laxey/Isle of Mann 21.05.1986)

De kleine, autoritaire Brit is de snelste sprinter van zijn generatie, en één van de snelsten uit de ganse wielergeschiedenis. De Scheldeprijs 2007 is zijn eerste grote zege geweest. Voordien had hij drie koersjes gewonnen: Bellheim en Kleve (Duitsland) in 2005 en de 2de rit in de Course de Solidarosc (Polen) in 2006. Wél was hij met Robert Hayles wereldkampioen koppelrit (Madison) geworden in Los Angeles 2005. Voor 2007 kreeg 'Cav' een contract bij T-Mobile en won, zeer verrassend, de Scheldeprijs. Er volgden dat seizoen nog 10 zeges! In 2008 behaalt hij 21 wegoverwinningen, w.o. opnieuw de Scheldeprijs, twee ritten in de Giro en vier in de Tour. Hij gaat onweerstaanbaar door op zijn elan en wint in 2009 zelfs Milaan-Sanremo. Daaraan

voegt hij drie Giroritten en zes etappes in de Tour toe! 2010 begint flauwtjes, maar de 'Cav' herpakt zich in de Tour. Hij wint opnieuw vijf etappes! In 2011 gaat hij op zijn elan verder: twee etappes in de Giro en nog eens vijf ritten in de Tour. Bovendien komt hij in Parijs op het podium in de groene trui. Als klap op de vuurpijl sprint hij zich in Kopenhagen regelrecht in de regenboogtrui!

96

2008

Woensdag 16 april

TOM JUCHT TE VROEG, MARK JUMPT

Dat heb ik nu ook eens meegemaakt

Tom Boonen in Het Laatste Nieuws 17.04.2008

'Ik rij die koers gewoon graag', zegt Tom Boonen op de Grote Markt in Antwerpen, waar hij, drie dagen na zijn nieuwe triomf in Roubaix, opnieuw in het middelpunt van de belangstelling staat. Peet Oellibrandt, de recordhouder met drie zeges, ook aanwezig in Antwerpen, loopt vandaag gevaar, zoveel is zeker.

Koen Barbé en Albert Timmer zijn de aanvallers van dienst. Ze nemen tot 13' voorsprong, maar na 180 km is de groep terug compleet. De Brit Stannard en de Fransman Boucher wagen nog hun kans in de finale, maar de massasprint is onvermijdelijk. Tom Boonen denkt dat de winst binnen is en richt zich op, maar Mark Cavendish jumpt nog onder zijn arm door. Weg zege, weg (voorlopig) record. Toch kan Tom zijn blunder relativeren en we beleven we nog een hilarische afsluiter op het podium, waar de uitbundige Cav, met een fles champagne in de hand, van zijn sokkel tui-melt.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officiële start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Wuustwezel, Loenhout, Hoogstraten, Meer, Meerle, Minderhout, Merksplas, Rijkevorsel, Beerse, Lille, Gierle, Lille, Kasterlee, Tielen, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (159 km) en drie lokale rondes van 16 km, totaal 207 km.

UITSLAG

136 deelnemers

1. Mark Cavendish (Gbr), 207 km in 4u59m15s (41,504 km/u);
2. Tom Boonen; 3. Robbie McEwen (Aus); 4. Erik Zabel (Dui); 5. Stefan Van Dijk (Ned); 6. Fabien Bacquet (Fra); 7. Gregory Henderson (Nzl); 8. Wouter Weylandt; 9. Daniel Musiol (Dui); 10. Borut Bozic (Slo); 11. Mattia Gavazzi (Ita); 12. Kristof Goddaert;

ISPA-PHOTO

Te vroeg?

Te laat!

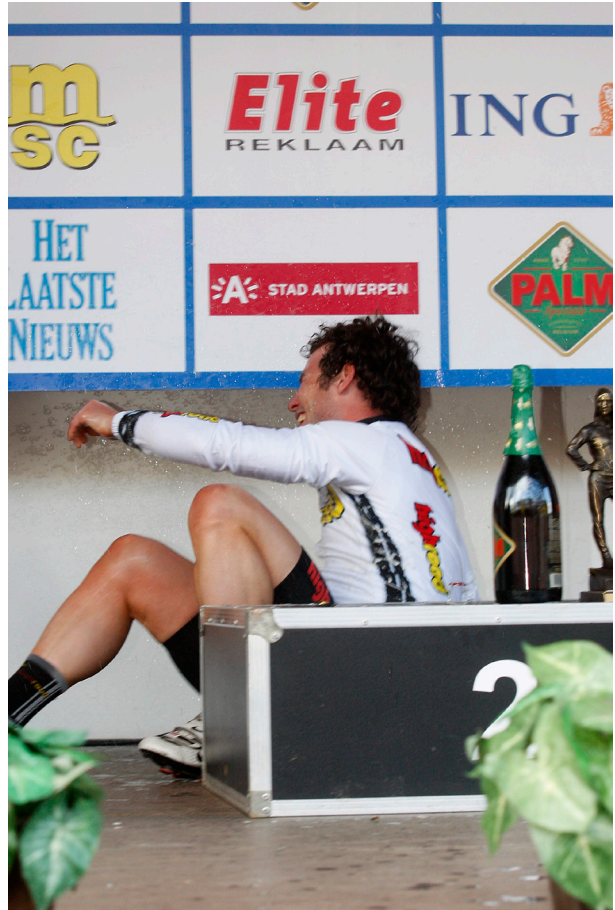

ISPA-PHOTO

ISPA-PHOTO

13. Roy Sentjens; 14. Bjorn Thureau (Dui); 15. Matthé Pronk (Ned); 16. Graeme Brown (Aus); 17. Sebastian Seidler (Dui); 18. Raynold Smith (Zaf); 19. Sjef De Wilde; 20. Ward Bogaert; 21. Jurgen Van Loock; 22. Chris Froome (Ken); 23. Kenny Dehaes; 24. Thomas Geraint (Gbr); 25. René Weissinger (Dui); 26. Christoph Sokoll (Oos); 27. Niko Eeckhout; 28. Jarno Van Mingeroet; 29. Harald Starzengruber (Oos); 30. Maxime Vantomme; 31. Ian Stannard (Gbr); 32. Kurt Hovelynck; 33. Steffen Radochla (Dui); 34. Jurgen Roelandts; 35. Luca Barla (Ita); 36. David Boucher (Fra); 37. Jonathan Bertrand; 38. Marco Corti (Ita); 39. Daniel Schorn (Oos); 40. Max van Heeswijk (Ned); 41. Sven Nevens; 42. Gil Suray; 43. Steve Schets; 44. Steven de Jongh (Ned); 45. Tom Leezer (Ned); 46. Jens Mouris (Ned); 47. Damien Timmermans; 48. Boris Shpilevskiy (Rus); 49. Kristof De Zutter; 50. Marcel Sieberg (Dui); 51. Maarten Neyens; 52. Paul Manning (Gbr); 53. David Reyniers; 54. Tom Criel; 55. Edvald Boasson Hagen (Noo); 56. Philipp Ludescher (Oos); 57. Michiel Elijzen (Ned); 58. Jean-Paul Simon; 59. Michael Van Poucke; 60. Tim Meeusen; 61. Jan Bluekens; 62. Jan Kuyckx; 63. David Deroo (Fra); 64. Hugo Sabido (Por); 65. Yusuke Hatanaka (Jpn); 66. Stefan Rucker (Oos); 67. André Korff (Dui); 68. Paolo Longo Borghini (Ita); 69. Steve Cummings (Gbr); 70. Gerald Ciolek (Dui); 71. Yukihiro Doi (Jpn); 72. Rudy Rouet; 73. Koen Barbé; 74. Geert Verheyen; 75. Matthias Vanhie; 76. Wilfried Cretskens; 77. Kevin Neiryck; 78. Jochen Summer (Oos); 79. Kenn Van der Schueren; 80. Igor Abakoumov; 81. Enrico Poitschke (Dui); 82. Bradley Wiggins (Gbr); 83. Gerrit Glomser (Duit); 84. Yoshimasa Hirose (Jpn); 85. Bram de Groot (Ned); 86. Martin Velits (Svk); 87. Bert Roesems; 88. Steve Fogen (Lux); 89. Theo Eltink (Ned); 90. Leif Hoste; 91. Jan Boven (Ned); 92. Mathew Hayman (Aus); 93. Sébastien Rosseler op 20"; 94. Lucas Persson (Zwe) op 23"; 95. Serguei Kolesnikov (Rus); 96. Massimo Mazzanti (Ita); 97. Marco Zanotti (Ita); 98. Davide Vigano (Ita); 99. Servais Knaven (Ned) op 25"; 100. Michael Polazzi; 101. Stijn Ennekens op 32"; 102. Steven De Decker op 40"; 103. Ed Clancey (Gbr); 104. Kevin Hulsmans op 43"; 105. Tony Martin (Dui) op 44"; 106. Jorn Van der Veken op 53"; 107. Rick Flens (Ned) op 1'05"; 108. Kevin Van Impe op 1'18"; 109. Michael Vanderaerden; 110. Wim De Vocht; 111. Albert Timmer (Ned) op 1'22"; 112. Mario Ickx op 1'45"; 113. Jérémy Devaux; 114. Martin Müller (Dui) op 1'53"; 115. Markus Eichler (Dui) op 1'55"; 116. Salvatore Commesso (Ita).

ISPA-PHOTO

99 Cav is zegedronken.

2009

Woensdag 15 april

MASSALE VALPARTIJ, MAAR ALE JET KIJKT NIET OM

Groot wielerveest met Tom Boonen als middelpunt
Het Laatste Nieuws 16.04.2009

Tom Boonen, enkele dagen na zijn derde zege in Roubaix, is nog maar eens de attractie op de Grote Markt. Mark Cavendish ontbreekt en dus kan enkel Tom het record van Oellibrandt evenaren. Bernucci, Pronk, Brutt en Louder zijn de traditionele vroege aanvallers. Ze halen maximaal 6'56" voorsprong. Een eerste valpartij met o.m. Ciolek en Haussler doet zich voor op 40 km van het einde. De vier vluchtters hebben bij het ingaan van de laatste ronde nog 1'07" boni. Knaven en Hammond trekken er achteraan, maar op 4 km van de streep komt het hele peloton samen. Van Avermaet zet de sprint van te ver in, Petacchi, helemaal alleen van zijn team, remonteert en gaat, rechts van de weg, op volle kracht door. Niets of niemand kan hem nog bedreigen. Achter hem komt het tot een massale, spectaculaire val-

partij. Robbie McEwen, Tom Boonen, Greg Van Avermaet en een hele boel anderen liggen beduusd op de Churchillaan. De schade valt nog mee, al loopt McEwen een hersenschudding op. Hoe eigenaardig ook, Alessandro Petacchi boekt hier zijn eerste echte zege in België. Voordien won hij enkel het criterium van Aalst.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Wuustwezel, Loenhout, Hoogstraten, Meer, Meerle, Minderhout, Merksplas, Rijkevorsel, Beerse, Lille, Gierle, Lille, Kasterlee, Tielen, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (159 km) en drie lokale rondes van 16 km, totaal 207 km.

UITSLAG

164 deelnemers

1. Alessandro Petacchi (Ita), 207 km in 4u27:20 (46,459 km/u);
2. Kenny van Hummel (Ned); 3. Dominique Rollin (Can); 4. Antonio Cruz (Usa); 5. Peter Wrolich (Oos); 6. Harald Starzengruber (Oos); 7. Björn Schröder (Dui); 8. José Antonio Ramirez (Spa); 9. Bernhard Eisel (Oos); 10. James Vanlandschoot; 11. Matthew Goss (Aus); 12. Alessandro Maserati (Ita); 13. Denys Kostyuk (Oez); 14. Kevin Peeters; 15. Marcus Zberg (Zwi) op 11"; 16. Mark Renshaw (Aus); 17. Jochen Summer (Oos) op 13"; 18. Tom Veelers (Ned); 19. Petr Bencik (Tsj); 20. Fumiuki Beppu (Jpn) op 15"; 21. Jesus Rosendo (Spa); 22. Harald Totschnig (Oos) op 17";

23. Jonathan Bertrand op 18"; 24. Jurgen François; 25. Matthias Brandle (Oos); 26. Sjf De Wilde op 20"; 27. Gerhard Trampusch (Oos); 28. Wilfried Cretskens; 29. Javier Ramirez (Spa); 30. Andy Cappelle; 31. Geert Steurs; 32. Maarten Neyens; 33. Servais Knaven (Ned) op 24"; 34. Fabio Negri (Ita); 35. Jonas Van Genechten op 26"; 36. Mikhaylo Khalilov (Oek) op 28"; 37. Andreas Klier (Dui); 38. Bjorn Leukemans; 39. Roger Hammond (Gbr) op 30"; 40. Gert Dockx; 41. David Deroo (Fra); 42. Markus Eichler (Dui); 43. Siebrecht Pieters; 44. Simon Clarke (Aus) op 32"; 45. Ian McKissick (Usa); 46. Ted King (Usa); 47. Jean Zen (Fra) op 34"; 48. Klaas Lodewyck op 36"; 49. Wim de Vocht op 38"; 50. Nikolas Maes op 39"; 51. Steven de Jongh (Ned); 52. Sebastian Langeveld (Ned); 53. Jakub Danacik (Tsj); 54. Jeremy Hunt (Gbr); 55. Frederik Veuchelen; 56. Frédéric Amorison op 43"; 57. Dominik Roels (Dui); 58. Geert Omloop op 45"; 59. Marco Cattaneo (Ita); 60. Bert De Backer op 47"; 61. Gregory Henderson (Nzl); 62. Matija Kvasina (Cro); 63. Kenny Dehaes; 64. Gert Steegmans; 65. Olexandr Kvachuk (Oek); 66. Anders Lund (Den); 67. Claudio Cucinotta (Ita); 68. Marcel Sieberg (Dui); 69. Lorenzo Bernucci (Ita); 70. Francis De Greef; 71. Vladimir Duma (Oek); 72. Xavier Tondo (Spa); 73. Timothy Vangheel; 74. Leopold Konig (Tsj); 75. Staf Scheirlinckx; 76. Michal Golas (Pol) op 54"; 77. Roberto Ferrari (Ita) op 56"; 78. Kevin Van Impe op 57"; 79. Igor Abakoumov op 1'04"; 80. Carlos Barredo (Spa) op 1'08"; 81. Maarten Wynants; 82. Kevin De Weert; 83. Olivier Pardini; 84. Wouter Weylandt op 1'13"; 85. Pavel Brutt (Rus) op 1'16"; 86. Alexei Markov (Rus); 87. Michiel Elijzen (Ned) op 1'28"; 88. Juan José Haedo (Arg) op 1'43"; 89. Dominik Klemme (Dui); 90. Nikolai Trusov (Rus); 91. Alexander Serov (Rus); 92. Bert Grabsch (Dui); 93. Bobbie Traksel (Ned); 94. Petr Kubias (Tsj).

ALESSANDRO PETACCHI

(^oLa Spezia 03.01.1974)

De opvolger van Cipollini en tot voor de komst van Cavendish als de snelste sprinter ter wereld beschouwd. Hij werd prof in 1996 en behaalde t/m 2009 163 zeges. Ale Jet is vooral een rittenkaper. Hij won 26 ritten in de Giro, 20 in de Vuelta en 6 in de Tour. In 2003 won hij samen 15 etappes in de drie grote rondes. Daarmee is hij met Miguel Poblet (1956) en Pierino Baffi (1958) de enige renner die in hetzelfde jaar één of meerdere ritten kon winnen in elk van de drie grote rondes: Tour, Giro, Vuelta. Hij won ook in elk van de drie het puntenklassement: in de Giro 2004, de Vuelta 2005 en de Tour 2010. Zijn voornaamste klassieke successen: Milaan-Sanremo 2005, Parijs-Tours 2007, Scheldeprijs 2009. Ale Jet kende ook zijn deel van de pech: in 2006 viel hij uit in de Giro met een gebroken knieschijf. In 2007 dan kwam hij in een dopingstorm terecht. Hij werd betrapt op Salbutamol en uiteindelijk geschorst tot 31 augustus 2008.

Robbie McEwen, één van de slachtoffers van de massale valpartij.

ISPA-PHOTO

ISPA-PHOTO

FLANDERS CLASSICS

Het nieuwe decennium wordt spectaculair ingezet. Wouter Vandenhaute (Woestijvis) is de nieuwe eigenaar van de Ronde van Vlaanderen (en van de Omloop *Het Nieuwsblad* en Parijs-Brussel). Hij wil het Vlaamse, klassieke voorjaar oppoetsen en verenigt zes wedstrijden onder de noemer 'Flanders Classics': Ronde van Vlaanderen, Omloop *Het Nieuwsblad*, Dwars door Vlaanderen, Gent-Wevelgem, Brabantse Pijl en Scheldeprijs. Daarbij worden wedstrijddata verschoven. De Scheldeprijs wordt gereden in de week tussen de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix. Het gevolg hiervan is dat het peloton in het Noorden blijft en de Scheldeprijs als ideaal intermezzo beschouwt. Het effect is niet min, praktisch alle toprenners komen in Antwerpen aan de start. Piet De Smet en zijn medewerkers zorgen daarbij voor een perfecte organisatie en mogen terecht een hoge borst opzetten. De *euweling* stelt het opperbest!

98

2010

Woensdag 7 april

TYLER FARRAR, DE EERSTE AMERIKAAN

Da kieren liet zijn stuur los

Tom Boonen, 07.04.2010

De Grote Markt ziet zwart van 't volk bij de presentatie van een kwalitatief hoogstaand deelnemersveld. Het lentezonnetje brengt iedereen, renners inclus, in een opperbeste stemming. De ontsnapping van de dag brengt acht renners vooraan: Niko Eeckhout, Gregory Joseph, Boucher, Ljungblad, Hayman, Stewart, Lemoine en van Groen. Eén voor één worden ze in de finale ingelopen door het voortrazende peloton. Tom Boonen komt, door een onhandigheid van een Spaanse renner, ten val op de kasseien van de *Vogelenzang* maar kan hernemen en komt terug in het peloton. Meer zelfs, hij trekt de sprint aan voor Wouter Weylandt. Tyler Farrar is echter te sterk en wint vlot voor Robbie McEwen, voor de derde maal tweede. Meteen de eerste Amerikaanse zege in de Scheldeprijs.

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt, officieuze start, Schoten, officiële start, St. Job, Brecht, Wuustwezel, Loenhout, Hoogstraten, Meer, Meerle, Minderhout, Merksplas, Rijkevorsel, Beerse, Lille, Gierle, Lille, Kasterlee, Tienen, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (157 km) en drie lokale rondes van 16 km, totaal 205 km.

UITSLAG

182 deelnemers

1. Tyler Farrar (Usa), 205 km in 4u28m48s (45,865 km/u); 2. Robbie McEwen (Aus); 3. Robert Förster (Dui); 4. Greg Henderson (Nzl); 5. Wouter Weylandt; 6. Enrico Rossi (Ita); 7. Kris Boeckmans; 8. Jimmy Casper (Fra); 9. Lloyd Mondory (Fra); 10. Alexander Kristoff (Noo); 11. Kenny Dehaes; 12. Danilo Hondo (Dui); 13. Michael Van Staeyen; 14. Roy Sentjens; 15. Mark Renshaw (Aus); 16. Romain Feillu (Fra); 17. Baptiste Planckaert; 18. Tom Boonen; 19. Graeme Brown (Aus); 20. Javier Aramendia (Spa); 21. Daniele Colli (Ita); 22. André Greipel (Dui); 23. Borut Bozic (Slo); 24. Timothy Dupont; 25. Benjamin Verraes; 26. Kenny van Hummel (Ned); 27. Filippo Baggio (Ita); 28. Egidius Juodvalkis (Lit); 29. Saïd Haddou (Fra); 30. Sébastien Turgot (Fra); 31. Theo Bos (Ned); 32. Dominiek Klemme (Dui); 33. Tom Vanbecelaere; 34. Kevin Verwaest; 35. Stijn Devolder; 36. Steven Van Vooren; 37. Dirk Bellemakers (Ned); 38. Mathieu Clau-de (Fra); 39. Romain Matheou (Fra); 40. Kevin Neiryneck; 41. Adam Blythe (Gbr); 42. Mark Cassidy (Ier); 43. Steve Chainel (Fra); 44. Sébastien Hinault (Fra); 45. Rony Martias (Fra); 46. Jos van Emden (Ned); 47. Steven Kruijswijk (Ned); 48. Jonathan

Bertrand; 49. Wilfried Cretskens; 50. Gerben Löwik (Ned); 51. Roger Hammond (Gbr); 52. Andreas Stauff (Dui); 53. Stéphane Poulhies (Fra); 54. Job Vissers (Ned); 55. Michaël Schär (Zwi); 56. Martin Köhler (Zwi); 57. Donato Cannone (Ita); 58. Geert Verheyen; 59. Thomas Fother (Dui); 60. Simon Zahner (Zwi); 61. Joeri Calleeuw; 62. Kenny Lisabeth; 63. Servais Knave (Ned); 64. Mauro Da Dalto (Ita); 65. Kristof Goddaert; 66. Inaki Isasi (Spa); 67. Filippo Pozzato (Ita); 68. Gorik Gardeyn; 69. Christopher Sutton (Aus); 70. Michiel Elijzen (Ned); 71. Koen Barbé; 72. Robert Wagner (Dui); 73. Jean Zen (Fra); 74. Alexandre Pichot (Fra); 75. Yohann Gène (Fra); 76. Kirk Carlsen (Usa); 77. William Bonnet (Fra); 78. Gustav Larsson (Zwe); 79. Julian Dean (Nzl); 80. Geert Steurs; 81. Nikolas Maes; 82. Robin Chaigneau (Ned); 83. Laszlo Bodrogi (Fra); 84. Bobbie Traksel (Ned); 85. Bernhard Eisel (Oos); 86. Tom Stamsnijder (Ned); 87. Wim De Vocht; 88. Marco Velo (Ita); 89. Romain Sicard (Fra); 90. Edoardo Giralardi (Ita); 91. Frank Hoj (Den); 92. Denis Galimzyanov (Rus); 93. Stuart O'Grady (Aus); 94. Matthew Goss (Aus); 95. Maxim Debusschere; 96. Rick Flens (Ned); 97. Baden Cooke (Aus); 98. Michael Barry (Can); 99. Leif Hoste; 100. Jonas Ljungblad (Zwe); 101. Tom Van den Haute; 102. Dennis van Winden (Ned); 103. Roy Curvers (Ned); 104. Ricardo van der Velde (Ned); 105. Gert Dockx; 106. Alessandro Maserati (Ita); 107. Danilo Wyss (Zwi); 108. Gabriel Rasch (Noo); 109. Thor Hushovd (Noo); 110. Steven De Neef; 111. Joaquin Novoa (Spa); 112. Martin Mortensen (Den); 113. Nick Nuyens; 114. Arnold van Groen (Ned); 115. Bjorn Leukemans; 116. Maarten Wynants; 117. George Hincapie (Usa); 118. Stijn Neiryneck; 119. Kurt-asle Arvesen (Noo); 120. Kasper Klostergaard (Den); 121. Ben Swift (Gbr); 122. Stijn Vandenbergh; 123. Björn Schröder (Dui); 124. Alessandro Petacchi (Ita); 125. Niki Terpstra (Ned);

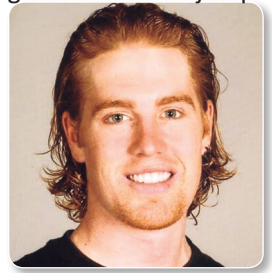
126. Nicolas Rousseau (Fra); 127. Jeremy Hunt (Gbr); 128. Johan Vansummeren (Bel); 129. Mikhailo Khalilov (Oek); 130. Nikolai Trusov (Rus); 131. Kevin Hulsmans; 132. Vitaliy Buts (Rus); 133. Ian Stannard (Gbr); 134. Juan Antonio Flecha (Spa); 135. Johnny Hoogerland (Ned); 136. Cyril Lemoine (Fra); 137. Matthew Brammeier (Ier); 138. David Boucher (Fra); 139. Steven Cozza (Usa); 140. Cheng Li (Chn); 141. Raivis Belohvosciks (Let); 142. Geert Omloop; 143. Staf Scheirlinckx; 144. Maxime Vantomme; 145. Fabrice Jeandesboz (Fra); 146. Niko Eeckhout; 147. Gregory Joseph; 148. Jurgen François; 149. Kenny Terweduwe; 150. Marcin Sapa (Pol); 151. Cédric Coutouly (Fra); 152. Damien Gaudin (Fra); 153. Mathew Hayman (Aus); 154. Alfredo Balloni (Ita); 155. Wim Stroetinga (Ned); 156. Lars Ytting Bak (Den); 157. Pieter Ghyllbert; 158. Vicente Reynes (Spa); 159. Julien Bérard (Fra); 160. Jonathan Castroviejo (Spa); 161. Adam Hansen (Aus); 162. Thomas De Gendt; 163. Danny Pate (Usa); 164. Brett Lancaster (Aus); 165. Rob Goris; 166. Jackson Stewart (Usa); 167. Steve Schets; 168. Davide Appollonio (Ita); 169. Han Feng (Chn); 170. Jon Long (Chn).

TYLER FARRAR

(°Wenatchee/Washington
02.06.1984)

De jonge wielrenner Tyler Farrar ontwikkelt zich op de wielervedbaan. In 2003, jaar waarin hij, amper 19, prof wordt, is hij nationaal kampioen ploegenachtervolging. In 2004 is hij Amerikaans kampioen tijdrijden bij de beloften en wint hij de 7de rit in de Ronde van de Toekomst. In 2005 is hij Amerikaans criteriumkampioen, wint hij opnieuw een etappe in de Ronde van de Toekomst en bij de beloften wint hij in België de Challenge Hesbaya in Trognée en de Trofee van Haspengouw. Hij wordt dan ook 2de in het Amerikaans wegkampioenschap bij de beloften. In 2006 versiert hij een contract bij Cofidis, maar behaalt geen spraakmakende resultaten. In 2007, nog steeds bij Cofidis, wint hij een etappe in de Portugese rittenkoers CTT Correios de Portugal. Een jaar later, nu bij Team Slipstream, wint hij 2 etappes en het eindklassement van de Ronde van de Bahamas, hij wint een etappe in de Tour du Poitou Charentes et de la Vienne, een kermiskoers in Zwevezele en hij wordt 5de in Parijs-Tours. Voor Team Garmin-Slipstream wint hij in 2009 de 3^{de}

rit van Tirreno-Adriatico, de proloog en het eindklassement van de Delta Tour Midden-Zeeland, de kermiskoers in Heusden, 3 ritten in de EnecoTour, de kermiskoers in Oostrozebeke, de 11de rit in de Vuelta en twee ritten plus het eindklassement van de Franco-Belge. In 2010 ontgoochelt de 26-jarige Farrar niet. Zijn opgang gaat gestaag verder. Hij wint een rit in de Driedaagse van De Panne, de Scheldeprijs, twee ritten in de Giro, het criterium van Hengelo, de Delta Tour Midden-Zeeland (voor de 2de achtereenvolgende maal), de Cycloclassics Hamburg en twee etappes in de Vuelta.

MARK CAVENDISH, DRIE OP DRIE, EVENAART HET RECORD VAN PEET OELLIBRANDT

Dat record van vier? Voor volgend jaar!

Mark Cavendish, *Gazet van Antwerpen*, 07.04.2011

Onder een prachtig lentezonnetje starten 194 renners (25 ploegen, 33 nationaliteiten) in de 99ste Scheldeprijs. Tourdirecteur Christian Prudhomme is één van de duizenden toeschouwers op de volgelopen Antwerpse Grote Markt. De klassieke vlucht vertrekt praktisch van in de officiële start in Schoten. David Boucher, Adriano Malori, Vladimir Isaichev, Baptiste Planckaert en Dieter Cappelle zijn de aanvallers van dienst. Zij bereiken een maximale winst van 5'15". Daarna wordt er voortdurend geknabbeld aan die voorsprong en aan km 179, in de voorlaatste plaatselijke ronde, gaat de laatste overlevende, Adriano Malori, ook voor de bijl. Van dan af is het één langgerekte sprint. Enkele valpartijen onderstrepen het nerveuze gedoe. Tom Boonen gaat twee keer plat, gelukkig zonder veel erg.

Edvald Boasson-Hagen knalt echter tegen een boom en breekt drie ribben. In de eindsprint is er geen kruid gewassen tegen Mark Cavendish, die voor de derde keer, op drie deelnames, de Scheldeprijs wint. Achter zijn rug wordt er echter gevallen. O.a. Tyler Farrar en Wouter Weylandt gaan tegen de vlakke, maar lopen geen erge averij op. Erger is het gesteld met Sjef De Wilde. Even wordt gevreesd voor een verlamming, gelukkig blijkt dat ongegrond. Sjef belandt op intensieve zorgen, maar mag die na elke dagen verlaten en is inmiddels aan herstellen toe. Voor de tweede keer in drie jaar wordt de eindsprint in Schoten ontsierd door een valpartij. Logisch begint hierop de onvermijdelijke polemiek en de voorbereiding op de 100ste editie nóg vroeger begonnen dan verwacht...

PARCOURS

Antwerpen, Grote Markt (officieuze start), Schoten (officiële start), St. Job, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Hoogstraten, Minderhout, Wortel, Rijkvorsel, Beerse, Vlimmeren, Wechelderzande, Lille, Tielen, Lichtaart, Herentals, Poederlee, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (150,8 km) en drie plaatselijke ronden van 16,4 km, totaal 200 km.

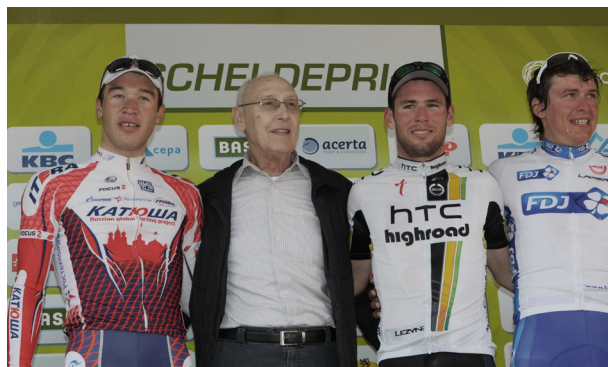

UITSLAG

194 deelnemers

1. Mark Cavendish (Gbr) 200 km in 4u29m57s (45,564 km/u); 2. Denis Galimzyanov (Rus); 3. Yauheni Hutarovitch (WRu); 4. Stefan van Dijk (Ned); 5. Robbie McEwen (Aus); 6. Francesco Chicchi (Ita); 7. Alexander Kristoff (Nor); 8. Theo Bos (Ned); 9. Frédérique Robert; 10. Kenny van Hummel (Ned); 11. Sébastien Turgot (Fra); 12. Romain Feillu (Fra); 13. Jimmy Casper (Fra); 14. Borut Bozic (Slo); 15. Laurens De Vreese; 16. Lloyd Mondory (Fra); 17. Michael Van Staeyen; 18. Giacomo Nizzolo (Ita); 19. Adam Blythe (Gbr); 20. Kévyn Ista; 21. Juan José Haedo (Arg); 22. Dmytro Krivtsov (Ukr); 23. Aidis Kruopis (Lit); 24. Kevin van Impe; 25. Maxime Vantomme; 26. Fumiyuki Beppu (Jpn); 27. Ion Izaguirre (Spa); 28. Steven Caethoven; 29. Alex Rasmussen (Den); 30. Kenny Dehaes; 31. Mathew Hayman (Gbr); 32. Roger Kluge (Dui) op 12"; 33. Adrien Petit (Fra) op 14"; 34. Alessandro Donati (Ita); 35. Leigh Howard (Aus) op 17"; 36. Marcel Kittel (Dui) op 20"; 37. Frédéric Guesdon (Fra); 38. Eric Baumann (Dui); 39. Bjorn Selander (Usa); 40. Julien Bérard (Fra); 41. Kristof Goddaert; 42. Alexander Porsev (Rus); 43. Iljo Keisse; 44. Sven Vandousselaere; 45. David Veilleux (Can); 46. Pieter Vanspeybrouck; 47. Bobbie Traksel (Ned); 48. Bert De Backer; 49. Tom Stamsnijder (Ned); 50. Mathieu Claude (Fra); 51. Luke Roberts (Aus); 52. Gatis Smukulis (Let); 53. Daniel Sesma (Spa); 54. James Vanlandschoot; 55. Geoffrey Soupe (Fra); 56. Egidius Juodvalkis (Lit); 57. Gorik Gardeyn; 58. Javier Aramendia (Spa); 59. Saïd Haddou (Fra); 60. Rony Martias (Fra); 61. Benjamin King (Usa); 62. Mikhail Ignatiev (Rus); 63. Stijn Joseph; 64. Johan Coenen; 65. John Murphy (Usa) op 28"; 66. Simon Zahner (Zwi); 67. Francesco Di Paolo (Ita); 68. Roy Curvers (Ned); 69. Matti Helminen (Fin); 70. Steve Houanard (Fra); 71. Danilo Napolitano (Ita); 72. Bartosz Huzarski (Pol); 73. Kurt-Asle Arvesen (Nor); 74. Michaël Baer (Sui); 75. Gert Steegmans op 32"; 76. Frederik Veuchelen; 77. Geert Steurs; 78. Sébastien Minard (Fra); 79. Michaël Matthews (Aus); 80. Olivier Bonnaire (Fra); 81. Roger Hammond (Gbr); 82. Marcello Pavarin (Ita); 83. Michael Schär (Zwi); 84. Claudio Corioni (Ita); 85. Romain Lemarchand (Fra); 86. Adam Hansen (Den); 87. Alexandre Pichot (Fra); 88. Jempy Drucker (Lux); 89. Alberto Ongarato (Ita); 90. Stijn Devolder; 91. Gorka Izaguirre (Spa); 92. Romain Mathéou (Fra); 93. Matteo Tossato (Ita) op 41"; 94. Greg Henderson (Nzl); 95. Vitaliy Kondrut (Ukr) op 45"; 96. William Bonnet (Fra); 97. Sébastien Rosseler op 47"; 98. Nikolay Trusov (Rus); 99. Alexander Mironov (Rus); 100. Dennis Van Winden (Ned); 101. Alan Perez (Spa) op 50"; 102. Miguel Minguez (Spa); 103. Hans Dekkers (Ned); 104. Vladimir Gusev

(Rus) op 53"; 105. Sven Jodts; 106. Jonathan Castroviejo (Spa) op 55"; 107. Manuel Cardoso (Por); 108. Nelson Oliveira (Por); 109. Graeme Brown (Aus); 110. Jarl Salomein; 111. Steve Chainel (Fra); 112. Koen Barbé; 113. Pierre Cazaux (Fra); 114. Sebastian Lang (Dui); 115. Florent Barle (Cof); 116. Tom Boonen; 117. Yohann Gène (Fra); 118. Björn Leukemans op 1'; 119. Marcel Sieberg (Dui); 120. Cédric Pineau (Fra); 121. Damien Gaudin (Fra); 122. Ian Stannard (Gbr); 123. Sébastien Hinault (Fra); 124. Brett Lancaster (Aus); 125. Sébastien Chavanel (Fra); 126. Bradley Wiggins (Gbr); 127. Sam Bewley (Nzl); 128. Tom Slagter (Ned); 129. Matthauw Brammeier (Irl); 130. Leopold König (Tsj) op 1'16"; 131. Frantisek Rabon (Tsj); 132. Coen Vermeltfoort (Ned); 133. Arnoud van Groen (Ned) op 1'31"; 134. Andreas Schillinger (Dui) op 1'54"; 135. Heinrich Haussler (Aus); 136. Andreas Klier (Dui); 137. Maarten Neyens op 1'56"; 138. Michael Morkov (Den) op 2'01"; 139. Baden Cooke (Aus); 140. Robin Chaigneau (Ned) op 2'03"; 141. Bernhard Eisel (Oos) op 2'09"; 142. Albert Timmer (Ned) op 2'12"; 143. Jens Keukeleire; 144. Mathew Wilson (Aus) op 2'18"; 145. Sep Vanmarcke op 2'24"; 146. Christopher Sutton (Aus); 147. Juan Antonio Flecha (Spa) op 2'25"; 148. Jaroslaw Marycz (Pol) op 2'48"; 149. Leonardo Duque (Col) op 3'35"; 150. Stuart O'Grady (Aus); 151. Martin Mortensen (Den); 152. Rob Goris; 153. Jan Barta (Tsj); 154. Vladimir Isaichev (Rus) op 3'38"; 155. Kevin Peeters; 156. Rick Flens (Ned); 157. Dominic Klemme (Dui) op 3'41"; 158. Fabian Cancellara (Zwi) op 4'03"; 159. Stéphane Poulhiès (Fra); 160. Cyril Lemoine (Fra) op 4'06"; 161. Kasper Klostergaard (Den) op 4'07"; 162. Martin Velits (Svk); 163. Balint Szeghalmi (Hon) op 4'17"; 164. Manuel Quinzato (Ita); 165. Andreas Dietziker (Zwi); 166. Thor Hushovd (Nor) op 6'11"; 167. Jonas Jørgensen (Den) op 8'11"; 168. Dieter Cappelle op 10'05"; 169. Michael Schwarzmann (Dui) op 10'14".

SCHELDEPRIJS

WOENSDAG 4 APRIL 2012

HET LAATSTE NIEUWS

WWW.SCHELDEPRIJS.BE

MARCEL KITTEL, AANSTORMEND TALENT

Ik hou wel van een beetje opwinding

Marcel Kittel, Schoten, 04.04.2012

Onder massale belangstelling – meer dan ooit tevoren – startte de 100ste Scheldeprijs aan het Antwerpse MAS¹ met 189 renners. De traditionele ontsnapping werd opgezet door David Boucher, Kevin Claeys, Kevin Van Melsen, Simon Lambert-Lemay, Sven Vandousselaere, Wu Kin San en Kevin Hulsmans. Zij namen tot acht minuten voorsprong. Mede geholpen door een gesloten overweg konden zij het tot diep in de finale uitzingen. Op 10 km van de finish was Kevin Hulsmans de laatste die het hoofd moest buigen. Toen begon het te regenen en de koers, die tot dan toe vlekkeloos verlopen was, veranderde in een evenwichtsoefening. De weg, waarop het wekenlang niet geregend had, lag er spekglad bij, met diverse valpartijen tot gevolg.² De sprint verliep zonder incidenten³ en Marcel Kittel⁴, vooraf door José De Cauwer getipt als topfavoriet, legde er Tyler Farrar en Theo Bos op. Hét drama gebeurde echter pas na de finishlijn.

Jonathan Cantwell knalde op een Britse fotografe. De jonge vrouw werd met een oogkasbreuk en een gebroken sleutelbeen naar het ziekenhuis gevoerd. Bij Cantwell werd later een klaplong vastgesteld. Zo eindigde de feestelijke 100ste editie met een wrange nasmaak. 'Waar hebben we dit aan verdiend', zuchtte Piet De Smet in het kletsnatte Schoten...

- 1 Wegens wegeniswerken op de Suikerrui kon de start, voor het eerst sinds 1996, niet gegeven worden op de Grote Markt.
- 2 Wouter Mol, het voornaamste slachtoffer, liep een sleutelbeenbreuk op.
- 3 De gemeente Schoten had de rotonde aan de Churchillaan heraangelegd.
- 4 Kittel is de derde Duitser op de erelijst. Thureau (1978) en Zabel (1997) gaan hem vooraf. Het is ook voor het eerst dat er geen Belg bij de eerste tien eindigt.

PRIJZEN

€ 7515, 3760, 1875, 935, 745, 565, 565, 375, 375, 11x190: totaal € 18.800

PARCOURS

Antwerpen (MAS), Schoten, Brecht, Loenhout, Meer, Hoogstraten, Wortel, Rijkevorsel, Oostmalle, Vlimmeren, Wechelderzande, Lille, Tielen, Lichtaart, Poederlee, Herentals, Vorselaar, Grobendonk, Zandhoven, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (153 km) en nog drie plaatselijke ronden van 16,4 km, totaal 202,2 km.

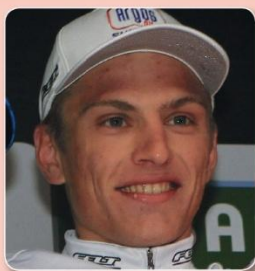

Foto Henk Theuns

MARCEL KITTEL

(°Arnstadt, 11.05.1988)

De jonge Marcel Kittel gaf onmiddellijk blijk van groot talent. Hij werd Duits kampioen bij de nieuwelingen in 2004. In 2005 én in 2006 werd hij zelfs wereldkampioen tijdrijden bij de junioren. Ondertussen was hij verzamelaar van nationale titels. In 2009 werd hij Europees kampioen tijdrijden bij de beloften en in 2010 was hij derde op het WK tijdrijden, eveneens voor beloften. Toen was het tijd voor het grote werk. In zijn eerste profjaar (2011) won Marcel eventjes 18 (!) wedstrijden w.o. een etappe in de Vuelta en vier ritten in de 4-Daagse van Duinkerke en in de Ronde van Polen. In Koolskamp won hij ook het Kampioenschap van Vlaanderen. Deze Scheldeprijs is al de vijfde seizoenszege. Voordien won Kittel een etappe in de Ster van Bessèges, twee ritten in de Ronde van Oman en een rit in de Driedaagse van De Panne-Koksijde.

UITSLAG

189 deelnemers

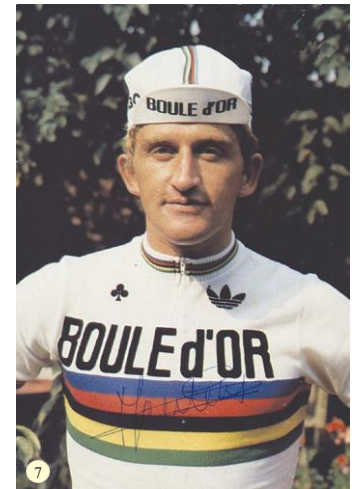
1. Marcel Kittel (Dui), 202,2 km in 4u30m52s (44,745 km/u);
2. Tyler Farrar (Usa); 3. Theo Bos (Ned); 4. Romain Feillu (Fra);
5. Manuel Belletti (Ita); 6. Elia Favilli (Ita); 7. Alexander Porsev (Rus);
8. Sébastien Turgot (Fra); 9. Giacomo Nizzolo (Ita); 10. Guillaume Boivin (Can);
11. Matteo Trentin (Ita); 12. André Greipel (Dui); 13. Tom Van Asbroeck; 14. Jonathan Cantwell (Aus);
15. Christopher Sutton (Aus); 16. Victor Manakov (Rus); 17. Alexander Kristoff (Noo);
18. Rudiger Selig (Dui); 19. Michael Van Staeyen; 20. Kristof Goddaert; 21. Michael Schwarzmann (Dui);
22. Boy van Poppel (Ned); 23. Jacob Keough (Usa); 24. Mark Renshaw (Aus);
25. Kris Boeckmans; 26. Robert Hunter (Zaf) op 4"; 27. Stijn Neyrinck; 28. Blaz Jarc (Slo);
29. Tom Veelers (Ned); 30. Kenny van Hummel (Ned); 31. Gregory Rast (Zwi);
32. Maxime Vantomme; 33. Bert De Backer op 18"; 34. Martin Gilbert (Can);
35. Jonas Aaen Jörgensen (Den); 36. Jack Bauer (Nzl); 37. Matthias Friedemann (Dui) op 22";
38. Matthew Haymann (Aus); 39. Rob Goris; 40. Andrea Guardini (Ita);
41. Reto Hollenstein (Zwi) op 38"; 42. Gregor Gazvoda (Slo); 43. Tosh Van der Sande;
44. Greg Henderson (Nzl); 45. Roger Kluge (Dui); 46. Yaroslav Popovych (Ukr) op 42";
47. Ryan Anderson (Can); 48. James Vanlandschoot; 49. Jos van Emden (Ned);
50. Michael Morkov (Den); 51. Andreas Schillinger (Dui) op 49";
52. Timon Seubert (Dui); 53. Sjeff De Wilde; 54. Graeme Brown (Aus) op 53";
55. Jelle Wallays op 1'04"; 56. Jeremy Hunt (Gbr);
57. Clinton Avery (Nzl); 58. Francesco Chicchi (Ita) op 1'09";
59. Cristiano Benenati (Ita); 60. Kevin Lacombe (Can);
61. Leonardo Giordani (Ita); 62. Bernhard Eisel (Oos) op 1'32";
63. Andreas Klier (Dui); 64. Borut Bozic (Slo) op 1'47";
65. Marco Bandiera (Ita) op 2'03"; 66. Dmitiy Gruzdev (Kaz) op

- 2'35"; 67. Andy Cappelle; 68. Dirk Bellemakers (Ned); 69. Kevin Peeters; 70. Dmitriy Fofonov (Kaz); 71. Mart Ojavee (Est); 72. Aaron Kemps (Aus);
73. Barry Markus (Ned); 74. Valentin Iglinsky (Kaz); 75. Etienne Tortelier (Fra); 76. Tomas Vaitkus (Lit); 77. Frederique Robert;
78. Jens Debusschere; 79. Kasper Klostergaard (Den) op 2'46"; 80. Martin Mortensen (Den);
81. Luke Roberts (Aus); 82. Baptiste Planckaert; 83. Christophe Laborie (Fra);
84. Dennis van Winden (Ned); 85. Tom Leezer (Ned); 86. Steve Houanard (Fra);
87. Lloyd Mondory (Fra) op 2'53"; 88. Stéphane Poulhiès (Fra); 89. Nikita Eskov (Rus) op 3'05";
90. Jens Keukeleire op 3'07"; 91. Frederik Veuchelen op 3'22"; 92. Juan Antonio Flecha (Spa) op 3'30";
93. Mickaël Delage (Fra) op 3'39"; 94. William Bonnet (Fra); 95. Sven Jodts op 3'57";
96. David Boucher (Fra); 97. Joeri Beuken; 98. Kenny Dehaes; 99. Jay Thomson (Zaf);
100. Alexander Mironov (Rus); 101. Ryan Roth (Can); 102. Stefan van Dijk (Ned);
103. Kurt Hovelynck; 104. Hayden Roulston (Nzl); 105. Thomas Bertolini (Ita);
106. Roberto De Patre (Ita) op 4'04"; 107. Bradley White (Usa) op 4'06";
108. Philip Deignan (Irl); 109. Ronan van Zandbeek (Ned); 110. Albert Timmer (Ned);
111. Steve Chainel (Fra); 112. Kevin Van Melsen; 113. Gert Dockx; 114. Jetse Bol (Ned);
115. Coen Vermeltfoort (Ned); 116. Simon Lambert-Lemay (Can); 117. Rony Martias (Fra);
118. Arnoud van Groen (Ned); 119. Hugo Houle (Can); 120. Kun Jiang (Chn);
121. Kevin Hulsmans; 122. Dmitry Kozontchuk (Rus);
123. Pier Paolo De Negri (Ita); 124. Matvey Zubov (Rus);
125. Joost Posthuma (Ned); 126. Romain Lemarchand (Fra); 127. Artem Ovechkin (Rus);
128. Stijn Vandenbergh; 129. Guillaume Van Keirsbulck; 130. Tom Boonen; 131. Gert Steegmans;
132. Kevin Claeyes; 133. Koen Barbé; 134. Laurent Mangel (Fra); 135. Sven Vandousselaere;
136. Matteo Tossato (Ita); 137. Serguei Klimov (Rus); 138. Steven Van Vooren; 139. Christian Knees (Dui);
140. Markus Eichler (Dui); 141. Frédéric Guesdon (Fra); 142. Sébastien Chavanel (Fra);
143. Aliaksandr Kuschynski (WRu); 144. Saïd Haddou (Fra); 145. Daniele Bennati (Ita);
146. Damien Gaudin (Fra); 147. Alexandre Pichot (Fra); 148. Tony Gallopin (Fra);
149. Niklas Maes; 150. Leif Hoste op 4'31"; 151. Grischka Janorschke (Dui) op 6'07";
152. Jens Mouris (Ned) op 6'10"; 153. Lucas Sebastian Haedo (Arg) op 6'24";
154. Mathieu Claude (Fra) op 6'52"; 155. Jonathan Breyne op 8'36";
156. Kin San Wu (Hkg) op 8'45"; 157. Will Routley (Can) op 9'25";
158. Marc de Maar (Nat) op 9'31"; 159. Anuar Manan (Mas) op 9'47".

Foto Henk Theuvs

10 WERELDKAMPIOENEN WONNEN DE SCHELDEPRIJS

De Scheldeprijs is de oudste, nog bestaande, Vlaamse wielervedstrijd.

Het Kampioenschap van Vlaanderen in Koolskamp bestaat sinds 1908, de Ronde van Vlaanderen sinds 1913.

De Scheldeprijs is ook de eerste Belgische wielervedstrijd die voor de honderdste keer zal gereden worden. Luik-Bastenaken-Luik (voor het eerst gereden in 1892) komt in 2012 aan 98, het Kampioenschap van Vlaanderen aan 97, de Ronde van Vlaanderen aan 96 en Parijs-Brussel aan 92.

Tot en met 2011 werd de Scheldeprijs 76 maal door een Belg gewonnen.

De andere nationaliteiten: Nederland 9x, Italië 6x, Groot-Brittannië 3x, Duitsland 2x, USA, Australië en Frankrijk 1x.

Peet Oellibrandt (1960-1962-1963) en Mark Cavendish (2007-2008-2011) zijn met drie zeges recordhouder.

Met twee overwinningen volgen:

Florent Luyckx (1910-1911)
Jef Van Wetter (1912-1913)
René Vermandel (1921-1924)
Jef Dervaes (1926-1928)
Godfried De Vocht (1931-1932)
Stan Ockers (1941-1946)
Roger De Corte (1949-1952)
Rik Van Looy (1956-1957)
Raymond Vrancken (1958-1961)
Marc De Meyer (1974-1977)
Ludo Peeters (1980-1984)
Jean-Paul Van Poppel (1986-1988)
Mario Cipollini (1991-1993)
Endrio Leoni (2000-2001)
Tom Boonen (2004-2006)

Nationale kampioenen die de Scheldeprijs wonnen:

René Vermandel (NK 1922-1924, Scheldeprijs 1921-1924)
Jef Dervaes (NK 1928, Scheldeprijs 1928)
Jef Wauters (NK 1929-1930, Scheldeprijs 1929)
Achiël Buysse (NK 1948, Scheldeprijs 1939-1948)
Rik Van Looy (NK 1958-1963, Scheldeprijs 1956-1957)
Petrus Oellibrandt (NK 1959, Scheldeprijs 1960-1962-1963)
Ward Sels (NK 1964, Scheldeprijs 1968)
Walter Godefroot (NK1965-1972, Scheldeprijs 1969)
Roger De Vlaeminck (NK1969-1981, Scheldeprijs 1970)
Eddy Merckx (NK 1970, Scheldeprijs 1972)
Frans Verbeeck (NK 1973, Scheldeprijs 1976)
Freddy Maertens (NK 1976, Scheldeprijs 1973)
Etienne De Wilde (NK 1988, Scheldeprijs 1987)
Wilfried Nelissen (NK 1994-1995, Scheldeprijs 1992)
Ludovic Capelle (NK 2001, Scheldeprijs 2003)
Tom Boonen (NK 2009, Scheldeprijs 2004-2006)

Buitenlandse nationale kampioenen die wonnen:

Didi Thurau (NK 1975-1976, Scheldeprijs 1978)
Erik Zabel (NK 2003, Scheldeprijs 1997)
Hans Dekkers (NK 1952, Scheldeprijs 1953)
Adrie van der Poel (NK 1987, Scheldeprijs 1985)
Servais Knaven (NK 1995, Scheldeprijs 1998)
Mario Cipollini (NK 1996, Scheldeprijs 1991-1993)
Robbie McEwen (NK 2002-2005, Scheldeprijs 2002)

Enkel Achiël Buysse (1948) en Robbie McEwen (2002) droegen hun nationale kampioentruï toen zij de Scheldeprijs wonnen.

De Scheldeprijs was niet altijd een wedstrijd voor beroepsrenners. Wel werden er praktisch altijd wedstrijden voor diverse categorieën georganiseerd.

Beroepsrenners (92x):

1907-1908-1919-1921-1922-1923-1924 en vanaf 1926.

Onafhankelijken (5x als Scheldeprijs):

1911-1912-1913-1914-1920

Liefhebbers (3x als Scheldeprijs):

1909-1910-1925

10 wereldkampioenen¹ wonnen de Scheldeprijs:

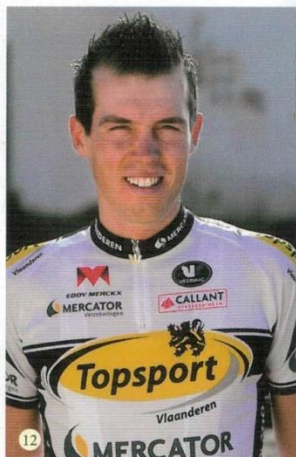
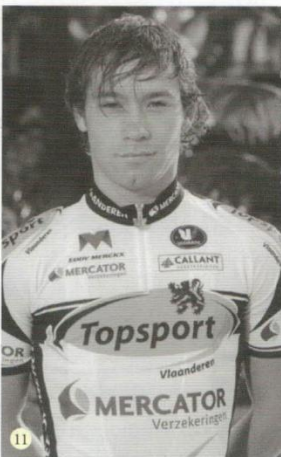
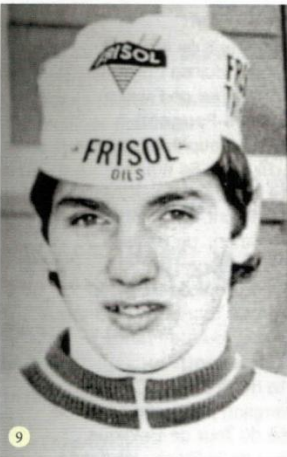
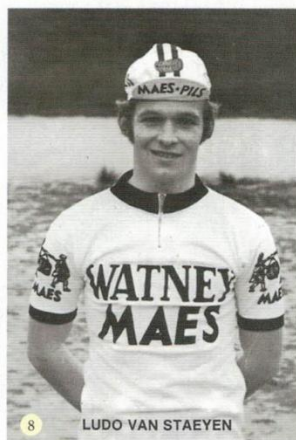
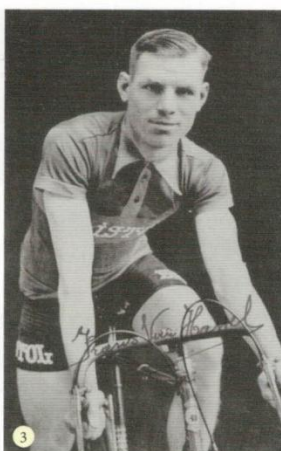
1. Georges Ronsse (WK 1927-1928, Scheldeprijs 1927)
2. Eloi Meulenberg (WK 1937, Scheldeprijs 1943)
3. Stan Ockers (WK 1955, Scheldeprijs 1941-1946)
4. Briek Schotte (WK 1950-1952, Scheldeprijs 1955)
5. Rik Van Looy (WK 1960-1961, Scheldeprijs 1956-1957)
6. Eddy Merckx (WK 1967-1971-1974, Scheldeprijs 1972)
7. Freddy Maertens (WK 1976-1981, Scheldeprijs 1973)

8. Mario Cipollini (WK 2002, Scheldeprijs 1991-1993)
9. Tom Boonen (WK 2005, Scheldeprijs 2004-2006)
10. Mark Cavendish (WK 2011, Scheldeprijs 2007, 2008, 2011)

Enkel Eddy Merckx (1972) en Tom Boonen (2005) wonnen in de regenboogtrui.

¹ We beperken ons tot de wereldkampioenen bij de profs op de weg.

SCHOTENAARS IN DE SCHELDEPRIJS

1. Louis De Lannoy
2. August Verdyck
3. Frans Van Hassel
4. Jef Van Staeyen
5. Emiel Severeyns
6. Maurice Joosen

7. Willy De Clercq
8. Ludo Van Staeyen
9. Paul Clinckaert
10. Didi Foubert
11. Michael Van Staeyen
12. Geert Steurs

Toen de Scheldeprijs in 1926 voor de eerste keer in Schoten gereden werd, stond er onmiddellijk een Schotenaar op het podium.

Louis De Lannoy (1902- 1968), geboren in Antwerpen verbleef vele jaren in Schoten (langs de vaart) maar was er nooit officiële inwoner. Hij eindigde derde achter Jef 'Pijp' Dervaes en Jan Mertens. Ze spurten met drie voor de zege. Men noemde ze de drie Antwerpse musketiers. De Lannoy werd in '27 nog dertiende, in '28 vijfde en in '31 achtste.

In 1927 eindigde er al een andere Schotenaar in de top-tien. **August Verdyck** (1902-1988), samen met Miel Severeys de meest bekende Schotense wielrenner-aller-tijden, kwam uit op de zesde plaats. In '28 was hij tiende, in '29 achtste gelijk, in '31 vijfde, in '32 derde en in '35 zevende. Gust Verdyck was prof van 1924 tot 1939. Hij won de Ronde van het Baskenland 1935, Parijs-Nantes 1924-25, was 8ste in de Tour '25, 2de in het Kampioenschap van België '25, 4de in Parijs-Brussel '25, 2de in de Schaal Sels '24, 3de en ritzege in de Ronde van België '25. Zijn broer Lucien (°1911) was ook korte tijd prof, zonder succes evenwel.

Frans Van Hassel (1910-1996) was een andere Schotense beroepsrenner. Hij woonde in Schoten-Deuzelt. In de Scheldeprijs werd hij 8ste in '29, 2de in '36, 5de in '39, 9de in '42, 19de in '48. Frans was prof van 1932 tot ...1951. Zijn carrière werd doorkruist door de oorlog, maar toch won hij 22 profkoersen. Zijn topjaar was 1938 toen hij 7 profkoersen won. Zijn bekendste zege behaalde hij in De Drie Zustersteden (1939). Na zijn carrière hield Frans café en was hij een gedreven duivenmelker.

Na de oorlog kwam **Jef Van Staeyen** (1919-1991) in Schoten wonen (Jef verhuisde van Sint-Lenaarts naar Schoten op 27 september 1945). Hij vocht als een leeuw voor de overwinning in de Scheldeprijs maar slaagde er niet in. Wel behaalde hij een reeks ereplaatsen: 1948: 5de, 1949: 7de, 1950 10de, 1952 15de, 1953 14de, 1954: 9de.

Ludo Van Staeyen (°1948, prof van 1971 tot 1977), zoon van Jef, werd 10de in 1973 en 8ste in 1976. Zijn broer **Patrick** (°1961), vader van Michaël, was nooit prof maar behaalde in de jeugd categorieën meer dan honderd zeges. Hij was in 1978 ook derde in het NK nieuwelingen (kampioen Eric Vanderaerden).

Louis Brusselmans (1922-2002) was afkomstig van Merksem maar woonde 10 jaar in Schoten (1952-1962). Hij werd 5^e in de Scheldeprijs 1952 toen hij 2 dagen in Schoten woonde. Voordien was hij 8^e in 1947, 21^e in 1949 en nadien 14^e in 1953 en 12^e in 1954 (zijn laatste seizoen).

August Van Mirlo (1918-1984) was ook geen raschte Schotenaar maar woonde er wel van 1964 tot 1976 en opnieuw vanaf 1981 tot zijn dood in 1984. Hij werd in de Scheldeprijs 9^e (1941), 28^e (1948) en 24^e (1949) maar woonde toen nog niet in Schoten.

Vermelden we natuurlijk ook **Emiel Severeys** (1931-1979) die prof was van 1953 tot 1970. Miel was vooral baanrenner en won maar liefst 25 zesdaagsen (waarvan 18 met Rik Van Steenberghe). Zijn resultaten in de Scheldeprijs: 1955 32ste, 1957 28ste, 1959 20ste, 1961 19de, 1962 34ste, 1966 33ste.

Maurice Joosen (1936) is ook een Schotenaar. Maurice was prof van 1959 t/m 1964 en werd 19^e (gelijk) in 1961 en 35^e in 1962. Als onafhankelijke eindigde hij in 1959 2^e.

Willy De Clercq (1936-2011) was van dezelfde generatie. Als liefhebber won hij de 'kleine Scheldeprijs' in 1958 en de Omloop Het Volk in 1960. Hij was beroepsrenner van 1962 tot 1964 maar behaalde in de Scheldeprijs geen resultaten.

Paul Clinckaert (1954) was een veelbelovende amateur. Hij won zowel de Sterfinale in Aartselaar als de Kattakoers (Gent-leper) alvorens hij overstapte naar de profs. Tijdens zijn korte profcarrière bracht hij het in de Scheldeprijs niet verder dan een 37e plaats in 1977.

Albert Covens (1938) woonde ook in Schoten toen hij in 1962 lange tijd alleen voorop reed. Hij werd 11e in 1964 en 39e in 1965.

Diederik (Didi) Foubert (1961) behaalde als junior en liefhebber pistetitels aan de lopende band. Hij werd prof in augustus 1983 en eindigde 21^e in 1984 en 38^e in 1985. Zijn enige profzege boekte hij in Nokere (1985). In 1998 werd hij nog Belgisch- en wereldkampioen bij de veteranen.

Geert Steurs (1981), een echte Schotenaar die evenwel verhuisd is naar Westvleteren, werd 31^e in 2009, 80^e in 2010 en 77^e in 2011.

Michael Van Staeyen (1988), zoon van Patrick en kleinzoon van Jef, is momenteel prof bij Topsport Vlaanderen-Mercator. Hij reed tot nu toe drie maal de Scheldeprijs: 26^e in 2007, 13^e in 2010 en 17^e in 2011.

Vermelden we tenslotte **Gustaaf Van Geffen** (1926-2004, prof in 1952, 1953, 1954 en 1956), **Gerard (Geert) Matheussen** (1955-2011, prof in 1978) en **Gommaar Van Geel** (1934-2010, onafhankelijke). Zij behaalden evenwel geen resultaten in de Scheldeprijs.

ERELIJST

1907	1. Maurice LETURGIE (FRA)	2. Eugène Platteau	3. François Verstraeten
1908	1. Adrien KRANSKENS	2. Guido Devogelaerez	3. Jules Bayens
1909(1)	1. Raymond VAN PARIJS	2. Jules Wiot	3. Baets
1910(1)	1. Florent LUYCKX	2. Jozef Bouw	3. Louis Valckeniers
1911(2)	1. Florent LUYCKX	2. Frans Tyck	3. Jan Van Ingelghem
1912(2)	1. Jef VAN WETTER	2. Frans Tyck	3. Vermeylen
1913(2)	1. Jef VAN WETTER	2. Vermeylen	3. Yzermans
1914(2)	1. Jacques OCTAVE	2. Guillaume Perwez	3. Edmond Dessy
1919	1. Isidoor MECHANT	2. Karel Block	3. Marcel Buysse
1920(2)	1. Victor LENAERS	2. Jean-Baptiste Mosselmans	3. Jacques Bervoets
1921	1. René VERMANDEL	2. Isidoor Méchant	3. John Van Ruyseveldt
1922	1. Florent VANDENBERGHE	2. Henri Moerenhout	3. Alfons Van Hecke
1923	1. Emiel THOLLEMBEEK	2. Maurice De Waele	3. Denis Verschueren
1924	1. René VERMANDEL	2. Denis Verschueren	3. Adolf Van Bruaene
1925(1)	1. Karel VAN HASSEL	2. André Verbist	3. Rik Hoevenaars
1926	1. Jef DERVAES	2. Jan Mertens	3. Louis De Lannoy
1927	1. Georges RONSSÉ	2. Armand Van Bruaene	3. Constant Van Impe
1928	1. Jef DERVAES	2. André Verbist	3. Jan Mertens
1929	1. Jef WAUTERS	2. André Verbist	3. Fred Hamerlinck
1930	1. Denis VERSCHUEREN	2. Jef Wauters	3. August Reyens
1931	1. Godfried DE VOCHT	2. Odiel Van Hevel	3. Denis Verschueren
1932	1. Godfried DE VOCHT	2. Denis Verschueren	3. August Verdyck
1933	1. Jozef <i>Flander</i> HOREMANS	2. Louis Hardiquet	3. Louis Duerloo
1934	1. Léon TOMMIES	2. Fred Hamerlinck	3. Jef Moerenhout
1935	1. Gerard LONCKE	2. Ward Vissers	3. Gustaaf Deloor
1936	1. Marcel VAN SCHIL	2. Frans Van Hassel	3. Camiel Michielsens
1937	1. Sylvain GRYSOLLE	2. Michel D'Hooghe	3. Jef Huts
1938	1. Antoon DIGNEF	2. Aloïs De Bruyne	3. Achiel Buysse
1939	1. Achiel BUYSSE	2. Auguste Toubeau	3. Roger Van den Driessche
1941	1. Stan OCKERS	2. Gorgon Hermans	3. Jan Valkenborgh
1942	1. Lode BUSSCHOPS	2. Lode Janssens	3. Hector Bruneel
1943	1. Eloi MEULENBERG	2. Roger Van Melkebeke	3. Robert Van Eenaeme
1944	1. Frans KNAEPKENS	2. Staf Bonvarlez	3. Louis Joris
1946	1. Stan OCKERS	2. Ernest Sterckx	3. Gustaaf Van Overloop
1947	1. René MERTENS	2. Albert Sercu	3. Theo Middelkamp (Ned)
1948	1. Achiel BUYSSE	2. Frans Knaepkens	3. Theo Middelkamp (Ned)
1949	1. Roger DECORTE	2. Valeer Ollivier	3. Ernest Sterckx
1950	1. André PIETERS	2. Lode Poels	3. Ernest Sterckx
1951	1. Ernest STERCKX	2. Valeer Ollivier	3. Georges Claes
1952	1. Roger DECORTE	2. Karel De Baere	3. Ernest Sterckx
1953	1. Hans DEKKERS (Ned)	2. Leo Buyst	3. Karel De Baere
1954	1. Roger DECOCK	2. Marcel Janssens	3. Ernest Sterckx
1955	1. Briek SCHOTTE	2. Marcel Janssens	3. Jos De Feyter
1956	1. Rik VAN LOOY	2. Rik Luyten	3. Kaj-Allan Olsen (Den)
1957	1. Rik VAN LOOY	2. Willy Lauwers	3. Jan Van Gompel
1958	1. Raymond VRANCKEN	2. Frans Van Looveren	3. Jef Van Bael
1959	1. Willy BUTZEN	2. Lucien Demunster	3. Jef Van Bael
1960	1. Petrus OELLIBRANDT	2. Marcel Buys	3. Michel Stolker (Ned)
1961	1. Raymond VRANCKEN	2. Marcel Janssens	3. Piet Van Hees (Ned)
1962	1. Petrus OELLIBRANDT	2. John Van Tongerloo	3. Vic Van Schil
1963	1. Petrus OELLIBRANDT	2. John Van Tongerloo	3. Hugo Hellemans
1964	1. Jos HOEVENAARS	2. Jos Huysmans	3. Frans Aerenhouts

1965	1. Willy VANNITSEN	2. Louis Proost	3. Jos Huysmans
1966	1. Jos SPRUYT	2. Rik Pauwels	3. Louis Proost
1967	1. Paul IN 'T VEN	2. Henk Nijdam (Ned)	3. Joseph Mathy
1968	1. Ward SELS	2. Harry Steevens (Ned)	3. Gerard Vianen (Ned)
1969	1. Walter GODEFROOT	2. Roger De Vlaeminck	3. Rini Wagtmans (Ned)
1970	1. Roger DE VLAEMINCK	2. Raf Hooyberghs	3. Alfons Scheys
1971	1. Staf VAN ROOSBROECK	2. Frans Mintjens	3. Johan De Muynck
1972	1. Eddy MERCKX	2. Herman Vanspringel	3. Willy Planckaert
1973	1. Freddy MAERTENS	2. Louis Verreydt	3. Marc Demeyer
1974	1. Marc DEMEYER	2. Julien Stevens	3. Englebert Opdebeeck
1975	1. Ronald DE WITTE	2. Didi Thureau (Ger)	3. Freddy Maertens
1976	1. Frans VERBEECK	2. Roger De Vlaeminck	3. X (3)
1977	1. Marc DEMEYER	2. Ludo Peeters	3. Ronan De Meyer
1978	1. Didi THURAU (Ger)	2. Martin Havik (Ned)	3. Aad van den Hoek (Ned)
1979	1. Daniël WILLEMS	2. Frank Hoste	3. Alfons De Wolf
1980	1. Ludo PEETERS	2. René Martens	3. Jan Raas (Ned)
1981	1. Ad WIJNANTS (Ned)	2. Willy Teirlinck	3. Jos Jacobs
1982	1. Ludo SCHURGERS	2. Jan Nevens	3. Charly Jochums
1983	1. Jan BOGAERT	2. Ludo Schurgers	3. Frank Hoste
1984	1. Ludo PEETERS	2. Jean-Marie Wampers	3. Ludwig Wijnants
1985	1. Adrie VAN DER POEL (Ned)	2. Jozef Lieckens	3. X (4)
1986	1. Jean-Paul VAN POPPEL (Ned)	2. Wim Arras	3. Eric Vanderaerden
1987	1. Etienne DE WILDE	2. Jean-Paul van Poppel (Ned)	3. Marnix Lameire
1988	1. Jean-Paul VAN POPPEL (Ned)	2. Eddy Planckaert	3. Hans Daams (Ned)
1989	1. Jean-Marie WAMPERS	2. Frank Hoste	3. John van den Akker (Ned)
1990	1. John TALEN (Ned)	2. Eric Vanderaerden	3. Johan Museeuw
1991	1. Mario CIPOLLINI (Ita)	2. Jan Bogaert	3. Johan Capiot
1992	1. Wilfried NELISSEN	2. Johan Museeuw	3. Michel Cornelisse (Ned)
1993	1. Mario CIPOLLINI (Ita)	2. X (5)	3. Giuseppe Citterio (Ita)
1994	1. Peter VAN PETEGEM	2. Dirk De Wolf	3. Djamolidine Abdujaparov (Uzb)
1995	1. Rossano BRASI (Ita)	2. Peter ROES	3. Giovanni Fidanza (Ita)
1996	1. Frank VANDENBROUCKE	2. Tom Steels	3. Eric Vanderaerden
1997	1. Erik ZABEL (Ger)	2. Johan Museeuw	3. Andreï Tchmil (Ukr)
1998	1. Servais KNAVEN (Ned)	2. Leon van Bon (Ned)	3. Bart Leysen
1999	1. Jeroen BLIJLEVENS (Ned)	2. Erik Zabel (Ger)	3. Tristan Hoffman (Ned)
2000	1. Endrio LEONI (Ita)	2. Jeroen Blijlevens (Ned)	3. Leon van Bon (Ned)
2001	1. Endrio LEONI (Ita)	2. Jeroen Blijlevens (Ned)	3. Kurt-Asle Arvesen (Nor)
2002	1. Robbie MC EWEN (Aus)	2. Tom Steels	3. Stefan van Dijk (Ned)
2003	1. Ludovic CAPELLE	2. Jaan KIRSIPUU (Est)	3. Steffen Radochla (Ger)
2004	1. Tom BOONEN	2. Robbie Mc Ewen (Aus)	3. Simone Cadamuro (Ita)
2005	1. Thorwald VENEBERG (Ned)	2. Thomas Vaitkus (Ltu)	3. Simone Cadamuro (Ita)
2006	1. Tom BOONEN	2. Steven de Jongh (Ned)	3. Gert Steegmans
2007	1. Mark CAVENDISH (Gbr)	2. Robbie Mc Ewen (Aus)	3. Gert Steegmans
2008	1. Mark CAVENDISH (Gbr)	2. Tom Boonen	3. Robbie Mc Ewen (Aus)
2009	1. Alessandro PETACCHI (Ita)	2. Kenny Van Hummel (Ned)	3. Dominique Rollin (Fra)
2010	1. Tyler FARRAR (Usa)	2. Robbie Mc Ewen (Aus)	3. Robert Förster (Ger)
2011	1. Mark CAVENDISH (Gbr)	2. Denis Galimzyanov (Rus)	3. Yauheni Hutarovich (Blr)
2012	1. Marcel KITTEL (Ger)	2. Tyler Farrar (Usa)	3. Theo Bos (Ned)

(1) liefhebbers

(2) onafhankelijk

(3) Staf Van Roosbroeck, (1ste), gediskwalificeerd

(4) Ludwig Wijnants (2de) en Marc Sergeant (3de) gediskwalificeerd

(5) Wilfried Nelissen (2de) gediskwalificeerd

Met dank aan:

Charles Aerts, Jan Auman, Tanja Braspenninx, Willy Bladt, Theo Bresseleers, Marc Bungeneers, Bob Chabot, Ludo Cleiren, Guy Crasset, Hugo De Meyer, Roeland D'Huyvetter, Piet De Smet, Jozef Hamels, Maurice Hermans, Paul In 't Ven, Hector Jansen, Richard Nicolet, Petrus Oellibrandt, Jozef Oomens, Linda Rombouts, Marc Rombouts, Henk Theuns, Marc Van Camp, Jozef Van Den Bosch, August Van Gompel, Marc Vanhamme, Paul Van Hassel, Gustaaf Van Roosbroeck, Patrick Van Staeyen, Jos Vlaeminckx, Jack en Frans Vissers.

Opzoekingen, archivalia:

Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience Antwerpen, Arsenaal-Scot vzw (Heemkundige Kring Schoten), Universiteitsbibliotheek Gent, archief Charles Aerts, Willy Bladt, Guy Crasset, Hugo De Meyer, Jozef Hamels, Jos Van Landeghem (+), DVD 100 jaar Scheldeprijs (Marc Rombouts).

Bibliografie:

Vlaanderen op twee wielen (Koen Mortelmans), 1991
75 Jaar sport in Antwerpen (Jos Van Landeghem), 1971
Een eeuw sport in Antwerpen (Karel Luyckx), 1985
Grepen uit de geschiedenis van de Belgische Wielersport (K.B.W.B., Achiel Van den Broeck), 1950
100 Jaar wielersport in de provincie Antwerpen (Koen Mortelmans), 1990
Een eeuw wielerveen (K.B.W.B., Arthur Vandenbak), 1982
Encyclopédie Mondiale du Cyclisme (Pascal Sergent, Guy Crasset, Hervé Douchy), 2000
Rik I (René Vermeiren en Hugo De Meyer), 1999
Onsterfelijke wereldkampioenen wielrennen (Jos Van Landeghem), 2001
De Tricolore Trui (Herman Laithem en Jozef Hamels), 2007
Lexicon van de Belgische Sportjournalistiek (Willy Schoevaerts), 2010
Van Wielerbaan tot...Velodroom (Bert Moeyaert, KU Leuven, licentiaatsverhandeling geschiedenis 2003)

Geraadpleegde kranten, tijdschriften, magazines:

Het Laatste Nieuws
De Nieuwe Gazet
Gazet van Antwerpen
Het Nieuwsblad
Het Nieuwsblad-Sportwereld
Het Belang van Limburg
Het Volk
De Volksgazet
Sportwereld
Les Sports
La Chronique Sportive
Sport 70-80
Het Belang van Limburg
Onze Kampioenen
Les Sports Illustrés
Geïllustreerde Sportwereld
Sport
Sport Revue
Coups de Pédales
SportClub
Zondagsvriend

100 JAAR SCHELDEPRIJS

JAN DE GROEF

2007

Colofon

Initiatief: Organisatiecomité van de Scheldeprijs

Auteur: René Vermeiren

Uitgave: Pandora Publishers, Wijnegem, info@pandorapublishers.eu

Vormgeving: Thijs Louis, Antwerpen

Druk: Vestagraphics, Vosselaar

ISBN 97890-5325-335-9

W.D. 2012/5890/1

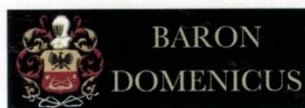
(252)

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. De uitgever heeft getracht de rechten van de illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Diegenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich alsnog tot de uitgever wenden.

Cover: Mark Cavendish wint de Scheldeprijs voor de derde keer. (Foto ISPA)

HET LAATSTE NIEUWS

Dit boek is een historisch document. *Wielerversie aan de Schelde* is een lees- en naslagwerk voor meer dan de wielers alleen. Deze turbulente geschiedenis zal ook sportminnaars en historici in de breedste zin van het woord boeien. Het lijvige en uitermate interessante werk is detaillistisch uitgewerkt en doorspekt met anekdotes, authentieke verslaggeving, biografietjes van de winnaars, parcoursbeschrijvingen, deelnemersaantallen en volledige uitslagen. Zelfs de evolutie in prijzengelden wordt met grote nauwkeurigheid geschetst. Bovendien getuigt het boek van hoge journalistieke waarde. Het is niet louter een *laudatio* aan de oudste Vlaamse klassieker. De auteur heeft ook op correcte wijze moeilijkheden en dieptepunten in ruim honderd jaar geschiedenis beschreven. Naast glorierijke zegeprelen van wereldkampioenen worden ook periodes van verschraving, pijnlijke passages of kleine winnaars verwerkt. Deze geschiedenis is zoals die van het wielrennen zelf: heldhaftig, enthousiasmerend, soms teleurstellend of onthutsend, maar steeds weer opnieuw aantrekkelijk. Ik heb het werk daarom gelezen van voor naar achter en andersom en geconcludeerd dat 'den Groote Prijs aan de Schelde' net als dit boek op drie grote peilers bouwt: traditie, passie en missie.

Michel Wuyts

ISBN 97890-5325-335--9

9 789053 253359 >

MARCEL KITTEL STOPT RECORDJACHT VAN MARK CAVENDISH

“Marcel Kittel is verbaasd dat hij voor het eerst Cavendish klopt” (Het Nieuwsblad, 04.04.2013)

Het is ijskoud wanneer de 193 deelnemers aan de 101ste Scheldeprijs zich in gang zetten aan het MAS in Antwerpen. Vooraf had drievoudig winnaar Mark Cavendish, voorlopig nog ongeklopt in de Scheldeprijs, het prachtige diamanten juweel kunnen bewonderen dat straks in Schoten aan de winnaar toekomt. Negen renners kiezen al vlug het hazenpad (Rast, Brammeier, Ojavee, Venter, Vanbilsen, Borch, Kamyshev, Jensen en Barbé) maar veel vrijheid krijgen ze nooit. Na 50 km wordt het peloton in waaiers getrokken maar een valpartij van Cancellara en Eisel, gelukkig zonder veel schade, brengt de rust

terug. Daarna trekken Sven Vandousselaere, Matthew Brammeier en Stefano Borch op avontuur. Zij nemen tot 3 minuten voorsprong maar worden in Schoten terug ingelopen. Een massaspurt is onvermijdelijk en daarin toont Marcel Kittel zich de snelste. Een ontgoochelde Mark Cavendish eindigt tweede en zoekt troost bij Peta Todd (zijn toekomstige echtgenote) en zijn jarige dochtertje Delilah Grace (1).

PRIJZEN

€ 7515, 3760, 1875, 935, 745, 565, 565, 375, 375, 11x190: totaal € 18800

PARCOURS

Antwerpen MAS (officieuze start), Schoten (officiële start), St Job, Brecht, Wuustwezel, Loenhout, Hoogstraten, Meer, Meerle, Minderhout, Merksplas, Rijkevorsel, Beerse, Lille, Gierle, Lille, Kasterlee, Tielen, Herentals, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Schilde, Wijnegem, Schoten (155 km) en drie lokale ronden van 16.4 km, totaal 204.2 km

A-1

UITSLAG

189 deelnemers

1. Marcel Kittel (Dui), 202,2 km in 4u30m52s (44,745 km/u);
2. Tyler Farrar (Usa); 3 Theo Bos (Ned); 4 Romain Feillu (Fra);
5 Manuel Belletti (Ita); 6 Elia Favilli (Ita); 7 Alexander Porsev (Rus);
8 Sébastien Turgot (Fra); 9 Giacomo Nizzolo (Ita); 10 Guillaume Boivin (Can);
11 Matteo Trentin (Ita); 12 André

Greipel (Dui); 13 Tom Van Asbroeck; 14 Jonathan Cantwell (Aus);
15 Christopher Sutton (Aus); 16 Victor Manakov (Rus); 17 Alexander Kristoff (Noo);
18 Rudiger Selig (Dui); 19 Michael Van Staeyen; 20 Kristof Goddaert;
21 Michael Schwarzmann (Dui); 22 Boy van Poppel (Ned);
23 Jacob Keough (Usa); 24 Mark Renshaw (Aus); 25 Kris Boeckmans;
26 Robert Hunter (Zaf) op 4"

27 Stijn Neyrinck; 28 Blaz Jarc (Slo); 29 Tom Veelers (Ned); 30 Kenny van Hummel (Ned); 31 Gregory Rast (Zwi); 32 Maxime Vantomme; 33 Bert De Backer op 18"; 34 Martin Gilbert (Can); 35 Jonas Aaen Jörgensen (Den); 36 Jack Bauer (Nzl); 37 Matthias Friedemann (Dui) op 22"; 38 Matthew Haymann (Aus); 39 Rob Goris; 40 Andrea Guardini (Ita); 41 Reto Hollenstein (Zwi) op 38"; 42 Gregor Gazvoda (Slo); 43 Tosh Van der Sande; 44 Greg Henderson (Nzl); 45 Roger Kluge (Dui); 46 Yaroslav Popovych (Ukr) op 42"; 47 Ryan Anderson (Can); 48 James Vanlandschoot; 49 Jos van Emden (Ned); 50 Michael Morkov (Den); 51 Andreas Schilinger (Dui) op 49"; 52 Timon Seubert (Dui); 53 Sjef De Wilde; 54 Graeme Brown (Aus) op 53"; 55 Jelle Wallays op 1'04"; 56 Jeremy Hunt (Gbr); 57 Clinton Avery (Nzl); 58 Francesco Chicchi (Ita) op 1'09"; 59 Cristiano Benenati (Ita); 60 Kevin Lacombe (Can); 61 Leonardo Gior-dani (Ita); 62 Bernhard Eisel (Oos) op 1'32"; 63 Andreas Klier (Dui); 64 Borut Bozic (Slo) op 1'47"; 65 Marco Bandiera (Ita) op 2'03"; 66 Dmitiy Gruzdev (Kaz) op 2'35"; 67 Andy Cappelle; 68 Dirk Bellemakers (Ned); 69 Kevin Peeters; 70 Dmitriy Fofonov (Kaz); 71 Mart Ojavee (Est); 72 Aaron Kemps (Aus); 73 Barry Markus (Ned); 74 Valentin Iglinsky (Kaz); 75 Etienne Tortelier (Fra); 76 Tomas Vaitkus (Lit); 77 Frederique Robert; 78 Jens Debusschere; 79 Kasper Klostergaard (Den) op 2'46"; 80 Martin Mortensen (Den); 81 Luke Roberts (Aus); 82 Baptiste Planckaert; 83 Christophe Laborie (Fra); 84 Dennis van Winden (Ned); 85 Tom Leezer (Ned); 86 Steve Houanard (Fra); 87 Lloyd Mondory (Fra) op 2'53"; 88 Stéphane Poulhiès (Fra); 89 Nikita Eskov (Rus) op 3'05"; 90 Jens Keukeleire op 3'07"; 91 Frederik Veuchelen op 3'22"; 92 Juan Antonio Flecha (Spa) op 3'30"; 93 Mickaël Delage (Fra) op 3'39"; 94 William Bonnet (Fra); 95 Sven Jodts op 3'57"; 96 David Boucher (Fra); 97 Joeri Beuken; 98 Kenny Dehaes; 99 Jay Thomson (Zaf); 100 Alexander Mironov (Rus); 101 Ryan Roth (Can); 102 Stefan van Dijk (Ned); 103 Kurt Hovelynck; 104 Hayden Roulston (Nzl); 105 Thomas Bertolini (Ita); 106 Roberto De Patre (Ita) op 4'04"; 107 Bradley White (Usa) op 4'06"; 108 Philip Deignan (Irl); 109 Ronan van Zandbeek (Ned); 110 Albert Timmer (Ned); 111 Steve Chainel (Fra); 112 Kevin Van Melsen; 113 Gert Dockx; 114 Jetse Bol (Ned); 115 Coen Vermeltfoort (Ned); 116 Simon Lambert-Lemay (Can); 117 Rony Martias (Fra); 118 Arnoud van Groen (Ned); 119 Hugo Houle (Can); 120 Kun Jiang (Chn); 121 Kevin Hulsmans; 122 Dmitry Kozontchuk (Rus); 123 Pier Paolo De Negri (Ita); 124 Matvey Zubov (Rus); 125 Joost Posthuma (Ned); 126 Romain Lemarchand (Fra); 127 Artem Ovechkin (Rus); 128 Stijn Vandenbergh; 129 Guillaume Van Keirsbulck; 130 Tom Boonen; 131 Gert Steegmans; 132 Kevin Claeys; 133 Koen Barbé; 134 Laurent Mangel (Fra); 135 Sven Vandousselaere; 136 Matteo Tossato (Ita); 137 Serguei Klimov (Rus); 138 Steven Van Vooren; 139 Christian Knees (Dui); 140 Markus Eichler (Dui); 141 Frédéric Guesdon (Fra); 142 Sébastien Chavanel (Fra); 143 Aliaksandr Kuschynski (WRu); 144 Saïd Haddou (Fra); 145 Daniele Bennati (Ita); 146 Damien Gaudin (Fra); 147 Alexandre Pichot (Fra); 148 Tony Gallopin (Fra); 149 Niklas Maes; 150 Leif Hoste op 4'31"; 151 Grischa Janorschke

(Dui) op 6'07"; 152 Jens Mouris (Ned) op 6'10"; 153 Lucas Sebastian Haedo (Arg) op 6'24"; 154 Mathieu Claude (Fra) op 6'52"; 155 Jonathan Breyne op 8'36"; 156 Kin San Wu (Hkg) op 8'45"; 157 Will Routley (Can) op 9'25"; 158 Marc de Maar (Nat) op 9'31"; 159 Anuar Manan (Mas) op 9'47"

Foto digitalclick

102

2014

woensdag 9 april

MARCEL KITTEL MEDERECORDHOUDER

"Kittel heeft record beet: derde zege op rij"
(Gazet van Antwerpen, 10.04.2014)

Onder een mild lentezonnetje verzamelden de 182 deelnemers aan het MAS voor de 102de editie van de oude Antwerpse klassieker. Veel volk, veel ambiance, kortom, er heerste een echte feeststemming. Zo wandelde René Mertens, de 92-jarige eregast en ex-winnaar, ook naar de start. De Scheldeprijs betekent voor hem een jaarlijkse hoogdag. Plots kreeg hij op het voetpad een hartaanval. Fa-taal. 'Een mooier afscheid voor René kunnen wij niet bedenken', reageerden zijn vrienden. Eén minuut bij de start herdacht de winnaar van 1947. Het sportieve verloop van deze Scheldeprijs verliep echter vlekkeloos, flitsend en snel. Zes vroege vluchters kleurden de vroege vlucht (van km 5 tot km197!): Luke Rowe, Jan Ghyselinck, Ivan Balykin, Andrea Fedi, Alessandro Bazzana en Dimitriy Gruzdev, maar het kwam tot de verwachte, traditionele massasprint. Zonder Cavendish (ziek na Milaan-Sanremo) was de klus vlug geklaard voor Marcel Kittel. De Duitser spurtte iedereen uit het wiel en zegevierde voor de derde keer op rij. Dat is een record en met drie overwinningen evenaart Marcel ook Peet Oellibrandt en Mark Cavendish.

PRIJZEN

€ 7515, 3760, 1875, 935, 745, 565, 565, 375, 375, 11x190: totaal € 18800

PARCOURS

Antwerpen (MAS), Merksem, Schoten, Sint-Job, Brecht, Loenhout, Meer, Minderhout, Hoogstraten, Wortel, Rijkevorsel, Beerse, Vlimmeren, Lille, Kasterlee, Tielen, Lichtaart, Herentals, Poederlee, Vorseelaar, Grobbendonk, Pulle, Pulderbos, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (151.7 km) en nog drie plaatselijke rondes van 16.4 km, totaal 200.9 km

UITSLAG

182 deelnemers

1 Kittel Marcel (Ger) 200.9 km in 4u33m53s; 2 Farrar Tyler (Usa); 3 van Poppel Danny (Ned); 4 Petacchi Alessandro (Ita); 5 Bennett Sam (Irl); 6 Appollonio Davide (Ita); 7 Napolitano Danilo (Ita); 8 Guardini Andrea (Ita); 9 Martinez Yannick (Fra); 10 Pelucchi Matteo (Ita); 11 van Hummel Kenny Robert (Ned); 12 Van Asbroeck Tom; 13 Chicchi Francesco (Ita); 14 Krasnov Leonid (Rus); 15 Kristoff Alexander (Nor); 16 Dehaes Kenny; 17 Robert Frederique; 18 Petit Adrien (Fra); 19 Van Staeyen Michael; 20 Bos Theo (Ned); 21 Demare Arnaud (Fra); 22 Summerhill Daniel (Usa); 23 Stauff Andreas (Ger); 24 Tleubayev Ruslan (Kaz); 25 Steegmans Gert; 26 Maikin Roman (Rus); 27 Lander Sebastian (Den); 28 Cammaerts Edwig; 29 Bagdonas Gediminas (Ltu); 30 Von Hoff Steele (Aus); 31 Murphy John (Usa); 32 Bauer Jack (Nzl); 33 Hanson Ken (Usa); 34 Ershov Artur (Rus); 35 Hofland Moreno (Ned); 36 Salomein Jarl; 37 Hinault Sébastien (Fra); 38 Ista Kevin; 39 Markus Barry (Ned); 40 Turgot Sébastien (Fra); 41 Irizar Aranburu Markel (Esp); 42 Viviani Elia (Ita); 43 Brown Graeme (Aus); 44 Selig Rudiger (Ger) op 9"; 45 Sinkeldam Ramon (Ned) op 11"; 46 Reynes Mimo Vicente (Esp) op 15": 47 Keough Luke (Usa); 48 De Backer Bert; 49 Hansen Lasse Norman (Den); 50 Koren Kristijan (Slo); 51 Vangenechten Jonas; 52 Fenn Andrew (Gbr); 53 Colli Daniele (Ita); 54 De Patre Roberto (Ita) op 21"; 55 van der Lijke Nicky (Ned) op 22"; 56 Fominykh Daniil (Kaz); 57 Barta Jan (Cze) op 25"; 58 Poulhies Stéphane (Fra); 59 Marangoni Alan (Ita) op 27"; 60 Cecchinello Giorgio (Ita); 61 Dillier Silvan (Sui); 62 Duchesne Antoine (Can); 63 Daniel Maxime (Fra); 64 Maaskant Martijn (Ned); 65 Pichot Alex andre (Fra); 66 Rodriguez Jackson (Ven); 67 Sabatini Fabio (Ita); 68 Delage Mickael (Fra); 69 Drucker Jean-Pierre (Lux); 70 Sagan Peter (Svk); 71 Bonnet William (Fra); 72 Van Melsen Kevin; 73 Kuznetsov Viacheslav (Rus); 74 Aregger Marcel (Sui); 75 Henderson Greg (Nzl); 76 Hushovd Thor (Nor); 77 Rasch Gabriel (Nor); 78 Gruzdev Dmitriy (Kaz); 79 Bozic Borut (Slo); 80 Longo Borghini Paolo (Ita); 81 Matzka Ralf (Ger); 82 Wyss Danilo (Sui); 83 Vallee Boris; 84 Boonen Tom; 85 Kreder Wesley (Ned); 86 Quinziano Manuel (Ita); 87 Lang Pirmin (Sui); 88 Van Hecke Preben; 89 Van Avermaet Greg; 90 Sergent Jesse (Nzl); 91 Kuchynski Aliaksandr (Blr); 92 Bodnar Maciej (Pol); 93 Roulston

Hayden (Nzl); 94 Boeckmans Kris; 95 Miletta Luigi (Ita); 96 Jarc Blaz (Slo); 97 Testi Nicola (Ita); 98 Vandenberg Stijn; 99 Klemme Dominic (Ger); 100 Breen Vegard (Nor); 101 Dempster Zakkari (Aus); 102 Boom Lars (Ned); 103 Houle Hugo (Can) op 37"; 104 Sieberg Marcel (Ger) op 40"; 105 Schillinger Andreas (Ger); 106 Arndt Nikias (Ger) op 55"; 107 Declercq Tim op 59"; 108 Vanbilsen Kenneth; 109 Eisel Bernhard (Aut); 110 Kreder Raymond (Ned); 111 Förster Robert (Ger); 112 Curvers Roy (Ned) op 1'15"; 113 Velits Martin (Svk) op 1'27"; 114 Trentin Matteo (Ita); 115 Renshaw Mark (Aus); 116 Smukulis Gatis (Lat); 117 Fedi Andrea (Ita) op 1'38"; 118 Bazzana Alessandro (Ita); 119 van Baarle Dylan (Ned) op 1'42"; 120 Millar David (Gbr); 121 Cancellara Fabian (Sui); 122 Thwaites Scott (Gbr) op 1'58"; 123 Balykin Ivan (Ita) op 2'01"; 124 Steels Stijn op 2'14"; 125 Rowe Luke (Gbr); 126 Ghyselinck Jan op 2'28"; 127 Lemoine Cyril (Fra) op 3'27"; 128 Timmer Albert (Ned); 129 Boucher David (Fra) op 4'32"; 130 Parrinello Antonio (Ita); 131 Iglinskiy Valentin (Kaz); 132 Wesemann Martin (Rsa); 133 Offredo Yoann (Fra); 134 Conti Samuele (Ita); 135 Fischer Murilo Antonio (Bra); 136 Vanspeybroeck Pieter; 137 Tatarinov Gennady (Rus); 138 Schär Michael (Sui); 139 Klimov Sergey (Rus); 140 Serov Alexander (Rus); 141 Boasson Hagen Edvald (Nor); 142 Thomas Geraint (Gbr); 143 King Edward (Usa) op 4'45"; 144 Jones Christopher (Usa); 145 Songezo Jim (Rsa); 146 De Bie Sean; 147 Firsanov Sergey (Rus); 148 Garcia Echeguibel Egoitz (Esp); 149 Huffman Evan (Usa); 150 Knees Christian (Ger); 151 Ji Cheng (Chn); 152 Isaichev Vladimir (Rus); 153 Nuyens Nick op 4'49"; 154 Vanmarcke Sep; 155 Pozzo Mattia (Ita); 156 Chainel Steve (Fra); 157 Wiggins Bradley (Gbr); 158 Debesay Abrha Ferekalsi (Eri); 159 Joeaar Gert (Est); 160 Leukemans Björn; 161 Sijmens Nico; 162 Bandiera Marco (Ita); 163 Zordan Andrea (Ita); 164 Jerome Vincent (Fra); 165 Lecuisinier Pierre-Henri (Fra); 166 Paolini Luca (Ita); 167 Gene Yohann (Fra); 168 Thureau Bjorn (Ger); 169 Cousin Jerome (Fra); 170 Engoulvent Jimmy (Fra); 171 Gaudin Damien (Fra); 172 Gusev Vladimir (Rus); 173 Reimer Martin (Ger)

103

2015

woensdag 8 april

ALEXANDER KRISTOFF EERSTE NOOR OP HET PALMARES VAN DE SCHELDEPRIJS

“Scouts houden inzakkende boog omhoog, gratis vat voor helden van de Scheldeprijs” (GvA, 09.04.2015)

De 103e Scheldeprijs startte, onder een pril lentezonnetje en grote belangstelling, traditiegetrouw aan het Antwerpse MAS. Om diverse redenen waren de ex-winnaars Kittel en Cavendish niet van de partij, evenmin als de Duitse kolos André Greipel. Na ongeveer 30 km kwam de vlucht van de dag tot stand. De Belgen Backaert, Vanbilsen, De Vreese, de Fransman Jérôme, de Italiaan Busato, de Nederlander Duijn en de Amerikaan Putt trokken op avontuur. Het peloton gaf de vluchters slechts 4'30" maximale voorsprong. Al vlug werd het verschil gereduceerd tot onder de drie minuten. Eens in de plaatselijke ronden, kwam het peloton met grote snelheid terug. Niettegenstaande een poging van Laurens De Vreese en Huub Duijn op de kasseien van de Broekstraat, was alles samen op 5 km van de meet. Er volgde een warrige voorbereiding op de eindsprint waarbij onder andere nipt een neerzakkende reclameboog werd vermeden. Op zo'n 800 m van de eindstreep liep het helemaal mis De Italiaan Guar-

dini dook in een gaatje dat er niet was, bracht Tom Van Asbroeck ten val en wat volgde was een slagveld. Het halve peloton lag op de Churchillaan te spartelen. Ondertussen snelde een beperkt groepje zich naar de streep waar Alexander Kristoff zijn zesde zege in acht dagen behaalde (Ronde van Vlaanderen en drie ritten plus eindzege in de Driedaagse van De Panne).

ALEXANDER KRISTOFF (°Oslo, 05.07.1987)

De tweevoudige Scheldeprijswinnaar, heeft al een prachtig palmares bijeen gereden. In 2015, zijn topjaar, won hij op een draafje ritten in Qatar, Oman, Parijs-Nice en schreef hij de driedaagse van De Panne, de Ronde van Vlaanderen én de Scheldeprijs op zijn naam. In 2014 won hij Milaan Sanremo en twee Touretappes. In 2017 werd hij Europees kampioen, in 2018 een Touretappe, in 2019 Gent-Wevelgem, in 2020 de eerste Touretappe en de gele trui. In 2022 rijdt hij voor Intermarché-Wanty-Groupe Gobert en won hij de Clásica Almeria. Kristoff is prof van 2010 tot 2025.

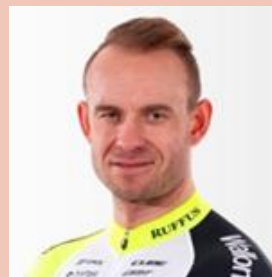

Foto digitalclickx

PARCOURS

Antwerpen (MAS), Merksem, Schoten, Brecht, Sint Job, Loenhout, Meer, Meerle, Minderhout, Hoogstraten, Wortel, Rijkevorsel, Beerse, Vlimmeren, Wechelderzande, Lille, Kasterlee, Tielen, Lichtaart, Herentals, Poederlee, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (150.8 km) en nog drie plaatselijke ronden van 16.4 km, totaal 200 km

UITSLAG

189 deelnemers

1 Kristoff Alexander (Nor) 200km in 4u30m 2 Theuns Edward; 3 Hutarovich Yauheni (Blr); 4 Sarreau Marc (Fra); 5 van Poppel Danny (Ned); 6 Trentin Matteo (Ita); 7 Marini Nicolas (Ita); 8 Van Staeyen Michael; 9 Farrar Tyler (Usa); 10 Pflingsten Christoph (Ger); 11 Vallee Boris; 12 Petacchi Alessandro (Ita); 13 Eisel Bernhard (Aut); 14 Murphy John (Usa); 15 Delage Mickael (Fra) op 8"; 16 Salomein Jarl op 11"; 17 Renshaw Mark (Aus); 18 Le Gac Olivier (Fra) op 17"; 19 Guarnieri Jacopo (Ita) op 24"; 20 Skjerping Kristoffer (Nor); 21 Devriendt Tom; 22 Chicchi Francesco (Ita); 23 Van Hoecke Gijs; 24 Van Meirhaeghe Jef; 25 Markus Barry (Ned); 26 Stuyven Jasper; 27 Matzka Ralf (Ger); 28 Zangerle Joel (Lux) op 31"; 29 Looij André (Ned) op 38"; 30 Naesen Oliver; 31 Bos Theo (Ned) op 42"; 32 Summerhill Daniel (Usa); 33 Boulo Matthieu (Fra); 34 Boucher David (Fra); 35 Malaguti Alessandro (Ita); 36 Geniez Alexandre (Fra); 37 Bagdonas Gediminas (Ltu); 38 Laborie Christophe (Fra);

Foto digitalclickx

39 Haller Marco (Aut) op 47"; 40 Dempster Zakkari (Aus); 41 De Vreese Laurens op 53"; 42 De Backer Bert op 56"; 43 Irizar Aranburu Markel (Esp); 44 Kreder Wesley (Ned); 45 Vandenberg Stijn op 1'03"; 46 De Gendt Thomas op 1'06"; 47 Bak Lars Ytting (Den); 48 Houle Hugo (Can) op 1'09"; 49 Mortensen Martin (Den) op 1'16"; 50 Leukemans Björn; 51 Bozic Borut (Slo); 52 Joeaar Gert (Est); 53 Vanendert Dennis; 54 Declercq Tim; 55 Asselman Jesper (Ned); 56 Hnik Karel (Cze); 57 Bazzana Alessandro (Ita); 58 De Buyst Jasper op 1'23"; 59 Van Keirsbulck Guillaume; 60 Rast Grégory (Sui); 61 Henderson Greg (Nzl); 62 Stamnijder Tom (Ned); 63 Bauhaus Phil (Ger); 64 Fischer Murilo Antonio (Bra); 65 Tleubayev Ruslan (Kaz); 66 Goss Matthew Harley (Aus) op 1'29"; 67 Janse Van Rensburg Reinardt (Rsa); 68 Morkov Michael (Den) op 1'32"; 69 Stacchiotti Riccardo (Ita); 70 Bodnar Maciej (Pol); 71 Stybar Zdenek (Cze);

2016

woensdag 6 april

MARCEL KITTEL ALLEEN RECORDHOUDER NA VIERDE ZEGE***“Dat record? Ik koers niet om geschiedenis te schrijven, maar om te winnen”****(Het Nieuwsblad, 07.04.2016)*

Het is fris en winderig aan het MAS in Antwerpen. 162 renners starten in de 104de Scheldeprijs. De organisatie heeft, met de bedoeling het risico op valpartijen te verminderen, slechts 22 teams uitgenodigd en enkele bochten ingelast voor het opdraaien van de Churchill-laan, de laatste rechte lijn. Na 15 km ontsnappen 6 renners: Lieuwe Westra, Berden de Vries, Steve Tronet (kampioen van Frankrijk), Sander Helven, Nico Denz en Tomasz Kiendys. Het peloton laat begaan Jérôme Baugnies trekt alleen in de tegenaanval, maar tevergeefs. Het peloton controleert de aanval en de zes leiders halen nooit meer dan vier à vijf minuten. Bij het naderen van de drie lokale ronden in Schoten volgt een algemene hergroepering. Beurteilings vallen Frederik Backaert, Brian van Goethem, Preben Van Hecke (kampioen van België), Sébastien Turgot, Enrique Sanz, Maxime Cam en Nikolay Mihaylov aan, maar de verwachte massasprint is onvermijdelijk. Marcel Kittel is nipt de snelste voor Mark Cavendish en André Greipel. Edward Theuns, vorig jaar tweede is vierde en eerste Belg. Marcel Kittel wordt, met vier overwinningen, recordman van de wedstrijd. Opvallend, er is gedurende de hele wedstrijd geen enkele valpartij genoteerd.

A-6

72 Sagan Peter (Svk); 73 Roulston Hayden (Nzl); 74 Viola Antonio (Ita) op 1'43"; 75 Puccio Salvatore (Ita); 76 Porsev Alexander (Rus) op 1'46"; 77 Paolini Luca (Ita); 78 Curvers Roy (Ned) op 1'49"; 79 Van Summeren Johan; 80 Kerkhof Tim (Ned); 81 van Ginneken Sjoerd (Ned); 82 Brutt Pavel (Rus); 83 Steels Stijn; 84 Vanlandschoot James; 85 Courteille Arnaud (Fra); 86 Zhupa Eugert (Alb); 87 Sabatini Fabio (Ita); 88 Frattini Davide (Ita); 89 Vanspeybrouck Pieter op 1'59"; 90 Frapporti Marco (Ita) op 2'05"; 91 Taborre Fabio (Ita); 92 Brun Frédéric (Fra); 93 Senechal Florian (Fra); 94 Morice Julien (Fra); 95 Kirsch Alex (Lux); 96 Devolder Stijn; 97 Steegmans Gert; 98 van Baarle Dylan (Ned); 99 King Edward (Usa); 100 Antonini Simone (Ita) op 2'12"; 101 Dougall Nick (Rsa) op 2'16"; 102 Maes Nikolas op 2'18"; 103 Ayazbayev Maxat (Kaz); 104 Tosatto Matteo (Ita) op 2'32"; 105 Fominykh Daniil (Kaz); 106 Backaert Frederik; 107 Schillinger Andreas (Ger); 108 Kuroeda Shiki (Jpn) op 2'35"; 109 Gruzdev Dmitriy (Kaz); 110 Waeytens Zico op 2'39"; 111 Lampaert Yves; 112 Langeveld Sebastian (Ned); 113 Jones Christopher (Usa); 114 van der Haar Lars (Ned); 115 Marangoni Alan (Ita) op 2'45"; 116 Bauer Jack (Nzl) op 3'02"; 117 van Goethem Brian (Ned) op 3'11"; 118 Duijn Huub (Ned); 119 Groenewegen Dylan (Ned); 120 Timmer Albert (Ned) op 3'23"; 121 Arndt Nikias (Ger); 122 Bandiera Marco (Ita) op 3'26"; 123 Wynants Maarten; 124 Nardin Alberto (Ita); 125 Smukulis Gatis (Lat); 126 Svendgaard Michael Carbel (Den); 127 Guardini Andrea (Ita); 128 Putt Tanner (Usa); 129 Zepuntke Ruben (Ger); 130 Brammeier Matt (Irl); 131 Hansen Lasse Norman (Den); 132 Seynaeve Lander; 133 Veuchelen Frederik; 134 Perichon Pierre-Luc (Fra) op 3'40"; 135 Sinkeldam Ramon (Ned) op 3'57"; 136 Tjallingii Maarten (Ned); 137 Thomson Jay Robert (Rsa); 138 Boom Lars (Ned); 139 Stauff Andreas (Ger); 140 Wagner Robert (Ger); 141 Juul Jensen Christopher (Den); 142 Wiggins Bradley (Gbr) op 4'04"; 143 Mar-tinez Yannick (Fra) op 4'12"; 144 Popovych Yaroslav (Ukr); 145 Duchesne Antoine (Can); 146 Gene Yohann (Fra); 147 Engoulvent Jimmy (Fra); 148 Pozzo Mattia (Ita); 149 Petit Adrien (Fra) op 4'18"; 150 Vanbilsen Kenneth; 151 Rowe Luke (Gbr); 152 Thomas Geraint (Gbr); 153 Stannard Ian (Gbr); 154 Ledanois Kevin (Fra); 155 Kuznetsov Viacheslav (Rus); 156 Schwarzmann Michael (Ger) op 4'25"; 157 Archbold Shane (Nzl); 158 Fenn Andrew (Gbr) op 4'36"; 159 Gougard Alexis (Fra) op 4'50"; 160 Pedersen Mads (Den) op 5'22"; 161 Lamoisson Morgan (Fra); 162 Vanmarcke Sep; 163 Busato Matteo (Ita) op 5'33"; 164 Selig Rudiger (Ger) op 5'36"; 165 Conti Samuele (Ita); 166 Bernaudeau Giovanni (Fra); 167 Padour Frantisek (Cze); 168 Dockx Gert; 169 Quaade Rasmus Christian (Den); 170 Yama-moto Genki (Jpn); 171 Minard Sébastien (Fra) op 5'45"

MAS (Museum aan de Stroom, Antwerpen), startplaats Scheldeprijs van 2012 tot 2016, de drukbezochte teamzone foto digitalclickx

PARCOURS

Antwerpen (MAS), Merksem, Schoten, Brecht, Sint Job, Brasschaat, Brecht, Loenhout, Meer, Meerle, Minderhout, Hoogstraten, Wortel, Rijkevorsel, Beerse, Vlimmeren, Lille, Kasterlee, Tielen, Lichtaart, Herentals, Poederlee, Vorselaar, Grobbendonk, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (157.4 km) en 3 lokale ronden van 16.8 km, totaal 207.8 km

UITSLAG

162 deelnemers

1 Kittel Marcel (Ger) 207.8km in 4u54m05s; 2 Cavendish Mark (Gbr); 3 Greipel André (Ger); 4 Theuns Edward; 5 Bonifazio Niccolo (Ita); 6 van Poppel Danny (Ned); 7 Arndt Nikias (Ger); 8 Wippert Wouter (Ned); 9 Groenewegen Dylan (Ned); 10 McLay Daniel (Gbr); 11 Van Lerberghe Bert; 12 Bennett Sam (Irl); 13 Jans Roy; 14 Van Staeyen Michael; 15 Kristoff Alexander (Nor); 16 Vallee Boris; 17 Sarreau Marc (Fra) op 3"; 18 Looij André (Ned); 19 Bagdonas Gediminas (Ltu); 20 Baska Erik (Svk); 21 Mareczko Jakub (Ita); 22 Sabatini Fabio (Ita); 23 Delage Mickael (Fra); 24 Laton Eryk (Pol); 25 Marycz Jaroslaw (Pol); 26 Guarnieri Jacopo (Ita); 27 Rickaert Jonas; 28 Richeze Maximiliano Ariel (Arg) op 9"; 29 Sinkeldam Ramon (Ned) op 11"; 30 Kreder Wesley (Ned); 31 Paterski Maciej (Pol); 32 Bauer Jack (Nzl); 33 Asselman Jesper (Ned); 34 Sieberg Marcel (Ger) op 14"; 35 Markus Barry (Ned); 36 Bonnamour Franck (Fra) 20"; 37 Bouhanni Rayane (Fra); 38 Bak Lars Ytting (Den); 39 Farazijn Maxime; 40 Konovalovas Ignatas (Ltu); 41 De Buyst Jasper; 42 Houle Hugo (Can); 43 van Poppel Boy (Ned); 44 Kamyshv Arman (Kaz); 45 Guardini Andrea (Ita); 46 Viviani Elia (Ita) op 23"; 47 Gogl Michael (Aut) op 25"; 48 Draperi Matteo (Ita); 49 Sagan Juraj (Svk); 50 Kolár Michal (Svk); 51 Trusov Nikolay (Rus); 52 Turgot Sébastien (Fra); 53 Smukulis Gatis (Lat); 54 De Backer Bert; 55 Kurek Adrian (Pol); 56 Rast Grégory (Sui); 57 Brutt Pavel (Rus); 58 Stamsnijder Tom (Ned); 59 Mullen Ryan (Irl); 60 Farrar Tyler (Usa) op 29"; 61 Dehaes Kenny; 62 Ponzi Simone (Ita); 63 Backaert Frederik; 64 Declercq Tim; 65 Archbold Shane (Nzl); 66 Boeckmans Kris; 67 Wallays Jelle; 68 Van Asbroeck Tom; 69 Wagner Robert (Ger); 70 Irizar Aranburu Markel (Esp); 71 Morkov Michael (Den);

Foto: digitalclick

72 Selig Rudiger (Ger) op 39"; 73 Wisniewski Lukasz (Pol); 74 Janse Van Rensburg Reinardt (Rsa); 75 Porsev Alexander (Rus); 76 Bertazzo Liam (Ita) op 42"; 77 Moscon Gianni (Ita); 78 De Bie Sean op 49"; 79 Thwaites Scott (Gbr) op 51"; 80 Popovych Yaroslav (Ukr) op 1'07"; 81 Senechal Florian (Fra); 82 Barta Jan (Cze) op 1'18"; 83 Slik Ivar (Ned); 84 Kuznetsov Viacheslav (Rus) op 1'20"; 85 Trentin Matteo (Ita) op 1'23"; 86 Dougall Nick (Rsa) op 1'27"; 87 Knees Christian (Ger) op 1'31"; 88 Van Hecke Preben op 1'41"; 89 Sanz Enrique (Esp) op 1'44"; 90 Stenuit Robin op 1'50"; 91 Dempster Zakkari (Aus) op 1'52"; 92 Schillinger Andreas (Ger) op 2'03"; 93 Navardauskas Ramunas (Ltu); 94 Pichot Alexandre (Fra) op 2'07"; 95 Bozic Borut (Slo); 96 van Ginneken Sjoerd (Ned); 97 Wynants Maarten; 98 Van Keirsbulck Guillaume op 2'15"; 99 Castelijns Twan (Ned) op 2'18"; 100 van Emden Jos (Ned); 101 Tjallingii Maarten (Ned); 102 Vanbilsen Kenneth; 103 Boonen Tom; 104 Morice Julien (Fra); 105 van Goethem Brian (Ned); 106 Gruzdev Dmitriy (Kaz); 107 Steels Stijn; 108 Haller Marco (Aut) op 2'25"; 109 Boudat Thomas (Fra) op 2'44"; 110 Fischer

Foto: Photonews

Murilo Antonio (Bra) op 3'05"; 111 Cancellara Fabian (Sui); 112 Brammeier Matt (Irl); 113 Blythe Adam (Gbr); 114 Lecuisinier Pierre-Henri (Fra); 115 Anderson Ryan (Can); 116 Sergent Jesse (Nzl); 117 Veuchelen Frederik; 118 Lemoine Cyril (Fra); 119 Gene Yohann (Fra); 120 Minard Sébastien (Fra); 121 Eisel Bernhard (Aut) op 4'10"; 122 Rowe Luke (Gbr); 123 Duchesne Antoine (Can); 124 Devriendt Tom; 125 Frison Frederik; 126 Devolder Stijn; 127 Westra Lieuwe (Ned); 128 Daniel Maxime (Fra) op 5'12"; 129 Tronet Steven (Fra); 130 van der Haar Lars (Ned); 131 Breen Vegard (Nor) op 5'17"; 132 Hoelgaard Daniel (Nor); 133 Langeveld Sebastian (Ned); 134 Skjerping Kristoffer (Nor); 135 Feillu Brice (Fra); 136 Fenn Andrew (Gbr); 137 Thomson Jay Robert (Rsa) op 5'48"; 138 Marangoni Alan (Ita); 139 Lammer-tink Steven (Ned) op 7'56"; 40 Martinelli Davide (Ita); 141 Denz Nico (Ger); 142 Bideau Jean-Marc (Fra); 143 Pöstlberger Lukas (Aut); 144 Dal Col Andrea (Ita); 145 Cam Maxime (Fra); 146 Seynaeve Lander; 147 Trosino Mirko (Ita); 148 Haga Chad (Usa); 149 Mihaylov Nikolay (Bul); 150 Tedeschi Mirko (Ita);

DNF Politt Nils (Ger); Gaudin Damien (Fra); Ayazbayev Maxat (Kaz); Boom Lars (Ned); Stannard Ian (Gbr); Sagan Peter (Svk); Kiendys Tomasz (Pol); Petit Adrien (Fra); de Vries Berden (Ned); Degendt Aimé; Helven Sander; Baugnies Jérôme

105

2017

woensdag 5 april

MARCEL KITTEL STELT ZEGERECORD SCHERPER MET VIJFDE ZEGE

"Tom, we gaan je zo missen"

(Gazet van Antwerpen, 06.04.2017)

De 105de Scheldeprijs zal voor altijd herinnerd worden als de laatste Belgische wedstrijd van Tom Boonen. Als kers op de taart wordt Mol, de woonplaats van Tom, voor één keer, uitzonderlijk, de startplaats van de Antwerpse klassieker. Burgemeester Paul Rotthier was de fiere gastheer in Mol, waar, onder een deugddoend lentezonnetje, een massa fans heel enthousiast de Scheldeprijs onthaalde. 166 renners (zonder Mark Cavendish, sukkelend met een hielbles-sure) namen de start op het Rondplein en zeven renners trokken al vrij vlug op avontuur: Christophe Prémont, Julien Stassen, Marco Mathis, Frederik Veuchelen, Stijn Steels, Pim Lighthart, Eugert Zhupa. Ze namen tot vijf minuten voor-sprong, maar het peloton hield hen altijd onder controle. Lightart en de Albanese kampioen Zhupa waren de laatste overlevers. Ze werden in de straten van Schoten, tijdens de voorlaatste

plaatselijke ronde, ingelopen door het voortra-zende peloton. Tijdens de voorbereiding van de spurt, op 4 km van het einde, langs het kanaal van Schoten, deed zich een valpartij voor waar-bij André Greipel en Dylan Groenewegen hun kansen zagen teloorgaan. Perfect gepiloteerd door o.m. Tom Boonen, was het voor Marcel Kittel een koud kunstje om olympisch kampioen Elia Viviani en de Franse sprinter Nacer Bouhanni te verslaan. De Duitser triomfeerde al voor de vijfde keer in de Scheldeprijs en zette de zegereeks van Quick-Step voort.

Start op het Rondplein in Mol

foto Kramon

A-8

PARCOURS

Mol, Balen, Mol, Lommel, Balen, Mol, Balen, Meerhout, Mol, Geel, Mol, Dessel, Mol, Retie, Dessel, Retie, Geel, Kasterlee, Lichtaart, Poederlee, Herentals, Poederlee, Vorselaar, Grob-bendonk, Zandhoven, Ranst, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Schoten (152 km) en nog drie plaat-selijke ronden van 16.8 km, totaal 202.4 km

UITSLAG

166 deelnemers

1 Kittel Marcel (Ger) 2005km 4u35m25s; 2 Viviani Elia (Ita); 3 Bouhanni Nacer (Fra); 4 Roelandts Jurgen; 5 Ackermann Pascal (Ger); 6 Barbier Rudy (Fra); 7 Janse Van Rensburg Reinardt (Rsa); 8 Sarreau Marc (Fra); 9 Sinkeldam Ramon (Ned); 10 Van Genechten Jonas; 11 Garcia Cortina Ivan (Esp); 12 van Poppel Boy (Ned); 13 Stenuit Robin; 14 Theuns Edward op 2"; 15 Morkov Michael (Den); 16 Van Asbroeck Tom; 17 Wippert Wouter (Ned); 18 Ista Kevyn; 19 Corbel Erwann (Fra); 20 Trentin Matteo (Ita) op 5"; 21 Dupont Timothy; 22 Zabel Rick (Ger); 23 Gruzdev Dmitriy (Kaz); 24 Selig Rüdiger (Ger) op 7"; 25 Gibbons Ryan (Rsa); 26 Sieberg Marcel (Ger); 27 De Vreese Laurens; 28 Bagdonas

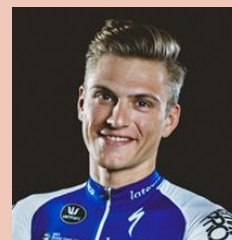
Foto: Photomews

Gediminas (Ltu); 29 Backaert Frederik; 30 Kreder Wesley (Ned); 31 Bevin Patrick (Nzl); 32 Devolder Stijn; 33 Daniel Maxime (Fra); 34 Haller Marco (Aut); 35 Bertazzo Liam (Ita) op 12"; 36 Delage Mickael (Fra) op 13"; 37 Vallee Boris; 38 Spengler Lukas (Sui); 39 Dibben Jonathan (Gbr); 40 Eisel Bernhard (Aut); 41 Vermeltfoort Coen (Ned); 42 Keisse Iljo op 20"; 43 Boonen Tom; 44 Bonifazio Niccolo (Ita); 45 Soupe Geoffrey (Fra) op 22"; 46 Minali Riccardo (Ita) op 24"; 47 Hofland Moreno (Ned) op 27"; 48 Pfingsten Christoph (Ger); 49 Duval Julien (Fra); 50 Ariesen Tim (Ned) op 32"; 51 Van Hecke Preben op 34"; 52 Knees Christian (Ger) op 48"; 53 Guarneri Jacopo (Ita); 54 Thwaites Scott (Gbr); 55 Moscon Gianni (Ita) op 1'06"; 56 Turrin Alex (Ita) op 1'24"; 57 Hollenstein Reto (Sui); 58 Groenewegen Dylan (Ned); 59 Looij Andre (Ned); 60 Rowe Luke (Gbr) op 1'28"; 61 Vandenbergh Stijn op 1'30"; 62 De Backer Bert; 63 Cordeel Sander; 64 Stybar Zdenek (Cze) op 1'37"; 65 Baska Erik (Svk); 66 Schillinger Andreas (Ger) op 1'43"; 67 Martinelli Davide (Ita) op 1'56"; 68 van Empel Etienne (Ned); 69 Pibernik Luka (Slo); 70 Bozic Borut (Slo); 71 Fonzi Giuseppe (Ita); 72 Salomein Jarl; 73 Masson Christophe (Fra); 74 Naesen Oliver; 75 Naesen Lawrence; 76 Teunissen Mike (Ned); 77 Hofstede Lennard (Ned); 78 De Winter Ludwig; 79 Kämna Lennard (Ger); 80 Wang Meiyin (Chn); 81 Robeet Ludovic; 82 Biermans Jenthe; 83 Gesbert Elie (Fra); 84 Houle Hugo (Can); 85 Insausti Irastorza Ion Ander (Esp); 86 Maes Nikolas; 87 Wallays Jelle; 88 Reijnen Kiel (Usa); 89 Kolár Michal (Svk); 90 Perichon Pierre Luc (Fra); 91 Gallopin Tony (Fra); 92

Hoelgaard Daniel (Nor); 93 Ladagnous Matthieu (Fra); 94 van Goethem Brian (Ned); 95 Van Staeyen Michaël; 96 Hofstetter Hugo (Fra) op 2'04"; 97 Senechal Florian (Fra) op 2'45"; 98 Deltombe Kevin op 3'10"; 99 Sabatini Fabio (Ita); 100 Andriato Rafael (Bra); 101 Doull Owain (Gbr) op 3'25"; 102 Stannard Ian (Gbr); 103 Declercq Tim; 104 Waeytens Zico; 105 Asselman Jesper (Ned); 106 Castelijns Twan (Ned); 107 Le Gac Olivier (Fra); 108 Kamyshev Arman (Kaz); 109 Gougéard Alexis (Fra) op 3'36"; 110 Bonnamour Franck (Fra); 111 Rickaert Jonas op 3'49"; 112 Van Lerberghe Bert; 113 Farazijn Maxime;

MARCEL KITTEL (Arnstadt, 11051988)

De jonge Kittel is een groot talent. Hij werd Europees Kampioen tijdrijden bij de beloften in 2009. In 2011 werd hij prof en won eventjes 18 (!) wedstrijden waaronder een etappe in de Vuelta, in de ronde van Polen en vier ritten in de Vierdaagse van Duinkerke. Kittel is de derde Duitser op de erelijst van de Scheldeprijs. Didi Thurau (1978) en Erik Zabel (1997) gaan hem vooraf. Tijdens zijn profcarrière, die eindigt op 23 augustus 2019, wint hij 5x de Scheldeprijs (2012-13-14-16-17), 14 ritten in de Tour, 4 ritten in de Giro en 1 rit in de Vuelta.

2018

woensdag 4 april

SCHELDEPRIJS START VOOR HET EERST IN TERNEUZEN: "OOK ZEEUWEN ZIJN ECHTE KOERSFANS" (GvA, 04.04.2018)

114 Vanspeybrouck Pieter; 115 Vanbilsen Kenneth; 116 Wynants Maarten; 117 Farrar Tyler (Usa) op 4'24"; 118 Planckaert Baptiste op 4'55"; 119 Schmidt Mads Würtz (Den); 120 Wagner Robert Thomas (Ger); 121 Van Hoecke Gijs; 122 Demare Arnaud (Fra) 5'25"; 123 Rast Gregory (Sui) op 5'26"; 124 Breschel Matti (Den); 125 Alafaci Eugenio (Ita); 126 Bizhigitov Zhandos (Kaz); 127 Mourey Francis (Fra); 128 Zhupa Eugert (Alb); 129 Brändle Matthias (Aut); 130 Draperi Matteo (Ita); 131 Planckaert Edward; 132 Goolaerts Michael; 133 Van Breussegem Elias; 134 Vergaerde Otto; 135 Denz Nico (Ger); 136 van der Hoorn Taco (Ned); 137 McNally Mark (Gbr); 138 Scully Thomas (Nzl); 139 Langeveld Sebastian (Ned); 140 Reguigui Youcef (Alg) op 6'11"; 141 Bak Ytting Lars (Den) op 6'22"; 142 Lammertink Steven (Ned) op 7'24"; 143 Boom Lars (Ned) op 7'26"; 144 Steels Stijn; 145 Lighthart Pim (Ned); 146 Roosen Timo (Ned); 147 Stassen Julien; 148 Veuchelen Frederik; 149 Tleubayev Ruslan (Kaz); 150 Clarke William (Aus); 151 Pelucchi Matteo (Ita); 152 Thomson Jay Robert (Rsa) op 9'51"; 153 Walscheid Maximilian Richard (Ger) op: 11'05"; 154 Prémont Christophe op 13'26"; 155 Mathis Marco (Ger);

DNS Pasqualon Andrea (Ita);

DNF Sagan Peter (Svk); Greipel André (Ger); Korsæth Truls (Nor); Renshaw Mark (Aus); van Poppel Danny (Ned); Bauhaus Phil (Ger); Pedersen Mads (Den); Claeys Dimitri; Mclay Daniel (Gbr); Van Zummeren Stef; Jans Roy

Met de start in Terneuzen en een tocht van 125 km door het Nederlandse Zeeland rijdt de 106de Scheldeprijs 130 km op de Nederlandse bodem. Nooit eerder in de 111-jarige geschiedenis van de Scheldeprijs werd er één meter op Nederlands grondgebied gereden. Van een drastische koerswending gesproken! Onder grote belangstelling trok het peloton, 156 renners sterk, zich langs de Westerschelde op gang. In razende vaart brak de groep in drie waaiers. Moreno Hofland reed een eindje alleen voorop. De volgende aanvallers waren dan Jan-Willem van Schip, Sean De Bie, Guillaume Van Keirsbulck, Jonas Rickaert en Alexander Cataford. Veel voor-sprong kregen de vijf vluchtters niet en de orde werd hersteld. In de winderige Zeelandse vlakte brak het peloton evenwel opnieuw in enkele waaiers. In Krabbendijke sprong het rood licht van een spoorwegovergang op rood, tussen het eerste en het tweede groepje. Vijfendertig renners, het tweede groepje, doken in allerijl nog onder de slagbomen door. De jury was evenwel kordaat en sloot alle 'spoorfietsers' onverbiddelijk uit. Favorieten als Arnaud Démare, Dylan Groenewegen, Tony Martin en de regionalen Michael Van Staeyen (aan zijn tiende Scheldeprijs toe) en Kris Boeckmans werden uit koers gehaald. De anderen reden spoor-slags naar Schoten waar zich nog een peloton van 58 renners presenteerde voor de finale. Ontsnappingspogingen van Dwain Doule en Antoine Duchesne, later van Maarten Wijnants, Matti Breschel, Mike Teunissen en Jos van Emden werden in de kiem gesmoord. Alvaro Hodeg, Moreno Hofland en favoriet Marcel Kittel werden door lekke banden uitgeschakeld. De eindspurt werd gemakkelijk gewonnen door de 21-jarige neoprof Fabio Jakobsen die al de 24ste seizoenszege boekte voor Quick-Step Floors.

PARCOURS →

NL Terneuzen, Borsele, Middelburg, Veere, Noord-Beveland, Goes, Kapelle, Reimerswaal, Yerseke, Krabbendijke, Rilland, Bath, Woensdrecht, Ossendrecht, Putte, **B** Putte Kapellen, Stabroek, Hoevenen, Ekeren, Antwerpen, Merksem, Schoten (150 km) en 3 plaatselijke ronden van 16.8 km in Schoten, Schilde, sGravenwezel, Wijnegem, Schoten Totaal 200.4 km

UITSLAG

156 deelnemers

1 Jakobsen Fabio (Ned) 201km 4u23m51s (45,708 km/u); 2 Ackermann Pascal (Ger); 3 Lawless Christopher (Gbr); 4 Debusschere Jens; 5 Lecroq Jérémy (Fra); 6 Walscheid Maximilian Richard (Ger); 7 Dupont Timothy; 8 Rickaert Jonas; 9 Welten Bram (Ned); 10 Haller Marco (Aut); 11 Vermeltfoort Coen (Ned); 12 Vanbilsen Kenneth; 13 Zabel Rick (Ger); 14 Tankink Bram (Ned); 15 Pelucchi Matteo (Ita); 16 Wijnants Maarten; 17 van Schip Jan-Willem (Ned); 18 Fenn Andrew (Gbr); 19 Phinney Taylor (Usa); 20 Basso Leonardo (Ita); 21 Dougall Nicolas (Rsa); 22 Sinkeldam Ramon (Ned); 23 Teunissen Mike (Ned); 24 Tleubayev Ruslan (Kaz); 25 Morkov Michael (Den); 26 De Bie Sean; 27 Thomson Jay Robert (Rsa); 28 Pfingsten Christoph (Ger); 29 Sieberg Marcel (Ger); 30 Maes Nikolas op 8"; 31 Van Keirsbulck Guillaume op 13"; 32 Wagner Robert Thomas (Ger) op 15"; 33 Wisniewski Lukasz (Pol) op 16"; 34 Keisse Iljo; 35 Stybar Zdenek (Cze); 36 Kragh Andersen Soren (Den); 37 Vanspeybroeck Pieter; 38 van Goethem Brian (Ned); 39 Robeet Ludovic op 25"; 40 Baska Erik (Svk) op 36"; 41 Dibben Jonathan (Gbr) op 45"; 42 Breschel Matti (Den); 43 van Emden Jos (Ned) op 1'07"; 44 Asgreen Kasper (Den) op 1'27"; 45 Gruzdev Dmitriy (Kaz) op 1'28"; 46 Hodeg Chagui Alvaro José (Col) op 1'44"; 47 Wouters Enzo; 48 Politt Nils (Ger) op 1'50"; 49 Morice Julien (Fra) op 2'41"; 50 Schmidt Madz Würtz (Den) op 3'11"; 51 Duchesne Antoine (Fra); 52 Hofland Moreno (Ned); 53 Kittel Marcel (Ger); 54 Doull Owain (Gbr) op 3'34"; 55 Docker Mitchell (Aus); 56 Cataford Alexander (Can) op 4'39"; 57 Biermans Jenthe op 5'11"; 58 Schwarzmann Michael (Ger) op 5'14";

DSQ: Martin Tony (Ger); Selig Rüdiger (Ger); Martinelli Davide (Ita); Bak Ytting Lars (Den); Groenewegen Dylan (Ned); Roosen Timo (Ned); Jansen Amund Grondahl (Nor); Knees Christian (Ger); Stannard Ian (Gbr); Curvers Roy (Ned); Hofstede Lennard (Ned); Demare Arnaud (Fra); Minali Ricardo (Ita); Houle Hugo (Can); Magnusson Kim (Swe); Dunne Connor (Irl); Van Staeyen Michaël; Turgis Jimmy (Fra); Svendgaard Michael Carbel (Den); Vachon Florian (Fra); van Ginneken Sjoerd (Ned); Warlop Jordi; De Bondt Dries; De Witte Mathias;

De wielerfans zijn in grote getale aanwezig voor de ploegenvoorstelling op de Markt in Terneuzen
foto Bilterijst

Doortocht in de Oostbuis van de Westerscheldetunnel, 6,6 km lang, van Terneuzen in Zeeuws-Vlaanderen naar Ellewoutsdijk op Zuid-Beveland.

Boeckmans Kris; Lammertink Steven (Ned); Kreder Wesley (Ned); Van Melsen Kevin; Duquenooy Jimmy; Paluta Michal (Pol); Koch Jonas (Ger); Kurek Adrian (Pol); Stosz Patryk (Pol); Putt Tanner (Usa)

DNF: Kolar Michal (Svk); Naesen Lawrence; Boasson Hagen Edvald (Nor); Van Zyl Johann (Rsa); Gibbons Ryan (Rsa); Venter Jaco (Rsa); Vermote Julien (Rsa); Bauhaus Phil (Ger); Stamsnijder Tom (Ned); Cimolai Davide (Ita); Guarnieri Jacopo (Ita); Konovalovas Ignatas (Ltu); Le Gac Olivier (Fra); De Vreese Laurens; Gatto Oscar (Ita); Korsaeht Truls (Nor); Van Asbroeck Tom; Scully Tom (Nzl); Blythe Adam (Gbr); Archbold Shane (Nzl); Gate Aaron (Nzl); Koning Peter (Ned); Godon Dorian (Fra); Soupe Geoffrey (Fra); Van Lerberghe Bert; Bonnamour Franck (Fra); Daniel Maxime (Fra); Feillu Brice (Fra); Lunke Sindre Skjostad (Nor); Enger Sondre (Nor); Goldstein Roy (Isr); Perry Benjamin (Can); Schreurs Hamish (Nzl); Williams Tyler (Usa); Yechezkel Aviv (Isr); Ariesen Tim (Ned); Reinders Elmar (Ned); Capiot Amaury; Farazijn Maxime; Menten Milan; Planckaert Edward; Van Rooy Kenneth; Van Breussegem Elias; Kruopis Aidis (Ltu); Livyns Arjen; Waeytens Zico; Ermenault Corentin (Fra); Garel Adrien (Fra); Van Genechten Jonas; Devriendt Tom; McNally Mark (Gbr); Dehaes Kenny; Six Franklin; Spengler Lukas (Sui); Stassen Julien; Vantomme Maxim; Kump Marko (Slo); Bernas Pawel (Pol); Tratnik Jan (Slo); Alzate Escobar Carlos Eduardo (Col); Eaton Daniel (Usa); Hegyvary Adrian (Usa); Marcotte Eric (Usa); McCabe Travis (Usa)

2018 – gesloten spoorwegang in Krabbendijke (NL-Zeeland)

foto PHOTONEWS

2018 – Vijfendertig renners (het tweede groepje) negerden het rode licht aan de spoorwegovergang in Krabbendijke. De jury was onverbiddelijk en nam alle *spoorfietsers* uit koers.

foto PHOTONEWS

2019

woensdag 10 april

JAKOBSEN RIJZENDE STER, KITTEL VALLENDE STER (Gazet van Antwerpen, 11.04.2019)

Volle zon maar strakke wind in Terneuzen bij de start, waar 143 renners van start gingen voor de 107de Scheldeprijs. Zoals verwacht werd er van in de eerste kilometers hard gekoerst, waardoor het peloton in stukken viel. Een eerste groepje van ruim dertig renners pakte dertig seconden voorsprong op de eerste achtervolgers en favorieten als Kittel, Halvorsen, Hodeg en zelfs titelverdediger Jakobsen kwamen in de problemen. Uiteindelijk viel alles terug inde plooi, waarna Brian van Goethem en Dries De Bondt het hazenpad kozen. Het Nederlands-Belgisch duo reed één minuut boni bij elkaar tot het peloton evenwel weer in actie schoot en alles ter herdoen was. Bij het naderen van de Nederlands-Belgische grens trokken Tom Wirtgen en de bedrijvige De Bondt opnieuw in de aanval. Zij bereikten Schoten (met nog 2 i.p.v. 3 plaatselijke ronden te gaan) met kleine voorsprong. Ze werden daarna vlug ingelopen. Een nieuw duo kwam voorop: de jonge Waal Lionel Taminiaux en de Noor Edvald Boasson-Hagen. Zij hadden negentien seconden bij elkaar geharkt bij het ingaan van de laatste ronde. Taminiaux kon het hoge tempo van Boasson Hagen niet langer volgen. De Noorse hardrijder hield het vol tot drie km voor de streep, maar uiteindelijk draaide het toch weer uit op een massasprint. Hoe Max Walscheid en Chris Lawless ook aandrongen, toch werden ze overtuigend geklopt door Fabio Jakobsen, die alzo voor een dubbel zorgde. Opmerkelijk was wel dat Marcel Kittel, vijfvoudig winnaar, gewoon uit de wielen werd gereden in de laatste plaatselijke ronde. Ook die andere sprintersbaas, de 36-jarige André Greipel, bracht het niet verder dan een 21ste plaats.

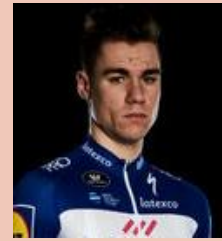

foto PHOTONEWS

FABIO JAKOBSEN

(Gorinchem, 31.08.1996)

Naast zijn zege in de Scheldeprijs 2018 won Fabio dat jaar nog Nokere Koerse en ritten in de Tour des Fjords, de Binck-Bank Tour, de ronde van Slovaakije en de

Tour of Guangxi. Na een zware val in de Ronde van Polen in 2020 wacht hem een lange revalidatie. Zijn voornaamste overwinningen: 2x Scheldeprijs (2018-19), NK 2019, EK 2022, Kuurne-Brussel-Kuurne (2022), 5 ritten en het puntenklassement (2021) in de Vuelta, 1 rit in de Tour (2022), meerdere ritten in kortere rittenkoersen (Parijs-Nice, Tirreno-Adriatico, Ronde van Polen, Ronde van Turkije, Ronde van de Algarve, Ronde van Californië, Ronde van Valencia, Ronde van België, Ronde van Hongarije, Ronde van Wallonië, Ronde van Denemarken, Ronde van San Juan),

foto PHOTONEWS

PARCOURS →

NL Terneuzen, Borsele, Vlissingen, Nieuwdorp, Middelburg, Veere, Noord-Beveland, Goes, Wemeldinge, Reimerswaal, Yerseke, Krabbendijke, Rilland, Bath, Woensdrecht, Ossendrecht, Putte, **B** Putte Kapellen, Stabroek, Hoevenen, Ekeren, Antwerpen, Merksem, Schoten (169 km) en 2 plaatselijke ronden van 16.8 km in Schoten, Schilde, sGravenwezel, Wijnegem, Schoten. Totaal 202.3 km.

foto PHOTONEWS

UITSLAG

143 deelnemers

1. Jakobsen Fabio (Ned) 202km in 4u26m45s (45,436 km/u); 2. Walscheid Max (Ger); 3. Lawless Christopher (Gbr); 4. Hofstetter Hugo (Fra); 5. Jans Roy; 6. Boeckmans Kris; 7. Haller Marco (Aut); 8. Liepins Emils (Lat); 9. Philipson Jasper; 10. Moschetti Matteo (Ita); 11. Van Genechten Jonas; 12. van Trijp Maarten (Ned); 13. Brochner Nielsen Nicolai Philip (Den); 14. Dupont Timothy; 15. Capiot Amaury; 16. Naesen Lawrence; 17. McLay Daniel (Gbr); 18. Planckaert Baptiste; 19. Wouters Enzo; 20. Cardis Romain (Fra); 21. Greipel André (Ger); 22. Van Rooy Kenneth; 23. Pedersen Casper Philip (Den); 24. Dempster Zakkari (Aus); 25. Ackermann Pascal (Ger); 26. Morkov Michael (Den); 27. Van Staeyen Michael; 28. Noppe Christoph; 29. Timmermans Justin (Ned); 30. Selig Rudiger (Ger); 31. Pichot Alexandre (Fra); 32. Maes Nikolas; 33. Van Asbroeck Tom; 34. Dewulf Stan; 35. Schillinger Andreas (Ger) op 9"; 36. Wallin Rasmus Bogh (Den) op 11"; 37. Garel Adrien (Fra) op 12"; 38. Ermenault Corentin (Fra); 39. Menten Milan op 17"; 40. Vermote Julien; 41. Russo Clément (Fra); 42. Leysen Senne; 43. Burgaudeau Mathieu (Fra); 44. Rickaert Jonas; 45. Van Lerberghe Bert; 46. De Kort Koen; 47. Morice Julien (Fra); 48. Mullen Ryan (Irl); 49. Schreurs Hamish (Nzl); 50. van Goethem Brian (Ned); 51. Hollenstein Reto (Sui); 52. Thomson Jay Robert (Rsa); 53. Ferrari Roberto (Ita) op 20"; 54. Janse van Rensburg Reinardt (Rsa) op 22"; 55. Debusschere Jens; 56. Kragh Andersen Asbjorn (Den) op 24"; 57. Phinney Taylor (Usa) op 27"; 58. Zabel Rick (Ger) op 30"; 59. Politt Nils (Ger); 60. Sagan Juraj (Svk) op 31"; 61. Sénéchal Florian (Fra); 62. Keisse Iljo; 63. van Winden Dennis (Ned); 64. Bol Cees (Ned); 65. Vermeersch Gianni op 40"; 66. Theuns Edward; 67. Moscon Gianni (Ita) op 42"; 68. Petit Adrien (Fra); 69. Consonni Simone (Ita) op 49"; 70. Bohli Tom (Sui) op 1'03"; 71. Pasqualon Andrea (Ita); 72. Vanmarcke Sep op 1'06"; 73. Morch Kongstad Tobias (Den) op 1'09"; 74. Veyhe Torkil (Den) op 1'16"; 75. Vinjebo Emil Nygaard (Den); 76. Arndt Nikias (Ger); 77. Lemoine Cyril (Fra); 78. Curvers Roy (Ned) op 1'31"; 79. Kämna Lennard (Ger); 80. De Bondt Dries op 1'39"; 81. Hagen Edvald Boasson (Nor); 82. Taminiaux Lionel; 83. Dehaes Kenny; 84. Martinelli Davide (Ita) op/ à 1'46"; 85. Hodeg Chagui Alvaro Jose (Col); 86. Renshaw Mark (Aus) op 1'50"; 87. Doull Owain (Gbr) op 2'12"; 88. Blythe Adam (Gbr); 89. Fortin Filippo (Ita); 90. Owen Logan (Usa) op 2'23"; 91. Schwarzmann Michael (Ger) op 2'40"; 92. Ghys Robbe op 2'44"; 93. Reijnen Kiel (Usa) op 3'05"; 94. Biermans Jenthe op 4'36"; 95. van den Berg Julius (Ned); 96. Declercq Tim; 97. Stannard Ian (Gbr); 98. Lecroq Jérémy (Fra); 99. Kittel Marcel (Ger); 100.

Bodnar Maciej (Pol); 101. Pedersen Mads (Den) op 5'46"; 102. Willems Thimo; 103. Asselman Jesper (Ned) op 6'01"; 104. Burghardt Marcus (Ger); 105. Vanspeybroeck Pieter; 106. Vanbilsen Kenneth; 107. Frison Frederik; 108. Bonnamour Franck (Fra); 109. Backaert Frederik; 110. Riou Alain (Fra); 111. Vachon Florian (Fra); 112. Tiller Rasmus Fossum (Nor) op 11'05"

DNS: Gibbons Ryan (RSA);

foto PHOTONEWS

DNF: Breschel Matti (Den); Modolo Sacha (Ita); Halvorsen Kristoffer (Nor); Ganna Filippo (Ita); Knees Christian (Ger); Frame Alex (Nzl); Oliveira Ivo (Por); Oliveira Rui (Por); Mathis Marco (Ger); Waeytens Zico; Hansen Lasse Norman (Den); Stallaert Joeri; Bonifazio Niccolo (Ita); Ligthart Pim (Ned); Sellier Simon (Fra); Minali Riccardo (Ita); Perry Benjamin (Can); Magnusson Kim (Den); Jorgensen Mathias Norsgaard (Den); Steels Stijn; van Poppel Boy (Ned); Weemaes Sacha; Feillu Brice (Fra); Guernalec Thibault (Fra); Manzin Lorenzo (Fra); Molly Kenny; Wirtgen Tom (Lux); Six Franklin; De Decker Alfdan; Kreder Wesley (Ned); Devriendt Tom

foto PHOTONEWS

A-15

2018 – eerste zege van Fabio Jakobsen in de Scheldeprijs, voor Pascal Ackermann (Ger) en Christopher Lawless (Gbr)

foto PHOTONEWS

2019 – bisnummer van Fabio Jakobsen in de Scheldeprijs, voor Max Walscheid (Ger) en Christopher Lawless (Gbr);

foto PHOTONEWS

**MARCEL KITTEL WORDT ENIGE RECORDHOUDER (4DE OVERWINNING) IN 2016.
HIJ WINT DE SCHELDEPRIJS 5X (2012-2013-2014-2016-2017)**

© digitalclickx

HET DERDE DECENNIUM VAN DE EENENTWINTIGSTE EEUW

Het voorbije decennium werd spectaculair ingezet. Wouter Vandenhaute (Woestijnvis) is de nieuwe eigenaar van de Ronde van Vlaanderen (en van de Omloop Het Nieuwsblad en Parijs-Brussel). Hij poetst het Vlaamse, klassieke voorjaar op, en verenigt zes wedstrijden onder de noemer Flanders Classics: Ronde van Vlaanderen, Omloop Het Nieuwsblad, Dwars door Vlaanderen, Gent-Wevelgem, Brabantse Pijl en Scheldeprijs. Daarbij worden wedstrijddata verschoven. De Scheldeprijs wordt gereden in de week tussen de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix. Antwerpen, vanaf 1996 vaste startplaats, wordt in 2018 vervangen door het Nederlandse Terneuzen.

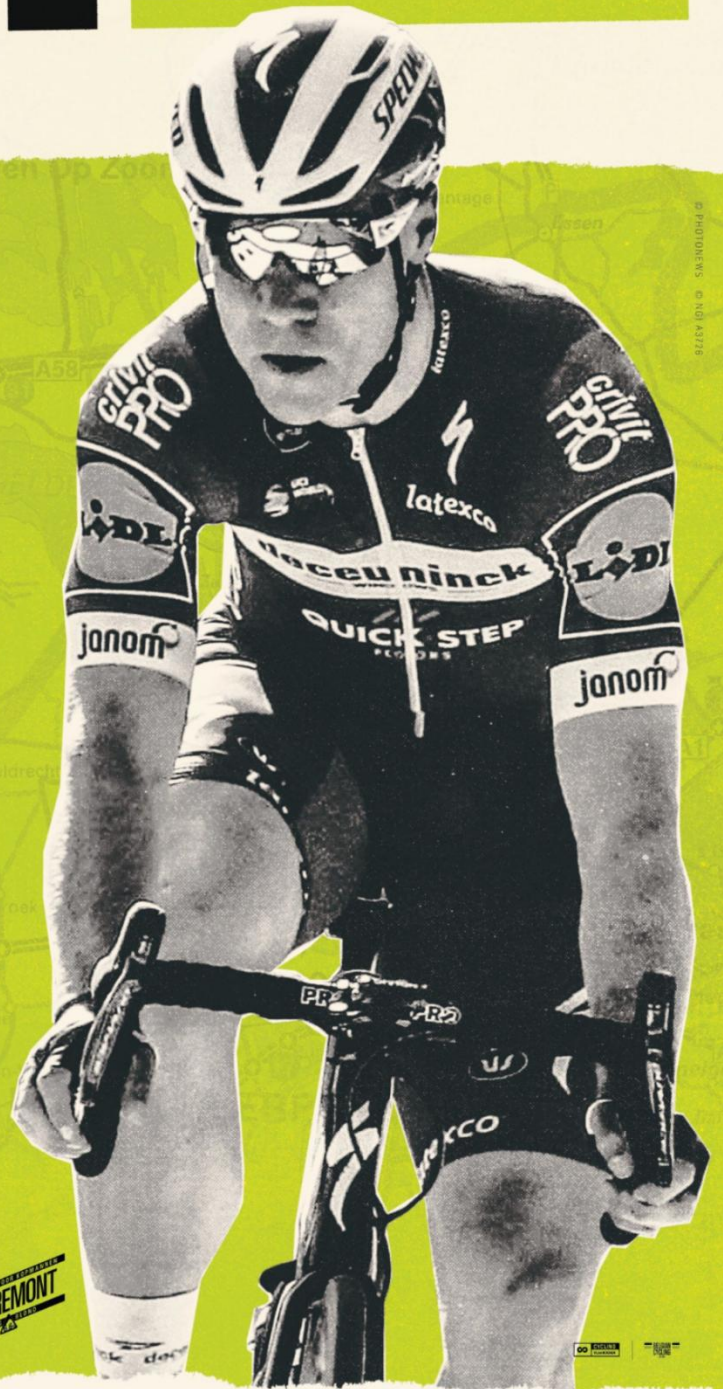
Het wielerschap verandert snel: van ProTour naar WorldTour, van continentale wedstrijden naar ProSeries. De Scheldeprijs evolueert mee. Het derde decennium van de eenentwintigste eeuw herbergt ongetwijfeld nog meer nieuws. Zeker is dat onze gezonde eeuweling, onder het wapperende banier van Flanders Classics, de wielersboot niet wil en niet zal missen.

SCHELDEPRIJS

TERNEUZEN • SCHOTEN
WOENSDAG 08.04.2020

08
04
20

2020

woensdag 14 oktober

CALEB EWAN AAN HET FEEST IN CORONA-EDITIE

**EWAN IS LOTTO'S 'MISTER 70%' "ELK ZIJN JOB,
DE MIJNE IS WINNEN"**

(Het Laatste Nieuws 15.10.2020)

In 2002 won Robbie McEwen de 90ste Scheldeprijs (vóór Tom Steels). Hij was de eerste Australiër op de lange erelijst. Pas achttien jaar later krijgt hij een opvolger: Caleb Ewan, de kleine, ultra snelle kangoeroe, won, net zoals Robbie destijds ook als speerpunt van het Lotto-team, met groot overwicht, op de Schotense Churchilliaan. Caleb had geen partij aan Pascal Ackermann, Niccoló Bonifazio en Bryan Coquard. Pascal Ackermann werd direct na de finish gediskwalificeerd. De Duitser, machteloos in het spoor van Ewan, had de Deen August Jensen een zwieper gegeven, waardoor die ten val kwam. De jury aarzelde niet en postte Bonifazio en Coquard op twee en drie. Er kwamen 169 renners aan de start (in Schoten en niet in Terneuzen, zoals voorzien!). Nathan Van Hooydonck was de eerste aanvaller. Even later kwam de vroege vlucht tot stand: Mark Cavendish (drievoudig winnaar!), Gruzdev, Schär, McCabe, Juul Jensen, Wirtgen, Askey en Havik zongen het uit tot in de finale, maar zoals verwacht, werden zij ingerekend door het peloton. Het sportieve verhaal is daarmee geschreven maar wat aan deze editie voorafging in de vergaderkamer van de organisatie was van een andere orde. Door de corona pandemie kon de Scheldeprijs niet doorgaan op de voorziene datum (8 april). Uiteindelijk kwam 14 oktober uit de bus en werden de wielersfans opgeroepen om de Scheldeprijs thuis te volgen. Zo kwam het ook dat de start niet in het Nederlandse Terneuzen kon gegeven worden, maar wel in Schoten. Dat was geleden van 1995. Daarbij werd de wedstrijd beperkt tot tien plaatselijke ronden en dat was geleden van...1982! De Churchilliaan en het centrum van Schoten lagen er desolaat bij. Héél vreemd, maar het was dát of geen koers. De 108ste editie zal de geschiedenis ingaan als een heel uitzonderlijke: zonder publiek, in oktober, nooit gebeurd!

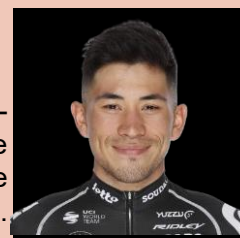

PARCOURS

10 lokale ronden:

Schoten: Churchillaan, Markt, Gelmelenstraat, Rodeborgstraat, Kruispadstraat, Theo van Cauwenberghlei, brug 14 Kempisch Kanaal, Villerslei, A Servaislei, A Nahonlei, Koningshoflei, Boschaert de Bouwellei, Wezelsebaan, Botermelkbaan - **'s Gravenwezel:** De Kaak, Wijnegemsesteenweg - **Wijnegem:** 's Gravenwezelsesteenweg, Albertkanaalbaan - **Schoten:** Hoogmolenwijk, Metropoolstraat, Kruijningenstraat, E Steursstraat, Calesberghdreef, Churchillaan - totaal 175 km.

CALEB EWAN (Sydney, 11.07.1994)

De kleine Australiër (Koreaanse moeder, Australische vader) is één van de beste sprinters van zijn generatie. Hij won vijf etappes in de Tour (3 in '19, 2 in '20), vijf in de Giro (1 in '17, 2 in '19 en 2 in '21) en één in de Vuelta (2015). De Hamburg-Classic schreef hij in 2016 op zijn naam, de Ronde van Korea in 2015. In de kleinere rondes behaalde hij tal van ritzeges. Als jeugdrenner werd hij 2de in het WK U23 in 2014 (Ponferrada) en was hij ritwinnaar in de Ronde van de Toekomst. Op 6 mei 2025 eindigt zijn profcarrière wanneer hij besluit om per direct te stoppen als wielrenner. Caleb Ewan mocht niet ontbreken op het palmares van de Scheldeprijs en dat is met deze gebeurd.

foto PHOTONEWS

UITSLAG

169 deelnemers

1 Caleb Ewan (Aus), 175 km in 3u34m38s (48,921 km/u); 2 Niccolò Bonifazio (Ita); 3 Bryan Coquard (Fra); 4 Tim Merlier; 5 Jasper Philipsen; 6 Amaury Capiot; 7 Arvid de Kleijn (Ned); 8 Sam Bennett (Irl); 9 Itamar Einhorn (Isr); 10 Romain Cardis (Fra); 11 Nacer Bouhanni (Fra); 12 Michaël Van Staeyen; 13 Alexander Kristoff (Nor); 14 Edward Theuns; 15 Hugo Hofstetter (Fra); 16 Reinardt Janse van Rensburg (Rsa); 17 Max Kanter (Ger); 18 Davide Martinelli (Ita); 19 Alfdan De Decker; 20 Jake Stewart (Gbr); 21 Pascal Ackermann (Ger); 22 Evaldas Siskevicius (Ltu) op 5"; 23 Bert Van Lerberghe; 24 Guillaume Boivin (Can); 25 Dusan Rajovic (Srb); 26 Piet Allegaert; 27 Luka Mezgec (Slo); 28 Ryan Mullen (Irl); 29 Christophe Laporte (Fra); 30 Florian Sénéchal (Fra) op 9"; 31 Jakub Mareczko (Ita) op 10"; 32 Rui Oliveira (Por) op 13"; 33 Maximilian Walscheid (Ger) op 15"; 34 Sasha Weemaes; 35 Artyom Zakahrov (Kaz); 36 Enzo Wouters; 37 Carlos Rodriguez Cano (Esp); 38 Maxime De Poorter; 39 Lindsay De Vylder; 40 Laurens De Vreese op 21"; 41 Jasper De Buyst op 23"; 42 Alexander Konychev (Ita); 43 Lionel Taminiaux; 44 Jonas Koch (Ger); 45 Jacob Relaes; 46 Aksel Nõmmela (Est); 47 Jack Bauer (Nzl); 48 Gijs Van Hoecke; 49 Tom Van Asbroeck; 50 Guillaume Van Keirsbulck; 51 Wesley Kreder (Ned); 52 Elmar Reinders (Ned); 53 Yevgeniy Gidich (Kaz) op 27"; 54 Sacha Modolo (Ita); 55 Barnabás

Peák (Hun); 56 Jasper Stuyven; 57 Jérémy Lecroq (Fra); 58 Joris Nieuwenhuys (Ned); 59 Cees Bol (Ned); 60 Nathan Van Hooydonck; 61 Alexander Krieger (Ger); 62 Cedric Beullens op 30"; 63 Florian Vermeersch; 64 Connor Swift (Gbr); 65 Julien Vermote; 66 Jonas Rickaert; 67 Otto Vergaerde; 68 Eduard-Michael Grosu (Rou); 69 Jens Debusschere; 70 Dmitriy Gruzdev (Kaz); 71 Alexander Richardson (Gbr); 72 Stefan Küng (Sui); 73 Jonas Castrique; 74 Edvald Boasson Hagen (Nor); 75 Mickael Delage (Fra); 76 Olivier Le Gac (Fra); 77 Fred Wright (Gbr); 78 Bram Welten (Ned); 79 Daniil Fominykh (Kaz); 80 Biniam Hailu (Eri); 81 Julien Morice (Fra); 82 Frederik Backaert; 83 Danny van Poppel (Ned); 84 Fumiyuki Beppu (Jpn); 85 Milan Menten; 86 Fabian Lienhard (Sui); 87 Leonardo Basso (Ita) op 41"; 88 Jannik Steimle (Ger); 89 Norman Vahtra (Est); 90 Kaden Groves (Aus); 91 Boy van Poppel (Ned); 92 Jean-Pierre Drucker (Lux) op 45"; 93 Michael Schwarzmann (Ger); 94 Alexander Edmondson (Aus) op 48"; 95 Robbe Ghys; 96 Kenny De Ketele; 97 Roger Kluge (Ger) op 51"; 98 Damien Touze (Fra) op 52"; 99 Piotr Havik (Ned); 100 Alex Kirsch (Lux) op 57"; 101 Adrien Petit (Fra) op 59"; 102 Hugo Houle (Can); 103 Gianni Marchand op 1'02"; 104 Nikolas Maes op 1'03"; 105 Frederik Frison; 106 Niklas Märkl (Ger) op 1'05"; 107 Cyril Lemoine (Fra); 108 Tom Wirtgen (Lux) op 1'06"; 109 Florian Maitre (Fra) op 1'08"; 110 Anthony Turgis (Fra); 111 Dries Van Gestel; 112 Adrien Garel (Fra); 113 Geoffrey Soupe

© digitalclickx

(Fra); 114 Vegard Stake Laengen (Nor); 115 Sondre Holst Enger (Nor); 116 Daniel Oss (Ita); 117 Rasmus Fossum Tiller (Nor) op 1'11"; 118 Senne Leysen op 1'13"; 119 Christian Knees (Ger); 120 Sean De Bie; 121 Francisco Ventoso Alberdi (Esp); 122 Zdeněk Stybar (Cze) op 1'15"; 123 Rüdiger Selig (Ger); 124 Leon Heinschke (Ger); 125 Andreas Schillinger (Ger); 126 Joel Suter (Sui); 127 Sven Erik Bystrøm (Nor); 128 Marco Haller (Aut); 129 Tom Bohli (Sui); 130 Chun Kai Feng (Tpe); 131 Kévin Geniets (Lux); 132 Michael Schär (Sui); 133 Travis McCabe (Usa); 134 Christopher Juul Jensen (Den); 135 Lewis Askey (Gbr); 136 Marcus Burghardt (Ger); 137 Elias Van Breussegem; 138 André Greipel (Ger) op 1'24"; 139 Ludwig De Winter; 140 Dylan van Baarle (Ned); 141 Brian van Goethem (Ned) op 1'26"; 142 Luka Pibernik (Slo) op 1'46"; 143 Mark Cavendish (Gbr) op 1'47"; 144 Samuele Bastistella (Ita) op 1'49"; 145 Luc Wirtgen (Lux) op 1'51"; 146 Michael Gogl (Aut) op 1'52"; 147 Ivo Oliveira (Por); 148 Thomas Boudat (Fra) op 2'22"; 149 Tom Skujins (Lat) op 3'06"; 150 Tobias Mørch Kongstad (Den) op 3'11"; 151 Julien Trarieux (Fra) op 3'19"; 152 Christopher Lawless (Gbr) op 3'27"; 153 Yves Lampaert; 154 Sonny Colbrelli (Ita) op 3'38"; 155 Kiel Reijnen (Usa) op 4'29"; 156 Clément Russo (Fra) op 5'09"; 157 Christophe Noppe op 5'21"; 158 Kris Boeckmans op 5'55"

DNS Shane Archbold (Nzl)

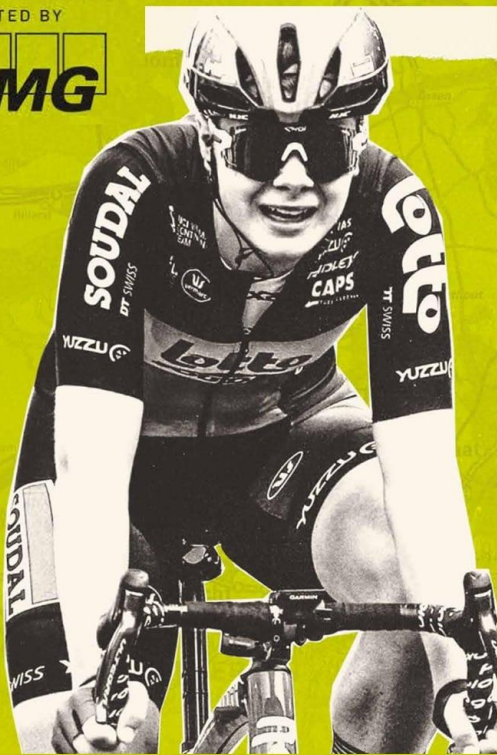
DNF Ivan Garcia Cortina (Esp); Jay Robert Thomson (Rsa); Owain Doull (Gbr); Alberto Dainese (Ita); Casper Pedersen (Den); Mads Pedersen (Den); Pierre Barbier (Fra); Martijn Budding (Ned); August Jensen (Nor); Donovan Vincent Grondin (Fra); Ylber Sefa (Alb)

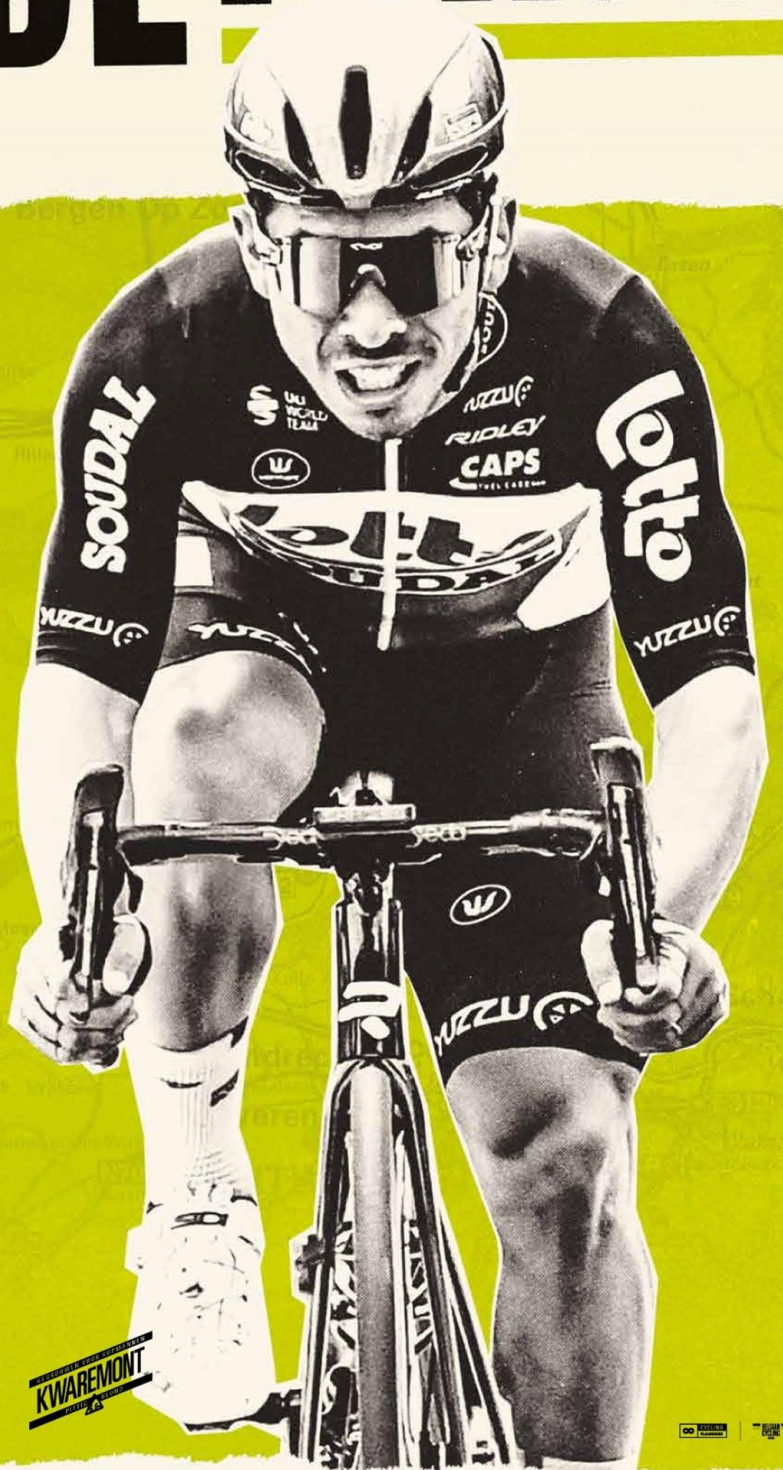
SCHELDEPRIJS

TERNEUZEN + SCHOTEN
WOENSDAG 07.04.2021

PRESENTED BY

ELITE WOMEN
TERNEUZEN + SCHOTEN
WOENSDAG 07.04.2021

© PHOTO NEWS - © INH 15778

2021

Woensdag 7 april

JASPER PHILIPSEN, EERSTE BELGISCHE WINNAAR, 15 JAAR NA TOM BOONEN

BITTERE KOUDE, BIJ MOMENTEN SURREALISTISCHE, SCHELDEPRIJS VERLOOPT ZONDER INCIDENTEN
“HOPELIJK VOLGEND JAAR OPNIEUW VOLKSFEEST”
(Gazet van Antwerpen, 08.04.2021)

Na de oktober-editie van 2020, opnieuw een Scheldeprijs in het voorjaar. Toch had het nog heel wat voeten in de aarde vooraleer de 109de editie kon starten in Terneuzen. Tot enkele uren voor de start dreigden zelfs felle windstoten en onverwachte sneeuwvlagen roet in het eten te strooien. Bovendien tierde, zowel in Nederland als in België, het coronaspook nog welig. Daardoor werden enkele laattijdige forfaits opgetekend (Trek Segafredo met ex-wereldkampioen Mads Pedersen en Groupama-FDJ met Frans kampioen Arnaud Démare) en gingen er uiteindelijk 149 renners van start in het winderige Terneuzen, waarbij een plejade van topsprinters. Zoals te verwachten werden er dadelijk waaiers gevormd, die dan weer bijeenkwamen, dan weer uit elkaar waaiden. Gejaagd door de wind werden er in het eerste uur 50 km afgelegd. Een eerste waaiergroep van 14 renners werd gevormd door Bennett, Philipsen, Van Moer, Ackermann, Schwarzmann, Burghardt, Politt, Morkov, Danny van Poppel, Vahtra, Nizzolo, Walscheid, Rickaert en Russ. Een tweede groepje volgde op 40” (Kristoff, Merlier, Bol, Cavendish, Sénéchal, De Bondt, Dewulf, Selig, Van Lerberghe, Koch, Mozzato, Siskevicius, Van Gestel, van Schip, Bugter, Havik), het peloton gaf 1’45” toe. Na een felle strijd kwamen groep 1 en 2 bij elkaar en was de goede trein vertrokken, het peloton zou hen nooit meer terugzien. Tim Merlier ging bij het naderen van Schoten uit de bocht en kegelde meteen ook ex-winnaar Alexander Kristoff uit koers. De situatie wijzigde niet meer en 29 renners rukten op naar de finish. De grote favoriet, Sam Bennett, moest daar verrassend het onderspit delven tegen Jasper Philipsen, eerste Belgische winnaar na Tom Boonen (2006)! Mark Cavendish, derde, kwam alsnog op het podium en dat al voor de zesde keer sinds hij 14 jaar geleden (2007) voor het eerst won...

Wedstrijdwagens Parking 't Ven, woensdagmorgen

JASPER PHILIPSEN (Mol, 02.03.1998)

Jasper wint tot dusver 2x de Scheldeprijs (2021 -'23) en is uitgegroeid tot één van de snelste renners van de huidige generatie. Even recapitulieren:

2020: 3 zeges (rit Tour du Limousin, Binckbank Tour en Vuelta),

2021: 9 zeges (Scheldeprijs, 2 ritten in Vuelta, Koolskamp, Frankfurt, Denain, 2 ritten Ronde van Turkije, Paris-Chauny)

2022: 9 zeges (2 ritten UAE-Tour, rit in Ronde van België, Ronde van Turkije, Ronde van Denemarken, 2 ritten in de Tour, Omloop van het Houtland, Paris-Bourges)

2023: 19 zeges (Scheldeprijs, 2 ritten Tirreno-Adriatico, Classic Brugge-De Panne, Elfstedenronde, rit in Ronde van België, 4 ritten en puntenklassement in de Tour, rit in Renewi Tour, Kampioenschap van Vlaanderen, Gooikse Pijl, Parijs-Chauny, Visit Friesland Elfsteden Race, 4 ritten en het puntenklassement Ronde van Turkije)

2024: 9 zeges (rit Tireno-Adriatico, Milaan-San Remo, Classic Brugge-De Panne, rit en puntenklassement Ronde van België, 3 ritten in de Tour, rit en puntenklassement Renuwi Tour, Ronde van het Münsterland)

2025: 7 zeges (Kuurne-Brussel-Kuurne, rit Ronde van België, rit in de Tour, 3 ritten Vuelta, Ronde van het Münsterland)

Alles laat voorzien dat het voor Philipsen niet bij twee zeges in de Scheldeprijs zal blijven!

De 8-jarige wereldkampioen Jasper in 2006 naast idool Tom Boonen. Vijftien jaar later is Jasper de Belgische opvolger van Tom op de glorieuze erelijst van de Scheldeprijs!

FOTO: GOYVAERTS/GMAX AGENCY

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele - Kapelle - Reimerswaal - Woensdrecht >>> **B** Antwerpen - Stabroek - Kapellen - Brasschaat - Brecht - Schilde - Brecht - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale rondes van 16,7 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten. Totaal 194,2 km.

UITSLAG

149 deelnemers

1. Jasper Philipsen 194,2 km in 4u03m30s (47,803 km/u); 2 Sam Bennett (Irl); 3 Mark Cavendish (Gbr); 4 Danny van Poppel (Ned); 5 Clément Russo (Fra); 6 Pascal Ackermann (Ger); 7 Luca Mozzato (Ita); 8 Giacomo Nizzolo (Ita); 9 Marc Sarreau (Fra); 10 Dries Van Gestel; 11 Evaldas Siskevicius (Ltu); 12 Maximilian Walscheid (Ger); 13 Jonas Rickaert; 14 Nils Politt (Ger); 15 Jan Willem van Schip (Ned); 16 Norman Vahtra (Est); 17 Luuc Bugter (Ned); 18 Piotr Havik (Ned); 19 Brent Van Moer; 20 Cees Bol (Ned); 21 Søren Wærnskjold (Nor); 22 Michael Mørkøv (Den); 23 Marcus Burghardt (Ger) op 7"; 24 Dries De Bondt; 25 Bert Van Lerberghe op 16"; 26 Stan Dewulf op 17"; 27 Rüdiger Selig (Ger) op 20"; 28 Michael Schwarzmann (Ger); 29 Jonas Koch (Ger); 30 Dusan Rajovic (Srb) op 1'21"; 31 Elia Viviani (Ita); 32 Niccolò Bonifazio (Ita); 33 Alexander Kristoff (Nor); 34 Yoeri Havik (Ned); 35 Pieter Vanspeybrouck; 36 Cyril Lemoine (Fra); 37 John Degenkolb (Ger); 38 Julien Duval (Fra); 39 Boy van Poppel (Ned); 40 Hugo Hofstetter (Fra); 41 Arvid de

Kleijn (Ned); 42 Matis Louvel (Fra); 43 Stanislaw Aniolkowski (Pol); 44 Bryan Coquard (Fra); 45 Anthony Julien (Fra); 46 Lionel Taminiaux; 47 Timothy Dupont; 48 Eduard-Michael Grosu (Rou); 49 Martin Bugge Urianstad (Nor); 50 Victor Campenaerts; 51 Tosh Van der Sande; 52 Pierre Barbier (Fra); 53. Tom Van Asbroeck; 54. Yevgeniy Fedorov (Kaz); 55. Christophe Noppe; 56. Martijn Budding (Ned); 57. Aaron Verwilt; 58. Alberto Dianese (Ita); 59. Ryan Gibbons (Rsa); 60. Bert De Backer; 61. Milan Menten; 62. Gijs Van Hoecke; 63. Damien Touze (Fra); 64. Sven Erik Bystrøm (Nor); 65. Vegard Stake Laengen (Nor); 66. Senne Leysen; 67. Wesley Kreder (Ned); 68. Tim Merlier; 69. Shane Archbold (Nzl) op 1'30"; 70. Iljo Keisse; 71. August Jensen (Nor); 72. Lars Saugstad (Nor); 73. Edvald Boasson Hagen (Nor) op 1'32"; 74. Florian Sénéchal (Fra) op 1'33"; 75. Simone Consonni (Ita) op 1'50"; 76. Dimitri Claeys op 1'55"; 77. Piet Allegaert op 2'23"

DNS Arnaud Démare (Fra); Jacopo Guarnieri (Ita); Antoine Duchesne (Fra); Lewis Askey (Gbr); Ramon Sinkeldam (Ned); Tobias Ludvigsson (Swe); Ignatas Konovalovas (Ltu); Matteo Dal-Cin (Can); de Vos Adam (Can); Nacer Bouhanni (Fra)

DNF Roger Kluge (Ger); Frederik Frison; Gerben Thijssen; Florian Vermeersch; Lawrence Naesen; Gleb Brussenskiy Gleb (Kaz); Yevgeniy Gidich (Kaz); Dmitriy Gruzdev (Kaz); Benjamin Perry

1

2021

Woensdag 7 april

LORENA WIEBES OPENT DE ERELIJST

"11u10 And they're off! The first edition for Scheldeprijs for women has officially started. Good luck ladies!" (Proximus livestream)

VOLWASSEN NA 114 JAAR

Eindelijk! Als laatste van de zes voorjaarsklassiekers van Flanders Classics krijgt de Scheldeprijs er een vrouweneditie bij. De vrou-wenkoers betekent een gevoelige meerwaarde voor de organisatie. Kalenderperikelen zorgden ervoor dat er tot 2021 moest gewacht worden op de vrouwelijke boreling. Door de organisatie van de eerste Parijs-Roubaix voor vrouwen week de Nederlandse rittenwedstrijd, Healthy Ageing Tour, uit naar begin maart waardoor de weg vrij was voor een volwaardige Scheldeprijs voor vrouwen. De ladies zijn, na amper één editie, niet meer weg te denken en de Scheldeprijs is, na 114 jaar, volwassen!

(Can); Artyom Zakharov (Kaz); Martin Laas (Est); Andreas Schillinger (Ger); Tom Bohli (Sui); Szymon Sajnok (Pol); Kenneth Vanbilsen; Jelle Wallays; Riccardo Minali (Ita); Taco van der Hoorn (Ned); Rudy Barbier (Fra); Jenthe Biermans; Guillaume Boivin (Can); Davide Cimolai (Ita); Nikias Arndt (Ger); Casper van Uden (Ned); Niklas Märkl (Ger); Martin Alexander Salmon (Ger); Lasse Norman Hansen (Den); Andreas Stokbro Nielsen (Den); Matteo Pelucchi (Ita); Maximiliano Ariel Richeze (Arg); Ivo Oliveira (Por); Rui Oliveira (Por); Alexander Richardson (Gbr); Jérémy Lecroq (Fra); Julien Morice (Fra); Jonas Van Genechten; Jonas Castrique; Sean De Bie; Laurenz Rex; Boris Vallée; Clément Carisey (Fra); José Gonçalves (Por); Robin Carpenter (Usa); Pier Andre Coté (Can); Magnus Sheffield (Usa); Nickolas Zukowsky (Can); Kenny De Ketele; Arne Marit; Thimo Willems; Robbe Ghys; Ward Vanhoof; Sasha Weemaes; Donovan Vincent Grondin (Fra); Daniel McLay (Gbr); Bram Welten (Ned); Damien Gaudin (Fra); Florian Maitre (Fra); Lorenzo Manzin (Fra); Adrien Petit (Fra); Kristoffer Halvorsen (Nor); Julius Johansen (Den); Niklas Larsen (Den); Frederik Madsen (Den); Stefano Museeuw; Marten Kooistra (Ned); Michaël Van Staeyen; Jonathan Brown (Usa); Jeroen Eyskens; Sean Nolan (Irl); Oskar Nisu (Est); Ben Walsh (Irl); Vitor Zucco Schizzi (Bra)

Een langdurige bevalling ging de geboorte van de eerste Scheldeprijs voor vrouwen vooraf. Om concurrentie te vermijden met de Nederlandse Healthy Ageing Tour werd de vrouweneditie steeds maar uitgesteld. Tot plots Parijs-Roubaix voor vrouwen zich op de kalender plaatste, waardoor de Nederlanders hun organisatie verplaatsten naar begin maart. Zo kwam de datum vrij voor de Scheldeprijs en werd de eerste Scheldeprijs Vrouwen Elite geboren. En of de dames gretig waren om in Schoten te starten, inschrijvingen moesten zelfs geweigerd worden. Uiteindelijk kwamen 28 teams aan de start, goed voor 152 deelnemers. Op het programma: een grote lus door de Noorderkempen en drie plaatselijke ronden. In het eerste uur werden al 42,5 km afgeraasd. Het peloton brak in stukken en enkele valpartijen, zonder veel erg, schakelden enkele meisjes uit. In de plaatselijke ronden noteerden we een uitval van Daniek Hengeveld, die tot 1'20" uitliep. In de finale kwam het peloton echter razendsnel terug. Bij de laatste passage op de stenen van de Broekstraat ging de Italiaanse Letizia Borghesi nog in de aanval, maar een groepsspurt bleek onafwendbaar. De Nederlandse hazewind Lorena Wiebes won die vlot en opent dolgelukkig de erelijst van de nieuwe Scheldeprijs!

PARCOURS →

Schoten - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* Brecht - Wuustwezel *Loenhout* - Hoogstraten *Meer Minderhout* Hoogstraten *Wortel* - Rijkevorsel - Hoogstraten - Brecht *Sint-Lenaarts* Brecht - Schilde - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,7 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilde) - Wijnegem - Schoten. Totaal 136,2 km.

LORENA WIEBES

(Mijdrecht, 17.03.1999)

Wiebes is misschien wel de snelste dame in het vrouwenpeloton! Ze is wattervlug en behaalt in de eerste Scheldeprijs haar twintigste profzege op de weg. Sinds ze in 2018 na een succesrijke jongerencarrière (als junior o.m. NK 2016, EK 2017) overstapte naar de profs behaalde ze de ene spurtzege na de andere: NK 2019-'25, EK 2022-'24, Milaan San Remo (2025), Nokere Koerse (2019-'22), Omloop van het Hageland (2020), 5 ritten in de Ronde van Italië (2x '21, 1x '23, 2x '25), 5 ritten in de Tour (2x '22, 1x '23, 2x '25), 1 rit in de Vuelta ('20), en 4x Scheldeprijs (2021-'22-'23-'24), en van 2019 tot 2025 50 etappezeges in diverse overige rittenkoersen...

UITSLAG

152 deelnemers

1. Lorena Wiebes (Ned) 136.2 km in 3u26m49s (39,455 km/u); 2. Emma Cecilie Jørgenson (Den); 3. Elisa Balsamo (Ita); 4. Emilie Moberg (Nor); 5. Lisa Klein (Ger); 6. Arlenis Sierra Canadilla (Cub); 7. Sarah Roy (Aus); 8. Sandra Alonso Dominguez (Esp); 9. Amalie Dideriksen (Den); 10. Charlotte Kool (Ned); 11. Femke Markus (Ned); 12. Maria Giulia Confalonieri (Ita); 13. Silvia Zanardi (Ita); 14. Maike van der Duin (Ned); 15. Arianna Fidanza (Ita); 16. Amalie Lutro (Nor); 17. Mariia Novolodskaia (Rus); 18. Céline van Houtum (Ned); 19. Minke Bakker (Ned); 20. Clara Lundmark (Swe); 21. Marta Lach (Pol); 22. April Tacey (Gbr); 23. Martina Fidanza (Ita); 24. Kathrin Schweinberger (Aut); 25. Mylene de Zoete (Ned); 26. Claudia Jongerius (Ned); 27. Daniela Campos (Por); 28. Lisa Brennauer (Ger); 29. Natalie van Gogh (Ned); 30. Michaela Drummond (Nzl); 31. Vita Heine (Nor); 32. Olivija Baleisyte (Ita); 33. Nienke Wasmus (Ned); 34. Margarita Lopez Llull (Esp); 35. Quinty Ton (Ned); 36. Maria Vittoria Sperotto (Ita); 37. Anna Dorthe Ysland (Nor); 38. Kylie Waterreus (Ned); 39. Gladys Verhulst (Fra); 40. Hannah Ludwig (Ger); 41. Fien Delbaere; 42. Abby-Mae Parkinson (Gbr); 43. Pfeiffer Georgi (Gbr); 44. Ann-Sophie Duyck; 45. Claire Faber (Lux); 46. Elise Vander Sande; 47. Bryony van Velzen (Ned); 48. Belle de Gast (Ned); 49. Aniek van Alphen (Ned); 50. Elise Marie Olsen (Nor); 51. Wilma Olausson (Swe); 52. Sara Martin Martin (Esp); 53. Inga Cesulienė (Ltu); 54. Greta Richioud (Fra); 55. Moniek Tenniglo (Ned); 56. Chiara Consonni (Ita); 57. Susanne Andersen (Nor); 58. Sofie van Rooijen (Ned); 59. Julie De Wilde; 60. Emma Boogaard (Ned); 61. Neve Bradbury (Aus); 62. Fien Van Eynde; 63. Sara Van de Vel; 64. Kelly Van den Steen; 65. Alice Sharpe (Irl); 66. Marijke De Smedt; 67. Mireia Trias Jordan (Esp); 68. Jesse Vandenbulcke; 69. Ella Harris (Nzl) op 14"; 70. Nora Jencusová (Svk); 71. Matilde Vitillo (Ita); 72. Cedrine Kerbaol (Fra); 73. Aline Seitz (Sui); 74. Lucy Mayrhofer (Ger); 75. Georgia Danford (Nzl); 76. Marion Norbert Riberolle (Fra); 77. Letizia Paternoster (Ita); 78. Daniek Hengeveld (Ned); 79. Lea Lin Teutenberg (Ger); 80. Esmée Peperkamp (Ned); 81. Julia Soek (Ned); 82. Shirin van Anrooij (Ned); 83. Francesca Pisciali (Ita); 84. Alicia Gonzalez Blanco (Esp); 85. Barbara Guarischi (Ita); 86. Letizia Borghesi (Ita); 87. Rosalie van der Wolf (Ned); 88. Kelly Druyts; 89. Emily Wadsworth (Gbr);

90. Sarah Rijkens (Aut); 91. Gloria Rodriguez Sanchez (Esp); 92. Marthe Truyen; 93. Ilaria Sanguineti (Ita); 94. Alice Gasparini (Ita) op 21"; 95. Britt Knaven op 31"; 96. Silvia Pollicini (Ita) op 34"; 97. Silvia Persico (Ita); 98. Laura Süßemilch (Ger); 99. Christina Schweinberger (Aut); 100. Teniel Campbell (Tto) op 39"; 101. Audrey Cordon Ragot (Fra) op 43"; 102. Svenja Betz (Ger) op 1'01"; 103. Bronwyn MacGregor (Nzl) op 1'03"; 104. Alice Barnes (Gbr) op 1'07"; 105. Janneke Ensing (Ned) op 1'24"; 106. Sanne Cant op 1'37"; 107. Lucia Gonzalez Blanco (Esp) op 2'30"; 108. Finja Smekal (Ger) op 2'40"; 109. Markéta Hájková (Cze); 110. Typhaine Laurance (Fra); 111. Dina Scavone

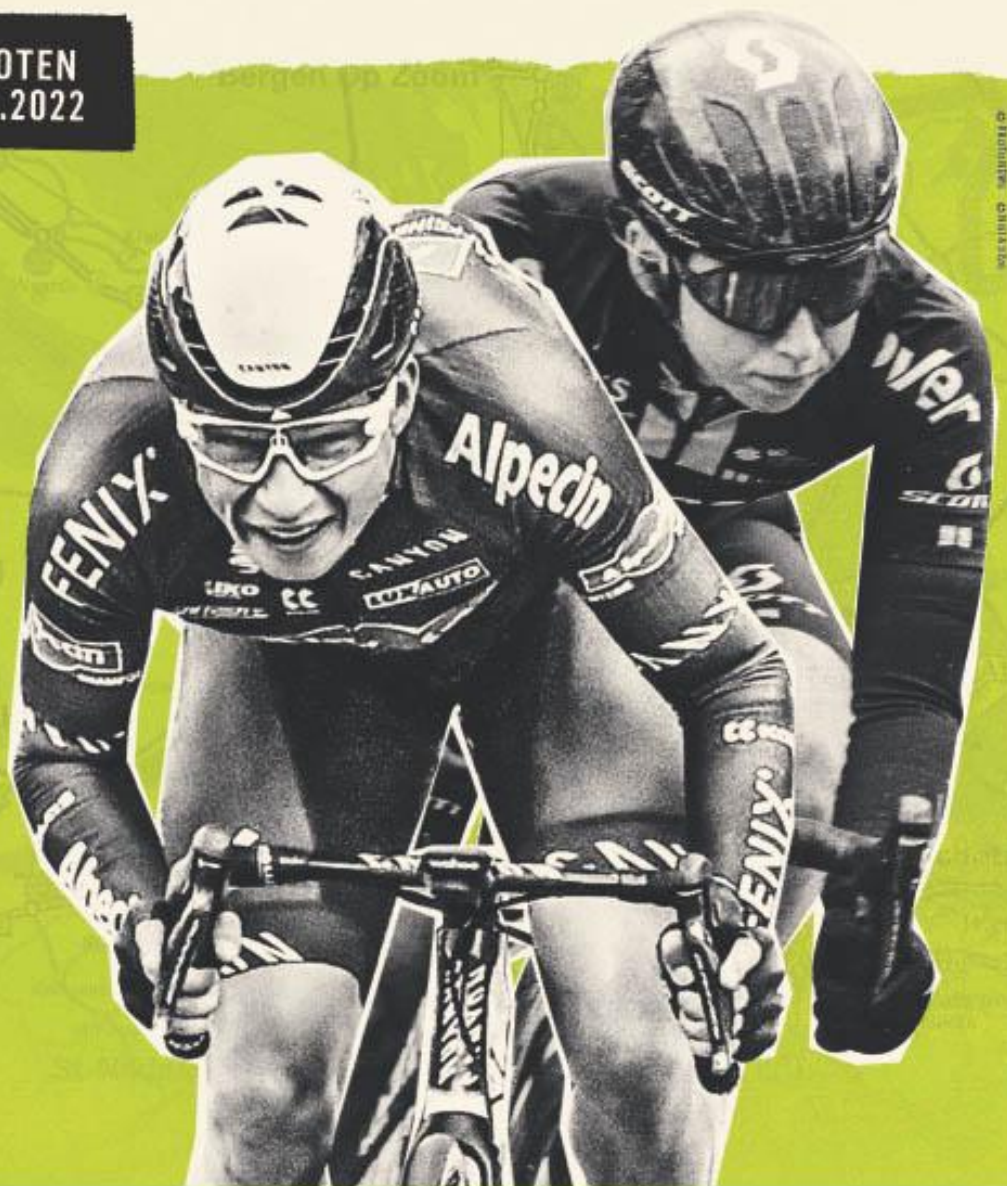
DNS Marta Bastianelli (Ita); Anastasiia Chursina (Rus); Alessia Patuelli (Ita); Anna Trevisi (Ita); Alexis Ryan (Usa); Lone Meertens

DNF Alba Teruel Ribes (Esp); Urska Zigart (Slo); Nathalie Bex; Caren Commissaris; Manon Bakker (Ned); Alana Castrique; Désirée Ehrlé (Sui); Rylee McMullen (Nzl); Lena Mettraux (Sui); Stella Nightingale (Nzl); Mariia Miliava (Rus); Lizbeth Yarel Salazar Vazquez (Mex); Jade Teolis (Fra); Pauline Allin (Fra); Charlotte Becker (Ger); Giada Borghesi (Ita); Rasa Leleivyte (Ltu); Gemma Sernissi (Ita); Camilla Alessio (Ita); Iurani Blanco Calbet (Esp); Nadine Gill (Ger); Elizabeth Holden (Gbr); Kathrin Hammes (Ger); Mari Hole Mohr (Nor); Alice Towers (Gbr); Melanie Klement (Ned); Melissa van Neck (Cze); Emanuela Zanetti (Ita); Naomi De Roeck; Anna Nahirna (Ukr); Olena Sharga (Ukr); Ganna Solovei (Ukr); Mireia Benito Pellicer (Esp); Maaïke Coljé (Ned); Agua Marina Espinola Salinas (Par); Spela Kern (Slo); Rozemarijn Ammerlaan (Ned); Maud Rijnbeek (Ned); Lieke Nooijen (Ned); Femke Gerritse (Ned); Vittoria Guazzini (Ita)

SCHELDEPRIJS

TERNEUZEN / SCHOTEN
WOENSDAG 06.04.2022

© THOMAS CHRISTIAEN

2022

Woensdag 6 april

ALEXANDER KIRSTOFF, VIKING IN WEER EN WIND

“INTERMARCHÉ BLIJFT MAAR SCOREN: ALS ZELF KIRSTOFF AL MET EEN SOLO UITPAKT...”

(Het Nieuwsblad 07.04.2022)

Eerste Scheldeprijs na de covid-pandemie, er werd veel van verwacht. Alleen, de weermaker stoorde zich daar niet aan en zorgde voor wind en regen, de ideale ingrediënten om er, van bij de start in Terneuzen, in te vliegen en er een regelrechte waaierkoers van te maken. De 136 starters dachten er precies ook zo over met het gevolg dat het peloton al direct in stukken en brokken lag verspreid over de winderige wegen in Zeeland. Een eerste waaier, met aanvankelijk 19 renners, nadien 15 en tenslotte 14 renners nam snel een halve minuut voorsprong en zou nooit meer ingehaald worden, hoe zeer de tweede waaier met o.a. drie renners van Quickstep-Alpha Vinyl en van Lotto-Soudal moeite deed om terug te komen. Helaas voor hen, de leiders waren weg en bleven weg. De

koplopers (Selig, Kristoff, Bennett, Meeus, Mullen, van Poppel, Bol, van Uden, Welsford, Theuns, Mc Lay, Waerenskjold, Philipsen, Merlier) bereikten Schoten met ongeveer 40 sec. voorsprong. Stelselmatig liep die op en werd het duidelijk dat de winnaar vooraan zat. De meeste pronostieken gingen naar het Alpecin-Fenix duo Philipsen-Merlier maar het werd vlug duidelijk dat zij, net zoals de andere koplopers door hun beste krachten zaten. Behalve één: Alexander Kristoff, zeven jaar eerder ook al winnaar. De sterke Noor van het Waalse Intermarché-Wanty-Groupe Gobert, plaatste een verschroeiende demarrage op de stenen van de Broekstraat. Met zijn grote molen en zijn oersterk lijf stooft Alexander-alles-voor-mij-en-niks-voor-een-ander richting Churchilllaan waar hij voor de tweede keer de Scheldeprijs op zijn naam schreef!

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele - Kapelle - Reimerswaal - Woensdrecht >>> B Kapellen - Brasschaat - Schoten Brecht - Schilde - Brecht - 'sGravenwezel (Schilde) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 17,2 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilde) - Wijnegem - Schoten. Totaal 198,7 km.

FOTO: PHOTONEWS

UITSLAG

136 deelnemers

1. Alexander Kristoff (Nor) 198.7 km in 4u06m02s (48,457 km/u); 2. Danny van Poppel (Ned) op 24"; 3. Sam Welsford (Aus); 4. Casper van Uden (Ned) op 26"; 5. Edward Theuns; 6. Kenneth Vanbilsen op 28"; 7. Daniel McLay (Gbr); 8. Jasper Philipsen; 9. Tim Merlier; 10. Ryan Mullan (Irl); 11. Rüdiger Selig (Ger); 12. Jordi Meeus; 13. Sam Bennett (Irl); 14. Arnaud De Lie op 3'32"; 15. Fabio Jakobsen (Ned); 16. Nils Politt (Ger); 17. Tobias Andresen (Den); 18. Luca Mozzato (Ita); 19. Szymon Sajnok (Pol); 20. Emils Liepins (Lat); 21. Kenneth Van Rooy; 22. Luka Mezgec (Slo); 23. Florian Vermeersch op 3'35"; 24. Stijn Steels; 25. Michael Mørkøv op 3'37"; 26. Brent Van Moer; 27. Guillaume Van Keirsbulck op 3'39"; 28. Julien Morice (Fra) op 3'57"; 29. Zdeněk Štybar (Cze) op 4'14"; 30. Daan Hoole (Ned) op 6'23"

DNS Aaron Verwilt

DNF Maurice Ballerstedt (Ger); Senne Leysen; Edward Planckaert; Lionel Taminiaux; Iljo Keisse; Jannik Steimle (Ger); Ethan Vernon (Gbr); Cedric Beullens; Roger Kluge (Ger); Michael Schwarzmann (Ger); Aimé De Gendt; Tom Devriendt; Barnabás Peák (Hun); Baptiste Planckaert; Gerben Thijssen; Boy van Poppel (Ned); Martin Laas (Est); Marco Haller (Aut); Piet Allegaert; Tom Böhli (Sui); Alexandre Delettre (Fra); Dylan Groenewegen (Ned); Alexandre Balmer (Sui); Alexander Edmondson (Aus); Samuel Bewley (Nzl); Kelland O'Brien (Aus); Campbell Stewart (Nzl); Cees Bol (Ned); Nico Denz (Ger); Niklas Märkl (Ger); Alberto Dainese (Ita); Jon Aberasturi Izaga (Esp); Otto Vergaerde; Matteo Moschetti (Ita); Pascal Ackermann (Ger); Felix Groß (Ger); Juan Sebastian Molano Benavides (Col); Vegard Stake Laengen (Nor); Oliviero Troia (Ita); Miguel Heidemann (Ger); Raphael Parisella (Can); Adrien Lagree (Fra); Cyril Lemoine (Fra); Sacha Modolo (Ita); Iker Bonillo Martin (Esp); Luca Colnaghi (Ita); Filippo Fiorelli (Ita); Davide Gabburo (Ita); Enrico Zanoncello (Ita); Samuele Zoccarato (Ita); Timothy Dupont; Stanislaw Aniolkowski (Pol); Dorian De Maeght; Karl Patrick Lauk (Est); Tom Wirtgen (Lux); Peyskens Dimitri; Ludovic Robeet; Sasha Weemaes; Ruben Apers; Jens Reynders; Aaron Van Poucke; Arne Marit; Nacer Bouhanni (Fra); Christophe Noppe; Benjamin Declercq; Donavan Vincent Grondin (Fra); Kevin Ledanois (Fra); Markus Pajur (Est); Hamish Beadle (Nzl); Robbe Ceurens; Stephen Clancy (Irl); Declan Irvine (Aus); Matyáš Kopecký (Cze); Andrea Peron (Ita); Umberto Poli (Ita); Niccolò Bonifazio (Ita); Maciej Bodnar (Pol); Sandy Dujardin (Fra); Geoffrey Soupe (Fra); Jonas Abrahamsen (Nor); Kristoffer Halvorsen (Nor); Stian Edvardsen-Fredheim (Nor);

Lars Saugstad (Nor); Søren Wærenskjold (Nor); Syver Wærsted (Nor); Matthijs Büchli (Ned); Jente Boons; Jordy Bouts; Stijn Daemen (Ned); Bram Dissel (Ned); Vincent Hoppezak (Ned); Jchem Kerkhaert (Ned); Michaël Van Staeyen; Daire Feeley (Irl); Eamon Franck (Usa); Dylan Guinet (Fra); Mitchell Mc Laughlin (Irl); Conn McDunphy (Irl); Maarten Verheyen; Gilles Borra; Gil D'Heygere; Thomas Joseph; Matthew Van Schoor; Enrico Dhaeye; Jorre Debaele; Yentl Vandevelde

2

2022

Woensdag 6 april

LORENA WIEBES BLIJFT ONGESLAGEN IN DE SCHELDEPRIJS

"Of ze nu de snelste van de wereld is? Dat zal ik over mezelf niet zeggen"

(Het Nieuwsblad 07.04.2022)

Een langdurige bevalling ging de geboorte van de eerste Scheldeprijs voor vrouwen vooraf. Om concurrentie te vermijden met de Nederlandse Healthy Ageing Tour werd de vrouweneditie steeds maar uitgesteld. Tot plots Parijs-Roubaix voor vrouwen zich op de kalender plaatste, waardoor de Nederlanders hun organisatie verplaatsten naar begin maart. Zo kwam de datum vrij voor de Scheldeprijs en werd de eerste Scheldeprijs Vrouwen Elite geboren. En of de dames gretig waren om in Schoten te starten, inschrijvingen moesten zelfs geweigerd worden. Uiteindelijk kwamen 28 teams aan de start, goed voor 152 deelnemers. Op het programma: een grote lus door de Noorderkempen en drie plaatselijke rondes. In het eerste uur werden al 42,5 km afgeraasd. Het peloton brak in stukken en enkele valpartijen,

zonder veel erg, schakelden enkele meisjes uit. In de plaatselijke ronden noteerden we een uitval van Daniek Hengeveld, die tot 1'20" uitliep. In de finale kwam het peloton echter razendsnel terug. Bij de laatste passage op de stenen van de Broekstraat ging de Italiaanse Letizia Borghesi nog in de aanval, maar een groepsspurt bleek onafwendbaar. De Nederlandse hazewind Lorena Wiebes won die vlot en opent dolgelukkig de erelijst van de nieuwe Scheldeprijs!

PARCOURS

Schoten - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* Brecht - Wuustwezel *Loenhout* - Hoogstraten *Meer Minderhout* Hoogstraten *Wortel* - Rijkevorsel - Hoogstraten - Brecht *Sint-Lenaarts* - Brecht - Schilde - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 17,2 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten
Totaal 138 km.

UITSLAG

140 deelnemers

1. Lorena Wiebes (Ned) 138 km in 3u21m56s (41,004 km/u); 2. Chiara Consonni (Ita); 3. Rachele Barbieri (Ita); 4. Georgia Baker (Aus); 5. Barbara Guarischi (Ita); 6. Chloe Hosking (Aus); 7. Julie De Wilde; 8. Letizia Borghesi (Ita); 9. Anna Trevisi (Ita); 10. Charlotte Kool (Ned); 11. Marta Jaskulska (Pol); 12. Katrijn De Clercq; 13. Maaïke van der Duin (Ned); 14. Danique Braam (Ned); 15. Sanne Cant; 16. Ingvild Gåskjenn (Nor); 17. Eline van Rooijen (Ned); 18. Marion Norbert Riberolle (Fra); 19. Barbara Fonseca (Fra); 20. Arianna Fidanza (Ita); 21. Karolina Kumiega (Pol) op 5"; 22. Margot Pompanon (Fra); 23. Kathrin Schweinberger (Aut); 24. Laura Asencio (Fra); 25. Eleonora Camilla Gasparini (Ita); 26. Megan Jastrab (Usa) op 8"; 27. Maria Martins (Por); 28. Svenja Betz (Ger); 29. Letizia Paternoster (Ita) op 10"; 30. Josie Nelson (Gbr); 31. Margaux Vigie (Fra); 32. Marjolein van 't Geloof (Ned); 33. Anastasiya Kolesava (...); 34. Caroline Andersson (Swe); 35. Julie Stockman; 36. Simone Boilard (Can); 37. Corinna Lehner (Ger); 38. Jessy Druyts; 39. Marie Morgane Le Deunff (Fra); 40. Maeva Squiban (Fra); 41. Sara Maes; 42. Quinty Ton (Ned); 43. Mireia Trias Jordan (Esp); 44. Alena Ivanchenko (...); 45. Nienke Wasmus (Ned);

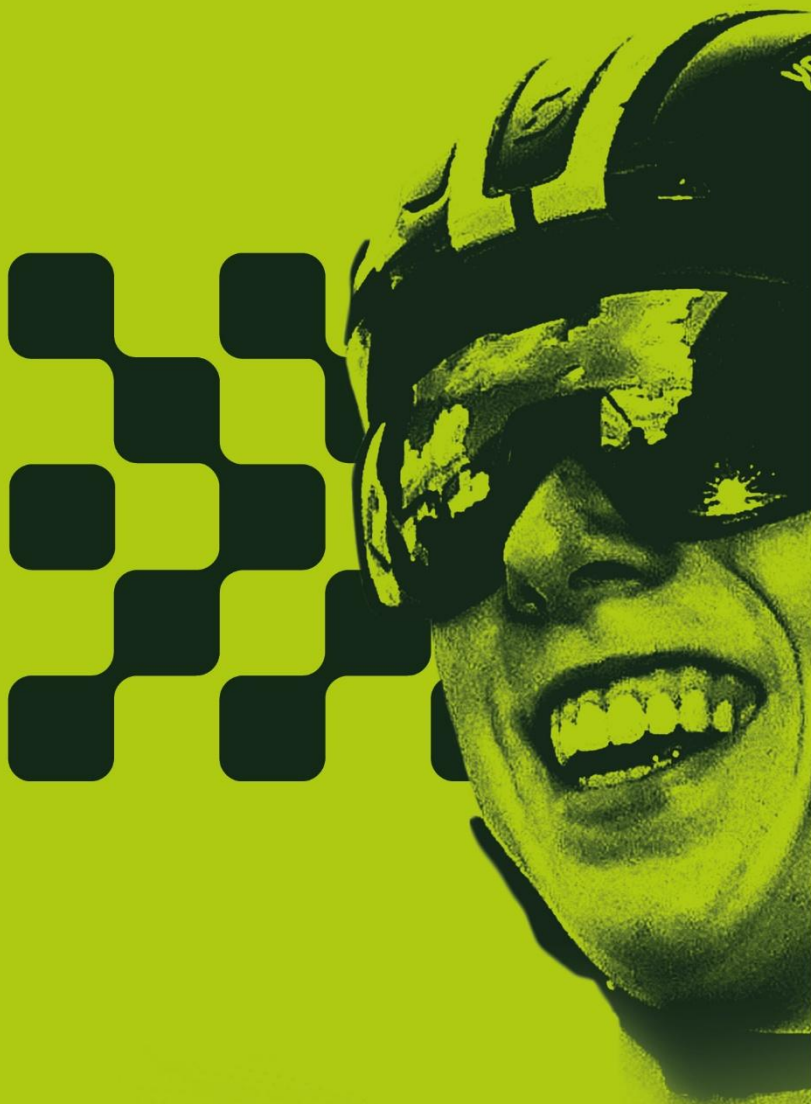
Foto PHOTONEWS

46. Lieke Nooijen (Ned); 47. Alicia Gonzalez Blanco (Esp); 48. Fabienne Buri (Sui); 49. Melissa Van Neck (Cze); 50. Millie Couzens (Gbr); 51. Yuliia Biriukova (Ukr); 52. Mireia Benito Pellicer (Esp) op 14"; 53. Jelena Erić (Srb); 54. Alexandra Manly (Aus) op 15"; 55. Leonie Bos (Ned); 56. Shirin van Anrooij (Ned); 57. Inge van der Heijden (Ned); 58. Lauretta Hanson (Aus); 59. Silvia Persico (Ita); 60. Ilaria Sanguineti (Ita); 61. April Tacey (Gbr); 62. Flora Perkins (Gbr); 63. Caren Commissaris op 20"; 64. Abi Smith (Gbr) op 24"; 65. Ines Van de Paar; 66. Jessica Allen (Aus); 67. Léa Curinier (Fra) op 27"; 68. Perrine Clauzel (Fra); 69. Elise Uijen (Ned); 70. Kim de Baat op 36"; 71. Mylene de Zoete (Ned) op 42"; 72. Sanne Bouwmeester (Ned); 73. Kylie Waterreus (Ned); 74. Femke Markus (Ned); 75. Mieke Docx; 76. Clara Lundmark (Swe); 77. Tanja Erath (Ger); 78. Tine Holmsgaard (Den); 79. Elodie Le Bail (Fra); 80. Lara Vieceli (Ita); 81. Anneke Dijkstra (Ned); 82. Elizabeth Bennett (Gbr); 83. Daniek Hengeveld (Ned); 84. Elise Vander Sande; 85. Maud Rijnbeek (Ned); 86. Sophie Wright (Gbr); 87. Michelle Andres (Sui); 88. Friederike Stern (Ger); 89. Georgia Danford (Nzl); 90. Sofie van Rooijen (Ned); 91. Yuli van der Molen (Ned); 92. Christa Riffel (Ger); 93. Lucie Jounier (Fra); 94. Esmée Peperkamp (Ned); 95. Lourdes Oyarbide Jimenez (Esp); 96. Amandine Fouquet (Fra); 97. Minke Bakker (Ned); 98. Ane Iversen (Nor);

99. Lizbeth Yarel Salazar Vazquez (Mex); 100. Emma Langley (Usa); 101. Megan Armitage (Irl); 102. Senne Knaven op 47"; 103. Amalie Dideriksen (Den) op 54"; 104. Maaïke Boogaard (Ned) 56"; 105. Sheyla Gutierrez Ruiz (Esp); 106. Bente van Teeseling (Ned); 107. Clara Honsinger (Usa); 108. Rosalie van der Wolf (Ned) op 1'11"; 109. Amver van der Hulst (Ned) op 1'29"; 110. Eluned King (Gbr); 111. Marith Vanhove; 112. Marthe Goossens op 1'31"; 113. Antonia Gröndahl (Fin) op 2'10"; 114. Fien Van Eynde; 115. Ayesha McGowan (Usa) op 2'25"; 116. Susanne Meistrok (Ned) op 2'42"; 117. Noemie Abgrall (Fra) op 3'; 118. Eva Buurman (Ned) op 3'10"; 119. Alison Avoine (Fra) op 3'16"; 120. Juliet Eickhof (Ned); 121. Ilse Grit (Ned); 122. Jinse Peeters; 123. Zsófia Szabó (Hun); 124. Typhaine Laurance (Fra); 125. Amber Aernouts; 126. Haylee Fuller (Aus); 127. Frances Janse Van Rensburg (Rsa); 128. Gloria Rodriguez Sanchez (Esp) op 3'20"; 129. Naomi De Roeck op 4'06"; 130. Claudia Jongerius (Ned)

DNS Nathalie Eklund (Swe)

DNF Linda Zanetti (Sui); Maryanne Hinault (Fra); Noa Jansen (Ned); Melanie Klement (Ned); Esmée Gielkens; Spela Kern (Slo); Martina Moreno Monteys (Esp); Alicia Franck; Kristina Nenadovic (Fra); Pernille Larsen Feldmann (Nor)

Scheldeprijs

05.04.2023

TERNEUZEN / ZEELAND - SCHOTEN

2023

Woensdag 5 april

JASPER PHILIPSEN, DE SNELSTE TER WERELD ?

“Jasper Philipsen: Die inspanning van Mathieu, daar heb je normaal drie man voor nodig”

(Gazet van Antwerpen 06.04.2023)

Onder een stralend lentezonnetje trekken 142 renners zich op gang in Terneuzen. Casper Pedersen (Soudal Quick Step) en Shane Archbold (Bora Hansgrohe) starten niet wegens ziekte. Wel van de partij: Mathieu van der Poel. Naar het voorbeeld van (destijds) Cancellara en Sagan komt hij zich warm draaien voor Parijs Roubaix en dat moet topfavoriet Jasper Philipsen nog meer motiveren. Het is prachtig weer, er staat weinig wind, iedereen goed gemust en het peloton laat een groepje van zeven renners vertrekken voor de traditionele vroege ontsnapping: Cyriel Desal, Ruben Apers, Filippo Ridolfo, Bram Dissel, Vincent Hoppezak, Giulio Masotto en Josh Kench. Zij nemen tot maximum vier minuten voorsprong. Het peloton

houdt hen dus binnen schot. De laatste 4 overblijvende vroege vluchtters, Cyriel Desal, Ruben Apers, Filippo Ridolfo en Bram Dissel worden gegrepen in de laatste plaatselijke ronde op 4 km van de finish. De verwachte massasprint is onvermijdelijk. Mathieu van der Poel jaagt het tempo de hoogte in maar neemt niet deel aan de sprint. Wie dat wel doet is topfavoriet Jasper Philipsen. Hij neemt vlot de maat van Sam Welsford (vorig jaar tweede) en Mark Cavendish die zijn Scheldeprijs-palmares verder aandikt (3x1ste, 2x2de, 2x3de, of 7x podium op 8 deelna mes). De ‘vlam van Ham’ schrijft de Scheldeprijs voor de tweede keer op zijn naam. In de pers lezen we: “Philipsen is snelste sprinter van de wereld”!

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele - Kapelle - Reimerswaal - Woensdrecht - Bergen-Op-Zoom - Woensdrecht >>> B Essen - Kalmthout - Wuustwezel - Hoogstraten - Brecht - Schilde - Sint-Job-in-'t-Goor (Brecht) - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten. Totaal 205,3 km.

A-34

UITSLAG

142 deelnemers

1. Jasper Philipsen 205.3 km in 4u25m38s (46,372 km/u); 2. Sam Welsford (Aus); 3. Mark Cavendish (Gbr); 4. Dylan Groenewegen (Ned); 5. Gerben Thijssen; 6. Edward Theuns; 7. Caleb Ewan (Aus); 8. Maximilian Richard Walscheid (Ger); 9. Itamar Einhorn (Isr); 10. Giacomo Nizzolo (Ita); 11. Stanislaw Aniolkowski (Pol); 12. Matyàs Kopecký (Cze); 13. Matteo Moschetti (Ita); 14. Taj Jones (Aus); 15. Jordi Meeus; 16. Luca Mozzato (Ita); 17. Kristoffer Halvorsen (Nor); 18. Daniel McLay (Gbr); 19. Adam De Vos (Can); 20. Madis Mihkels (Est); 21. Rory Townsend (Irl); 22. Casper van Uden (Ned); 23. Attilio Viviani (Ita); 24. Samuele Zambelli (Ita); 25. August Jensen (Nor); 26. Gil D'Heygere; 27. Lindsay De Vylder; 28. Riley Pickrell (Can); 29. Alexander Konychev (Ita); 30. Ewan Costiou (Fra); 31. Aaron Gate (Nzl); 32. Jasper De Buyst; 33. Alexander Salby (Den); 34. Jonas Rickaert; 35. Fabio Jakobsen (Ned); 36. Otto Vergaerde; 37. Jens Reynders; 38. Declan Irvine (Aus); 39. Lorenzo Quartucci (Ita); 40. Karl Patrick Lauk (Est); 41. Vito Braet op 6"; 42. Emils Liepins (Lat); 43. Ryan Mullen (Irl); 44. Piet Allegaert; 45. Bert Van Lerberghe; 46. Florian Sénéchal (Fra); 47. Arne Marit; 48. Yoeri Havik (Ned); 49. Andrii Ponomar (Ukr); 50. Eddy Fine (Fra); 51. Ward Vanhoof; 52. Ramon Sinkeldam (Ned); 53. Mathias Vacek (Cze); 54. Rick Zabel (Ger); 55. Søren Wærenskjold (Nor); 56. Hugo Hofstetter (Fra); 57. Rotem Tene (Isr); 58. Jasper Dejaegher; 59. Hamish Beadle (Nzl); 60. Roel van Sintmaartensdijk (Ned) op 12"; 61. Igor Chzhan (Kaz) op 14"; 62. Alex Colman; 63. Ollie Jones (Nzl); 64. Sander De Pestel; 65. Nicolò Parisini (Ita); 66. Alexander Edmondson (Aus); 67. Simone Olivero (Ita); 68. Gijs Van Hoecke; 69. Guillaume Van Keirsbulck; 70. Cerial Desal; 71. Thibaut Bernard; 72. Wessel Krul (Ned); 73. Sam Brand (Gbr); 74. Mitchel Fitzsimons (Nzl); 75. Louis Blouwe; 76. Umberto Poli (Ita); 77. Boy van Poppel (Ned); 78. Matthijs Büchli (Ned); 79. Kamil Malecki (Pol); 80. Antonio Barac (Cro); 81. Thijs Zonneveld (Ned); 82. Gleb Syritsa (xxx); 83. Antonio Puppio (Ita); 84. Luke Mudgway (Nzl); 85. Gilles De Wilde; 86. Gmitriy Gruzdev (Kaz); 87. Patrick Gamber (Aut); 88. Alexander Kristoff (Nor) op 20"; 89. Tord Gudmestad (Nor); 90. Stan Van Tricht op 24"; 91. Luka Mezgec (Slo); 92. Campbell Stewart (Nzl) op 26"; 93. Jacopo Guarnieri (Ita) op 27"; 94. Ruben Apers op 32"; 95. Jannik Steimle (Ger); 96. Tim Declercq; 97. Emiel Vermeulen; 98. Christophe Noppe; 99. Tobias Ludvigsson (Swe); 100. Elmar Reinders (Ned); 101. Alessandro Fedeli (Ita); 102. Rüdiger Selig (Ger) op 35"; 103. Cees Bol (Ned) op 38"; 104. Jelle Wallays op 40"; 105. Gage Hecht (Usa); 106. Rodrigues André Carvalho (Por);

107. Senne Leysen; 108. Dorian De Maeght; 109. Jonas Koch (Ger) op 45"; 110. Filippo Conca (Ita) op 46"; 111. Joonas Henttala (Fin) op 49"; 112. Marco Haller (Aut); 113. Filippo Ridolfo (Ita); 114. Martin Laas (Est); 115. Bram Dissel (Ned) op 51"; 116. Niklas Märkl (Ger); 117. Alberto Dainese (Ita); 118. Jarrad Drizners (Aus) op 54"; 119. Blake Quick (Aus); 120. Michael Schwarzmann (Ger); 121. Marc Brustenga Masague (Esp) op 57"; 122. David Dekker (Ned) op 1'24"; 123. Daan Hoole (Ned); 124. Mathieu van der Poel (Ned); 125. Robbe Ghijs op 3'16"; 126. Zdeněk Štybar (Cze); 127. Lionel Taminiaux; 128. Yevgeniy Fedorov (Kaz) op 3'28"; 129. Lukas Pöstlberger (Aut); 130. Blume William Levy (Den) op 4'28"; 131. Tobias Andresen (Den); 132. Tim Naberman (Ned); 133. Louis Bendixen (Den); 134. Liam Stock op 5'32"; 135. Vincent Hoppezak (Ned); 136. Giulio Masotto (Ita)

DNS Casper Pedersen (Den); Shane Archbold (Nzl)

DNF Marcus Sander Hansen (Den); Julius Johansen (Den); Danny van Poppel (Ned); Ethan Batt (Nzl); Joshua Kench (Nzl); Alan Banaszek (Pol)

2023

Woensdag 5 april

LORENA WIEBES LUKT EEN ZUIVERE HATTRICK

“Lorena Wiebes: Ik sprint liever na een zwaardere wedstrijd. Maar dat maakt de vreugde er niet minder om”

(Gazet van Antwerpen 06.04.2023)

142 vrouwen starten in Schoten in de derde vrouweneditie van de Scheldeprijs. Topfavoriete is uiteraard Lorena Wiebes, de dubbele winnares. In de omloop langs Kalmthout, Wuustwezel, Brecht komt er een ontsnapping op gang. Na een vruchteloze poging van Mieke Docx, lukken Kelly Van den Steen, Balutte Van der Wulf, Amandine Fouquenet, Simone Boilard en Katrijn De Clercq daar wel in. In de plaatselijke ronden komen ook Sara Van de Vel en Noëlle Ruetschli mee op kop. Met 45 seconden voorsprong gaan zij de laatste ronde in. Zoals verwacht komt het peloton terug en eindigt ook deze editie op een massasprint waarin Lorena Wiebes opnieuw de snelste is. Zij blijft baas over haar landgenote

Charlotte Kool en de Italiaanse Chiara Consonni. Voorlopig staat er dus maar één naam op de erelijst van de Scheldeprijs voor vrouwen: driemaal Lorena Wiebes!

PARCOURS

Schoten - Brasschaat - Kapellen - Kalmthout - Wuustwezel - Wuustwezel Loenhout - Hoogstraten - Brecht Sint-Lenaarts - Brecht - Schilde - Brecht Sint-Job-in-t-Goor - Schilde 'sGravenwezel - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - Schilde 'sGravenwezel - Wijnegem - Schoten. Totaal 131.6 km.

A-36

© ANP / EPA

UITSLAG

142 deelnemers

1. Lorena Wiebes (Ned) 131.6 km in 3u06m30s (42,145 km/u); 2. Charlotte Kool (Ned); 3. Chiara Consonni (Ita); 4. Rachele Barbieri (Ita); 5. Martina Fidanza (Ita); 6. Kristýna Burlová (Cze); 7. Kathrin Schweinberger (Aut); 8. Maggie Coles-Lyster (Can); 9. April Tacey (Gbr); 10. Letizia Paternoster (Ita); 11. Roxane Fournier (Fra); 12. Noëlle Rüetschi (Sui); 13. Georgia Danford (Nzl); 14. Giorgia Bariani (Ita); 15. Maria Martins (Por); 16. Kelly Druyts; 17. Marith Vanhove; 18. Kaja Rysz (Pol); 19. Alice Sharpe (Irl); 20. Arianna Fidanza (Ita); 21. Daniek Hengeveld (Ned); 22. Barbara Guarischi (Ita); 23. Danique Braam (Ned); 24. Minke Bakker (Ned); 25. Henrietta Colborne (Gbr); 26. Emanuela Zanetti (Ita); 27. Sylvia Magri (Ita); 28. Simone Boilard (Can); 29. Thi That Nguyen (Vie) op 6"; 30. Babette van der Wolf (Ned); 31. Femke Markus (Ned); 32. Eline van Rooijen (Ned) op 8"; 33. Fien Masure op 9"; 34. Meis Poland (Ned); 35. Katia Ragusa (Ita); 36. Josie Nelson (Gbr); 37. Nora Tveit (Nor); 38. Katrijn De Clercq; 39. Valentina Basilico (Ita) op 12"; 40. Franziska Brauße (Ger); 41. Anastasia Carbonari (Ita) op 14"; 42. Scarlett Souren (Ned) op 20"; 43. Mylene de Zoete (Ned) op 23"; 44. Karolina Kumiega (Pol) op 25"; 45. Lonneke Uneken (Ned); 46. Lisa van Helvoirt (Ned) op 27"; 47. Francesca Baroni (Ita); 48. Cecilia van Zuthem (Ned); 49. Lucia Garcia Munoz (Esp) op 32"; 50. Jinse Peeters; 51. Letizia Brufani (Ita); 52. Lieke Nooijen (Ned); 53. Margarita Lopez Llull (Esp); 54. Clara Lundmark (Swe); 55. Hannah Buch (Ger); 56. Jade Linthoudt; 57. Ebtissam Zayad Ahmed (Egy); 58. Sophie Madeleine Leech (Gbr); 59. Sofia Collinelli (Ita); 60. Sterre Vervloet; 61. Marthe Truyen; 62. Sandrine Bideau (Fra); 63. Nienke Wasmus (Ned); 64. Milena Del Sarto (Ita); 65. Marion Borrás (Fra) op 40"; 66. Margot Pompanon (Fra); 67. Caroline Baur (Sui); 68. Jessica Finney (Gbr) op 42"; 69. Mieke Docx; 70. Debora Silvestri (Ita); 71. Mirre Knaven (Ned); 72. Francesca Morgans-Slader (Gbr); 73. Lucy Gadd (Gbr); 74. Nienke Vinke (Ned) op 45"; 75. Ane Iversen (Nor); 76. Chloé Schoenenberger (Fra); 77. Meike Uiterwijk Winkel (Ned) op 51"; 78. Céline van Houtum (Ned); 79. Melissa van der Peet (Ned); 80. Lieke van Zeelst (Ned); 81. Charlotte Broughton (Gbr); 82. Iris Monticolo (Ita) op 52"; 83. Izabela Janusz (Pol); 84. Fabienne Buri (Sui); 85. Emma Boogaard (Ned); 86. Tereza Neumanová (Cze) op 56"; 87. Marta Jaskulska (Pol); 88. Mischa Bredewold (Ned); 89. Anneke Dijkstra (Ned); 90. Antonia Gröndahl (Fin); 91. Julie Hendrickx; 92. Yuli van der Molen (Ned); 93. Karin Soderqvist (Swe) op 1'03"; 94. Kate Richardson (Gbr); 95. Ilse Grit (Ned); 96. Maurene Tregouet (Fra) op 1'09"; 97. Ayesha McGowan (Usa) op 1'13"; 98. Kelly Van den Steen

op 1'22"; 99. Amber Pate (Aus); 100. Esmée Peperkamp (Ned) op 1'26"; 101. Marlen Reusser (Sui); 102. Anaïs Morichon (Fra) op 1'30"; 103. Laury Milette (Can); 104. Alice Palazzi (Ita); 105. Chiara Reghini (Ita); 106. Sanne Cant; 107. Léa Stern (Sui) op 1'33"; 108. Victoria Teniel Campbell (Tto) op 1'38"; 109. Nina Kessler (Ned); 110. Linda Zanetti (Sui) op 1'52"; 111. Maeve Plouffe (Aus) op 2'21"; 112. Sara Van De Vel op 2'52"; 113. Eva Buurman (Ned); 114. Flora Perkins (Gbr) op 2'53"; 115. Becky Storrie (Gbr); 116. Amandine Fouquenot (Fra) op 2'54"; 117. Lara Crestanello (Ita) op 3'14"; 118. Cristina Tonetti (Ita) op 3'21"; 119. Sofie van Rooijen (Ned) op 3'41"; 120. Francesca Balducci (Ita) op 4'24"; 121. Lara Scarselli (Ita); 122. Marta Romance I Oms (Esp) op 4'26"; 123. Kerry Jonker (Rsa) op 4'37"; 124. Elizabeth Holden (Gbr) op 4'55"; 125. Jane Libby Smithson (Gbr) op 5'25"; 126. Chelsie Tan (Sin); 127. Victoire Joncheray (Fra); 128. Emily Meakin (Gbr); 129. Alyssa Polites (Aus); 130. Cindy Pomares (Fra); 131. Britt de Grave (Ned); 132. Maryanne Hinault (Fra); 133. Josephine Peloquin (Can) op 6'; 134. Ines Van De Paar op 10'04"

DSQ Anna Trevisi (Ita)

DNS Lucie Liboreau (Fra); Jade Teolis (Fra)

DNF Marie Morgane Le Deunff (Fra); Rasa Leleivyte (Ltu); Ainhoa Moreno Ossowsky (Esp); Ziortza Isasi Cristobal (Esp); Taneal Otto (Rsa); Noemie Abgrall (Fra); Marine Allione (Fra)

Scheldeprijs

03.04.2024

TERNEUZEN / ZEELAND - SCHOTEN

2024

Woensdag 3 april

TIM MERLIER, EINDELIJK OP DE ERELIJST

“De spurter die het voorjaar moet redden”
(Het Nieuwsblad 04.04.2024)

Van Rik Van Looy (de oudste nog levende winnaar), Freddy Maertens, Mario Cipollini, Mark Cavendish, Robbie McEwen, Tom Boonen, Marcel Kittel, Fabio Jakobsen tot Jasper Philipsen: ze sieren de erelijst van de Scheldeprijs. Daar mocht Tim Merlier toch niet bij ontbreken? Met een machtige, recht-op-recht sprint was Tim veruit de snelste van de 112de Scheldeprijs die in Terneuzen startte (149 deelnemers, 22 teams) en met de drie traditionele plaatselijke ronden tegen een snelheid van bijna 48 km per uur naar de finish snelde. Daar sneuvelden Jasper Philipsen en Dylan Groenewegen op de tweede en derde plaats. Liam Stock was vooraf de sterkste en strijdlustigste aanvaller geweest. Op 10 km van het einde moest ook hij de vlag strijken en stond het vast dat er met z'n allen zou gespurt worden. Tim Merlier was dus veruit de snelste en behaalde zijn zevende seizoenzege.

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele (Ellewoutsdijk-Borsele-'sHeerenhoek-Heinkenszand-'sHeer Abtskerke-'sGravenpolder) -- Kapelle (Kloetinge-Kapelle-Schore) - Reimerswaal (Hansweert-Kruiningen-Oostdijk Krabbendijke-Rilland) - Woensdrecht - Hoogerheide (Woensdrecht) - Bergen-Op-Zoom - Hoogerheide (Woensdrecht) - Huijbergen (Woensdrecht) >>> B Essen - Kalmthout - Wuustwezel - Loenhout (Wuustwezel) – Hoogstraten - Sint-Lenaarts (Brecht) - Brecht - Schilde - Sint-Job-in-'t-Goor (Brecht) - 'sGravenwezel (Schildre) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schildre) - Wijnegem - Schoten. Totaal 205,3 km.

UITSLAG

149 deelnemers

1. Tim Merlier 205.3 km in 4u17m04s (47,918 km/u);
2. Jasper Philipsen; 3. Dylan Groenewegen (Ned);
4. Cees Bol (Ned); 5. Hugo Hofstetter (Fra); 6. Søren Wærenskjold (Nor); 7. Sam Welsford (Aus);
8. Matteo Moschetti (Ita); 9. Madis Mihkels (Est); 10. Matteo Trentin (Ita); 11. Piet Allegaert; 12. Timothy Dupont;
13. Arvid de Kleijn (Ned); 14. Jarne Van de Paar; 15. Dries Van Gestel; 16. Davide Bomboi (Ita);
17. Mozzato Luca (Ita); 18. Casper van Uden (Ned); 19. Daniel McLay (Gbr); 20. Riley Pickrell (Can); 21. Edward Theuns; 22. Huub Artz (Ned); 23. Abram

TIM MERLIER

(Wortegem-Petegem 30.10.1992)

Tim was aanvankelijk veldrijder maar schakelde over op de weg. Hij ontwikkelde zich gaandeweg tot één van de snelste sprinters ter wereld. Hij zegeviert tot dusver 2x in de Scheldeprijs (2024-'25), werd 2x Belgisch kampioen (2019-'22) en won het EK 2024. Hij won 3 ritten in de Tour en 4 ritten in de Giro, 3x Nokere Koerse, 7 ritten in de UAE Tour, de GP Fourmies, Zottegem, Brussels Cycling Classic, Bredene-Koksijde Classic, 2x de Elfstedenronde, 2 ritten in Tirreno-Adriatico, 3 ritten in Parijs-Nice en in de Ronde van Polen, 2 ritten in de Renewi Tour.

Kortom, Tim mag niet ontbreken op de erelijst van de Scheldeprijs!

Stockman; 24. Molano Benavides Juan (Col); 25. Danny van Poppel (Ned); 26. Luka Mezgec (Slo); 27. Dehairs Simon; 28. Stanislaw Aniolkowski (Pol); 29. Itamar Einhorn (Isr); 30. Blume William Levy (Den); 31. Sasha Weemaes; 32. Tim Torn Teutenberg (Ned); 33. Alexis Renard (Fra); 34. Jens Reynders; 35. Jenthe Biermans; 36. Bert Van Lerberghe op 15"; 37. Donovan Vincent Grondin (Fra); 38. Nadav Raisberg (Isr); 39. Blake Quick (Aus); 40. Oded Kogut (Isr); 41. Maikel Zijlaard (Ned) op 22"; 42. Luke Lamperti (Usa); 43. Alexander Krieger (Ger) op 27"; 44. Gianni Moscon (Ita) op 34"; 45. Rüdiger Selig (Ger); 46. Niklas Märkl (Ger); 47. Michiel Lambrecht; 48. Aaron Van Der Beken (Ned); 49. Arne Santy; 50. Elmar Reinders (Ned); 51. Rasmus Bøgh Wallin (Den); 52. Luca De Meester; 53. Rory Townsend (Irl); 54. Jeroen van Krimpen (Ned); 55. Tord Gudmestad (Nor); 56. Owen Geleijn (Ned); 57. Gijs Van Hoecke; 58. Kiaan Watts (Nzl); 59. Lucas Janssen (Ned); 60. Roel van Sintmaartensdijk (Ned); 61. Lars Loohuis (Ned); 62. Louis Blouwe; 63. Sébastien Grignard; 64. Thomas Joseph; 65. Mathijs Paasschens (Ned); 66. Ward Vanhoof; 67. Elias Maris; 68. Joseph Roskopf (Usa); 69. Maximilian Richard Walscheid (Ger); 70. Joshua Giddings (Gbr); 71. Bram Welten (Ned); 72. Jacopo Guarnieri (Ita); 73. Benjamin Peatfield (Gbr); 74. Mirko Bozzola (Ita); 75. Cyrus Monk (Aus); 76. Negasi Haylu Abreha (Eth); 77. Frank Aron Ragilo

(Est); 78. Christophe Noppe; 79. Lucas Boniface (Fra); 80. Anthony Turgis (Fra); 81. Hartthijs de Vries (Ned); 82. Bram Dissel (Ned); 83. Ramon Sinkeldam (Ned) op 53"; 84. Edward Planckaert; 85. Sandy Dujardin (Fra); 86. Michiel Coppens op 1'05"; 87. Dmitriy Gruzdev (Kaz); 88. Mauro Verwilt; 89. Filip Maciejuk (Pol); 90. Mathias Vacek (Cze); 91. Otto Vergaerde; 92. Gibbe Staes; 93. Tim Declercq; 94. Pavel Bittner (Cze); 95. Baptiste Planckaert; 96. Tijmen Eising (Ned); 97. Casper Pedersen (Den); 98. Thomas Gachignard (Fra) op 1'16"; 99. Senne Leysen; 100. Siebe Deweirdt; 101. Yevgeniy Gidich (Kaz); 102. Michael Mørkøv (Den); 103. Jordi Warlop; 104. Aimé De Gendt; 105. Jelle Vermoote; 106. Miká Heming (Ger) op 1'26"; 107. Kaden Groves (Aus); 108. Lionel Taminiaux op 1'45"; 109. Petr Kelemen (Cze); 110. Miles Scotson (Aus); 111. Daan Hoole (Ned) op 2'02"; 112. Oliveira Ivo (Por) op 2'07"; 113. Nico Denz (Ger) op 2'13"; 114. Ryan Mullen (Irl) op 2'17"; 115. Alvaro Hodeg (Col); 116. Niklas Pedersen (Den); 117. Sebastian Nielsen (Den); 118. Rick Zabel (Ger) op 2'21"; 119. Marco Haller (Aut); 120. Jakob Søderqvist (Swe) op 2'25"; 121. Gleb Syritsa (xxx) op 2'42"; 122. Yevgeniy Fedorov (Kaz); 123. Axel Huens (Fra); 124. Tim Naberman (Ned); 125. Vincent Van Hemelen op 2'46"; 126. Kelland O'Brien (Aus) op 3'01"; 127. Ludovic Robeet; 128. Daniel Årnes (Nor) op 3'17"; 129. Louis Bendixen (Den); 130. Stian Edvardsen-Fredheim (Nor); 131. Stijn Appel (Ned) op 3'54"; 132. Robbe Ghijs op 3'58"; 133. Juan David Sierra (Ita) op 4'03"; 134. Liam Slock op 4'34"; 135. Warre Vangheluwe op 4'56"; 136. Jules Hesters op 5'24"; 137. Emil Herzog (Ger) op 5'47" DNS Florian Sénéchal (Fra) DNF Gerben Thijssen; Arne Marit; Amund Grøndahl Jansen (Nor); Alexander Guatibonza Becerra (Col); Michael Vink (Ned); Toon Clynhens; Szymon Sajnok (Pol); Baptiste Vadic (Fra); Wessel Krul (Ned); Bo Godart; Jonas Goeman; Peder Dahl Strand (Nor)

2024

Woensdag 3 april

LORENA WIEBES BLIJFT ONKLOPBAAR IN SCHOTEN

“Wiebes sprint “vogelvrij” naar vier op vier”
(Het Nieuwsblad 04.04.2024)

Dé vraag bij de start in Schoten: wie klopt Lorena Wiebes? Enkele uren later volgde het (verwachte) antwoord: Niemand! Daarmee blijft de erelijst van de vrouwelijke Scheldeprijs beperkt tot één naam: Lorena Wiebes. Vriend en vijand moeten het beamen, de Nederlandse is de snelste ter wereld. Dat bewees zij al in zoveel koersen en in de 4de Scheldeprijs voor vrouwen zeer duidelijk. Vooraf waren de Nederlandse Anneke Dijkstra en de Finse Wilma Aintila de bedrijvigste aanvalsters geweest maar op 2 km van de finish werden ook zij overspoeld door het peloton. In de sprint stond er geen maat op Wiebes. Charlotte Kool en Martina Fidanza spurten zich mee op het podium.

PARCOURS

Schoten - Brasschaat - Kapellen - Kalmthout - Wuustwezel - Wuustwezel *Loenhout* - Hoogstraten - Brecht *Sint-Lenaarts* - Brecht - Schilde - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten. Totaal 130.5 km.

UITSLAG

136 deelnemers

1. Lorena Wiebes (Ned) 130.5 km in 3u12m0s (40,781 km/u); 2. Charlotte Kool (Ned); 3. Martina Fidanza (Ita); 4. Sofie van Rooijen (Ned); 5. Mirre Knaven (Ned); 6. Marthe Truyen; 7. Elisa Balsamo (Ita); 8. Chiara Consonni (Ita); 9. Katrijn De Clercq; 10. Nienke Veenhoven (Ned); 11. Kaja Rysz (Pol); 12. Lara Gillespie (Irl); 13. Nikola Bajgerová (Cze); 14. Marjolein van 't Geloof (Ned); 15. Eline van Rooijen (Ned); 16. Kristýna Burlová (Cze); 17. Mylene de Zoete (Ned); 18. Roxane Fournier (Fra); 19. Scarlett Souren (Ned); 20. Fleur Moors; 21. Babette van der Wolf (Ned); 22. Anna Vanderaerden; 23. Oliva Schoppe (Ger); 24. Rachele Barbieri (Ita); 25. Henrietta Colborne (Gbr); 26. Anna Trevisi (Ita); 27. Jade Linthoudt; 28. Tamara Szalinska (Pol); 29. Lani Wittevrongel; 30. Josephine Peloquin (Can); 31. Febe Jooris; 32.

Febe Poppe; 33. Marith Vanhove; 34. Sophie Wright (Gbr); 35. Laura Lizette Sander (Est); 36. Femke Beuling (Ned); 37. Meike Uiterwijk Winkel (Ned); 38. Lisa van Helvoirt (Ned); 39. Elisabeth Ebras (Est); 40. Rasa Leleivyte (Ltu); 41. Kelly Druyts; 42. Wilma Aintila (Fin); 43. Anna van Wersch (Ned); 44. Eluned King (Gbr); 45. Vittoria Grassi (Ita); 46. Renée van Hout (Ned); 47. Beatrice Caudera (Ita); 48. Mieke Docx; 49. Elizabeth Grace Lister (Gbr); 50. Leila Gschwentner (Aut); 51. Sara Fiorin (Ita); 52. Silje Bader (Ned); 53. Susan Emma Jeffers (Gbr); 54. April Tacey (Gbr); 55. Femke Markus (Ned); 56. Marta Jaskulska (Pol); 57. Sanne Cant; 58. Daniek Hengeveld (Ned); 59. Elynor Backstedt (Gbr); 60. Ilaria Sanguineti (Ita); 61. Magdalene Lind (Nor); 62. Cecilia van Zuthem (Ned); 63. Sandra Alonso Dominguez (Esp) op 16"; 64. Margot Marasco (Fra) op 24"; 65. Maeve Plouffe (Aus); 66. Karlijn Swinkels (Ned); 67. Anneke Dijkstra (Ned); 68. Aidi Gerde Tuisk (Est) op 32"; 69. Lea Lin Teutenberg (Ger); 70. Marion Norbert Riberolle; 71. Noa Jansen (Ned); 72. Jessica Finney (Gbr); 73. Clara Lundmark (Swe); 74. Ella Jamieson (Gbr); 75. Nienke Vinke (Ned); 76. Dina Boels; 77. Isabel Darvill (Gbr); 78. Sophie Madeleine Leech (Gbr); 79. Mira Winkelhag (Ger); 80. Stina Kagevi (Swe); 81. Cybèle Schneider (Sui); 82. Sigrid Ytterhus Haugset (Nor); 83. Lena Charlotte Reißner (Ger); 84. Linda Riedmann (Ger); 85. Katarzyna Wilkos (Pol); 86. Nikol Plosaj (Pol); 87. Karoline Goldschmidt (Ger); 88. Lisa Klein (Ger); 89. Brauße Franziska (Ger); 90. Matilda McKibben (Gbr); 91. Mijntje Geurts (Ned); 92. Emily Watts (Aus) op 50"; 93. Mischa Bredewold (Ned); 94. Elena Cecchini (Ita); 95. Marie Schreiber (Lux) op 55"; 96. S'annara Grove (Rsa) op 1'19"; 97. Femke Van Goethem; 98. Elina Tasane (Est); 99. Fabienne Buri (Sui) op 2'06"; 100. Lucy Mayrhofer (Ger); 101. Julie Hendrickx; 102. Annika Liehner (Sui); 103. Laury Milette (Can); 104. Antonia Gröndahl (Fin); 105. Lonneke Uneken (Ned) op 2'16"; 106. Maja Tracka (Pol) op 2'23"; 107. Olga

Wankiewicz (Pol); 108. Carlijn Achtereekte (Ned) op 2'30"; 109. Maud Oudeman (Ned); 110. Adèle Hurteloup (Fra) op 2'42"; 111. Lea Waldhoff (Ger) op 2'48"; 112. Lara Scarselli (Ita); 113. Chloë Van Den Eede op 3'29"; 114. Victoria Stelling (Ger); 115. Serena Semoli (Ita) op 5'20"; 116. Elyne Roussel (Fra) op 5'26"; 117. Margot Pompanon (Fra); 118. Celia Le Mouel (Fra) op 5'45"; 119. Noëlle Rüetschi (Sui); 120. Nofar Maoz (Isr) op 6'12"; 121. Hélène Hesters op 6'20"

DNS Malin Eriksen (Nor); Marit Cent (Ned)

DNF Ava Holmgren (Can); Elise Uijen (Ned); Milena Del Sarto (Ita); Elisa Tottolo (Ita); Valentina Zanzi (Ita); Martina Testa (Ita); Karolina Karasiewicz (Pol); Beatrice Pozzobon (Ita); Lieke van Zeelst (Ned); Holly Ramsey (Gbr); Alyssa Polites (Aus); Tessa Zwaenepoel; Alison Avoine (Fra); Chloé Charpentier (Fra); Silvia Magri (Ita)

Scheldeprijs

TERNEUZEN, ZEELAND > SCHOTEN

09.04.2025

2025

Woensdag 9 april

TIM MERLIER, ONWEERSTAANBAAR NAAR DE DUBBEL

“Sinds Jules er is, ben ik vaker beginnen winnen” (Het Laatste Nieuws 09.04.2025)

Tim Merlier sprintte zich als een schicht naar zijn tweede opeenvolgende zege op de Churchillilaan in Schoten. Niets of niemand kon aan hem tippen. Voor de tweede opeenvolgende keer was Jasper Philipsen het voornaamste ‘slachtoffer’. Net zoals een jaar eerder was de Scheldeprijs de zevende seizoenzege van sterke Tim. Het verhaal van de 113de Scheldeprijs was eenvoudig: start in Terneuzen onder een stralende zon, een ontsnapping die teniet gedaan werd in de straten van Schoten en een sprint tussen de snelste renners. Een poging tot waaiers liep uiteindelijk stuk in Zeeland. Acht renners raakten voorop, maar door het waaierspel, waarbij het peloton tot wel in 5 stukken brak, liep hun poging spaak. Toen de rust terugkeerde kregen vier aanvallers de

ruimte. Cerial Desal, Tuur Dens, Baptist Veistroffer en Tijmen Eising liepen echter nooit ver uit. De ontsnapping haalde wel het lokale circuit dat driemaal moest afgelegd worden. Cerial Desal bleef zelfs voorop tot in de laatste ronde maar, net nadat het peloton werd opgeschrikt door een massale valpartij, werd hij ingelopen. Vanaf dan, op 14 km van de streep, werd alles op de sprint gezet. De grote tenoren waren ontsnapt aan de tuimelperte en maakten er op de Churchillilaan een loepzuivere sprint van. Daarin bleek topfavoriet Tim Merlier een maatje te groot voor Jasper Philipsen en Matteo Moschetti.

A-44

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele (Ellewoutsdijk-Borsele-'sHeerenhoek-Heinkenszand-'sHeer Abtskerke 'sGravenpolder) -- Kapelle (Kloetinge-Kapelle-Schore) - Reimerswaal (Hansweert-Kruiningen-Oostdijk Krabbendijke-Rilland) - Woensdrecht - Hoogerheide (Woensdrecht) - Bergen-Op-Zoom - Hoogerheide (Woensdrecht) - Huijbergen (Woensdrecht) >>> **B** Essen - Kalmthout - Wuustwezel - Loenhout (Wuustwezel) – Hoogstraten - Sint-Lenaarts (Brecht) - Brecht - Schilde - Sint-Job-in-'t-Goor (Brecht) - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - 'sGravenwezel (Schilder) - Wijnegem - Schoten. Totaal 202,8 km.

UITSLAG

147 deelnemers

1. Tim Merlier 202.8 km in 4u15m15s (47,671 km/u); 2. Jasper Philipsen; 3. Matteo Moschetti (Ita); 4. Milan Fretin; 5. Danny van Poppel (Ned); 6. Stanislaw Aniolkowski (Pol); 7. Max Kanter (Ger); 8. Alexander Kristoff (Nor); 9. Pavel Bittner (Cze); 10. Sasha Weemaes; 11. Francisco Galvan Fernandez (Esp); 12. Dylan Groenewegen (Ned); 13. Ethan Vernon (Gbr); 14. Julius van den Berg (Ned); 15. Jason Tesson (Fra); 16. Marc Brustenga Masague (Esp); 17. Edward Theuns; 18. Cedric Beullens; 19. Odet Kogut (Isr); 20. Callum Thornley (Gbr); 21. Alex Colman; 22. Michiel Lambrecht; 23. Antonio Jesus Soto Guirao (Esp); 24. Elmar Reinders (Ned); 25. Bram Dissel (Ned); 26. Simone Consonni (Ita) op 5"; 27. Cerial Desal op 8"; 28. Tim Declercq; 29. Jake Stewart (Gbr); 30. Jonas Rickaert op 10"; 31. Bert Van Lerberghe; 32. Davide Toneatti (Ita) op 12"; 33. Tim Tom Teutenberg (Ger) op 17"; 34. Maximilian Richard Walscheid (Ger) op 21"; 35. Gleb Syritsa (xxx) op 25"; 36. Joshua Giddings (Gbr) op 31"; 37. Jordi Warlop op 35"; 38. Michael Schwarzmann (Ger); 39. Rory Townsend (Irl) op 39"; 40. Jakob Söderqvist (Swe) op 44"; 41. Florian Dauphin (Fra) op 47"; 42. Filip Maciejuk (Pol); 43. Sebastian Putz (Aut); 44. Alexis Renard (Fra); 45. Alberto Dainese (Ita); 46. Damien Touze (Fra) op 51"; 47. Elia Viviani (Ita); 48. Rasmus Bøgh Wallin (Den); 49. Joren Bloem (Ned); 50. Timothy Dupont; 51. Daan van Sintmaartensdijk (Ned); 52. Yentl Vandeveld; 53. Arne Santy; 54. Kiaan Watts (Nzl); 55. Davide Bomboi; 56. Jens Reynders; 57. Giacomo Nizzolo (Ita); 58. Cees Bol (Ned); 59. Jannik Steimle (Ger); 60. Jordy Decottignies; 61. Felix James Meo (Nzl); 62. Dylan Bibic (Can); 63. Samuel Leroux (Fra); 64. Timo Roosen (Ned); 65. Thom van der Werff (Ned); 66. Gianni Marchand;

67. Ward Vanhoof; 68. Andrea Raccagni Noviero (Ita) op 56"; 69. Gerben Thijssen; 70. Ariel Carlos Samudio Carrera (Pan); 71. Robert Donaldson (Gbr); 72. Luka Mezgec (Slo); 73. Gijs Van Hoecke; 74. Roel van Sintmaartensdijk (Ned); 75. Withen Albert Philipsen (Den) op 1'34"; 76. Daan Hoole (Ned); 77. Marius Mayrhofer (Ger) op 1'39"; 78. Arne Marit; 79. Ewout De Keyser op 1'41"; 80. Frederik Frison op 1'43"; 81. Lucas Boniface (Fra); 82. Anthony Turgis (Fra); 83. Campbell Stewart (Nzl); 84. Loïc Vliegen op 1'53"; 85. Alexandre Van Petegem; 86. Geoffrey Soupe (Fra) op 1'58"; 87. Marijn Maas (Ned) op 2'18"; 88. Johan Dorussen (Ned); 89. Petr Kelemen (Cze); 90. Joann Rolando (Ita); 91. Martin Pluto (Lat); 92. Bo Godart; 93. Victor Vercouillie; 94. Yves Lampaert; 95. Michele Gazzoli (Ita); 96. Jelle Vermoote; 97. Vito Braet; 98. Baptiste Veistroffer (Fra) op 2'25"; 99. Tars Poelvoorde; 100. Alexander Krieger (Ger) op 2'32"; 101. Robbe Ghys op 2'38"; 102. Vincent Van Hemelen; 103. Timo Kielich; 104. Siebe Bauwens op 2'44"; 105. Brem Deman; 106. Hidde van Veenendaal (Ned) op 3'33"; 107. Owen Geleijn (Ned); 108. Oier Lazkano Lopez (Esp); 109. Sente Sentjens; 110. Juan David Sierra (Ita); 111. Axel Huens (Fra); 112. Patrick Eddy (Aus); 113. Miká Heming (Ger); 114. Johan Price Pejtersen (Den); 115. Jasper De Buyst; 116. Sebastian Kolze Changizi (Den) op 4'39"; 117. Ayco Bastiaens; 118. Dries De Pooter op 4'49"; 119. Martijn Budding (Ned) op 5'20"; 120. Lorenz Van De Wynkele; 121. Itamar Einhorn (Isr); 122. Tuur Dens; 123. Andreas Stokbro Nielsen (Den); 124. Amund Grøndahl Jansen (Nor) op 6'48"; 125. Joseph Pidcock (Gbr); 126. Tijmen Eising (Ned); 127. Sam Welsford (Aus) op 7'33"; 128. Ryan Mullen (Irl); 129. Jelle Krijnsen (Ned); 130. Lars Loohuis (Ned); 131. Ibai Azanza Burusco (Esp); 132. Lennart Belmans; 133. Nil Gimeno Ferrer (Esp); 134. Mats Wenzel (Lux); 135. Abram Stockman op 9'20"; 136. Erlend Blikra (Nor); 137. Elmar Abma (Ned) op 9'53"; 138. Miguel Angel Fernandez (Esp)

DNS Alessio Delle Vedove (Ita); Anders Skaarseth (Den)

DNF Warre Vangheluwe; Piet Allegaert; Nolann Mahoudo (Fra); Sjoerd Bax (Ned); Tommaso Nencini (Ita); Attilio Viviani (Ita); Alexys Brunel (Fra); Jonas Iversby Hvideberg (Nor); Erik Nordsaeter Resell (Nor)

2025

Woensdag 9 april

FORZA ITALIA, ELISA BALSAMO PRIMA DONNA IN 5DE SCHELDEPRIJS

*Elisa Balsamo: "Ik heb het werk van mijn
teamgenoten netjes kunnen afmaken"*

(Het Laatste Nieuws 10.04.2025)

Het kon niet bijna niet anders: zon, een massa volk en lente overall én, vooral, een supergemotiveerde Italiaanse campionissima! Met een machtige sprint bleef Elisa Balsamo baas over de Nederlandse Charlotte Kool. Bij afwezigheid van de viervoudige winnares Lorena Wiebes waren alle ogen gericht op Balsamo. Zij was vooraf al zevende (2024) en derde (2021) in Schoten, maar, pikant detail, zij had de Ronde van Vlaanderen geskipt ten voordele van de Scheldeprijs! Van motivatie gesproken! Zij stelde niet teleur en won met brio, nadat er voordien enkele ontsnappingen waren met op het laatst nog opvallende acties van de Luxemburgse Marie Schreiber en de

Britse Zoë Backstedt. Charlotte Kool, nipt geklopt, werd al voor de derde achtereenvolgende keer tweede (2023-24-25) en Chiara Consonni (2de in 2022, 3de in 2023, 8ste in 2024) vervolledigde het prachtige, Italiaans getinte podium.

PARCOURS

Schoten - Brasschaat - Kapellen - Kalmthout - Wuustwezel - Wuustwezel Loenhout - Hoogstraten - Brecht Sint-Lenaarts - Brecht - Schilde - Brecht Sint-Job-in-'t-Goor - Schilde 'sGravenwezel - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - Schilde 'sGravenwezel - Wijnegem - Schoten. Totaal 130.5 km.

A-46

UITSLAG

136 deelnemers

1. Elisa Balsamo (Ita) 130.3 km in 3u11m25s (40,843 km/u); 2. Charlotte Kool (Ned); 3. Chiara Consonni (Ita); 4. Barbara Guarischi (Ita); 5. Kathrin Schweinberger (Aut); 6. Silvia Zanardi (Ita); 7. Georgia Baker (Aus); 8. Marith Vanhove; 9. Amalie Dideriksen (Den); 10. Lucie Fityus (Aus); 11. Maggie Coles-Lyster (Can); 12. Marthe Truyen; 13. Lonneke Uneken (Ned); 14. Aidi Gerde Tuisk (Est); 15. Elisabeth Ebras (Est); 16. Alicia González Blanco (Esp); 17. Caoimhe O'Brien (Irl); 18. Messane Bräutigam (Ger); 19. Clara Copponi (Fra); 20. Henrietta Alice McWilliam (Gbr); 21. Sarah Roy (Aus); 22. Eline van Rooijen (Ned); 23. Alexandra Volstad (Can); 24. Alexis Magner (Usa); 25. Virginia Iaccarino (Ita); 26. Lisa van Belle (Ned); 27. Maeve Plouffe (Aus); 28. Danique Braam (Ned); 29. Neah Evans (Gbr); 30. Nora Jencusová (Svk); 31. Femke Gerritse (Ned); 32. Lente Boskamp (Ned); 33. Nina Berton (Lux); 34. Sterre Vervloet; 35. Febe Poppe; 36. Argyro Milaki (Gre); 37. Amelia Tyler (Irl); 38. Margot Marasco (Fra); 39. Jony van den Eijnden (Ned); 40. Ida Krickau Ketelsen (Den); 41. Elyne Roussel (Fra); 42. Malwina Mul (Pol); 43. S'annara Grove (Rsa); 44. Allison Mrugal (Usa); 45. Elizabeth Grace Lister (Gbr); 46. Beatrice Caudera (Ita); 47. Anastasiya Kolesava (xxx); 48. Hanna Tserakh (xxx); 49. Anna Vanderaerden; 50. Alison Jackson (Can); 51. Femke Beuling (Ned); 52. Justyna Czaplá (Ger); 53. Elise Timmerman (Ned); 54. Billy Goossens; 55. Scarlett Souren (Ned); 56. Liv Wenzel (Lux); 57. Andrea Casagrande (Ita); 58. Kirstie van Haften (Ned); 59. Maria Isabella Maria Escalera (Esp); 60. Lani Wittevrongel; 61. Monica Greenwood (Gbr); 62. Isabel Darvill (Gbr); 63. Camilla Raney Bye (Nor); 64. Stina Kagevi (Swe); 65. Lucia Brillante Romeo (Ita); 66. Holly Ramsey (Gbr); 67. Nele Laing (Ger); 68. Femke Markus (Ned); 69. Ruby Roseman-Gannon (Aus); 70. Anna Trevisi (Ita); 71. Chloe Desmet; 72. Valentina Zanzi (Ita); 73. Babette van der Wolf (Ned); 74. Cecilia van Zuthem (Ned); 75. Julie De Wilde; 76. Julie Sap; 77. Nathalie Bex; 78. Luca Vierstraete; 79. Amber Pate (Aus); 80. Anna Henderson (Gbr) op 16"; 81. Puck Langenberg (Ned); 82. Cindy Pomares (Fra); 83.

ELISA BALSAMO (Cuneo, 27.02.1998)

Zowel op de baan als op de weg is Elisa een echte, onvervalste topper. Sinds 2022 rijdt ze voor Lidl-Trek. Zij werd als junior al wereldkampioene (3x op de

baan, 1x op de weg, in 2016) en behaalde diverse Europese titels. De grote doorbraak kwam er bij de wereldkampioenschappen in Leuven 2021, waar zij, in een felle sprint Marianne Vos versloeg! Ze won 3x de Trofeo Binda ('22-'24-'25), Gent-Wevelgem ('22), 2 ritten in de Ronde van Italië (2022), 2 ritten in de Ronde van Spanje ('20-'22), 7 ritten in de Wielerveek van Valencia ('22-'23-'24-'25), 1 rit in de Ronde van Californië ('19), 1 rit in de The Women's Tour ('21), 2 ritten in de Ronde van Zwitserland ('22-'25) en 1 rit in de Simac Ladies Tour ('23)

Seana Littbarski-Gray (Ger); 84. Zoe Bäckstedt (Gbr); 85. Wiktorija Pikulik (Pol); 86. Lucy Bénézet Minns (Irl) op 20"; 87. Janine Schneider (Ger); 88. Emily Watts (Aus); 89. Anna Bruneel; 90. Amber van der Hulst (Ned); 91. Elisabeth Deignan (Gbr); 92. Josie Nelson (Gbr) op 24"; 93. Josie Talbot (Aus); 94. Marion Borrás (Fra); 95. Laura Lizette Sander (Est); 96. Maëlle Grossetete (Fra); 97. Ilaria Sanguineti (Ita); 98. Felicity Wilson-Haffenden (Aus); 99. Valerie Demey op 31"; 100. Lisa van Helvoirt (Ned); 101. Maria Martins (Por) op 40"; 102. Alison Avoine (Fra) op 43"; 103. Rachele Barbieri (Ita) op 48"; 104. Olivia Schoppe (Ger) op 53"; 105. Lena Charlotte Reissner (Ger); 106. Millie Couzens (Gbr) op 56"; 107. Marie Schreiber (Lux); 108. Marit Raaijmakers (Ned); 109. Ilse Grit (Ned) op 1'00"; 110. Julie Stockman; 111. Ella Heremans op 1'05"; 112. Ilken Seynave; 113. Abi Smith (Gbr) op 1'35"; 114. Pia Grünwald (Ger) op 2'02"; 115. Amy Gornall (Gbr) op 2'43"; 116. Danielle Power Arianne Holland (Gbr); 117. Alicja Matula (Pol); 118. Skylar Schneider (Usa); 119. Silje Bader (Ned); 120. Lauren Dickson (Gbr) op 3'12"; 121. Barbara Cywinska (Pol) op 3'57"; 122. Martyna Szczesna (Pol); 123. Tess Ivy Eleano Edwards (Usa) op 5'12"; 124. Flavie Boulais (Fra); 125. Femke Van Goethem; 126. Julie Hendrickx; 127. Elisa Tottolo (Ita); 128. Camille Devigne (Fra) op 5'52"; 129. Eluned King (Gbr) op 6'31"

DNS Martina Alzini (Ita); Clémence Chereau (Fra)

DNF Tirza Wisse (Ned); Vittoria Grassi (Ita); Meike Uiterwijk Winkel (Ned); Chloe Patrick (Usa); Nano Van Wettere; Docx Mieke; Loes Sels

08.04.2026

SCHELDEPRIJS

TERNEUZEN, ZEELAND / SCHOTEN

100x JAAR SCHOTEN

HET VERHAAL VAN DE SCHELDEPRIJS

Expo over 100 jaar aankomsten, massasprints
en straffe winnaars in het hart van Schoten

14 TOT 22 MAART · KASTEEL VAN SCHOTEN

De tentoonstelling is gratis toegankelijk.

> weekdays van 14 tot 18 uur

> weekend van 10 tot 18 uur

SCHELDEPRIJS 08/04/2026

2026

Vrijdag 13 maart

Scheldeprijs doet nu al van zich spreken: tentoonstelling wekt honderd jaar koers tot leven (GVA 13-03-2026, Jan Auman)

SCHOTEN Om duimen en vingers af te likken. Voor liefhebbers van wielernostalgie, maar zeker ook voor iedereen die zich met de fiere gastgemeente verbonden voelt. Honderd aankomsten in Schoten werden door het organisatiecomité van de Scheldeprijs samengebond in een spectaculaire multimediale tentoonstelling waarvan elk hoekje even fanatiek strijdt om de aandacht van de bezoeker als de renners op de Churchillaan voor de overwinning.

Het begint al fantastisch. Bij het binnenkomen van de grote zaal boven in het Kasteel van Schoten, waar vroeger de vips nog ontvangen werden, staat de fiets waarmee de Fransman Maurice Leturgie in 1907 de allereerste Scheldeprijs, toen nog met aankomst op de al lang verdween wielerpiste van Zurenborg, reed en won. “Kijk”, wijst René Vermeiren, één van de samenstellers van de expo, naar het kettingblad. “Versnellingen had de man toen niet om die honderd kilometer door de provincie Antwerpen af te leggen. En vertragen kon hij alleen door terug te trappen.

Dit triumviraat leverde het zware werk om deze tentoonstelling 100 jaar Scheldeprijs tijdig over de streep te krijgen: Vicky Versavel, René Vermeiren en Jef Van Den Bosch, bij één van de fietsen van de oudste winnaars. © Koen Fasseur

Remmen stonden er niet op. Dat die eerste Scheldeprijs er kwam, was vooral te danken aan Brasschatenaar Alfred Martougin: industrieel chocolademaker en wielermecenas. Hij zou ook nog twintig jaar voorzitter zijn van de Belgische Wielerbond.”

Jef Dervaes verrijst

We draaien ons om en staan oog in oog met Jef Dervaes, die ons toespreekt alsof hij de Scheldeprijs niet in 1926 maar in 2026 gewonnen heeft. Een knap staaltje digitale tovenarij van Kurt Ceulemans, zoon van levende biljartlegende Raymond Ceulemans. In de stem van de winnaar, tijdens het obligate interview na de koers

De toon is gezet. Van dan af vallen we van de een verbazing in de andere. Het is werkelijk naar adem happen voor de bezoekers. De expo kent geen enkele inzinking. Knap werk van het trio dat hier samen met het professioneel expo design-bureau PK Projects uit Brugge verantwoordelijk voor is: alweer ouderdomsdeken René Vermeiren, Jef Van Den Bosch en Vicky Versavel.

Uiteraard krijgt ook Stan De Deken (1887-1972) veel aandacht. De gemeente-bediende haalde de Scheldeprijs honderd jaar geleden naar Schoten. © Koen Fasseur

Aan de muur hangen prachtige wollen wielertuitjes van Briek Schotte, Stan Okkers en andere wielermumenten die in Schoten zegenvierden. Onder ene glazen stolp staan de kleinoden die tachtiger Martin Schijvens met vast hand schilderde: bijna honderd miniatuurrennertjes in het shirt dat ze droegen in het jaar dat ze de Scheldeprijs wonnen. Wij moesten spontaan terug aan onze eigen kinderjaren denken toen we weliswaar niet de Scheldeprijs, maar de Ronde van Frankrijk ‘naspeelden’.

Vader Vissers

Ook aan de hechte band met Schoten wordt terecht veel aandacht besteed. Zo wordt hulde gebracht aan alle Schotense renners die de Scheldeprijs ooit hebben meegereden. Uiteraard krijgt de bekendste Schotense wielersfamilie Van Staeyen de meeste aandacht. Michael Van Staeyen verzamelde trouwens de allermeeste rugnummers van de Scheldeprijs: hij reed de klassieker in eigen dorp liefst veertien keer mee.

Organisator Jack Vissers bij de foto van de wielersfamilie Van Staeyen waarop tot zijn verrassing ook zijn eigen vader figureert, © Koen Fasseur

Jack Vissers, intussen zeven jaar kopman van het organisatiecomité, wijst ons op een mooi familieportret van de Van Staeyens, voor hun fietswinkel in de Kuipersstraat. De foto moet ergens in de jaren vijftig van de vorige eeuw genomen zijn. Hij wijst naar de man die als één van de weinigen geen wielerpakje draagt. “Dat is mijn vader! Ik heb dit zelf maar ontdekt tijdens het opstellen van de panelen. Een ontroerend moment”, getuigt Vissers, die zijn vader enkele jaren geleden verloor.

A-51

Frans Vissers, vader van organisator Jack Vissers en achteraan op deze foto, was goed bevriend met de familie Van Staeyen, waarvan bijna alle telgen de Scheldeprijs hebben meegereden. © Koen Fasseur

schoten tentoonstelling 100j scheldeprijs © Koen Fasseur

Schotense petjes

In een andere hoek liggen gadgets die de gemeente Schoten heeft laten maken om de honderdjarige band tussen Schoten en Scheldeprijs in de verf te zetten: leuke bierviltjes die in alle cafés verdeeld worden en petjes waarop de twee scharnierjaren 1926-2026 op de klep zij gedrukt.

Burgemeester Maarten De Veuster bij de affiche die de feestelijkheden aankondigde naar aanleiding van de Scheldeprijs editie 1962. Voor hem liggen de bierviltjes die gemeente liet maken voor de editie 2026. Het worden vast collector items. © Koen Fasseur

“We zitten met deze prachtige tentoonstelling die mijn verwachtingen overtreft nu echt in de laatste rechte lijn naar die ongetwijfeld memorabel editie van 8 april”, aldus burgemeester Maarten De Veuster (N-VA). “Net als honderd jaar geleden, zoals blijkt uit die oude affiche hier, zal het dan kermis zijn in Schoten. Ik kijk er alvast heel erg naar uit. Deze tentoonstelling zou voor alle dorpsgenoten tot de verplichte voorbereiding moet horen.”

Expo Honderd Jaar Scheldeprijs in Schoten, 14-22 maart, weekdays van 14 tot 18 uur, weekend van 10 tot 18 uur, Kasteel van Schoten, gratis toegang.

Vertelling over Scheldeprijs

Vrijdag 20 maart (14 uur) vertelt wielerkenner René Vermeiren in het Kasteel van Schoten over de koers in Schoten. De sappige verhalen worden geïllustreerd met bewegende archiefbeelden gemonteerd en/of gemaakt door de Schotense videojournalist Marc Rombouts.

schoten tentoonstelling 100j scheldeprijs © Koen Fasseur

A-52

schoten tentoonstelling 100j scheldeprijs © Koen Fasseur

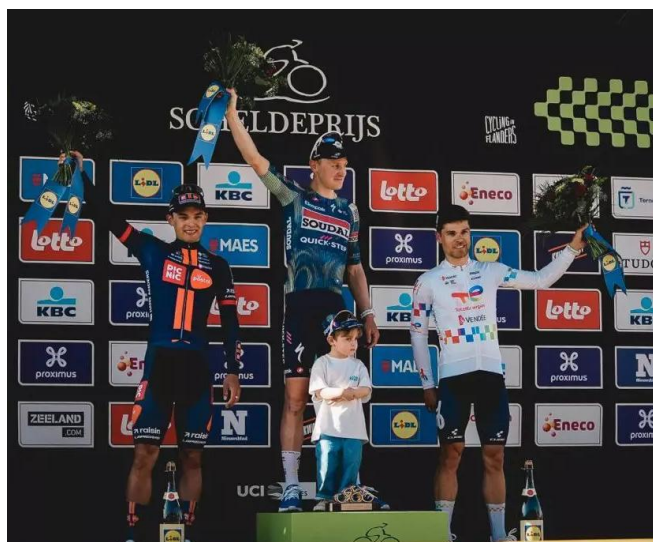
2026

Woensdag 8 april

TIM MERLIER, DE COMEBACK***“Ik heb wel tien keer gevraagd of Cameron en Jules zouden komen”****(Het Laatste Nieuws 08.04.2026)*

Tim Merlier sprintte zich als een schicht naar zijn 136 deelnemers, verdeeld over 20 teams, startten in een zonovergoten Terneuzen voor een feestelijke jubileumeditie (honderd jaar Scheldeprijs in Schoten). Daar werd bekendgemaakt dat, wegens geplande herstelwerken in de Westerscheldetunnel, volgend jaar de start zal gegeven worden in Middelburg. Carpenter, Djuric, Dissel, Nat, Harteel en Killy vormden een groepje van zes voor de ontsnapping van de dag. Veel voorsprong kregen ze niet van het peloton waar vooral de ‘Rockets’, in dienst van Dylan Groenewegen, het tempo onderhielden. Eens op de plaatselijke omloop in Schoten, verminderde geleidelijk aan de voorsprong en bleven ook uiteindelijk alleen Carpenter, Dissel en Killy over in de spits, al was het ook maar voor even. Een massasprint was onvermijdelijk.

Daar zou favoriet Dylan Groenewegen niet aan deelnemen: hij werd opgehouden in één van de valpartijen die het nerveuze peloton teisterden. In die sprint was Tim Merlier oppermachtig. De schwung die van zijn demarrage uitging maakte de concurrentie machteloos. Opmerkelijk, dertig jaar na Frank Vandenbroucke, zijn schoonvader, vierde Tim zijn derde triomf op de Churchillaan!

© Getty Images

PARCOURS

NL Terneuzen - Borsele (Ellewoutsdijk-Borsele-'sHeerenhoek-Heinkenszand-'sHeer Abtskerke - 'sGravenpolder) - Kapelle (Kloetinge-Kapelle-Schore) - Reimerswaal (Hansweert-Kruiningen-Oostdijk-Krabbendijke-Rilland) - Woensdrecht (Woensdrecht-Hoogerheide) - Bergen-Op-Zoom - Woensdrecht (Hoogerheide-Huijbergen)

>>> B Essen - Kalmthout - Wuustwezel (Wuustwezel-Loenhout) - Hoogstraten - Brecht (Sint-Lenaarts-Brecht) - Schilde - Brecht (Sint-Job-in-'t-Goor) - Schilde ('sGravenwezel) - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - Schilde ('sGravenwezel) - Wijnegem - Schoten. Totaal 205,2 km.

UITSLAG

136 deelnemers

1. Tim Merlier 205.2 km in 4u25m01s (46,457 km/u); 2. Pavel Bittner (Cze); 3. Emilien Jeanniere (Fra); 4. Dusan Rajovic (Srb); 5. Zak Erzen (Slo); 6. Hugo Hofstetter (Fra); 7. David Dekker (Ned); 8. Jasper Philipsen; 9. Steffen De Schuyteneer; 10. Tom Crabbe; 11. Emils Liepins (Lat); 12. Daniel Cavia Sanz (Esp); 13. Stanislaw Aniolkowski (Pol); 14. Jordi Meeus; 15. Pascal Ackerman (Ger); 16. Elmar Reinders (Ned); 17. Robin Froidevaux (Sui); 18. Hugo Scala Jr. (Usa); 19. Cesar Macias Estrada (Mex); 20. Maximilian Walscheid (Ger); 21. Jed Smithson (Gbr); 22. Edoardo Zamperini (Ita); 23. Joshua Giddings (Gbr); 24. Martijn Rasenberg (Ned); 25. Leander Van Hautegeem; 26. Jonah Killy (Usa); 27. Yukiya Arashiro (Jpn); 28. Rodrigo Alvarez Rodriguez (Esp); 29. Niklas Märkl (Ger); 30. Christiaan van Rees (Ned); 31. Matteo Moschetti (Ita); 32. Jules Hesters op 4"; 33. Matevz Govekar (Slo) op 8"; 34. Thom van der Werff (Ned); 35. Rayan Boulahoite (Fra); 36. Petr Kelemen (Cze); 37. Sente Sentjens; 38. Aivaras Mikutis (Ltu); 39. Jonas Rickaert; 40. Rotem Tene (Isr) op 11"; 41. Brent Van Moer op 14"; 42. Ferre Geeraerts op 29"; 43. Edward Theuns; 44. Simone Consonni (Ita); 45. Mick van Dijke (Ned) op 34"; 46. Alessio Magagnotti (Ita); 47. Danny van Poppel (Ned); 48. Jonas Geens; 49. Simon Dehairs; 50. Fabio Van Den Bossche op 37"; 51. Fabian Lienhard (Sui) op 39"; 52. Florian Dauphin (Fra) op 41"; 53. Itamar Einhorn (Isr) op 44"; 54. Niklas Larsen (Den) op 48"; 55. Julius van den Berg (Ned) op 53"; 56. Pascal Eenkhoorn (Ned); 57. Sébastien Grignard; 58. Laurence Pithie (Nze); 59. Frederik Frison op 56"; 60. Tommaso Nencini (Ita); 61. Timothy Dupont op 1'; 62. Michele Gazzoli (Ita) op 1'03"; 63. Georgios Bouglas (Gre); 64. Thor Michielsen; 65. Kiaan Watts (Nzl); 66. Casper Pedersen (Den); 67. Jambaljamts Sainbayar (Mgl); 68. Robin Carpenter (Usa); 69. Hector Alvarez Martinez (Esp); 70. Tilen Finkst (Slo); 71. Arne Santy; 72. Iben Rommelaere; 73. Yves Lampaert; 74. Bert Van Lerberghe; 75. Max Kroonen (Ned) op 1'16"; 76. Tim Marsman (Ned);

77. Artuur Torney op 1'45"; 78. Kamil Malecki (Pol); 79. Ben Oliver (Nzl); 80. Shunsuke Imamura (Jpn); 81. Camille Charret (Fra); 82. Vojtech Kmínek (Cze); 83. Noah Vandenbranden; 84. Brem Deman; 85. Jens Verbrugghe op 1'48"; 86. Clement Izquierdo (Fra) op 1'52"; 87. Dries De Pooter; 88. Otto Vergaerde; 89. Roel van Sintmaartensdijk (Ned); 90. Bram Dissel (Ned); 91. Callum Thornley (Gbr) op 2'49"; 92. Sebastian Putz (Aut); 93. Alfred Brockwell Wright (Gbr) op 3'21"; 94. Nickolas Zukowsky (Can) op 3'23"; 95. Simon Goossens op 3'32"; 96. Djordje Djuric (Srb); 97. Attilio Viviani (Ita); 98. Dillon Corkery (Irl); 99. Robbe Dhondt; 100. Milan Menten; 101. Lionel Taminiaux; 102. Scott McGill (Usa) op 3'40"; 103. Joost Nat (Ned) op 3'55"; 104. Floris Van Tricht op 4'; 105. Oded Kogut (Isr); 106. Jelle Harteel op 4'15"; 107. Jelle Vermoote; 108. Nicola Marcerou (Fra); 109. Pierre Thierry (Fra); 110. Samuel Leroux (Fra); 111. Sean Christian (Usa); 112. Riley Pickrell (Can); 113. Marius Mayrhofer (Ger); 114. Cerial Desal; 115. Tomoya Koyama (Jpn) op 4'19"; 116. Robert Donaldson (Gbr) op 5'17"; 117. Seppe Van Den Boer op 5'20"; 118. Milan Fretin op 6'08"; 119. Hamish McKenzie (Aus) op 6'17"; 120. Kelland O'Brien (Aus); 121. Abram Stockman; 122. Dylan Groenewegen (Ned); 123. Karsten Larsen Feldmann (Nor); 124. Tijmen Eising (Ned); 125. Michiel Coppens; 126. Tim Tom Teutenberg (Ger) op 7'22"; 127. Sebastian Kolze Changizi (Den); 128. Phil Bauhaus (Ger) op 7'49"; 129. Vlad Van Mechelen; 130. Daan van Sintmaartensdijk (Ned)

DNF Leonardo Consolidani (Ita); Daniel Skerl (Ita); Luka Mezgec (Slo); Brody McDonald (Usa); Wessel Mouris (Ned); Zeno Moonen

TIM MERLIER (Wortegem-Petegem, 30.10.1992)

Het seizoen 2026 begon dramatisch voor Tim. Een weerbarstige knie speelde hem parten en hij moest noodgedwongen forfait geven voor het seizoenbegin.

Mooie koersen en winstmogelijkheden ontsnapten hem. Een eerste voorzichtige poging deed hij in de GP Monseré, in Roeselare enkele weken geleden, waar hij 19de eindigde. Vanaf dan bereidde hij zich nauwkeurig voor op de Scheldeprijs. Al zijn opgekropte frustratie liet hij los in een overdonderende eindsprint op de Churchillaan waar hij een zuivere hattrick scoorde: 2024-2025-2026! Tim komt zo op gelijke hoogte met Peet Oellibrandt (1960-62-63) en Mark Cavendish (2007-08-11) en kan vanaf volgend jaar de jacht inzetten op vijfvoudig winnaar Marcel Kittel.

2026

Woensdag 8 april

CHARLOTTE KOOL, EINDELIJK!***Charlotte Kool: "Het mocht er wel eens van komen, Vandaag is het eindelijk zover"****(Nieuwsblad 08.04.2026)*

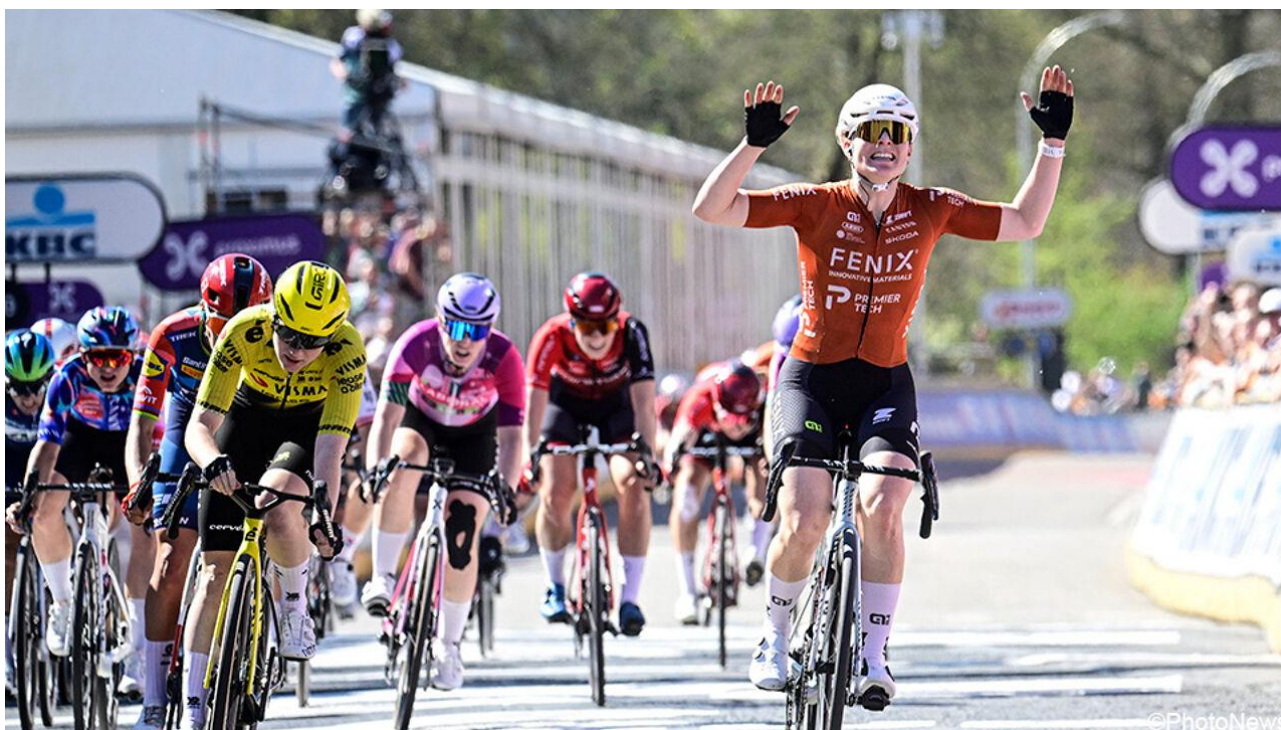
138 rensters begonnen om 11u40 aan hun Scheldeprijs. Ilke Seynaeve, Yonna van Dam, Mari Porton, Clara Jäger, Lea Huber, Lacy Gadd en Leila Gschwetner kozen vlug het vrije sop en meteen was de 'vlucht van de dag' vertrokken. Veel vrijheid kregen ze echter niet en de hergroepering volgende al in de eerste van de drie plaatselijke ronden. Enkele schuchtere schermutselingen op het plaatselijke circuit niet te na gesproken, bleef het peloton compact. Een korte ontsnappingspoging van de Spaanse Marina Garau strandde ook vrij vlug en enkel de eindspurt zou klaarheid brengen. Hierin was de Nederlandse Charlotte Kool afgetekend de snelste. Na drie tweede plaatsen, eindelijk succes voor de Nederlandse sprintster!

CHARLOTTE KOOL
(Blaricum, 06.05.1999)

Charlotte rijdt wel in de schaduw van Lorena Wiebes, haar Nederlandse rivale, maar toch sprokkelt zij een mooi palmares bij elkaar. Zo won zij dit seizoen al de Omloop van het Hageland en was ze tweede in Nokere Koerse. In 2023, 2024 en 2025 was zij driemaal na elkaar tweede in de Scheldeprijs (2x achter Wiebes, 1x achter Balsamo). Ook won Charlotte de Ride London Classic (23) en twee etappes in de Tour de France (2024). Voorts won zij zeven ritten in de Baloise Ladies Tour, 2 ritten in de UAE-Tour en 3 ritten in de Simac Ladies Tour.

PARCOURS →

Schoten - Brasschaat - Kapellen - Kalmthout - Wuustwezel - Wuustwezel *Loenhout* - Hoogstraten - Brecht *Sint-Lenaarts* - Brecht - Schilde - Brecht *Sint-Job-in-'t-Goor* - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten >>> 3 lokale ronden van 16,9 km traject Schoten - Schilde *'sGravenwezel* - Wijnegem - Schoten. Totaal 130.3 km.

UITSLAG

138 deelnemers

1. Charlotte Kool (Ned) 130.3 km in 3u03m02s (42,714 km/u); 2. Veenhoven Nienke (Ned); 3. Elisa Balsamo (Ita); 4. Iara Gillespie (Irl); 5. Chiara Consonni (Ita); 6. Marjolein van 't Geloof (Ned); 7. Clara Lundmark (Swe); 8. Gladys Verhulst Wild (Fra); 9. Sara Fiorin (Ita); 10. Kathrin Schweinberger (Aut); 11. Katrijn De Clercq; 12. Marta Lach (Pol); 13. Maggie Coles-Lyster (Can); 14. Noa Jansen (Ned); 15. Camilla Raney Bye (Nor); 16. Jasmin Liechti (Sui); 17. Mia Griffin (Irl); 18. Laura Lizette Sander (Est); 19. Milaki (Gre); 20. Mylene de Zoete (Ned); 21. Vittoria Grassi (Ita); 22. Gwen Nothum (Lux) op 4"; 23. Silvia Zanardi (Ita) op 8"; 24. Lea Lin Teutenberg (Ger); 25. Millie Courzens (Gbr) op 12"; 26. Lisa van Belle (Ned) op 17"; 27. Cristina Tonetti (Ita) op 21"; 28. Marina Garau Roca (Esp) op 23"; 29. Heidi Antikainen (Fin); 30. Puck Langenberg (Ned); 31. Annelies Frieda Bart Nijssen; 32. Lieke Nooijen (Ned); 33. Marith Vanhove; 34. Quinty Ton (Ned); 35. Yonna van Dam (Ned); 36. Ginia Caluori (Sui); 37. Maria Isabella Maria Escalera (Esp); 38. Lena Charlotte Reißner (Ger); 39. Lucie Fityus (Aus); 40. Andrea Casagrande (Ita); 41. Arabella Blackburn (Gbr); 42. Senne Knaven; 43. Margot Vanpachtenbeke op 27"; 44. Ava Holmgren (Can); 45. Julia Kopecky (Cze) op 30"; 46. Imogen Wolff (Gbr); 47. Margaux Vigie (Fra) op 33"; 48. Idola Eraso Lasa (Esp); 49. Katia Ragusa (Ita); 50. Lani Wittevrongel op 47"; 51. Jony van den Eijnden (Ned) op 1'08"; 52. Flora Perkins (Gbr) op 1'13"; 53. Evy Kuijpers (Ned); 54. Kate Richardson (Gbr); 55. Jule Märkl (Ger); 56. Lucia Brillante Romeo (Ita); 57. Alena Ivanchenko (...); 58. Alma Rasmussen (Den); 59. Fariba Hashimi (Afg) op 1'18"; 60. Aliyah Rafferty (Irl); 61. Tamara Szalinska (Pol); 62. Misia Belotti (Ita); 63. Clara Jäger (Ger); 64. Elisa Tottolo (Ita); 65. Beth Morrow (Gbr); 66. Daniek Hengeveld (Ned); 67. Loes Adegeest (Ned); 68. Mieke Docx; 69. Mira Winkelhag (Ger); 70. Hanna Tserakh (...) op 1'21"; 71. Meike Uiterwijk Winkel (Ned); 72. Irati Aranguren Carbayeda (Esp) op 1'27"; 73. Wiktoria Pikulik (Pol); 74. Marie Schreiber (Lux); 75. Martina Fidanza (Ita); 76. Milana Ushakova (Ukr) op 1'41"; 77. Messane Bräutigam (Ger) op 1'55"; 78. Isabel Mayes (Gbr) op 1'57"; 79. Nora Tveit (Nor); 80. April Tacey (Gbr) op 1'59"; 81. Maja Tracka (Pol) op 2'; 82. Febe Jooris op 2'03"; 83. Femke Gerritse (Ned); 84. Mari Porton (Gbr) op 2'14"; 85. Aidi Gerde Tuisk (Est) op 2'17"; 86. Anina Hutter (Sui); 87. Lea Huber (Sui); 88. Megan Arens (Ned); 89. Aoife O'Brien (Irl) op 2'19"; 90. Eline van Rooijen (Ned) op 2'29"; 91. Julie Stockman; 92. Jo Tindley (Gbr) op 2'30"; 93. Barbara Guarischi (Ita) op 2'45"; 94. Jade Linthoudt;

95. Ella Heremans; 96. Ilken Seynave; 97. Oda Aune Gissingner (Nor) op 3'02"; 98. Karlijn Koops (Ned) op 3'26"; 99. Anya Louw (Aus) op 3'37"; 100. Nicole Steigenga (Ned); 101. Fauve Bastiaenssen; 102. Lene Robyn Clay (Gbr) op 4'07"; 103. Susan Emma Jeffers (Gbr); 104. Nina Kessler (Ned); 105. Noëlle Rüetschi (Sui); 106. Erja Giulia Bianchi (Ita) op 4'09"; 107. Anastasiya Kolesava (...); 108. Maria Martins (Por); 109. Eliza Rabazynska (Pol) op 4'17"; 110. Hélène Hesters op 4'20"; 111. Georgia Baker (Aus); 112. Iurani Blanco Calbet (Esp) op 5'04"; 113. Leila Gschwentner (Aut); 114. S'annara Grove (Rsa) op 5'39"; 115. Margarita Lopez Llull (Esp) op 7'19"

DNS Clara Copponi (Fra); Anne van Rooijen (Ned); Cassidy Hickey (Usa)

DNF Felicity Wilson-Haffenden (Aus); Agnieszka Skalniak-Sojka (Pol); Mackenzie Coupland (Aus); Rachele Barbieri (Ita); Fee Knaven (Ned); Sterre Vervloet; Catalina Anais Soto Campos (Chi); Romina Constantini (Ita); Virginia Iaccarino (Ita); Elise Timmerman (Ned); Tegan Sophie Lewis (Gbr); Holly Ramsey (Gbr); Leni Bauer (Ger); Seana Littbarski-Gray (Ger); Olivia Schoppe (Ger); Urszula Sipko (Pol); Martyna Szczesna (Pol); Alicja Matula (Pol); Charlotte Broughton-Kulset (Gbr); Ida Krickau Ketelsen (Den); Yuli van der Molen (Ned); Lucy Gadd (Gbr); Kirstie van Haften (Ned)

1 WERELDKAMPIOEN (na 2012) WON DE SCHELDEPRIJS

Elisa BALSAMO
WK 2021 – Scheldeprijs 2025

EUROPESE KAMPIOENEN DIE DE SCHELDEPRIJS WONNEN

Alexander KRISTOFF (EK 2017, Scheldeprijs 2015-2022)

Fabio JAKOBSEN (EK 2022, Scheldeprijs 2018-2019)

Tim Merlier (EK 2024, Scheldeprijs 2024-2025)***

Lorena Wiebes (EK 2022-2024, Scheldeprijs 2021-2022-2023-2024)***

*** Tim Merlier (2025) en Lorena Wiebes (2023) wonnen de Scheldeprijs in de Europese kampioentruï

V-1

NATIONALE KAMPIOENEN (na 2012) DIE DE SCHELDEPRIJS WONNEN

Nationale kampioenen die de Scheldeprijs wonnen:

Tim MERLIER (NK 2019, Scheldeprijs 2024, 2025)

Buitenlandse nationale kampioenen die wonnen:

Alexander KRISTOFF (NK 2007-2011, Scheldeprijs 2015-2022)

Fabio JAKOBSEN (NK 2019, Scheldeprijs 2018-2019)

Lorena Wiebes (NK 2019-2025, Scheldeprijs 2021-2022-2023-2024)

Elisa Balsamo (NK 2022, Scheldeprijs 2025)

SCHOTENAARS IN DE SCHELDEPRIJS (na 2012)

MICHAEL VAN STAEYEN (1988)

In tegenstelling tot zijn grootvader en zijn oom, was Michael een sprinter. Zijn snelle benen leverden hem enkele mooie overwinningen en vele ereplaatsen op. De voornaamste zege was de Memorial Rik Van Steenbergen in Aartselaar (2010). Hij won verder in Vilvoorde (2007), etappes in de Istrian Spring Trophy (2008), 2de rit Ronde van Denemarken en Geraardsbergen (2010), de GP Raf Jonckheere (2012-2019), de 1ste rit van de Ster van Bessèges (2013), de Kustpijl Heist Knokke (2014), Kortemark (2017) en Melle (2019).

Scheldeprijs: 2007/26 2010/13 2011/17 2012/19 2013/10 2014/19 2015/8 2016/14 2017/95 2018/0 2019/27
2020/12 2021/0 2022/0

Michael reed dus 14x de Scheldeprijs (een record!) en 13x opeenvolgend, over een periode van vijftien jaar. In 2018 werd hij uit koers genomen, samen met een aantal toppers, wegens het negeren van een gesloten overweg in Nederland (*"ik had dat rode licht niet eens gezien, we kwamen in volle jacht terug na een valpartij"*). In 2021 werd hij uitgeschakeld door een valpartij en in 2022 reed hij zijn allerlaatste profkoers in de Scheldeprijs.

ERELIJST (vanaf 2013)

2013	1. Marcel KITTEL (Ger)	2. Mark Cavendish (Gbr)	3. Barry Markus (Ned)
2014	1. Marcel KITTEL (Ger)	2. Tyler Farrar (Usa)	3. Danny van Poppel (Ned)
2015	1. Alexander KRISTOFF (Nor)	2. Edward Theuns	3. Yauheni Hutarovich (Blr)
2016	1. Marcel KITTEL (Ger)	2. Mark Cavendish (Gbr)	3. André Greipel (Ger)
2017	1. Marcel KITTEL (Ger)	2. Elia Viviani (Ita)	3. Nacer Bouhanni (Fra)
2018	1. Fabio JAKOBSEN (Ned)	2. Pascal Ackermann (Ger)	3. Chris Lawless (Gbr)
2019	1. Fabio JAKOBSEN (Ned)	2. Max Walscheid (Ger)	3. Chris Lawless (Gbr)
2020	1. Caleb EWAN (Aus)	2. Niccoló Bonifazio (Ita)	3. Bryan Coquard (Fra)
2021	1. Jasper PHILIPSEN	2. Sam Bennett (Irl)	3. Mark Cavendish (Gbr)
2022	1. Alexander KRISTOFF (Nor)	2. Danny van Poppel (Ned)	3. Sam Welsford (Aus)
2023	1. Jasper PHILIPSEN	2. Sam Welsford (Aus)	3. Mark Cavendish (Gbr)
2024	1. Tim MERLIER	2. Jasper Philipsen	3. Dylan Groenewegen (Ned)
2025	1. Tim MERLIER	2. Jasper Philipsen	3. Matteo Moschetti (Ita)
2026	1. Tim MERLIER	2. Pavel Bittner (Cze)	3. Emilien Jeanniere (Fra)

ERELIJST VROUWEN ELITE

2021	1. Lorena WIEBES (Ned)	2. Emma Norsgaard (Ned)	3. Elisa Balsamo (Ita)
2022	1. Lorena WIEBES (Ned)	2. Chiara Consonni (Ita)	3. Rachele Barbieri (Ita)
2023	1. Lorena WIEBES (Ned)	2. Charlotte Kool (Ned)	3. Chiara Consonni (Ita)
2024	1. Lorena WIEBES (Ned)	2. Charlotte Kool (Ned)	3. Martina Fidanza (Ita)
2025	1. Elisa BALSAMO (Ita)	2. Charlotte Kool (Ned)	3. Chiara Consonni (Ita)
2026	1. Charlotte KOOL (Ned)	2. Nienke Veenhoven (Ned)	3. Elisa Balsamo (Ita)